

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums
2017. gada 24. novembris

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 2. decembra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 458, 8.12.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 14.–17. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 469, 15.12.2016.

2015. gada 17. decembra pieņemtais teksts par Izmeklēšanas komiteju saistībā ar emisiju mērījumiem autobūves nozarē publicēts OV L 10, 15.1.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

2017/C 399/01 Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra rezolūcija par Eiropas Ombuda īpašo ziņojumu par patstāvīgo izmeklēšanu OI/5/2012/BEH-MHZ attiecībā uz *Frontex* (2014/2215(INI)) 2

2017/C 399/02 Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra rezolūcija par ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās (2014/2242(INI)) 10

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

2017/C 399/03 Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību (2015/2113(INI)) 21

2017/C 399/04	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšanu — Eiropas elektrotīkla sagatavošanu 2020. gadam (2015/2108(INI))	48
2017/C 399/05	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta ieviešanu (2015/2042(INI))	54
2017/C 399/06	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par jaunu KZP — tehnisko pasākumu un daudzgažu plānu struktūru (2015/2092(INI))	61
Trešdiena, 2015. gada 16. decembra		
2017/C 399/07	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko pieņem invazīvo svešzemju sugu Savienības sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1143/2014 (D041932/01 – 2015/3010(RSP))	68
2017/C 399/08	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās (2015/3006(RSP))	71
2017/C 399/09	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā (2015/2010(INL))	74
2017/C 399/10	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par ES un Ķīnas attiecībām (2015/2003(INI))	92
2017/C 399/11	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par gatavojamos pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību (2015/2051(INI))	106
2017/C 399/12	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par ilgtspējīgas parasto metālu rūpniecības attīstīšanu Eiropā (2014/2211(INI))	118
2017/C 399/13	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par stāvokli Ungārijā (2015/2935(RSP))	127
Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra		
2017/C 399/14	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par <i>Ibrahim Halawa</i> draudošo nāvessodu (2015/3016(RSP))	130
2017/C 399/15	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par stāvokli Maldīvijā (2015/3017(RSP))	134
2017/C 399/16	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Malaiziju (2015/3018(RSP))	137
2017/C 399/17	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (05432/2015 – C8-0062/2015 – 2013/0440(NLE) – 2015/2096(INI))	141
2017/C 399/18	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu (2015/2936(RSP))	149

2017/C 399/19	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2015/2229(INI))	151
2017/C 399/20	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Deitonas miera līguma 20. gadadienu (2015/2979(RSP))	176
2017/C 399/21	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par ieroču eksportu — Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP īstenošana (2015/2114(INI))	178
2017/C 399/22	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par patentiem un augu selekcionāru tiesībām (2015/2981(RSP))	188
2017/C 399/23	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par stāvokli Burundi (2015/2973(RSP))	190
2017/C 399/24	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Virungas Nacionālā parka aizsardzību Kongo Demokrātiskajā Republikā (2015/2728(RSP))	196

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

2017/C 399/25	Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra lēmums par Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos izveidi (TAXE 2), kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu (2015/3005(RSO))	201
---------------	--	-----

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

2017/C 399/26	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Georgios Kyrtos</i> imunitāti (2015/2238(IMM))	204
2017/C 399/27	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra lēmums par pieprasījumu atcelt <i>Stelios Kouloglou</i> imunitāti (2015/2239(IMM))	206

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

2017/C 399/28	Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu grozījumu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (COM(2015)0395 – C8-0320/2015 – 2015/0175(NLE))	208
---------------	--	-----

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

2017/C 399/29	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Vienošanās starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par kārtību, kādā tā piedalās Eiropas Patvēruma atbalsta birojā (18079/2013 – C8-0027/2014 – 2013/0422(NLE))	209
2017/C 399/30	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Dominikas Sadraudzību par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07189/2015 – C8-0143/2015 – 2015/0050(NLE)) .	210
2017/C 399/31	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Vanuatu Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07192/2015 – C8-0149/2015 – 2015/0052(NLE)) . . .	211
2017/C 399/32	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Trinidādas un Tobāgo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07196/2015 – C8-0151/2015 – 2015/0054(NLE))	212
2017/C 399/33	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Samoa Neatkarīgo Valsti par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07195/2015 – C8-0146/2015 – 2015/0056(NLE)) .	213
2017/C 399/34	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Grenādu par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07190/2015 – C8-0144/2015 – 2015/0057(NLE))	214
2017/C 399/35	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrumtimoras Demokrātisko Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07194/2015 – C8-0147/2015 – 2015/0058(NLE))	215
2017/C 399/36	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Sentlūsiju par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07187/2015 – C8-0145/2015 – 2015/0060(NLE))	216
2017/C 399/37	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Sentvinsentu un Grenadīnām par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07191/2015 – C8-0148/2015 – 2015/0061(NLE))	217
2017/C 399/38	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Apvienotajiem Arābu Emirātiem par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07185/2015 – C8-0124/2015 – 2015/0062(NLE))	218
2017/C 399/39	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Saprašanās memorandu starp Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju un Eurojust (11595/2015 – C8-0303/2015 – 2015/0811(CNS))	219

2017/C 399/40	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (COM(2015)0447 – C8-0277/2015 – 2015/0204(NLE)) 220</p>
2017/C 399/41	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Somijas pieteikums – EGF/2015/005 FI/Datorprogrammēšana) (COM(2015)0553 – C8-0332/2015 – 2015/2298(BUD)) 223</p>
2017/C 399/42	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (10373/1/2015 – C8-0351/2015 – 2013/0088(COD)) 227</p>
2017/C 399/43	<p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un padomes direktīvu, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (pārstrādāta redakcija) (10374/1/2015 – C8-0352/2015 – 2013/0089(COD)) 228</p>
2017/C 399/44	<p>P8_TA(2015)0441</p> <p>Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā piemērojamā kontroles un noteikumu izpildes shēma ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1236/2010 par kontroles un noteikumu izpildes shēmu, kura piemērojama apgabalā, uz ko attiecas Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā (COM(2015)0121 – C8-0076/2015 – 2015/0063(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0063</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1236/2010 par kontroles un noteikumu izpildes shēmu, kura piemērojama apgabalā, uz ko attiecas Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā 229</p>
2017/C 399/45	<p>P8_TA(2015)0442</p> <p>Ārkārtas tirdzniecības pasākumu piemērošanas apturēšana attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu, un aptur tās piemērošanu attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu (COM(2014)0386 – C8-0039/2014 – 2014/0197(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2014)0197</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu, un aptur tās piemērošanu attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu 230</p>

2017/C 399/46	Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu starp Apvienotajiem Arābu Emirātiem un Eiropolu par stratēģisku sadarbību cīņā pret smagiem noziegumiem un terorismu (10510/2015 – C8-0275/2015 – 2015/0809(CNS))	232
---------------	--	-----

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

2017/C 399/47	Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2015. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (C(2015)07555 – 2015/2939(DEA))	233
2017/C 399/48	Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2015. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 110/2014 par finanšu paraugregulu publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, <i>Euratom</i>) Nr. 966/2012 209. pantā (C(2015)07554 – 2015/2940(DEA))	235
2017/C 399/49	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Banku iestādes (EBI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0313/2015 – 2015/0903(NLE))	237
2017/C 399/50	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0314/2015 – 2015/0904(NLE))	238
2017/C 399/51	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0315/2015 – 2015/0905(NLE))	239
2017/C 399/52	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu par operatīvo un stratēģisko sadarbību starp Bosniju un Hercegovinu un Eiropolu (10509/2015 – C8-0276/2015 – 2015/0808(CNS))	240
2017/C 399/53	Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Īrijas pieteikums EGF/2015/006 IE/PWA International) (COM(2015)0555 – C8-0329/2015 – 2015/2295(BUD))	241

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

2017/C 399/54	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā noslēgtu Protokolu Pamatnolīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai (13079/2014 – C8-0282/2014 – 2014/0222(NLE))	246
2017/C 399/55	Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (05432/2015 – C8-0062/2015 – 2013/0440(NLE))	247

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2015.–2016. GADA SESIJA

2015. gada 2. decembra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 458, 8.12.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

2015. gada 14.–17. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 469, 15.12.2016.

2015. gada 17. decembra pieņemtais teksts par Izmeklēšanas komiteju saistībā ar emisiju mērījumiem autobūves nozarē publicēts OV L 10, 15.1.2016.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0422

Eiropas Ombuda īpašais ziņojums par patstāvīgo izmeklēšanu attiecībā uz *Frontex*

Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra rezolūcija par Eiropas Ombuda īpašo ziņojumu par patstāvīgo izmeklēšanu OI/5/2012/BEH-MHZ attiecībā uz *Frontex* (2014/2215(INI))

(2017/C 399/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Ombuda 2013. gada 7. novembra īpašo ziņojumu par patstāvīgo izmeklēšanu OI/5/2012/BEH-MHZ attiecībā uz *Frontex*,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. panta 1. punktu, 72. pantu, 228. panta 1. punktu (otro daļu) un 263. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 41. pantu (Tiesības uz labu pārvaldību) un 47. pantu (Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu Nr. 94/262/EOTK, EK, Euratom par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē Ombuda pienākumu izpildi, un it īpaši tā 3. panta 7. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas Rezolūciju 1932(2013) "*Frontex* — pienākumi cilvēktiesību jomā",
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*Frontex* regula),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulu (ES) Nr. 1168/2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei "ES Rīcības plāns par atgriešanu" (COM(2015)0453),
- ņemot vērā *Frontex* rīcības kodeksu par *Frontex* koordinētiem kopīgiem izraidīšanas pasākumiem;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 15. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus, jo īpaši to 2.n punktu,
 - ņemot vērā ANO 1951. gada konvenciju par bēgļu statusu (Ženēvas konvencija) un 1967. gada Ņujorkas protokolu par bēgļu statusu,
 - ņemot vērā Reglamenta 220. panta 2. punkta pirmo teikumu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Lūgumrakstu komitejas kopīgās apspriedes, kas rīkotas saskaņā ar Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A8-0343/2015),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Regulā (ES) Nr. 1168/2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (turpmāk "Frontex regula") noteikts, ka Aģentūra nodrošina pamattiesību un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību pilnīgu ievērošanu;
- B. tā kā *Frontex* tāpat kā citām ES struktūrām, birojiem vai aģentūrām savā darbībā ir jāievēro Pamattiesību harta un tā kā šis pienākums atbilst LESD 263. pantam, kurā paredzēts, ka "tiesību aktos par Savienības struktūru izveidi var paredzēt īpašus nosacījumus un kārtību attiecībā uz prasībām, ko fiziskas un juridiskas personas ceļ pret šo struktūru tiesību aktiem, kuru mērķis ir radīt tiesiskas sekas attiecībā uz šīm personām";
- C. tā kā par pašreiz praksē *Frontex* koordinētās darbības nevar nošķirt no dalībvalstu darbībām, ko koordinē *Frontex*, lai *Frontex* (un tādējādi ar to saprotot arī ES) būtu arī tieša vai netieša ietekme uz personu tiesībām un izraisītu, vismaz, ES ārpuslīgumisku atbildību (skatīt Tiesas spriedumu lietā T-341/07, *Sison III*); tā kā no šādas atbildības nevar izvairīties tikai tā iemesla dēļ, ka pastāv administratīvas vienošanās, ko noslēgušas dalībvalstis, kuras ir iesaistītas *Frontex* koordinētās operācijās, ja šādas vienošanās ietekmē pamattiesības;
- D. tā kā Savienībai ir jāpievienojas Eiropas Padomes Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai;
- E. tā kā *Frontex* regulas 26.a pantā paredzēta pamattiesību stratēģija un pieprasīts, lai Aģentūra izstrādātu, pilnveidotu un īstenotu šādu stratēģiju, kā arī izveidotu Konsultatīvo forumu un ieceltu pamattiesību amatpersonu;
- F. tā kā Rīcības kodeksa visām personām, kuras piedalās *Frontex* darbībās, 5.a punktā ir uzsvērts, ka *Frontex* darbību dalībnieki, cita starpā veicina informācijas par tiesībām un procesiem sniegšanu personām, kuras meklē starptautisko aizsardzību;
- G. tā kā Regulas (EK) Nr. 863/2007 9. pantā paredzēts, ka vienību dalībnieki, kas atbildīgi par uzraudzības un novērošanas darbību veikšanu pie ārējām robežām, ievēro Kopienas tiesību aktus un uzņēmajas dalībvalsts tiesību aktus;
- H. tā kā 2012. gadā Eiropas Ombuds uzsāka patstāvīgo izmeklēšanu par to, kā *Frontex* īsteno savas saistības pamattiesību jomā;
- I. tā kā Eiropas Ombuda ieteikuma projektā ir iekļauta arī individuālu sūdzību izskatīšanas mehānisma īstenošana;
- J. tā kā Eiropas Ombuds nāca arī klajā ar īpašu ziņojumu, kurā tika pieprasīta individuālu sūdzību izskatīšanas mehānisma īstenošana;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- K. tā kā saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 220. panta 2. punktu Eiropas Ombuds ziņo Parlamentam, ja viņš konstatē administratīvas kļūmes, un par šādiem gadījumiem atbildīgā komiteja var sagatavot ziņojumu;
- L. tā kā *Frontex* uzdevums ir nodrošināt, lai efektīvi un atbilstīgi pamattiesību noteikumiem tiktu īstenoti kopīgie noteikumi par standartiem un procedūrām dalībvalstu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, nodrošinot pastiprinātu dalībvalstu operatīvās sadarbības koordināciju, ciešāk koordinējot dalībvalstu savstarpējo darbību, un tā kā šīm darbībām ir nepārprotama ietekme uz cilvēktiesībām, kuru *Frontex* un ES nav atbilstīgi apsvērusi;
- M. tā kā *Frontex* kā neatņemamu savas misijas sastāvdaļu veido operatīvo sadarbību arī ar trešām valstīm tādās būtiskās jomās kā informācijas apmaiņa, risku analīze, apmācība, pētniecība un izstrāde, kopīgas operācijas (tostarp kopīgi izraidīšanas pasākumi) un izmēģinājuma projekti;
- N. tā kā saskaņā ar *Frontex* regulas 14. panta 1. punktu Aģentūra un dalībvalstis ievēro normas un standartus, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajām normām un standartiem, arī tad, ja sadarbība ar trešām valstīm notiek šo valstu teritorijā;
- O. tā kā *Frontex* operatīvo sadarbību ar kompetentajām partnervalstu iestādēm veic, izmantojot sadarbības noteikumus, kuri nav juridiski saistoši un nav paredzēti starptautiskajos tiesību aktos un kuru praktiskā īstenošana nav jāuzskata par *Frontex* un ES starptautisko saistību īstenošanu; tā kā šī situācija rada juridisko nenoteiktību un var uzskatīt, ka tā ir pretrunā *Frontex* saistībām cilvēktiesību jomā;
- P. tā kā *Frontex* un dalībvalstīm ir kopīgi, tomēr atšķirīgi pienākumi attiecībā uz to amatpersonu veiktajām darbībām, kas nosūtītas uz vietām *Frontex* operāciju un izmēģinājuma projektu īstenošanai;
- Q. tā kā *Frontex* kompetences kopš tās nodibināšanas ir palielinājušās, un Aģentūra kā robežu pārvaldības procesā iesaistītā galvenā ieinteresētā persona būtu jāsauc pie atbildības, tostarp, ja ir izteikti apgalvojumi par pamattiesību pārkāpumiem;
- R. tā kā lielākā daļa dalībnieku *Frontex* operācijās ir pieaicinātās amatpersonas, ko, atbalstot šo darbību, ir nosūtījušas dalībvalstis, kas nav dalībvalsts, kurā notiek konkrētā operācija;
- S. tā kā saskaņā ar *Frontex* regulas 2.a pantu rīcības kodeksu piemēro visām personām, kas piedalās Aģentūras darbībās;
- T. tā kā saskaņā ar *Frontex* regulas 10. panta 3. punktu pieaicinātās amatpersonas, kas piedalās *Frontex* misijās, drīkst pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras, tikai pamatojoties uz uzņēmējas dalībvalsts robežsargu norādījumiem un parasti viņu klātbūtnē;
- U. tā kā tas, ka *Frontex* operāciju laikā amatpersonas ir tērptas dažādos formastērpos, kuriem piestiprināta *Frontex* emblēma, apgrūtina personām noteikt, kā pakļautībā ir attiecīgā amatpersona un, galu galā, kam iesniegt sūdzību – vai nu *Frontex*, vai tieši attiecīgajai dalībvalstij;
- V. tā kā saskaņā ar *Frontex* regulas 3. panta 1.a punktu Aģentūrai dalībvalstīs nav īstenošanas pilnvaru un tā nevar sodīt dalībvalsti vai tās amatpersonas;
- W. tā kā *Frontex* kopīgo operāciju plāni ir tiesiski saistoši un saskaņā ar *Frontex* regulas 3.a panta 1. punktu par tiem ir jāvienojas *Frontex* izpilddirektoram un uzņēmējai dalībvalstij, apspriežoties ar iesaistītajām dalībvalstīm;
- X. tā kā *Frontex* jau ir izveidojusi ziņošanas par starpgadījumiem sistēmu, kurā ir iesaistīta *Frontex* operāciju nodaļa, *Frontex* juridiskā grupa un *Frontex* pamattiesību amatpersona, bet galīgo lēmumu pieņem *Frontex* izpilddirektors; tā kā, izmantojot šo sistēmu, izskata iekšējās sūdzības, kas saņemtas no *Frontex* darbiniekiem un pieaicinātajām amatpersonām, un tādējādi tā nav paredzēta to tiešo sūdzību izskatīšanai, kuras iesniegušas personas, kas sūdzas par savu pamattiesību pārkāpšanu;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- Y. tā kā individuālo sūdzību izskatīšanas mehānisms Eiropas līmenī jau ir ieviests Eiropas Investīciju bankā, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrā un Eiropas ombudu tīklā; tā kā būtu jāņem vērā, ka *Frontex* ir darbības aģentūra, kas pēc savas būtības atšķiras no iepriekš minētajām organizācijām;
- Z. tā kā Komisija ir apņēmusies tuvākajā nākotnē sagatavot pārskatu par *Frontex*,

Kādēļ *Frontex* būtu jāizveido individuālo sūdzību izskatīšanas mehānisms?

1. atzinīgi vērtē Eiropas Ombuda īpašo ziņojumu par patstāvīgo izmeklēšanu attiecībā uz *Frontex*; atbalsta *Frontex* centienus, kurā ir ņēmusi vērā 12 no 13 Ombuda ieteikumiem; atzīst ka *Frontex* pašreizējie pamattiesību aizsardzības pasākumi ir tikai daļa no ziņošanas par starpgadījumiem sistēmas un rīcības kodeksu izstrādes, veidojot Konsultatīvo forumu par pamattiesību jautājumiem un izveidojot pamattiesību amatpersonas biroju;
2. atbalsta Eiropas Ombuda ieteikumu, ka *Frontex* vajadzētu izskatīt personu sūdzības par pamattiesību pārkāpumiem, kas pieļauti tās operāciju laikā, un šim nolūkam būtu jānodrošina pietiekams administratīvais atbalsts; aicina *Frontex* izveidot atbilstošu sūdzību izskatīšanas mehānismu, iekļaujot to ar trešo valstu kompetentajām iestādēm noslēgto sadarbības noteikumos;
3. pauž nopietnas bažas par to, ka netiek reglamentēta trešo valstu amatpersonu izmantošana kopīgu izraidīšanas pasākumu laikā, kā tas norādīts Eiropas Ombuda ziņojumā, kā arī par pārskatbildības trūkumu, kas tādējādi būtu vērojams vairumā cilvēktiesību pārkāpumu gadījumu, kuros iesaistītas trešo valstu amatpersonas;
4. uzskata, ka, ņemot vērā arvien lielākās humanitārās un tiesiskās problēmas pie ES ārējam robežam un to, ka tiek pastiprinātas *Frontex* operācijas, ir nepieciešams mehānisms, kas ļautu izskatīt individuālas sūdzības par iespējamajiem pamattiesību pārkāpumiem, kuri tiek pieļauti *Frontex* operāciju gaitā vai sadarbojoties ar trešām valstīm, tādējādi kļūstot par sūdzību izskatīšanas pirmo instanci;
5. uzskata, ka individuālu sūdzību izskatīšanas mehānisma izveide dotu personām iespēju īstenot tiesības uz efektīvu savu tiesību aizsardzību gadījumos, kad tiek pārkāptas viņu pamattiesības; atzīst, ka šāda sūdzību izskatīšanas mehānisma ieviešana palielinātu pārredzamību un pamattiesību ievērošanu arī saistībā ar *Frontex* sadarbības noteikumiem, jo *Frontex* un ES iestādes labāk apzinātos iespējamus pamattiesību pārkāpumus, kas citādi netiktu konstatēti, par tiem netiktu ziņots un tie netiktu atrisināti; uzsver, ka šis pārredzamības trūkums īpaši attiecas uz *Frontex* sadarbības noteikumiem, kurus Parlaments nevar demokrātiski kontrolēt, jo nav nekāda pienākuma uz klausīt Parlamentu pirms šo pasākumu noteikšanas un Parlaments nav pat informēts par to, kā tie ir īstenoti praksē;
6. norāda, ka saskaņā ar *Frontex* regulu, šķiet, ka nav juridisku šķēršļu, lai ieviestu individuālu sūdzību izskatīšanas mehānismu, un ka šāds mehānisms varētu pat ietilpt *Frontex* regulas 26.a panta 3. punkta darbības jomā, saskaņā ar kuru pamattiesību amatpersona sekmē pamattiesību uzraudzības mehānisma darbību; norāda, ka šāds mehānisms atbilstu ES tiesību aktiem un labas pārvaldības principiem un stiprinātu Aģentūras pamattiesību stratēģijas efektīvu īstenošanu; uzskata, ka būtu jāpastiprina *Frontex* spējas risināt iespējamus pamattiesību pārkāpumus, jo ES tiesību aktos Aģentūras nozīme arvien palielinās, jo īpaši saistībā ar tās daļību migrācijas plūsmu pārvaldības atbalsta grupās, kas strādā "karstajos punktos", un saistībā ar operatīvo sadarbību ar partnervalstu kompetentajām iestādēm, izmantojot sadarbības noteikumus;
7. uzskata, ka *Frontex* koordinējošajai lomai nevajadzētu ierobežot tās atbildību saskaņā ar starptautiskajiem un ES tiesību aktiem, jo īpaši saistībā ar migrantu un patvēruma meklētāju pamattiesību ievērošanas un aizsardzības nodrošināšanu; atgādina, ka visām Savienības aģentūrām un dalībvalstīm, īstenojot ES tiesību aktus, ir jāievēro Pamattiesību hartas noteikumi;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

Individuālu sūdzību izskatīšanas mehānisma struktūra

8. uzskata — pastāv tiesiska palāvība pieņemt, ka visās *Frontex* operācijas iesaistīto pušu rīcība tiek saistīta ar *Frontex* un plašākā nozīmē — ar ES; uzsver, ka tiesiskajām attiecībām starp *Frontex* un dalībvalstīm un to atšķirīgajiem, taču kopīgajiem pienākumiem nevajadzētu kavēt pamattiesību aizsardzību un šo tiesību ievērošanu kopīgu operāciju īstenošanā; atgādina, ka Aģentūra nevar sodīt dalībvalstis vai tās amatpersonas; uzskata, ka līdz ar to būtu pienācīgi jāizskata jautājums par *Frontex* un ES dalībvalstu kompetencēm;

9. uzsver, ka *Frontex* ir vajadzīga oficiāla centrāla struktūra individuālu sūdzību izskatīšanai; ierosina, lai *Frontex* pamattiesību amatpersonas birojam būtu īpaši svarīga nozīme sūdzību izskatīšanā; uzskata, ka birojam jo īpaši būtu jāpārbauda sūdzību pieņemamība, jāatlasa sūdzības, jānodod tās atbildīgajām iestādēm un rūpīgi jāseko līdzi to izskatīšanai;

10. atzinīgi vērtē to ka *Frontex* jau ir izstrādājusi detalizētu procedūru, atbilstīgi kurai Aģentūras darbinieki un pieaicinātās amatpersonas izskatītu iekšējos ziņojumus par nopietniem pamattiesību pārkāpumiem; norāda, ka šo procedūru jau izmanto tādu trešo personu iesniegtu sūdzību izskatīšanai, kas nav tieši iesaistītas *Frontex* darbībā, un iesaka turpmāk balstīties uz šo procedūru, kuras mērķis ir izveidot pilnīgu un pieejamu individuālu sūdzību izskatīšanas mehānismu; uzsver, ka *Frontex* vajadzētu nodrošināt, lai mehānisms atbilstu pieejamības, neatkarības, efektivitātes un pārredzamības kritērijiem;

Sūdzību iesniegšana un pieņemamība

11. pauž nostāju, ka personām, kuras uzskata, ka viņām ir nodarījuši kaitējumu robežsargi, kas nēsā *Frontex* emblēmu, vajadzētu būt tiesībām iesniegt sūdzību; prasa *Frontex* pilnībā garantēt konfidencialitāti un neizpaust informāciju par sūdzības iesniedzēja identitāti trešām personām bez viņa vai viņas piekrišanas, ja vien tas nav likumīgi noteikts ar tiesas lēmumu; turklāt uzskata, ka *Frontex* būtu jānodrošina, ka tiek darīts viss iespējamais, lai sūdzību izskatīšanas gaitā būtu novērsti jebkādi interešu konflikti;

12. atzīst, ka ir vajadzīgi drošības pasākumi, lai nepieļautu sūdzību izskatīšanas mehānisma ļaunprātīgu izmantošanu; tādēļ iesaka nepieņemt anonīmas sūdzības; tomēr uzsver, ka tas neizslēdz iespēju, ka sūdzības iesniedz labticīgas trešās puses, pārstāvot tāda sūdzētāja intereses, kas nevēlas atklāt savu identitāti; turklāt ierosina pieņemtsūdzības tikai par konkrētiem tādu cilvēktiesību pārkāpumiem, kas tiek aizsargātas ar ES tiesību aktiem; uzskata, ka tam nevajadzētu kavēt *Frontex* sūdzību izskatīšanas procedūrā attiecībā uz iespējamiem pamattiesību pārkāpumiem ņemt vērā arī citus informācijas avotus, tostarp NVO, starptautisko organizāciju un citu attiecīgo ieinteresēto pušu ziņojumus; uzsver, ka ir vajadzīgi skaidri kritēriji attiecībā uz sūdzību pieņemamību un ierosina izveidot sūdzību standarta veidlapu, kurā jānorāda precīza informācija, piemēram, datums un vieta, jo tas atvieglo lēmumu pieņemšanu par pieņemamību; ierosina, ka kritērijus un standarta veidlapas būtu jānosaka sadarbībā ar konsultatīvo forumu;

13. uzsver, ka minētajai veidlapai jābūt pieejamai valodās, kuras migranti un patvēruma meklētāji saprot vai kuru ir pamats uzskatīt par viņiem saprotamu, un ka tajā būtu jāiekļauj visa vajadzīgā informācija par to, kā iesniegt sūdzību, tostarp praktiski norādījumi, kas sagatavoti saprotamā veidā; atgādina, ka Regulā (ES) Nr. 656/2014 jau ir paredzēta tulkus, juridisko konsultantu un citu attiecīgu ekspertu pieejamība krastā; uzskata, ka būtu jānodrošina iespēja iesniegt sūdzību mutiski personai, kas nēsā *Frontex* emblēmu, un tas, ka sūdzību attiecīgā amatpersona pienācīgi pierakstītu; prasa *Frontex* padarīt sūdzību veidlapu pieejamu gan elektroniskā, ar viedtālruniem savietojamā formātā savā tīmekļa vietnē, gan papīra formātā dalībvalstu skrīninga centros, kā arī nodrošināt iespēju šo veidlapu saņemt no *Frontex* darbiniekiem un pieaicinātajām amatpersonām, kas piedalās kādā *Frontex* operācijā;

14. ierosina *Frontex* noteikt saprātīgu termiņu sūdzības iesniegšanai un nodrošināt iespēju iesniegt sūdzību pēc *Frontex* operācijas beigšanas; uzskata, ka tas jo īpaši attiecas uz atgriešanas operācijām; iesaka dalībvalstīm izskatīt sūdzību saprātīgā termiņā saskaņā ar valsts procesuālajiem noteikumiem;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

Sūdzības pret pieaicinātajām amatpersonām

15. atzīst, ka iespējamās sūdzības daudzos gadījumos var attiekties uz pieaicināto amatpersonu rīcību, kuras darbojas noteiktā dalībvalsts pakļautībā, taču nēsā *Frontex* emblēmu; norāda, ka šie darbinieki, veicot savus uzdevumus, nēsā savas valsts uniformu, uz kurām ne vienmēr redzamā vietā ir uzvārds vai identifikācijas numurs; norāda, lai gan pieaicinātās amatpersonas pienākums ir nēsāt līdzīgu akreditācijas dokumentu, identifikācijas pieprasīšana var būt šķērslis sūdzības iesniegšanai par amatpersonu; ierosina, ka visām personām ar *Frontex* emblēmu uz uniformas redzamā vietā jābūt uzvārdam vai identifikācijas numuram;

16. atgādina, ka *Frontex* nav pilnvaru uzsākt disciplinārus pasākumus pret personām, kas nav pašu darbinieki, un ka saskaņā ar *Frontex* regulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu disciplināro pasākumu īstenošana ir amatpersonas piederības dalībvalsts ekskluzīvā kompetencē;

17. pieņem zināšanai, ka dalībvalstis izskata sūdzības pret pieaicinātām amatpersonām ļoti dažādos veidos; pauž bažas, ka dažas dalībvalstis varētu neveikt efektīvus pēcpasākumus iespējamu pamattiesību pārkāpumu gadījumos; aicina *Frontex* un dalībvalstis cieši sadarboties un veikt pieredzes apmaiņu, lai nodrošinātu pienācīgus pēcpasākumus saistībā ar sūdzībām pret pieaicinātām amatpersonām;

18. iesaka, lai pamattiesību amatpersonas birojs ar precīzi noteiktas nosūtīšanas sistēmas starpniecību nodotu sūdzību pret pieaicināto amatpersonu kompetentajai valsts iestādei; iesaka šajā sistēmā ietvert pārsūdzības mehānismu gadījumiem, kad sūdzība ir atzīta par nepieņemamu vai ir noraidīta; uzskata, ka ir ļoti svarīgi iesaistīt valstu ombudus vai jebkuras citas attiecīgas struktūras, kas ir kompetentas pamattiesību jomā un pilnvarotas izmeklēt valsts iestāžu un amatpersonu rīcību, jo pamattiesību amatpersonai nav tiesību to darīt; uzsver, ka ir nepieciešama *Frontex* sadarbība ar valstu cilvēktiesību struktūrām, kā arī ar dalībvalstu robežapsardzības iestādēm;

19. iesaka noteikt obligātu apmācību ar dzimumu saistītajos jautājumos gan *Frontex* darbiniekiem, gan pieaicinātajiem darbiniekiem pirms došanās *Frontex* operācijās, jo īpaši, lai uzlabotu informētību par vardarbību dzimuma dēļ un migrējošo sievietu neaizsargātību;

20. uzskata, ka pamattiesību amatpersonai cieši jāsadarbojas ar attiecīgo *Frontex* operatīvo grupu, jāsekmē izmeklēšana, ko veic valstu iestādes, ja tas ir nepieciešams, sniedzot papildu informāciju par stargadījumu;

21. uzsver, ka *Frontex* būtu cieši jāseko sūdzību izskatīšanai, oficiāli prasot attiecīgajai dalībvalstij sniegt atsauksmes un, ja vajadzīgs, nosūtīt brīdinājuma vēstuli, kurā tiktu atgādināts par iespējamu *Frontex* iejaukšanos, ja pēc vēstules saņemšanas nav veikti attiecīgi pēcpasākumi; atgādina, ka *Frontex* saistībā ar tās pienākumu uzraudzīt pamattiesību ievērošanu visās tās darbībās ir tiesības saņemt informāciju par pieaicināto amatpersonu pastrādātajiem pamattiesību pārkāpumiem; iesaka, ka *Frontex* ir cieši jāsadarbojas ne tikai ar valsts iestādēm, bet ar valsts cilvēktiesību iestādēm;

22. ierosina, ka pamattiesību amatpersonai būtu jāsniedz skaidrojums sūdzības iesniedzējam, tostarp atbildīgās valsts iestādes kontaktinformāciju, ja *Frontex* neuzsāk attiecīgu turpmāko procedūru;

23. atgādina, ka *Frontex* disciplināro procedūru var piemērot arī pieaicinātām amatpersonām un norīkotiem valstu ekspertiem, ja attiecīgā dalībvalsts tam piekrīt; atgādina, ka *Frontex* var pieprasīt, lai dalībvalsts nekavējoties pārtrauktu pieaicinātās amatpersonas vai norīkotā valsts eksperta līdzdalību *Frontex* operācijā, ja dalībvalsts nepieļauj disciplinārās procedūras veikšanu, un vajadzības gadījumā pārtrauktu šīs personas darbību pieaicināto amatpersonu grupā;

24. aicina *Frontex* izpilddirektoru apsvērt iespēju atsaukt jebkuru amatpersonu, ja konstatēts, ka tā izdarījusi pamattiesību pārkāpumu, no ikvienas *Frontex* operācijas vai izmēģinājuma projekta; uzsver, ka tam būtu jāattiecas arī uz valsts amatpersonām no partnervalstīm, kas piedalās *Frontex* operācijās, kas ir daļa no to darba pienākumiem;

25. uzskata, ka jāizpēta iespēja atsaukt finansiālo atbalstu dalībvalstīm vai apturēt dalībvalsts līdzdalību kopīgās operācijās nopietnu pamattiesību pārkāpumu dēļ; turklāt uzskata, ka, neskarot dzīvību glābšanu, jāpieņem lēmumi par operācijas apturēšanu un, visbeidzot, izbeigšanu, ja notiek nopietni un ilgstoši pamattiesību pārkāpumi;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

26. uzskata, ka skaidri kritēriji par to, kad būtu jāizbeidz *Frontex* operācijas, būtu jānosaka saskaņā ar ieteikumiem, ko sniedz konsultatīvais forums, pamattiesību amatpersona, citas attiecīgās ieinteresētās puses un NVO, piemēram, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra (*FRA*), ANO augstais komisārs bēgļu jautājumos (*UNHCR*) un Starptautiskā Migrācijas organizācija (*IOM*);

27. uzsver, ka individuālo sūdzību izskatīšanas mehānismu nedrīkstētu izmantot, lai piešķirtu papildu tiesības izmantot kriminālprocesu savā labā personām, kas iesniedz sūdzību; atgādina, ka kriminālizmeklēšanu veic tikai dalībvalsts, kurā notiek operācijas;

Vispārīgi apsvērumi

28. uzskata, ka individuālu sūdzību mehānisms var būt efektīvs tikai tad, ja iespējamie sūdzību iesniedzēji, kā arī amatpersonas, kas piedalās *Frontex* operācijās, ir informēti par indivīdu tiesībām iesniegt sūdzību, izmantojot efektīvu informācijas kampaņu, kurā ņemts vērā dzimumu aspekts, visās oficiālajās ES valodās, kā arī citās valodās, kuras patvēruma meklētāji un migranti saprot vai varētu saprast; uzskata, ka ar šādu informācijas kampaņu un pienācīgi strukturētu pieņemamības pārbaudi būtu iespējams ievērojami ierobežot potenciāli nepieņemamo sūdzību skaitu; norāda, ka pirms izraidīšanas operācijas izraidāmā persona būtu jāinformē par viņas tiesībām, tostarp tiesībām iesniegt sūdzību;

29. ņem vērā, ka individuālo sūdzību izskatīšanas mehānismam vajadzētu būt gan efektīvam, gan pārredzamam; uzsver, ka Pamattiesību birojam jābūt pienācīgi aprīkotam un nodrošinātam ar personālu, lai izskatītu saņemtas sūdzības, un aicina nodrošināt vajadzīgos papildu resursus šim nolūkam;

30. uzskata, ka konkrētie darba uzdevumi pamattiesību amatpersonai ir pārāk nepilnīgi un tie formulēti neprecīzi; norāda, ka patlaban šīs amatpersonas darba pienākumi ir norādīti tikai paziņojumā par vakanci; ierosina noteikumus, kuros uzskaitīti par pamattiesībām atbildīgās amatpersonas pienākumi, iekļaut *Frontex* regulas gaidāmajā pārskatīšanā;

31. uzskata — lai uzlabotu *Frontex* pārredzamību, pārskatatbildību un efektivitāti un ļautu veikt atsevišķu sūdzību padziļinātu izmeklēšanu, informācija par *Frontex* līdzekļu izlietojumu būtu regulāri jāsniedz Parlamentam un jāpublicē *Frontex* tīmekļa vietnē;

32. atzinīgi vērtē Eiropas ombuda, pamattiesību jomā kompetento Eiropas ombudu tīkla dalībnieku un *Frontex* Konsultatīvā foruma gatavību atbalstīt *Frontex* individuālu sūdzību izskatīšanas mehānisma izveidošanu un īstenošanu; aicina *Frontex* ievērot citu Eiropas struktūru, piemēram, Eiropas Investīciju bankas, labo praksi, cieši sadarbojoties ar Eiropas ombudu;

33. ierosina *Frontex* un Eiropas ombudam veidot ciešu sadarbību, lai uzlabotu personu aizsardzību pret iespējamām administratīvām kļūmēm *Frontex* darbībā, tostarp gadījumos, kad Aģentūra veic darbību ārpus ES ārējām robežām saskaņā ar tās tiešajiem uzdevumiem;

34. aicina dalībvalstis un partnervalstis, kas ir noslēgušas sadarbības nolīgumus ar *Frontex*, efektīvi sadarboties ar Aģentūru, lai nodrošinātu sūdzību izskatīšanas mehānisma netraucētu darbību; mudina *Frontex* sniegt tehnisku palīdzību dalībvalstīm un attiecīgajām trešām valstīm lai nodrošinātu šā mehānisma efektīvu darbību;

35. uzsver nepieciešamību nodrošināt īpašu aizsardzību nepilngadīgajiem bez pavadības, sievietēm, kuras ir cietušas no vajāšanām viņu dzimuma dēļ, LGBTI un citām neaizsargātām grupām; iesaka *Frontex* vajadzības gadījumā šajos jautājumos apspriesties ar attiecīgajām ES aģentūrām;

36. aicina *Frontex* sniegt publiski pieejamu informāciju par sūdzību izskatīšanas mehānismu saistībā ar tā darbības gada pārskatu; iesaka norādīt saņemto sūdzību skaitu, pamattiesību pārkāpumu veidus, attiecīgās *Frontex* operācijas un *Frontex* turpmākos pasākumu saistībā ar veikto darbību; norāda, ka šī informācija palīdzētu *Frontex* identificēt iespējamus trūkumus un uzlabot savas darba metodes;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

37. iesaka iekļaut noteikumus par individuālo sūdzību izskatīšanas mehānismu gaidāmajā *Frontex* regulas pārskatīšanā;

o

o o

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu parlamentiem un Fronte.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

P8_TA(2015)0423

Ilgtspējīga mobilitāte pilsētās

Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra rezolūcija par ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās (2014/2242(INI))

(2017/C 399/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 17. decembra paziņojumu “Kopīgiem spēkiem virzībā uz konkurētspējīgu un resursu ziņā efektīvu mobilitāti pilsētās” (COM(2013)0913),
- ņemot vērā 2011. gada 15. decembra rezolūciju par ceļvedi uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par Eiropas pilsētvides attīstības plānu un tā nākotni saistībā ar kohēzijas politiku ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 30. septembra paziņojumu “Rīcības plāns mobilitātei pilsētās” (COM(2009)0490),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 18. jūlija paziņojumu “ES rīcībpolitiku urbānā dimensija — ES pilsētprogrammas galvenie aspekti”(COM(2014)0490),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 25. septembra zaļo grāmatu “Ceļā uz jaunu pilsētu mobilitātes kultūru” (COM(2007)0551),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada decembra Īpašo Eiroparometru Nr. 406 “Eiropiešu attieksme pret mobilitāti pilsētās”,
- ņemot vērā to, ka Komisija ir izveidojusi Eiropas platformu ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāniem,
- ņemot vērā Komisijas 1995. gada 29. novembra zaļo grāmatu “Pilsonu tīkls: sabiedriskā pasažieru transporta potenciāla īstenošana Eiropā” (COM(1995)0601),
- ņemot vērā Komisijas 1998. gada 31. marta paziņojumu “Transports un CO₂ — kopienas pieejas izstrāde” (COM(1998)0204),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 25. februāra paziņojumu “Parīzes protokols — plāns klimata pārmaiņu apkarošanai pēc 2020. gada” (COM(2015)0081),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvu 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Regulu (EK) Nr. 715/2007 ⁽⁴⁾ un Regulu (EK) Nr. 595/2009 ⁽⁵⁾ attiecībā uz autotransporta līdzekļu piesārņotāju emisiju samazināšanu,
- ņemot vērā 2015. gada 27. oktobra rezolūciju par emisiju mērījumiem autobūves nozarē ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 18. decembra paziņojumu “Programma “Tīru gaisu Eiropā”” (COM(2013)0918),

⁽¹⁾ OV C 168 E, 14.6.2013., 72. lpp.

⁽²⁾ OV C 390 E, 18.12.2012., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 152, 11.6.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0375.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas pamatnostādnes par gaisa kvalitāti un veselības ekonomiskā novērtējuma instrumentu,
 - ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas ziņojumu “Vides trokšņa izraisīto slimību slogs — Eiropā zaudēto veselīgas dzīves gadu aprēķināšana”,
 - ņemot vērā Eiropas Vides aģentūras 2013. gada decembra TERM ziņojumu “Ciešāks skats uz pilsētas transportu”,
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
 - ņemot vērā 2013. gada 3. jūlija rezolūciju par ceļu satiksmes drošību 2011.–2020. gadā — pirmie soļi ceļā uz traumu novēršanas stratēģiju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 1988. gada 12. oktobra rezolūciju par gājēju aizsardzību un Eiropas Gājēju tiesību hartu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Vīnes Konvenciju par ceļu satiksmi,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “CARS 2020: rīcības plāns konkurētspējīgai un ilgtspējīgai Eiropas autobūves nozarei” (COM(2012)0636),
 - ņemot vērā 2013. gada 10. decembra rezolūciju par CARS 2020: rīcības plāns konkurētspējīgai un ilgtspējīgai Eiropas autobūves nozarei ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūlija paziņojumu “Ceļā uz aprites ekonomiku: bezatkritumu saimniekošanas programma Eiropai” (COM(2014)0398),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Direktīvu 2014/94/ES par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 1/2014 “ES atbalstīto sabiedriskā pilsētas transporta projektu efektivitāte”,
 - ņemot vērā Leipcigas hartu par ilgtspējīgām Eiropas pilsētām,
 - ņemot vērā Pilsētas mēru paktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, kā arī Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A8-0319/2015),
- A. tā kā aplēses rāda, ka 2050. gadā līdz pat 82 % ES iedzīvotāju dzīvos pilsētu teritorijās;
- B. tā kā gaidāmais pilsētu iedzīvotāju skaita nozīmīgais pieaugums pilsētu centriem liek risināt sociālus, dzīves kvalitātes un ilgtspējīgas attīstības uzdevumus, kas prasīs holistiskus plānošanas pasākumus;
- C. tā kā mobilitāte pilsētās joprojām ir ievērojami atkarīga no tradicionāli darbināmu automašīnu izmantošanas un tā kā līdz ar to no naftas un naftas produktiem savu enerģijas vajadzību apmierināšanai ir atkarīgi vairāk nekā 96 % ES transporta, kas ir aptuveni viena trešdaļa no visa enerģijas patēriņa;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0314.

⁽²⁾ OV C 290, 14.11.1988., 51. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0547.

⁽⁴⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- D. tā kā pilsētas transports veido līdz 25 % no CO₂ emisijas kopējā apjoma un ap 70 % visu emisiju pilsētvidē, kas izraisa klimata pārmaiņas, un tā kā transports ir vienīgā nozare Eiropas Savienībā, kurā siltumnīcefekta gāzu emisija turpina pieaugt;
- E. tā kā saskaņā ar 2013. gadā publicēto Īpašo Eurobarometru Nr. 406 aptuveni puse Eiropas iedzīvotāju ik dienu izmanto personiskās automašīnas, bet tikai 16 % izmanto sabiedrisko transportu un tikai 12 % — velosipēdus;
- F. tā kā saskaņā ar šo pašu ziņojumu ES iedzīvotāji par efektīviem pasākumiem, ar ko uzlabot mobilitāti pilsētās, uzskata zemākas sabiedriskā transporta izmantošanas cenas (59 %), labākus sabiedriskā transporta pakalpojumus (56 %) un veloceļu infrastruktūras uzlabošanu (33 %);
- G. tā kā apmēram puse veicamo attālumu pilsētu teritorijās nesasniedz piecus kilometrus un tāpēc daudzās pilsētās tos varētu pārvarēt kājām, ar divriteni, sabiedrisko/kolektīvo transportu vai jebkādu citu pieejamo transporta veidu, piemēram, organizējot kopīgus braucienus ar automašīnu;
- H. tā kā dīzeļdegvielas plašā izmantošana transporta vajadzībām, jo īpaši vecākos transportlīdzekļos un transportlīdzekļos, kas nav aprīkoti ar daļiņu filtriem, ir viens no galvenajiem cēloņiem augstajai daļiņu koncentrācijai ES pilsētās un tā kā tāpēc būtu jāveicina alternatīvu degvielu izmantošana pilsētas transporta veidos un pārmaiņas šo transporta veidu lietošanas paradumos, tajā pašā laikā neapdraudot mobilitāti pilsētās;
- I. tā kā saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras informāciju 2011. gadā vairāk nekā 125 miljoni Eiropas iedzīvotāju bija pakļauti trokšņa piesārņojumam, kas pārsniedza 55 dB drošības līmeni, šo piesārņojumu galvenokārt izraisot ceļu satiksmei;
- J. tā kā augstas kvalitātes transporta pakalpojumi ir īpaši svarīgi cilvēkiem, kas dzīvo pilsētu teritorijās, lai apmierinātu viņu mobilitātes vajadzības profesionālajā dzīvē, kā arī mācību, tūrisma un atpūtas darbībās; tā kā ilgtspējīgs pilsētas transports var palīdzēt samazināt enerģijas patēriņu, atmosfēras un trokšņa piesārņojumu, negadījumu skaitu, satiksmes sastrēgumus, zemes izmantošanu un augsnes resursu zaudēšanu apbūves rezultātā;
- K. tā kā ir iespējams veikt mērķtiecīgus pasākumus, kas vērsti uz ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās, un šādi pasākumi ir nepieciešami, lai sasniegtu ES mērķus un īstenotu tiesību aktus saistībā ar transportu un vidi;
- L. tā kā, pienācīgi ievērojot subsidiaritāti, Eiropas Savienībai, atbalstot vietējā līmeņa darbības, būtu jāpalīdz attīstīt integrētu un ilgtermiņa pieeju pilsētu mobilitātei, kas mazinās satiksmes radīto piesārņojumu, sastrēgumus, troksni un ceļu satiksmes negadījumus, jāsniedz pienācīgs atbalsts pilsētām un jānodrošina labāka informācija, koordinācija un sadarbība starp ES dalībvalstīm;
- M. tā kā ir svarīgi uzsvērt sabiedriskā transporta nozīmīgumu pilsētu ekonomikā, arī trūcīgos rajonos, un atzīt tā sniegto sociālo labumu, piemēram, ieguldījumu nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā un visu iedzīvotāju piekļuves darbvietām nodrošināšanu;
- N. tā kā labs un viegli pieejams sabiedriskais kolektīvais transports vislabāk attur no privātā transporta lietošanas un ir viens no labākajiem veidiem, kā mazināt sastrēgumus;
- O. tā kā 73 % Eiropas iedzīvotāju uzskata, ka ceļu satiksmes drošība pilsētās ir nopietna problēma, un tā kā vairāk nekā 30 % ceļu satiksmes negadījumu, kuros cilvēki zaudē dzīvību vai gūst nopietnas traumas, notiek pilsētu teritorijās, un tajos bieži ir iesaistīti neaizsargāti satiksmes dalībnieki un gājēji;
- P. tā kā 38 % no visiem ceļu satiksmes negadījumiem, kuros iet bojā cilvēki, notiek pilsētu teritorijās un 55 % — uz starppilsētu ceļiem; tā kā negadījumu upuri visbiežāk ir riteņbraucēji un citi neaizsargāti satiksmes dalībnieki un tā kā negadījumi ir saistīti ar lielu transportlīdzekļu koncentrāciju un ātrumu;
- Q. tā kā ilgtspējīgs pilsētas transports ir viens no plašākas teritoriālās plānošanas politikas aspektiem un tā kā pilsētu zaļās zonas var daļēji kompensēt ceļu satiksmes radītā piesārņojuma ietekmi;
- R. tā kā alternatīvu degvielu un transporta līdzekļu izmantošana liek arī atīstīt vajadzīgo infrastruktūru un vienlaikus pielikt pūles, lai mainītu cilvēku pārvietošanās paradumus;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- S. tā kā pilsētas un citas lielākas pilsētu teritorijas kā svarīgi ekonomiskās darbības un inovācijas centri ir pareizi atzītas par izšķiroši svarīgiem mezgliem jaunajā stratēģijā *TEN-T* un ir galvenais posms pasažieru un kravu pārvadājumu ķēdē;
- T. tā kā multimodāli tīkli un dažādu transporta veidu un pakalpojumu integrēšana pilsētu un tām pieguļošajās teritorijās var palīdzēt uzlabot pasažieru un kravu pārvadājumu efektivitāti, tādējādi palīdzot samazināt oglekļa un citas kaitīgas emisijas;
- U. tā kā valstu un valdību vadītāji, tiekoties 2012. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas konferencē par ilgtspējīgu attīstību ("Rio+20"), apņēmas atbalstīt ilgtspējīgu transporta tīklu attīstību⁽¹⁾;
- V. tā kā nav tāda risinājuma, kas būtu piemērots pilnīgi visām pilsētu teritorijām, un pilsētas Eiropas Savienībā atrodas atšķirīgās situācijās, un tām ir atšķirīgas vajadzības, jo īpaši saistībā ar ģeogrāfiskajiem un klimatiskajiem apstākļiem, demogrāfisko struktūru, kultūras tradīcijām un citiem faktoriem;
- W. tā kā par mobilitāti pilsētās un pilsētas transporta pārvaldību atbild vietējās un reģionālās pašvaldības, kas izstrādā un īsteno šos publiskās politikas virzienus savās teritorijās saskaņā ar spēkā esošo valsts regulējumu un ES pilsētprogrammu;
- X. tā kā bažas rada tas, ka Komisija izsakās par tādu transporta koncepciju attīstīšanu Eiropas līmenī, kuras pēc tam būtu jāpielāgo atbilstīgi apstākļiem dalībvalstīs; tā kā būtu vēlams nevis pieņemt lejuvērstu pieeju saskaņā ar minētajiem principiem, bet gan — paturot prātā, ka ir vajadzīgi kopīgi noteikumi un standarti, — īstenot augšvērstu pieeju, kas ietvertu vienlaicīgus eksperimentus uz vietas un līdz ar to sekmētu inovāciju; tā kā līdz ar to tas stingri atbalsta platformu izveidi pieredzes apmaiņai starp vietējām ieinteresētajām personām nolūkā plašāk informēt par veiksmes stāstiem,
1. uzsver, ka Eiropas līmenī un daudzās pilsētās līdz šim paveiktais darbs ir pozitīvs un būtu jāturpina, un tāpēc atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas paziņojumu par mobilitāti pilsētās;

Telpas un infrastruktūras nodošana atpakaļ visiem iedzīvotājiem un pieejamības uzlabošana

2. norāda, ka zemes izmantojuma plānošana ir vissvarīgākais posms tādu raitu un drošu transporta tīklu izveidē, kas būtu ilgtspējīgi un reāli ietekmētu satiksmes intensitāti un sadalījumu; uzsver, ka drošība vienmēr ir jāskata kā ilgtspējīgas pilsētplānošanas būtisks elements;
3. ir pārliecināts, ka informācijas sniegšana ES iedzīvotājiem, mazumtirgotājiem, kravas transporta operatoriem un citām pilsētu mobilitātē iesaistītajām ieinteresētajām personām, kā arī apspriešanās ar minētajām iedzīvotāju grupām ir būtiski svarīga, lai plānošanu, attīstību un lēmumu pieņemšanu padarītu pārredzamāku; uzsver, ka šai informācijai vajadzētu būt publiski un viegli pieejamai; norāda, ka nolūkā apmainīties ar ilgtspējīgas mobilitātes risinājumiem ir vēlams sekmēt sadarbību ES līmenī ar attiecīgajām iesaistītajām personām un pilsētu starpā;
4. ir pārliecināts, ka ilgtermiņa ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāni (IPMP), ko atbalsta IKT, ir svarīgi rīki, ar ko nodrošināt atbilstošus un drošus mobilitātes risinājumus visiem iedzīvotājiem; aicina kompetentās iestādes šajos plānos ņemt vērā personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām īpašās vajadzības sakaru ziņā; uzsver, ka personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām mobilitātei sevišķi svarīga ir infrastruktūra bez šķēršļiem; uzsver, ka ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plānos ir jāiekļauj īpašas stratēģijas attiecībā uz ceļu satiksmes drošību un jāgādā par drošu infrastruktūru ar atbilstošu telpu visneaizsargātākajiem ceļu satiksmes dalībniekiem;
5. uzsver IPMP nozīmi ES mērķu sasniegšanā attiecībā uz CO₂ emisijas, trokšņa, gaisa piesārņojuma un satiksmes negadījumu skaita samazināšanu; uzskata, ka IPMP izstrādei vajadzētu būt svarīgam elementam, ko ņemt vērā, finansējot ES projektus pilsētas transporta jomā, un ka ES finansējums un informatīvais atbalsts varētu stimulēt šādu plānu izstrādi un īstenošanu; aicina Komisiju sniegt kompetentajām iestādēm nepieciešamo konsultatīvo un tehnisko palīdzību IPMP izstrādē, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu;

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūcija Nr. 66/288 "Nākotne, kādu mēs vēlamies", 135. punkts.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

6. mudina dalībvalstu iestādes izstrādāt ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plānus, kuros dota priekšroka zema emisijas līmeņa transporta veidiem, tostarp elektriskajam transportam un transportlīdzekļiem, ko darbina ar alternatīvām degvielām, un kuros paredzēta intelektisku transporta sistēmu izmantošana; atbalsta satiksmes zonu un intermodālu platformu izveidošanu, kurās priekšroka dota sabiedriskā transporta izmantošanai;
7. mudina dalībvalstis un Eiropas pilsētas izstrādāt autostāvvietu politiku (autostāvvietu piedāvājums, automašīnu novietošanas intelektisko sistēmu izmantošana, atbilstošu cenu noteikšana), kas varētu būt daļa no integrētas pilsētpolitikas, un vienlaikus pastiprināt centienus nolūkā izveidot funkcionālus intermodālus mezglus, nodrošinot dažādus transporta pakalpojumus un veicinot transporta risinājumu — piemēram, kolektīvā transporta, kopīgas transportlīdzekļu izmantošanas, riteņbraukšanas un nomas pakalpojumu — sekmīgu apvienošanu; prasa labāk savienot piepilsētu autostāvvietas ar dzelzceļa un sabiedriskā transporta pakalpojumiem, piemēram, izmantojot stāvparkus; atgādina, ka ir jānovērš pakalpojumu trūkumi attiecībā uz iedzīvotājiem ar invaliditāti;
8. uzsver, ka, ņemot vērā vajadzību samazināt nelabvēlīgo ietekmi uz vidi, ko rada ES transporta sistēmas (kurā izmanto galvenokārt naftu un tās produktus) atkarība no naftas, ESI fondi būtu sistemātiski jāizmanto visaptverošu un integrētu IPMP izstrādei un īstenošanai, lai tie savstarpēji stipriņoši papildinātu pilsētu mobilitātes pasākumus plašākā telpiskās plānošanas kontekstā, neradot papildu transporta vajadzību pārmērīgi izmantot automobiļus un centrā izvirzot integrētu transporta sistēmu, kuras pamatā būtu atsevišķu transporta veidu sadarbība;
9. ir cieši pārliecināts, ka Komisijas platformai ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāniem būtu jāsniedz spēcīgs atbalsts pilsētām un reģioniem attiecībā uz IPMP izstrādi un īstenošanu; uzsver, ka ir svarīgi apsvērt pilsētu mobilitātei paredzētus ieguldījumus visās pilsētās neatkarīgi no to lieluma, kā arī to, ka Eiropas pilsētām un reģioniem ir izšķiroša loma ilgtspējīgas mobilitātes pilsētās sekmēšanā un popularizēšanā; aicina Eiropas platformā un dalībvalstu ekspertu grupā pilsētu mobilitātes un transporta jautājumos iesaistīt dažādu lielumu vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvjus un dažādu ieinteresēto personu (piemēram, riteņbraucēju apvienību) pārstāvjus;
10. uzsver, ka IPMP būtu jāatbilst pašreizējai ES darba programmai un mērķiem, jo īpaši mērķiem, kas attiecas uz pāreju no autotransporta uz dzelzceļa transportu, kā noteikts 2011. gada baltajā grāmatā;
11. mudina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās un vietējās pašvaldības novērtēt un revidēt pilsētu mobilitātes plānus atbilstoši stratēģijas “Transports 2050” uzdevumiem un mērķiem;

Vides, dzīves kvalitātes un veselības uzlabošana

12. īpaši norāda, ka pašreizējais transporta modelis daudzējādā ziņā nelabvēlīgi ietekmē dabiskās vides pamatelementus, tostarp gaisu, ūdeni un augsni, kā arī dažādās ekosistēmas;
13. pauž pārliecību, ka gaisa piesārņojumam ir vietēja, reģionāla, valsts un pārrobežu dimensija un attiecībā uz šo jautājumu ir vajadzīga visu līmeņu pārvaldes iestāžu rīcība; tādēļ prasa nostiprināt daudzlīmeņu pārvaldības pieeju, kurā visi dalībnieki uzņemas atbildību par pasākumiem, ko var īstenot un kas būtu jāīsteno attiecīgajā līmenī;
14. aicina pilsētas rūpīgi izvērtēt iedzīvotāju un uzņēmumu vajadzības un transporta veidu specifiku, lai nodrošinātu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās, un veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzlabotu dzīves kvalitāti pilsētās, cita starpā, veicinot pāreju uz ilgtspējīgu transporta veidu izmantošanu, arī iešanu kājām un riteņbraukšanu, un sekmējot integrētu intermodālo un/vai komodālo pārvadājumu politiku;
15. aicina vietējās pašvaldības ņemt vērā iedzīvotāju labklājību, izstrādājot ilgtspējīgas mobilitātes plānus; jo īpaši aicina kompetentās iestādes veikt pasākumus, lai samazinātu satiksmes troksni pilsētās;
16. mudina kompetentās iestādes veikt preventīvus pasākumus saskaņā ar piesardzības un samērīguma principu, lai uzlabotu gaisa kvalitāti pilsētās un nodrošinātu, ka gaisu piesārņojošo vielu koncentrācija nepārsniedz Pasaules Veselības organizācijas pamatnostādnes noteikto līmeni; šajā nolūkā atbalsta vietēju zema emisijas līmeņa zonu izveidi; uzsver, ka kompetentās iestādes ir atbildīgas par drošu un veselīgu mobilitātes risinājumu sniegšanu iedzīvotājiem; uzskata, ka šo risinājumu pamatā varētu būt nedārga, intelektiska, uzticama un pieejama sabiedriskā transporta sistēmas; mudina dalībvalstis, kā arī vietējās pašvaldības iepriekšminēto PVO pamatnostādņu pārsniegšanas riska gadījumā apsvērt iespēju veikt pasākumus, lai uzlabotu piekļuvi sabiedriskajam transportam, piemēram, organizējot satiksmi pēc maiņas principa;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

17. norāda, ka attiecībā uz gaisa piesārņojumu Eiropas pilsētās ir vajadzīga holistiska pieeja; tāpēc aicina Komisiju ierosināt efektīvus pasākumus, kas ļautu dalībvalstīm izpildīt Gaisa kvalitātes direktīvas (Direktīva 2008/50/EK) prasības, jo īpaši paredzot efektīvas un vērīgas emisijas maksimālās robežvērtības 2025. un 2030. gadam saskaņā ar Direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju un nodrošinot to pasākumu labāku koordināciju, kurus īsteno saskaņā ar minētajām direktīvām, nosakot vērīgus automašīnu emisijas standartus 2025. un 2030. gadam saistībā ar Regulu par CO₂ un automobiļiem (Regula (EK) Nr. 443/2009) savlaicīgu pārskatīšanu un nosakot skaidru grafiku personisko transportlīdzekļu emisijas testēšanai reālos ekspluatācijas apstākļos;
18. aicina Komisiju novērtēt dalībvalstu individuālos plānus par atmosfēras piesārņojuma mērīšanas un novērošanas iekārtu izvietojumu lielākajās pilsētu aglomerācijās, kurās ir gaisa kvalitātes problēmas, ņemot vērā, ka šādu iekārtu nepareiza izvietojuma ļoti bieži padara datus neprecīzus un līdz ar to varētu apdraudēt sabiedrības veselību;
19. ņem vērā ar transportlīdzekļu īpašumu un lietošanu saistītās dzīvesveida izmaiņas (automobiļu koplietošana); mudina Komisiju attīstīt un atbalstīt transporta sistēmas, kas iekļauj kolektīvās un sabiedriskās mobilitātes veidus;
20. uzskata, ka Komisijai būtu jāizvērtē, kā sabiedrību varētu ietekmēt jauni mobilitātes veidi, kuru pamatā ir sadarbīgā patēriņa modelis, tostarp kopīgu braucienu ar automašīnu organizēšana; uzskata, ka valsts līmenī dalībvalstīm mobilitātes un transporta jautājumos būtu jāievēro koplietojamas pilsētas ("shareable city") koncepcija, jo no tās varētu iegūt iedzīvotāji, it sevišķi mazās un vidēja lieluma pilsētās, kuru sabiedriskā transporta tīkls ir mazāks, un tā varētu ļaut attīstīt uz sadarbību balstītus mobilitātes risinājumus;
21. uzsver, ka augsti attīstīts, efektīvs, nedārgs, drošs un pieejams sabiedriskais transports ir ilgtspējīgas pilsētu attīstības neatņemama daļa; ir pārliecināts, ka uzticamiem sabiedriskā transporta pakalpojumiem var būt nozīmīga loma satiksmes sastrēgumu, gaisa piesārņojuma un trokšņa samazināšanā pilsētās; tāpēc aicina dalībvalstis popularizēt sabiedrisko transportu ar mērķi palielināt tā izmantošanu līdz 2030. gadam; arī mudina valsts un vietējās pašvaldības veicināt digitālo pakalpojumu pieejamību sabiedriskajā transportā un stacijās, atbalstīt novatorisku mobilitātes veidu izstrādi un ieviest intelektiskus transporta risinājumus un citas jaunākās tehnoloģijas; uzsver, ka automašīnu koplietošanas un kopīgu braucienu organizēšanas pakalpojumi ļauj labāk izmantot esošos resursus un palīdz mazināt automašīnu skaitu pilsētās; atzīst Eiropas satelītnavigācijas programmu *Galileo* un *EGNOS* un mobilo ātrgaitas tīklu nozīmīgumu; atbalsta tāda tiesiskā regulējuma izveidi, kas dod iespēju izmantot jaunus mobilitātes veidus un jaunus koplietošanas modeļus, kuros efektīvāk izmanto pašreizējos resursus;
22. uzsver, ka svarīga ir publiski pieejamā informācija par pilsētas sabiedriskā transporta piedāvājumu, arī ņemot vērā tūristu valodas vajadzības un ieguvumus no ilgtspējīgas tūrisma politikas; mudina vietējās iestādes sniegt reāllaika informāciju internetā un uz pietiekama skaita displeju pilsētās; aicina iestādes un transporta operatorus uzlabot bezmaksas digitālo pakalpojumu pieejamību sabiedriskajā transportā un stacijās;
23. uzsver sociālos ieguvumus, ko pilsētu teritoriju pieejamības, pilsētvides atjaunošanas, sociālās iekļaušanas un pilsētu tēla uzlabošanas ziņā sniedz ar dzelzceļu savienots sabiedriskais transports;
24. atzīst sabiedriskā transporta operatoru piedāvāto darbvietu kvalitāti un daudzveidību un attiecīgos ekonomikas ieguvumus; aicina Komisiju uzraudzīt un izvērtēt, kādu ieguldījumu sabiedriskā transporta uzņēmumi sniedz zaļo darbvietu un vidi saudzējošas izaugsmes stratēģiju izveidē nacionālā un Eiropas līmenī;
25. aicina dalībvalstis, ievērojot vietējo pašvaldību pilnvaras, efektīvi rīkoties, lai nodrošinātu drošību sabiedriskajā transportā;
26. atgādina, ka individuālai mobilitātei, neizmantojot motorizētos transportlīdzekļus, piemēram, iešanai kājām un riteņbraukšanai, ir lielākais potenciāls CO₂ neitralitātes panākšanā;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

27. mudina dalībvalstis pārskatīt savas stratēģijas, lai uzlabotu nemotorizētu transportu ar mērķi apmierināt mobilitātes un pilsētvides uzlabošanas ziņā kopīgās intereses; mudina dalībvalstis vajadzības gadījumā veicināt velosipēdu izmantošanu, cita starpā, nosakot vērienīgus mērķus attiecībā uz riteņbraukšanas rādītājiem 2030. gadā, un uzlabot kājāmešanas un riteņbraukšanas apstākļus;

28. mudina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informētību par riteņbraukšanu un alternatīviem transporta veidiem, sekmēt pāreju uz ilgtspējīgu transporta veidu izmantošanu un turpināt atbalstīt Eiropas mobilitātes nedēļas kampaņu; aicina pilsētas izveidot ar sabiedrisko transportu saistītas velosipēdu koplietošanas sistēmas; atzinīgi vērtē valsts, reģionālā un vietējā līmeņa iniciatīvas veicināt un organizēt pasākumus "Svētdiena bez automašīnas Eiropas Savienībā" un "ES riteņbraukšanas diena" nolūkā uzlabot pilsētu gaisa kvalitāti;

29. mudina privātus uzņēmumus, pārvaldes iestādes un ES iestādes turpināt uzlabot mobilitātes pārvaldības pakalpojumus saviem locekļiem, darbiniekiem un apmeklētājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt politikas nostādnes, kuru mērķis ir mudināt uzņēmumus mazināt braucienus uz darbavietām un no tām, cita starpā, atļaujot un sekmējot tāldarbu un veicinot IKT un telekonferenču izmantošanu; uzskata, ka mobilitātes pasākumiem, piemēram, Eiropas mobilitātes pārvaldības platformas (EPOMM) koordinētajiem pasākumiem, ir liels potenciāls atrisināt pilsētu sastrēgumu problēmu un nodrošināt pieejamību visiem;

30. mudina dalībvalstis un vietējās pašvaldības publiskā iepirkuma procedūrās noteikt prasības attiecībā uz vides rādītāju izpildi, jo īpaši, iepērkot sabiedriskajam transportam vai valsts iestādēm paredzētus transportlīdzekļus;

Enerģijas taupīšana un klimata aizsardzība

31. uzskata, ka energoefektivitāte, mazoglekļa energoresursu un atjaunojamo energoresursu izmantošana ir būtiski svarīga, lai nodrošinātu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās un vienlaikus uzlabotu vides apstākļus, un ka, pieņemot pasākumus nolūkā sasniegt ES mērķus CO₂ emisijas un energotaupības jomā, būtu jāievēro tehnoloģiskā neitralitāte;

32. mudina dalībvalstis atbalstīt Transporta baltajā grāmatā noteiktos mērķus līdz 2030. gadam uz pusi samazināt ar tradicionālajām degvielām darbināmu automašīnu izmantošanu pilsētas transportā un līdz 2050. gadam tās pakāpeniski pārtraukt izmantot; aicina pilsētas veicināt un atbalstīt pāreju uz alternatīvu transporta veidu un mazāk piesārņojošu transportlīdzekļu izmantošanu, ņemot vērā to faktisko oglekļa dioksīda pēdu, lai sasniegtu ES mērķi līdz 2050. gadam par 60 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju; atzinīgi vērtē stimulus, kuri mudina ceļotājus izmantot dažādus transporta veidus;

33. vērs uzmanību uz to, ka emisiju samazināšanai pilsētās svarīga ir elektrisko transportlīdzekļu un ar alternatīvām degvielām (otrās un trešās paaudzes biodegvielas, ūdeņradis, kas iegūts no atjaunojamiem enerģoresursiem, saspiesta dabasgāze (CNG) un sašķidrināta dabasgāze (LNG)) darbināmu transportlīdzekļu izmantošana; atgādina Direktīvā 2014/94/ES par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu paredzētos noteikumus un mudina dalībvalstis ciešā sadarbībā ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām un attiecīgo nozari strauji attīstīt šādu infrastruktūru, jo īpaši Eiropas transporta tīklā (TEN-T); aicina publisko un privāto sektoru veicināt uzlādes iekārtu uzstādīšanu kopējās autostāvvietās;

34. prasa Komisijai un valstu un vietējām iestādēm pēc iespējas veicināt iekšzemes kuģošanu kā integrētu pārvietošanās risinājumu, ar ko panākt videi draudzīgu mobilitāti pilsētās;

35. uzsver augšupējas pieejas nozīmīgumu; tāpēc stingri atbalsta, piemēram, 6 000 personu parakstīto Pilsētas mēru pakta par siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu, un atzinīgi vērtē komisāra M. A. Cañete 2015. gada 13. oktobrī Briselē pausto aicinājumu pieņemt vēl vērienīgāku pakta; atbalsta Komisijas kā šādu iniciatīvu aktīva virzītājspēka pozitīvo lomu;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis Parīzē 2015. gada decembrī plānotās COP 21 konferences darba kārtībā prioritāti piešķirt vērienīgiem pasākumiem ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes jomā; mudina Komisiju aktīvi atbalstīt tās rīcības programmas iniciatīvas, kas attiecas uz integrētu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

Uz viedu mobilitāti vērsta pētniecības politikas centrā — inovācija

37. atgādina, ka intelektiskās transporta sistēmas (ITS) padara mobilitāti drošāku, efektīvāku, vidi saudzējošāku un raitāku, un tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt ar ITS saistītos centienus, tostarp inovāciju un īstenošanu tādās jomās kā reāllaika kustības informācijas nodrošināšana, lielā mērā automatizēti transportlīdzekļi, vieda infrastruktūra un intelektiskās satiksmes signālsistēmas; atgādina, ka ITS ir svarīgas, lai nodrošinātu precīzus reāllaika satiksmes un kustības datus, tāpēc aicina Komisiju digitālajā programmā pievērst uzmanību mobilitātei pilsētās; mudina ieinteresētās personas cieši sadarboties, lai attīstītu sadarbispējīgus un integrētus mobilitātes pakalpojumus, piemēram, multimodālu sabiedrisko transportu, kopīgi īstenotu mobilitāti un integrētu intermodālo pārvadājumu biļešu iegādes aprīkojumu; prasa Komisijai noteikt par prioritāti tādu novatorisku lietojumprogramu un jaunu tehnoloģiju izstrādi, kuras satiksmes dalībniekiem ļautu proaktīvāk piedalīties transporta sistēmā kā attīstītājiem un datu sniedzējiem, lai veicinātu mobilitātes pakalpojumu platformu attīstību, ievērojot ES noteikumus un datu aizsardzības prasības;

38. aicina visas iesaistītās personas pilnībā izmantot datu un digitalizācijas sniegtās iespējas, kā arī izmantot ierobežojumu atcelšanu, lai veicinātu jaunus uzņēmējdarbības modeļus;

39. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt izpētes programmas, kas veltītas jaunām tehnoloģijām, jauniem uzņēmējdarbības modeļiem un jaunām integrētām ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes metodēm un pilsētas loģistikai; atbalsta programmas "Apvāršnis 2020" prioritātes attiecībā uz sabiedrības uzdevumiem vieda, videi nekaitīga un integrēta transporta un mobilitātes pilsētās nodrošināšanai, kā arī iniciatīvas "Mobilitāte kā pakalpojums" (*Maas*) visā Eiropā; uzskata, ka šai programmai ir jāveicina pētniecība un inovācija dzīves kvalitātes, ilgtspējīgas nodarbinātības, demogrāfijas, aktīvas mobilitātes pārmaiņu, vides un klimata politikas jomās; uzskata, ka Komisijai būtu jāņem vērā minētās prioritātes, jānodrošina pietiekams ES finansējums turpmākām pētniecības un izstrādes darbībām pilsētas dzelzceļa sistēmu jomā un jāuzlabo ilgtspējīga transporta risinājumu sniegums;

Mobilitāte pilsētā — vairāk ilgtspējas, drošības un drošuma

40. norāda, ka rūpīgi izstrādāti drošības priekšnoteikumi, kā arī uzlabota satiksmes un ātruma pārvaldība krasi samazina ceļu satiksmes negadījumus pilsētās bojā gājušo vai smagus ievainojumus guvušo cilvēku skaitu; norāda, ka drošības spēki, kuru uzdevums ir pārvaldīt un kontrolēt satiksmi un konsekvēnti pārbaudīt satiksmes drošības pārkāpumus, piemēram, ātruma pārsniegšanu, transportlīdzekļa vadīšanu alkohola, narkotisko vielu un medikamentu ietekmē un mobilo tālrunu un citu saziņas un informācijas ierīču izmantošanu, palīdz samazināt ceļu satiksmes negadījumus pilsētās;

41. aicina dalībvalstis un vietējās pašvaldības līdz 2020. gadam pārskatīt ātruma pārvaldību, ņemot vērā vietējos apstākļus, lai garantētu drošību, cita starpā, dzīvojamajās zonās un skolu un izglītības un sociālo iestāžu tuvumā, un apsvērt drošākas ceļu infrastruktūras attīstīšanu un projektēšanu; aicina dalībvalstis un vietējās iestādes izmantot visus mūsdienīgos risinājumus, tostarp uzlabotu intelektisku satiksmes pārvaldību, lai garantētu drošību visiem satiksmes dalībniekiem, arī kājāmgājējiem; mudina Eiropas pilsētas apmainīties ar labāko praksi attiecībā uz drošības pārvaldību;

Inovācija ilgtspējīga kravu transporta jomā

42. uzskata, ka novatoriskas, ilgtspējīgas, videi nekaitīgas pilsētas loģistikas stratēģiju izstrāde, kurā iesaistīti privātā un publiskā sektora dalībnieki, ir sevišķi svarīga sastrēgumu un vides problēmu risināšanai pilsētās; uzskata, ka loģistikas pamatā jābūt ilgtspējīgu transporta veidu izmantošanai; aicina labāk optimizēt apgādes ķēdi pilsētu teritorijās, pamatojoties uz jauniem, izmaksu ziņā efektīviem darbības, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības modeļa veidiem; norāda, ka būtiska nozīme ir ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāniem, kuros iekļautas komodalitātes loģistikas stratēģijas, un uzsver, ka attiecīgā gadījumā loģistikas stratēģijās un ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plānos ir jāintegrē dzelzceļš, videi nekaitīga iekšzemes kuģošana un jūras ostas; aicina kompetentās iestādes pēc iespējas samazināt smago transportlīdzekļu satiksmi pilsētu centros;

43. norāda, ka zonas ar augstu apdzīvojuma blīvumu un citas zonas, piemēram, iepirkšanās un mazumtirdzniecības centri saskaras ar palielinātas satiksmes plūsmas un sastrēgumu problēmām, un norāda uz efektīvas un visaptverošas plānošanas politikas nozīmi, lai minētās zonas savienotu ar efektīviem sabiedriskā transporta pakalpojumiem un intelektiskiem piegādes mājās pakalpojumiem;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

44. aicina Komisiju izstrādāt politikas nostādnes nolūkā mudināt kravas pārvadājumu nozari padarīt tās autoparku videi nekaitīgāku un mudināt vietējās iestādes atbalstīt un/vai stimulēt operatorus, lai pilsētas kravas pārvadājumus padarītu ilgtspējīgākus; atgādina, ka dzelzceļam un citiem ilgtspējīgākiem transporta veidiem līdz ar labi plānotu apmaiņu un loģistiku var būt svarīga loma preču nogādāšanā uz pilsētas nomaļajām zonām;

Ārējo izmaksu samazināšana un kvalitatīvāku ieguldījumu veikšana

45. uzsver, ka ieguldījumu izmaksu un ieguvumu novērtējumi būtu jāvērs uz to, lai pēc iespējas palielinātu ārējos sabiedrības ieguvumus un samazinātu ārējās izmaksas, ko rada, piemēram, klimata pārmaiņas, negadījumi, veselības aizsardzība, troksnis, gaisa piesārņojums un telpas izmantojums;

46. uzsver, ka mobilitātei pilsētās būtu jāsekmē ES resursefektivitātes mērķu sasniegšana un jo īpaši ar aprites ekonomiku saistīto mērķu sasniegšana, kā arī tā minētajos mērķos būtu pilnībā jāintegrē;

47. atgādina, ka maksas piemērošana par pilsētas ceļu un autostāvvietu izmantošanu, kas pamatota uz nediskriminācijas un sadarbības principiem, kā arī principu "piesārņotājs maksā", var būt daļa no integrētas pilsētas mobilitātes politikas;

48. atgādina par ienākumu izmantošanas principu attiecībā uz maksas piemērošanu par autoceļu lietošanu un aicina attiecīgā gadījumā daļu no ienākumiem, kas gūti no ceļu infrastruktūras izmantošanas (maksas par autoceļu lietošanu un/vai Eiropinjete), izmantot, lai uzlabotu ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās;

49. uzskata, ka mobilitāte pilsētās būtu jāatspoguļo Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta un Eiropas transporta tīkla (TEN-T) pasākumos, kad vien tas ir piemēroti un atbilst TEN-T tiesību aktiem, cita starpā, sniedzot atbalstu pilsētu mezgliem un integrējot pārrobežu zonu pilsētu mobilitātes plānus, jo tādā veidā tiek gan stimulēta ekonomiskā un sociālā attīstība, gan atbalstīta labāka pieejamība; uzskata, ka dažādu transporta veidu un transporta tīklu efektīvi starpsavienojumi, tostarp attiecībā uz pilsētu un tām pieguļošo teritoriju tīkliem un starpreģionālajiem tīkliem, uzlabotu iedzīvotāju mobilitāti; atbalsta integrētu biļešu iegādes sistēmu izveidi, kas potenciāli varētu uzlabot sabiedriskā transporta pieejamību;

50. aicina Komisiju, dalībvalstis un vietējās pašvaldības izmantot jauno iespēju pilsētu mezglos finansēt pilsētu projektus ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu; atgādina, ka ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu var finansēt sinerģijas projektus, piemērojot papildu līdzfinansējuma likmi transporta projektiem ar enerģētikas un telekomunikāciju komponentu, kam ir sevišķi liels potenciāls pilsētu projektu īstenošanā; aicina Komisiju, pārskatot Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda budžetu, apsvērt iespēju atvēlēt atbilstošu ES finansējumu ilgtspējīgas mobilitātes projektiem; prasa atbildīgajām iestādēm nodrošināt ciešu saikni starp pārdomātu un ilgtspējīgu pilsētu mobilitātes politiku un pilsētu mobilitātes projektiem, kas finansēti no ES fondiem, kā arī noteikt skaidrus finansējuma izlietojuma mērķus un rādītājus, lai izvairītos no projektu neatbilstīgas īstenošanas un nemazinātu ieguvumus ekonomikas un sociālajā jomā; atzīst, ka ir vajadzīgi jauni un ilgtspējīgi veidi, kā finansēt sabiedrisko transportu, kas sekmē vides ilgtspēju, digitalizāciju un pieejamību, stimulē pilsētu teritoriju ekonomiku un rada jaunas darbvietas;

51. norāda uz nesen izveidoto Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un to, ka šajā instrumentā īpaša uzmanība pievērsta un uzsvars likts uz horizontālajām prioritātēm un pārdomātiem un ilgtspējīgiem pilsētu projektiem; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt ilgtspējīgus pilsētu mobilitātes projektus, nodrošināt vajadzīgo sinerģiju starp dažādiem finansējuma avotiem un programmām un attīstīt saikni starp mobilitāti pilsētās, jauno digitālo programmu un enerģētikas savienību;

52. uzsver, cik svarīgi ir veidot vietējo pašvaldību un pilsētām pieguļošo teritoriju spējas izstrādāt un īstenot integrētas attīstības stratēģijas, lai sekmētu dažādu teritoriju sadarbību un tādējādi veicinātu savstarpējo atkarību un papildināmību;

53. uzskata, ka ieguldījumi ilgtspējīgā sabiedriskajā transportā ir ne vien reakcija uz pilsētu mobilitātes problēmām, bet ietver arī pilsētvides atjaunošanas elementus, kas ietekmē pilsētas vispārējo ekonomikas sistēmu un veicina zaļas pilsētvides izveidi, kā arī piekļuvi daudzfunkcionāliem centriem (tirdzniecības un dzīvojamās ēkas, atpūtas, kultūras un izglītības iestādes); uzsver, ka nolūkā pilnīgi izmantot ieguldījumu potenciālu izšķirīgi svarīga ir pienācīga mobilitātes un pilsētvides plānošanas koordinācija;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

54. aicina jaunatnes nodarbinātības iniciatīvas un citus ESI fondus izmantot, lai veicinātu nodarbinātību teritorijās, kas stimulē ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes attīstību; uzsver, ka pilsētu mobilitātes projektu īstenošana labvēlīgi ietekmē visus reģionus un to iedzīvotājus, palīdzot aizpildīt esošas inovatīvas darbvietas attiecīgajās jomās, tostarp profesijās, kurās trūkst darbaspēka;

55. aicina Komisiju sagatavot viegli pieejamus pārskatus par ES līdzfinansētām pilsētu mobilitātes programmām; turklāt prasa sniegt lietotājam viegli uztveramu informāciju par ES līdzfinansētām iespējām īstenot pilsētas transporta projektus; prasa Komisijai, pārvaldot ES finansētus pilsētu mobilitātes projektus, nodrošināt, ka: a) ir ieviesti pārvaldības instrumenti, lai uzraudzītu pakalpojumu kvalitāti un lietotāju apmierinātības līmeni pēc projektu īstenošanas, b) pilsētu mobilitātes projekti ir iekļauti pārdomātā mobilitātes politikā un c) iepriekš minētos jautājumus risina arī dalībvalstu iestādes; aicina Komisiju, sagatavojot starpposma pārskatu par ESI fondu īstenošanu, sniegt kvalitatīvu un kvantitatīvu analīzi par kohēzijas politikas atbalstu ilgtspējīgai mobilitātei pilsētās;

Efektīvu mobilitātes sistēmu tīklu integrēšana un sadarbības veicināšana

56. aicina dalībvalstis veicināt daudzlīmeņu pārvaldību nolūkā uzlabot reģionālo, valstu un Eiropas iestāžu sadarbību politikas izstrādē, tostarp tādas pilsētpolitikas veidošanā, īstenošanā un uzraudzībā, kam ir skaidra ietekme uz pilsētu teritorijām;

57. atsaucas uz Komisijas Pilsoņu tīkla iniciatīvu kā labu pamatu tādu intermodālu ilgtspējīgas mobilitātes ķēžu popularizēšanai un atbalstam, kuru pamatā ir kājāmiešana, riteņbraukšana un sabiedriskais vai kolektīvais transports līdztekus automašīnu koplietošanai un kopīgai izmantošanai un taksometriem;

58. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt apmaiņu ar labāko praksi un norādēm, lai risinātu pilsētu mobilitātes problēmjautājumus un veicinātu prasmju un tehnoloģiju nodošanu ilgtspējīgas mobilitātes jomā, jo īpaši, lai palīdzētu publiskajām un privātajām personām, kas izstrādā ilgtspējīgas mobilitātes risinājumus, un kooperatīvajam, solidārajam un bezpeļņas sektoram; aicina Komisiju izveidot ilgtspējīgas mobilitātes tīklu, ko veidotu labākās prakses piemēri telpiskās plānošanas un telpas izmantošanas jomā; turklāt aicina dalībvalstis mudināt pilsētas, lai tās iesaistītos Eiropas inovācijas partnerībā progresīvām pilsētām un pašvaldībām; aicina Komisiju un dalībvalstis uzsākt sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņas, lai sekmētu tādu mobilitāti, kas ir efektīva, ilgtspējīga un mazāk atkarīga no privāto ar tradicionālajām degvielām darbināmo automašīnu izmantošanas;

59. atbalsta pilsētu mobilitātes novērošanas centra (*Eltis*) darbu un uzskata, ka ir jāstiprina komunikācija saistībā ar šo iniciatīvu, tostarp tās portālū;

60. atzinīgi vērtē Komisijas pūles saskaņot un apvienot ES iniciatīvas pilsētu mobilitātes jomā, piemēram, pētniecības un inovācijas iniciatīvu *Civitas 2020*, pilsētu mobilitātes novērošanas centru paraugprakses un pieredzes apmaiņai, kā arī platformu ilgtspējīgas pilsētu mobilitātes plāniem; aicina Komisiju pastiprināt centienus samazināt attiecīgo ES iniciatīvu un programmu sadrumstalotību un nesaskaņotību un ņemt vērā tādu programmu kā *Urban* un *Urbact* panākumus; aicina Komisiju mudināt dalībvalstu iestādes izveidot izcilības tīklus pilsētu mobilitātes jomā, turpināt iniciatīvas *Civitas 2020* centienus un mudināt lielāku skaitu ES iedzīvotāju iesaistīties šajā projektā;

61. ir pārliecināts, ka, apspriežot turpmākās mobilitātes politikas īstenošanu, būtu vairāk jācenšas tīklā savienot un koordinēt ES izmēģinājuma projektus, piemēram, *Civitas*, *Polis* un *Eltis*, un integrēt pilsētas, ņemot vērā to praktisko pieredzi un zinātību; šajā nolūkā mudina Komisiju sagatavot viegli pieejamus pārskatus par ES līdzfinansētām pilsētu mobilitātes programmām; prasa arī skaidri — lietotājiem viegli uztveramā veidā — informēt par to, kā iespējams saņemt ES līdzfinansējumu pilsētu mobilitātes projektiem; uzsver, ka ir jāfinansē ne vien infrastruktūra, bet arī IT pakalpojumi, uzraudzības procesi un starpreģionālie projekti, kā arī jāveido nozares un Eiropas pilsētu stratēģiskās partnerības nolūkā attīstīt nākotnes pilsētu sistēmas;

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

62. iestājas par spēcīgu saikni starp mobilitātes plāniem un pilsētu ilgtspēju un citām uz ilgtspējīgāku un pašpietiekamāku pilsētu vērstām iniciatīvām, piemēram, Viedo pilsētu iniciatīvu un Pilsētas mēru paktu; uzskata, ka ar Pilsētas mēru paktu izveidotā brīvprātīgā apņemšanās var kalpot par atspēriena punktu, ko izmantot, lai vērstos pie visām pusēm, kas ir ieinteresētas izveidot mobilitātes un ilgtspējas plānus, kurus varētu popularizēt izmaksu ziņā efektīvā veidā; atzinīgi vērtē iniciatīvu “CITIES — rītdienas pilsētas: ieguldījumi Eiropā” un aicina Komisiju izmantot esošās platformas, lai izstrādātu komunikācijas rīkus, kuru mērķis būtu apvienot ieinteresētās personas ilgtspējīgas pilsētattīstības jomā;

o

o o

63. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0444

Virzība uz Eiropas enerģētikas savienību**Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par virzību uz Eiropas enerģētikas savienību (2015/2113(INI))**

(2017/C 399/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 191., 192. un 194. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas (*Euratom*) dibināšanas līgumu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku” (COM(2015)0080) un tā pielikumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas enerģētiskās drošības stratēģija” un pievienotos darba dokumentus (COM(2014)0330),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas gāzes sistēmas īstermiņa izturētspēja. Gatavība iespējamajam apgādes pārtraukumam no austrumiem 2014./2015. gada rudenī un ziemā” (COM(2014)0654),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību “ES enerģētikas politika: attiecību veidošana ar partneriem ārpus mūsu robežām” (COM(2011)0539),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par to, kā tiek īstenots Paziņojums par energoapgādes drošību un starptautisko sadarbību un Enerģētikas padomes 2011. gada novembra secinājumi (COM(2013)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojumu “Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats: ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns” (COM(2008)0781),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012)0582),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 15. novembra paziņojumu “Kā panākt, lai iekšējais enerģijas tirgus patiešām funkcionētu” (COM(2012)0663) un pievienotos darba dokumentus, un Parlamenta 2013. gada 10. septembra rezolūciju par pasākumiem iekšējā enerģijas tirgus darbības nodrošināšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Virzība uz iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšanu” (COM(2014)0634),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Enerģētikas infrastruktūras prioritātes 2020. gadam un pēc tam — projekts integrētam Eiropas enerģētikas tīklam” (COM(2010)0677),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 29. janvāra paziņojumu “Enerģētikas cenas un izmaksas Eiropā” (COM(2014)0021),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0344.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumu “Eiropas rūpniecības atdzimšana” (COM(2014)0014),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 14. novembra ziņojumu “Eiropas oglekļa tirgus stāvoklis 2012. gadā” (COM(2012)0652),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumu “Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā” (COM(2011)0571) un Parlamenta 2012. gada 24. maija rezolūciju par resursu ziņā efektīvu Eiropu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Energoefektivitāte un tās ieguldījums enerģētiskajā drošībā un klimata un enerģētikas politikas satvarā 2030. gadam” (COM(2014)0520),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 15. decembra paziņojumu “Enerģētikas ceļvedis 2050” (COM(2011)0885) un Parlamenta 2013. gada 14. marta rezolūciju par “Enerģētikas ceļvedi 2050” — enerģija nākotnei ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Ekoizaugsmei piemītošā nodarbinātības potenciāla pilnvērtīga izmantošana” (SWD(2012)0092),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Par Eiropas turpmāko rīcību oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas jomā” (COM(2013)0180),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam” (COM(2014)0015),
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2015. gada 19. un 20. marta secinājumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. aprīļa Regulu (ES) Nr. 347/2013, ar ko nosaka Eiropas energoinfrastruktūras pamatnostādnes un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK, groza Regulu (EK) Nr. 713/2009, Regulu (EK) Nr. 714/2009 un Regulu (EK) Nr. 715/2009, un Komisijas 2013. gada 14. oktobra paziņojumu “Ilgtermiņa redzējums infrastruktūras jomā Eiropai un ārpus tās” (COM(2013)0711), kurā noteikts pirmais Savienības mēroga energoinfrastruktūras kopīgu interešu projektu (KIP) saraksts,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (COM(2011)0665),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Regulu (ES) Nr. 994/2010 par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Padomes Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu,
- ņemot vērā trešo enerģētikas paketi,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK,

⁽¹⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 59. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0088.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīvu 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Lēmumu 994/2012/ES, ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 12. jūnija rezolūciju par sadarbības veidošanu enerģētikas politikā ar partneriem ārpus ES robežām — stratēģiska pieeja drošas, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas energoapgādes nodrošināšanai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2012. gada 21. novembra rezolūciju par slānekļa gāzi un slānekļa eļļu — rūpnieciskie, enerģētiskie u. c. aspekti ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stratēģiju “Eiropa 2020” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta pētījumu “Eiropas integrācijas trūkuma radīto izmaksu apzināšana, 2014–2019”,
 - ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 15. decembra rezolūciju par “Elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšana – Eiropas elektrotīkla sagatavošana 2020. gadam” ⁽⁵⁾;
 - ņemot vērā Enerģētikas hartas nolīgumu, jo īpaši tā 7. un 20. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Ārlietu komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus (A8-0341/2015),
- A. tā kā saskaņā ar LESD 194. pantu Eiropas enerģētikas politikai ir jānodrošina enerģijas tirgus darbība, jānodrošina energoapgādes drošība, jāveicina energoefektivitāte, ietaupījumi un atjaunojamās enerģijas attīstība, kā arī jāveicina energotīklu starpsavienojumi; tā kā dalībvalstu energoresursu struktūras noteikšana joprojām ir dalībvalstu kompetence un līdz ar to energoresursu struktūra ir ārkārtīgi daudzveidīga;
- B. tā kā, lai izveidotu noturīgu Enerģētikas savienību ar nākotnē vērstu klimata pārmaiņu politiku, tās pamatā ir jābūt pārejai uz ilgtspējīgu, nākotnē vērstu enerģētikas sistēmu, kuras galvenie pilāri ir energoefektivitāte, atjaunojamā enerģija, vislabākais Eiropas energoresursu izmantojums un vieda infrastruktūra; tā kā, lai radītu ekonomikas izaugsmi un darbvieta un panāktu, ka ES šajās jomās ir vadībā, ir vajadzīgs stabils ilgtermiņa tiesiskais regulējums;
- C. tā kā enerģētiskās drošības stratēģijā ir jāiekļauj izmaksu ziņā efektīvas darbības, ar kurām ierobežot enerģijas pieprasījumu, un jāparedz vienlīdz efektīvas darbības, ar kurām pārvarēt lielus un neizbēgamus piegādes pārtraukumus, kā arī jāievieš solidaritātes un koordinācijas mehānismi, kas aizsargātu un nostiprinātu enerģijas ražošanu, viedpārvaldes un sadales infrastruktūru un starpsavienojumus; tā kā šādi infrastruktūrai ir jāspēj izmantot dažādu veidu atjaunojamās energoresursus un jābūt iekļautai pilnībā integrētā un labi funkcionējošā iekšējā enerģijas tirgū, kas ir Enerģētikas savienības būtiska daļa ar diversificētām ārējām piegādēm un piegādes maršrutiem;

⁽¹⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 28. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0444.

⁽³⁾ OV C 188 E, 28.6.2012., 42. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0445.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- D. tā kā Parlaments divreiz prasīja par saistošiem 2030. gada klimata un enerģētikas mērķiem noteikt vismaz 40 % CO₂ emisiju samazinājumu, vismaz 30 % atjaunojamo energoresursu izmantojumu un 40 % energoefektivitātes uzlabojumu, kas būtu jāpanāk, īstenojot individuālos valstu mērķus; tā kā saistoši valstu un ES energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu mērķi rada izaugsmi un darbvietas, un līdz ar to varētu panākt, ka ES kļūst par tehnoloģiju līderi šajās jomās;
- E. tā kā — lai saņemtu nepieciešamo atbalstu no iedzīvotājiem un nozares dalībniekiem, tad pasākumos, ar kuriem izveido Enerģētikas savienību un cenšas sasniegt klimata un enerģētikas mērķus, pilnībā ir jāņem vērā ietekme uz enerģijas cenām un uzmanība jāpievērš sinerģijai un padziļinātai tirgus integrācijai, kas palīdzēs samazināt kopējās izmaksas un uzlabot ES ekonomikas konkurētspēju; šajā ziņā visos nepieciešamajos ietekmes novērtējumos pilnībā ir jāņem vērā pašreizējās un turpmākās slēptās un neatgūstamās izmaksas, kas izriet no tradicionālās enerģētikas politikas;
- F. tā kā Enerģētikas savienība ir jāveido kā jauns Eiropas enerģētikas modelis, kura pamatā ir stingrs transversāls juridiskais pamats un konstruktīvi mērķi; tā kā Enerģētikas savienības pārvaldībai ir jābūt pārredzamai, garantējot stabili satvaru, iesaistot Parlamentu pieņemšanas procesā un vienlaikus palielinot pašvaldību un iedzīvotāju lomu;
- G. tā kā izšķiroša nozīme ir tam, lai ES un dalībvalstis atzītu, cik būtiski ir iekļaut uz patērētājiem orientētas iniciatīvas, tādas kā kooperatīvi, kopienu mēroga atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes projekti, un uzsver, ka ir jānovērš ekonomiskie, administratīvie un tiesiskā regulējuma šķēršļi, lai iedzīvotāji varētu aktīvi piedalīties enerģētikas sistēmā;
- H. tā kā Eiropas enerģētikas sistēmas ilgtspēju apdraud klimata pārmaiņas, konkurētspējīgas enerģijas cenas un ārkārtīgi liela atkarība no neuzticamiem trešo valstu piegādātājiem;
- I. tā kā, veidojot noturīgu Enerģētikas savienību ar vērīgu klimata politiku, pamatmērķis ir nodrošināt pāreju uz jaunu enerģētikas modeli, kas ļauj māsaimniecībām un uzņēmumiem ražot un patērēt drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un izmaksu ziņā pieejamu enerģiju;
- J. tā kā Enerģētikas savienības ietvaros ir jārisina enerģētiskās nabadzības problēma, radot iespējas neaizsargātiem patērētājiem, uzlabojot energoefektivitāti visneaizsargātākajiem un izstrādājot korigējošus pasākumus, lai enerģija kļūtu pieejama tiem, kam tā ir nepieciešama;
- K. tā kā enerģētisko nabadzību var definēt kā māsaimniecības nespēju saņemt energoapgādi pienācīgā līmenī, proti, lai nodrošinātu komforta un veselības pamata līmeni, kam iemesls ir tādi faktori kā zemi ienākumi, augstas enerģijas cenas un nekvalitatīvs dzīvojamais fonds;
- L. tā kā Enerģētikas savienības nākotnes redzējumam ir jābūt tādām, kurā dalībvalstis atzītu, ka savas valsts iedzīvotāju drošā, ilgtspējīgā un izmaksu ziņā pieejamā energoapgādē tās ir atkarīgas cita no citas, pamatojoties uz īstenu solidaritāti un uzticamību, kā arī Eiropas Savienības nostājai vajadzētu būt vienotai globālos darījumos; tā kā līdz ar to katrai dalībvalstij ir pienākums par prioritāti noteikt energoefektivitāti un enerģijas pieprasījuma samazināšanu, lai saglabātu energoapgādes drošību visā ES un tās dalībvalstīs;
- M. tā kā ES enerģētikas un klimata politikai ir jābūt savstarpēji papildinošai un abu šo jomu mērķiem ir jābūt tādiem, kas viens otru nostiprina; tā kā līdz ar to Enerģētikas savienībai ir jāpapildina Eiropas reindustrializācijas un izaugsmes mērķi un jāveicina pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku, kura lielākoties būtu balstīta uz energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju, kas sekmēs Eiropas ekonomikas vispārējo konkurētspēju, vienlaikus efektīvi novēršot oglekļa emisiju pārvirzi;
- N. tā kā ES importē vairāk nekā pusi no kopējās patērētās enerģijas, sevišķi augsta ir ES atkarība no jēlnafts (vairāk nekā 90 %), dabasgāzes (66 %) un akmeņogļu (72 %) importa un kopējās importa izmaksas 2013. gadā bija vairāk nekā EUR 400 miljardi; tā kā aptuveni 40 % no ES galīgā enerģijas patēriņa un aptuveni 60 % no ES gāzes importa izmanto ēkās, un līdz ar to ES enerģijas pieprasījuma ierobežošana ir nozīmīgs faktors virzībā uz enerģētisko neatkarību;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- O. tā kā naftas cena pasaulē ir būtiski samazinājusies, kas sniedz ES iespēju veikt plašus pasākumus mūsu enerģētikas nozares pārveidošanai, investējot atjaunojamās enerģijas ražošanā, izmantojot ēku un rūpniecības energoefektivitātes potenciālu un attīstot viedinfrastruktūru; tā kā par fosilā kurināmā importu iztērētā nauda ir necīgs ieguldījums Savienības investīcijās, darbvietās un izaugsme un tā kā šīs naudas novirzīšana iekšējām investīcijām stimulētu izaugsmi un radītu kvalitatīvas darbvietas augsti kvalificētam vietējam darbaspēkam;
- P. tā kā daudzas valstis ir ārkārtīgi atkarīgas no viena vienīga piegādātāja, kas tās var padarīt mazaizsargātas no piegādes pārrāvumiem;
- Q. tā kā ES ir ļoti atkarīga no enerģijas importa no Krievijas, kura sevi ir parādījusi kā neuzticamu partneri un kura enerģijas piegādes izmanto kā politisku ieroci;
- R. tā kā par nozīmīgu Krievijas ārpolitikas daļu ir kļuvusi stratēģijas izstrādāšana un īstenošana attiecībā uz stratēģiskajiem resursiem, jo īpaši naftu un dabasgāzi, lai tādējādi izdarītu politisku spiedienu uz citām valstīm; norāda, ka tā tas ir noticis ar vairākām Krievijas kaimiņvalstīm un dažām Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- S. tā kā naftas un dabasgāzes izmantošana ārpolitikas mērķiem un citu valstu destabilizācijai apdraud ekonomikas izaugsmi un — vēl jo bīstamāk — demokrātijas stabilitāti Eiropā un suverēnu valstu neatkarību;
- T. tā kā Eiropas enerģētiskā drošība ir jāattīsta tā, lai tā aizsargātu gan Eiropas drošību, gan Eiropas valstu suverenitāti, ietverot gan ES dalībvalstis, gan Austrumu partnerības valstis;
- U. tā kā enerģētiskās drošības politikā ir jāpievēršas vajadzībai nodrošināt stabilas piegādes no dažādiem enerģijas avotiem, nodrošinot Eiropas ekonomikai transportam, ražošanai un mājokļiem nepieciešamo enerģiju tādā veidā, kas atbalsta konkurētspēju un klimata politiku, un vienlaikus šai politikai ir jāsamazina atkarība no tiem, kuri apzināti vēlas izmantot energoresursus savu politisko mērķu sasniegšanai nolūkā ietekmēt politiskos procesus citās valstīs;
- V. tā kā nevienai dalībvalstij nav jācieš no nelabvēlīgiem, ES tiesību aktiem neatbilstošiem līgumu nosacījumiem, ar kuriem izmanto šo valstu nestabilo stāvokli enerģijas tirgū, pamatojoties vienīgi uz ģeogrāfiskiem un vēsturiskiem faktoriem;
- W. tā kā Krievijas un tranzītvalsts Ukrainas 2006. un 2009. gada gāzes strīdu dēļ daudzas ES valstis cieta no smagiem energoapgādes traucējumiem; tā kā piegādes pārrāvumi liecina, ka līdz šim veiktie pasākumi nav bijuši pietiekami, lai novērstu Eiropas paļaušanos uz Krievijas gāzi;
- X. tā kā jau pašlaik ir iespējams veikt visu ar enerģētiku saistīto nolīgumu *ex-post* novērtējumu par to atbilstību ES tiesībām, *inter alia* piemērojot konkurences un enerģētikas jomu reglamentējošos noteikumus; tā kā valstu un ES mērogā veiktu *ex-ante* atbilstības pārbaudi nepietiekamības dēļ tiek radīti smagi tirgus izkropļojumi; tā kā Komisija šos trūkumus ir atzinusi un ir apņēmusies nostiprināt *ex-ante* novērtējumu noteikumus par gāzes piegādes komercīgumiem;
- Y. tā kā līdz 2020. gadam ES enerģētikas nozarē vien ir jāiegulda vairāk nekā EUR 1 triljons un tā kā uz katru līdz 2020. gadam energoinfrastruktūrā neieguldīto euro pēc 2020. gada būs vajadzīgi jau 4,3 euro, lai sasniegtu tos pašus mērķus, kas radītu nevajadzīgu slogu nākamajām paaudzēm;
- Z. tā kā ES ir jānodrošina šo investīciju finansēšana, mobilizējot visus pieejamos publiskos (struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas (EIB)) un privātos resursus, mudinot novirzīt mājsaimniecību ietaupījumus un ilgtermiņa investoru (pensiju fondu un apdrošināšanas sabiedrību) līdzekļus, kā arī radot Eiropas Savienībai jaunas finansēšanas spējas;
- AA. tā kā ES ražošanas nozarē elektroenerģijas cenas pirms nodokļu vai nodevu atbrīvojumu piemērošanas energoietilpīgām nozarēm ir vairāk nekā divas reizes augstākas kā ASV un Krievijā, par 20 % augstākas nekā Ķīnā, taču par 20 % zemākas nekā Japānā;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- AB. tā kā gāzes cenu ziņā Eiropas rūpniecība joprojām cieš no ievērojami nelabvēlīgas konkurences, kas rodas galvenokārt tāpēc, ka ilgtermiņa līgumos ar Krieviju ir iekļauts naftas cenu indekss;
- AC. tā kā cenu atšķirībām ar citām tautsaimniecībām var būt nelabvēlīga ietekme uz mūsu rūpniecības konkurētspēju, jo īpaši mūsu energoietilpīgajās nozarēs;
- AD. tā kā konkurētspējīgas enerģijas cenas ir ārkārtīgi būtiskas, lai līdz 2020. gadam sasniegtu ES reindustrializācijas 20 % mērķus;
- AE. tā kā ES uzņēmumi atjaunojamās enerģijas nozarē, no kuriem daudzi ir MVU, Eiropā nodarbina 1,2 miljonus cilvēku un tiem pieder 40 % no visiem atjaunojamās enerģijas tehnoloģiju patentiem pasaulē, kas ES padara par pasaules līderi; tā kā nākotnē šī līderība ir jāsauglabā, īstenojot stabilu ES atjaunojamās enerģijas stratēģiju;
- AF. tā kā, lai gan pasaulē tieši ES visvairāk iegulda atjaunojamajos energoresursos, 2014. gada Pasaules enerģētikas pārskatā ir prognozēts, ka laikposmā līdz 2040. gadam pasaulē enerģijas pieprasījums palielināsies par 37 % un ogļu pieprasījums — par 15 %; tā kā ES tiek prognozēts, ka temperatūras paaugstināšanās būs ievērojami zemāka dēļ tā, ka panāktī ļoti lieli energoefektivitātes uzlabojumi;
- AG. tā kā ES gāzes tirgus neefektivitātes dēļ sociālie zaudējumi gadā pārsniedz EUR 11 miljardus, kam iemesls *inter alia* ir infrastruktūras trūkums un zems tirgus likviditātes un pārredzamības līmenis;
- AH. tā kā ekonomiski un fiziski integrētāks vienotais enerģijas tirgus varētu nodrošināt ievērojamus efektivitātes ieguvumus;
- AI. tā kā enerģijas mazumtirdzniecības tirgus nedarbojas pienācīgi, jo daudzās dalībvalstīs patērētājiem ir pārāk mazas iespējas izvēlēties starp piegādātājiem; tā kā tirgus koncentrācijas jautājumi ir jārisina ES konkurences politikā, lai ļautu patērētājiem mainīt piegādātājus, tādējādi paaugstinot konkurenci un samazinot cenas; tā kā uzmanība ir jāpievērš tam, ka mazāk informēti iedzīvotāji, kuri retāk mēdz salīdzināt un mainīt piegādātājus, varētu joprojām maksāt pēc nekonkurētspējīgiem un novecojušiem tarifiem;
- AJ. tā kā integrēta Eiropas gāzes un elektroenerģijas tirgus izveides pabeigšanai ir izšķiroša nozīme, lai panāktu energoapgādes drošību un īstenotu pasākumus virzībā uz Enerģētikas savienību; tā kā Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka visas dalībvalstis īsteno un ievēro visas trešās enerģētikas paketes daļas nolūkā izveidot integrētu elektroenerģijas un gāzes tirgu;
- AK. tā kā starpsavienojumu 10 % mērķa sasniegšana, elektroenerģijas un gāzes lielākas pārrobežu pārvades jaudas nodrošināšana, kā arī pašreizējā tīkla papildu nostiprināšana palielinās enerģētisko drošību, ļaus labāk integrēt ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem un līdzsvaros piegādi un pieprasījumu starp dalībvalstīm, vienlaikus veicinot cenu konvergenci patērētāju interesēs;
- AL. tā kā sagaidāms, ka konvergenci un izmaksu optimizāciju sekmēs arī padziļināta dalībvalstu reģionālā sadarbība;
- AM. tā kā Enerģētikas kopiena ir instruments, ar ko paplašināt enerģētikas iekšējo tirgu, tajā iekļaujot ES kaimiņvalstis, kas līdz ar to veicina uz kopīgiem principiem un tiesiskumu balstītas Eiropas enerģētikas telpas izveidi;
- AN. tā kā Enerģētikas savienība atbilst vairākkārtīgiem Parlamenta aicinājumiem izveidot īstenu Eiropas Enerģētikas kopieni, balstoties uz stabilu vienoto enerģijas tirgu, ārpussavienības enerģijas iepirkumu koordinēšanu un kopīgu Eiropas finansējumu pētniecībai un inovācijai jaunu ilgtspējīgu energotehnoloģiju jomā;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- AO. tā kā lielākā mērā ir jāaskaņo ES enerģētikas politikas ārējā dimensija, un pagaidām tās potenciāls vēl nav pilnībā izmantots nolūkā veicināt energoapgādes drošību un Savienības konkurētspēju;
- AP. tā kā papildus Eiropas enerģētiskās drošības stratēģijā identificētajiem 33 infrastruktūras projektiem lielāka uzmanība ir jāpievērš elektroenerģijas sadales tīklu modernizācijai un pārejai no oglēm un gāzes uz biomasu, lai uzlabotu energoapgādes drošību;
- AQ. tā kā ir konstatēts, ka oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana var būtiski sekmēt cīņu pret klimata pārmaiņām un jo īpaši var palīdzēt samazināt izmaksas, ko rada pāreja uz dekarbonizētu enerģijas tirgu un mazoglekļa ekonomiku;
- AR. tā kā Enerģētikas savienības izveidi visvairāk sekmē tādi faktori kā piegāžu dažādošana, iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšana, energoefektivitātes un ietaupījumu uzlabojumi, Eiropas energoresursu, tostarp atjaunojamās enerģijas izmantojuma turpmāka veicināšana un pētniecības un izstrādes darbības;
- AS. tā kā ir jāveicina un jāatbalsta vietējo tradicionālo naftas un gāzes resursu izmantošana, pilnībā ievērojot ES *acquis*, gan tradicionālajos ieguves apgabalos (piemēram, Ziemeļjūrā), gan jaunatklātajos apgabalos (piemēram, Vidusjūras austrumu daļā un Melnajā jūrā);
- AT. tā kā vietējiem energoresursiem vienmēr ir jābūt ilgtspējīgiem un drošiem;
- AU. tā kā ES tiecas panākt, lai līdz 2020. gadam rūpniecības ieguldījums ES IKP būtu 20 %, un, lai šo vērienīgo mērķi sasniegtu, enerģijas cenām ir jābūt konkurētspējīgām, kā arī ir jāpaaugstina enerģijas produktivitāte,

Enerģētikas savienības dimensijas

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Pamatstratēģija spēcīgai Enerģētikas savienībai ar tālredzīgu klimata pārmaiņu politiku"; atzīmē Komisijas izklāstītos piecus Enerģētikas savienības pilārus; prasa, lai saskaņā ar šiem pilāriem īstenotā politika vienmēr veicinātu energoapgādes drošību, dekarbonizāciju, ekonomikas ilgtermiņa ilgtspēju un nodrošinātu pieņemamas un konkurētspējīgas enerģijas cenas;
2. atgādina, ka enerģija ir sociāls sabiedrības labums un ka tādējādi ES būtu jāpievērš cieša uzmanība enerģētiskajai nabadzībai un jāveicina konkrēti pasākumi šīs problēmas risināšanai; tādēļ uzstāj, ka enerģētikas savienībai būtu jānodrošina vienlīdzīga piekļuve enerģijai visiem, jāveicina enerģijas cenu pieņemamība patērētājiem, jāveicina tādi savienojumi un enerģijas infrastruktūra, kam būtu stratēģiska nozīme iedzīvotāju labklājības veicināšanā, kā arī jānostiprina regulējums;
3. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai visiem tiesību aktu priekšlikumiem, kuri attiecas uz Enerģētikas savienības izveidi, piemērotu parasto likumdošanas procedūru, līdz ar to pilnībā iesaistot Parlamentu un nodrošinot efektīvu demokrātisko uzraudzību; sagaida, ka Enerģētikas savienības pārvaldības satvars pēc 2020. gada būs vērienīgs, uzticams, pārredzams, demokrātisks un pilnībā iekļaus Parlamentu, kā arī nodrošinās 2030. gadam izvirzīto klimata un enerģētikas mērķu sasniegšanu, jo īpaši, pilnībā īstenojot, izpildot un atjauninot spēkā esošos tiesību aktus klimata un enerģētikas jomā; prasa Komisijai, neskarot citas ziņošanas saistības, reizi gadā sniegt ziņojumu par Enerģētikas savienības īstenošanu, tostarp detalizētu informāciju par tiesību aktu īstenošanu enerģētikas jomā un par panākumiem virzībā uz 2020. un 2030. gada mērķu sasniegšanu, kā arī prasa izstrādāt un atjaunināt ziņojumā iekļaujamo būtiskāko rādītāju kopumu, lai varētu novērtēt Enerģētikas savienības izveides progresu; šādos rādītājos cita starpā varētu norādīt, piemēram, starpsavienojumu spēju, tirgus integrāciju, enerģijas importa samazinājumu, dažādošanas līmeni, enerģijas cenas un izmaksas, kopienas un vietēja mēroga energoražošanas attīstību un enerģētiskās nabadzības un neaizsargātības līmeni; norāda uz Enerģētikas padomes 2015. gada 26. novembra secinājumiem par Enerģētikas savienības pārvaldības sistēmu un aicina Komisiju ātri iesniegt Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu, ņemot vērā Padomes secinājumus un Parlamenta viedokli, kas pausts šajā ziņojumā; piekrīt Padomes secinājumiem, ka valstu enerģētikas un klimata plāni 2021.–2030. gada periodam būtu ne tikai jāorientē uz 2030. gada mērķu sasniegšanu, bet tajos būtu jāatspoguļo arī ilgtermiņa perspektīva, jo īpaši pieņemtais ES mērķis līdz 2050. gadam samazināt emisijas par 80–95 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

4. aicina dalībvalstis izstrādāt ilgtermiņa stratēģijas, ņemot vērā ilgtermiņa mērķi panākt, ka līdz 2050. gadam siltumnīcefekta gāzu emisija tiek samazināta līdz 80–95 %, turklāt pasaules lielākajiem piesārņotājiem būtu jāsteno līdzīgi centieni;
5. atzīst, ka nevar neņemt vērā tautas nobalsošanā pieņemtos lēmumus par enerģētikas jautājumiem;
6. uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāpieņem visaptveroša pieeja, galveno uzmanību pievēršot tādiem aspektiem kā pilnībā integrēta enerģijas iekšējā tirgus izveide, energoapgādes drošība, vislabākais ES energoresursu izmantojums, enerģijas pieprasījuma ierobežošana un siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana, pamatojoties galvenokārt uz atjaunojamiem energoresursiem un ES mēroga oglekļa dioksīda emisiju tirgu, kā arī pētniecību un inovāciju, kuras mērķis ir kļūt par līderi energotehnoloģiju jomā; uzsver, ka Enerģētikas savienības centrā ir jābūt iedzīvotājiem un viņi ir jānodrošina ar drošu, ilgtspējīgu un cenu ziņā pieejamu enerģiju;
7. konstatē, ka Eiropadomes mērķi, kas klimata un enerģētikas jomā izvirzīti laikposmam līdz 2030. gadam, ir vāji, proti, par 40 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju, Eiropas energoresursu struktūrā atjaunojamo energoresursu īpatsvaru palielināt līdz 27 % un par 27 % uzlabot energoefektivitāti; atgādina, ka Parlaments ir atkārtoti prasījis par saistošiem 2030. gada klimata un enerģētikas mērķiem noteikt vismaz 40 % iekšzemes samazinājumu siltumnīcefekta gāzu emisijām, vismaz 30 % atjaunojamo energoresursu izmantojumu un 40 % energoefektivitātes uzlabojumu, kas būtu jāpanāk, īstenojot individuālos valstu mērķus;

Energoapgādes drošība, solidaritāte un uzticamība

8. aicina Komisiju un dalībvalstis censties vairāk, lai Eiropas iedzīvotājiem un uzņēmumiem nodrošinātu ilgtspējīgākas un konkurētspējīgākas cenas un importētās enerģijas izmaksas, izmantojot dažādotu piegādi (energoavotus, piegādātājus un maršrutus); šajā ziņā aicina Komisiju veicināt attiecīgo energoinfrastruktūras prioritāro koridoru būvniecību, kā tas noteikts Eiropas enerģētikas tīklu (TEN-E) regulas I pielikumā un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) regulas I pielikuma II daļā, īpašu uzmanību pievēršot dalībvalstīm, kurās ir augsts energoatkarības līmenis; aicina Komisiju par prioritāti noteikt tagadējo iekšējo veiktspēju, ietverot Eiropas energoresursus;
9. atzīst, ka ar pašreizējiem kopīgu interešu projektu (KIP) sarakstā iekļautajiem projektiem nepietiek, lai sasniegtu Eiropas mērķi starpsavienot Ibeīrijas pussalu ar Eiropas kontinentālo daļu; mudina TEN-E reģionālo grupu un Komisiju noteikt papildu projektus, ko iekļaut nākamajā KIP 2015. gada sarakstā, lai būtiski palielinātu starpsavienojumu jaudu starp Spāniju un Franciju;
10. uzsver, ka labi attīstītai un pilnībā integrētai infrastruktūrai, kas rada iespēju uzlabot piegādes dažādošanu un pārrobežu plūsmas, ir izšķirīga nozīme, lai panāktu energoapgādes drošību gan normālos, gan ārkārtas apstākļos un enerģiju no konkurētspējīgiem avotiem piegādātu patērētājiem visā Eiropas Savienībā un Enerģētikas kopienā;
11. uzsver, ka ievērojamās gāzes rezerves Ziemeļāfrikas valstīs un nesen atrastā gāze Vidusjūras reģiona austrumdaļā ir iespēja Vidusjūras reģionam attīstīties kā nozīmīgam cauruļvadu tīkla centram, pa kuru gāzi transportē uz Eiropu; aicina veidot Vidusjūras gāzes pārvades mezglu ar lielāku LNG pārvades jaudu; uzsver, ka ES būtu jāizmanto šo gāzes atradņu sniegtās iespējas, lai palielinātu savu enerģētisko drošību;
12. uzsver, ka visiem ES infrastruktūras projektiem, kuru mērķis ir dažādot energoavotus, piegādātājus un maršrutus, pilnībā ir jāatbilst ES tiesību aktiem klimata un enerģētikas jomā un ilgtermiņa mērķiem un prioritātēm, tostarp ES enerģētiskās drošības jomā, vienlaikus nodrošinot, ka pilnīgi un efektīvi tiek izmantota pašreizējā energoinfrastruktūra un tranzīta maršruti uz ES; aicina Komisiju apsvērt iespēju par atbilstīgiem ieguldījumu projektiem atzīt tos, kuru mērķis ir pazemināt enerģijas pieprasījumu, piemēram, dzīvojamajā fondā;
13. uzsver, ka trešo valstu enerģijas piegādātājiem, kamēr tie darbojas kopējā tirgū, ir jāpiemēro ES *acquis*, jo īpaši ES tiesību akti par konkurenci un valsts atbalstu, un aicina Komisiju ar visiem pieejamajiem līdzekļiem nostiprināt ES tiesību aktus, lai energoapgāde Eiropas Savienībā notiktu netraucēti un lai nepieļautu izkropļojumus iekšējā tirgū;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

14. uzsver, ka ES ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu izbeigta dalībvalstu un reģionu izolētība no iekšējā enerģijas tirgus, kā to uzskatāmi parādīja Komisijas veiktās gāzapgādes noturības testi; šajā ziņā aicina Komisiju šādus testus veikt regulāri; uzskata, ka ES prioritārā kārtā ir jāpalīdz visneaizsargātākajām valstīm, lai dažādotu šo valstu resursus un piegādes maršrutus; šajā ziņā aicina dalībvalstis un Komisiju nekavējoties īstenot ieteikumus par gāzapgādes sistēmas noturības testiem; iesaka Komisijai apsvērt iespēju veikt elektroapgādes sistēmas noturības testus, lai veidotu pārskatu par visa enerģijas tirgus stāvokļa noturību; uzsver, ka šādos noturības testos jo īpaši ir jāapzina visa valsts pārvades tīkla stāvoklis, jauda un ilgtspēja, kā arī starpsavienojumu līmenis un pārrobežu pārvades jauda un ka vēlāk uz šādiem testiem balstītos ieteikumos ir jāiekļauj pilnīgi ietekmes novērtējumi gan par valstu plāniem, gan Savienības mērķiem, norādot visus no tiem izrietošās rīcības aspektus;

15. atzīmē, ka saistībā ar topošo Enerģētikas savienību viens no aktuālākajiem jautājumiem ir kvantitatīva un kvalitatīva energoapgādes drošība un konkurētspēja, kas no dalībvalstīm, izstrādājot savu enerģētikas politiku, prasa, lai koordinācija un sadarbība ar saviem kaimiņiem tiktu paplašināta līdz ES mērogam; šajā sakarībā aicina Komisiju apzināt, kā valstu preventīvo un ārkārtas reaģēšanas pasākumu pašreizējo struktūru varētu uzlabot gan reģionālā, gan ES mērogā;

16. uzskata, ka valstu jaudas mehānismus vajadzētu izmantot tikai tad, ja vairs nav citas iespējas un ir apsvērti visi pārējie risinājumi, tostarp papildu starpsavienojumi ar kaimiņvalstīm, pieprasījuma reakcijas pasākumi un citi reģionālās tirgus integrācijas veidi;

17. uzskata — Enerģētikas savienība nozīmē to, ka sarunās ar trešām valstīm ir jāpauž vienota nostāja; aicina Komisiju analizēt brīvprātīga kolektīvā iepirkuma mehānisma piemērotību un iespējamo struktūru, kā arī tā ietekmi uz iekšējā gāzes tirgus darbību, skartajiem uzņēmumiem un ieguldījumu gāzapgādes nodrošināšanā; norāda — tā kā pastāv vairāki kolektīvā iepirkuma mehānismu modeļi, ir jāveic papildu darbs, lai noteiktu labāko uz tirgu balstīto modeli, kas būtu piemērojams ES reģioniem un attiecīgajiem piegādātājiem, kā arī lai izstrādātu nosacījumus, ar kuriem saskaņā varētu ieviest brīvprātīgu kolektīvā iepirkuma mehānismu; uzskata, ka nostāju koordinēšana un gāzes kolektīva iepirkšana ir jāsāk reģionālā līmenī; tikmēr iesaka Komisijai un Enerģētikas kopienas Sekretariātam atbalstīt dalībvalstis un attiecīgi arī Enerģētikas kopienas līgumslēdzējas puses, kas vēlas vest sarunas par brīvprātīgiem enerģētikas nolīgumiem, ievērojot ES iekšējā tirgus *acquis* un ES konkurences un Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus, kā arī nodrošinot sensitīvas komercinformācijas aizsardzību; uzsver, ka enerģētikas nolīgumiem ir jābūt balstītiem uz tirgus cenām un konkurenci;

18. aicina Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi izveidot visaptverošu Enerģētikas savienības ārējās dimensijas satvaru, īpašu uzmanību pievēršot stratēģisku partnerību veicināšanai ar tām trešām valstīm, kas ir enerģijas ražošanas un tranzīta valstis, jo īpaši Eiropas kaimiņattiecību un paplašināšanās politikas ietvaros, pamatojoties uz kopējām vērtībām un ņemot vērā pašreizējo reģionālās sadarbības situāciju; ir jāpārskata un jāanalizē iepriekšējā un jaunā stratēģiskā partnerība, lai veicinātu dialogu un sadarbību tādos jautājumos kā nafta un dabasgāze, energoefektivitāte un atjaunojamā enerģija, tirdzniecība un Enerģētikas savienības starpsavienojumi ar ārējo energoinfras-
truktūru;

19. uzsver, ka īstenai ES kopējai enerģētikas ārpolitikai ir jābūt cieši saistītai ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku; šajā ziņā mudina nodrošināt labāku koordināciju starp Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi un attiecīgajiem komisāriem, lai veicinātu saskaņotu ES energoapgādes drošības ārpolitiku; tāpēc aicina Komisiju izveidot ciešāku sadarbību Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves vadībā, kuras kā pilnvarotās pārstāves funkcijās ietilptu atbildība par šādas politikas koordināciju;

20. aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa pārdomu grupu energoapgādes drošības, ārpolitikas un Enerģētikas savienības jautājumos, kurā būtu plaši pārstāvēts un iesaistīts Parlaments un ieinteresētās personas, lai izstrādātu realistiskus ilgtermiņa pieprasījuma, piedāvājuma un sadarbības scenārijus ar ārējiem partneriem, jo īpaši tādās jomās kā veikspējas palielināšana, ar atjaunojamo enerģiju saistītu tehnoloģiju apmaiņa un energoefektivitāte, kā arī jautājumos par enerģētikas saistību ar cilvēktiesībām;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

21. pauž bažas par ierosināto *Nordstream* cauruļvada jaudas dubultošanu un ietekmi, ko šāda rīcība radītu uz energoapgādes drošību un piegādes dažādošanu, kā arī uz solidaritātes principu starp dalībvalstīm; uzsver, ka saistībā ar pašreizējām trīspusējām sarunām starp ES, Ukrainu un Krieviju ir jānodrošina enerģijas ilgtermiņa piegāde gan Ukrainai, gan un cauri tās teritorijai;

22. uzsver, ka energoefektivitātes uzlabošana ES samazinātu atkarības risku, tādējādi stiprinot ES nostāju sarunās par enerģētikas jautājumiem;

23. uzsver, ka ir vajadzīga labāka pārredzamība ar enerģētiku saistītajos nolīgumos, ko varētu panākt, ja nostiprinātu Komisijas ietekmi ar enerģētiku saistītās sarunās, kurās piedalās viena vai vairākas dalībvalstis un trešās valstis, jo īpaši prasot Komisijai kā novērotājai piedalīties visās sarunās, lai nostiprinātu atsevišķu dalībvalstu pozīciju *vis-à-vis* sarunās iesaistīto trešās valsts piegādātāju, tādējādi mazinot risku, ka viens piegādātājs varētu ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli; turklāt atzīmē, ka Komisijai ir jāveic *ex-ante* un *ex-post* novērtējumi, vienlaikus pilnībā aizsargājot sensitīvu komercinformāciju, un jāizstrādā gan priekšrocību garantējošu, gan ierobežojošu nolīguma klauzulu saraksts, ietverot, piemēram, eksporta aizlieguma, galamērķa un fiksētas maksas klauzulas, klauzulu par gāzes cenu indeksēšanu atbilstīgi naftas cenām vai klauzulas, ar kurām trešai pusei aizliedz izvirzīt nosacījumu, ka enerģija tiks piegādāta tikai tad, ja tiks piešķirta privileģēta piekļuve enerģijas transporta infrastruktūrai Eiropas Savienībā; norāda, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 994/2010/ES 13. panta 6. punkta a) apakšpunktu, ja ar trešām valstīm slēdz jaunus starpvaldību nolīgumus, kas ietekmē gāzes infrastruktūras un gāzes piegādes attīstību, tad dalībvalstīm ir jāinformē Komisija, lai tā varētu novērtēt situāciju saistībā ar energoapgādes drošību ES līmenī; aicina Komisiju, pārskatot Regulu par gāzes piegādes drošību, iekļaut konstruktīvus noteikumus par gāzes piegādes komercīgumu *ex-ante* novērtējumiem;

24. uzsver, ka Komisijai saskaņā ar Lēmumu Nr. 994/2012/ES, ar ko izveido informācijas apmaiņas mehānismu attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm enerģētikas jomā, ir jābūt informētai par visiem turpmākajiem ar ārpus Savienības pusēm noslēgtiem starpvaldību enerģētikas nolīgumiem pirms to parakstīšanas, lai pārliecinātos, vai tie atbilst ES tiesību aktiem, jo īpaši trešajai enerģētikas paketei, un vai tie neapdraud ES energoapgādes drošību; uzsver, ka šādām apspriedēm un konsultācijām ir jādarbojas kā līdzeklim, kas nostiprinātu ES dalībvalstu un uzņēmumu ietekmi sarunu procesā, vienlaikus pilnībā aizsargājot sensitīvu komercinformāciju; uzskata, ka šādām apspriedēm un konsultācijām nekādā veidā nevajadzētu kaitēt nolīgumu būtībai un saturam, bet gan ir jānodrošina to atbilstība visiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un pēc iespējas jāaizstāv attiecīgo uzņēmumu un dalībvalstu intereses; aicina Komisiju pārskatīt Lēmumu Nr. 994/2012/ES, lai attiecīgi nostiprinātu informēšanas mehānismu un palielinātu Komisijas ietekmi;

25. aicina Komisiju izstrādāt līgumu paraugu projektus un pamatnostādnes, tostarp indikatīvu to klauzulu sarakstu, ar kurām cenšas uzspiest noteikumus, lai kompetentajām iestādēm un līgumslēdzējiem pusēm būtu uz ko atsaukties saistībā ar savām līgumslēgšanas darbībām; aicina dalībvalstis pastiprināt sadarbību apmaiņas mehānisma jautājumos attiecībā uz starpvaldību nolīgumiem ar trešām valstīm enerģētikas jomā, lai uzlabotu pārredzamību un palielinātu ietekmi sarunās *vis-à-vis* trešām valstīm, tādējādi nodrošinot Eiropas patērētājiem cenu ziņā pieejamu enerģiju; turklāt mudina Komisiju arī turpmāk publicēt ceturkšņa novērtējumus par līgumu nosacījumiem, piemēram, vidējām importa cenām;

26. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un nostiprinātu ES uzņēmumu sarunvešanas pozīciju *vis-à-vis* ārējiem piegādātājiem, līgumu pamatiezīmēm ir jābūt pārredzamākām un tās ir jāapkopo un regulāri jāpaziņo kompetentajām iestādēm, lai iegūtu visu nepieciešamo informāciju, ko varētu izmantot gan pašas kompetentās iestādes, gan uzņēmumi savās turpmākajās sarunās, vienlaikus aizsargājot sensitīvas informācijas konfidencialitāti; uzskata, ka šāda kārtība palīdzētu nodrošināt istenu konkurenci enerģētikas līgumu jomā, nepieļaut, ka trešās valstis izmanto dominējošu stāvokli, un nodrošināt atbilstību ES konkurences tiesību aktiem;

27. aicina Komisiju izstrādāt konkrētus pasākumus, ar ko samazināt atkarību no importētās enerģijas, uzraudzīt to, cik dažādoti ir imports, un šajā ziņā regulāri publicēt progresa ziņojumus;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

28. uzsver, cik būtiski ir palielināt Eiropas rūpniecības un tehnoloģiju nozares iesaisti visā enerģijas ražošanas ķēdē, kas ietver ne tikai izejvielas, bet arī ražošanu, pārstrādi, uzglabāšanu, transportēšanu un sadali, jo tie ir izšķiroši elementi, ar kuriem mazināt ES atkarību no enerģijas importa;

29. uzskata, ka dalībvalstu energoresursu struktūras daudzveidība, kuras pamatā ir attiecīgais dalībvalstu potenciāls, vide, ģeogrāfiskais novietojums, zinātība un ekonomiskās izmaksas un vajadzības gan veicina kopējo enerģētikas un klimata stratēģijas un politikas mērķu sasniegšanu, gan ir ES mēroga vērtība, jo tā nostiprina ES izturētspēju piegādes pārrāvuma gadījumos, ļauj izdarīt izmaksu ziņā optimālāko energoresursu izvēli un dažādām tehnoloģijām iekļūt tirgū un konkurēt tajā, tādējādi pazeminot enerģijas izmaksas; tomēr prasa, lai valstu energoresursu daudzveidība neradītu šķēršļus vienotajam tirgum un lai dalībvalstis pilnībā ievērotu valsts atbalsta noteikumus, veiktu pienācīgus ieguldījumus savas valsts pārvaldes infrastruktūrā un nodrošinātu augstu starpsavienojamības un izturētspējas līmeni savas valsts enerģētikas sistēmās, kas attiecīgi veicinātu Savienības energoapgādes drošību un tirgus mērķu sasniegšanu;

30. uzskata, ka Savienība var paaugstināt energoapgādes drošību un samazināt atkarību no konkrētiem piegādātājiem un kurināmā veidiem, paaugstinot energoefektivitāti, kā arī pēc iespējas labāk izmantojot Eiropas energoavotus saskaņā ar ES enerģētiskās drošības, vides un klimata mērķiem, kā arī tiesību aktiem veselības aizsardzības un drošības jomā, ņemot vērā dalībvalstu energoresursu struktūras īpatnības, novēršot nevajadzīgu regulatīvo slogu un ievērojot proporcionalitātes principu; uzsver, ka faktiski nevajadzētu izslēgt nevienu kurināmā vai tehnoloģiju veidu, kas sekmē enerģētiskās drošības un klimata mērķu sasniegšanu;

31. aicina Komisiju sekmēt visu pašreizējo ES finansēšanas shēmu, tostarp Eiropas Stratēģisko investīciju fonda, efektīvu izmantošanu, lai piesaistītu investīcijas galvenajiem energoinfrastruktūras projektiem, pētniecībai un inovācijai energoefektivitātes jomā, atjaunojamai enerģijai un Eiropas iekšējo spēju attīstībai nolūkā sasniegt 2030. gadam izvirzītos klimata un enerģētikas mērķus, pamatojoties uz izmaksu un ieguvuma pieeju, kura ir tehnoloģiski neitrāla un kurā prioritāra ir ārējo izmaksu internalizācija;

32. prasa strauji mobilizēt resursus KIP finansēšanai, lai izveidotu nepieciešamo infrastruktūru un nodrošinātu vienmērīgu un stabilu enerģijas piegādi, kas nav atkarīga no jebkāda veida politiskā spiediena, ko izdara valstis ārpus ES;

33. uzsver, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fondam (ESIF) ir jāfunkcionē kā mehānismam, kas ieguldījumus infrastruktūrā pārvērš pilnībā likvidu aktīvu kategorijā, kuru obligācijas var apkopot portfeli un tirgot Eiropas un pasaules tirgos; turklāt norāda, ka institucionālos ieguldītājus, piemēram, apdrošinātājus vai pensiju fondus, kas tradicionāli ir orientēti uz ilgtermiņa ieguldījumiem reālos aktīvos, piesaistītu tikai standartizēti ieguldījumu produkti un stabils projektu plānojums, kas var garantēt pienācīgu rentabilitāti;

34. aicina Komisiju un jo īpaši Tirdzniecības ĢD arī turpmāk censties, lai transatlantiskajā tirdzniecības un ieguldījumu partnerībā (TTIP) saglabātu īpašu enerģētikai veltītu sadaļu nolūkā atcelt ASV tarifu un beztarifu tirdzniecības šķēršļus gan sašķidrinātai dabasgāzei (LNG), gan jēlnaftai, kā arī izskaust nepamatotus protekcionistiskus pasākumus, kas varētu veicināt konkurētspējīgākas vides radīšanu Eiropas uzņēmumiem, samazinot enerģijas izmaksu atšķirības abos Atlantijas okeāna krastos; šajā ziņā aicina Komisiju nodrošināt, ka jebkurā šādā enerģētikas sadaļā ir ietverti arī noteikumi sadarbības veicināšanai starp ES un ASV valdības finansētajām enerģētikas pētniecības programmām, jo īpaši ASV ARPA-E programmu;

35. norāda, ka ar ES tirdzniecības politiku būtu jācenšas palielināt energoapgādes drošību saskaņā ar LESD 194. pantu un dažādot Eiropas energoresursu struktūru, kā arī samazināt atkarību no viena ārējā piegādātāja vai viena piegādes punkta, vienlaikus ievērojot attiecīgo Līgumā noteikto pilnvaru sadalījumu;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

36. aicina Komisiju nodrošināt konkurenci kropļojošas uzvedības un antidempinga pasākumu stingrāku uzraudzību, lai aizsargātu Eiropas enerģētikas nozari no negodīga importa no trešām valstīm;
37. pauž nožēlu, ka Padomē ir iestrēgušas diskusijas par tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju, lai gan Parlaments puda apņēmīgu atbalstu stingrākiem pasākumiem pret negodīgu importu no trešām valstīm;
38. aicina Padomi turpināt tirdzniecības aizsardzības instrumentu modernizāciju, lai jo īpaši tās Eiropas ražošanas nozares, kas ražo vēja ģeneratorus, saules kolektoros, kvalitatīvus tērauda un būvniecības materiālus, varētu pilnībā izmantot enerģētikas pārkārtošanas sniegtās priekšrocības;
39. uzsver, cik būtiski ir tirdzniecības nolīgumos iekļaut noteikumus par tehnoloģisko sadarbību un pakalpojumiem energoefektivitātes jomā, kā arī par atjaunojamās enerģijas decentralizētu ražošanu, tostarp par tehnisko apkopi un programmatūras izstrādi; norāda, ka dekarbonizācija ir ES un daudzu partneru — valstu, reģionu un pilsētu — kopējs mērķis;
40. aicina Komisiju, izmantojot starptautiskos tirdzniecības instrumentus, mudināt jaunattīstības valstis dažādot enerģijas ražošanu savā valstī un jo īpaši veicināt saules enerģijas izmantošanu ES dienvidu kaimiņvalstīs;
41. atzinīgi vērtē ES un 13 citu PTO dalībvalstu sarunas par ekoloģisko preču iniciatīvu, kurā ietverti produkti, pakalpojumi un tehnoloģijas, kas veicina videi draudzīgu ilgtspējīgu izaugsmi, vides aizsardzību, rīcību klimata jomā un ilgtspējīgu attīstību, un prasa sarunas pabeigt līdz 2015. gada beigām PTO ministru sanāksmē Nairobi;
42. uzsver, ka sarunas par vides preču nolīgumiem ir jābalsta uz vides preču definīciju, kas atbilst ES politikai un nav būt pretrunā jaunattīstības valstīm paredzētajiem atbalsta pasākumiem, kuri pieņemti Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) ietvaros;
43. aicina Komisiju turpināt centienus izveidot enerģijas sadales sistēmu starp ES un ASV, ņemot vērā pašreizējās aktualitātes un nākotnes tendences pētniecībā, inovācijā un elektroapgādes sistēmu licencēšanā, tādas kā augstsprieguma energolīniju savienojumi, kuras mērķis ir izveidot globālu atjaunojamās enerģijas sadales tīklu;
44. uzsver, ka ES ārpolitika enerģētikas jomā ir jābalsta uz nostiprinātu Enerģētikas kopienību, un aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus, pamatojoties uz ziņojumu, ko izstrādājusi Augsta līmeņa pārdomu grupa Enerģētikas kopienas reformas jautājumos;
45. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt Enerģētikas kopienas darbības, jo īpaši atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā nolūkā palielināt piegādes drošību, *inter alia* ar tādiem pasākumiem kā labāka ES tiesību aktu īstenošana un izpilde, piemēram, saistībā ar 2020. un 2030. gadam izvirzītajiem mērķiem, un jo īpaši ar tādām darbībām kā labāka pārvaldība, procedūru saskaņošana un labāks IT rīku izmantojums ar mērķi samazināt administratīvo slogu, uzlabot iestāžu veiktspēju, tostarp paredzot Enerģētikas kopienas parlamentārās asamblejas izveidi, kā arī nolūkā īstenot galvenos infrastruktūras projektus, tādas kā pārrobežu divvirzienu starpsavienojumi, lai nodrošinātu labāku sasaisti ar ES enerģijas tirgu un piegādes drošības mehānismiem, neveidojot nacionālos jaudas tirgus, kas mazina iekšējā enerģijas tirgus efektivitāti;
46. uzsver, ka ir jānostiprina Eiropas un Vidusjūras reģiona sadarbība tādās jomās kā gāze, elektroenerģija, energoefektivitāte un atjaunojamie energoresursi; aicina Komisiju paātrināt Eiropas un Vidusjūras reģiona gāzes platformas izveidi;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

Pilnībā integrēts Eiropas enerģijas tirgus

47. uzskata, ka topošajā Enerģētikas savienībā ir jānodrošina brīva energoresursu aprīte visā ES un Enerģētikas kopienas dalībvalstīs;

48. uzsver, ka topošās Enerģētikas savienības pamatā ir jābūt pilnībā funkcionējošam, savstarpēji savienotam iekšējam enerģijas tirgum, kas piegādā drošu, taisnīgi sadalītu, sociālā un vides ziņā atbildīgu, efektīvu, konkurētspējīgu, cenu ziņā pieejamu un ilgtspējīgu enerģiju pilnībā funkcionējošos, drošos un noturīgos pārvades tīklos, kā arī enerģijas pieprasījuma samazināšanai, lai ES uzņēmumi un patērētāji varētu piekļūt gāzei, elektroenerģijai un sildīšanas un dzesēšanas sistēmām visefektīvākajā, ilgtspējīgākajā, demokrātiskākajā un rentablākajā veidā, kāds vien iespējams; tāpēc uzskata, ka turpmāk ir jācenšas paplašināt pašreizējās tirgus jomas; uzskata, ka ir būtiski atbalstīt ražojošu patērētāju integrāciju ES tirgū un tīklā; uzsver ievērojamos trūkumus, kādi energopārvades nepietiekamas savienojamības dēļ ir konstatēti lauku kopienās visā ES;

49. atzīst, ka pašlaik Eiropā nav vienota enerģijas tirgus un ka tādēļ ES enerģijas tirgos ir šķelšanās, kas ļoti nelabvēlīgi ietekmē Eiropas konkurētspēju un enerģētisko drošību;

50. atgādina, ka enerģijas tirgi no finanšu tirgiem atšķiras ar to, ka to pamatā ir fiziskie aktīvi, pateicoties kuriem enerģētikas nozarē ir izskausts sistēmiskais risks; šajā ziņā uzskata, ka ir jāievieš finansiāls regulējums, kas enerģētikas nozari ietvertu tādā veidā, lai netiktu izkropļota labi funkcionējoša iekšējā enerģijas tirgus attīstība;

51. uzsver — lai noteiktu reālo efektivitāti un izmaksu lietderību, ir jāizvērtē dažādu energoavotu tiešās un ārējās izmaksas, kā arī jebkādas publiskā sektora intervences ietekme uz attiecīgo avotu salīdzinoši konkurētspējīgo pozīciju;

52. tomēr, ka uz tirgu balstīti mehānismi ir jāpapildina ar reāliem un vērienīgiem energoapgādes drošības un solidaritātes mehānismiem, tādiem kā efektīvāka reģionālā un ES līmeņa krīzes pārvaldība, vērienīgu enerģijas taupības pasākumu pieņemšana, optimizēts LNG un gāzes uzglabāšanas infrastruktūras izmantojums, galvenokārt energoapgādes drošībai reģionālā līmenī, kas ir jāatspoguļo ES tiesību aktos, tostarp Gāzes piegādes drošības regulā, kura ir jāpārskata pēc iespējas drīz;

53. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka pilnībā tiek īstenoti un izpildīti spēkā esošie ES valsts atbalsta, enerģētikas, vides un klimata tiesību akti; jo īpaši aicina novērtēt trešās enerģētikas paketes īstenošanu un patērētājiem radītos ieguvumus; aicina atcelt atkāpes no trešās enerģētikas paketes un drīzumā pieņemt un īstenot Eiropas tīklu kodeksus un pamatnostādnes;

54. aicina Komisiju piešķirt lielākus finanšu resursus Enerģoregulatoru sadarbības aģentūrai (ACER) un uzsver, ka tai būtu jāatļauj pieņemt papildu darbiniekus, lai nodrošinātu pilnīgu un efektīvu enerģijas tirgu pārraudzības īstenošanu, tādējādi nodrošinot integritāti un pārredzamību enerģijas tirdzniecībā un atbilstību regulai par enerģijas vairumtirgus integritāti un pārredzamību (REMIT) kā priekšnosacījumu ES iekšējā enerģijas tirgus pienācīgai darbībai; norāda, ka ir jānostiprina ACER pilnvaras vis-à-vis Elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (ENTSO-E), Gāzes pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (ENSTO-G) un citām struktūrām, kuras pilda ES pamata funkcijas, lai nodrošinātu, ka ACER var izpildīt savus uzdevumus, kas noteikti attiecīgajos ES tiesību aktos, un uzskata, ka ACER ir jāsadarbjas ar sadales sistēmas operatorus (DSO) pārstāvošām apvienībām, patērētāju organizācijām un citām pilsoniskās sabiedrības grupām;

55. atkārtoti norāda, cik svarīgi ir nošķirt atbildības jomas, kā tas ierosināts trešajā enerģētikas paketē; aicina Komisiju izvērtēt, cik lielā mērā valstu regulatīvās iestādes (VRI) nodrošina, lai būtu ievēroti nosacījumi, kurus Komisija izklāstījusi, sniedzot atzinumus par pārvades sistēmas operatoru (PSO) sertifikāciju;

56. pauž nožēlu, ka ENTSO-E un ENTSO-G ir pārāk atkarīgi no budžeta līdzekļiem, kurus tiem piešķir valstu PSO, jo šāda situācija apdraud šo struktūru spēju rīkoties ES interesēs;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

57. aicina Komisiju stingrāk reglamentēt un kontrolēt elektroenerģijas biržu un gāzes mezglu darbības tirgū;

58. uzsver — lai panāktu spēcīgāku enerģētisko solidaritāti ārkārtas situācijās un lielāku noturību piegādes traucējumu gadījumā, ir jābūt iespējai jebkurā brīdī eksportēt gan gāzi, gan elektroenerģiju; šajā sakarībā atzīmē, ka pārrobežu pārvades pašreizējo sistēmu darbību bieži vien kavē valsts pārvades operatoru lēmumi; tāpēc aicina ACER tirgus uzraudzības gada ziņojumā šim jautājumam pievērst lielāku uzmanību;

59. norāda, ka pilnībā funkcionējoša iekšējā enerģijas tirgus izveidi nevarēs pabeigt, kamēr atsevišķu dalībvalstu elektroenerģijas sistēmas būs atkarīgas no viena trešo valstu operatora, un uzsver, cik būtiski un nepieciešami ir līdz 2025. gadam panākt Baltijas valstu tīklu darbības sinhronu iekļaušanu Eiropas kontinentālajā elektrotīklā;

60. uzsver, ka Eiropas Savienībā steidzami ir nepieciešams pienācīgi izstrādāts elektroenerģijas tirgus nākotnes modelis, kura mērķim ir jābūt nepieciešamo ieguldījumu veicināšanai, lai nodrošinātu ilgtermiņa energoapgādi, un kuram ir jābūt uz tirgu balstītam un tīklu drošības ziņā piemērotam optimizētai atjaunojamo energoresursu integrācijai, vienlaikus pilnībā ņemot vērā energoapgādes un enerģijas pieprasījuma mainīgo situāciju, tostarp mazapjoma energoražošanas pieaugumu, pieprasījuma reakcijas tehnoloģijas plašāku izmantojumu un arvien lielāko atjaunojamās enerģijas īpatsvaru; šajā ziņā norāda, ka ir vajadzīgi kopēji viedtīklu standarti, kas būtu viens no būtiskajiem elementiem, lai nodrošinātu stabilu piegādi un enerģijas brīvu apriti pāri robežām, tādējādi veicinot energoapgādes drošību; turklāt uzsver nozīmi, kāda var būt viedāku energotīklu un jaunu enerģijas uzglabāšanas objektu attīstībai, paaugstinot atjaunojamo energoresursu līmeni Eiropas mērogā un nodrošinot, ka šāda infrastruktūra tiek izveidota saistībā ar reģionālajiem atjaunojamo energoresursu centriem;

61. aicina dalībvalstis un Komisiju, kā arī Enerģētikas kopienas līgumslēdzējas puses un Enerģētikas kopienas Sekretariātu, vairāk censties īstenot KIP un projektus, kas ir Enerģētikas kopienas interesēs (PEKI), lai izveidotu Eiropas elektroenerģijas un gāzes tīklu, kas spētu starp visām ES valstīm pārvadīt enerģiju un gāzi no dažādiem avotiem; uzskata, ka elektroenerģijas tīklam ir jāspēj novadīt enerģijas pārpalikumu uz deficīta zonām, tādējādi ļaujot tirgum nekavējoties reaģēt uz piegādes iztrūkumu neatkarīgi no vietas, kurā tie rodas, kompensēt diennakts un sezonālos ciklus, integrēt atjaunojamos energoresursus, garantēt energoapgādes drošību un veicināt Eiropas enerģijas tirgus izveidi; uzskata, ka ir jāapsver iespēja paātrināt projektu apstiprināšanas un atļauju izsniegšanas procesu un veicināt pašreizējo energolīniju modernizāciju; turklāt uzsver, ka šādi centieni galvenokārt ir jāvēlti to problēmu risināšanai, kas rodas enerģētikas salu dēļ;

62. atzinīgi novērtē 2015. gada 15. decembra rezolūciju par “Elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšana – Eiropas elektrotīkla sagatavošana 2020. gadam”;

63. vēlreiz apņemas rīkoties, lai sasniegtu izvirzīto 10 % starpsavienojumu mērķi nolūkā pabeigt iekšējā enerģijas tirgus izveidi ES, un atzinīgi vērtē Eiropadomes priekšlikumu līdz 2030. gadam panākt, ka minimālais elektroenerģijas tīklu starpsavienojumu līmenis starp dalībvalstīm ir 15 % apmērā; atzīst, cik būtiski ir starpsavienojumu kvantitatīvo mērķi sasniegt arī tādā veidā, ka tiek nodrošināta pašreizējās valstu un pārrobežu infrastruktūras pieejamība, lai varētu efektīvi izmantot Eiropas energoresursus un palielināt energoapgādes drošību;

64. uzsver, cik būtiski ir nodrošināt pienācīgu, stabilu un prognozējamu tiesisko regulējumu, kas dos iespēju īstenot ilgtermiņa saistības un kas ir nepieciešams, lai veiktu jaunus ieguldījumus energoinfrastruktūrā; aicina Komisiju saīsināt sagatavošanās laiku, kāds vajadzīgs, lai projektus kvalificētu kā KIP; uzsver, ka ir jāveicina sadales viedtīklu ekspluatācijas sākšana, paātrinot atļauju izsniegšanas procedūras, kā arī nodrošinot politisko atbalstu un pielāgotu tiesisko regulējumu tīkla operatoriem, kurā atzītu ieguldījumu mainīgās vajadzības un stimulētu ieguldījumus IKT un automatizācijā tādā pašā līmenī kā tradicionālā tīkla paplašināšanā;

65. uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāveicina arī energoieguldījumu savienības izveide, nodrošinot, ka ieguldījumus vairāk nekā EUR 1 triljona apmērā, kas turpmākajos gados nepieciešami Eiropas ekonomikas atveseļošanai, nodrošina privātie un publiskie ieguldītāji; atzīmē, ka šādi energoieguldījumu savienībai ir jāradā iespējas lielajiem ieguldītājiem, kā arī individuāliem patērētājiem un privātpersonām; norāda, ka noteiktība ieguldītājiem ir būtiska, lai radītu vidi, kurā veicina un pēc iespējas labāk izmanto privāto finansējumu; uzsver, ka stabils regulējums ir iespējams tikai ar spēcīgu pārvaldības sistēmu, kas garantē vienlīdzīgus konkurences apstākļus un stabilus normatīvos nosacījumus, kā arī veicina uzticamību privātajam sektoram;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

66. uzsver, ka stratēģisku infrastruktūras projektu īstenošana labvēlīgi ietekmēs enerģētisko drošību gan vidējā, gan ilgā termiņā, un norāda, ka šo projektu īstenošanā pilnībā ir jāievēro ES ilgtermiņa dekarbonizācijas saistības un ES vides un citi attiecīgie tiesību akti;

67. aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldījumus mazapjoma gāzes un elektroenerģijas starpsavienojumos, kas savieno kaimiņu reģionus, uzskatīt par tikpat svarīgiem kā ieguldījumi lielākos KIP; aicina Komisiju un dalībvalstis, attīstot šādus starpsavienojumus, cieši sadarboties ar reģionālajām iestādēm;

68. atzīmē, cik svarīgi ir integrēt enerģijas pieprasījuma un piegādes plānošanu ES iekšējā enerģijas tirgus mērogā, par prioritāti izvirzot pieprasījuma ierobežošanu un decentralizētus risinājumus, lai panāktu izmaksu ziņā optimālu piegādes drošību un novērstu nevajadzīgus vai pārmērīgus ieguldījumus infrastruktūrā un neparedzamas izmaksas;

69. uzskata — ņemot vērā vajadzību pēc lieliem ieguldījumiem novecojošos un neatbilstīgos sadales tīklos un to, ka lielākā daļa atjaunojamo energoresursu ir savienoti sadales tīklu līmenī, Komisijai un dalībvalstīm ir jāapsver īpašas iniciatīvas, tostarp finanšu instrumenti, kas veicinātu sadales sistēmas operatoru ieguldījumus; stingri iesaka dalībvalstīm šādus ieguldījumus noteikt par prioritāriem;

70. aicina Komisiju precizēt, kā tā ir iecerējusi izmantot investīciju plāna EUR 315 miljardus kopā ar pārējo pieejamo finansējumu, lai panāktu maksimālu ESIF sviras efektu un lai finansētu infrastruktūras un projektus, bez kuriem nevar pilnībā izveidot Enerģētikas savienību;

71. uzskata, ka spēcīgāka reģionālā sadarbība un politikas koordinācija ir būtiski svarīgs solis ceļā uz plašāku enerģijas tirgus integrāciju ES mērogā; tāpēc atbalsta reģionālo pieeju īstenošanu gan starp dalībvalstīm, gan ar Enerģētikas kopienas līgumslēdzējām pusēm, lai nodrošinātu piegādes drošību un paātrinātu tirgus integrāciju, tostarp izveidojot reģionālus mezglus, ar kuriem uzlabot tirgu likviditāti — galvenokārt Viduseiropas un Austrumeiropas reģionā; uzsver, ka šādi sadarbības mehānismi varētu racionalizēt politisko sadarbību un sadarbību enerģijas tirgū, kā arī sekmēt kopīgu lēmumu pieņemšanu par būtiski svarīgām investīcijām reģionu gāzes infrastruktūrā; ir pārliecināts, ka varētu kopīgi iegūt zināšanas un informāciju par tādiem jautājumiem kā enerģijas uzglabāšanas objekti un par iepirkuma procesiem, kuri attiecas uz sašķidrinātu dabasgāzi (LNG) un starpsavienojumiem; atzīst, ka elektroenerģijas biržas ir svarīgas, lai sekmētu likvidu, pārredzamu un drošu enerģijas tirdzniecību; uzsver ES mēroga risinājumu piesaistes potenciālu, kas raksturīgs pārrobežu projektiem;

72. atbalsta to, ka kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu enerģētikas sistēmas topošajā Eiropas Enerģētikas savienībā tiek integrētas ar reģionālu pieeju;

73. uzsver, ka ciešāka reģionālā sadarbība var veicināt enerģētisko drošību, uzlabot infrastruktūras plānošanu, nodrošināt atjaunojamo energoresursu integrācijas izmaksu optimizāciju un samazināt izmaksas patērētājiem;

74. atzinīgi vērtē Komisijas viedokli, kura ciešāku reģionālo sadarbību uzskata par svarīgu; aicina Komisiju izvērtēt un noteikt, kāds ir optimālais elektroenerģijas un gāzes tīklu (un tirgu) sadarbības apjoms ES; norāda, ka dažos gadījumos pašas dalībvalstis var vislabāk noteikt, kas tām savā teritorijā ir vajadzīgs, turpretim citos gadījumos tieši ES vadīta sadarbība nepārprotami nodrošina pievienoto vērtību; tomēr norāda, ka atsevišķos gadījumos ir konstatēts — risinot kopīgas problēmas ar tālejošu reģionāla līmeņa sadarbību, dalībvalstu grupas ir ātrāk sasniegušas rezultātus, un kā piemēru var minēt Piecpusējo enerģētikas forumu; piekrīt Komisijai, ka tagadējie reģionālie mehānismi var būt paraugs visai ES;

75. aicina Komisiju nākt klajā ar makroreģionālas tirgus sadarbības pārvaldības struktūru, kurā līdzdarbotos arī Eiropas Parlaments un valstu parlamenti; norāda, ka šādai reģionālai pārvaldībai būtu jābalstās uz pašreizējām reģionālām, ģeogrāfiskām un tirgus struktūrām, lai panāktu vislielāko izmaksu optimizāciju, jo īpaši izmantojot i) Baltijas enerģētikas tirgus starpsavienojuma plānu (BEMIP), ii) Dienvidaustrumeiropas koordinācijas iniciatīvas, iii) paplašinātu Piecpusējo enerģētikas forumu un iv) Ziemeļu jūru valstu atkrastes energotīkla iniciatīvu; uzsver, ka šajā kontekstā būtu jānostiprina Energoregulatoru sadarbības aģentūras (ACER) loma;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

76. aicina Komisiju veikt izmaksu optimizācijas pētījumus, kuros izvērtē un aprēķina reģionālas sadarbības priekšrocības iepriekšminētajos reģionos; uzskata — pamatojoties uz šādiem pētījumiem, Komisijai un iesaistītajām dalībvalstīm būtu kopīgi jāizstrādā un jāīsteno šo makroreģionu izveides plāni;

77. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt reģionālās sadarbības projektus starp elektroenerģijas un gāzes sadales tīklu operatoriem, ņemot vērā, ka šādi projekti ir ārkārtīgi svarīgi drošas, konkurētspējīgas un ilgtspējīgas enerģijas kontekstā, jo ļauj atbalstīt vietēju (sevišķi atjaunojamas) enerģijas ražošanu, un tie ir svarīgi, lai pielāgotos tehnoloģiju pārmaiņām (viedtīkli, viedskaitītāji u. c.) un jauniem ražošanas un patēriņa modeļiem (piemēram, elektrotransportlīdzekļi);

78. aicina Komisiju veicināt viedokļu apmaiņu par enerģētikas projektiem starp Eiropas teritoriālām vienībām (reģioniem, vietējām varas iestādēm, pilsētām), lai informētu un veidotu kontaktus starp vietējo varas iestāžu pārstāvjiem un plašāku sabiedrību;

79. prasa veidot labi integrētus un konkurētspējīgus reģionālos elektroenerģijas un gāzes tirgus, kuri nodrošina atbilstošu un elastīgu enerģētikas sistēmu, kas aptver visu Savienības teritoriju; prasa Komisijai izlēmīgi un pārredzami vērsties pret visām protekcionisma un konkurences ierobežošanas izpausmēm un šķēršļiem, kas neļauj ienākt tirgū un no tā aiziet; uzsver, cik būtiski ir garantēt stabilu tiesisko regulējumu valstu līmenī, novērst administratīvos šķēršļus un racionalizēt valstu administratīvās procedūras, un arī garantēt vienlīdzīgus konkurences apstākļus pilsoņu ierosinātiem projektiem;

80. norāda — lai sekmīgi līdzsvarotu iekšējo tirgu, ir jāiegulda ne tikai starpsavienojumos, bet cita starpā arī valstu tīklos, fosilā kurināmā spēkstacijās, kas aprīkotas ar oglekļa dioksīda uztveršanas tehnoloģiju, jaunās kodolspēkstacijās (tajās dalībvalstīs, kuras to vēlas darīt) kā būtiski svarīgā mazoglekļa bāzes elektroenerģijā, uzglabāšanas objektos (piemēram, LNG termināļos), viedtīklos un elastīgā ražošanā, lai īstenotu atjaunojamo resursu ražošanas paplašināšanu un decentralizāciju;

81. uzsver, ka ir jāizveido tiesiskais regulējums, ar ko pilnvaro patērētājus un ļauj viņiem aktīvi iesaistīties tirgū kā investoriem, ražotājiem un ieinteresētām personām, izstrādājot dinamisku cenu noteikšanu un atverot tirgu uz piedāvājumu un pieprasījumu vērstiem resursiem; norāda, ka iedzīvotāju iesaistīšanu cita starpā var nostiprināt ar patērētāju finansiālu līdzdalību, enerģētikas kooperatīviem un enerģijas mazapjoma ražošanu un uzglabāšanu, pašpatēriņu, energoapgādes decentralizāciju, viedtīkla enerģētikas sistēmu ieviešanu, tostarp viedo skaitītāju ieviešanu, uzlabotu konkurenci mazumtirdzniecības tirgos, pilnīgu pārredzamību un cenu un patērētāju izvēles elastību;

82. uzsver, ka ir jāatlīdzina ražojošajiem patērētājiem, kuri tīklam nodrošina uzglabāšanas iespējas, un ka ražojošie patērētāji ir jānodrošina patērēt savu saražoto un videi nekaitīgo elektrību bez sankcijām; norāda, ka šādas iniciatīvas varētu sekmēt konkurētspējīgāku un labi funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu, kas savukārt varētu uzlabot vietējo kopienu noturību, radīt vietējās darbvietas un labklājību un samazināt kopējos patērētāju maksājumus par enerģiju, un palīdzētu risināt smagas sociālās problēmas, tādas kā enerģētiskā nabadzība un neaizsargāti patērētāji; prasa Komisijai apkopot ietekmes novērtējumus un paraugprakses par valstu līmenī veiktajiem pasākumiem, lai apkarotu enerģētisko nabadzību, un nodrošināt, ka šādas paraugprakses tiek centralizētas un izplatītas ar īpašas Eiropas struktūras starpniecību; uzsver, ka jāveic pienācīgi pasākumi, lai garantētu datu aizsardzību patērētājiem, kas tieši piedalās tirgū;

83. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt vietējo un reģionālo atjaunojamo energoresursu un vietējo un reģionālo sadales tīklu turpmāko attīstīšanu, īstenojot politiku, ar ko pievēršas pašreizējo šķēršļu likvidēšanai un palīdz pārveidot tirgu; aicina Komisiju ierosināt vadlīnijas par enerģijas pašpatēriņu, ar kurām veicinātu šādas enerģijas ražošanu un aizsargātu patērētāju tiesības;

84. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pašpatēriņu un mikrolīmeņa ražošanu, izmantojot atjaunojamās enerģijas shēmas, kas paredzētas visneaizsargātākajiem patērētājiem;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

85. aicina Komisiju integrēt vietējos dalībniekus ES enerģētikas politikā, kā arī iesniegt priekšlikumu par konsultāciju un veikspējas veicināšanas centru izveidi decentralizācijas jomā, lai nodrošinātu un atbalstītu vietējo iestāžu līdzvērtīgu pozīciju darījumos ar enerģijas piegādātājiem, kā arī atbalstītu vietēju enerģijas ražošanu, izmantojot kooperatīvus, vietējus uzņēmumus un pašvaldības iestādes;

86. uzsver nepieciešamību noteikt vietējās paraugprakses un popularizēt to izplatīšanu visā Savienībā, lai uzlabotu koordināciju starp vietējiem pasākumiem un Eiropas politiku un strādātu pie jautājumiem, kas skar vietējo atbalstu enerģētikas projektiem; ierosina izveidot Eiropas Teritoriālo forumu;

87. ir pārliecināts, ka visiem ES patērētājiem būtu vienlīdz izdevīgi izmantot vienota gāzes un elektroenerģijas tirgus priekšrocības; šajā ziņā uzsver, ka pašreizējās cenu atšķirības starp dalībvalstu tirgiem, kuras joprojām pastāv nepietiekamas tirgus integrācijas un starpsavienojumu trūkuma dēļ, turpmāk vairs nav pieļaujamas; mudina Komisiju nevilcinoties ierosināt pasākumus, kas ļautu panākt gan cenu lielāku konverģenci, gan ciešāku tirgus integrāciju Savienībā;

88. uzsver labvēlīgo ietekmi, kāda tirgus integrācijai ir bijusi uz vairumtirdzniecības cenām un galarezultātā arī uz mazumtirdzniecības cenām elektroenerģijas nozarē; uzskata, ka elektroenerģijas tirgus pārstrukturēšanas procesā ir ciešāk jāsaista vairumtirgi un mazumtirgi un ka tas palīdz ne vien likvidēt šķēršļus mazumtirgos un vairumtirgos, bet arī nodrošināt patērētājiem iespēju izvēlēties enerģijas piegādātāju;

89. uzskata, ka enerģijas mazumtirgu pārstrukturēšana jebkurā gadījumā būtu jāveic, nopietni apsverot turpmākus patērētāju aizsardzības pasākumus, piemēram, sekmējot un popularizējot kolektīvās pārejas shēmas, nosakot, ka rēķinos par patērēto enerģiju ir jāiekļauj salīdzinājums ar konkurentu cenām, kura pamatā ir patēriņa vēstures dati, pieprasot, lai piegādātāji automātiski noteiktu saviem patērētājiem visizdevīgāko tarifu, kā arī nodrošinot, ka ir pieejams izsmelošs un viegli salīdzināms standartizētu tarifu klāsts;

90. aicina Komisiju, izstrādājot regulētu cenu pakāpeniskas atcelšanas plānu, saglabāt iespēju regulēt cenas un standartizēt tarifu struktūras, ja tas ir vajadzīgs, lai ierobežotu monopola peļņas un negaidītas papildu peļņas iespējas, kas ir tirgum nelabvēlīgas, un tā garantētu drošību neaizsargātākajiem patērētājiem vai ļautu vieglāk salīdzināt konkurējošu piegādātāju tarifus;

91. aicina Komisiju sekot tam, kā mainās galīgās enerģijas cenas Eiropā, tostarp nodokļi, nodevas, subsīdijas un jebkādas citas slēptās izmaksas, un novērojumu rezultātā noteikt pasākumus, kas varētu palīdzēt samazināt attiecīgās cenas;

Energoefektivitāte, kas sekmē pieprasījuma samazināšanos

92. atgādina par Parlamenta 2014. gada 5. februāra, 2014. gada 26. novembra un 2015. gada 14. oktobra rezolūcijām, kurās prasīts tiekties uz trijiem 2030. gada saistošajiem mērķiem enerģētikas un klimata jomā, jo īpaši uz energoefektivitātes mērķi 40 % apmērā; uzsver, ka ES energoefektivitātes mērķim laikposmam pēc 2020. gada jābūt saistošam un tas jāīsteno, izmantojot atsevišķu valstu mērķus; mudina Komisiju izstrādāt dažādus 2030. gada energoefektivitātes scenārijus, tostarp atbilstoši Parlamenta noteiktajam līmenim 40 % apmērā; mudina Padomi, kura aicināja tiekties uz ES mēroga mērķi vismaz 27 % apmērā, pārskatīt savu mērķi, paaugstinot to atbilstoši Parlamenta pieņemtajam mērķim;

93. norāda, ka vērienīgi un sasniedzami energoefektivitātes uzlabojumi, kurus cenšas īstenot kohēzijas, solidaritātes un rentabilitātes nolūkos, varētu veicināt enerģētisko drošību, konkurētspēju, darbvietas un izaugsmi, palīdzēt saglabāt zemus patērētāju izdevumus, apkarot enerģētisko nabadzību un sasniegt klimata un enerģētikas mērķus;

94. aicina Komisiju un dalībvalstis piemērot principu par energoefektivitātes prioritāti; norāda, ka saskaņā ar Starptautiskās Enerģētikas aģentūras datiem energoefektivitāte ir "galvenā degviela" un sniedz labāko atdevi no investīcijām jebkurā energoresursā; uzsver, ka energoefektivitātes ietaupījumiem, jo īpaši, samazinot enerģijas zudumu ēkās, ir būtiska ietekme ES enerģijas importa samazināšanā no trešām valstīm, ņemot vērā, ka 61 % no Eiropas Savienībā importētās gāzes tiek izmantots ēkās, galvenokārt to apsildīšanai; šajā sakarā aicina energoefektivitātes un infrastruktūras projektus uzskatīt par būtiski svarīgiem ieguldījumiem, kuriem ir līdzīga nozīme kā ieguldījumiem jaunākās paaudzes jaudā;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

95. uzsver, ka energoefektivitātes uzlabojumi būtiski samazina gan mājsaimniecību un nozaru maksājumus par enerģiju, gan ES atkarību no trešo valstu importa; uzsver, ka energoefektivitātes pasākumu dēļ līdz 2020. gadam ir iespējams radīt divus miljonus darbvieta, jo īpaši būvniecības nozarē, kas veido 40 % no ES kopējā enerģijas pieprasījuma; uzsver, ka energoefektivitātes sasniegumi papildina enerģijas piegādes dažādošanu;

96. aicina Komisiju noteikt un atcelt pašreizējos šķēršļus energoefektivitātes pasākumiem un veidot reālu energoefektivitātes tirgu, lai veicinātu paraugpraksi izplatību un nodrošinātu produktu un risinājumu pieejamību visā ES ar mērķi veidot patiesu vienoto tirgu energoefektīviem produktiem un pakalpojumiem;

97. uzsver — lai samazinātu pieprasījumu pēc enerģijas, nepieciešams gan kvalitatīvi, gan kvantitatīvi palielināt ēku renovācijas un ilgtspējīgu energoavotu izmantošanas radītājus apkurē un dzesēšanā, nodrošinot pareizos stimulus; iesaka turpināt ēku energoefektivitātes standartu paaugstināšanu, ņemot vērā un veicinot tehnoloģiskās inovācijas, proti, ēku informācijas modelēšanas izmantošanu un dzīvescikla ietekmes simulācijas būvniecības produktiem publiskajā iepirkumā; turklāt iesaka arī turpmāk atbalstīt tādu ēku būvniecību, kuru energopatēriņš ir tuvu nullei, kas būtu izšķirīgs solis virzībā uz enerģētiskās neatkarības un ilgtspējīgas un drošas enerģētikas sistēmas nodrošināšanu;

98. uzsver, ka, apspriežot ES energoefektivitātes jautājumus, ir jāatzīst un pienācīgi jāņem vērā rūpniecības līdz šim veiktie ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā;

99. uzskata, ka rūpniecībai ir vajadzīgi skaidri politikas veidotāju vēstījumi, lai veiktu nepieciešamos ieguldījumus ES enerģētikas mērķu sasniegšanā; tāpēc uzsver vajadzību pēc vērienīgiem mērķiem un regulatīvā satvara, kas veicina inovācijas, neradot lieku administratīvo slogu, lai attiecīgajā valstī vislabāk veicinātu energoefektivitāti;

100. uzskata, ka energoefektivitātes mērķis ir jāīsteno kopā ar enerģētikas un klimata mērķiem, nostiprinot ES ekonomikas konkurētspēju salīdzinājumā ar tās lielākajiem tirdzniecības partneriem;

101. uzsver, ka spēkā esošie energoefektivitātes tiesību akti, tostarp Direktīva par ēku energoefektivitāti un Energoefektivitātes direktīva, ir jāpārskata un ka dalībvalstīm šādi tiesību akti ir pienācīgi jāīsteno, lai veicinātu valstu mērķu sasniegšanu un papildinātu to politiku, kuru valstis jau ir ieviesušas un kura darbojas atbilstīgi 2020. gada klimata un enerģētikas satvaram; aicina Komisiju pārskatīt ES energoefektivitātes tiesību aktus, kā noteikts Enerģētikas savienības pamatstratēģijas pielikumā;

102. uzsver ES energomarkējuma lomu, jo tas sniedz patērētājiem precīzu, atbilstīgu un salīdzināmu informāciju par enerģiju patērējošu izstrādājumu energoefektivitāti un ļauj viņiem izdarīt apzinātu izvēli; uzsver nepieciešamību pārskatīt energomarkējumu, lai patērētāji vēl vairāk izvēlētos energoefektīvus produktus un mudinātu ražotājus ražot šādus produktus;

103. norāda uz ekodizaina panākumiem un potenciālu vēl vairāk uzlabot energoefektivitāti un samazināt izstrādājumu enerģijas patēriņu, tādējādi mazinot mājsaimniecību izmaksas par enerģiju un siltumnīcefekta gāzu emisijas; aicina Komisiju ieviest turpmākus īstenošanas pasākumus, ņemot vērā plašāku resursu efektivitātes programmu, un pārskatīt pašreizējos pasākumus, lai nodrošinātu to atbilstību;

104. atzīst būtisko lomu, kāda ir vietējām iestādēm, uzņēmumiem un iedzīvotājiem, lai nodrošinātu enerģētisko neatkarību, palielinot energoefektivitāti, izmantojot šādus aspektus — labāku pilsētplānošanu, ar enerģētiku saistītu interneta un IKT tehnoloģiju attīstību, viedtīklu, pieprasījuma puses energopārvaldības, koģenerācijas, alternatīvo degvielu infrastruktūras un siltumsūkņu izmantošanu, pašpatēriņu un centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas sistēmu izveidi, modernizāciju un paplašināšanu; uzsver vajadzību veicināt uz iedzīvotājiem balstītas iniciatīvas, piemēram, kooperatīvus vai kopienas atjaunojamās enerģijas projektus, lai spēcīnātu saikni starp iedzīvotājiem un energopakalpojumu uzņēmumiem, atbalstītu aktīvāku un ilgtspējīgāku pārvietošanās modeļu izmantošanu, izstrādātu un īstenoju viedo pilsētu risinājumus, izmantotu nākotnē drošu sadales infrastruktūru, lai atbalstītu ekoloģisko mobilitāti pilsētvidē un veicinātu renovāciju, kā arī ēku siltumizolāciju, tostarp ar homogēno izolāciju; ierosina sapulcēt visus daudzlīmeņu pārvaldības partnerus darbības saskarnē un aktīvi iesaistīt Pilsētas mēru paktu;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

105. uzskata, ka viena no nepieciešamākajām prioritātēm ir finanšu instrumentu, līdzekļu un inovatīvu modeļu izstrāde, lai mobilizētu publisko finansējumu un pēc iespējas izmantotu privāto finansējumu vietējā, valsts, reģionālā un Eiropas līmenī nolūkā atbalstīt ieguldījumus galvenajās energoefektivitātes nozarēs, piemēram, ēku renovācijā, vienlaikus pienācīgi ņemot vērā ilgtermiņa ieguldījumu īpatnības; šajā sakarā uzsver Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) un ESIF (ko pārvalda EIB), lomu un uzsver vajadzību pilnībā iesaistīt valstu attīstību veicinošās bankas; atzīst, ka šādi instrumenti ir jāpapildina ar mērķtiecīgu tehnisko atbalstu; uzsver vajadzību nodrošināt energoefektivitātes shēmu rentabilitāti publiskajās ēkās; aicina Komisiju ņemt vērā visus šos aspektus iniciatīvas par viedu finansējumu viedām ēkām izstrādē;

106. uzskata, ka dažādu veidu Eiropas fondi, kas finansē energoefektivitātes uzlabojumus, ir labāk jāorientē un jāpārskata to prioritātes, lai uzlabotu neaizsargātu patērētāju ar zemiem ienākumiem situāciju, kā arī risinātu jautājumu par dalītām iniciatīvām starp ēkas īpašnieku un īrniekiem vai starp īpašniekiem;

107. aicina Komisiju, apspriežoties ar attiecīgajiem rūpniecības nozaru pārstāvjiem un ieinteresētajām personām valsts, reģionālā un vietējā mērogā, apzināt labāko praksi, kā finansēt energoefektivitāti visā ES un ārpus tās, un attiecīgi iekļaut līdzekļu piesīršanas un inovatīvus finansēšanas mehānismus ERAB, EIB un citos ES fondos;

108. uzsver, ka jaunas kultūras veidošana enerģētikas jomā ir izšķiroši svarīga, lai sasniegtu energoefektivitātes un klimata jomas mērķus; aicina dalībvalstis veicināt jaunāko paaudžu izpratni, izmantojot piemērotus izglītības modeļus skolās, lai veicinātu enerģijas patērētāju jauna veida uzvedību;

Virzība uz ilgtspējīgu ekonomiku

109. atgādina, ka Eiropadomes 2014. gada oktobrī panāktajā nolīgumā par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam ir paredzētas saistības iekšēji samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem, un tas kalpo par pamatu Enerģētikas savienības dekarbonizācijas dimensijas izstrādei; norāda, ka šis lēmums ir arī vērienīgākais ieguldījums starptautiskajās sarunās par klimata jautājumiem, lai Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) 2015. gada Pušu konferencē (COP 21), kas 2015. gada decembrī notiks Parīzē, panāktu saistoša klimata pārmaiņu nolīguma noslēgšanu;

110. uzsver nepieciešamību COP 21 konferencē noslēgt vispusīgu, vērienīgu un saistošu nolīgumu, kurā būtu iekļautas pamatotas garantijas nepieļaut vispārējās temperatūras paaugstināšanos vairāk kā par 2 °C salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni un globāla, noturīga un vispārēja pārredzamības un pārskatatbildības sistēma, kurā paredzēts uzraudzības un ziņošanas pienākums, kā arī efektīva un rezultatīva atbilstības sistēma; uzskata, ka starptautiskajā klimata režīmā laikposmam pēc 2020. gada būtu jāiekļauj noteikumi, kas ļautu izvirzīt vērienīgākus mērķus, atbalstīt rentablus klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas centienus un dotu iespēju aizsargāt vides integritāti un ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka pasaules valstīm, kuras rada vairāk siltumnīcefekta gāzu emisiju, jāaņem ievērojami samazināt emisiju daudzumu; uzsver svarīgo lomu, kas ES diplomātijai jāuzņemas attiecībā uz klimata un enerģētikas jomu;

111. atgādina, ka globālās temperatūra paaugstināšanās ierobežošana līdz vidēji 2 °C negarantē klimata būtisku pārmaiņu seku novēršanu; uzsver, ka kopējo oglekļa emisiju pakāpeniska likvidēšana līdz 2050. gadam vai drīz pēc tam ir nepieciešama, lai pasauli noturētu uz izmaksu ziņā lietderīgas emisiju trajektorijas, kas atbilstu 2 °C mērķim;

112. uzskata, ka, ņemot vērā enerģijas izmaksas, Enerģētikas savienībai būtiski svarīga ir atjaunojamo energoresursu attīstība; uzsver — lai ES sasniegtu energoapgādes drošību un politisko un ekonomisko neatkarību, samazinot enerģijas importa vajadzību, izšķiroša nozīme ir atjaunojamai enerģijai; uzsver atjaunojamās enerģijas būtisko nozīmi gaisa kvalitātes uzlabošanā, kā arī darbvietu un izaugsmes radīšanā; uzskata, ka atjaunojamie energoresursi sniedz drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenu ziņā pieejamu enerģiju un tiem ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu Eiropas vadošo stāvokli zaļā ekonomikā un jaunu nozaru un tehnoloģiju attīstībā; šajā ziņā uzsver, ka ir jāuzlabo pašreizējā tirgus struktūra, tirgū pilnībā integrējot atjaunojamās energoresursus un ieviešot līdzsvaroto cenas, kas atspoguļotu izmaksas; vērš uzmanību uz to, ka atjaunojamās enerģijas ražošanas izmaksas pēdējo gadu laikā ir ievērojami samazinājušās; uzsver, ka saistībā ar atjaunojamo energoresursu integrāciju būtiski ir, attīstot viedākus energotīklus un jaunus enerģijas uzglabāšanas risinājumus, kā arī elastīgas ražošanas tehnoloģijas, izveidot pārrobežu infrastruktūru un padziļināt pētniecību un inovāciju;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

113. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos panākt, lai Eiropas Savienība “kļūtu par pasaules līderi atjaunojamo energoresursu jomā”; mudina Komisiju izklāstīt īstenojamu un praktisku stratēģiju šajā nolūkā; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt pārredzamību, konsekveni, stabilitāti un nepārtrauktību regulatīvajos atjaunojamās enerģijas satvaros un novērst atpakaļejošas izmaiņas ieguldījumu ekonomiskajos apstākļos, lai stiprinātu ieguldītāju pārliecību un veicinātu atjaunojamās enerģijas rentablu izmantošanu visos ES reģionos; uzsver vajadzību labāk koordinēt atbalsta shēmas saskaņā ar Eiropas Komisijas norādījumiem par atjaunojamās enerģijas atbalsta shēmu izstrādi, lai novērstu iespējamus tirgus kropļojumus un nodrošinātu efektīvu atbalstu atjaunojamai enerģijai; uzsver — lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, ir būtiski svarīgi pareizie tirgus apstākļi ieguldījumiem energoefektivitātē, atjaunojamā enerģijā un viedā infrastruktūrā; uzsver, ka Enerģētikas savienībai ir jāoptimizē uz tirgu balstīti instrumenti Eiropas energoresursu veicināšanai, lai tādējādi nodrošinātu, ka enerģētiskā pāreja notiek visrentablākajā un videi draudzīgākajā veidā;

114. uzsver, ka ES ir iekšēji jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi attiecībā uz valsts subsīdiju un valsts atbalsta režīmiem, kuri nepastiprina atsevišķu tehnoloģiju un operatoru dominējošo stāvokli tirgū netaisnīgā veidā, ņemot vērā mūsu energosistēmu pārveidošanu; šajā sakarā atzinīgi vērtē Komisijas 2014. gada 10. oktobra ziņojumu par ES enerģijas subsīdijām un izmaksām un aicina Komisiju ik gadu šo ziņojumu atjaunināt, lai labāk noteiktu, kurās nozarēs un jomās ir nepieciešami papildu līdzekļi un kurās nozarēs subsīdijas rada tirgus kropļojumus;

115. uzsver vajadzību izbeigt videi kaitīgas subsīdijas, kuras ir steidzami jākonstatē un pakāpeniski jāpārtrauc, jo ar šīm subsīdijām tiek izšķērdēti ierobežotie publiskie līdzekļi, ko vispirms izmanto piesārņojošas prakses atbalstam, bet pēc tam satūrīšanai;

116. uzsver, ka pāreja uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgu mazoglekļa ekonomiku rada vērā ņemamas iespējas attiecībā uz jaunām darbvietām, inovācijām, izaugsmi un zemākiem uzņēmumu un mājsaimniecību maksājumiem par enerģiju; tomēr atzīst, ka šādas iespējas var īstenot tikai ar spēcīgu sadarbību starp Komisiju, dalībvalstīm, vietējām un reģionālām iestādēm, iedzīvotājiem un nozarēm, radot efektīvākos stimulus un regulatīvos satvarus; norāda, ka pienācīgi pārvaldītai dekarbonizācijai nevajadzētu paaugstināt enerģijas izmaksas, enerģētisko nabadzību, Eiropas ekonomikas deindustrializāciju vai bezdarba līmeni; tāpēc uzsver, ka, risinot sociālo ietekmi, ko rada pāreja uz ilgtspējīgāku Enerģētikas savienību, ir aktīvi jāiesaista sociālie partneri; uzsver, ka ES ir nepieciešama ES līmeņa politika, kas vienlaikus būtu tehnoloģiski neitrāla un vērsta uz tirgu, ņemtu vērā visus attiecīgos tiesību aktus un attiecīgos ES mērķus, kā arī tos izpildītu ar zemākajām iespējamām izmaksām sabiedrībai;

117. atgādina, ka fotoelementu nozarei jābūt Eiropas rūpniecības politikas centrā, lai apmierinātu augošā pasaules tirgus pieprasījumu, ņemot vērā to, ka lielākā daļa fotoelementu un moduļu mūsdienās tiek ražoti ārpus Eiropas Savienības, galvenokārt Ķīnā; uzsver, ka ES ir jāklūst par šīs jaunās investīciju aprites daļu, lai saglabātu vadošo lomu pētniecības un izstrādes, mašīnbūves un dažos citos segmentos, piemēram, invertoru un sistēmu līdzsvara jomā, un atjaunotu līderpozīcijas iekārtu ražošanā (elementi un moduļi); uzskata, ka ES būtu jānosaka mērķis līdz 2020. gadam apmierināt vismaz 20 % sava tirgus pieprasījuma ar Eiropas Savienībā ražotiem elementiem un moduļiem;

118. atzīst ieguvumus, ko sniedz arvien plašāka atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumenerģijas tirgū, jo īpaši ēkās; uzsver, ka siltumenerģijas ražošanas infrastruktūra un uzglabāšana arvien elastīgāk tiek izmantota nevienmērīgi pieejamu atjaunojamo energoresursu avotu integrācijas veicināšanā, uzglabājot enerģiju siltumenerģijas veidā; atkārtoti uzsver, ka enerģētisko drošību var uzlabot, attīstot centralizētās siltumapgādes un dzesēšanas tīklus, kas ir ideāls veids, kā ilgtspējīgi apgādāt pilsētas ar siltumenerģiju lielā apjomā, jo tie vienlaicīgi piegādā siltumenerģiju, kas iegūta no vairākiem avotiem un kas nav būtiski atkarīga no viena atsevišķa avota;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

119. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis prasa jaunās un atjaunotās ēkās nodrošināt atjaunojamās enerģijas ražošanas minimumu un ka atjaunojamās enerģijas projektu īstenošanā tiek nodrošinātas ātras administratīvās un pieslēgšanās tīklam procedūras, jo īpaši, ieviešot Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 4. punktu un 1. punkta f) apakšpunktu un Direktīvas 2009/72/EK 7. panta 3. punktu; aicina Komisiju, tai pārskatot spēkā esošos attiecīgos tiesību aktus, paredzēt tādu ēku skaita palielināšanu, kas aprīkotas ar atjaunojamās enerģijas sistēmām, prasīt vienas pieturas administratīvās procedūras maza mēroga atjaunojamās enerģijas projektiem un vienkāršas paziņošanas procedūras atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtām, kuru saražoto enerģiju pilnībā patērē paši, un izveidot sistēmu inovatīvu tīkla pieslēgumu veidošanai un sadales tīkla līmenī piedāvāto tīkla pakalpojumu tirdzniecībai;

120. aicina Komisiju pieņemt ES stratēģiju apkures un dzesēšanas jomā, kurā būtu apzinātas visas darbības un sinerģijas, kas vajadzīgas dzīvojamo ēku, tirdzniecības un rūpniecības sektorā, lai samazinātu šo atkarību, vienlaikus palīdzot sasniegt ES enerģētikas un klimata mērķus, ietaupītu enerģiju, nostiprinātu Eiropas ekonomikas konkurētspēju, stimulētu izaugsmi un darbvieta izveidi un veicinātu inovācijas sistēmā; uzsver, ka apkures un dzesēšanas stratēģijai būtu jāaptver visas piecas Enerģētikas savienības jomas;

121. uzsver, ka hidroenerģija ir būtisks vietējs, atjaunojams un drošs energoavots, kas veido 11 % no visas Eiropas elektroenerģijas ražošanas; uzsver, ka hidroenerģijai arī turpmāk būs svarīga loma elektroenerģijas ražošanā un uzglabāšanā un tā sniegs ievērojamu ieguldījumu Eiropas ekonomikas dekarbonizācijā un ES atkarības no ārējiem energoavotiem samazināšanā;

122. prasa īpašu uzmanību pievērst atjaunojamai enerģijai jūrā, ievērojot Komisijas paziņojumu par jūras nozaru ekonomiku, jo tā ir nozare ar lielu potenciālu, kas ir mazāk attīstīts nekā citās atjaunojamās enerģijas nozarēs;

123. norāda, ka iekšzēmē ražotas biogāzes īpatsvara palielināšana varētu pozitīvi ietekmēt energoapgādes drošību; šajā sakarā uzsver nepieciešamību saglabāt pašreizējo gāzes infrastruktūru šim mērķim;

124. norāda, ka ilgtspējīgas mežsaimniecības radītā biomasas varētu dot ieguldījumu 2030. gada satvarā noteikto klimata un enerģijas mērķu sasniegšanā;

125. norāda, ka ES pašreizējā biodegvielu politika tiek plaši kritizēta, jo tajā nav ņemtas vērā siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar netiešu zemes izmantošanas maiņu (*ILUC*), kuras var izraisīt, ja lauksaimniecisko ražošanu pārceļ uz nekultivētām teritorijām gan ES teritorijā, gan ārpus tās;

126. uzskata, ka ilgtspējīgā pieejā ES enerģētiskās drošības mērķu īstenošanā nevajadzētu paplašināt tādas biodegvielas izmantošanu, kuras resursus audzē lauksaimnieciskās platībās, un ka labāki varianti ir uzlabot transportlīdzekļu energoefektivitāti, samazināt pieprasījumu pēc transporta un intensīvās lopkopības, kā arī palielināt tādu no atkritumiem un atliekām ražotas biodegvielas veidu izmantošanu, kas nerada papildu zemes izmantošanas maiņu;

127. sagaida, ka tiks sniegts atbalsts, un pieprasa, lai šāds atbalsts tiktu sniegts projektiem un ieguldījumiem saistībā ar procesiem, kuros izmanto oglekļa atkritumus, lai ražotu ķīmikālijas ar zemu oglekļa saturu un modernu biodegvielu (t. i., izmantojot mikrobus, kurus audzē barotnēs, ko gatavo no atkritumu gāzēm ar augstu oglekļa saturu) un ko pārvērs degvielā un ķīmikālijās, ar kurām aizstāt no fosilajiem resursiem iegūto degvielu un ķīmikālijas (vai pirmās paaudzes biodegvielu), tādējādi samazinot rūpnieciskās pārstrādes, piemēram, tērauda ražošanas, procesu radītās emisijas un piesārņotājus;

128. uzsver to, ka īstenā aprites ekonomikā atkritumi ir jāatgriež ekonomikas apritē kā izejvielas, lai pēc iespējas ilgāk saglabātu produktu pievienoto vērtību, un tādējādi atkārtotai izmantošanai un pārstrādei jābūt lielākai prioritātei nekā sadedzināšanai; norāda uz to, ka daudzās dalībvalstīs sadedzināšanas iekārtu jaudas jau ir pārāk lielas; uzsver, ka ir jāuzlabo plānošana un informācijas apmaiņa, kā arī jānovērš izvēles iespēju bloķēšanas efekts; mudina Komisiju ņemt vērā saikni starp Enerģētikas savienību un aprites ekonomiku;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

129. atgādina, ka Eiropas rūpniecība un MVU ir būtiski svarīgi Eiropas ekonomikai un atzīst, ka zemākas enerģijas cenas sniegtu ievērojamu labumu Eiropas rūpnieciskajai konkurētspējai un MVU;

130. uzsver, ka inovācija un modernizācija virzībā uz energoefektīvākiem un resursu ziņā efektīvākiem rūpnieciskajiem procesiem veicina ES rūpniecības konkurētspējas stiprināšanu; norāda uz inovācijām atjaunojamās siltumenerģijas tehnoloģijās, kas varētu samazināt importu un izmaksas, kā arī uzlabot sistēmas darbību, ņemot vērā rūpniecības nozaru pieprasījumu pēc augstas temperatūras siltumenerģijas; uzsver, ka Eiropas ēku renovācijas un modernizācijas vērienīgais uzdevums rada tirgu augstas veiktspējas būvmateriāliem, ierīcēm un aprīkojumam un attiecīgi arī vērā ņemamu iespēju Eiropas ražotājiem un ierīkotājiem būvniecības nozarē veikt inovācijas un radīt darbvietas, kuras nav pārceļamas;

131. norāda, ka līdzekļi 2030. gada klimata un enerģijas mērķu sasniegšanai ir jāintegrē dalībvalstu rūpniecības politikā, ņemot vērā reindustrializācijas vajadzību; uzskata, ka ES regulatīvajam satvaram un ES klimata un enerģētikas politikas mērķiem jābūt saskaņotiem un jārada elastīgāka, uz tirgu vērsta pieeja, lai nodrošinātu noturīgu Enerģētikas savienību, iekļaujot 2030. gada politiskos klimata mērķus un reindustrializācijas mērķus, lai papildinātu dalībvalstu rūpniecības politiku;

132. uzsver, ka pētniecības un tehnoloģisko inovāciju efektīva izmantošana veicina Eiropas rūpniecības vadošo stāvokli un spēcina Eiropas uzņēmumu un rūpniecības konkurences priekšrocības un komerciālo dzīvotspēju, rada darbvietas, vienlaikus veicinot galveno ES enerģētikas un klimata politikas mērķu sasniegšanu, tostarp enerģijas pieprasījuma pazemināšanu, piegādes drošību, enerģijas ražošanas konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību, sadali, transportēšanu un patēriņu, apkarojot enerģētisko nabadzību, un ES mērķu sasniegšanu attiecībā uz siltumnīcefekta gāzes emisijām, atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitāti, pēc iespējas labāk izmantojot Eiropas energoresursus;

133. aicina Komisiju aizsargāt energoietilpīgo nozaru konkurētspēju un nodrošināt ilgtermiņa plānošanas drošību rūpnieciskajiem ieguldījumiem, kam jāatspoguļo Komisijas tiekšanās līdz 2020. gadam paaugstināt nozares ieguldījumu IKP par 20 %;

134. uzsver, ka emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS) ir galvenais uz tirgu balstītais instruments, kas ļauj rentabli dekarbonizēt Eiropas enerģētikas sistēmu un īstenot ES emisiju samazināšanas mērķi laikposmam līdz 2030. gadam un pēc tam; uzsver, ka papildus tirgus stabilitātes rezervei (TSR) būtu jāīsteno visaptveroša strukturāla ETS reforma laikposmam pēc 2020. gada, lai ņemtu vērā līdz 2030. gadam īstenojamo CO₂ emisiju samazināšanas mērķi, turklāt tīkmēr, kamēr citās lielākajās ekonomiski attīstītajās valstīs netiks īstenoti līdzvērtīgi centieni, būtu jāiekļauj reāli un saskaņotāki pasākumi attiecībā uz oglekļa emisiju pārvirzi;

135. aicina Komisiju detalizētāk izskatīt jautājumu par netiešām oglekļa izmaksām un to ietekmi uz dalībvalstu elektroenerģijas cenām (un to procentuālo daļu šajās cenās);

136. uzsver, ka ETS radītie ieņēmumi būt jāizmanto, lai jo īpaši atbalstītu mazoglekļa inovācijas, energoefektivitāti un citus CO₂ samazināšanas pasākumus;

137. atzīst, ka Eiropas enerģija un efektīvas tehnoloģijas, piemēram, koģenerācija, būtu pamatīgs ieguldījums ES enerģētiskajā drošībā un siltumnīcefekta gāzu emisiju mērķu sasniegšanā; šajā ziņā uzskata, ka Enerģētikas savienībai ir jāatspoguļo dalībvalstu vajadzība izmantot jebkurus to rīcībā esošos drošus un ilgtspējīgus mazoglekļa energoavotus;

138. atzīstot, ka par energoresursu struktūru galvenokārt ir atbildīgas dalībvalstis, tomēr pauž sabiedrības bažas par hidropārrāvumu metodi un ietekmi, ko šī tehnoloģija varētu radīt klimata, vides un sabiedrības veselības jomā, kā arī attiecībā uz ES ilgtermiņa dekarbonizācijas mērķa sasniegšanu; turklāt atzīst, ka netradicionālo kurināmo ierobežotās spējas palīdzēt reaģēt uz turpmāko ES enerģijas pieprasījumu apvienojumā ar augstām ieguldījumu un izmantošanas izmaksām, kā arī pašlaik zemajām pasaules naftas cenām nozīmē, ka hidropārrāvuma metodes kā ilgtspējīgas tehnoloģijas izmantošana Eiropas Savienībā ir apšaubāma; uzskata, ka sabiedrības bažas ir pienācīgi jāņem vērā un jebkādas hidropārrāvuma metodes darbības ir jāievēro augstākie klimata, vides un sabiedrības veselības standarti; prasa tām dalībvalstīm, kuras plāno izmantot hidropārrāvumu metodi, ievērot Komisijas 2014. gada ieteikumu par principu minimumu, kas jāievēro ogļūdeņražu (piemēram, slānekļa gāzes) izpētē un ieguvē ar lielpatēriņa hidropārrāvumu metodi;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

139. aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi īstenot novecojušu, vislielāko piesārņojumu izraisošu vai nedrošu enerģijas ražošanas iekārtu ekspluatācijas pārtraukšanu, cenšoties arī samazināt pašreizējos jaudas pārpalikumus tirgū;

140. aicina Komisiju uzlabot nosacījumus oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģiju izmantošanai; uzskata, ka CCS tehnoloģijas varētu sekmēt pāreju uz mazoglekļa enerģijas tirgu un ka tām varētu būt svarīga loma, saskaņojot Enerģētikas savienības dažādos mērķus attiecībā uz daudzveidīgu un drošu energoapgādi, kas vienlaikus nodrošina siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, lai izpildītu ES 2050. gadam izvirzītos mērķus;

141. uzskata, ka dekarbonizācijas tehnoloģijas, piemēram, CCS un oglekļa uztveršanas un izmantošanas (CCU) tehnoloģija, turpmāk būs jāattīsta un jāuzlabo, ieguldot ievērojamas pūles pētniecībā un inovācijā, nodrošinot šādu tehnoloģiju pieejamību, lai mazinātu vai pat izskaustu vides pēdas nospiedumu, ko rada dažādi fosilie kurināmie, kas joprojām nodrošina 40 % no pašreizējās ES enerģijas ražošanas apjoma un kas, iespējams, arī nākotnē būs nozīmīgs energoavots;

142. aicina Komisiju izveidot NER400 inovācijas fondu, lai atbalstītu mazoglekļa tehnoloģiju demonstrācijas projektus, pamatojoties uz CCS un atjaunojamiem energoresursiem veltīto NER300 programmu, taču paplašinot tās darbības jomu, lai aptvertu arī mazoglekļa inovāciju rūpniecības nozarēs;

143. norāda, ka kodolenerģija ir nodrošinājuši 27 % ES energoresursu struktūrā un vairāk nekā pusi no visas ES zemoglekļa enerģijas 2014. gadā un ka 130 no 132 ES kodolelektrostacijām līdz 2050. gadam ir jāpārtrauc ekspluatācija, radot ievējamu robu zemoglekļa pamatslodzes enerģijā ES energoresursu struktūrā; atzīst, ka dažas dalībvalstis ir nolēmušas pakāpeniski atteikties no kodolenerģijas, bet citas apsver iespēju izstrādāt jaunus kodolspēkstaciju projektus, lai izpildītu valsts un ES enerģētikas un klimata mērķus, un aicina Komisiju nodrošināt, lai ES sniegtu atbalstošu sistēmu tām dalībvalstīm, kuras vēlas īstenot jaunus kodolenerģijas projektus, ievērojot ES iekšējā tirgus un konkurences noteikumus;

144. norāda, ka kodolenerģija ir viens no svarīgākajiem Eiropas enerģētikas sistēmas veicinātājiem, radot mazākas CO₂ emisijas, vienlaikus samazinot atkarību no importa un nodrošinot stabilu elektroenerģijas ražošanu, kas var kalpot iekšējam tirgum un būt stabils pamats tādai energosistēmai, kurā pakāpeniski tiek ieviestas atjaunojamās enerģijas;

145. aicina dalībvalstis, kuras pakāpeniski atsakās no kodolenerģijas, nodrošināt, ka tā tiek aizstāta ar tādas enerģijas ražošanu, kas var nodrošināt līdzvērtīgu energoresursu apjomu un veicināt vispārējās ražošanas un sadales sistēmas stabilizēšanu;

146. uzskata — lai gan dalībvalstīm ir rīcības brīvība noteikt savu energoresursu struktūru un lai gan lēmumu par to, kā dekarbonizēt savu ekonomiku, suverēni pieņem katra dalībvalsts, ir nepieciešama politikas un tehnoloģiskās attīstības koordinācija ES līmenī, lai sasniegtu Eiropas un dalībvalstu klimata un enerģijas mērķus; atzīst, ka atsevišķās jomās, tādās kā ražojumu standarti, ES mēroga politika ir visefektīvākā, savukārt citās jomās būtiski svarīga ir cieša sadarbība un koordinācija starp dalībvalstīm; atzīst, ka šādas koordinācijas nodrošināšanai ir nepieciešams spēcīgs un uzticams pārvaldības process;

147. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus par modernizācijas fonda izveidi, kam ir jāatbilst stingriem kritērijiem un norādījumiem, lai nodrošinātu, ka finansējumu piešķir īsteniem enerģētikas modernizācijas projektiem, kurus atlasītu, pamatojoties uz tehnoloģiski neitrālu pieeju un to, vai šie projekti izskatāmi atbilst ES centieniem sasniegt 2030. gada siltumnīcefekta gāzu mērķus;

148. uzsver, ka EIB būtu jāiesaistās minēto kritēriju un vadlīniju izstrādāšanā Modernizācijas fondam;

149. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Enerģētikas savienības veidošanā tiek nodrošināta vides un klimata aizsardzība, uzlabota gaisa kvalitāte, samazināta ārējā enerģētiskā atkarība, saglabāta bioloģiskā daudzveidība, nodarbinātība un Eiropas rūpniecības konkurētspēja, pamatojoties uz tehnoloģisko inovāciju vadošo stāvokli;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

150. uzsver, ka enerģijai ir jābūt pieejamai visiem ES iedzīvotājiem; uzskata, ka nevajadzīga patēriņa novēršana, veicot efektivitātes uzlabojumus, nostiprinot starpsavienojumus, uzlabojot tirgus integrāciju un ieguldot ilgtspējīgā enerģijā, jo īpaši ēku sektorā, ļautu daudzām mājsaimniecībām uz līdzvērtīgiem nosacījumiem piekļūt vienotam, ilgtspējīgam, konkurētspējīgam un drošam enerģijas tirgum un izvairīties no enerģētiskās nabadzības, kas 2012. gadā skāra katru ceturto ES iedzīvotāju; aicina Komisiju iesniegt paziņojumu par enerģētisko nabadzību Eiropā un tam pievienot rīcības plānu tās novēršanai, kurā ietverta enerģētiskās nabadzības definīcija un rādītāji;

Virzība uz energoefektīvu un dekarbonizētu transporta nozari

151. lēš, ka transporta īpatsvars Eiropas enerģijas galapatēriņā pārsniedz 30 % un transporta jomā īpatsvars atkarībai no naftas produktiem ir 94 %; tāpēc uzskata, ka noturīgas Enerģētikas savienības pamatstratēģija ar progresīvu klimata pārmaiņu politiku ir jābalsta uz tīrākas enerģijas sistēmu, kas būtu skaidri saistīta ar transporta nozares dekarbonizāciju; uzsver — lai Eiropas transporta sistēmas energoresursu struktūra būtu ekoloģiski ilgtspējīga, izšķiroša nozīme ir tam, lai kopīgi ar energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas veicināšanas pasākumiem izstrādātu inovatīvas energotehnoloģijas; uzskata, ka ir jāmudina izmantot dažādus atjaunojamās enerģijas avotus, ietverot sašķidrinātas dabasgāzes izmantošanu smagkravas transportlīdzekļos un jūras nozarē; mudina Komisiju sagatavot priekšlikumus par videi kaitīgu nodokļu subsīdiju izbeigšanu attiecīgos gadījumos; mudina atbalstīt pētniecību un inovāciju, lai rastu labākus mobilitātes risinājumus gan tehnoloģiskā ziņā, gan palīgtechnoloģiju un politikas virzienu jomā;

152. norāda, ka transporta nozares dekarbonizācija ietver pasākumu integrēšanu visās politikas jomās, kas skar enerģētiku, transportu, tirdzniecību, kā arī pētniecību un inovāciju; uzsver, cik nozīmīgi ir saskaņot pārrobežu pieejas, lai novērstu valstu politikas sadrumstalotību, un uzsver, ka ir jānosaka standarti un sadarbības prasības, kas Eiropas uzņēmumiem ļautu izmantot tirgus iespējas;

153. norāda, ka uzlabotiem transportlīdzekļu veiktspējas standartiem un degvielas patēriņa efektivitātei ir būtiska nozīme gan ES atkarības no naftas samazināšanā, gan siltumnīcefekta gāzu emisiju ierobežošanā, un tāpēc aicina nozari, dalībvalstis un Komisiju turpināt un pastiprināt savus centienus šajā jomā, nodrošinot, lai — ņemot vērā nesenos skandālus — emisijas testēšana būtu ne tikai precīza, bet arī atspoguļotu reālos braukšanas apstākļus; aicina Komisiju pārskatīt CO₂ emisiju standartus automašīnām un vieglajiem kravas automobiļiem laikposmam pēc 2020. gada; tomēr norāda, ka ilgtermiņa risinājums nolūkā samazināt transporta radītās emisijas, nodrošināt mazāku enerģijas pieprasījumu un dažādot piegādi ir rodams alternatīvo degvielu jomā un elektrifikācijā, izmantojot no atjaunojamiem energoresursiem ražotu elektrību un popularizējot ilgtspējīgākus transporta veidus;

154. atbalsta visaptverošas autotransporta jomas tiesību aktu paketes pieņemšanu, veicinot efektīvu cenu politikas satvaru attiecībā uz infrastruktūru un intelektisku sadarbspējīgu transporta risinājumu plašu ieviešanu; uzsver, ka energoefektivitāti varētu uzlabot, atbalstot digitalizāciju un intelektisku transporta sistēmu izmantošanu, kā arī izstrādājot inovatīvus transporta pakalpojumus; prasa izstrādāt progresīvu pētniecības un inovācijas stratēģiju transporta nozarei; atbalsta ilgtspējīgas pilsētu un lauku mobilitātes plānu izstrādi, ar ko samazinātu satiksmes piesārņojumu, sastrēgumus, troksni un ceļu satiksmes negadījumu skaitu; uzskata, ka par šo plānu mērķi ir jāizvirza nevienlīdzības izskaušana attiecībā uz lietotājiem ar invaliditāti un uz izmaksām;

155. atzinīgi vērtē pāreju uz ilgtspējīgākiem un energoefektīvākiem transporta veidiem, piemēram, dzelzceļa, tuvsatiksmes kuģošanas, iekšzemes navigācijas un jūras transportu, padarot tos CO₂ emisiju samazināšanas ziņā konkurētspējīgākus un rentablākus; šajā ziņā uzsver jauktu transporta sistēmu nozīmību;

156. aicina Komisiju kā daļu no transporta nozares dekarbonizācijas centieniem izstrādāt visaptverošu autotransporta stratēģiju un atbalstīt lielākus centienus autotransporta elektromobilitātes attīstīšanas un izmantošanas jomā;

157. norāda, ka elektrotransportlīdzekļu izmantošana radīs smagu slogu elektroenerģijas ražošanai, un prasa veikt novērtējumus, ar kuriem noteiktu, kādas ir pašreizējās elektroenerģijas ražošanas jaudas robežas;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

158. aicina Komisiju pārskatīt degvielas patēriņa un CO₂ marķēšanas shēmas vieglajiem automobiļiem, lai nodrošinātu, ka patērētāji saņem precīzāku, atbilstīgāku un salīdzināmu informāciju par CO₂ emisijām, degvielas patēriņu, lai virzītu patērētāju izvēli uz tādiem vieglajiem automobiļiem, kam ir labāka energoefektivitāte, un savukārt lai stimulētu ražotājus uzlabot savu ražoto transportlīdzekļu energoefektivitāti un palielinātu enerģētisko drošību;

159. pieprasa, lai Komisija paātrinātu pārskatītu emisiju mērīšanas testa cikla ieviešanu nolūkā nodrošināt, ka CO₂ un citu piesārņotāju emisijas no transportlīdzekļiem atbilst emisijām reālas braukšanas apstākļos;

160. aicina Komisiju paātrināt progresīvu tehnoloģiju integrēšanu inovatīvā dzelzceļa sistēmā, iesniedzot iniciatīvu par virzību uz dzelzceļa plašāku izmantošanu, jo tai var būt izšķirīga nozīme tīra sabiedriskā transporta panākšanā;

161. atgādina, ka uz starptautisko kuģniecību vēl joprojām neattiecas obligātās saistības samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kaut gan satiksmes veids strauji attīstās; aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu saistībā ar siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas mērķiem starptautiskajai kuģniecībai, ja vien Starptautiskā Jūrniecības organizācija (IMO) līdz 2016. gada beigām nevienosies par saistošiem pasākumiem;

162. uzsver nepieciešamību ciešāk koordinēt transporta, apkures un dzesēšanas, kā arī elektroenerģijas dekarbonizācijas stratēģijas; aicina Komisiju nākt klajā ar visaptverošiem plāniem CO₂ emisiju samazināšanai transporta un apkures un dzesēšanas nozarē, ņemot vērā cita starpā to, ka, nodrošinot no dažādiem atjaunojamiem energoresursiem iegūtas tīras un lētas elektroenerģijas plašu pieejamību, to varētu izmantot elektrisko transportlīdzekļu uzlādei un apkures un dzesēšanas iekārtu darbināšanai;

163. uzsver, ka par prioritāru jānosaka ESIF atbalsts transporta projektiem, kas nodrošina tehnoloģisku pāreju uz tīru un ilgtspējīgu transporta sistēmu; uzsver, ka par citu ES līmenī pieejamo finansiālā atbalsta instrumentu prioritāti ir jānosaka ieguldījumi jauktas transportsistēmas, dzelzceļa, jūras pārvadājumu un iekšzemes ūdensceļu infrastruktūrā;

164. mudina Komisiju tās darbā pie ilgtspējīga tūrisma sertifikācijas kritēriju saskaņošanas iekļaut kritēriju par atjaunojamās enerģijas izmantošanu, kā arī vienu kritēriju par CO₂ emisiju samazināšanu, kas atbilstu ES mērķiem;

Pētniecība, inovācija un konkurētspēja

165. aicina Komisiju padarīt intensīvākus pētniecības centienus saistībā ar Eiropas resursu izmantošanu un mazināt to ietekmi uz vidi nolūkā sekmēt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu, rūpniecisko konkurētspēju un jo īpaši ES ilgtermiņa mērķu sasniegšanu klimata un enerģētikas jomā;

166. šajā sakarā uzsver, ka ir pilnībā jāizmanto visas ES finansējuma iespējas drošu un ilgtspējīgu mazoglekļa enerģijas tehnoloģiju, energoefektivitātes, viedtīklu, decentralizētās ražošanas, elastīgas ražošanas, elektrības uzglabāšanas un transporta sistēmas elektrifikācijas veicināšanai; aicina Komisiju pastiprināt savus pētniecības centienus un ieviest šādas tehnoloģijas, lai ES sasniegtu 2020., 2030. gada un ilgtermiņa mērķus, uzlabotu enerģētisko drošību un sekmētu ekonomikas atveseļošanu; sagaida, ka pētniecības programmas "Apvārsnis 2020" termiņa vidusposma pārskatīšanā tiks pievērsta uzmanība šīm prioritātēm; atgādina, ka programmas "Apvārsnis 2020" enerģētikas iniciatīva ir veidota, lai atbalstītu pāreju uz uzticamu, ilgtspējīgu un konkurētspējīgu enerģētikas sistēmu, kuras galvenās prioritātes ir norādītas energoefektivitātes, mazoglekļa tehnoloģiju un viedo pilsētu un kopienu sadaļās; atgādina, ka vismaz 85 %no enerģētikas jautājumu risināšanai paredzētajiem līdzekļiem programmas "Apvārsnis 2020" budžetā tiks izmantoti nefosilā kurināmā jomām, kur vismaz 15 % no kopējā enerģētikai paredzētā budžeta tiks izmantoti pasākumiem atjaunojamo resursu tehnoloģiju un energoefektīvu tehnoloģiju ieviešanai tirgū;

167. uzskata, ka lielāki centieni šādu tehnoloģiju izstrādē var sniegt būtiskus ilgtermiņa ieguvumus, proti, nodrošināt rentablu dekarbonizāciju, samazināt ražošanas izmaksas un pazemināt enerģijas pieprasījumu, tādējādi stiprinot rūpniecības konkurētspēju;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

168. norāda uz Eiropas tehnoloģiju līderpozīcijām tādās svarīgās nozarēs kā vēja turbīnas, elektrības kabeli, tīklu izstrāde un pakalpojumi, kā arī pilsētu transporta sistēmas; pauzē nožēlu, ka šīs līderpozīcijas ir apdraudētas, un aicina Komisiju steidzami rīkoties, lai tās saglabātu;

169. mudina Komisiju izstrādāt iniciatīvu par ES pasaules mēroga līderpozīcijām atjaunojamo energoresursu un mazoglekļa energotehnoloģiju jomā, ietverot viļņu enerģiju, peldošu saules enerģijas iekārtu tehnoloģijas un no aļģēm ražotas biodeģvielas, un veicināt publiskos un privātos pētījumus, izstrādes un inovācijas darbības šajās jomās;

170. aicina dalībvalstis un Komisiju meklēt iespējas, kā labāk koordinēt nacionālās un Eiropas pētniecības programmas, jo īpaši enerģētikas, transporta, IKT un būvniecības jomā, lai prioritāte tiktu piešķirta kopīgiem uzdevumiem, tādiem kā energoefektivitātes palielināšana, galveno uzmanību pievēršot ne tikai siltumapgādes, bet arī dzesēšanas nozarei, veicinot atjaunojamās enerģijas mazapjoma ražošanu, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī palielinot energoapgādes drošību, attīstot jaunus atjaunojamus energoavotus un paātrinot jauno tehnoloģiju ienākšanu tirgū;

171. uzsver, ka IKT integrēšanai enerģētikas sistēmā ir pievienotā vērtība, un aicina Komisiju ieviest kopējus viedtīklu standartus pārvades sistēmu līmenī, lai nodrošinātu stabilu enerģijas piegādi un brīvu pārrobežu plūsmu un veicinātu enerģētisko drošību, kā arī aicina šādus standartus ieviest sadales sistēmu līmenī, lai nodrošinātu energoapgādes drošību vietējām pašvaldībām, pilsētām un reģioniem; šajā ziņā uzsver nozīmi, kāda viedāku energotīklu un jaunu enerģijas uzglabāšanas iekārtu attīstīšanai var būt atjaunojamo energoresursu lielākā izmantošana;

172. atzīst, ka viedo skaitītāju ierīces būtiski sekmē sadales tīklu pakalpojumus; uzsver, ka patērētāji paliek savu datu galīgie īpašnieki un ka sadales sistēmas operatori un citiem tirgus dalībniekiem nosūtītie dati būtu jāpadara anonīmi, lai pilnībā ievērotu tiesības uz privātumu;

173. uzskata, ka enerģijas iekšējā tirgus turpmākā attīstība ir nesaraujami saistīta ar digitālo vienoto tirgu; aicina Komisiju veicināt saikni starp Enerģētikas savienību un digitālo vienoto tirgu, maksimāli palielinot patērētāju piekļuvi enerģētikas pakalpojumiem, izmantojot digitālās platformas un attīstot iekšējo enerģijas tirgu, kas ir konkurētspējīgāks, pārredzamāks un vairāk integrēts digitālajā ekonomikā;

174. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt IT drošību un to kritiski svarīgās energoinfrastruktūras aizsardzību, kas patērētājiem nodrošina pamatpakalpojumus, galvenokārt attiecībā uz rūpnieciskās ražošanas attīstību un IKT pieaugošo nozīmi enerģētikas nozarē; šajā ziņā uzsver, cik būtiski ir pieņemt un laikus īstenot Tīkla un informācijas drošības direktīvu, lai uzturētu kritiski svarīgas infrastruktūras tīklu un informācijas augsta līmeņa drošību;

175. uzsver, ka programmas "Apvārsnis 2020" ietvaros dalībvalstīm par prioritāti ir jānosaka izmaksu pazemināšana ilgtspējīgām, drošām un līdz galam neizstrādātām energotehnoloģijām, jo īpaši tām, kuras veicina siltumnīcefekta gāzu emisiju globālu samazināšanu un ES 2030. gada mērķu sasniegšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt skaidru tiesisko un stratēģisko satvaru, kā arī finansējuma iespējas pētniecības un izstrādes iniciatīvām un izvietojuma projektiem, kas palīdz Eiropas Savienībai sasniegt savus klimata, enerģētikas un vides mērķus, kā arī stiprināt ekonomikas konkurētspēju; atzinīgi vērtē pārskatītā Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskā plāna pieņemšanu Komisijā; uzsver, ka pētniecībā un izstrādē, kā arī inovācijā ir jākoncentrējas uz dažādu pieejamo vai topošo risinājumu integrāciju sistēmā, nevis uz atsevišķām nozarēm un tehnoloģijām bez savstarpējas sasaistes;

176. atzīst, ka progress videi draudzīgu un rentablu inovāciju un pētniecības un izstrādes jomā ir arī izšķirīgs faktors ES turpmākajai konkurētspējai, tostarp Eiropas rūpniecībai;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

177. aicina Komisiju nodrošināt skaidru plānojumu attiecībā uz dažādajiem fondiem un finansēšanas instrumentiem, tādiem kā programma *InvestEU*, Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments (KIP), pētniecības un izstrādes fondi, struktūrfondi un investīciju fondi, viedtīklu finansēšanas instrumenti (*ERA-Net Plus*), pamatprogramma "Apvārsnis", EIB, Eiropas enerģētikas programma ekonomikas atveseļošanai (EEPEA), Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments — enerģētika (EISI-E), programma *NER 300*, Ogļu un tērauda pētniecības fonds un *Eurogia+*, un aicina precizēt atbilstības noteikumus katrai programmai;

Enerģētikas savienības īstenošana — iedzīvotāji un pilsētas

178. atgādina par Pilsētas mēru paktā pausto 6 000 Eiropas pilsētu apņemšanos būt par līderēm enerģētikas pārveidošanā; mudina Komisiju pilnībā mobilizēt šo tīklu, kā arī citas iniciatīvas, piemēram, viedās pilsētas un kopienas, pilsētas ar zemu enerģijas patēriņu, un nodrošināt tām finansialos un cilvēkresursus turpmākai attīstībai; uzskata, ka Pilsētas mēru pakta pusēm būtu jāpiešķir prioritāra piekļuve Eiropas finansējumam;

179. uzsver, ka aktīvas izglītības/apmācības un prasmju stratēģijas ir būtiskas pārejā uz ilgtspējīgu un resursu ziņā efektīvu ekonomiku; aicina dalībvalstis izveidot mērķtiecīgas iedzīvotāju apmācības un izglītošanas programmas un veicināt vietējo kopienu vadītu izglītošanos ar mērķi mazināt enerģijas pieprasījumu un ražot enerģiju no atjaunojamiem energoresursiem; uzsver, ka Enerģētikas savienības panākumi, no vienas puses, ir atkarīgi no vienlīdzīgas piekļuves sākotnējai izglītībai un mūžizglītībai un tālākai apmācībai kā būtiskam līdzeklim, ar ko reaģēt uz mainīgiem apstākļiem un iedzīvotāju vēlmēm un, no otras puses, no darba tirgus vajadzībām; atgādina, ka ir nepieciešamas apmācības un prasmju uzlabošanas programmas, lai strādājošie varētu pilnībā izmantot atjaunojamās enerģijas attīstības potenciālu attiecībā uz ilgtspējīgu un vietēju nodarbinātību;

o

o o

180. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Enerģētikas kopienas dalībvalstīm.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0445

Eiropas elektrotīkla sagatavošana 2020. gadam

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšanu — Eiropas elektrotīkla sagatavošanu 2020. gadam (2015/2108(INI))

(2017/C 399/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšana” (COM(2015)0082),
- ņemot vērā Eiropadomes 2002. gada 15. un 16. marta secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 20. un 21. marta secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumus,
- ņemot vērā elektroenerģijas PSOET 2014. gada desmitgades tīkla attīstības plānu,
- ņemot vērā Madrides deklarāciju par Augsta līmeņa sanākumi par enerģijas starpsavienojumiem, kas parakstīta 2015. gada 4. martā starp Spāniju, Franciju, Portugāli, Eiropas Komisiju un EIB;
- ņemot vērā Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI), (Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1316/2013),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 25. jūnija Regulu (ES) Nr. 2015/1017 par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A8-0330/2015),

Starpsavienojumu priekšrocības

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu un stratēģiju kā sekmīgu pasākumu virzībā uz elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītāja sasniegšanu un ES iekšējā elektrības tirgus darbības uzlabošanu;
2. atzīst, ka atjaunojamā enerģija, paaugstināta energoefektivitāte un ilgtspējīga energoresursu struktūra, kas rada enerģijas ietaupījumu, un enerģijas iekšējais tirgus, kas nodrošina brīvu elektroenerģijas plūsmu, ir svarīgi līdzekļi tādas stabilas, drošas, neatkarīgas, iekļaujošas, pārredzamas un konkurētspējīgas enerģētikas sistēmas veidošanai ES, kas nodrošina kvalitatīvas darbavietas un pārticības radīšanu uz nākotni orientētā ilgtspējīgā ekonomikā; uzsver, ka šādas sistēmas veidošanai ir nepieciešama augstāka līmeņa elektrotīklu starpsavienojamība, viedtīkli un jauna tirgus struktūra; uzskata, ka šādas sistēmas izveidei un enerģētikas ziņā izolētu teritoriju novēršanai vajadzētu būt svarīgai Enerģētikas savienības politiskās prioritātei;
3. atzīst, ka elektrotīklu starpsavienojumi ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem tam, lai pabeigtu integrētu elektroenerģijas iekšējo tirgu, kas, ja labi izstrādāts, palīdzēs sasniegt mūsu klimata mērķus, tostarp ES mērķi būt par līderi atjaunojamo energoresursu jomā, un uzlabos ES ģeopolitisko stāvokli, palielinot energoapgādes drošību un neatkarību un samazinot enerģētisko izolētību un enerģētikas sistēmas traucējumu iespēju; uzsver, ka elektrotīklu starpsavienojumi arī ir jāapspiež, jāplāno un jāveido, izmantojot spēcīgu, koordinētu reģionālo sadarbību, kurā ievēro dalībvalstu iestāžu kompetences energoresursu struktūras noteikšanā un ņem vērā ES ilgtermiņa klimata un enerģētikas mērķus;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

4. uzsver, ka ieguvumi, ko sniedz būtiski palielināta Eiropas tīkla starpsavienojamība, ievērojami pārsniedz ekonomisko un ģeopolitisko dimensiju; tas ir stratēģisks princips, kas ļaus izveidot noturīgāku un stabilu tīklu, kuru varēs labāk pielāgot dažādām izmaiņām un novērst pārrāvumus, un Eiropas tīklā efektīvi iekļaut arvien lielāku atjaunojamo energoresursu daļu;
5. atgādina, ka IKT ir aizvien lielāka nozīme elektrotīklos un ka elektroenerģijas sistēmas drošība ir vēl vairāk pakļauta kibernetiskiem draudiem; aicina Komisiju novērtēt elektroenerģijas sistēmas drošības apdraudējumus un vajadzības gadījumā izstrādāt rīcības plānu to novēršanai;
6. uzsver, ka pilnībā integrēts iekšējais elektroenerģijas tirgus atvieglotu elektroenerģijas tirdzniecību un līdzsvarošanas pakalpojumus un globālajā ekonomikā paaugstinātu elektroenerģijas pakalpojumu drošību un samazinātu cenu svārstības iedzīvotāju un Eiropas rūpniecības un uzņēmējdarbības konkurētspējas interesēs un ka tiek lēsts, ka līdz 2030. gadam Eiropas patērētāji katru gadu varētu ietaupīt EUR 12–40 miljardus;
7. atzīmē, ka saskaņā ar elektroenerģijas pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīklu (elektroenerģijas PSOET) visas Eiropas nozīmes starpsavienojumu projektos līdz 2030. gadam nepieciešamie ieguldījumi varētu sasniegt pat EUR 150 miljardus, un ar interesi atzīmē, ka, veicot šādus ieguldījumus starpsavienojumos, elektrības cenas varētu samazināt vismaz par EUR 2/MWh un šādi ieguldījumi Eiropai ļautu lielu daļu tās elektriskās slodzes nodrošināt ar atjaunojamiem energoresursiem; atgādina, ka labumu no elektroenerģijas iekšējā tirgus ir jāgūst visiem ES patērētājiem; prasa attiecīgajām iestādēm uzraudzīt, lai mājsaimniecības, MVU un citi mazumtirdzniecības patērētāji gūtu reālu labumu, kas neattiektos tikai un vienīgi uz vairumtirdzniecības cenām;
8. uzsver, ka, pakāpeniski atsakoties no regulētajām cenām par elektroenerģijas patēriņu, būtu jāņem vērā faktiskais tirgus konkurētspējas līmenis; turklāt norāda, ka Eiropas Savienības stratēģijā jānodrošina patērētāju piekļuve pieņemamām, stabilām un ilgtspējīgām elektroenerģijas cenām;

Elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītājs

9. atzīst 10 % mērķrādītāju, kas jāsasniedz līdz 2020. gadam, par svarīgu mērķi un būtisku soli pareizajā virzienā; pauž nožēlu par to, ka divpadsmit dalībvalstīs, galvenokārt ES perifērijā, elektroenerģijas starpsavienojumu mērķrādītājs joprojām ir mazāks par 10 % un tādejādi tās ir lielā mērā izolētas no iekšējā elektroenerģijas tirgus; tāpēc uzsver, ka ir vairāk jādarbojas, lai palīdzētu dalībvalstīm, kuru zemais savienojumu līmenis kavē iekšējā elektrības tirgus pabeigšanu atbilstoši šim mērķim; tomēr uzskata, ka 10 % mērķrādītājs viens pats ne vienmēr atspoguļo tirgus situāciju un ka tas nav noteikts, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem; atgādina, ka 10 % mērķrādītāju pirmo reizi noteica 2002. gadā, pamatojoties uz toreizējo iekārtu elektroenerģijas ražošanas jaudu; atzīst — lai gan 10 % mērķrādītājs ir svarīgs, tas neraksturo ne elektroenerģijas daudzumu, kas plūst starp valstīm, ne arī kvalitāti, piemēram, esošās starpsavienojumu infrastruktūras vai esošās valsts infrastruktūras starp starpsavienojumiem pieejamību; tādejā uzskata, ka viens starpsavienojumu mērķis, kura pamatā ir tikai esošo iekārtu elektroenerģijas ražošanas jauda, nav piemērots visām dalībvalstīm; tādejā ir pārliecināts, ka vidējā termiņā un katrā ziņā laikposmā līdz 2030. gadam ar reģionu piekrišanu ir jāvienojas par mērķtiecīgiem un uz pierādījumiem balstītiem papildu starpsavienojumu mērķrādītājiem; uzskata, ka šādi mērķi būtu jānosaka, pamatojoties uz dažādiem parametriem; prasa Komisijai pēc iespējas drīz sākt tehniskās diskusijas par šādiem parametriem; uzsver, ka papildus kvantitatīviem mērķiem obligāta ir arī brīva piekļuve starpsavienojumiem un starpsavienojumu pieejamība, lai novērstu pārējos šķēršļus, kas traucē Eiropas elektroenerģijas tirgus darbībai; mudina Komisiju, Energo regulatoru sadarbības aģentūru (ACER) un valstu regulatorus nodrošināt pārredzamību un cieši uzraudzīt starpsavienojumu pieejamību, lai novērstu sistēmas šaurās vietas, kas kavē elektroenerģijas tirgus darbību, un lai nodrošinātu elektroenerģijas sistēmu darbību;
10. norāda, ka, piemēram, *Nord Pool Spot* darbības apgabalā ierobežotā pārvades jauda palielina reģionālās cenu atšķirības, neņemot vērā to, ka starpsavienojumu mērķis starp dalībvalstīm ir būtiski pārsniegts;

Holistiska pieeja

11. norāda, ka bieži sastopamā pārvades tīklu pārslodze varētu būt saistīta ar pārrobežu līnijām vai arī ar vājām, novecojušām vietējām līnijām un ierobežotu valsts tīklu pieejamību; uzsver, ka dalībvalstu tīklu pastiprināšana ir obligāta, lai varētu izmantot starpsavienojumu pilnu jaudu; uzstāj, ka holistiska pieeja būtu jāievēro, izvērtējot pārrobežu un valstu savienojumu pastiprināšanas vai paplašināšanas nepieciešamību, lai pēc iespējas labāk izmantotu esošo starpsavienojumu līnijas un esošās valstu infrastruktūras jaudas;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

12. uzsver Komisijas lomu, saistībā ar trešo enerģētikas dokumentu paketi uzraugot nedalītu un pieejamu elektroenerģijas tirgu un atbalstot decentralizētu elektroenerģijas sistēmu, kurā dalībvalstis mazākiem tīkla piegādātājiem, jo īpaši ražojošiem patērētājiem, kuri izmanto atjaunojamus energoresursus, piešķir piekļuvi tīklam saskaņā ar godīgiem tirgus noteikumiem un paraugpraksi ražošanai pašu patēriņam;

13. atzīmē, ka mūsu enerģijas sektors kļūst decentralizētāks, ņemot vērā enerģijas ražojošo patērētāju pieaugošo nozīmi; tādēļ norāda, cik svarīgs ir labi izstrādāts pārvades un sadales viedtīkls; uzsver sadales sistēmu operatoru (SSO) pieaugošo un izšķirošo lomu tirgus darbības veicināšanā, jo lielākā daļa atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtu ir savienotas ar sadales tīkliem; šajā sakarībā uzsver, ka, cenšoties risināt problēmu, kas saistīta ar tīkla šaurajām vietām, ir jāveic visaptverošs novērtējums, lai noteiktu konkrētajā situācijā optimālāko darbību kopumu, cita starpā jaunu pārvades līniju izbūvi, vietējo viedtīklu izveidi un efektivitātes un elastīguma integrēšanu sistēmā;

14. uzskata, ka ieguvumus, ko sniedz starpsavienojumu līmeņa paaugstināšana, nevar panākt, ja nav augsts tirgus un pārvades sistēmu operatoru (PSO) sasaistes līmenis; aicina Komisiju veikt visus pasākumus, lai novērstu situāciju, ka sasaiste tiek noteikta dalībvalstu grupēšanas līmenī, un veicināt tādu sasaisti ES līmenī, kurā iekļautas visas dalībvalstis un to kaimiņvalstis, īpaši tās valstis, kuras piedalās Eiropas kaimiņattiecību politikā (EKP);

15. atgādina, ka kopīgu interešu projektus (KIP) novērtē Komisijas izveidota reģionālā grupa, kurā iesaistīti dalībvalstu pārstāvji, VRI pārstāvji, elektroenerģijas pārvades sistēmu operatori, projektu iniciatori, elektroenerģijas PSOET, ACER, Komisija un citas galvenās ieinteresētās personas;

16. uzsver, ka KIP saraksts ir jāizstrādā pārredzamāk un atbildīgāk; norāda, ka elektroenerģijas PSOET, PSO un projektu iniciatoriem ir dominējošā loma saskaņotas izmaksu un ieguvumu analīzes metodikas izstrādē, desmitgades tīkla attīstības plānu un tīkla kodeksu sagatavošanā un katra projekta izmaksu un ieguvumu novērtēšanā; atgādina nepieciešamību nodrošināt pilnīgu, tostarp ietekmes uz ekonomiku, sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi novērtējumu; šajā sakarībā aicina Komisiju nodrošināt, ka šādus novērtējumus veic kvalificēti speciālisti, kas ir pilnīgi neatkarīgi no projektu iniciatoriem; uzsver nepieciešamību optimizēt vispārējo procesu, veicinot Parlamenta un citu ieinteresēto personu, tostarp pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, lielāku iesaisti; aicina Komisiju, ACER un valstu regulatorus uzņemties aktīvāku lomu, lai nodrošinātu neitrālāku, pārredzamāku, vieglāk izsekojamu un iekļaujošāku apspriešanās procesu; aicina Komisiju izvērtēt situācijas, kurās labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošanu varētu noteikt par būtisku rādītāju, piešķirot ES fondu līdzekļus projektiem;

17. aicina Komisiju labāk izskaidrot KIP projektu novērtēšanas procesu; atgādina —lai projektu varētu izskatīt, KIP būtu jāiekļauj elektroenerģijas PSOET desmit gadu tīkla attīstības plānā, bet galīgo lēmumu par finansējuma piešķiršanu būtu jāpieņem Komisijai, pamatojoties uz saviem novērtēšanas kritērijiem projektu atlasē; aicina Komisiju precīzi ņemt vērā šos kritērijus;

18. aicina Komisiju katru gadu sniegt ziņojumu Parlamentam par KIP īstenošanu un par virzību uz 10 % mērķrādītāja sasniegšanu kā daļu no gada progresa novērtējuma, kas paredzēts Enerģētikas savienības stratēģiskajā satvarā;

Atļaujas piešķiršanas process

19. uzsver, ka ilga atļaujas piešķiršanas process ir galvenais kavēklis jaunu augstsprieguma līniju ierīkošanai Eiropā; aicina dalībvalstis sekmēt ātrāku procedūru, vienlaikus saglabājot pienācīga līmeņa garantijas sabiedrības interešu ievērošanai, tostarp efektīvai sabiedriskajai apspriešanai;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

20. atgādina, ka KIP sarakstā iekļautie projekti gūst labumu no atvieglotā regulējuma, paātrinātas plānošanas, saistoša 3,5 gadu termiņa atļaujas piešķiršanai un ātrākām vides novērtējuma procedūrām, kā arī tie var pretendēt uz papildu finansējumu saskaņā ar Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI) un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF); aicina Komisiju veikt novērtējumu par to, kā šī paātrinātā plānošana tiek īstenota un ievērota visās dalībvalstīs;

21. atzīst, ka sabiedrības informētība un atbalsts ir būtisks, lai nodrošinātu starpsavienojumu projektu ātru īstenošanu; atzīst, ka, būvējot jaunas elektropārvades līnijas, nedrīkst aizmirst par pārredzamiem un iekļaujošiem procesiem un augstākajiem vides standartiem; aicina projektu iniciatorus jauniem starpsavienojumiem izmantot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, lai uzlabotu saskaņotību starp projektu ieguldījumiem tīklos, vides ilgtspēju un projektu pieņemšanu vietējā sabiedrībā;

22. uzsver, ka vienas pieturas aģentūras pieejas ieviešana veicina saīsinātas atļauju piešķiršanas procedūras; atgādina, ka TEN-E regula nosaka, ka katrai dalībvalstij ir jāieceļ valsts kompetentā iestāde, kas atbild par atvieglotu, saīsinātu un koordinētu atļauju piešķiršanas procesu valsts līmenī; šajā sakarībā atzinīgi vērtē "viena kontaktpunkta" pieejas novērtēšanu, ko Komisija veiks 2017. gadā, un mudina Komisiju šajā sakarībā novērtēt "viena kontaktpunkta" pieejas potenciālu ES līmenī;

ACER loma

23. atzīmē, ka ACER darbinieku skaits ir nepietiekams un tai trūkst resursu; aicina ES budžeta iestādi sniegt aģentūrai nepieciešamos resursus, jo īpaši nodrošināt pietiekamu personālu, lai ļautu aģentūrai pienācīgi un savlaicīgi pildīt savus ar likumu noteiktos uzdevumus; aicina nostiprināt ACER lomu, jo īpaši saistībā ar elektroenerģijas PSOET un attiecībā uz valsts regulatīvo iestāžu koordinēšanas uzlabošanu un šķēršļtīras procesu starp valsts regulatīvajām iestādēm, kā arī pārrobežu regulējuma jautājumu koordinēšanu;

24. uzsver to valsts enerģētikas regulatoru kvalificēto darbinieku nozīmi, kuriem ir nepieciešamā pieredze, specializācija un neatkarība; aicina Komisiju ne vēlāk kā līdz 2016. gada beigām veikt neatkarīgu revīziju par visiem valstu energoregulatoriem pieejamiem resursiem un līdz šim panākto neatkarības pakāpi, tostarp apkopot ieteikumus par to, kā uzlabot situāciju;

25. atzīmē, ka joprojām trūkst pārredzamības tirgū pieejamo pārrobežu jaudu aprēķināšanas jomā un starpsavienojumu ierobežojumu biežuma, apjoma un iemeslu ziņā; šajā sakarībā apšaubā to, ka lielākā daļa būtisko ierobežojumu ir pilnībā novērsti; aicina Komisiju sniegt ACER atbilstošas kompetences un pilnvaras, lai savāktu nepieciešamo informāciju par katru atsevišķo pārrobežu pārvades jaudu, lai ACER varētu efektīvi pildīt savus uzraudzības pienākumus; prasa minēto informāciju ACER iesniegt kopā ar vajadzīgo papildu informāciju par valsts tīkla struktūru un darbību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē elektroenerģijas tīkla kodeksu ātru pabeigšanu; norāda uz Komisijas nesenojamo paziņojumā "Uz patērētājiem orientēts jaunais kurss" izklāstītajiem nodomiem paplašināt ACER pilnvaras, darbības jomu un kompetenci un uz Komisijas apsvērumiem par šādas paplašināšanas apjomu; aicina Komisiju šajā sakarībā sniegt konkrētus ierosinājumus, lai sekmētu iekšējā enerģijas tirgus īstenošanu; norāda, ka, paredzot ACER jaunus pienākumus, būtu jāparedz arī atbilstoši resursi;

Finanšu instrumenti

26. atzīmē Komisijas aplēses, ka finansējums EUR 35 miljardu apmērā ir nepieciešams, lai līdz 2020. gadam 10 % mērķi sasniegtu visās dalībvalstīs; atgādina, ka saskaņā ar EISI regulu ((ES) Nr. 1316/2013) ieteikts, ka lielāko finansālā atbalsta daļu, kas paredzēts EISI finanšu kopumā, jāatvēl elektroenerģijas projektiem, un uzstāj, ka Komisijai šis noteikums ir pienācīgi jāapsver; atbalsta Komisijas ieteikumu EISI koncentrēti izmantot dažiem galvenajiem projektiem; uzsver, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš projektiem, ar kuriem novērš būtiskākos trūkumus integrētajā ES elektroenerģijas tirgū un nepietiekamu savienojamību; uzskata, ka atbilstošs ES finansējums būtu jādara pieejams arī pēc 2020. gada, lai atbalstītu tādu dzīvotspējīgu nekomerciālu elektroenerģijas pieslēguma projektu izbūvi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu iekšējā enerģijas tirgus darbību un elektroenerģijas sistēmu darbības drošību; uzsver EIB nozīmi, atbalstot investorus komerciāli dzīvotspējīgos elektroenerģijas infrastruktūras projektos; atzīmē ESIF izveidi un mudina Komisiju nodrošināt, ka fonds efektīvi piesaista investīcijas elektroenerģijas starpsavienojumu jomā;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

27. turklāt mudina Komisiju 1) veicināt ieguldījumus labākajās pieejamajās tehnoloģijās, kas var būt dārgākas, bet ilgtermiņā nodrošinās ievērojamas finansiālas priekšrocības ekspluatācijas ciklā, kā arī laika ietaupījumu un tehnoloģiju līderības priekšrocības; 2) pārskatīt finansēšanas noteikumus ar mērķi racionalizēt esošos mehānismus un 3) stiprināt stimulus turpmākiem ieguldījumiem tīklā, cita starpā, mudinot ienākumus no īres maksājumiem pārvades pārslodzes gadījumā ieguldīt tīklu stiprinošā infrastruktūrā un tehnoloģijās, tostarp papildu starpsavienojumos;

Reģionālā sadarbība*Baltijas reģions*

28. atzīmē, ka plānoto starpsavienojumu īstenošana ļaus Baltijas valstīm līdz 2015. gada beigām sasniegt 10 % mērķrādītāju; pauž bažas par to, ka Baltijas valstu tīkli joprojām ir sinhronizēti ar Krievijas elektroenerģijas sistēmu un ir atkarīgi no tās un ka tas traucē patiesi integrēta un pareizi funkcionējoša Eiropas elektroenerģijas tirgus darbībai; aicina Baltijas valstu elektroenerģijas tīklu steidzami sinhronizēt ar Eiropas kontinentālo elektrotīklu, lai nodrošinātu tā pilnīgu integrāciju ES iekšējā elektrības tirgū, augstāku elektroapgādes drošību un sistēmas ekspluatācijas drošību; aicina attiecīgās dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai ierosinātu oficiālu procedūru sinhronai Eiropas kontinentālo elektrotīklu paplašināšanai Baltijas valstu virzienā, un aicina elektroenerģijas PSOET to sākt; aicina Komisiju atbalstīt un uzraudzīt šā projekta īstenošanu; uzsver kopējo Ziemeļvalstu elektroenerģijas tirgu kā labāko praksi sadarbībai starp dalībvalstīm elektroenerģijas iekšējā tirgus izveidē un attīstīšanā; atzīst, ka ir svarīgi veidot augstāku savienojamību starp Polijas un Ziemeļvalstu elektroenerģijas tirgu, lai Polija varētu sasniegt savu 10 % mērķrādītāju; atzinīgi vērtē saprašanās memoranda parakstīšanu par Baltijas enerģijas tirgus starpsavienojuma plāna (BETSP) izpildes pastiprināšanu; uzsver, ka ar BETSP ir jāturpina reģionālā sadarbība un ir jāveicina dalībvalstu solidaritāte KIP īstenošanā;

Ziemeļjūras reģions

29. atzīst, ka piekrastes vējam Ziemeļjūras reģionā ir potenciāls līdz 2030. gadam nodrošināt vairāk nekā 8 % no Eiropas elektroapgādes; turklāt atzīmē, ka reģionālas jūras energotīkla infrastruktūras plānošanas un izbūves koordinēšana, tirgus pieejamība un rezerves sadale, izmantojot integrētāku reģionālo tirgu koordināciju, Ziemeļjūras reģionā līdz 2030. gadam varētu radīt izmaksu ietaupījums EUR 5–13 miljardu apmērā gadā; aicina Komisiju un attiecīgās dalībvalstis atbalstīt šīs iespējas, izstrādājot pārvaldības struktūru 2030. gadam un attiecīgos plānus; aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt spēcīgu politisko atbalstu un apstiprinājumu Ziemeļu jūru atkrastes energotīklam, kas ir galvenais solis, veidojot efektīvu enerģētikas savienību; mudina nākamās prezidentūras ES Padomē izstrādāt tiesisko regulējumu un Nīderlandes prezidentūrā 2016. gadā vienoties par to starpvaldību nolīguma starp attiecīgajām dalībvalstīm veidā, tajā nosakot kopēju Ziemeļu jūru elektroenerģijas stratēģiju;

Centrāleiropa un Rietumeiropa

30. uzsver, ka kopīgs elektroenerģijas tirgus starp Austriju un Vāciju veicina integrēta Eiropas enerģijas tirgus izveidi; atzīst, ka kopējā tirdzniecības zona, kas tika ieviesta 2002. gadā, nozīmē, ka abās minētajās valstīs elektroenerģijas vairumtirdzniecības cenas ir vienādas, un nodrošina neierobežotu elektroenerģijas tirdzniecību un gandrīz 100 % energoapgādes drošību; norāda, ka Austrijas un Vācijas tirdzniecības zona ir vienīgā salīdzinoši lielā zona Eiropā, kas ir kopīga divām valstīm; norāda, ka lielākām tirdzniecības zonām ir raksturīgas labi funkcionējošam un likvidam tirgum vajadzīgās īpašības, kas spēj samazināt tirdzniecības izmaksas, lai nodrošinātu noturīgas cenu prognozes ieguldījumu lēmumiem un veicinātu lielāku konkurenci; mudina ātri izveidot tīklus, lai atjaunojamo enerģiju varētu integrēt elektroenerģijas tirgū un nodrošinātu tīkla stabilitāti, jo īpaši Vācijas dienvidos; aicina saglabāt šo sekmīgo modeli un paplašināt tirdzniecības zonu;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

Centrāleiropa un Dienvidaustrumeiropa

31. uzsver, ka Centrāleiropa un Dienvidaustrumeiropa atjaunojamo enerģijas avotu ziņā ir apveltīta ar plašu — un lielā mērā neizmantoju — potenciālu; norāda, ka sadarbība un koordinācija ilgtermiņa plānošanā un Centrāleiropas un Dienvidaustrumeiropas reģionālo tīklu infrastruktūru veidošana ir jāpaplašina ārpus ES robežām, lai tajā iekļautu arī Rietumbalkānu valstis, kas nav ES sastāvā, un Turciju; aicina izveidot jaunu platformu, kurā visas reģiona galvenās ieinteresētās personas varētu apspriesties un sniegt politisku atbalstu kopīgiem projektiem, kuru mērķis ir pilnībā izmantot reģionā pieejamo elektroenerģijas resursu potenciālu; atzīst, ka ES Augsta līmeņa grupa Centrālās un Dienvidaustrumu Eiropas gāzes savienojumu jautājumos, kas izveidota 2015. gada februārī, varētu kļūt par šādu platformu, ja tās pilnvaras tiktu paplašinātas, iekļaujot elektroenerģijas jomu un iesaistot Centrāleiropas un Dienvidaustrumeiropas valstis, kas ir ārpus ES; atzīst, ka šāda platforma ļautu Komisijai nodrošināt vadību un politisko atbalstu;

32. norāda, ka Centrāleiropas un Dienvidaustrumeiropas lielā atkarība no enerģijas importa nozīmē, ka ir būtiski palielināt pārrobežu elektroenerģijas jaudu, kas ļautu nodrošināt ergoapgādes drošību reģionā un ilgtermiņā palīdzētu samazināt elektroenerģijas izmaksas iedzīvotājiem;

33. ierosina Komisijai padziļināti izvērtēt jaunu elektroenerģijas starpsavienojumu iespējas Vidusjūras reģionā un starp Eiropas un Ziemeļāfrikas tirgiem, lai palielinātu piegādes drošību un attīstītu atjaunojamus energoresursus abos reģionos;

Pireneju pussala

34. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt ievērojami vairāk starpsavienojumu starp Spāniju un Franciju, lai atbalstītu atjaunojamos enerģijas avotus reģionā un ļautu Pireneju pussalai pilnībā piedalīties elektroenerģijas iekšējā tirgū; uzskata, ka Madrides deklarācija, kas parakstīta 2015. gada 4. martā, un augsta līmeņa grupas par Dienvidrietumeiropas starpsavienojumiem izveide, ir būtiski panākumi virzībā uz starpsavienojamības palielināšanu reģionā; atzīst, ka pašreizējā starpsavienojumu jauda starp Pireneju pussalu un kontinentālo Eiropu ir pārāk zema un ka projekti, kas iekļauti **pirmajā** KIP sarakstā, **nebija** pietiekami, lai sasniegtu 2020. gada starpsavienojumu mērķi; aicina šī reģiona valstis atbalstīt to ievērojamo atjaunojamās enerģijas potenciālu un atvieglot nozares piekļuvi integrētam Eiropas tirgum;

35. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu veikt pētījumu par ieguvumiem, ko sniedz starpsavienojums starp Pireneju pussalu un Franciju, Apvienoto Karalisti, Itāliju un Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm;

Darbības pēc 2020. gada

36. atzīmē, ka Eiropas enerģētikas sistēma ir attīstījusies kopš 2002. gada, kad sākotnēji tika noteikts elektrotīklu starpsavienojumu 10 % mērķrādītājs, un šajā laikā jo īpaši atjaunojamie enerģijas avoti ir izstrādāti visā kontinentā; šajā sakarībā ierosina 15 % mērķrādītāju, kas izstrādāts, pamatojoties uz 2030. gadam uzstādīto jaudu, neuzskatīt par vienīgu un to uzmanīgi un rūpīgi izvērtēt, lai nodrošinātu, ka tas ir piemērots mērķim, atbilstošs un iespējams; tāpēc aicina Komisiju novērtēt reģionālo papildu mērķu noteikšanu un noteikt labākus kvalitatīvos un kvantitatīvos kritērijus, piemēram, tirdzniecības plūsmas, maksimālās plūsmas un šaurās vietas, kas parādītu, cik daudz starpsavienojumu ir nepieciešami;

37. uzsver nepieciešamību noteikt nākotnes elektroenerģijas starpsavienojumu mērķi, pamatojoties uz ES ilgtermiņa klimata mērķiem, kā arī ilgtspējīgas enerģētikas sistēmu, ko ES cenšas panākt; šajā sakarībā atzīmē, ka vajadzīgo starpsavienojumu pakāpe būs īpaši atkarīga no vairākiem rādītājiem, tostarp a) principa, ka energoefektivitāte ir pirmais īstenojamais pasākums, no piemērošanas un no vairāku ar pieprasījumu saistītu reaģēšanas pasākumu īstenošanas dalībvalstu un ES politikā; b) decentralizētas, uz atjaunojamiem resursiem pamatotas elektroenerģijas un ar to saistīto viedtīklu ieviešanas; c) valsts lēmumiem par energoresursu struktūru, ņemot vērā ES ilgtermiņa mērķus klimata un enerģētikas jomā; d) enerģijas uzglabāšanas tehnoloģiju izstrādes, tostarp māsaimniecību un pašvaldību līmenī; e) atbilstošā gadījumā — labāko pieejamo tehnoloģiju izmantošanas; f) iedzīvotāju atziņas par ražojošiem patērētājiem enerģētikas sistēmā un g) skaidru stimulu noteikšanas ieguldījumiem enerģētikas tīklos;

o

o o

38. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0446

Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta īstenošana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta ieviešanu (2015/2042(INI))

(2017/C 399/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta īstenošana — 2013. gads" (COM(2014)0639),
 - ņemot vērā 2015. gada 5. maija Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta vidusposma novērtējumu⁽¹⁾,
 - ņemot vērā pētījumu par nepilnībām mikrofinansēšanas jomā un iespējām, kā tās novērst ar ES finanšu instrumenta palīdzību⁽²⁾;
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1296/2013 par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu (*EaSI*) un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresā mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai⁽³⁾ (*EaSI* Regula),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 25. marta Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresā mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai⁽⁴⁾ ("Instruments") ("Lēmums"),
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas iniciatīvu mikrokredītu attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta 2015. gada maija padziļināto analīzi "Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta vidusposma novērtējums"⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 8/2015 par tematu "Vai ar ES finansiālo atbalstu tiek pienācīgi apmierinātas mikrouzņēmēju vajadzības?",
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas atzinumu (A8-0331/2015),
- A. tā kā mikrofinansēšana palīdz sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus; un tā kā mikrofinansēšana var palīdzēt cilvēkiem pārvarēt nabadzību un novērst bezdarbu, stiprināt viņu pašcieņu, kā arī veicināt kopienās kohēziju, uzlabojot sociālo integrāciju un mazinot sociālās atšķirības;
- B. tā kā Instrumenta mērķis ir uzlabot iespējas piekļūt mikrofinansējumam personām, kuras zaudējušas darbu vai var zaudēt darbu, vai kurām ir grūtības iesaistīties vai atgriezties darba tirgū, kā arī personām, kuras saskaras ar sociālās atstumtības draudiem, vai neaizsargātām personām, kas atrodas nelabvēlīgā situācijā saistībā ar piekļuvi tradicionālajam kredītu tirgum, un kuras vēlas nodibināt vai attīstīt savus mikrouzņēmumus, tostarp kā pašnodarbinātai personai; tā kā Instrumenta mērķis ir arī uzlabot iespējas piekļūt mikrofinansējumam mikrouzņēmumiem un sociālajai ekonomikai;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=fr&pubId=7760>

⁽²⁾ <http://bookshop.europa.eu/fr/study-on-imperfections-in-the-area-of-microfinance-and-options-how-to-address-them-through-an-eu-financial-instrument-pbKE0214424/?CatalogCategoryID=ZjsKABstHnIAAAEjH5EY4e5L>

⁽³⁾ OV L 347, 20.12.2013., 238. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 87, 7.4.2010., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 85. lpp.

⁽⁶⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/547555/EPRS_IDA\(2015\)547555_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/547555/EPRS_IDA(2015)547555_EN.pdf)

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- C. tā kā Instrumenta mērķis ir uzlabot starpnieku nozares kapacitāti ar mērķi palielināt iespējamo operāciju skaitu, tādējādi stimulējot augstas kvalitātes darbvietu radīšanu, izaugsmi un sociālo iekļaušanu vietējās kopienās;
- D. tā kā šķiet, ka kredītuņēmējas sievietes ir sliktākā finansiālā stāvoklī nekā kredītuņēmēji vīrieši, jo procentuāli lielāka daļa no viņām ir bezdarbnieces vai arī viņām draud nabadzība⁽¹⁾; tā kā to sieviešu un vīriešu uzņēmēju attiecība, kuri gūs labumu no Progresā mikrofinansēšanas instrumenta, ir tikai 36:64, un tas joprojām ir nepietiekami, lai nodrošinātu dzimumu līdzsvaru;
- E. tā kā sociālā atstumšana un vairākveidu diskriminācija, kam pakļautas dažas sieviešu grupas, vēl vairāk pasliktina šo sieviešu jau tā ekonomiski nelabvēlīgāko stāvokli un apgrūtina viņām piekļuvi finansējumam; tā kā par prioritāti būtu jāuzskata sieviešu, kuras cieš no atstumšanas, iekļaušana;
- F. tā kā arvien lielāka daļa darba tirgū aktīvo sieviešu ir arī galvenie naudas pelnītāji savā ģimenē; tā kā starp vientuļajiem vecākiem ir lielāks sieviešu (nevis vīriešu) īpatsvars; tā kā mikrofinansēšanai būtu jādod labums arvien lielākam skaitam sieviešu;
- G. tā kā sociālajā ekonomikā darbojas kooperatīvi, savstarpējās sabiedrības, bezpeļņas organizācijas, fondi un sociālie uzņēmumi, kas Savienībā veicina nodarbinātību, sociālo kohēziju, reģionālo un lauku teritoriju attīstību, vides un patērētāju aizsardzību, lauksaimniecību, trešo valstu attīstību un sociālā nodrošinājuma politikas nostādnes;
- H. tā kā ekonomiskās un finanšu krīzes rezultātā ir palielinājusies nabadzība un sociālā atstumtība, kā arī ilgtermiņa bezdarbs, jauniešu bezdarbs un sociālā nevienlīdzība;
- I. tā kā Instruments uzlabo nosacījumus kredītuņēmējiem un padara finansējumu pieejamu citādi neatbilstīgām personām; tā kā mikrofinansēšanas starpnieki (MFS) ir guvuši labumu no Instrumenta 22 dalībvalstīs; tā kā Instrumenta vispārīgais mērķis ir līdz 2020. gadam izsniegt 46 000 mikroaizdevumu, kopā sasniedzot summu aptuveni EUR 500 miljonu apmērā;
- J. tā kā kredītuņēmēju atmaksājumu līmenis tiek lēsts 95 % apmērā; tā kā Instruments ir palīdzējis privātpersonām iekļūt vai atgriezties darba tirgū vai sākt uzņēmējdarbību un pašnodarbinātām personām saglabāt vai paplašināt savus mikrouzņēmumus, jo tiek saglabātas darbvietas, pieņemti darbā jauni darbinieki un palielināts apgrozījums; tā kā Instruments tiek izmantots arī nomaļās Eiropas teritorijās un tas veicina saimniecisko darbību;
- K. tā kā Instrumenta pieejamību minoritātēm joprojām ir grūti novērtēt, jo lielākā daļa MFS neveic īpašas darbības, lai uzlabotu minoritāšu piekļuvi Instrumentam; tā kā mikroaizdevumu saņēmēji nevēlas, ka tos uzskata par atstumtajiem, vai baidās no diskriminācijas etniskās izcelsmes atklāšanas gadījumā;
- L. tā kā 60 % no personām, par kurām ir pieejami dati, mikroaizdevuma pieteikuma iesniegšanas brīdī bija vai nu bezdarbnieki, vai arī ekonomiski neaktīvi; tā kā 84 % saņēmēju bija vecuma grupā no 25 līdz 54 gadiem, un 36 % no reģistrētajiem uzņēmējiem, kuri saņēma aizdevumu, bija sievietes;
- M. tā kā vajadzētu vērtēt arī Instrumenta kvalitatīvos, bet ne tikai kvantitatīvos rādītājus; tā kā vienkāršāk ir vērtēt Instrumenta ekonomisko efektivitāti, tomēr vajadzētu vērtēt arī tā ietekmi uz sociālās iekļaušanas nodrošināšanu, kā arī radīto darbvietu kvalitāti un to domino efektu;
- N. tā kā plānotā sieviešu un vīriešu uzņēmēju attiecība 40/60 ir gandrīz sasniegta un tā ir ievērojami augstāka par Savienības vidējo attiecību;

⁽¹⁾ Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta vidusposma novērtējums

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- O. tā kā uzņēmējdarbības attīstības pakalpojumi, piemēram, apmācība un konsultācijas, ir panākumu atslēga un nodrošina mikrouzņēmumu dzīvotspēju;
- P. tā kā ir konstatēts, ka Instrumenta trūkums ir nepietiekams finansējums sociālās ekonomikas uzņēmumiem;
- Q. tā kā pazīmes liecina, ka mikrofinansēšana varētu būt viens no elementiem, kā atbalstīt uzņēmumu pāreju no ēnu ekonomikas uz deklarētu saimniecisko darbību;
- R. tā kā datu par MFS sniegtajiem aizdevumiem plašāka publiskošana ir labākais veids, kā veicināt publiskā finansējuma labāku izmantošanu; tā kā datu plašāka publiskošana ļauj labāk salīdzināt MFS darbības rezultātus;
- S. tā kā ir iespējams panākt sinerģiju starp šo instrumentu un Eiropas Sociālo fondu (ESF), Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) un citiem ES fondiem, tādējādi izvairoties no nevēlamas pārklāšanās;
- T. tā kā Finanšu regulas 6. pantā noteikts, ka “budžetu izveido un izpilda saskaņā ar vienotības, budžeta precizitātes, gada pārskata, līdzsvara, norēķinu vienības, universāluma, specifiskācijas, pareizas finanšu pārvaldības, kas paredz lietderīgu un efektīvu iekšējo kontroli, un pārredzamības principiem”;
- U. tā kā Instruments saņem finansējumu no ES, kā arī finansiālu ieguldījumu no Eiropas Investīciju bankas, un abus tos pārvalda Eiropas Investīciju fonds (EIF); tajā ir paredzēts arī papildu finansējums no privātiem investoriem;
- V. tā kā šis instruments vēl nav labi zināms potenciālajiem saņēmējiem;

Piekluves mikrofinansējumam uzlabošana

1. uzsver, ka finanšu krīzes laikā šāds finanšu instruments ir svarīgs, lai varētu veidot jaunus uzņēmumus, radīt jaunas darbvietas un nodrošināt, ka bezdarbnieki, nelabvēlīgā situācijā esoši cilvēki un mikrouzņēmumi varētu vieglāk piekļūt finansējumam, vienlaikus mazinot risku MFS;
2. norāda, ka ietekme uz nodarbinātības radīšanu bija zemāka par sākotnēji cerēto, neraugoties uz to, ka daudzi saņēmēji, ja nebūtu saņēmuši mikrokredītu, būtu pilnībā izslēgti no kredītu tirgus; uzskata, ka šo mazāko nekā gaidīts ietekmi uz nodarbinātības radīšanu var daļēji skaidrot ar to, ka Instrumenta īstenošanas laikā ekonomika pārdzīvoja būtisku krīzi, kas ietekmēja gan kredītu tirgu, gan nodarbinātības rādītājus; tomēr norāda, ka Instruments deva būtisku ieguldījumu darbvietu saglabāšanā; ņem vērā to, ka šīs problēmas risināšanai tiks izmantota jauna, elastīgāka *EaSI* programma;
3. pauž nožēlu par to, ka liels skaits pieprasījumu mikrokredīta saņemšanai tika noraidīti (gandrīz 2 000 pieteikumu tika noraidīti, daļēji pamatojot to ar personu un uzņēmumu pārmērīgi lielo parādu slogu), un ka vēl joprojām mikrofinansēšanas tirgū nav pietiekama piedāvājuma, neraugoties uz mikrokredītu ņēmēju skaita pieaugumu; aicina Komisiju rūpīgāk izpētīt šo noraidījumu iemeslus, tostarp arī meklējot veidus, kā novērst tos;
4. uzsver, ka Instruments ir svarīgs, it īpaši krīzes laikā, jo tas ļauj bezdarbniekiem un nelabvēlīgā situācijā esošiem cilvēkiem piekļūt finansējumam; uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējo krīzi patvēruma un migrācijas jomā, mikrofinansēšana var darboties kā būtisks atbalsts bēgļiem un migrantiem, kad viņi nonāk ES darba tirgū;
5. aicina dalībvalstis izveidot kontaktpunktus, lai uzlabotu potenciālo labuma guvēju un visu iedzīvotāju zināšanas par šo instrumentu;
6. pamatojoties uz līdz šim gūto pieredzi, aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot izpratni, jo īpaši attālākos reģionos un kopienās, it sevišķi minoritāšu kopienās vai personu ar invaliditāti organizācijās, par šāda instrumenta pastāvēšanu, tā sniegtajiem labumiem un veidiem, kā tam piekļūt;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

7. norāda, ka no Instrumenta 2013. gadā tika finansēti arī aizdevumi un garantijas vecāka gadagājuma cilvēkiem; turklāt norāda, ka daži no MFS saņēma gan garantiju, gan aizdevumu, bet šie divi mehānismi vienmēr attiecas uz atšķirīgiem portfeliem;
8. aicina Instrumenta darbībā ņemt vērā pievienoto vērtību projektiem, ko īsteno reģionos, kuros ir būtiski vai pastāvīgi dabas vai demogrāfiski kavēkli, piemēram, reti apdzīvotos reģionos un reģionos, kuros samazinās iedzīvotāju skaits, jo tas ne tikai stimulēs darbvietu radīšanu, bet arī palīdzēs novērst iedzīvotāju aizbraukšanu;
9. atzinīgi vērtē to, ka Komisija un Eiropas Investīciju fonds *EaSI* struktūrā iekļauto mikrofinansējuma un sociālās uzņēmējdarbības (MF/SU) atzaru ir padarījuši darbotiespējīgu, lai nodrošinātu līdzekļu pieejamību saņēmējiem; sagaida, ka *EaSI* veiksmīgi novērsīs Instrumenta trūkumus;
10. aicina Komisiju novērtēt pašreizējās mikrokredīta definīcijas piemērotību, lai nodrošinātu turpmāko finanšu instrumentu atbilstību labuma guvēju vajadzībām un Lēmuma 2. pantā noteikto mērķu sasniegšanai;
11. mudina Komisiju un dalībvalstis vākt datus par mikrouzņēmumu raksturlielumiem, to īpašajām vajadzībām un dzīvotspēju un tad novērtēt šos datus un vajadzības gadījumā vidusposma pārskata veikšanas laikā izdarīt grozījumus *EaSI* regulā; atzinīgi vērtē to, ka Instrumenta pārpalikums un atmaksājumi tiks ieskaitīti mikrofinansējuma un sociālās uzņēmējdarbības atzara budžetā, tādējādi palielinot garantiju un finansēto instrumentu apjomu, kas tiks piedāvāts mikrokredītu ņēmējiem;
12. atzinīgi vērtē to, ka visi septiņi līdz šim izskatītie Instrumenta finanšu mehānismi ir piesaistījuši papildu privāto finansējumu; tomēr pauž bažas par to, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ziņojumu mērķvērtības sviras efekta rādītājiem attiecībā uz garantijām tika sasniegtas tikai vienā gadījumā no septiņiem, bet divos gadījumos netika sasniegtas;
13. atzinīgi vērtē *EaSI* iekļautās jaunās programmas palielināto elastību, pielāgojoties mainīgajām vajadzībām attiecībā uz līdzekļu pārdali starp šīs programmas atzariem; aicina Komisiju nepieļaut dubultu finansējumu, izstrādājot skaidru un pārredzamu sinerģiju starp *EaSI* un citām Savienības programmām un iniciatīvām;
14. aicina Komisiju nodrošināt lielāku publicitāti un informāciju par Instrumentu un par iespējām tam piekļūt;
15. aicina Komisiju paplašināt Instrumenta ģeogrāfisko pārklājumu, lai tas aptvertu visas dalībvalstis; uzsver nepieciešamību paplašināt Instrumenta darbības jomu, attiecinot to ne tikai uz lauksaimniecību un tirdzniecību, bet arī uz citām nozarēm;

Mērķgrupu ietveršana un sociālās ietekmes ziņojumi

16. pauž nožēlu par to, ka skaidri definētu sociāla rakstura atskaišu trūkuma dēļ nav precīzāk izvērtēta Instrumenta sociālā ietekme saistībā ar jaunu darbvietu radīšanu, uzņēmējdarbības ilgtspēju un minoritāšu grupu iesaistīšanu; tādēļ aicina Komisiju ievērot sociālās rīcības mērīšanas pasākumu standartus ar mērķi garantēt vislielāko ietekmi uz sabiedrību, ņemot vērā arī stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, un izvērtēt, vai vēl jāprecizē mērķgrupu (tostarp cilvēku ar invaliditāti) definīcijas;
17. norāda, ka Instruments sāka darboties kā izmēģinājuma projekts; turklāt norāda, ka tika konstatētas nepilnības saistībā ar neaizsargātu iedzīvotāju grupu, piemēram, migrantu un personu ar invaliditāti, iesaistīšanu; tomēr uzskata, ka gūtā pieredze jau ir ņemta vērā un ka dažas no šīm nepilnībām jau ir novērstas *EaSI* programmā; atzinīgi vērtē to, ka mērķu stratēģiskais novērtējums ir izstrādāts atbilstīgi stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

18. aicina EIF sadarboties ar MFS un pieprasīt, lai tie ievērotu Eiropas Ētikas kodeksu attiecībā uz mikrokrēdītu izsniegšanu, un priekšroku dot tiem MFS, kuri ir demonstrējuši savu spēju un vēlmi sadarboties ar organizācijām, kas sniedz turpmāku atbalstu galīgajiem saņēmējiem; vēl aicina EIF nodrošināt līgumos ar MFS iekļauto noteikumu izpildi, pieprasot tiem ciešāk sadarboties ar organizācijām, kuras pārstāv neaizsargātas iedzīvotāju grupas, lai piekļuve mērķgrupām būtu efektīvāka;
19. aicina Komisiju uzlabot metodes, atbilstīgi kurām novērtē uzņēmumu dzīvotspēju un to ietekmi uz apkārtējo kopieni pēc mikrokrēdīta atmaksas;
20. aicina Komisiju un EIF uzlabot ziņošanu par labuma guvējiem un MFS, vienlaikus atzīstot, ka ir jārod līdzsvars, lai nepārslogotu MFS; uzsver, ka informāciju, kas būtu nepieciešama attiecīgajam ziņojumam, sniedz gan MFS, gan mikrokrēdītuņēmēji, lai saņemtu krēdītu;
21. pauž nožēlu par to, ka informācija, kā tiek izmantoti ar Instrumentu saistītie aizdevumi un garantijas, ir fragmentāra un nepilnīga un ka tajā trūkst detalizētas informācijas par galīgo saņēmēju nodarbinātības statusu, lai gan Revīzijas palāta konstatēja, ka ziņošana atbilst Lēmumā noteiktajām prasībām;
22. aicina EIF nodrošināt, ka MFS publisko datus par izsniegto mikrokrēdītu skaitu un apjomu, kā arī par to, kas ir galīgie labuma guvēji;
23. aicina Komisiju ievērot līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm attiecībā uz piekļuvi mikrofinansējumam un nākotnē paredzēt vienlīdzīgas procentuālās attiecības starp abu dzimumu uzņēmējiem mērķrādītāju; aicina Komisiju un dalībvalstis iedrošināt MFS īstenot īpašas sievietēm un sievietes uzņēmējdarbības atbalstam paredzētas stratēģijas, tostarp sadarbojoties ar apvienībām un organizācijām, kas ir aktīvas šajā jomā;
24. aicina Komisiju un dalībvalstis vēl vairāk paplašināt redzamību un informāciju par Instrumenta piedāvātājam finansēšanas iespējām, tostarp organizējot izpratnes veicināšanas kampaņas, paraugprakses apmaiņu starp sievietēm uzņēmējām, rīkojot īpaši sievietēm paredzētus darbseminārus un apmācību, lai nodrošinātu labāku dzimumu līdzsvaru attiecībā uz piekļuvi mikrofinansējumam;
25. aicina Komisiju ņemt vērā ieguvumus, ko mikrofinansēšana dos sievietēm, tostarp saistībā ar ilgtspējīgu darbvietu radīšanu; aicina Komisiju veicināt to, ka sievietes uzņēmējas apmainās ar viedokļiem un paraugpraksi;
26. atzīst, cik svarīgi ir noteikt sasniedzamo procentuālo attiecību starp uzņēmējiem vīriešiem un sievietēm; tomēr uzskata, ka Instrumenta panākumus nevajadzētu mērit vienīgi ar vispārējiem mērķiem, bet ar tā spēju ļaut mikrouzņēmējiem un MVU uzsākt savus projektus un dot ieguldījumu ekonomikas izaugsmē un sociālajā kohēzijā;
27. mudina Komisiju vairāk censties uzlabot piekļuvi mikrofinansējumam potenciāli atstumtajiem klientiem, piemēram, migrantiem, bēgļiem, ilgtermiņa bezdarbniekiem, jauniešiem, personām ar zemiem ienākumiem, mazkvalificētiem darbaņēmējiem un personām ar invaliditāti, kuri patlaban nevar pilnībā izmantot Instrumenta sniegtās iespējas;
28. aicina Komisiju uzskatīt bēgļus un patvēruma meklētājus par mērķgrupu;
29. aicina Komisiju izstrādāt daudz vairāk iniciatīvu un piešķir vairāk finansējuma mikrokrēdītu piešķiršanai jaunu cilvēku vadītiem inovatīviem jauniem uzņēmumiem, lai atbalstītu jauniešu uzņēmējdarbību un augstu tehnoloģisko, zinātnisko un sociālo inovāciju ekonomikas krīzes laikā, kad ir grūti saņemt krēdītu; turklāt uzsver, ka dalībvalstīm ir jācenšas mazināt birokrātiju, kas uzņēmējiem jāpārvar, lai piekļūtu fondiem, ko Savienība piešķirusi uzņēmēju atbalstam;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

Sociālās ekonomikas atbalstīšana

30. pauž nožēlu par to, ka no Instrumenta finansēto sociālo uzņēmumu skaits ir neliels; tāpēc atzinīgi vērtē to, ka konkrēta procentuālā daļa no *EaSI* budžeta novirzīta sociālo uzņēmumu finansēšanai;
31. mudina Komisiju cieši uzraudzīt šo jauno iezīmi un iedrošināt dalībvalstis apmainīties ar datiem, zināšanām un paraugpraksi šajā jomā, nodrošinot atbilstīgas MFS atskaites, un motivēt tos atbalstīt projektus, kam ir augsta sociālā ietekme uz to potenciālajiem klientiem;
32. aicina Komisiju izvērtēt un vajadzības gadījumā pārskatīt saskaņā ar *EaSI* programmu noteikto aizdevumu sociālajiem uzņēmumiem maksimālo robežu, lai nodrošinātu tiem vajadzīgus un pietiekamus līdzekļus, lai tie varētu attīstīties un lai tiktu apmierinātas tirgus vajadzības;
33. uzsver, cik svarīgi ir finansēšanas programmās ņemt vērā dzimumu perspektīvu; uzskata, ka ietekmes uz dzimumu līdztiesību novērtējumi un dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta plānošanā palīdz izvērtēt, kā finansēšanas prioritātes, finanšu līdzekļu piešķiršana un programmu finansēšanas specifikācijas ietekmē sievietes, un uzlabot šo ietekmi; uzsver, ka ir nepieciešams sistemātiski vākt un regulāri analizēt pēc dzimumiem dalītus datus;

Konsultāciju un apmācības pakalpojumi un papildināmība ar citiem instrumentiem

34. atzinīgi vērtē iespēju *EaSI* ietvaros finansēt MFS spēju veidošanu un tehnisko palīdzību tiem uzlabot savu profesionalitāti, pakalpojumu sniegšanu un datu vākšanu un apstrādi, lai uzlabotu iespējas novērtēt Instrumentu;
35. mudina Komisiju saistīt Instrumentu ar uzņēmējdarbības pamatapmācību, lai tiktu nodrošināta uzņēmumu ekonomiskā dzīvotspēja un mikrokrēdītu izsniegšanas mērķa īstenošana;
36. pauž nožēlu par to, ka uzņēmējdarbības attīstības pakalpojumus, tostarp konsultācijas un apmācību, nevar tieši finansēt no *EaSI*, un aicina Komisiju izpētīt turpmākās finansēšanas iespējas, izmantojot jaunus atbilstīgus instrumentus kopā ar valsts vai ES līdzekļiem;
37. norāda, ka ESF vajadzētu sniegt būtisku finansējumu, lai veidotu uzņēmumus, dzīvotspējīgu mikrofinansēšanu un sociālo uzņēmējdarbību apvienojumā ar darbaudzināšanas un apmācības programmām; pauž nožēlu par to, ka šie mehānismi netiek tieši finansēti no *EaSI*;
38. iesaka Komisijai un dalībvalstīm attīstīt stratēģisko sadarbību ar vietējām un reģionālajām organizācijām un iestādēm attiecībā uz *EaSI*, ESF un citām iespējamām valsts programmām, kas veicina to sadarbību ar MFS un galīgajiem saņēmējiem, lai uzlabotu palīdzību mikrokrēdītu ņēmējiem attiecībā uz apmācībām, konsultācijām un vispārējo atbalstu, kas var uzlabot uzņēmumu dzīvotspēju;
39. atzinīgi vērtē iespēju izmantot ESF līdzekļus *EaSI* MF/SU atzaram un aicina Komisiju un EIF labāk informēt MFS par šo iespēju saskaņā ar Kopīgo noteikumu regulas 38. pantu ⁽¹⁾;
40. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka ESIF līdzekļi ir pieejami mikrouzņēmumu finansēšanai;

Mikrofinansēšanas starpnieki

41. mudina Komisiju koordinēt ESF un *EaSI* atbalstu, lai uzlabotu šo abu programmu savstarpējo papildināmību attiecībā uz mikrofinansēšanas instrumentiem, pievēršoties arī sadarbībai starp MFS un uzņēmējdarbības atbalsta centriem, kuri saņem līdzfinansējumu no ESF;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

42. atzinīgi vērtē mikrokredītu starpnieku atlases procesu, kas atbilst EIF noteikumiem un procedūrām, un atkārtoti pauž Parlamenta prasību, ka šiem starpniekiem ir jāievēro atbildīgas aizdošanas un fizisku personu un uzņēmumu pārmērīgu pārdaistību novēršanas principi;
43. ierosina procedūru, kas nodrošina piekļuvi Instrumentam, padarīt vienkāršāku un vienošanās starp MFS un EIF elastīgākas un vieglāk saprotamas, lai mazākie MFS varētu pilnībā un ātri izmantot finansēšanas instrumentu un EIF mehānismu sniegtās iespējas;
44. pauž nožēlu par to, ka ievērojams skaits Instrumentam iesniegto pieteikumu nebija līdz galam izpildīti un EIF nevarēja tos apstiprināt; aicina Komisiju novērtēt šīs neveiksmes iemeslus (piemēram, informācijas vai pieejamības trūkums, vai arī kāds birokrātisks šķērslis, kura novēršanai jāvienkāršo procedūra); aicina Komisiju nekavējoties rīkoties, lai atrisinātu šo problēmu;
45. aicina Komisiju nodrošināt Instrumentam lielāku publicitāti un sniegt par to plašāku informāciju, kā arī par to, kā tam piekļūt, vienlaikus vienkāršojot šo procedūru un padarot nolīgumus starp mikrofinansēšanas starpniekiem un EIF elastīgākus un vieglāk saprotamus, tādējādi ļaujot mazākiem starpniekiem ātrāk piekļūt tirgum;
46. aicina Komisiju un EIF izvērtēt, kā Instrumenta radītos labumus sekmīgāk izplatīt plašākai sabiedrībai, nevis aprobežoties tikai ar pastāvošajām prasībām, kas izvirzītas MFS;
47. mudina Komisiju veicināt sadarbību starp MFS un organizācijām, kuras aizstāv labuma guvēju intereses, lai ne tikai reklamētu attiecīgos produktus vai meklētu jaunus klientus;
48. aicina dalībvalstis attīstīt mikrofinansēšanas sektoru, lai tas varētu paplašināties, kas nepieciešams Savienības mērķu saistībā ar stratēģiju "Eiropa 2020" sasniegšanai, un izmantot Instrumentu, izpētīt nebanku starpnieku iespējas bez partnerbankas pakalpojumiem ieiet mikrokredītu tirgū;
49. mudina Komisiju stiprināt dialogu ar mikrofinansēšanas sektora pārstāvjiem (MFS, bankām un nebanku iestādēm, tīkliem, piemēram, Eiropas Mikrofinansējuma tīklu), kā arī ar ieinteresētajām personām, kuras pagaidām vēl nav iekļautas, saistībā ar to attiecīgo produktu pieejamību, izmantošanu un veidu, kas jāpiedāvā Savienības finansētu programmu ietvaros;
50. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt paraugprakses apmaiņu starp MFS, kas darbojas dažādās dalībvalstīs;
51. aicina Komisiju un EIF nodrošināt, ka *EaSI* MF/SU atzars turpina strādāt pie tā, lai MFS būtu informēti par Eiropas Ētikas kodeksu attiecībā uz mikrokredītu izsniegšanu un šis kodekss tiktu iekļauts ar MFS noslēgtajos līgumos;
52. uzskata, ka Komisijas ziņojums "Eiropas Progresā mikrofinansēšanas instrumenta īstenošana — 2013. gads" ir ļoti vispārīgs un tajā trūkst konkrētu datu par Instrumenta īstenošanu;
53. mudina Komisiju nodrošināt, lai Instruments un *EaSI* programma turpinātu palielināt ES pievienoto vērtību un atpazīstamību.

o

o o

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem un valdībām.
-

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0447

Jauna KZP — tehnisko pasākumu un daudzgadu plānu struktūra**Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par jaunu KZP — tehnisko pasākumu un daudzgadu plānu struktūru (2015/2092(INI))**

(2017/C 399/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 43. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu un 9. un 10. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0328/2015),
- A. tā kā zivju krājumu ilgtspējība ir zvejniecības nozares nākotnes obligāts nosacījums;
- B. tā kā kopš 2009. gada leģislatīvo dokumentu ziņā ne tehnisko pasākumu, ne daudzgadu plānu jomā nav panākts nekāds būtisks progress, ko, pirmkārt, var skaidrot ar to, ka Komisijas priekšlikumi par minētajiem plāniem izraisīja Eiropas iestāžu domstarpības saistībā ar to attiecīgajām LESD 43. pantā paredzētajām pilnvarām lēmumu pieņemšanas procesā, un, otrkārt, ar to, ka grūtības radās, tiesību aktus par tehniskajiem pasākumiem pielāgojot Lisabonas līgumam;
- C. tā kā viens no kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) (Regula (ES) Nr. 1380/2013) mērķiem ir atjaunot un uzturēt iegūto sugu populācijas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, izmantojot ekosistēmisko un selektīvo pieeju; tā kā tehniskie pasākumi un daudzgadu plāni ir starp svarīgākajiem instrumentiem šo mērķu sasniegšanai;
- D. tā kā vienas no galvenajām izmaiņām, kas tika ieviestas ar KZP 2013. gada reformu, ir izkraušanas pienākums un reģionalizācija;
- E. tā kā tehniskie pasākumi ir sarežģīti, atšķirīgi un izkaisīti pa daudzām un dažādām regulām, zvejniekiem ir grūti tos īstenot un viņi var sākt izturēties pret tiem ar neuzticību;
- F. tā kā reģionalizācijas princips paredz apspriešanos ar konsultatīvajām padomēm, lai pietuvinātu ieinteresētās personas lēmumu pieņemšanas procesam un būtu iespējams labāk novērtēt lēmumu iespējamo sociālekonomisko ietekmi;
- G. tā kā tehnisko pasākumu sarežģītības un ar to īstenošanu saistīto grūtību, kā arī KZP reālu pozitīvu rezultātu un stimulu trūkuma dēļ zvejnieki tai vairs neuzticas;
- H. tā kā tehnisko pasākumu pārskatīšanas mērķim, kas jāveic, ņemot vērā labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus un izmantojot ekosistēmisko pieeju, vajadzētu būt zvejas un jūras resursu vides ilgtspējas uzlabošanai tādā veidā, kas neapdraud nozares sociālekonomisko dzīvotspēju;
- I. tā kā, lai sasniegtu jaunās KZP mērķus, cita starpā ir jāizmanto selektīvāki zvejas rīki un metodes;
- J. tā kā pašlaik tiesību akti bieži vien kavē inovāciju, kas ļautu palielināt zvejas rīku selektivitāti;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- K. tā kā izkraušanas pienākums ir saistīts ar pamatīgām pārmaiņām zivsaimniecības pārvaldības koncepcijā un īpaši skar bentisko zveju, liekot veikt ļoti konkrētus tehniskus pasākumus tādos svarīgos jautājumos kā nozvejas sastāvs un linuma acs izmērs;
- L. tā kā īpašs uzsvars jāliek uz to, cik liela nozīme piekrastes kopienų ilgtspējā, īpaši sievietēm un bērniem, ir mazapjoma zvejai; tā kā KZP mazapjoma zvejai Eiropā paredz diferencētu režīmu;
- M. tā kā, ņemot vērā mazapjoma zvejas lomu jūru atveseļošanā un tradicionālo, vides ziņā ilgtspējīgu darbību un amatu saglabāšanā, ir vajadzīga vispārīga jēdziena "mazapjoma zveja" definīcija;
- N. tā kā, lai panāktu KZP mērķu izpildi ES, nodrošinātu vienādus nosacījumus visiem operatoriem un atvieglotu tehnisko pasākumu ieviešanu un kontroli, ir nepieciešams ar pamatregulu, kas pieņemta saskaņā ar Lisabonas līgumā paredzēto parasto likumdošanas procedūru, noteikt kopīgus pamatprincipus visiem jūras baseiniem;
- O. tā kā parasto likumdošanas procedūru ne vienmēr ir nepieciešams izmantot attiecībā uz reģionāla mēroga pasākumiem vai pasākumiem, kas pakļauti biežām izmaiņām, vai arī pasākumiem, kas balstās uz abu likumdevēju iestāžu pieņemtiem standartiem un mērķiem, bet tā kā tā ir jāizmanto, lai pieņemtu vienotus noteikumus visiem jūras baseiniem, kā arī pasākumiem, kas ietverti konkrētās regulās vai samērīgi ilgā laika posmā nemainīsies;
- P. tā kā ar reģionalizāciju ir jāgarantē, ka tehniskie pasākumi tiek pielāgoti katras zivsaimniecības un katra jūras baseina īpatnībām, nodrošinot elastīgumu un radot iespēju ātri reaģēt ikvienā ārkārtas situācijā; tā kā ar reģionalizāciju tehniskie pasākumi ir jāpadara vienkāršāki, vieglāk saprotami un vieglāk īstenojami un piemērojami; tā kā, pieņemot tehniskos pasākumus reģionālā līmenī, būtu jāievēro modelis, par ko likumdevējas iestādes vienojušās reformētajā KZP;
- Q. tā kā reģionalizācija var veicināt noteikumu vienkāršošanu un labāku izpratni un tādējādi zivsaimniecības nozares pārstāvji un citas ieinteresētās personas tos labāk pieņems, jo īpaši, ja viņi tiks iesaistīti šo noteikumu pieņemšanas procesā;
- R. tā kā reģionalizācijas rezultātā nebūtu jānotiek atkārtotai nacionalizācijai, jo tas neatbilst KZ, par kuru Eiropas Savienībai ir ekskluzīva kompetence, ņemot vērā to, ka tā ietver kopīgo resursu jautājumu;
- S. tā kā, pieņemot tehniskos pasākumus reģionālā līmenī, būtu jāievēro modelis, par ko likumdevējas iestādes vienojušās jaunajā KZP, proti, Komisijai būtu jāpieņem deleģētie akti, pamatojoties uz iesaistīto dalībvalstu kopīgajiem ieteikumiem, kas atbilst standartiem un mērķiem, par ko vienojušās likumdevējas iestādes, vai, ja attiecīgās dalībvalstis paredzētajā termiņā neiesniedz kopīgos ieteikumus, tas notiek pēc Komisijas pašas iniciatīvas; tā kā tomēr saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlaments patur tiesības iebilst pret jebkura deleģētā akta pieņemšanu;
- T. tā kā tehnisko pasākumu regulējuma pārskatīšanai būtu jāpaver iespējas turpināt pārdomas par reģionalizāciju un apsvērt alternatīvas deleģētajiem aktiem;
- U. tā kā daži priekšlikumi specifiskām regulām, kurās ietverti tehniskie pasākumi (dreifējošie tīkli, vaļveidīgo piezveja vai dziļūdēns zveja), ir izraisījuši domstarpības; tā kā daži priekšlikumi, piemēram, par zveju dziļūdēns krājumos Ziemeļaustrumu Atlantijā, ir bloķēti vairāk nekā trīs gadus; tā kā iestrēgušas ir arī sarunas par zveju ar dreifējošiem tīkliem; tā kā reģionālās zvejniecības pārvaldības organizācijas ir noraidījušas virkni konkrētu noteikumu attiecībā uz tehniskajiem pasākumiem;
- V. tā kā tehniskajos pasākumos ir jāņem vērā arī maluzvejniecība, kas bieži ir saistīta arī ar zvejas rīku nelikumīgu izmantošanu, un šajos pasākumos ir jāietver efektīvs risinājums nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas (NNN) problēmas risināšanai;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- W. tā kā katram ES zvejas baseinam spēkā esošie tehniskie pasākumi ne vienmēr ir pielāgoti inovatīvu darbību un dažādu vietējo zivsaimniecību vajadzībām; tā kā tādēļ zvejniekiem ir vajadzīgs tehnisko pasākumu kopums, kas balstās uz reģionalizācijas principu un atbilst katra jūras baseina apstākļiem; tā kā zivju krājumu ilgtspējīga pārvaldība ir būtiski svarīga un tādēļ ir svarīgi vienkāršot tiesību aktus un pielāgot tos vietējiem apstākļiem; tā kā ir arī pienācīgi jāņem vērā tas, ka zvejas baseini mēdz būt kopīgi ar trešām valstīm, kuru noteikumi zvejas krājumu saglabāšanas jomā ļoti atšķiras no Eiropas noteikumiem;
- X. tā kā Eiropas ūdeņos, īpaši Vidusjūrā, ir svarīgi, lai dalībvalstis izveido nepieciešamos pasākumus un sadarbojas nolūkā apzināt tos individuus, kas nodarbojas ar NNN zveju, tādējādi nodrošinot, ka tiek piemērotas noteiktās sankcijas un pārbaudes uz robežām un pietātnēs kļūst stingrākas;
- Y. tā kā 2002.–2009. gada laika posmā pieņemto daudzgadu plānu efektivitāte ir bijusi nevienmērīga; tā kā jaunie daudzgadu plāni tiks pieņemti saskaņā ar jaunās KZP noteikumiem;
- Z. tā kā sarunām ar trešām valstīm ir jābūt daļai no centieniem panākt ilgtspēju;
- AA. tā kā KZP reforma ievieša izkraušanas prasības un paredzēja elastīgumu, izņēmumus un finansiālu atbalstu no Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF);
- AB. tā kā ir paredzamas grūtības saistībā ar izmešanas aizlieguma piemērošanu jauktai dažādu sugu zvejai, kurā tiek nozvejotas tā dēvēto kritisko sugu zivis;
- AC. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlaments ir viens no likumdevējiem zivsaimniecības jomā, izņemot jautājumus par kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) un kvotām;
- AD. tā kā Padome ir bloķējusi priekšlikumus un tādēļ kopš 2009. gada nav pieņemts neviens daudzgadu plāns;
- AE. tā kā, strādājot iestāžu darba grupā daudzgadu plānu jautājumos, likumdevējas iestādes atzina, ka ir svarīgi sadarboties, lai rastu pragmatiskus risinājumus virzībā uz daudzgadu plānu pieņemšanu, kaut arī atšķiras to viedokļi par tiesiskā regulējuma interpretāciju;
- AF. tā kā daudzgadu plāniem ir jāveido stingrs un ilglaicīgs zivsaimniecības pārvaldības pamats un šiem plāniem ir jābūt balstītiem uz labākajiem un jaunākajiem atzinumiem zinātnes un sociālās ekonomikas jomā, kā arī jābūt pietiekami elastīgiem, lai varētu pielāgoties zivju krājumu attīstībai, pieņemot ikgadējos lēmumus par zvejas iespēju piešķiršanu;
- AG. tā kā par kopējiem elementiem turpmākajos daudzgadu plānos tika noteikti tādi aspekti kā maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms un termiņš šā mērķa sasniegšanai, piesardzības aizsargpasākumu aktivēšanas mehānisms, minimālā sasniedzamā biomasa, pielāgošanās mehānisms gadījumiem, kad zinātniskajos atzinumos tiek ieviestas negaidītas izmaiņas un pārskatīšanas klauzula;
- AH. tā kā daudzgadu plānos ir jānosaka vispārējs mērķis, ko varētu sasniegt, īstenojot pārvaldības pasākumus, un kas atbilst zinātniskajiem atzinumiem; tā kā tajos būtu jāiekļauj ilgtermiņa stabilie ieguves apjomi, kas ir saskaņā ar labākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām, un tam ir jāatspoguļojas arī Padomes ikgadējos lēmumos par zvejas iespējām; tā kā šie ikgadējie lēmumi drīkst attiekties tikai uz zvejas iespēju piešķiršanu un neko citu;
- AI. tā kā ar Tiesas 2014. gada 26. novembra spriedumu Lietā C-103/12 EP/Padome un Lietā C-165/12 Komisija/Padome attiecībā uz zvejas iespēju piešķiršanu kuģiem, kuri kuģo ar Venecuēlas Bolivāra Republikas karogu Eiropas Savienības ūdeņos Francijas Gviānas piekrastes ekskluzīvajā ekonomiskajā zonā, tika radīts precedents, izskaidrojot divu dažādo LESD 43. pantā norādīto juridisko pamatu saturu un ierobežojumus; tā kā 43. panta 3. punktu var izmantot kā juridisko pamatu tikai zvejas iespēju piešķiršanai, kā tas tiek darīts KPN un kvotu regulās.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- AJ. tā kā Tiesa 2015. gada 1. decembrī ir pieņēmusi spriedumu apvienotajās lietās C-124/13 un C-125/13 Parlaments un Komisija/Padome par Padomes Regulu (ES) Nr. 1243/2012, ar ko groza ilgtermiņa plānu mencu krājumiem, saistībā ar kurām Tiesa apstiprina Eiropas Parlamenta apgalvojumus, proti, to, ka, ņemot vērā regulas mērķi un saturu, tā bija jāpieņem, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu un izmantojot parasto likumdošanas procedūru, kurā Parlaments ir viens no likumdevējiem, jo regulā ir ietverti politiski lēmumi, kas ietekmē daudzgadu plānu un kas tādējādi ir nepieciešami KZP mērķu sasniegšanai;
- AK. tā kā, nepastāvot daudzgadu plāniem, izmetumu plānos, kurus Komisija pieņem ar deleģētajiem aktiem, pamatojoties uz attiecīgo dalībvalstu ieteikumiem, vai, ja attiecīgās dalībvalstis noteiktajā termiņā neiesniedz kopīgos ieteikumus, Komisija pieņem pēc savas iniciatīvas, var tikt mainīti minimālie saglabāšanas izmēri; uzsver, ka, pieņemot lēmumus par minimālajiem saglabāšanas izmēriem, svarīgi ir gan aizsargāt zivju mazuļus, gan ievērot zinātniskās atziņas;
- AL. tā kā izmetumu plāniem ir būtiska nozīme, jo minimālo saglabāšanas izmēru izmaiņas var radīt zvejas paņēmieni maiņu, un tā rezultātā var mainīties zvejas izraisīta zivju mirstība un nārstojošu zivju biomasa — divi daudzgadu plānos iekļauti kvantitatīvi mērķi; tā kā, ar deleģētajiem aktiem mainot minimālos izmērus, tiktu no ārpuses mainīti svarīgi daudzgadu plānu rādītāji;
- AM. tā kā saskaņā ar likumdevēju ieceri šie deleģētie akti tiktu pieņemti uz pagaidu laiku, kas nekādā gadījumā nedrīkstētu pārsniegt trīs gadus;
- AN. tā kā dažu sugu gadījumā minimālie saglabāšanas izmēri vienas un tās pašas sugas zivīm var atšķirties atkarībā no zonas, ņemot vērā sugu un zivsaimniecību īpašās iezīmes; tā kā, ja iespējams, vienmēr ir vēlams attiecībā uz visām zonām ieviest horizontālus lēmumus, lai atvieglotu pārbaužu veikšanu,
1. uzskata, ka, lai nodrošinātu KZP mērķu īstenošanu, turpmākie tehniskie pasākumi ir jāvienkāršo, jānovērš jebkādas pretrunas un/vai pārklāšanās un jāizveido skaidrs un strukturēts tiesiskais regulējums, kas balstās uz pamatotiem zinātniskiem datiem, kurus pārskatījuši citi zinātnieki;
 2. uzskata, ka ir jāizveido saraksts, kurā uzskaitīti visi pašlaik spēkā esošie tehniskie pasākumi, lai gūtu labāku pārskatu par iespējamās vienkāršošanas un svītrosanas vajadzībām, izstrādājot turpmākos tehniskos pasākumus;
 3. uzskata, ka tehniskie pasākumi ir jāpārskata, lai izpildītu KZP mērķus, uzlabotu selektivitāti, samazinātu izmesto zivju daudzumu un zvejas ietekmi uz vidi, vienkāršotu pašreizējos noteikumus un palielinātu zinātnisko datu bāzi;
 4. uzskata, ka tehniskie pasākumi ir jāpielāgo katras zivsaimniecības un katra reģiona īpašajām vajadzībām, jo tas palīdzēs attiecīgajam sektoram nodrošināt augstu atbilstības līmeni;
 5. uzskata, ka tehnisko pasākumu vienkāršošanai un reģionalizācijai vienmēr jāatbilst tehnisko pasākumu regulējuma patiesajam mērķim, kas ir nevēlamā loma un ietekmes uz jūras vidi samazināšana;
 6. uzskata, ka, lai atvieglotu KZP noteikumu īstenošanu un padarītu KZP noteikumus pieņemamākus zivsaimniecības nozarei un citām ieinteresētajām personām, kā arī nodrošinātu to ievērošanu, lēmumu pieņemšanā ir vairāk jāiesaista zvejnieki, īpaši, izmantojot konsultatīvās padomes, un jāizmanto tādi stimuli kā atbalsts inovācijai, apmācībai, aprīkojuma un selektīvāku zvejas rīku iegādei no EJZV un citiem instrumentiem;
 7. uzskata, ka jaunais tiesiskais regulējums veicinās tādu inovatīvu zvejas rīku izmantošanu nākotnē, kuru iespējas uzlabot selektivitāti un samazināt ietekmi uz vidi ir zinātniski pierādītas;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

8. uzskata, ka būs jāsekmē inovācija un pētniecība, lai nodrošinātu, ka KZP tiek īstenota pienācīgi, īpaši attiecībā uz izmetamo zivju izkraušanu, lai palielinātu selektivitāti un modernizētu zvejas un uzraudzības metodes;
9. uzskata, ka bez tiesību aktos noteiktiem ierobežojumiem vai nevajadzīgiem kvantitatīviem limitiem jāļauj ilgtspējīgā veidā izmantot inovatīvus zvejas rīkus, kuru augstākā selektivitāte ir pierādīta neatkarīgos zinātniskos pētījumos, un jānodrošina finansiāls atbalsts turpmākiem pētījumiem;
10. uzskata, ka arī turpmāk procedūrām, ar kurām pieņem visiem jūras baseiniem kopīgus noteikumus, tostarp nosaka standartus un mērķus tehniskiem pasākumiem, arī konkrētās regulās ietvertiem tehniskajiem pasākumiem vai tādiem tehniskajiem pasākumiem, kuri paredzamā nākotnē visticamāk grozīti netiks, ir jāpiemēro parastā likumdošanas procedūra un uzskata, ka parasto likumdošanas procedūru ne vienmēr ir nepieciešams izmantot attiecībā uz reģionāla mēroga pasākumiem vai pasākumiem, kas pakļauti biežām izmaiņām; uzskata, ka šie pasākumi ir regulāri jāpārskata, lai nodrošinātu, ka tie nezaudē savu aktualitāti; uzskata, ka šo nepieciešamību pēc elastīguma un reaģētspējas var apmierināt, saprātīgi izmantojot deleģētos aktus; tomēr atgādina, ka saskaņā ar Līgumu Parlaments patur tiesības iebilst pret jebkura deleģētā akta pieņemšanu;
11. ierosina pieņemt skaidru un vispārēju Eiropas regulējumu tehniskajiem pasākumiem, nosakot ierobežotu skaitu galveno, transversālo mērķu; uzskata, ka visi tie noteikumi, kas nav piemērojami lielākajai daļai Eiropas ūdeņu, ir neviss jāiekļauj šajā vispārīgajā regulējumā, bet jāpakļauj reģionalizācijai;
12. uzskata, ka ikvienam pasākumam, ko pieņem reģionālā līmenī, ir jāatbilst tehnisko pasākumu tiesiskajam regulējumam, kā arī KZP un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas (MSFD) 2008/56/EK mērķiem;
13. uzskata, ka noteikumi par tehniskajiem pasākumiem ir jāpieņem, pienācīgi izmantojot reģionalizācijas procesu, un tiem ir jābalstās uz kopīgiem, centralizētiem principiem un definīcijām, tostarp kopīgiem mērķiem un standartiem, kas jāpiemēro visā ES, tai skaitā aizliegtu sugu un zvejas rīku sarakstiem, konkrētiem noteikumiem, ko piemēro lielākiem jūras baseiniem, un virkni konkrētu tehnisko regulu, — instrumentiem, kas jāpieņem ar parasto likumdošanas procedūru; norāda, ka reģionāla mēroga noteikumiem vai noteikumiem, kas tiek bieži mainīti, savukārt tiktu piemērots reģionalizācijas princips;
14. uzsver, ka jaunajam tehnisko pasākumu regulējumam ir jābūt skaidri formulētam, un tā panākšanai būs jāveic ievērojama precizēšanas darbs; lūdz ar to prasā pirms tam atcēlt pašreizējās tehnisko pasākumu regulas, īpaši Padomes Regulu (EK) Nr. 850/98 un Regulu (EK) Nr. 1967/2006, lai izbeigtu regulu skaita palielināšanos;
15. atgādina, ka attiecībā uz deleģētajiem aktiem saskaņā ar pamatregulas 18. pantu termiņā, kas noteikts šai regulā par tehniskajiem pasākumiem, dalībvalstis var iesniegt Komisijai ieteikumus un ka pirms šā termiņa beigām Komisija nevar pieņemt tiesību aktu;
16. uzskata, ka ir nepieciešams izvērtēt to, kādas iespējas, uzlabojumus un sociālekonomiskas sekas ES zvejas flotēm un vietējām kopienām rada konkrēti noteikumi, kas balstīti uz tehniskiem pasākumiem, taču tas jā dara, respektējot KZP un Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķus;
17. uzskata, ka tehniskajos pasākumos ir jāiekļauj konkrēti noteikumi par atsevišķu zvejas rīku izmantošanu, lai aizsargātu jutīgās dzīvotnes un jūras sugas;
18. uzskata, ka ar tehniskajiem pasākumiem ir jānodrošina, lai netiktu izmantoti destruktīvi un neselektīvi zvejas rīki un tiktu aizliegta sprāgtsvielu un indīgu vielu izmantošana;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

19. uzskata, ka attiecībā uz katru no ūdens baseiniem ir steidzami jāpieņem saskaņots tehnisko pasākumu kopums, ņemot vērā katra baseina īpašās iezīmes, kuros Savienības lēmumi var nopietni ietekmēt zivju krājumu atjaunošanos, ekosistēmu aizsardzību un kopīgo zivju krājumu ilgtspējīgu pārvaldību;

20. uzskata, ka, neraugoties uz to, ka kopš 2015. gada 1. janvāra ir spēkā izkraušanas pienākums, kas 2019. gadā attieksies uz zivju krājumiem, tehnisko pasākumu noteikumiem ir jābūt tik elastīgiem, lai tos varētu pielāgot reālajai zivsaimniecības attīstībai un lai zivsaimniecības nozarei pavērtu lielākas iespējas praksē izmantot inovācijas selektīvas zvejas jomā;

21. uzskata, ka izkraušanas pienākums ir radījis būtiskas pārmaiņas zivsaimniecības nozarē, tādēļ jāpielāgo tehniskie pasākumi, lai tie būtu tādi, kas pieļauj un veicina selektīvāku zveju; tā sasniegšanai iesaka veikt šādus trīs pasākumus:

— būtiski mainīt vai pat atcelt noteikumus, kas reglamentē lomu sastāvu,

— palielināt elastīgumu attiecībā uz loma acs izmēru,

— dot iespēju turēt uz klāja vairāku veidu zvejas rīkus;

22. pieņem zināšanai grūtības, kas saistītas ar to, ka līdztekus pastāv tirdzniecības standarti, kas noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2406/96, un noteikumi par minimālo loma izmēru; prasa jaunajā tehnisko pasākumu regulējumā saskaņot šos noteikumus;

23. uzskata, ka, pārskatot tehniskos pasākumus, ir jāpatur prātā ne tikai to ietekme uz bioloģisko resursu saglabāšanu, jūras vidi, zvejas darbību izmaksām un ienesīgumu sociālajā un nodarbinātības ziņā;

24. uzskata, ka tehnisko pasākumu regulējumā nosprausto saglabāšanas mērķi varētu labāk sasniegta ar darbībām, kuras vērstas uz piedāvājuma un pieprasījuma pārvaldības uzlabošanu, piesaistot arī ražotāju organizācijas;

25. uzskata, ka uz neregulāru nerūpniecisko zveju dalībvalsts un reģionu iekšējos ūdeņos arī turpmāk KPN attiecināt nevajadzētu;

26. uzskata, ka daudzgadu plānu nozīme kopējā zivsaimniecības politikā attiecībā uz zvejas resursu saglabāšanu ir ļoti būtiska, jo tie ir vispiemērotākais instruments specifisku tehnisku pasākumu pieņemšanai un īstenošanai dažādām zivsaimniecībām;

27. uzskata, ka likumdevējām iestādēm ir jāturpina strādāt pie tā, lai panāktu vienošanos par daudzgadu plāniem, ievērojot Līgumā par Eiropas Savienības darbību katrai iestādei noteikto kompetenci un pamatojoties uz judikatūru;

28. uzskata, ka daudzgadu plāniem ir jāveido stingrs un ilglaicīgs zivsaimniecības pārvaldības pamats un ka šie plāni ir jāizstrādā, balstoties uz labākajiem un jaunākajiem atzinumiem zinātnes un sociālās ekonomikas jomā, ko pārskatījuši citi zinātnieki, pielāgojoties zivju krājumu attīstībai un nodrošinot elastīgumu Padomes ikgadējos lēmumos par zvejas iespēju piešķiršanu; norāda, ka šie ikgadējie lēmumi nedrīkst pārsniegt stingros limitus zvejas iespēju piešķiršanas jomā, un ir pēc iespējas jācenšas tos būtiski nemainīt;

29. uzstāj, ka ir jāpanāk progress turpmāko daudzgadu plānu izstrādē, lai atjaunotu un uzturētu iegūto sugu populācijas virs līmeņa, kas nodrošina maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, un ka šajos plānos ir jāiekļauj grafiks minētā mērķa sasniegšanai, aizsardzības pasākumu aktivizēšanas mehānisms, pielāgošanās mehānisms gadījumiem, kad notiek izmaiņas zinātniskajos atzinumos, kā arī pārskatīšanas klauzula;

30. uzskata, ka, lai izvairītos no problēmām, ko jauktai dažādu sugu zvejai radītu izkraušanas pienākums, ir jāuzlabo selektivitāte un jāsamazina nevēlama piezveja; uzskata, ka, nosakot KPN, būtu vēlama rast veidu, kā izmantot iespēju pieņemt elastības pasākumus un izmantot zinātniski pierādītus zivju mirstības rādītājus;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

31. norāda, ka ir jāpalielina ieinteresēto personu iesaiste daudzgadu plānu izstrādē un pilnveidē, strādājot konsultatīvajās padomēs un to nodrošinot attiecībā uz visiem lēmumiem, kas tiek pieņemti saistībā ar reģionalizāciju;
 32. uzskata, ka Parlamentam būtu ar īpašu rūpību jāizvērtē deleģētie akti, kas attiecas uz izmetumu plāniem, un tas patur tiesības iebilst pret kādu no deleģētajiem aktiem, ja uzskata to par nepieciešamu;
 33. uzskata, ka termiņš deleģētajiem aktiem, kas uz pagaidu laiku tiek pieņemti attiecībā uz izmetumu plāniem, tostarp aizsargājamo sugu minimālo saglabāšanas izmēru izmaiņām, nekādā gadījumā nedrīkstētu pārsniegt trīs gadus, šie akti attiecīgā gadījumā būtu jāizstāj ar daudzgadu plānu un tādēļ daudzgadu plāni ir jāpieņem pēc iespējas ātrāk;
 34. uzskata, ka reģionalizācijas kontekstā lēmumi par katras sugas minimālajiem saglabāšanas izmēriem ir jābalsta uz zinātniskajām atziņām; uzskata, ka ir jāizvairās no tirgvedības pārkāpumiem un krāpšanas, kas var apdraudēt iekšējā tirgus darbību;
 35. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0455

Iebildumu izteikšana saskaņā ar Reglamenta 106. pantu — invazīvo svešzemju sugu saraksts

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko pieņem invazīvo svešzemju sugu Savienības sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1143/2014 (D041932/01 – 2015/3010(RSP))

(2017/C 399/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko pieņem invazīvo svešzemju sugu Savienības sarakstu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1143/2014 (D041932/01,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 22. oktobra Regulu (ES) Nr. 1143/2014 par invazīvu svešzemju sugu introdukcijas un izplatīšanās profilaksi un pārvaldību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā 11. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, plāno pieņemt invazīvo svešzemju sugu Savienības sarakstu (turpmāk tekstā — “Savienības sarakstu”), pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti 4. panta 3. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1143/2014 (turpmāk tekstā — “ISS regula”), un tā kā šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 27. panta 2. punktā;
- B. tā kā minētie īstenošanas aktu projekti ir jāiesniedz ISS regulas 27. panta 1. punktā minētajai komitejai līdz 2016. gada 2. janvārim un tie stāsies spēkā 20. dienā pēc to publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
- C. tā kā Savienības saraksts ir saistošs kopumā un tieši piemērojams visās dalībvalstīs;
- D. tā kā invazīvo svešzemju sugu ir daudz un tādēļ ir svarīgi nodrošināt, ka prioritāte tiek noteikta to invazīvo svešzemju sugu apkarošanai, kas rada bažas Savienībai;
- E. tā kā invazīvas svešzemju sugas par tādām, kas rada bažas Savienībai, būtu jāuzskata tad, ja to radītais kaitējums attiecīgajās dalībvalstīs ir tik būtisks, ka attaisno tādu īpaši izstrādātu pasākumu pieņemšanu, kuri piemērojami visā Savienībā, tostarp dalībvalstīs, kurās šo sugu ietekme vēl nav konstatēta vai pat ir maz ticams, ka tāda jebkad radīsies;
- F. tā kā neoficiālajās dialoga sarunās par ārkārtīgi svarīgu tika noteikts mērķis nodrošināt, lai to invazīvo svešzemju sugu identificēšana, kas rada bažas Savienībai, būtu samērīga un vērsta uz sugām, kuru iekļaušana Savienības sarakstā efektīvi novērstu, līdz minimumam samazinātu vai mīkstinātu minēto sugu kaitīgo ietekmi izmaksu ziņā izdevīgā veidā;

⁽¹⁾ OV L 317, 4.11.2014., 35. lpp.

⁽²⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- G. tā kā kritēriji iekļaušanai Savienības sarakstā ir ISS regulas piemērošanas pamatinstruments;
- H. tā kā kritērijiem iekļaušanai Savienības sarakstā būtu jānodrošina, ka potenciālas invazīvas svešzemju sugas, kurām ir vislielākā kaitīgā ietekme, ir to sugu vidū, kas tiek iekļautas sarakstā, lai nodrošinātu arī resursu efektīvu izmantošanu;
- I. tā kā saskaņā ar ISS regulas 13. apsvērumu būtu jāizstrādā kopīgi riska novērtējumu veikšanas kritēriji, lai nodrošinātu atbilstību noteikumiem saskaņā ar attiecīgajiem Pasaules Tirdzniecības organizācijas nolīgumiem un šīs regulas saskaņotu piemērošanu;
- J. tā kā ISS regulas 32. apsvērumā ir noteikts, ka, lai ņemtu vērā jaunākos zinātniskos atklājumus vides jomā, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu ar mērķi noteikt riska novērtējumu izstrādes kopējos elementus;
- K. tā kā turklāt ISS regulas 32. apsvērumā ir norādīts, ka ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un ka Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei;
- L. tā kā Parlaments nav ticis pienācīgi informēts par riska novērtējumu izstrādes kopējiem elementiem un tā kā attiecīgo dokumentu nodošana Parlamentam nenotika vienlaicīgi, laikus un pienācīgā kārtībā;
- M. tā kā Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar ISS regulas 29. pantu, lai papildus precizētu, kādi pierādījumu veidi ir pieņemami, piemērojot minētās regulas 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu, un sniegtu detalizētu aprakstu par 5. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunkta piemērošanu, un tā kā šajā detalizētajā aprakstā ir jāiekļauj metodoloģija, kas jāizmanto riska novērtējumos, ņemot vērā attiecīgos valsts un starptautiskos standartus un nepieciešamību par prioritāti izvirzīt pasākumus, kuru mērķis ir apkarot invazīvas svešzemju sugas, kas saistītas ar vai var izraisīt nozīmīgu kaitīgu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību vai attiecīgajiem ekosistēmu pakalpojumiem, kā arī uz cilvēku veselību vai ekonomiku, šo kaitīgu ietekmi uzskatot par pastiprinošu apstākli;
- N. tā kā Komisija nav rīkojusies atbilstoši ISS regulas 4. panta 3. punktam, nav papildus precizējusi, kādi pierādījumu veidi ir pieņemami, piemērojot ISS regulas 4. panta 3. punkta b) apakšpunktu, un nav sniegusi detalizētu aprakstu par 5. panta 1. punkta a) līdz h) apakšpunkta piemērošanu, tostarp metodoloģiju, kas jāizmanto riska novērtējumos;
- O. tā kā Komisija nav nodrošinājusi, ka metodoloģija, kas jāizmanto riska novērtējumos, visās dalībvalstīs tiek piemērota vienādi, ierosinot iekļaut sugu Savienības sarakstā, un tā kā nevar nodrošināt, ka dalībvalstis izmanto vienādus pierādījumus un piemēro vienādus vispārējos standartus;
- P. tā kā iemesli sugas iekļaušanai Savienības saraksta projektā ir vairāk politiski, nevis pamatojas uz zinātniskiem kritērijiem;
- Q. tā kā sugu iekļaušana sarakstā nenotiek saskaņā ar standartizētu riska novērtēšanas metodoloģiju un ir drīzāk atkarīga no dalībvalstu politiskās gribas;
- R. tā kā Savienības saraksta projekts nerisina invazīvo svešzemju sugu problēmu visaptverošā veidā, aizsargājot vietējo bioloģisko daudzveidību un ekosistēmu pakalpojumus, kā arī samazinot un mīkstinot šo sugu iespējamo ietekmi uz cilvēku veselību un ekonomiku;
- S. tā kā ISS regula kā īpašam nolūkam paredzēts ES likumdošanas instruments varētu risināt aktuālās problēmas, kas saistītas ar bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, nodrošināt rezultātus un palīdzēt sasniegt bioloģiskās daudzveidības stratēģijas mērķus, bet tikai tad, ja šo instrumentu pareizi īstenotu ar vietējo pašvaldību un sabiedrības atbalstu;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- T. tā kā vairākas kompetentās valstu iestādes, ieinteresētās personas un sabiedrība ir paudušas Komisijas sākotnējā saraksta kritiku, turklāt pat tādā mērā, ka tiek nopietni apšaubīta ISS regulas efektivitāte nākotnē, galvenokārt tāpēc, ka daudzas visproblemātiskākās invazīvās svešzemju sugas sarakstā nav iekļautas, taču tajā ir iekļautas dažas sugas, kuras nevar radīt būtisku negatīvu ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, ekosistēmu pakalpojumiem, cilvēku veselību un ekonomiku vai attiecībā uz kurām veicamie pasākumi radītu nesamērīgas izmaksas;
- U. tā kā sākotnējā sarakstā nav iekļautas sugas, kuras ir vienas no viskaitīgākajām invazīvajām svešzemju sugām Eiropā; tā kā dažas sauszemes augu un zīdītāju sugas atbilst attiecīgajiem kritērijiem un ir pieejami nepārprotami riska novērtējuma rezultāti, taču tās nav iekļautas sarakstā; tā kā sarakstā nav iekļautas svešzemju zīdītāju sugas, kuras pēdējos gados ir visstraujāk izplatījušās Eiropā, un tajā nav iekļautas arī plaši un strauji izplatījušās augu sugas, kurām ir ievērojama un pienācīgi dokumentēta kaitīgā ietekme uz cilvēka veselību,
1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas regulas projekts pārsniedz Regulā (ES) Nr. 1143/2014 paredzētās īstenošanas pilnvaras;
 2. prasa Komisijai atsaukt īstenošanas regulas projektu un iesniegt komitejai jaunu projektu;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0456

Produkti, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003 atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās (2015/3006(RSP))

(2017/C 399/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 4. decembra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279, ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1829/2003⁽¹⁾ atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1829/2003 par ģenētiski modificētu pārtiku un barību⁽²⁾ un jo īpaši tās 7. panta 3. punktu un 19. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽³⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2015. gada 15. jūlija atzinumu⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 106. panta 2. un 3. punktu,
- A. tā kā 2010. gada 17. maijā uzņēmums “Monsanto Europe S.A.” saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1829/2003 5. un 17. pantu iesniedza Nīderlandes kompetentajai iestādei pieteikumu par tādu pārtikas produktu, pārtikas sastāvdaļu un barības laišanu tirgū, kuru sastāvā ir kukurūza NK603 × T25 vai kuri no tās ir ražoti;
- B. tā kā ģenētiski modificētai kukurūzai MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2, kas aprakstīta pieteikumā, ir proteīna CP 4 EPSPS ekspresija, kas piešķir noturību pret glifosāta herbicīdiem, un proteīna PAT ekspresija, kas piešķir noturību pret glufozinātamonija herbicīdiem, un tā kā Starptautiskā Vēža izpētes aģentūra — Pasaules Veselības organizācijas specializētā vēža izpētes aģentūra — 2015. gada 20. martā klasificēja glifosātu kā cilvēkam iespējami kancerogēnu vielu⁽⁵⁾;
- C. tā kā, neraugoties uz to, ka Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja 2015. gada 1. decembrī pieņēma rezolūcijas priekšlikumu, kurā tā iebilda pret projektu īstenošanas lēmumam, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kas satur ģenētiski modificētu kukurūzu NK603 × T25 (MON-ØØ6Ø3-6 × ACS-ZMØØ3-2), sastāv vai ir ražoti no tās, Komisija nolēma neievērot ES iestāžu pilnīgas sadarbības principu un pieņēma šo īstenošanas lēmumu 2015. gada 4. decembrī, t. i., 10 dienas pirms Parlamenta pirmās plenārsēdes, kurā Parlaments varēja balsot par minēto rezolūcijas priekšlikumu pēc tā apstiprināšanas komitejā;

⁽¹⁾ OV L 322, 8.12.2015., 58. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽⁴⁾ EFSA GMO ekspertu grupa (EFSA Ekspertu grupa ģenētiski modificētu organismu jomā), 2015. Zinātnisks atzinums attiecībā uz pieteikumu, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 iesniedza uzņēmums “Monsanto” (EFSA-GMO-NL-2010-80), par tādas herbicīdizturīgas ģenētiski modificētas kukurūzas NK603 × T25 laišanu tirgū, importu un pārstrādi, ko paredzēts izmantot pārtikā un barībā. *The EFSA Journal* (2015); 13(7):4165, 23 pp. doi:10.2903/j.efsa.2015.4165.

⁽⁵⁾ IARC *Monographs Volume 112*: piecu fosfororganisko insekticīdu un herbicīdu novērtējums, 2015. gada 20. marts, <http://www.iarc.fr/en/media-centre/iarcnews/pdf/MonographVolume112.pdf>.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- D. tā kā 2015. gada 22. aprīlī Komisija paskaidrojuma rakstā, kurš pievienots tās tiesību akta priekšlikumam, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, pauda nožēlu par to, ka kopš Regulas (EK) Nr. 1829/2003 stāšanās spēkā Komisija lēmumus par atļauju piešķiršanu ir pieņēmusi, ievērojot piemērojamus tiesību aktus, taču bez attiecīgās dalībvalsts komitejas piekrišanas un ka dokumentācijas nosūtīšana atpakaļ Komisijai galīgā lēmuma pieņemšanai, kas lielā mērā uzskatāma par izņēmumu saistībā ar kopējo procedūru, ir kļuvusi par standartpraksi lēmumu pieņemšanā attiecībā uz ģenētiski modificētas (ĢM) pārtikas un barības atļauju piešķiršanu;
- E. tā kā Komisija tika apstiprināta, pamatojoties uz vairākām politiskajām pamatnostādnēm, ar kurām iepazīstināja Parlamentu, un tā kā šajās pamatnostādnēs tika pausta apņemšanās pārskatīt tiesību aktus, kas attiecas uz atļauju piešķiršanu ģenētiski modificētiem organismiem (ĢMO);
- F. tā kā 2015. gada 22. aprīļa tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, Parlaments noraidīja 2015. gada 28. oktobrī⁽¹⁾, jo, lai gan audzēšana vienmēr notiek kādās dalībvalsts teritorijā, ĢMO tirdzniecība notiek pāri robežām, un tas nozīmē, ka Komisijas ierosināto valsts mēroga "tirdzniecības un izmantošanas" aizliegumu varētu būt neiespējami īstenot, ja netiek no jauna ieviesta importa robežkontrole;
- G. tā kā pašreizējā ĢM pārtikas un barības apstiprināšanas sistēma nedarbojas labi, jo, kā tika aprakstīts Francijas laikraksta "Le Monde" 2015. gada 14. oktobra numurā⁽²⁾, sešas ģenētiski modificētas kukurūzas šķirnes, ko ir atļauts importēt ES, satur ģenētiskās modifikācijas, kuras nebija iekļautas novērtējumā, kad šie kultūraugi tika atļauti, un par papildu ĢM iezīmēm Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un Komisiju uzņēmums "Syngenta" informēja tikai 2015. gada jūlijā, lai gan atļauja minēto šķirņu ieviešanai tika piešķirta laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam;
- H. tā kā, noraidot tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003, Parlaments aicināja Komisiju atsaukt tās priekšlikumu un iesniegt jaunu priekšlikumu,
1. uzskata, ka Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2279 pārsniedz Regulā (EK) Nr. 1829/2003 paredzētās īstenošanas pilnvaras;
 2. uzskata, ka Komisijas lēmums turpināt darbu pie Komisijas Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/2279 pieņemšanas, neraugoties uz to, ka atbildīgā komiteja pirms attiecīgā balsojuma plenārsēdē minētā lēmuma projektu noraidīja, ir pretrunā Līguma par Eiropas Savienību 13. panta 2. punktam attiecībā uz iestāžu pilnīgu savstarpēju sadarbību;
 3. uzskata, ka jebkādi īstenošanas lēmumi, ar ko atļauj laist tirgū produktus, kuri satur ĢMO vai kuri sastāv vai ir ražoti no ĢMO saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1829/2003 tās pašreizējā redakcijā, kas nedarbojas, būtu jāaptur līdz jaunas regulas pieņemšanai, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību;
 4. uzskata, ka Komisijas īstenošanas lēmums nav saderīgs ar Savienības tiesībām, jo tas neatbilst Regulas (EK) Nr. 1829/2003 un Regulas (EK) Nr. 396/2005⁽³⁾ mērķim, kas saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 178/2002⁽⁴⁾ paredzētajiem vispārējiem principiem ir nodrošināt pamatu, lai garantētu cilvēku dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar ģenētiski modificētu pārtiku un barību, vienlaikus nodrošinot efektīvu iekšējā tirgus darbību;
 5. aicina Komisiju atsaukt Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/2279;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ http://www.lemonde.fr/planete/article/2015/10/14/failles-dans-l-homologation-de-six-mais-ogm-en-europe_4788853_3244.html

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

6. aicina Komisiju, pamatojoties uz Līgumu par Eiropas Savienības darbību, iesniegt jaunu tiesību akta priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1829/2003 un ņem vērā valstu bieži paustās bažas ne tikai saistībā ar ĢMO drošumu veselībai vai videi;
 7. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0457

Uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšana Savienībā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā (2015/2010(INL))

(2017/C 399/09)

Europas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu,
- ņemot vērā Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos ziņojuma projektu (2015/2066(INI) (TAXE 1. īpašā komiteja),
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO)/G20 2015. gada 5. oktobrī publicēto galīgo ziņojumu attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (BEPS),
- ņemot vērā Reglamenta 46. un 52. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0349/2015),

Galvenie secinājumi no LuxLeaks skandāla

- A. tā kā žurnālistu konsorcijs, proti, Starptautiskais Pētniecisko žurnālistu konsorcijs (ICIJ), saistībā ar nodokļu nolēmumiem un citām kaitnieciskām darbībām Luksemburgā (*LuxLeaks*) 2014. gada novembrī atklāja, ka gandrīz 340 multinacionāli uzņēmumi no Luksemburgas slēdza slepenus darījumus, kas daudziem no šiem uzņēmumiem ļāva līdz minimumam samazināt kopējos nodokļu maksājumus, tādā veidā kaitējot Savienības sabiedriskajām interesēm, turklāt šie uzņēmumi veicaniecīgu vai nekādu ekonomisko darbību Luksemburgā;
- B. tā kā tika atklāts, ka laikposmā no 2002. līdz 2010. gadam atsevišķi nodokļu konsultanti Luksemburgā ir apzināti un mērķtiecīgi palīdzējuši multinacionāliem uzņēmumiem saņemt vismaz 548 nodokļu nolēmumus; tā kā šie slepenie darījumi uzrāda sarežģītas finanšu struktūras, kas izstrādātas, lai panāktu būtiskus nodokļu samazinājumus;
- C. tā kā šādu nodokļu nolēmumu rezultātā daudziem uzņēmumiem noteiktās faktiskās nodokļu likmes ir mazākas nekā 1 % no peļņas, ko tie novirzījuši uz Luksemburgu; tā kā šie multinacionālie uzņēmumi vietās, kurās tie darbojas, gūst labumu no dažādām sabiedriskām precēm un pakalpojumiem, taču atsevišķi no šiem uzņēmumiem nemaksā nodokļu daļu, kas tiem pēc taisnības būtu jāmaksā; tā kā atsevišķu multinacionālo uzņēmumu gūtajai peļņai piemērotās faktiskās nodokļu likmes ir tuvas nullei, kas var iedragāt Savienības un citu valstu ekonomiku;
- D. tā kā daudzos gadījumos Luksemburgā bāzēto meitasuzņēmumu, kuri darījumos apgroza simtiem miljonu euro, klātbūtne un ekonomiskā darbība Luksemburgā irniecīga, un atsevišķos gadījumos viena adrese ir mītnes vieta vairāk nekā 1 600 uzņēmumiem;
- E. tā kā TAXE 1. īpašajā komitejas veiktajā izmeklēšanā tika atklāts, ka nodokļu nolēmumu prakse notiek ne tikai Luksemburgā, bet ir izplatīta visā Savienībā; tā kā nodokļu nolēmumu praksi var leģitīmi izmantot, lai uzņēmumiem nodrošinātu nepieciešamo juridisko noteiktību un ierobežotu finanšu risku godīgiem uzņēmumiem, taču to var arī izmantot ļaunprātīgi, kā arī nodokļu apiešanas nolūkā, un, nodrošinot juridisko noteiktību tikai atsevišķiem tirgus dalībniekiem, var rasties nevienlīdzība starp uzņēmumiem, uz kuriem šādi nolēmumi attiecas, un uzņēmumiem, uz kuriem tādi neattiecas;
- F. tā kā ir ņemts vērā ESAO 2013. gada 12. februārī publicētais ziņojums "Risinot nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas problēmu", kurā ierosināti jauni starptautiski standarti BEPS apkarošanai;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- G. tā kā vērā ir ņemts arī paziņojums, kas pieņemts pēc G20 valstu finanšu ministru un centrālo banku vadītāju 2015. gada 5. oktobra sanāksmes;
- H. tā kā valstu politiskie līderi, izņemot atsevišķus atziniņgi vērtējamus gadījumus, nav bijuši pietiekami pretimnākoši, lai novērstu uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešanu;
- I. tā kā Eiropas Savienība ir veikusi nozīmīgus pasākumus virzībā uz ekonomisko integrāciju, piemēram, ir izveidota ekonomiskā un monetārā savienība, kā arī banku savienība, un tā kā Savienības mēroga nodokļu politikas koordinēšana Līguma par Eiropas Savienības darbību ietvaros ir neatņemama integrācijas procesa daļa;

Uzņēmumu ienākuma nodokļi un agresīva nodokļu plānošana

- J. tā kā 2012. gadā Savienības 28 dalībvalstīs uzņēmumu ienākuma nodoklis vidēji bija 2,6 % no IKP ⁽¹⁾;
- K. tā kā nepietiekamu ieguldījumu un ierobežotas izaugsmes apstākļos ir svarīgi saglabāt vai piesaistīt Savienībai uzņēmumus un tā kā līdz ar to Savienībai ir būtiski vairoto savu pievilcību vietējiem un ārvalstu uzņēmumiem;
- L. tā kā visai nodokļu plānošanai būtu jānotiek saskaņā ar tiesību aktiem un piemērojamiem līgumiem;
- M. tā kā agresīva nodokļu plānošana sastāv no nodokļu sistēmas tehnisko īpatnību vai divu vai vairāku nodokļu sistēmu pretrunu vai juridisko nepilnību izmantošanas nolūkā samazināt nodokļu saistības;
- N. tā kā agresīvas nodokļu plānošanas shēmas bieži vien rada situāciju, kurā tiek izmantota nodokļu starptautisko pretrunu kombinācija, ļoti labvēlīgi specifiski valsts nodokļu noteikumi un nodokļu oāzes;
- O. tā kā — atšķirībā no agresīvas nodokļu plānošanas — krāpšanās ar nodokļiem un nodokļu apiešana tiek uzskatīta par nelikumīgu darbību, proti, par izvairīšanos no nodokļu saistībām;
- P. tā kā vispiemērotākā reakcija uz agresīvu nodokļu plānošanu tomēr ir laba likumdošana, pienācīga tiesību aktu īstenošana un starptautiska koordinēšana nolūkā panākt vēlamos rezultātus;
- Q. tā kā valsts ieņēmumu kopējo samazinājumu, ko rada uzņēmumu ienākuma nodokļa apiešana, parasti kompensē vai nu ar vispārējā nodokļu līmeņa celšanu, sabiedrisko pakalpojumu budžeta samazināšanu, vai ar lielākiem valsts aizņēmumiem, tādējādi kaitējot citiem nodokļu maksātājiem, kā arī ekonomikai kopumā;
- R. tā kā pētījumā ⁽²⁾ konstatēts, ka dēļ izvairīšanās no uzņēmumu ienākuma nodokļu maksāšanas varētu būt, ka Savienība ik gadu ienākumos nesaņem apmēram EUR 50–70 miljardus, proti, šī summa atbilst zaudējumiem, ko rada peļņas novirzīšana, un tā kā tajā pašā pētījumā ir aplēsts, ka zaudētie ieņēmumi, ko Savienībai rada izvairīšanās no uzņēmuma nodokļu maksāšanas, faktiski varētu būt aptuveni EUR 160–190 miljardi, ja ņem vērā īpašos nodokļu režīmus, nodokļu iekasēšanas neefektivitāti un citas līdzīgas darbības;
- S. tā kā tajā pašā pētījumā aplēsts, ka ienākuma nodokļu efektivitāte ir 75 %, lai gan pētījumā arī apstiprināts, ka tas neietver visas summas, ko nodokļu iestādes varētu mēģināt atgūt, jo zināmu šo summu procentuālo daļu savākt būtu ārkārtīgi dārgi vai tehniski sarežģīti; tā kā saskaņā ar pētījumu gadījumā, ja BEPS problēma tiktu pilnībā atrisināta un īstenota visā Savienībā, aplēstā pozitīvā ietekme uz dalībvalstu valdību nodokļu ieņēmumiem būtu 0,2 % no kopējiem nodokļu ieņēmumiem;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/2014/report.pdf

⁽²⁾ Dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino un Silvia Merler, "Eiropas pievienotā vērtība, ko sniedz normatīvais ziņojums "Uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Eiropas Savienībā" (vēl nav publicēts).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- T. tā kā BEPS radītie zaudējumi apdraud iekšējā tirgus pienācīgu darbību un uzņēmumu nodokļa sistēmu uzticamību, efektivitāti un taisnīgumu Savienībā; tā kā minētajā pētījumā arī skaidri norādīts, ka aprēķinos nav ietvertas ēnu ekonomikas darbību aplēses, ka atsevišķu uzņēmumu struktūru un maksājumu necaurredzamība neļauj precīzi aplēst ietekmi uz nodokļu ieņēmumiem un ka līdz ar to ietekme varētu būt ievērojami lielāka nekā ziņojumā norādīts;
- U. tā kā BEPS radītie zaudējumi arī skaidri parāda, ka nepastāv vienlīdzīgi konkurences apstākļi starp uzņēmumiem, kas darbojas tikai vienā dalībvalstī, jo īpaši MVU, ģimenes uzņēmumi un pašnodarbinātas personas, un nodokļus maksā šajā attiecīgajā dalībvalstī, un atsevišķiem multinacionāliem uzņēmumiem, kas peļņu no augstu nodokļu jurisdikcijām spēj novirzīt un konkrētām zemu nodokļu jurisdikcijām un iesaistīties agresīvā nodokļu plānošanā, tādējādi samazinot savu kopējo nodokļu bāzi un izdarot papildu spiedienu uz publiskām finansēm, kas attiecīgi nodara kaitējumu Savienības iedzīvotājiem un MVU;
- V. tā kā multinacionālo uzņēmumu agresīvā nodokļu plānošanas prakse ir pretrunā godīgas konkurences un korporatīvās atbildības principam, kas izklāstīts paziņojumā COM(2011)0681, jo nodokļu plānošanas stratēģiju izstrādei ir nepieciešami resursi, kas ir pieejami tikai lieliem uzņēmumiem, un tā kā līdz ar to konkurences apstākļi starp MVU un lielām korporācijām nav vienlīdzīgi, kas ir steidzami jānovērš;
- W. turklāt ir jāuzsver, ka nodokļu konkurence Savienībā un ar trešām valstīm atsevišķos gadījumos var kaitēt un radīt sacensību par to, kam būs zemākās nodokļu likmes, savukārt lielāka pārredzamība, koordinēšana un konverģence nodrošina efektīvu sistēmu, ar ko garantēt godīgu konkurenci starp uzņēmumiem Savienībā un aizsargāt valstu budžetus no sliktiem rezultātiem;
- X. tā kā pasākumi, ar kuriem pieļauj agresīvu nodokļu plānošanu, nav savienojami ar dalībvalstu lojālas sadarbības principu;
- Y. tā kā agresīvu nodokļu plānošanu cita starpā sekmē aizvien pieaugošā uzņēmējdarbības sarežģītība, kā arī ekonomikas digitalizācija un globalizācija, radot konkurences izkropļojumus, kas kaitē izaugsmei un Savienības uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem;
- Z. tā kā pret agresīvu nodokļu plānošanu nevar cīnīties katrā dalībvalstī atsevišķi; tā kā nepārredzama un nekoordinēta uzņēmumu nodokļu politika rada apdraudējumu dalībvalstu fiskālajai politikai, radot neproduktīvus rezultātus, tādus kā ne tik mobilu nodokļu bāzu plašāka piemērošana;
- AA. tā kā koordinētas darbības trūkums daudzām dalībvalstīm liek pieņemt vienpusējus valsts pasākumus; tā kā bieži vien šādi pasākumi ir neefektīvi, nepietiekami un reizēm pat rada pretēju ietekmi;
- AB. tā kā līdz ar to ir vajadzīga koordinēta un daudzvirzienu pieeja valsts, Savienības un starptautiskā līmenī;
- AC. tā kā Savienība ir līdere globālā cīņā pret agresīvu nodokļu plānošanu, jo īpaši veicinot BEPS projekta attīstību ESAO līmenī; tā kā Savienībai arī turpmāk ir jāuzņemas vadošā loma BEPS projekta attīstībā, cenšoties novērst kaitējumu, ko BEPS var nodarīt gan dalībvalstīm, gan arī jaunattīstības valstīm visā pasaulē; tostarp gan BEPS projekta ietvaros, gan ārpus tā ir jānodrošina rīcība jaunattīstības valstīm tādu būtisku tematu jomā, kas izklāstīti 2014. gada ziņojumā G20 Attīstības darba grupai;
- AD. tā kā Komisijai un dalībvalstīm ir jānodrošina, ka visaptverošā ESAO BEPS pasākumu pakete tiek īstenota kā minimālais standarts Savienības līmenī un saglabā vērienīgumu; tā kā izšķirīga nozīme ir tam, lai BEPS projektu īstenotu visas ESAO dalībvalstis;
- AE. tā kā Komisijai būtu skaidri jānosaka, kā tā īsteno ESAO/G20 BEPS projekta visus 15 uzdevumus gan šajā ziņojumā minēto pasākumu jomās, gan citās papildu jomās, pēc iespējas drīz ierosinot vērienīgu likumdošanas pasākumu plānu, lai pārējās valstis mudinātu sekot ESAO pamatnostādņem un Savienības piemēram rīcības plāna īstenošanā; tā kā Komisijai būtu arī jāapsver, kurās jomās Savienībai papildus ESAO ieteikto standartu minimumam būtu jānosaka papildu pasākumi;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- AF. tā kā saskaņā ar Savienības līgumiem pilnvaras pieņemt tiesību aktus par uzņēmumu ienākuma nodokļiem pašlaik ir uzticētas dalībvalstīm, lai gan vairums ar agresīvu nodokļu plānošanu saistīto problēmu ir multinacionāla rakstura;
- AG. tā kā līdz ar to koordinētāka dalībvalstu nodokļu politika ir vienīgais realizējams veids, kā radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus un nepieļaut pasākumus, kas, kaitējot MVU, sniedz priekšrocības lieliem multinacionāliem uzņēmumiem;
- AH. tā kā nepietiekami koordinēta nodokļu politika Savienībā rada ievērojamas izmaksas un administratīvo slogu iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kas Savienībā darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī, turklāt šīs izmaksas un slogs vēl lielāks ir MVU, kā rezultātā notiek netīša nodokļu dubultā neuzlikšana vai tiek sekmēta agresīva nodokļu plānošana, un tā kā šāda prakse būtu jāizskauž un līdz ar to ir vajadzīgi pārredzamāki un vienkāršāki risinājumi;
- AI. tā kā, izstrādājot nodokļu noteikumus un proporcionālas administratīvās procedūras, īpaša uzmanība būtu jāvelta MVU un ģimenes uzņēmumiem, kas ir Savienības ekonomikas pamats;
- AJ. tā kā līdz 2017. gada 26. jūnijam ir jāsāk darboties Savienības mēroga faktisko īpašnieku reģistram, kas palīdzēs konstatēt iespējamu nodokļu apiešanu un peļņas novirzīšanu;
- AK. tā kā *LuxLeaks* skandālā konstatētais un TAXE 1. īpašās komitejas darbs skaidri parādīja, ka Savienībai ir jāveic likumdošanas pasākumi, ar kuriem uzlabot uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamību, koordināciju un konvergenci Savienībā;
- AL. tā kā par uzņēmumu ienākuma nodokļa pamatprincipu būtu jānosaka peļņas aplikšana ar nodokli vietā, kurā tā tiek radīta;
- AM. tā kā Eiropas Komisijai un dalībvalstīm starptautiskā līmenī arī turpmāk būtu jāuzņemas ļoti aktīva loma, lai izveidotu starptautiskus standartus, pamatojoties galvenokārt uz tādiem principiem kā pārredzamība, informācijas apmaiņa un kaitniecisku nodokļu pasākumu aizliegums;
- AN. tā kā Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteiktais princips "politikas saskaņotība attīstībai" paredz, ka Savienībai visos politikas veidošanas posmos un visās jomās, tostarp uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, ir jānodrošina, lai ilgtspējīgas attīstības mērķa sasniegšana tiktu nevis mazināta, bet gan veicināta;
- AO. tā kā koordinēta Savienības mēroga uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēma ļautu novērst negodīgu konkurenci un uzlabot Savienības uzņēmumu un jo īpaši MVU konkurētspēju;
- AP. tā kā Komisijai un dalībvalstīm būtu jāturpina efektīvi izmantot elektroniskus risinājumus ar nodokļiem saistītās procedūrās, lai mazinātu administratīvo slogu un vienkāršotu pārrobežu procedūras;
- AQ. tā kā Komisijai būtu jāizvērtē Savienības īpašajās ekonomiskajās zonās noteikto nodokļu atvieglojumu ietekme, un šajā ziņā mudina nodokļu iestādes apmainīties ar labāko praksi;

Pārredzamība

- AR. tā kā lielāka pārredzamība uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā var uzlabot nodokļu iekasēšanu un padarīt nodokļu iestāžu darbu efektīvāku un tā kā izšķiroša nozīme ir tam, lai palielinātu sabiedrības pašāvērtību un uzticību nodokļu sistēmām un valdībām, kas būtu jānosaka par būtisku prioritāti;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- i) tā kā lielu multinacionālu uzņēmumu darbību lielāka pārredzamība, jo īpaši saistībā ar gūto peļņu, samaksājamiem peļņas nodokļiem, saņemtajām subsīdijām, nodokļu atmaksu, darbinieku skaitu un pārvaldītajiem aktīviem, ir būtiska, lai nodrošinātu, ka nodokļu pārvaldes BEPS problēmu risina efektīvi; tā kā ir jārod pareizs līdzsvars starp pārredzamību, personas datu aizsardzību un komercnoslēpumu, kā arī ir jāņem vērā ietekme uz mazākiem uzņēmumiem; tā kā viens no šādas pārredzamības ļoti būtiskiem aspektiem ir pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi; tā kā ikviens Savienības priekšlikums par pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi galvenokārt būtu jābalsta uz ESAO modeli; tā kā Savienība var darīt vairāk nekā prasīts ESAO pamatnostādnēs un šādu pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi padarīt obligātu un publisku un tā kā Eiropas Parlaments 2015. gada 8. jūlija grozījumos par priekšlikumu pārskatīt Akcionāru tiesību direktīvu⁽¹⁾ ir balsojis par to, lai pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi tiktu pilnībā publiskota; tā kā Eiropas Komisija šajā jautājumā laikposmā no 2015. gada 17. jūnija līdz 9. septembrim rīkoja apspriešanos, lai apzinātu dažādas iespējas īstenot pārskatu sniegšanu par katru valsti atsevišķi⁽²⁾; tā kā 88 % šīs apspriešanās dalībnieku, kuri sniedza publisku atbildi, norādīja, ka viņi atbalsta ar nodokļiem saistītās uzņēmumu informācijas publiskošanu;
- ii) tā kā agresīva uzņēmumu nodokļu plānošana nav savienojama ar korporatīvo sociālo atbildību; tā kā atsevišķi uzņēmumi Savienībā jau ir sākuši demonstrēt, ka tie pilnībā ievēro nodokļu saistības, piemērojot un popularizējot marķējumu "Godīgs nodokļu maksātājs"⁽³⁾, un tā kā šādiem pasākumiem var būt preventīvs raksturs un tie var mainīt uzvedību, jo gadījumā, ja šāda marķējuma nostādnes netiek ievērotas, var tikt zaudēta reputācija, un tā kā šāda marķējuma pamatā vajadzētu būt kopīgiem Eiropas mēroga kritērijiem;
- iii) tā kā lielāku pārredzamību panāktu, ja dalībvalstis cita citu un Komisiju informētu par ikvienu jaunu atlaidi, atvieglojumu, atbrīvojumu, stimulu vai līdzīgu pasākumu, kam varētu būt materiāla ietekme uz dalībvalstu faktiskajām nodokļu likmēm; tā kā šāda informēšana palīdzētu dalībvalstīm apzināt kaitniecisku nodokļu praksi;
- iv) tā kā — lai gan Padome nesen panāca vienošanos grozīt Padomes Direktīvu 2011/16/ES⁽⁴⁾ attiecībā uz automātisku apmaiņu ar informāciju par nodokļu nolēmumiem, joprojām pastāv iespējamība, ka dalībvalstis pietiekami neinformē cita citu par savās valstīs atsevišķiem uzņēmumiem piemēroto nodokļu režīmu, kas varētu ietekmēt nodokļu iekasēšanu citās dalībvalstīs; tā kā valstu nodokļu iestādēm būtu automātiski jāapmainās ar informāciju par visiem nodokļu nolēmumiem tūlīt pēc to pieņemšanas; tā kā Komisijai ar droša centralizēta direktorija starpniecību vajadzētu būt iespējai piekļūt informācijai par nodokļu nolēmumiem; tā kā nodokļu iestāžu pieņemtajiem nodokļu nolēmumiem vajadzētu būt pārredzamākiem, ja vien tiek aizsargāta konfidenciāla informācija un komercnoslēpums;
- v) tā kā ir saņemta informācija, ka nolūkā slēpt darījumus no nodokļu iestādēm tiek izmantotas bezmuitas ostas;
- vi) tā kā progresu cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, nodokļu apiešanu un agresīvu nodokļu plānošanu var uzraudzīt tikai ar saskaņotu metodoloģiju, ko varētu izmantot, lai aplēstu tiešo un netiešo nodokļu likmju atšķirību apmēru visās dalībvalstīs un Savienībā kopumā; tā kā nodokļu ieņēmumu zaudējumu aplēsei vajadzētu būt tikai sākumam papildu informācijas par nodokļu jautājumiem sniegšanā;
- vii) tā kā pašreizējais Savienības mēroga tiesiskais regulējums, ar ko aizsargā informatorus, ir nepietiekams un veids, kādā dažādas dalībvalstis informatorus aizsargā, ir ļoti atšķirīgs; tā kā, nepastāvot šādai aizsardzībai, tie darbinieki, kuriem ir būtiska informācija, vilcināsies to sniegt, un līdz ar to šāda informācija nebūs pieejama; tā kā informatori ir palīdzējuši pievērst sabiedrības uzmanību negodīgas nodokļu iekasēšanas problēmai un dalībvalstīm būtu jāapsver pasākumi, ar kuriem šādu ziņošanu aizsargāt; tā kā līdz ar to Savienības mērogā vajadzētu nodrošināt

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 8.7.2015., P8_TA(2015)0257.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/further-corporate-tax-transparency/index_en.htm.

⁽³⁾ Piemēram, "Fair Tax Mark": <http://www.fairtaxmark.net/>.

⁽⁴⁾ Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīva 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

aizsardzību informatoriem, kuri valstu regulatīvajām iestādēm ziņo par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību, vai arī gadījumos, kad ilgstoši nenotiek vēršanās pret ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālām darbībām, par to informē visu sabiedrību; tā kā šāda aizsardzība būtu jāaskaņo ar kopējo tiesisko sistēmu; tā kā šādai aizsardzībai vajadzētu būt efektīvai, lai nepieļautu nepamatotu tiesisko vajāšanu, ekonomiskas sankcijas un diskriminēšanu;

Koordinācija

AS. tā kā pilnvaras pieņemt tiesību aktus par uzņēmumu ienākuma nodokļiem ir uzticētas dalībvalstīm, lai gan vairums ar agresīvu nodokļu plānošanu saistīto problēmu ir multinacionāla rakstura; tā kā līdz ar to valstu nodokļu politikas ciešāka saskaņošana ir vienīgais veids, kā risināt BEPS un agresīvas nodokļu plānošanas problēmas;

- i) tā kā obligātas Savienības mēroga kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes (KKUINB) noteikšana būtu nozīmīgs solis virzībā uz to problēmu atrisināšanu Savienībā, kas saistītas ar agresīvu nodokļu plānošanu, un tā būtu jāievieš steidzamības kārtā; tā kā galīgais mērķis ir pilnīga, obligāta KKUINB, iespējams, nosakot izņēmumus MVU, kas nav multinacionāli uzņēmumi un uzņēmumi ar pārrobežu darbību, un būtu jāievēro proporcionālā sadalījuma formula, pamatojoties uz objektīvu mainīgo lielumu kombināciju; tā kā, kamēr KKUINB pilnībā nav ieviesta, Komisija apsver pagaidu pasākumus, ar kuriem vērsties pret peļņas novirzīšanas iespējām; tā kā ir jānodrošina, lai šie pasākumi, tostarp pārrobežu zaudējumu kompensēšana, nepalielina BEPS risku; tā kā šie pasākumi nav domāti pilnīgai konsolidācijas aizstāšanai, un būs vajadzīgs laiks, lai šis jaunais režīms sāktu darboties pilnībā;
- ii) tā kā, neraugoties uz Rīcības kodeksa jautājumu grupas paveikto saistībā ar kaitniecisku uzņēmumu ienākuma nodokļu praksi, visā Savienībā joprojām pastāv agresīvas nodokļu plānošanas pasākumi; tā kā nav bijuši veiksmīgi līdzšinējie mēģinājumi nostiprināt minētās grupas pārvaldību un pilnvaras, kā arī pielāgot un paplašināt darba metodes un kritērijus, kas noteikti Rīcības kodeksā nolūkā cīnīties pret jauna veida kaitniecisku nodokļu praksi pašreizējā ekonomikas vidē; tā kā minētās grupas darbībām ir raksturīgs vispārējs pārredzamības un pārskatatbildības trūkums; tā kā līdz ar to šīs darba grupas efektivitāte un funkcionēšana ir ievērojami jāreformē un jāpadara efektīvāka un pārredzamāka, jo īpaši publicējot gada ziņojumus un protokolus, tostarp norādot dalībvalstu nostājas; tā kā grupai būtu jāspēj formulēt nostājas, kas izriet no vairāk nekā vienā dalībvalstī īstenotas nodokļu politikas, un nedrīkst būt situācija, ka mazākums dalībvalstu bloķē grupas ieteikumu pieņemšanu;
- iii) tā kā vispārējam uzņēmumu ienākuma nodokļu principam Savienībā vajadzētu būt tādam, ka nodokļus maksā valstīs, kurās uzņēmums reāli veic uzņēmējdarbību un rada vērtību; tā kā būtu jāizstrādā kritēriji, ar kuriem šādu kārtību nodrošināt; tā kā ikvienam "patentlodziņa" vai cita preferenciāla nodokļu režīma piemērošanas gadījumam ir arī jānodrošina, ka nodokļi tiek maksāti vietā, kurā vērtība tiek radīta, kas ir saskaņā ar kritērijiem, kuri ir definēti BEPS 5. darbībā, vienlaikus nosakot vienotas Eiropas definīcijas attiecībā uz to, kas tiek un kas netiek uzskatīts par pētniecības un izstrādes veicināšanu, un attiecībā uz patentu un inovācijas lodziņu izmantojuma saskaņošanu, tostarp paredzot vecā režīma atcelšanas datumu pārnest uz 2017. gada 30. jūniju;
- iv) tā kā atsevišķas dalībvalstis vienpusēji ir ieviesušas noteikumus par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām (CFC), lai pienācīgi nodrošinātu, ka zemū vai beznodokļu valstīs gūtā peļņa tiek efektīvi aplikta ar nodokļiem; tā kā šādi noteikumi ir jāaskaņo, lai nepieļautu, ka Savienības dalībvalstīs pieņemto CFC noteikumu daudzveidība kropļo iekšējā tirgus darbību;
- v) tā kā Direktīva 2011/16/ES paredz sadarbību starp dalībvalstīm nodokļu inspekciju un revīziju jomā un mudina nodokļu iestādes apmainīties ar labāko praksi; tomēr tā kā minētajā direktīvā paredzētie instrumenti nav pietiekami efektīvi un atšķirīgās valstu pieejas revīzijas uzņēmumiem ir pretrunā atsevišķu uzņēmumu ārkārtīgi organizētajām nodokļu plānošanas metodēm;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- vi) tā kā — lai automātiska apmaiņa ar informāciju vispār un par nodokļu nolēmumiem jo īpaši būtu efektīva, ir vajadzīgs vienots Eiropas nodokļu identifikācijas numura režīms; tā kā Komisijai būtu jāapsver iespēja ieviest vienotu Eiropas Biznesa reģistru;
- vii) tā kā Komisija nolēma pagarināt mandātu Labas nodokļu pārvaldības platformai, kam bija jābeidzas 2016. gadā, kā arī nolēma paplašināt platformas darbības jomu un uzlabot tās darba metodes; tā kā minētā platforma var sniegt ieguldījumu, lai īstenotu jauno iniciatīvu “Rīcības plāns, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas”, sekmētu debates par dalībvalstu nodokļu nolēmumiem saistībā ar ierosinātajiem jaunajiem noteikumiem par informācijas apmaiņu un sniegtu atgriezenisko informāciju par jaunajām iniciatīvām, ar ko apkaro nodokļu apiešanu; tā kā tomēr Komisijai ir jāpastiprina Labas nodokļu pārvaldības platformas redzamība, jāpaplašina dalības iespējas tajā un jāpalielina tās efektivitāte;
- viii) tā kā Komisijai saistībā ar Eiropas pusgada procesu būtu jāanalizē reformu fiskālā ietekme uz nodokļu pārvaldēm un jāpieprasa to īstenošana nolūkā sekmēt valstu un Eiropas mēroga nodokļu pārvalžu iekasēšanas spējas, lai tās varētu efektīvi pildīt savus uzdevumus un tādējādi pastiprināt efektīvas nodokļu iekasēšanas pozitīvo ietekmi uz dalībvalstu ieņēmumiem, veicot efektīvus pasākumus cīņā pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

Konverģence

- AT. tā kā uzlabota saskaņošana vien neatrisinās pamatproblēmas, ko rada tas, ka dažādās dalībvalstīs pastāv dažādi noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli; tā kā, vērsoties pret agresīvu nodokļu plānošanu, ir jāpanāk ierobežota skaita valstu nodokļu režīmu konverģence; tā kā to var panākt, vienlaikus joprojām saglabājot dalībvalstu suverenitāti attiecībā uz citiem valstu uzņēmumu nodokļa sistēmu elementiem;
- i) tā kā agresīvas nodokļu plānošanas prakse reizēm var rasties no kumulatīvajām priekšrocībām, ko rada dažādu dalībvalstu noslēgtie nodokļu dubultas uzlikšanas līgumi, kā rezultātā gluži pretēji rodas nodokļu dubulta neuzlikšana; tā kā atsevišķu dalībvalstu ar trešām valstīm noslēgtu nodokļu dubultas uzlikšanas līgumu izplatīšanās var novest pie jaunu nepilnību rašanās regulējumā; tā kā saskaņā ar ESAO/G20 BEPS projekta 15. darbību ir jāizstrādā daudzpusējs instruments, ar ko grozīt divpusējos nodokļu līgumus; tā kā pilnvaras vest sarunas ar trešām valstīm par nodokļu režīmiem Savienības vārdā būtu jāuztic Komisijai, nevis jāturpina pašreizējā prakse, kad nolīgumus pieņem divpusējās sarunās, kas nesniedz optimālāko rezultātu; tā kā Komisijai būtu jānodrošina, ka šādi nolīgumi ietver savstarpīgus noteikumus un aizliedz jebkādu tādu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ko rada trešo valstu tiesību aktu ārpusertoriāla piemērošana Savienības un tās dalībvalstu jurisdikcijā;
 - ii) tā kā Savienībai vajadzētu būt savai atjauninātai jēdziena “nodokļu oāzes” definīcijai;
 - iii) tā kā Savienībai būtu jāpieņem pretpasākumi, ar ko vērsties pret uzņēmumiem, kas izmanto šādas nodokļu oāzes; tā kā Eiropas Parlaments uz šādu rīcību jau aicināja savā ziņojumā par 2014. gada pārskatu nodokļu jomā⁽¹⁾, kurā prasīja “ievieš stingras sankcijas, lai atturētu uzņēmumus no nodokļu standartu pārkāpšanas vai izvairīšanās no tiem, liedzot negodīgiem uzņēmumiem vai uzņēmumiem, kuri darbojas nodokļu oāzēs vai valstīs, kas ar labvēlīgiem nodokļu nosacījumiem kropļo konkurenci, ES finansējumu un piekļuvi valsts atbalstam vai publiskajam iepirkumam; mudina dalībvalstis atgūt visu veidu valsts atbalstu, kas sniegts uzņēmumiem, ja tie ir iesaistīti ES nodokļu standartu pārkāpšanā”; tā kā pretpasākumi būtu jāattiecinā arī uz dalībvalstīm, ja tās atsakās veikt nepieciešamos pasākumus, lai grozītu kaitniecisku preferenciālu nodokļu režīmu, kas apdraud līdzvērtīgu konkurenci Savienībā;
 - iv) tā kā ir vajadzīga jēdziena “pastāvīga darījumdarbības vieta” jauna definīcija, lai nodrošinātu, ka nodokļus iekasē vietā, kurā notiek ekonomiskā darbība un vērtības radīšana; tā kā līdztekus tam būtu jāizstrādā saistošu kritēriju minimums, ar ko nolūkā izvairīties no “pastkastītes uzņēmumiem” noteiktu, vai ekonomiskā darbība ir pietiekama, lai nodokli uzliktu attiecīgajā dalībvalstī, jo īpaši saistībā ar digitālās ekonomikas izvirzītajiem uzdevumiem;

⁽¹⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+REPORT+A8-2015-0040+0+DOC+XML+V0//LV>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- v) tā kā Komisijas pašlaik veiktajā izmeklēšanā saistībā ar iespējamajiem Savienības valsts atbalsta noteikumu pārkāpumiem tika konstatēts, ka nav pietiekami pārredzams veids, kādā šie noteikumi būtu jāpiemēro; tā kā — lai to labotu, Komisijai būtu jāpublisko valsts atbalsta pamatnostādnes, ar ko precizētu, kā Komisija noteiks ar valsts atbalsta nodokļiem saistīto principu piemērojumu, tādējādi sniedzot lielāku juridisko noteiktību gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm; tā kā saistībā ar valsts atbalsta noteikumu modernizēšanu Komisijai būtu jānodrošina efektīva piešķirtā valsts atbalsta *ex-post* likumības pārbaude;
- vi) tā kā viens no Padomes Direktīvas 2003/49/EK ⁽¹⁾ neparedzētajiem efektiem ir tāds, ka ar nodokli var neaplikt pārrobežu procentu un honorāru maksājumus (vai arī nodoklis būtu niecīgs); tā kā minētajā direktīvā, kā arī Padomes Direktīvā 2005/19/EK ⁽²⁾ un citos attiecīgajos Savienības tiesību aktos ir jāievieš vispārējs noteikums, ar ko novērš ļaunprātīgu izmantošanu;
- vii) tā kā Savienības mēroga ienākumu izcelsmes vietā ieturēts nodoklis vai līdzīgas ietekmes pasākums nodrošinātu, ka visa Savienībā gūtā peļņa vismaz vienu reizi tiek aplikta ar nodokli Savienībā, pirms šī peļņa tiek pārvesta pāri Savienības robežām;
- viii) tā kā pašreizējais Savienības regulējums par nodokļu dubultās uzlikšanas strīdu izšķiršanu starp dalībvalstīm nav efektīvs un to varētu uzlabot, ja, pamatojoties uz jau spēkā esošajām sistēmām, panāktu skaidrākus noteikumus un stingrākus termiņus;
- ix) tā kā nodokļu konsultantiem ir izšķiroša nozīme agresīvas nodokļu plānošanas veicināšanā, palīdzot uzņēmumiem izstrādāt sarežģītas juridiskas struktūras, lai izmantotu neatbilstības un nepilnības, kas izriet no atšķirīgām nodokļu sistēmām; tā kā nav iespējams gūt fundamentālu pārskatu pār uzņēmumu ienākumu ienākuma nodokļu sistēmu, ja netiek izmeklēta šo konsultāciju uzņēmumu prakse; tā kā šādā izmeklēšanā ir jāpievēršas attiecīgajiem uzņēmumiem raksturīgajam interešu konfliktam, jo šie uzņēmumi vienlaikus sniedz gan padomus valstu valdībām par nodokļu sistēmu izveidi, gan konsultācijas uzņēmumiem par to, kā šādu sistēmu ietvaros vislabāk optimizēt nodokļu saistības;
- AU. tā kā vispārējo nodokļu iekasēšanas efektivitāti, nodokļu taisnīguma principu un valstu nodokļu pārvalžu uzticamību apdraud ne tikai agresīva nodokļu plānošana un *BEPS* darbības; tā kā Savienībai un dalībvalstīm tikpat izšķirīgi būtu jārikojas, lai risinātu problēmas, ko rada izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un krāpšanās ar nodokļiem gan attiecībā uz uzņēmumu, gan fizisku personu nodokļu saistībām, kā arī jārisina problēmas, kas saistītas ne tikai ar uzņēmumu, bet arī ar citu nodokļu, jo īpaši PVN, iekasēšanu; tā kā šie pārējie nodokļu iekasēšanas un pārvaldības elementi ir būtiska daļa no pašreizējām nodokļu politikas nepilnībām;
- AV. tā kā līdz ar to Komisijai būtu jāapsver arī tas, kā tā risinās minētos plašos jautājumus, jo īpaši par PVN noteikumu izpildi dalībvalstīs un to piemērošanu pārrobežu gadījumos, kā arī nepilnības PVN (kas atsevišķās dalībvalstīs ir ievērojams valsts ienākumu avots) iekasēšanā, izvairīšanās no PVN maksāšanas un arī negatīvās sekas, ko rada atsevišķu nodokļu amnestija vai nepārredzamas nodokļu atļaušanas shēmas; tā kā ikvienā šādā jaunā pasākumā būtu jāņem vērā izmaksu un ieguvumu līdzsvars,
1. prasa Komisijai līdz 2016. gada jūnijam iesniegt Parlamentam vienu vai vairākus likumdošanas priekšlikumus, kurā ņemti vērā šā ziņojuma pielikumā izklāstītie sīki izstrādātie ieteikumi;
 2. apstiprina, ka minētajos ieteikumos ir ievērotas pamattiesības un subsidiaritātes princips;
 3. uzskata, ka pieprasītā priekšlikuma finansiālā ietekme būtu jāsedz ar atbilstošiem budžeta piešķirumiem;
 4. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju ar tai pievienotajiem sīki izstrādātajiem ieteikumiem nosūtīt Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs (OV L 157, 26.6.2003., 49. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 17. februāra Direktīva 2005/19/EK, ar ko groza Direktīvu 90/434/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai (OV L 58, 4.3.2005., 19. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

SĪKI IZSTRĀDĀTI IETEIKUMI PAR PIEPRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

A. Pārredzamība

Ieteikums A1. Visu nozaru multinacionālo uzņēmumu obligāta, publiska pārskatu sniegšana par katru valsti atsevišķi

Eiropas Parlaments vēlreiz aicina Eiropas Komisiju darīt visu nepieciešamo, lai līdz 2016. gada pirmajam ceturksnim visu nozaru multinacionāliem uzņēmumiem piemērotu prasību sniegt visaptverošus un publiskus pārskatus par katru valsti atsevišķi (CBC-R).

- Šis priekšlikums būtu jāizstrādā, pamatojoties uz ESAO prasībām tās CBC-R datu veidlapas paraugā, kas publicēts 2014. gada septembrī (ESAO/G20 BEPS projekts, 13. darbība).
- Izstrādājot priekšlikumu, Komisijai būtu jāapsver arī šādi jautājumi:
 - Komisijas 2015. gada 17. jūnija–9. septembra apspriešanās par CBC-R rezultāti, kuras laikā analizēja dažādās iespējas Savienībā īstenot CBC-R;
 - priekšlikumi, ar ko paredz pilnībā publiskotu CBC-R, kā izklāstīts pārskatītajā Akcionāru tiesību direktīvā, par ko 2015. gada 8. jūlijā nobalsoja Eiropas Parlaments⁽¹⁾, un pašreizējie dialogi par minēto direktīvu.

Ieteikums A2. Jauns marķējums “Godīgs nodokļu maksātājs” uzņēmumiem, kas īsteno labu nodokļu praksi

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt likumdošanas priekšlikumu par brīvprātīgu marķējumu “Godīgs nodokļu maksātājs”.

- Priekšlikumā būtu jāietver Eiropas regulējums atbilstības kritērijiem, saskaņā ar kuriem valstu iestādes varētu piešķirt šo marķējumu.
- Šādā atbilstības kritēriju regulējumā būtu skaidri jānosaka, ka marķējums “Godīgs nodokļu maksātājs” tiek piešķirts tikai tiem uzņēmumiem, kas pilda lielākas saistības nekā to prasa Savienības un valstu tiesību akti.
- Ar marķējumu “Godīgs nodokļu maksātājs” uzņēmumi būtu jāmotivē nodokļu godīgu maksāšanu padarīt par savas korporatīvās sociālās atbildības politikas būtisku daļu un gada pārskatos ziņot par savu nostāju nodokļu jautājumos.

Ieteikums A3. Obligāta ziņošana par jauniem nodokļu pasākumiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par jaunu mehānismu, ar ko dalībvalstīm nekavējoties prasa informēt pārējās dalībvalstis un Komisiju, ja kāda dalībvalsts plāno ieviest jaunu atlaidi, atvieglojumu, atbrīvojumu, stimulu vai līdzīgu pasākumu, kam varētu būt materiāla ietekme uz attiecīgās dalībvalsts faktisko nodokļu likmi vai citas dalībvalsts nodokļu bāzi.

- Šajos dalībvalstu paziņojumos nolūkā atbalstīt Rīcības kodeksa jautājumu grupas pasākumus kaitnieciskas nodokļu prakses apzināšanai ir jāietver to būtisko seku analīze, kādas citām dalībvalstīm un jaunattīstības valstīm radīs jaunie nodokļu pasākumi.
- Šie jaunie nodokļu pasākumi būtu arī jāietver Eiropas pusgadā un būtu jāizstrādā ieteikumi pēc pasākumiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 8.7.2015., P8_TA(2015)0257.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- Eiropas Parlamentam regulāri būtu jāsaņem atjaunināta informācija par Eiropas Komisijas sniegtajiem paziņojumiem un veiktajiem novērtējumiem.
- Būtu jāparedz sankcijas pret dalībvalstīm, kuras šādas ziņošanas prasības neievēro.
- Komisijai būtu arī jāapsver iespēja nodokļu konsultāciju firmām uzlikt pienākumu ziņot valstu nodokļu iestādēm, ja šīs firmas izstrādā un sāk popularizēt atsevišķas nodokļu shēmas, kas paredzētas, lai uzņēmumiem palīdzētu samazināt to kopējās nodokļu saistības, kā tas pašlaik notiek atsevišķās dalībvalstīs; tāpat arī Komisijai ir jāapsver tas, vai šādas informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm ar Rīcības kodeksa starpniecību būtu efektīvs instruments, ar ko panākt uzlabojumus Savienības uzņēmumu ienākuma nodokļu jomā.

Ieteikums A4. Automātiskas apmaiņas ar informāciju par nodokļu nolēmumiem attiecināšana uz visiem nodokļu nolēmumiem un atsevišķas informācijas publiskošana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju Direktīvā 2011/16/ES, kas ietver tādus elementus kā automātiska apmaiņa ar informāciju par nodokļu nolēmumiem, iekļaut arī šādus papildu aspektus:

- automātiskas apmaiņas ar informāciju par nodokļu nolēmumiem darbības jomas paplašināšana, to attiecinot ne tikai uz pārrobežu nodokļu nolēmumiem, bet arī visiem nodokļu nolēmumiem uzņēmumu ienākuma nodokļa piemērošanas jomā. Sniegtajai informācijai ir jābūt visaptverošai un formātā, par ko panākta savstarpēja vienošanās, lai šo informāciju efektīvi varētu izmantot attiecīgo valstu nodokļu iestādes;
- nodokļu nolēmumu pārredzamības būtiska palielināšana Savienības līmenī, pienācīgu uzmanību pievēršot uzņēmējdarbības konfidencialitātei un komercnoslēpumam un ņemot vērā pašreizējo labāko praksi, ko piemēro atsevišķās dalībvalstīs, ik gadu publicējot ziņojuma kopsavilkumu, kurā uzskaitītas galvenās lietas, kas iekļautas Komisijas veidotajā drošajā centralizētajā direktoriijā, kurā apkopoti nodokļu nolēmumi un iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu;
- sniegtajai informācijai ir jābūt standartizētā veidā, par kuru panākta vienošanās, lai sabiedrība šo informāciju varētu efektīvi izmantot;
- tiek nodrošināts, ka obligātajā apmaiņā ar informāciju par nodokļu nolēmumiem Komisija uzņemas visaptverošu un nozīmīgu lomu, izveidojot dalībvalstīm un Komisijai pieejamu drošu centralizētu direktoriju, kurā apkopoti visi nodokļu nolēmumi, par kuriem panākta vienošanās Savienībā;
- tiek nodrošināts, ka atbilstīgas sankcijas piemēro dalībvalstīm, kas pretēji to pienākumam automātiski neapmainās ar informāciju par nodokļu nolēmumiem.

Ieteikums A5. Bezmuitas ostu pārredzamība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- nosaka maksimālo termiņu, kādā preces drīkst pārdot bezmuitas ostās, atbrīvojot no muitas nodevām, akcīzes nodokļiem un PVN;
- nosaka pienākumu bezmuitas ostu iestādēm nekavējoties informēt attiecīgās dalībvalstu un trešo valstu nodokļu iestādes par ikvienu darījumu, ko šo dalībvalstu nodokļu rezidenti ir veikuši bezmuitas ostu teritorijā.

Ieteikums A6. Komisijas aplēses par uzņēmumu ienākuma nodokļu politikas nepilnībām

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju:

- pamatojoties uz dalībvalstu pašlaik piemēroto labāko praksi, izveidot saskaņotu metodoloģiju, kura būtu jāpublisko un kuru varētu izmantot, lai visās dalībvalstīs aplēstu tiešo un netiešo uzņēmumu ienākuma nodokļu atšķirību apmēru, proti, atšķirību starp nesamaksājamiem un samaksājamiem uzņēmumu ienākuma nodokļiem;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- sadarboties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu analizējamo datu sniegšanu, izmantojot minēto metodoloģiju nolūkā iegūt pēc iespējas precīzākus datus;
- izmantot apstiprinātu metodoloģiju un nepieciešamos datus, lai reizi divos gados izstrādātu un publicētu tiešo un netiešo uzņēmumu ienākuma nodokļu atšķirību apmēru visā Savienībā.

Ieteikums A7. Informatoru aizsardzība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- aizsargā informatorus, kuri rīkojušies vienīgi sabiedrības interesēs (un ne arī naudas vai kādu citu privātu apsvērumu dēļ) un ziņojuši par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokli kādā Eiropas Savienības dalībvalstī. Šādi ziņotāji būtu jāaizsargā, ja viņi attiecīgajai kompetentajai iestādei ziņo par ļaunprātīgu rīcību, kaitniecisku praksi, krāpšanu vai nelegālu darbību, un viņi būtu jāaizsargā arī gadījumos, kad ilgstoši netiek novērsta ļaunprātīga rīcība, kaitnieciska prakse, krāpšana vai nelegāla darbība saistībā ar uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas varētu skart sabiedrības intereses, un viņi par savām bažām informē visu sabiedrību;
- nodrošina, ka Eiropas Savienībā tiek saglabātas tiesības uz vārda brīvību un informēšanu;
- šādai aizsardzībai būtu jāatbilst vispārējai tiesību sistēmai un jābūt efektīvai, lai nepieļautu nepamatotu tiesisko vajāšanu, ekonomiskas sankcijas un diskriminēšanu;
- šāds likumdošanas priekšlikums būtu jābalsta uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 596/2014⁽¹⁾ un jāņem vērā visi turpmākie Savienības tiesību akti šajā jomā;
- tāpat arī šādā likumdošanas priekšlikumā varētu ņemt vērā Eiropas Padomes Ieteikumu CM/Rec(2014)7⁽²⁾ par informatoru aizsardzību un jo īpaši jēdziena "informators" definīciju, norādot, ka informators ir ikviens persona, kas ziņo vai izpauž informāciju par sabiedrības interešu apdraudējumu vai kaitējumu saistībā ar attiecīgās personas darba attiecībām publiskajā vai privātajā sektorā.

B. Koordinācija

Ieteikums B1. Kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu par kopējās konsolidētās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes ieviešanu.

Pirmkārt, līdz 2016. gada jūnijam Savienībā ir jāievieš obligāta kopējā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāze (KUI NB) — iespējams, nosakot pagaidu izņēmumus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un uzņēmumiem, kas nav multinacionāli uzņēmumi un kas neveic pārrobežu darbības —, lai uzņēmumiem, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, varētu piemērot tikai vienu noteikumu kopumu, ar ko aprēķināt šo uzņēmumu ar nodokli apliekamo peļņu.

Otrkārt, pēc iespējas drīz un noteikti ne vēlāk kā 2017. gada beigās ir jāievieš obligāta KKUI NB, pienācīgi ņemot vērā daudzās un dažādās iespējas (piemēram, to izmaksu faktoringu, kas rodas, iekļaujot mazos un vidējos uzņēmumus un uzņēmumus, kas neveic pārrobežu darbību).

KKUI NB būtu jābalsta uz proporcionālā sadalījuma formulas metodi, kas atspoguļo uzņēmumu reālās ekonomiskās darbības un nepiešķir nepamatotas priekšrocības atsevišķām dalībvalstīm.

Pārejas periodā starp obligātas KUI NB un pilnīgas KKUI NB ieviešanu ir jāīsteno pasākumu kopums, lai samazinātu peļņas novirzīšanu (galvenokārt ar transfertcenu noteikšanu), tostarp obligāti ir jāizstrādā Savienības mēroga likumdošanas priekšlikums par cīņu pret BEPS. Šajos pasākumos nebūtu jāietver pārrobežu zaudējumu pagaidu kompensēšanas režīms, ja vien Komisija var garantēt, ka tas būs pārredzams un neradīs iespēju šo režīmu ļaunprātīgi izmantot agresīvas nodokļu plānošanas nolūkā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 596/2014 par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (OV L 173, 12.6.2014., 1. lpp.).

⁽²⁾ http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdcj/Whistleblowers/protecting_whistleblowers_en.asp

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

Komisijai būtu jāapsver, kādā apmērā būs jāizstrādā vispārēji apstiprinātu kopīgu grāmatvedības principu kopums, lai sagatavotu pakārtotos grāmatvedības datus, kas būs jāizmanto KUIINB nolūkiem.

Ikvienā priekšlikumā par KUIINB vai pilnīgu KUIINB būtu jāietver pretizvairīšanās klauzula.

Ieteikums B2. Padomes Rīcības kodeksa jautājumu grupas (uzņēmējdarbības nodokļi) pilnvaru nostiprināšana un pārredzamības uzlabošana

Eiropas Parlaments aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par Rīcības kodeksa jautājumu grupas iekļaušanu Kopienas metodē, to apstiprinot kā Padomes darba grupu, kurā kā novērotāji piedalītos Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments.

- Rīcības kodeksa jautājumu grupa (RKJ grupa) kļūs pārredzamāka, efektīvāka un pārskatatbildīgāka, cita starpā īstenojot šādus pasākumus:
 - regulāra pārskata par apmēru, kādā dalībvalstis pilda RKJ grupas ieteikumus, sniegšana, atjaunināšana un publicēšana savā sešu mēnešu progresa ziņojumā finanšu ministriem;
 - regulāra (ik pēc diviem gadiem) kaitnieciskas nodokļu prakses saraksta sniegšana, atjaunināšana un publicēšana;
 - regulāra RKJ grupas sanāksmju protokolu sagatavošana, sniegšana un publicēšana, nodrošinot aizvien lielāku pārredzamību ieteikumu izstrādes procesā, jo īpaši norādot dalībvalstu pārstāvju nostājas;
 - politiskā priekšsēdētāja izraudzīšanās, ko veic finanšu ministri;
 - struktūras profila paaugstināšanas nolūkā katra dalībvalsts izraugās augsta līmeņa pārstāvi un tā vietnieku.
- RKJ grupai ir šādi uzdevumi:
 - apzināt kaitniecisku praksi Savienībā;
 - ierosināt pasākumus un termiņus nolūkā izskaust kaitniecisku praksi un uzraudzīt ierosināto ieteikumu/pasākumu rezultātus;
 - pārskatīt ziņojumus par dalībvalstu jaunieviesto nodokļu pasākumu sekām, kā tas minēts iepriekš, un izvērtēt, vai ir nepieciešama rīcība;
 - ierosināt citas iniciatīvas, ar ko pievēršas nodokļu pasākumiem Savienības ārpolitikas jomā;
 - uzlabot izpildu mehānismus, ar ko vēršas pret agresīvas nodokļu plānošanas prakses sekmēšanu.

Ieteikums B3. "Patentlodziņi" un citi preferenciāli nodokļu režīmi — preferenciālo režīmu sasaiste ar vērtības radīšanas vietu

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju arī turpmāk sniegt norādījumus dalībvalstīm par to, kā īstenot "patentlodziņa" režīmus saskaņā ar "grozīto saiknes pieeju", lai šie režīmi nebūtu kaitnieciski.

- Šādos norādījumos būtu skaidri jānosaka, ka preferenciāli režīmi, tādi kā "patentlodziņi", ir jābalsta uz "grozīto saiknes pieeju", kā tas noteikts ESAO BEPS 5. darbībā, proti, ir jābūt tiešai saiknei starp nodokļu atvieglojumiem un pakārtotajām pētniecības un izstrādes darbībām.
- Ekstensīvas "patentlodziņu" shēmas bez saiknes ar ģeogrāfisko izcelsmi un zinātības "termiņš" būtu jāuzskata par kaitniecisku praksi.
- Ja 12 mēnešu laikā dalībvalstis šo jauno pieeju nepiemēro konsekventi, Komisijai būtu jāiesniedz saistoša tiesību akta priekšlikums.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikumi par vienotiem Eiropas standartiem un definīcijām attiecībā uz to, kas tiek un kas netiek uzskatīts par pētniecības un izstrādes veicināšanu, un priekšlikumi par “patentlodziņu” un “inovācijlodziņu” izmantojuma saskaņošanu, ietverot vecā režīma atcelšanas pārņemšanu uz 2017. gada 30. jūniju, sāsinot līdzšinējo nosacījumu saglabāšanas periodu.

Ieteikums B4. Kontrolēta ārvalsts sabiedrība

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- nodrošina Savienības mēroga satvaru attiecībā uz noteikumiem par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām, lai uz zemu vai beznodokļu valstīm novirzītā peļņa tiktu efektīvi aplikta ar nodokli un lai nepieļautu, ka Savienībā spēkā esošie dažādie dalībvalstu noteikumi par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām kropļo iekšējā tirgus darbību. Šādam satvaram būtu jānodrošina tiesību aktu par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām pilnīga piemērošana, izslēdzot situācijas, kurās piemēro pilnīgi mākslīgus režīmus. Tas saglabā tiesības katrai dalībvalstij ieviest stingrākus noteikumus.

Ieteikums B5. Dalībvalstu koordinācijas uzlabošana nodokļu revīziju jomā

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par Direktīvas 2011/16/ES grozīšanu ar šādu mērķi:

- nodrošināt efektīvākas vienlaicīgas nodokļu revīzijas un pārbaudes, ja divu vai vairāk dalībvalstu nodokļu iestādes kopīgu vai komplementāru interešu vārdā nolemj veikt pārbaudes saistībā ar vienu vai vairākām personām;
- nodrošināt, ka mātesuzņēmumu un tā meitasuzņēmumus, kas atrodas Savienībā, vienlaicīgi revīdē attiecīgo valstu nodokļu iestādes mātesuzņēmuma nodokļu iestādes vadībā, lai starp nodokļu iestādēm būtu efektīva apmaiņa ar informāciju. Papildus ir jāveic šādi pasākumi:
 - nodokļu iestādēm regulāri būtu jāapmainās ar informāciju par savām izmeklēšanas darbībām, lai uzņēmumu grupas negūtu priekšrocības no tā, ka tās izmanto dažādo valstu nodokļu sistēmu neatbilstības vai nepilnības;
 - termiņiem informācijas apmaiņai par pašreizējām revīzijām būtu jābūt pēc iespējas īsākiem;
 - attiecīgā uzņēmuma nodokļu iestādēm būtu sistemātiski jāinformē tās pašas uzņēmumu grupas citu struktūru nodokļu iestādes par nodokļu revīzijas rezultātu;
 - nodokļu iestādei nebūtu jāpieņem nekādi lēmumi par nodokļu revīzijas iznākumu, kamēr nav informētas pārējās attiecīgās nodokļu iestādes.

Ieteikums B6. Vienota Eiropas nodokļa maksātāja identifikācijas numura ieviešana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numuru.

- Priekšlikums ir jābalsta uz Eiropas nodokļu maksātāja identifikācijas numura izklāstu Komisijas 2012. gada Rīcības plānā, kā pastiprināt cīņu pret krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, (22. darbība) ⁽¹⁾ un uz apspriešanās rezultātiem, kura saistībā ar šo plānu notika 2013. gadā ⁽²⁾.

C. Konverģence

Ieteikums C1. Jauna pieeja starptautiskajiem nodokļu režīmiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu par to, lai Savienība būtu pilnvarota paust vienotu nostāju par starptautiskajiem nodokļu režīmiem.

⁽¹⁾ COM(2012)0722.

⁽²⁾ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- Pilnvaras vest sarunas ar trešām valstīm par nodokļu režīmiem Savienības vārdā būtu jāuztic Komisijai, nevis tā kā pašlaik, kad lēmumus pieņem divpusējās sarunās, kas nesniedz optimālāko rezultātu, jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstīm.
- Komisijai ir jānodrošina, ka šādi nolīgumi ietver savstarpīgus noteikumus un aizliedz jebkādu tādu nelabvēlīgu ietekmi uz Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ko rada trešo valstu tiesību aktu ārusteritoriāla piemērošana Savienības un tās dalībvalstu jurisdikcijā.
- Būtu jāievieš vienots Savienības daudzpusējais nodokļu nolīgums, ar ko aizstātu daudzos divpusējos nodokļu nolīgumus, kas noslēgti dalībvalstu starpā un ar citām valstīm.
- Visos Savienības noslēgtajos jaunajos starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos būtu jāiekļauj klauzula par nodokļu labu pārvaldību.
- Visos starptautiskajos nodokļu režīmos ietver izpildes mehānismu.

Ieteikums C2. Jēdziena “nodokļu oāzes” vienota un argumentēta definīcija

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par to, lai, cita starpā sadarbībā ar ESAO un Apvienoto nāciju organizāciju izstrādātu argumentētus kritērijus jēdziena “nodokļu oāzes” definēšanai.

- Šie kritēriji būtu jābalsta uz visaptverošiem, pārredzamiem, skaidriem, objektīvi pārbaudāmiem un kopīgi apstiprinātiem rādītājiem, turpinot labas pārvaldības principu izstrādi, kā tas izklāstīts Komisijas 2009. gada paziņojumā “Labas pārvaldības veicināšana nodokļu lietās”⁽¹⁾, proti, jāņem vērā tādi principi kā informācijas apmaiņa un administratīvā sadarbība, godīga nodokļu konkurence un pārredzamība.
- Šiem kritērijiem būtu jāaptver tādi jēdzieni kā banku noslēpums, uzņēmumu īpašumtiesību reģistrs, tresti un fondi, uzņēmumu pārskatu publicēšana, spēja apmainīties ar informāciju, nodokļu administrācijas efektivitāte, nodokļu apiešanas veicināšana, kaitniecisku juridisko instrumentu esība, nelikumīgi iegūtu naudas līdzekļu legalizācijas novēršana, informācijas apmaiņas automatiskums, divpusējo līgumu esība, starptautiskās pārredzamības saistības un tiesu iestāžu sadarbība.
- Pamatojoties uz šiem kritērijiem, Komisijai būtu jāiesniedz pārskatīts saraksts ar nodokļu oāzēm, ar šo sarakstu aizstājot 2015. gada jūnijā sagatavoto pagaidu sarakstu.
- Šis nodokļu oāžu saraksts būtu jāsaista ar attiecīgajiem nodokļu tiesību aktiem un jāizmanto kā atsauces punkts citām politikas nostādņēm un tiesību aktiem.
- Komisijai saraksts būtu jāpārskata vismaz reizi divos gados vai pēc tam, kad to argumentēti pieprasa attiecīgajā sarakstā iekļautā jurisdikcija.

Ieteikums C3. Pretpasākumi, ar ko vērsties pret uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu par pretpasākumu plānu, kas Savienībai un dalībvalstīm kā akcionārēm un valsts struktūru, banku un finansēšanas programmu finansētājām ir jāpiemēro attiecībā uz uzņēmumiem, kas izmanto nodokļu oāzes nolūkā ieviest agresīvas nodokļu plānošanas shēmas un kas līdz ar to neievēro Savienības labas nodokļu pārvaldības standartus.

- Šajos pretpasākumos būtu jāietver:

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0201:FIN:LV:PDF>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- aizliegums piekļūt valsts atbalstam vai publiskā iepirkuma iespējām Savienības vai valstu līmenī;
- aizliegums piekļūt atsevišķiem Savienības fondiem.
- Tas *inter alia* būtu jāsasniedz ar šādiem pasākumiem:
 - izdarot grozījumus Eiropas Investīciju bankas (EIB) statūtos (līgumiem pievienotais 5. protokols), lai nodrošinātu, ka EIB finansējumu nevar saņemt tie galasaņēmēji vai finansu starpnieki, kas izmanto nodokļu oāzes vai kaitniecisku nodokļu praksi⁽¹⁾;
 - izdarot grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/1017⁽²⁾, lai nodrošinātu, ka ESIF līdzekļus nevar saņemt šādi uzņēmumi⁽³⁾;
 - izdarot grozījumus Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 1305/2013⁽⁴⁾, (ES) Nr. 1306/2013⁽⁵⁾, (ES) Nr. 1307/2013⁽⁶⁾ un (ES) Nr. 1308/2013⁽⁷⁾, lai nodrošinātu, ka KLP fondus nevar saņemt šādi uzņēmumi;
 - turpinot valsts atbalsta modernizācijas procesu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis nesniedz valsts atbalstu šādiem uzņēmumiem⁽⁸⁾;
 - izdarot grozījumus Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1303/2013⁽⁹⁾, lai nodrošinātu, ka neviens no šādiem uzņēmumiem nevar saņemt naudu, ko sniedz pieci Eiropas struktūrfondi un investīciju fondi (Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds, Kohēzijas fonds, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu);
 - izdarot grozījumus Nolīgumā par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) dibināšanu, lai nodrošinātu, ka ERAB finansējumu nevar saņemt neviens no šādiem uzņēmumiem⁽¹⁰⁾;
 - aizliedzot noslēgt tirdzniecības nolīgumus starp Savienību un jurisdikcijām, ko Komisija definējusi kā nodokļu oāzes.

Komisija pārbauda, vai ir iespējams apturēt vai pārtraukt to spēkā esošo tirdzniecības nolīgumu darbību, kas noslēgti ar valstīm, kuras definētas kā nodokļu oāzes.

⁽¹⁾ http://www.eib.org/attachments/general/governance_of_the_eib_en.pdf

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/priorities/jobs-growth-investment/plan/docs/proposal_regulation_efs_en.pdf

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atceļšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽⁸⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0026+0+DOC+XML+V0//EN>

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

⁽¹⁰⁾ <http://www.ebrd.com/news/publications/institutional-documents/basic-documents-of-the-ebrd.html>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

Ieteikums C4. Pastāvīga darījumdarbības vieta

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- koriģē jēdziena “pastāvīga darījumdarbības vieta” definīciju, lai uzņēmumi nevarētu mākslīgi izvairīties no aplikšanas ar nodokli dalībvalstīs, kurās tie veic ekonomisku darbību. Šajā definīcijā būtu jāietver arī situācijas, kurās attiecībā uz pilnībā dematerializētās digitālās darbībās iesaistītiem uzņēmumiem uzskata, ka tiem ir pastāvīga darījumdarbības vieta kādā dalībvalstī, ja šiem uzņēmumiem ir ievērojams digitālās darbības īpatsvars attiecīgās valsts ekonomikā;
- ievieš minimālās ekonomiskās klātbūtnes definīciju Savienības līmenī, aptverot arī digitālo ekonomiku, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi patiešām rada vērtību un bagātina tās dalībvalsts ekonomiku, kurā tie ir apliekami ar nodokļiem.

Abām iepriekš minētajām definīcijām vajadzētu būt daļai no konkrētām darbībām nolūkā aizliegt tā dēvētos “pastkastītes uzņēmumus”.

Ieteikums C5. Transfertcenu noteikšanas regulējuma uzlabošana ES

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko:

- pamatojoties uz gūto pieredzi un jauno ESAO transfertcenu noteikšanas principu analīzi, izstrādā Savienības īpašas pamatnostādnes par to, kā ESAO principi būtu jāpiemēro un kā tie būtu jāinterpretē Savienības kontekstā, lai
 - atspoguļotu iekšējā tirgus ekonomisko realitāti;
 - nodrošinātu juridisko noteiktību, skaidrību un taisnīgumu dalībvalstīm un uzņēmumiem, kas darbojas Savienībā;
 - mazinātu risku, ka peļņas novirzīšanas nolūkā noteikumus varētu izmantot ļaunprātīgi.

Ieteikums C6. Savstarpēji neatbilstīgi hibrīdrežīmi

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko vai nu

- saskaņo definīcijas par parādu, pašu kapitālu, pārredzamām un nepārredzamām juridiskām vienībām, saskaņo aktīvu un pasīvu attiecināšanu uz pastāvīgo darījumdarbības vietu un saskaņo izmaksu un peļņas sadalīšanu starp dažādām vienas un tās pašas uzņēmumu grupas struktūrām, vai arī
- novērš nodokļu dubulto neuzlikšanu gadījumā, ja konstatēta savstarpēji neatbilstīgu hibrīdrežīmu izmantošana.

Ieteikums C7. ES valsts atbalsta režīma izmaiņas saistībā ar nodokļiem

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju ne vēlāk kā līdz 2017. gada vidum iesniegt priekšlikumu, ar ko:

- nosaka saistošas pamatnostādnes nolūkā precizēt, kā Komisija noteiks ar valsts atbalsta nodokļiem saistīto principu piemērojumu, tādējādi sniedzot lielāku juridisko noteiktību gan uzņēmumiem, gan dalībvalstīm un ņemot vērā to, ka citās nozarēs šādas pamatnostādnes ir bijušas ļoti iedarbīgas, pārtraucot un novēršot dalībvalstīs praksi, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem par valsts atbalstu. Šādu ietekmi var sasniegt vienīgi tad, ja pamatnostādnes ir ļoti precīzas un ietver robežvērtības skaitļu izteiksmē;
- publisko valsts atbalsta politikai neatbilstīgu nodokļu politiku, lai uzņēmumiem un dalībvalstīm sniegtu norādījumus un uzlabotu juridisko noteiktību. Šim nolūkam Komisija pārdala līdzekļus, tos piešķirot Konkurences ĢD, lai tas varētu efektīvi rīkoties ikvienā jautājumā, kas saistīts ar nelegālu valsts atbalstu (ietverot selektīvus nodokļu atvieglojumus).

Tāpat arī Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju ilgākā termiņā izvērtēt iespēju grozīt spēkā esošos noteikumus, lai nepieļautu, ka saistībā ar konstatētajiem Savienības valsts atbalsta noteikumu pārkāpumiem atgūtās summas tiek piešķirtas dalībvalstīm, kuras piešķirušas nelikumīgo ar nodokļiem saistīto valsts atbalstu, kā tas notiek pašlaik. Piemēram, atgūtās valsts atbalsta summas varētu ieskaitīt Savienības budžetā vai piešķirt dalībvalstīm, kas cietušas no savas valsts nodokļu bāzes samazinājuma.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

Ieteikums C8. Padomes Direktīvu 90/435/EEK⁽¹⁾, 2003/49/EK, 2005/19/EK un citu attiecīgo Savienības tiesību aktu grozīšana un vispārēja noteikuma ieviešana nolūkā novērst ļaunprātīgu izmantošanu

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju iesniegt priekšlikumu, ar ko nodrošinātu šādus pasākumus:

- pēc vispārēja noteikuma nolūkā novērst ļaunprātīgu izmantošanu (GAAR) ieviešanas Direktīvā 90/435/EEK pēc iespējas drīzāk sākt GAAR ieviešanu Direktīvā 2003/49/EK un iesniegt priekšlikumus par GAAR ieviešanu Direktīvā 2005/19/EK un citos attiecīgos Savienības tiesību aktos;
- iekļaut GAAR ikvienā turpmākā Savienības tiesību aktā, kas attiecas uz nodokļu jautājumiem vai ietekmē nodokļus;
- saistībā ar Direktīvu 2003/49/EK papildus GAAR ieviešanai arī svītrot prasību dalībvalstīm nodrošināt preferenciālu attieksmi pret procentu un honorāru maksājumiem, ja nekur citur Savienībā nepastāv efektīva nodokļu iekasēšana;
- saistībā ar Direktīvu 2005/19/EK papildus GAAR ieviešanai ieviest arī papildu pārredzamības prasības un — ja šīs izmaiņas nav pietiekamas, lai novērstu agresīvu nodokļu plānošanu, — ieviest noteikumu par minimālo nodokli kā prasību nodokļu atvieglojumu (tādu kā dividendžu neaplikšana ar nodokli) izmantošanai vai citus līdzīgas ietekmes pasākumus.

Ieteikums C9. Pārrobežu nodokļu strīdu izšķiršanas mehānismu uzlabošana

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju līdz 2016. gada vasarai iesniegt priekšlikumu, ar ko:

- uzlabo pašreizējos mehānismus pārrobežu nodokļu strīdu izšķiršanai Savienībā, pievēršoties ne tikai nodokļu dubultai uzlikšanai, bet arī nodokļu dubultai neuzlikšanai. Mērķis ir izveidot saskaņotu Savienības pieeju strīdu izšķiršanai, paredzot skaidrākus noteikumus un stingrākus termiņus, kuru pamatā ir pašreizējās shēmas;
- ar strīdu izšķiršanas mehānismu saistītajai darbībai un lēmumiem vajadzētu būt pārredzamiem, lai uzņēmumiem mazinātu nenoteiktību, kas izriet no nodokļu tiesību aktu piemērošanas.

Ieteikums C10. Ieturamā nodokļa vai līdzīgas ietekmes pasākuma ieviešana nolūkā nepieļaut no ES izvestās peļņas neaplikšanu ar nodokli

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju līdz 2016. gada vasarai iesniegt priekšlikumu, ar ko ievieš ieturamo nodokli vai līdzīgas ietekmes pasākumu, lai visa Savienībā gūtā peļņa, ko plānots izvest, tiktu efektīvi aplikta ar nodokli Savienībā, pirms šī peļņa tiek pārvesta pāri Savienības robežām.

D. Citi pasākumi

Ieteikums D1. Papildu pasākumi nodokļu politikas nepilnību novēršanai

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju bez agresīvas nodokļu plānošanas un BEPS darbībām pievērsties arī citiem aspektiem, kas rada pašreizējās nodokļu politikas nepilnības, tostarp:

- izmeklēt, kādi ir cēloņi nodokļu, tostarp PVN, iekasēšanas zemajai efektivitātei;
- izmeklēt, kādi ir cēloņi negodīgiem nodokļiem vai nodokļu administrēšanas zemajai uzticamībai jomās, kas neskar uzņēmumu ienākuma nodokļus;
- noteikt nodokļu amnestijas principus, tostarp apstākļus, kādos šie principi būtu jāpiemēro un kādos būtu jāizvēlas citādas politikas iespējas, kā arī noteikt prasību dalībvalstīm informēt Komisiju pirms tiek noteikta kāda jauna nodokļu amnestija, lai nepieļautu, ka šāda politika nelabvēlīgi ietekmē turpmāko nodokļu iekasēšanu;

⁽¹⁾ Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 20.8.1990., 6. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ierosināt pārredzamības minimumu nodokļu atlaišanas shēmām un diskrecionārām nodokļu politikas izmaiņām, ko nosaka valstu valdības;
- atļaut dalībvalstīm, piešķirot publiskā iepirkuma līgumus, lielākā mērā ņemt vērā tādu faktoru kā uzņēmumu atbilstība nodokļu politikai un jo īpaši izvērtēt sistemātiskus neatbilstības gadījumus;
- nodrošināt, ka nodokļu iestādes pilnībā un konstruktīvi piekļūst gan uzņēmumu, gan trastu faktisko īpašumtiesību centrālajiem reģistriem un ka šie reģistri tiek pienācīgi uzturēti un pārbaudīti.

To var panākt, ja dalībvalstis strauji transponē Ceturto direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, nodrošinot plašu un vienkāršotu piekļuvi informācijai, kas iekļauta centrālajos faktisko īpašnieku reģistros, tostarp šādu piekļuvi nodrošinot pilsoniskās sabiedrības organizācijām, žurnālistiem un iedzīvotājiem.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0458

ES un Ķīnas attiecības

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par ES un Ķīnas attiecībām (2015/2003(INI))

(2017/C 399/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā to, ka 1975. gada 6. maijā tika nodibinātas ES un Ķīnas diplomātiskās attiecības,
- ņemot vērā ES un Ķīnas stratēģisko partnerību, kas sāka 2003. gadā,
- ņemot vērā galveno tiesisko regulējumu attiecībām ar Ķīnu, proti, 1985. gada maijā parakstīto EK un Ķīnas tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības nolīgumu ⁽¹⁾, kas attiecas uz ekonomiskajām un tirdzniecības attiecībām, kā arī ES un Ķīnas sadarbības programmu,
- ņemot vērā ES un Ķīnas Stratēģisko sadarbības programmu laikposmam līdz 2020. gadam, par kuru vienojās 2013. gada 21. novembrī,
- ņemot vērā strukturēto ES un Ķīnas politisko dialogu, ko oficiāli izveidoja 1994. gadā, un augsta līmeņa stratēģisko dialogu par stratēģiskajiem un ārpolitikas jautājumiem, ko izveidoja 2010. gadā, jo īpaši ES un Ķīnas 5. augsta līmeņa stratēģisko dialogu, kas risinājās 2015. gada 6. maijā Pekinā,
- ņemot vērā kopš 2007. gada notiekošās sarunas par jaunu partnerības un sadarbības līgumu,
- ņemot vērā 2014. gada janvārī sāktās sarunas par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā,
- ņemot vērā ES un Ķīnas 17. augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2015. gada 29. jūnijā Briselē, un kopīgo deklarāciju, kas tika publicēta pēc minētās sanāksmes,
- ņemot vērā Eiropadomes priekšsēdētāja *Donald Tusk* 2015. gada 29. jūnijā pēc ES un Ķīnas 17. augstākā līmeņa sanāksmes rīkotajā kopīgajā preses konferencē ar Ķīnas premjerministru *Li Keqiang* izteiktās piezīmes, paužot ES bažas par vārda un pulcēšanās brīvību Ķīnā un pie tādām mazākumtautībām kā tibetieši un uiguri piederošu personu stāvokli un mudinot Ķīnu atsākt saturīgu dialogu ar Dalailamas pārstāvjiem,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES un Ķīna — ciešāka partnerība, augoša atbildība” (COM(2006)0631),
- ņemot vērā Padomes pamatnostādnes attiecībā uz politiku Austrumāzijā,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2006. gada 11.–12. decembra secinājumus “ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība”,
- ņemot vērā Komisijas stratēģijas dokumentu par Ķīnu 2007.–2013. gadam, daudzgadu indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam un stratēģijas dokumenta 2010. gada vidusposma pārskatu un daudzgadu indikatīvās programmas 2011.–2013. gadam pārskatu,
- ņemot vērā Ķīnas 2003. gada 13. oktobrī izdoto pirmo politikas dokumentu attiecībā uz ES,
- ņemot vērā, ka Ķīnas Nacionālā tautas kongresa Pastāvīgā komiteja 2015. gada 1. jūlijā pieņēma jaunu nacionālās drošības likumu un 2015. gada 5. maijā tika publicēts jaunā ārvalstu NVO pārvaldes likuma otrais projekts,

⁽¹⁾ OV L 250, 19.9.1985., 2. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā 2015. gada 26. maija Balto grāmatu par Ķīnas militāro stratēģiju,
- ņemot vērā ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām, ko sāka 1995. gadā, un 32. sarunu kārtu, ko rīkoja 2014. gada 8. un 9. decembrī Pekinā,
- ņemot vērā 60 pašreiz notiekošos Ķīnas un ES nozaru dialogus, kas cita starpā attiecas uz vides, reģionālās politikas, nodarbinātības un sociālo lietu, kā arī pilsoniskās sabiedrības jautājumiem,
- ņemot vērā 2012. gada februārī izveidoto ES un Ķīnas augsta līmeņa tiešu personisko kontaktu dialogu, kurš saskaņo visas ES un Ķīnas kopīgās ierosmes šajā jomā,
- ņemot vērā Zinātniskās un tehnoloģiskās sadarbības nolīgumu starp ES un Ķīnu, kurš stājās spēkā 2000. gadā⁽¹⁾, un partnerības nolīgumu zinātnes un tehnoloģiju jomā, kurš tika parakstīts 2009. gada 20. maijā,
- ņemot vērā ES un Ķīnas kopīgo paziņojumu par klimata pārmaiņām, kas pieņemts 17. augustā līmeņa sanāksmē 2015. gada jūnijā, un Ķīnas 2015. gada 30. jūnijā iesniegto dokumentu par iecerētajiem valsts noteiktajiem ieguldījumiem (IVNI) ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (UNFCCC),
- ņemot vērā ES un Ķīnas 2012. gada 3. maijā Briselē pieņemto Kopīgo deklarāciju par energodrošību un EK un Ķīnas dialogu enerģētikas jomā,
- ņemot vērā Ķīnas un ES apaļā galda sanāksmes,
- ņemot vērā 2012. gada 8.–14. novembrī notikušo Ķīnas Komunistiskās partijas 18. nacionālo kongresu un Politbiroja pastāvīgās komitejas vadības maiņu, par ko tika lemts kongresā,
- ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
- ņemot vērā 2014. gada 20.–23. oktobrī rīkotās 18. Ķīnas Komunistiskās partijas Centrālkomitejas Ceturtās plenārsēdes (Ceturtā plēnuma) rezultātus;
- ņemot vērā priekšsēdētāja 2015. gada 27. aprīļa paziņojumu ASEAN 26. augustā līmeņa sanāksmē;
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2015. gada 6. maija paziņojumu pēc viņas tikšanās ar Ķīnas premjerministru *Li Keqiang*,
- ņemot vērā pēdējo ES parlamentāro sanākumi ar Ķīnu, kas notika 2013. gada 26. novembrī,
- ņemot vērā nesenās rezolūcijas par Ķīnu, jo īpaši 2012. gada 23. maija rezolūciju par iespējamo līdzsvara trūkumu ES un Ķīnas tirdzniecībā⁽²⁾, 2012. gada 2. februāra rezolūciju par ES ārpolitiku attiecībā uz BRICS valstīm un citām jaunām lielvarām — mērķi un stratēģijas⁽³⁾, 2013. gada 14. marta rezolūciju par kodoldraudiem un cilvēktiesībām Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā⁽⁴⁾, 2014. gada 17. aprīļa rezolūciju par stāvokli Ziemeļkorejā⁽⁵⁾, 2014. gada 5. februāra rezolūciju par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam⁽⁶⁾, kā arī 2015. gada 12. marta rezolūciju Eiropas Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos gada ziņojumu Eiropas Parlamentam⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 6, 11.1.2000., 40. lpp.

⁽²⁾ OV C 264 E, 13.9.2013., 33. lpp.

⁽³⁾ OV C 239 E, 20.8.2013., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0096.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0462.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0094.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0075.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽¹⁾, 2009. gada 5. februāra rezolūciju par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Ķīnu ⁽²⁾, 2013. gada 14. marta rezolūciju par ES un Ķīnas attiecībām ⁽³⁾, 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un Ķīnas sarunām par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā ⁽⁴⁾, kā arī 2013. gada 9. oktobra rezolūciju par ES un Taivānas tirdzniecības attiecībām ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā cilvēktiesību jautājumam veltīto 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Ķīnu: mazākumtautību tiesības un nāvessoda piemērošana ⁽⁶⁾, 2011. gada 10. marta rezolūciju par stāvokli Kašgarā (Ķīna, Siņdzjanas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojumu ⁽⁷⁾, 2012. gada 5. jūlija rezolūciju par piespiedu aborta skandālu Ķīnā ⁽⁸⁾, 2013. gada 12. decembra rezolūciju par orgānu izņemšanu Ķīnā ⁽⁹⁾, kā arī 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju ⁽¹⁰⁾,
 - ņemot vērā ES ieroču embargo, ko ievieša pēc 1989. gada jūnija notikumiem Tjaņaņmeņas laukumā un ko Parlaments atbalstīja ar 2006. gada 2. februāra rezolūciju attiecībā uz kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajiem aspektiem un pamatvirzienu izvēli ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā 2005. gada 7. jūlija rezolūciju par ES attiecībām ar Ķīnu un Taivānu un drošību Tālajos Austrumos ⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tibetu, it īpaši 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Tibetu — iecere noteikt ķīniešu valodu par galveno mācību valodu ⁽¹³⁾, 2011. gada 27. oktobra rezolūciju ar Tibetu, jo īpaši par mūku un mūķeņu pašsadzīvināšanos ⁽¹⁴⁾ un 2012. gada 14. jūnija rezolūciju par cilvēktiesību stāvokli Tibetā ⁽¹⁵⁾,
 - ņemot vērā laikā no 2002. līdz 2010. gadam notikušās deviņas sarunu kārtas starp Ķīnas valdības un Dalailamas augsta līmeņa pārstāvjiem, ņemot vērā Ķīnas Valsts padomes Informācijas biroja 2015. gada 15. aprīlī publicēto Balto grāmatu par Tibetu "Tibetas attīstības ceļu veicina neizbēgama vēstures plūsma", ņemot vērā 14. Dalailamas pārstāvju izplatīto 2008. gada memorandu un 2009. gada piezīmi par patiesu autonomiju,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0350/2015),
- A. tā ka 2015. gadā aprit 40. gadskārta kopš ES un Ķīnas diplomātisko attiecību nodibināšanas; tā kā ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība ir izšķiroši svarīga ES un Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR) attiecībām un savstarpēju risinājumu rašanai globālā mēroga jautājumos un kopīgu interešu apzināšanai, piemēram, globālā un reģionālā drošība, terorisma apkarošana, cīņa pret organizēto noziedzību, kibernetdrošība, masu iznīcināšanas ieroču un kodolieroču neizplatīšana, energoapgādes drošība, globālais finanšu un tirgus regulējums, klimata pārmaiņas un ilgtspējīga attīstība, kā arī sistēmas izveide, lai varētu izskatīt ES un Ķīnas divpusējos jautājumus;
- B. tā kā 2013. gadā Ķīna un ES uzsāka sarunas par divpusējo ieguldījumu nolīgumu (*BIT*);
- C. tā kā Ķīna, kurai ir milzīgs un augošs tirgus, ir ievērojama ES tirdzniecības partnere; tā kā pašreiz norītošanās sarunas par ieguldījumu nolīgumu ir viens no svarīgākajiem jautājumiem ES un Ķīnas divpusējās ekonomikas un tirdzniecības attiecībās;

⁽¹⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 219. lpp.
⁽²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 132. lpp.
⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0097.
⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0411.
⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0412.
⁽⁶⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 80. lpp.
⁽⁷⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 185. lpp.
⁽⁸⁾ OV C 349 E, 29.11.2013., 98. lpp.
⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0603.
⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.
⁽¹¹⁾ OV C 288 E, 25.11.2006., 59. lpp.
⁽¹²⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 471. lpp.
⁽¹³⁾ OV C 99 E, 3.4.2012., 118. lpp.
⁽¹⁴⁾ OV C 131 E, 8.5.2013., 121. lpp.
⁽¹⁵⁾ OV C 332 E, 15.11.2013., 185. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- D. tā kā pašreizējā Ķīnas Komunistiskās partijas (ĶKP) ģenerāļsekretāra un priekšsēdētāja *Xi Jinping* vadībā Ķīna ir sākusī iniciatīvu virkni, ieskaitot "Jaunā zīda ceļa" projektu, lai Ķīnu ekonomiskā ziņā integrētu Vidusāzijā un, visbeidzot, Eiropā un Āfrikā, Āzijas Infrastruktūras investīciju bankas (AIIB) nodibināšanu un stratēģiski svarīgu vienošanos ar Krieviju enerģētikas jomā par ikgadēju 38 miljonu kubikmetru dabas gāzes piegādi, naftas cauruļvada būvi un citiem kopīgiem naftas ieguves un izpētes projektiem Ķīnā; tā kā Ķīna dažu pēdējo gadu laikā ir īstenojusi aizvien aktīvāku investīciju politiku Eiropas Savienībā, kā arī tās austrumu kaimiņvalstīs;
- E. tā kā prezidents *Xi Jinping* sāka projektu "Ķīniešu sapnis", kas tika ierosināts kā koncepcija un vīzija ar mērķi atjaunināt nāciju un veidot vidusslāņa pārtikušu sabiedrību plašā ekonomikas, sociālās, kultūras un politikas dimensijā un lai Ķīna līdz 2049. gadam būtu kļuvusi par pilnībā attīstītu nāciju;
- F. tā kā Ķīna pēdējo 20 gadu laikā ir piedzīvojusi milzīgu ekonomikas izaugsmi un no nabadzības ir izkļuvuši 600 miljoni Ķīnas iedzīvotāju;
- G. tā kā 2015. gadā Ķīnas akciju tirgus krīze nelabvēlīgi ietekmēja globālo finanšu stabilitāti, tostarp Eiropas Savienībā;
- H. tā kā Ķīnas ģimenes plānošanas politika izraisīja iedzīvotāju strauju novecošanās procesu kopš XX gs. 80. gadiem, — un pašlaik ir vairāk nekā 200 miljonu iedzīvotāju, kas vecāki par 60 gadiem;
- I. tā kā vides degradācija Ķīnā ir sasniegusi dramatisku samēru un nepieciešama daudz steidzamāka, stingrāka un mērķtiecīgāka valdības rīcība; tā kā jautājums par ilgtspējīgu attīstību un klimata pārmaiņām tika apspriests nesen notikušajā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē, pēc kuras tika publicēts kopīgs paziņojums;
- J. tā kā Ķīna ir atzinusi, ka klimata pārmaiņu draudi ir jāmazina, un ir apņēmusies pieņemt protokolu vai citu juridisku instrumentu, kas ļaus Parīzes Klimata pārmaiņu konferencē panākt visaptverošu vienošanos par šo jautājumu;
- K. tā kā prezidenta *Xi Jinping* 2012. gadā uzsāktā populārā korupcijas apkarošanas kampaņa, ar ko paredzēja risināt valdības problēmas, pievērsoties partijai, valdības, militāro struktūru un valsts uzņēmumu amatpersonu korupcijas gadījumu izskatīšanai, prasīja daudzus upurus augstos amatos, ceļot gaismā ne vien ļaunprātīgu varas izmantošanu, bet arī milzīgās bagātības, ko sagrabušas Ķīnas vadošās amatpersonas, un arī atklājot, ka politiskajā sistēmā ir iefiltrējušies ietekmīgi noziedzības tīkli;
- L. tā kā kopš reformas ir notikusi plaša ārvalstu NVO darbība un tās ir palīdzējušas izveidot vietējās NVO un padarīt Ķīnu atvērtāku;
- M. tā kā valsts drošības interesēs Ķīna ir šogad publicējusi trīs jaunus likumprojektus, kuros ir paredzēti noteikumi arī par kibernetdrošību un NVO;
- N. tā kā 2013. un 2014. gadā Pekinu, Kunmingu un Urumči skāra plaši un vardarbīgi teroristu uzbrukumi, kuros dzīvību zaudēja 72 cilvēki un vēl 356 tika ievainoti; tā kā Ķīna gatavo terorisma apkarošanas likumu, kurš uzsver to, ka valdība piešķir cīņai pret terorismu visaugstāko prioritāti;
- O. tā kā 2015. gada jūnijā Honkongas Likumdošanas padome noraidīja pretrunīgo priekšlikumu, kas būtu ļāvis Honkongas vēlētajiem izraudzīties savu vadītāju, tomēr tikai no kandidātiem, kurus ir pārbaudījusi Pekinas valdībai labvēlīga komiteja; tā kā tieši šis priekšlikums izraisīja 79 dienas ilgušo demokrātijas aizstāvības kampaņu "Lietussargu kustība", ar vērienīgiem protestiem no 2014. gada septembra beigām līdz decembra vidum;
- P. tā kā jaunā Ķīnas vadība uzskata ĶTR ietekmes pieaugumu par neatgriezenisku faktu, kā rezultātā notiek pāreja no "reaģējošas diplomātijas" uz "proaktīvu diplomātiju";

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- Q. tā kā jaunajā Baltajā grāmatā par Ķīnas militāro stratēģiju tiek postulēts, ka ir jāaizmirst tradicionālā mentalitāte par to, ka cietzeme ir svarīgāka par jūru, un lielāka nozīme jāpiešķir jūru pārvaldīšanai un jūras tiesību un interešu aizsardzībai; tā kā Ķīna atsakās atzīt ANO Jūras tiesību konvenciju saistībā ar strīdiem par Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūru;
- R. tā kā 2002. gada Rīcības deklarācijā Ķīna un ASEAN valstis ar parakstu apsolīja radīt nosacījumus “mierpilnam un noturīgam risinājumam” Dienvidķīnas jūrā; tā kā par spīti šai deklarācijai joprojām pieaug saspīlējums attiecībās ar Taivānu, Vjetnamu, Filipīnām, Malaiziju un Bruneju;
- S. tā kā Ķīna ir Ziemeļkorejas galvenā politiskā atbalstītāja, lielākā ieguldītāja, palīdzības sniedzēja, pārtikas un elektroenerģijas piegādātāja un tirdzniecības partnere; tā kā Ķīnas eksperti nesēn atklāja, ka varētu būt, ka Ziemeļkorejai ir jau 20 kodolgalviņas;
- T. tā kā pēc Ukrainas krīzes Krievija un Ķīna padarīja ciešākas savas savstarpējās attiecības, kā tas iepriekš nekad nav bijis;
- U. tā kā 2015. gada 8. maijā Krievija un Ķīna parakstīja divpusēju vienošanos par “informācijas drošību”, kurā kiberdraudi ir definēti kā tādas informācijas nodošana, kas varētu apdraudēt “valstu sabiedriski politiskās un sociālekonomiskās sistēmas un garīgo, morālo un kultūras vidi”;
- V. tā kā kopš 2005. gada Ķīna ir izsniegusi Latīņamerikas valstīm kredītu par kopējo summu aptuveni 100 miljardu ASV dolāru apmērā; tā ka patlaban Ķīna ir Brazīlijas galvenā tirdzniecības partnere un otrā lielākā tirdzniecības partnere, piemēram, Argentīnai, Venecuēlai un Kubai;
- W. tā kā Ķīnas valdība atzīst cilvēktiesību nozīmi un to universālo dabu, tomēr šobrīd nav taustāmu rezultātu cilvēktiesību jomas uzlabošanā;
- X. tā kā Ķīna ir oficiāli un teorētiski atzinusi cilvēktiesību universālumu un pēdējo trīsdesmit gadu laikā ir izvēlējusies iekļauties starptautiskajā cilvēktiesību sistēmā, parakstot daudzus un dažādus līgumus cilvēktiesību jomā, un tādējādi pievienojoties starptautiskajai juridiskajai un institucionālajai cilvēktiesību sistēmai;
- Y. tā kā 2015. gada sākumā prezidents Xi publiski paziņoja apņemšanos visā valstī īstenot tiesiskumu, jo ir pārliecināts, ka efektīva tiesu sistēma ir ļoti svarīga modernas ekonomikas un sabiedrības attīstībai Ķīnā;
- Z. tā kā ĶKP atzīst piecas reliģijas, kuras visbeidzot kontrolē savs partijas Vienotās frontes darba departaments “United Front Work Department”; tā kā šis saraksts ir noslēgts un tādējādi citas reliģijas un kultūras tiek diskriminēti;
- AA. tā kā ES un Ķīna piedalās cilvēktiesību dialogos kopš 1995. gada;
- AB. tā kā ES Ombuds 2015. gada 26. martā pieņemtajā ieteikuma projektā ir kritizējis, ka sarunās par tirdzniecības un investīciju nolīguma noslēgšanu ar Vjetnamu izskatītājā investoru un valsts strīdu izšķiršanas mehānismā nav iekļauts cilvēktiesību ietekmes novērtējums; tā kā tas ir nozīmīgs precedents sarunām par ES un Ķīnas divpusējo investīciju nolīgumu;
- AC. tā kā tibetieši pauž savu kultūras identitāti *Lhakar* kustībā (“baltās trešdienas” kustībā), ik trešdienu valkājot vienīgi tibetiešu tērpus, runājot vienīgi tibetiešu valodā un lietojot tikai tibetiešu ēdienu, tā kā līdz šim brīdim vairāk nekā 140 tibetieši ir pašsadedzinājušies, protestējot pret Ķīnas valdības politiku Tibetas autonomajā reģionā; tā kā ieslodzītā lamas *Tenzin Delek Rinpoche* nāve ir nesēn radījusi jaunu saspīlējumu; tā kā Tibetā tiek īstenota ķīniešu tautības (*han*) iedzīvotājiem labvēlīga izmitināšanas politika; tā kā 2015. gadā aprit 50 gadi kopš Tibetas autonomā reģiona izveides; tā kā pēdējo gadu laikā nav panākts progress Tibetas krīzes risināšanā, jo pēdējā miera sarunu kārtā notika 2010. gadā;
- AD. tā kā Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas kaimiņvalstu attiecībās ES ievēro “vienotas Ķīnas” politiku,

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

ES un Ķīnas stratēģiskā partnerība un sadarbība

1. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas savstarpējo diplomātisko attiecību 40. gadadienu kā avotu, no kura smelties iedvesmu Stratēģiskās partnerības nostiprināšanai, kas ir tik ļoti vajadzīga daudzpolārajā un globalizētajā pasaulē, un stimulu paātrināt pašreizējās sarunas par jauna partnerības un sadarbības nolīguma noslēgšanu, kas balstās uz uzticēšanos, pārredzamību un cilvēktiesību ievērošanu; uzsver, ka abas puses 2015. gada 29. jūnija ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē apstiprināja apņemšanos padziļināt šo partnerību; uzsver, ka Ķīna ir nozīmīgs starptautisks spēks un viena svarīgākajām ES partnerēm; uzsver, ka abas puses ir apņēmušās tuvākajā desmitgadē veicināt ES un Ķīnas visaptverošu stratēģisko partnerību, kura sniegs savstarpēju labumu gan ES, gan Ķīnai; pauž atbalstu vienreiz (divreiz) gadā notiekošajiem dialogiem — augstākā līmeņa stratēģiskajam dialogam, augstākā līmeņa ekonomikas un tirdzniecības dialogam, augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialogam un Ķīnas un ES vairāk nekā 60 nozaru dialogiem par dažādiem jautājumiem; mudina, lai šie nozaru dialogi radītu uzticēšanos un dotu taustāmus rezultātus;
2. atzinīgi vērtē 2015. gada 29. jūnijā notikušās 17. ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu, kad divpusējās attiecības tika paceltas jaunā līmenī un tika dots signāls ciešākai politiskajai sadarbībai, kas pārsniegtu tirdzniecības attiecības un virzītos uz koordinētu stratēģisko pieeju kopējo globālo problēmu un apdraudējumu risināšanā; norāda, ka abas puses ir pilnībā atzinušas panākto progresu ES un Ķīnas stratēģiskās sadarbības programmas laikposmam līdz 2020. gadam īstenošanā, un ka amatpersonu līmenī tiks izveidots divpusējais pārbaudes mehānisms, lai uzraudzītu turpmāko pasākumu īstenošanu; atzinīgi vērtē to, ka abas puses augstākā līmeņa sanāksmē ir vienojušās par noteiktām prioritātēm, lai pastiprinātu divpusējo sadarbību un palielinātu stratēģiskās partnerības globālo dimensiju;
3. uzsver nepieciešamību, lai ES dalībvalstis paustu vienotu nostāju Ķīnas valdībai, jo īpaši, ņemot vērā pašreizējo Pekinas diplomātijas dinamiku un globālās pārvaldības veidola maiņu; uzsver sarunu noslēgšanu attiecībā uz Vienošanās līgumu par Āzijas Infrastruktūras investīciju banku (AIIB) un sagaida, ka ES turpmāk cieši sadarbosies ar AIIB; pauž nožēlu par to, ka trūkst padziļinātu debašu un ciešas koordinācijas ES līmenī attiecībā uz tās dalībvalstu dalību AIIB; uzsver, ka ļoti nozīmīga ir tirdzniecības un ieguldījumu politika, jo ir skaidri redzams, ka tā ir tā joma, kurā stratēģiskās attiecības ar Ķīnu sniegtu lielāko sviras efektu; ņem vērā nesen attīstījušos sadarbību starp Ķīnu un Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, proti, "16+1" grupu, kurā ietilpst arī vairākas ES dalībvalstis, bet uzskata, ka tā nedrīkstētu šķelt ES vai vājināt tās pozīciju attiecībā pret Ķīnu un ka tai būtu jāpievēršas arī cilvēktiesību jautājumiem; prasa Eiropas Ārējās darbības dienestam un Komisijai iesniegt Parlamentam gada ziņojumu par ES un Ķīnas attiecību attīstību; prasa stiprināt izpildāmu un uz noteikumiem balstītu tirdzniecību un ieguldījumus ar Ķīnu;
4. atzīst, ka Ķīnai daudzpusējās finanšu iestādēs būtu jāieņem lielāka loma, kas labāk atspoguļotu tās ekonomikas apjomu; uzskata, ka nesen dibinātā AIIB Ķīnai sniedz iespēju iesaistīties daudzpusējā sistēmā kā atbildīgai dalībniecei; mudina jauno iestādi mācīties no pagātnes kļūdām, kad prioritāte tika sniegta grandiozu infrastruktūras projektu finansēšanai, un tā vietā izvēlēties tehnisko palīdzību un pieeju globālajām zināšanām, vienlaikus ņemot vērā arī vides, sociālās jomas un attīstības prioritātes;
5. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Eiropas dalībnieki AIIB cita starpā sniegtu šādu ieguldījumu: pārredzamas aizņēmumu novērtēšanas procedūras; skaidri standarti attiecībā uz labu pārvaldību, sociālo atbildību un vidi; un centieni nodrošināt, lai aizņēmumus pieprasošo valstu parādu slogs nekļūtu nekontrolējams;
6. atzinīgi vērtē vairāku ES dalībvalstu dalību AIIB; tomēr pauž nožēlu, ka nav notikušas padziļinātas debates un trūkst ciešas koordinācijas, kā arī koordinētas atbildes un ES mēroga pieejas attiecībā uz Ķīnas valdības sāktajām iniciatīvām izveidot jaunas daudzpusējas iestādes; mudina ES iestādes un dalībvalstis to uzskatīt par skaidru brīdinājuma signālu, lai turpmāk nepieļautu šādu koordinācijas trūkumu;
7. atzinīgi vērtē politisko vienošanos par ES un Ķīnas stratēģisko infrastruktūras savienojumu uzlabošanu; tādēļ atzinīgi vērtē lēmumu par jaunas savienojumu platformas izveidi ar mērķi radīt labvēlīgu vidi ilgtspējīgu un sadarbībspējīgu pārrobežu infrastruktūras tīklu izveidei valstīs un reģionos starp ES un Ķīnu; jo īpaši pauž atzinību par ES gatavību uzsākt šo projektu Eiropas līmenī; mudina abas puses izmantot iespējas, ko sniedz abu partneru cieša savstarpējā saikne, ieskaitot sadarbību attiecībā uz infrastruktūras ieguldījumiem valstīs Jaunā zīda ceļā maršrutā un Jaunā jūras zīda ceļa maršrutā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

8. izceļ pēdējo divdesmit gadu laikā notikušo intensīvo Ķīnas ekonomikas izaugsmi un uzsver, ka ES dalībvalstīm būtu vairāk jāizmanto šīs ekonomikas attīstības sniegtās iespējas; pieņem zināšanai Ķīnas ieinteresētību stratēģiskos infrastruktūras ieguldījumos Eiropā un uzsver nepieciešamību šajā ziņā sadarboties ar Ķīnu un citām valstīm šajā reģionā attiecībā uz tādiem projektiem kā Ķīnas t. s. vienas joslas un viena ceļa iniciatīva un Eiropas Savienības J. C. Juncker ieguldījumu plāns, ieskaitot dzelzceļa savienojumus, jūras ostas un lidostas; mudina priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisiju analizēt ietekmi, kāda ir Ķīnas globālajai ieguldījumu politikai un tās ieguldījumu darbībām Eiropas Savienībā un tās austrumu kaimiņreģionā; atbilstoši iepriekš pieņemtajai Parlamenta nostājai un pilnībā respektējot INTA kompetences, uzsver to, cik svarīgs ir patlaban apspriestais ES un Ķīnas divpusējais ieguldījumu nolīgums; aicina BIT iekļaut pilnvērtīgu ilgspējīgas attīstības nodaļu, kurā būtu paredzētas saistošas apņemšanās attiecībā uz SDO darba pamatstandartiem un galvenajiem daudzpusējiem nolīgumiem vides jomā; uzsver arvien pieaugošo tendenci saņemt sūdzības no Eiropas uzņēmumiem, ka tie kļūst par patvaļīga regulējuma un diskriminācijas upuriem; uzsver, ka ir svarīgi, lai veiksmīgi noslēgtos pašreizējās sarunas par ieguldījumu nolīgumu ar mērķi turpmāk sekmēt ieguldījumus, īstenot investīciju aizsardzību un nodrošināt tirgus pieejamību, ieskaitot publisko iepirkumu, un un godīgu attieksmi pret Eiropas un Ķīnas uzņēmumiem; aicina veikt turpmākus pasākumus un aktīvi veikt turpmāko rīcību, lai garantētu līdzsvarotākas tirdzniecības attiecības pēc tirdzniecības un ieguldījumu šķēršļu Eiropas uzņēmumiem likvidēšanas; aicina Ķīnu un ES paplašināt sadarbību, lai uzlabotu MVU piekļuvi abu pušu tirgiem; uzsver, ka ES un Ķīna ir apņēmušās īstenot atvērtu globālo ekonomiku un godīgu, pārredzamu un uz noteikumiem balstītu tirdzniecības un ieguldījumu vidi, garantējot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un pretojoties protekcionismam;

9. šajā sakarībā pieņem zināšanai iniciatīvas “viena josla, viens ceļš” uzsākšanu ar mērķi izveidot milzīgus enerģētikas un komunikāciju savienojumus pāri Centrālāzijai, Rietumāzijai un Dienvidāzijai līdz pat Eiropai; uzskata, ka, ņemot vērā šīs iniciatīvas ģeostratēģisko nozīmi, tā būtu jāīsteno daudzpusēji; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi īstenot sinerģijas un projektus pilnīgi pārredzamā veidā un iesaistot visas ieinteresētās personas;

10. prasa pastiprināt ES un Ķīnas sadarbību tādās stratēģiski nozīmīgās jomās kā G20, drošība un aizsardzība, terorisma apkarošana, nelegālā migrācijas, transnacionāla noziedzība, kodolieroču neizplatīšana, globālā un reģionālā drošība, kibernetiskā drošība, masu iznīcināšanas ieroči, energoapgādes drošība, globālā finanšu un tirgus pārvaldība un regulējums, klimata pārmaiņas, kā arī urbanizācija, attīstības un atbalsta programmas un ilgspējīga attīstība; uzsver, ka ir svarīgi īstenot sadarbību reģionālās attīstības jomā, kā arī dialogu un apmaiņu attiecībā uz stratēģiju “Eiropa 2020” un gaidāmo Ķīnas trīspadsmito Piecgādes plānu;

11. aicina EĀDD nodrošināt, ka cilvēktiesības ir viens no Ķīnas un ES attiecību un sarunu prioritārajiem punktiem;

12. prasa, lai 2014. gada martā notikušajā Ķīnas prezidenta Xi vizītē Briselē izskanējušie solījumi padziļināt ES un Ķīnas saziņu par cilvēktiesību jautājumiem izpaustos reālos situācijas uzlabojumos šajā valstī;

13. mudina Padomi un Komisiju vēl vairāk palielināt Ķīnas iesaistīšanos konstruktīvā dialogā, sekmējot Ķīnas pāreju uz tiesiskuma un cilvēktiesību ievērošanu un atbalstot tās integrāciju pasaules ekonomikā;

14. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas Urbanizācijas partnerības padziļināšanu; aicina īstenot turpmāku sadarbību pilsētplānošanas un projektēšanas, sabiedrisko pakalpojumu, ekoloģisko ēku un viedā transporta jomā; mudina uzsākt jaunas kopējas programmas, kurās iesaistītu Eiropas un Ķīnas pilsētas un uzņēmumus;

15. atzinīgi vērtē 2015. gada 15. septembrī notikušās ES un Ķīnas augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialoga otrās sanāksmes kopīgo paziņojumu; uzsver, ka ir svarīgi īstenot tiešus personiskos kontaktus un sekmēt ES un Ķīnas iedzīvotāju saskarsmi; atbalsta augstākā līmeņa tiešu personisko kontaktu dialoga attīstīšanu, lai koncentrētos uz kopējiem projektiem, dalītos ar paraugpraksi un veicinātu iedzīvotāju tiešo personisko saskarsmi; uzsver, ka īpaši būtu jāveicina abu pušu speciālistu un studentu apmaiņa;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

16. pauž bažas par dempinga praksi un pārredzamības trūkumu Ķīnas valdības īstenotajā politikā un subsīdijās, tostarp ar nodokļu atlaidēm, zemes dotācijām, lētiem kredītiem, subsīdētām izejvielām un citiem pasākumiem;

17. pauž uztraukumu par šķēršļiem, ar kuriem saskaras Eiropas uzņēmumi Ķīnas tirgū, piemēram piespiedu tehnoloģiju pārnesei, vāju intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un diskriminējošiem pasākumiem; uzsver, ka ir svarīgi Ķīnā veikt tirgus reformu, īstenot tirgus ekonomikas principus un izskaust diskrimināciju un nepamatotus ierobežojumus;

18. atzīst iespējas, ko sniedz Ķīnas investīcijas Eiropā, izmantojot Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF); uzsver, ka šis fonds ir atvērts dažādu dalībnieku investīcijām, tomēr tam ir jāpaliek ES pārvaldībā;

19. atzīst, ka nav viegli ievirzīt Ķīnas ekonomiku uz patiesi ilgtspējīga attīstības ceļa "jauno normālu vērtību" sistēmā; uzskata, ka ievērojamāka Ķīnas daļa tādās starptautiskās ekonomikas organizācijās kā, piemēram, SVF, varētu palīdzēt Ķīnas un arī pasaules ekonomikai kļūt ilgtspējīgākai un līdzsvarotākai un panākt šo organizāciju reformu; mudina, lai Ķīnas iestādes sniegtu uzticamus statistikas datus un uzlabotu ekonomikas stāvokļa pārredzamību;

20. ar bažām pieņem zināšanai to, ka pēdējo mēnešu laikā Ķīnas uzņēmumu akciju indekss ir zaudējis trešdaļu vērtības un ka simtiem uzņēmumu tiek liegts pārdot akcijas, jo to indekss ir pārāk zems; pauž bažas par Ķīnu un it īpaši tās akciju tirgus skārušo pašreizējo finanšu krīzi un atzīst, ka tas rada draudus pasaules ekonomikai, ņemot vērā šīs valsts ievērojamo lomu pasaules tirdzniecībā un pasaules finanšu sistēmā; mudina Ķīnas iestādes risināt uzdevumu par pāreju no pašreizējā ekonomikas modeļa uz ilgtspējīgu ekonomiku; atzīmē, ka nesena kritums Ķīnas akciju tirgos pretnostata valdības piekopto kontroles kultūru un finanšu tirgiem raksturīgo nestabilitāti;

21. atzinīgi vērtē to, ka pēdējo desmitgažu laikā ievērojamam skaitam Ķīnas iedzīvotāju ir izdevies izkļūt no ārkārtīgas nabadzības, pateicoties ievērojamai ekonomikas izaugsmei un pakāpeniskai Ķīnas ekonomikas atvēršanai; tomēr pauž bažas, ka šie ekonomikas sasniegumi bieži rada vides problēmas un lielu nevienlīdzību;

22. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 29. jūnijā augstākā līmeņa sanāksmē pieņemtajā ES un Ķīnas Kopīgajā paziņojumā par klimata pārmaiņām abas puses ir pādušas apņemšanos strādāt kopā, lai 2015. gada Parīzes Klimata konferencē panāktu vērienīgu un juridiski saistošu vienošanos; mudina visas konferences puses izmantot izdevību, ko piedāvā ES un Ķīnas un ASV un Ķīnas paziņojumi par klimata pārmaiņām; uzsver, ka ir jāsadarbojas enerģētikas jomā, lai kopīgi risinātu daudzās problēmas saistībā ar energoapgādes drošību un globālo enerģētikas sistēmu;

Iekšpolitiskā situācija

23. atzīmē, ka prezidenta Xi vadībā Ķīnas valdība arvien pārliecinātāk rīkojas gan iekšpolitikā, gan ārpolitikā; norāda, ka šīs valsts pilsoņtiesību aktīvistu, juristu, žurnālistu, blogeru un akadēmisko aprindu pārstāvji un citi pilsoniskās sabiedrības pārstāvji uzskata, ka viņu brīvība tiek ierobežota tā, kā tas nav bijis piedzīvots gadiem ilgi; konstatē, ka cilvēktiesību situācija Ķīnā vēl aizvien rada nopietnas bažas;

24. pauž nožēlu par likuma par ārzemju NVO pārvaldību nenovēršamo pieņemšanu, jo tas nozīmēs tālāku Ķīnas pilsoniskās sabiedrības telpas samazināšanu un stingri ierobežos valstī biedrošanās un vārda brīvību, tostarp aizliedzot tām ārvalstu NVO, kas nav reģistrētas Ķīnas Valsts drošības ministrijā un provinču valsts drošības departamentos, finansēt jebkādas Ķīnas privātpersonas vai organizācijas, kā arī aizliedzot ķīniešu grupām veikt darbības neregistrētu ārzemju NVO vārdā vai uzdevumā, tostarp attiecinot to uz Honkongas un Makao NVO; aicina Ķīnas iestādes būtiski pārskatīt šo likumu, lai saskaņotu to ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

25. pauž bažas par jaunā kiberdrošības likuma projektu, kas pastiprinās un institucionalizēs kibertelpas cenzūras un uzraudzības praksi un var Eiropas uzņēmumus var piespiest IT infrastruktūrā paredzēt obligātas piekļuves iespējas; atzīmē Ķīnas reformas aizstāvošo juristu un pilsonisko tiesību aizstāvju bažas, ka kiberdrošības likums vēl vairāk ierobežos vārda brīvību un pieaugs pašcenzūra; uzsver gan kiberdrošības, gan NVO likumu ievērojamo negatīvo ietekmi uz Eiropas uzņēmumu un iestāžu darbību Ķīnas Tautas Republikā un tādēļ aicina Eiropadomi, EĀDD un Komisiju turpināt Ķīnas iestādēm stingri iebilst pret šiem ļoti pretrunīgajiem pasākumiem; pauž nopietnas bažas par to, cik plaši Ķīna definē valsts drošības un galveno apdraudējumu jēdzienus jaunajā valsts drošības likumā, kurā pie apdraudējumiem minēta arī kaitīgas kultūras ietekme; secina, ka šajā likumā Ķīnas valsts drošības intereses formulētas tik plaši un neskaidri, ka tas dod Ķīnas iestādēm praktiski neierobežotas pilnvaras vērsties pret darbībām, personām vai publikācijām, kam tās nepiekrīt;

26. pauž bažas par to, ka Ķīnas vadības uzsāktajai pretkorupcijas kampaņai, kas kopumā ir slavējams mēģinājums veicināt iedzīvotāju uzticēšanos valdībai, tomēr raksturīgs pārdzamības trūkums un vairumā gadījumu netiek nodrošināts tiesiskums; norāda, ka dažos gadījumos kampaņa tiek ļaunprātīgi izmantota iekšējām cīņām un ĶKP lomas un ietekmes palielināšanai; tomēr pauž nožēlu, ka šī kampaņa tiek īstenota veidā, kas vēl vairāk grauj tiesiskumu, jo apsūdzētās amatpersonas tiek turētas nelikumīgā aizturēšanas sistēmā, tām netiekot nodrošināta pamattiesību aizsardzība un apsūdzētos nereti piespiež atzīties;

27. pauž līdzjūtību to vairāk nekā 173 upuru draugiem un ģimenēm, kuri gāja bojā 2015. gada 12. augustā ostas pilsētā *Tianjin* notikušajos postošajos sprādzienos, kuru dēļ tika pārvietoti tūkstošiem iedzīvotāju; atzīmē to, ka pieaug miermīlīgo un masveidīgo vides aizstāvības protestu skaits dažādās valsts daļās; ir satriekts par to, ka tūkstoši tonnu ļoti toksisku ķīmikāliju tika nelikumīgi uzglabātas neatļautā attālumā (mazāk nekā 600 m) no dzīvojamās zonas; pauž nožēlu par lēno un noslēpumaino oficiālo informācijas politiku attiecībā uz *Tianjin* katastrofu un uzskata to par ļoti neproduktīvu, it īpaši tāpēc, ka tiek cenzēti arī sociālo mediju ziņojumi par šo lielo traģēdiju; uzsver to, cik svarīgi ir īstenot visus darba drošības standartus saskaņā ar Ķīnas un starptautiskajiem tiesību aktiem, un aicina Ķīnas valdību paaugstināt drošības un vides standartus bīstamajās ražotnēs, pirmām kārtām nodrošinot atbilstību pašas Ķīnas tiesību aktiem;

28. norāda, ka sprādzieni, kas 2015. gada 12. augustā notika *Tianjin* un 2015. gada 31. augustā — *Dongying* pilsētā, liek Ķīnai steidzami un nopietni risināt jautājumu par rūpniecisko drošību, jo īpaši saistībā ar korupciju un nesodāmību;

29. uzsver, ka ir steidzami nepieciešami tālāki vides aizsardzības pasākumi, ņemot vērā, piemēram, gan to, ka 2014. gadā tikai astoņas no 74 lielajām pilsētām sasniedza valsts standartu gaisa piesārņojuma ziņā — rādītāju 2,5 PM, gan arī to, ka Ķīnā 190 miljoni cilvēku ik gadu saslīgst piesārņota ūdens dēļ; brīdina, ka divkārsā ūdens krīze (masveida piesārņojums apvienojumā ar pieaugušu ūdens patēriņu) varētu izraisīt lielu politisko un sociālo nestabilitāti; atgādina, ka Ķīnas vides degradācijas sekas ir jūtamas arī kaimiņvalstīs; uzsver vides degradācijas izmaksas un cer, ka nākamajā piecgades plānā vides jautājumi būs prioritāte; turklāt norāda uz to, ka vides aizsardzības neesamība ne tikai nodara postu videi, bet ir uzskatāma arī par negodīgas konkurences prakses faktoru; atzinīgi vērtē ES un Ķīnas nolīgumu uzlabot sadarbību, lai risinātu galvenās vides problēmas, piemēram, gaisa, ūdens un augsnes piesārņojumu; atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar jauno vides aizsardzības likumu vietējie darbinieki ir atbildīgi, arī ar atpakaļejošu datumu, par kaitējumu videi, kas izraisīts viņu amata termiņa laikā, kā arī to, ka ieguldījums vides aizsardzībā tiks vairāk ņemts vērā, apsverot šo vietējo darbinieku paaugstināšanu amatā; mudina valsts un vietējās iestādes konstruktīvi un aktīvi iesaistīt vides aizsardzības organizācijas un vietējās iedzīvotāju kustības Ķīnas vides politikas un iniciatīvu uzraudzībā, īstenošanā un izpildē; atgādina, ka ES un Ķīnas augstākā līmeņa tikšanās laikā 2015. gada jūnijā tika noteikti arī vides politikas pasākumi un klimata aizsardzības pasākumi, saskaņā ar kuriem Ķīnai ir jāievēro CO2 emisiju robežvērtības, ņemot vērā Parīze 2015. gada decembrī paredzēto augstākā līmeņa sanāksmi un Pekinā 2013. gadā pieņemtās stratēģiskās programmas 2020. gadam mērķus;

30. atzinīgi vērtē pastiprināto ES un Ķīnas sadarbību un pieredzes apmaiņu patērētāju tiesību un aizsardzības jomā, kā arī Ķīnas valdības aktīvāk veiktos pasākumus, kuri paredz mazumtirgotāju atbildības palielināšanu par profesionālās rīcības kodeksa ievērošanu attiecībā uz preču atdošanas un remonta pienākumiem, iespējamo krāpšanu, maldinošu un krāpniecisku reklāmu, priekšapmaksas kārtību un patērētāju personas datu aizsardzību, jo īpaši ņemot vērā Ķīnas strauji augošo interneta tirdzniecības nozari;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

31. atzīmē, ka pēdējos gados Ķīnas pretterorisma politika ir strauji attīstījusies no pasīvas “aizsardzības pret terorismu” pieejas līdz proaktīvam “karam pret teroru” — līdzās pastāvīgai “krīzes pārvaldībai”, kas saistīta ar skartajos reģionos un sabiedrībā līdz šim nepieredzēta vēriena rīcību; pauž nopietnas bažas par Ķīnas likumprojektu par terorisma apkarošanu, kurš varētu sekmēt turpmākus vārda brīvības, biedrošanās, pulcēšanās un ticības brīvību pārkāpumus, jo īpaši Tibetā un Siņdzjanā, kur dzīvo mazākumtautības;

32. solidarizējas ar Ķīnas iedzīvotāju centieniem apkarot terorismu un ekstrēmismu; tomēr pauž bažas, ka likumprojektā par terorisma apkarošanu Ķīnā iekļautā teroristu definīcija, ja tā netiks būtiski pārskatīta, var dot iespējas sodīt par gandrīz jebkādu miermīlīgu tibetiešu kultūras, reliģijas vai identitātes izpaušmi, kas atšķirtos no valsts oficiālās interpretācijas;

33. aicina Ķīnu palielināt interneta brīvību un respektēt visu valstu kiberdrošību;

34. pauž bažas, ka Siņdzjana ir tikusi ierauta “apburtā lokā”, jo, no vienas puses, turku valodā runājošo musulmaņu uiguru vidū ir vardarbīgas separātistu un ekstrēmistu grupas, kas tomēr nepārstāv lielo vairākumu, un, no otras puses, Pekina stabilitātes dēļ arvien vairāk uz sociāliem nemieriem reaģē ar represijām, palielinot sava drošības aparāta klātbūtni šajā reģionā, atsvešinot daudzus uigurus no Pekinas un radot augsni pret hanu etniskās grupas ķīniešiem vērstiem aizspriedumiem uiguru tautības iedzīvotāju vidū; pauž nožēlu par uiguru kultūras marginalizāciju Siņdzjanā, tostarp aizliedzot uiguru ierēdņiem apmeklēt mošejas un dažās vietās ievērot ramadānu; aicina Ķīnas iestādes darīt visu iespējamo, lai izveidotu patiesu dialogu ar uiguru kopienu un aizsargātu uiguru kultūras identitāti; ar bažām atzīmē ceļošanas ierobežojumus, jo īpaši Tibetā un Siņdzjanā, kurus var noteikt ES pilsoņiem, jo īpaši diplomātiem un žurnālistiem; atzīmē, ka nevienā ES dalībvalstī šādi ierobežojumi neattiecas uz Ķīnas pilsoņiem (tostarp diplomātiem un žurnālistiem); tādēļ stingri uzstāj, ka jāveic pasākumi, lai īstenotu savstarpīguma principu;

35. pievienojas un solidarizējas ar Honkongas iedzīvotājiem, atbalstot demokrātiskās reformas; uzsver, ka Honkongas autonomiju garantē Pamatlikums; uzskata, ka pilnvērtīgu vispārējo vēlēšanu ieviešana īpašajā pārvaldes reģionā ir pilnībā savietojama ar principu “viena valsts – divas sistēmas”; pauž nožēlu par to, ka netika pabeigta Honkongas administrācijas vadītāja vēlēšanu likuma reforma; cer, ka jau tuvākajā nākotnē varēs uzsākt jaunu reformu procesu, kura mērķis būs nodrošināt Honkongas iedzīvotājiem 2017. gadā vispārējās tiešu vēlēšanu tiesības ar patiesu izvēli starp dažādiem kandidātiem; atzinīgi vērtē Eiropas Ārējās darbības dienesta un Eiropas Komisijas 2015. gada 24. aprīļa kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei: “Honkongas īpašās pārvaldes apgabals: 2014. gada ziņojums” un atbalsta ES apņemšanos stiprināt demokrātiju, tostarp tiesiskumu, tiesu varas neatkarību, pamattiesības un pamatbrīvības, pārredzamību un informācijas un vārda brīvību Honkongā;

36. pauž stingru atbalstu principam “viena valsts – divas sistēmas” kā pamatam attiecībām starp Honkongas un Makao īpašajiem administratīvajiem reģioniem un kontinentālo Ķīnu;

37. pauž bažas par nesenantiem politiskajiem un civilajiem nemieriem Honkongā un aicina Ķīnu ievērot saistības pret Honkongas iedzīvotājiem, kuras paredz saglabāt viņu tiesības un brīvības atbilstoši noteikumiem 1984. gadā parakstītajā Ķīnas un Lielbritānijas kopīgajā deklarācijā;

Ārpolitiskā situācija

38. norāda, ka prezidenta Xi “Ķīniešu sapnis” par nacionālu atjaunotni kopš tā uzsākšanas paredz spēcīgāku un proaktīvāku Ķīnas lomu pasaulē; mudina priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos noskaidrot iespējas kopīgi ar ASV izstrādāt vienotu pieeju Ķīnai tajos jautājumos, kuri veicinātu ES interešu īstenošanu; uzsver, ka Ķīnas kā globālas lielvaras ietekmes pastāvīgais pieaugums steidzami prasa nepārtraukti un ātri apsvērt Eiropas stratēģiskās prioritātes tās attiecībās ar Ķīnu; uzsver, ka tādai pasaules lielvarai kā Ķīna globalizācijas un savstarpējās atkarības kontekstā vajadzētu aktīvāk un konstruktīvāk dot ieguldījumu globālo problēmu un reģionālo konfliktu risināšanā, lai sasniegtu tādu pasaules kārtību, kurā tiek ievērotas starptautiskās tiesības un universālās vērtības un nodrošināts miers; uzskata, ka Ķīnai vajadzētu ieņemt lielāku vietu starp pasaules vadošajām valstīm, rīkojoties saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti visiem;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

39. norāda uz to, ka prezidenta Xi īstenotā vadība piešķir prioritāti attiecībām ar ASV, ņemot vērā viņa priekšlikumu attiecībā uz “jauna veida lielvaru attiecībām” Ķīnas un ASV starpā; tomēr dod priekšroku konstruktīvākai pieejai jaunai pasaules kārtībai, kuru Ķīnai vajadzētu palīdzēt veidot un integrēt, proti, tādai, kura balstās uz cilvēktiesību, demokrātijas un cilvēku drošības universālām vērtībām; aicina ES būt aktīvākai Āzijā un sadarboties ar Ķīnu, ASV un citiem reģionālajiem dalībniekiem, lai šajā reģionā panāktu lielāku stabilitāti;

40. uzsver, ka neseno grāmatā par Ķīnas militāro stratēģiju tiek minēti Pekinas nodomi turpināt palielināt Ķīnas floti un paplašināt tās operāciju diapazonu, pārejot no “piekrastes ūdeņu aizsardzību” uz “atklāto jūras ūdeņu aizsardzību”; pauž nožēlu par vienpusēju pretgaisa aizsardzības identifikācijas zonas noteikšanu un no tās izrietošo prasību pēc navigācijas gaisa kontroles Japānas un Dienvidkorejas teritorijā; prasa līdzsvarotu attieksmi, lai novērstu Ķīnas kaimiņvalstu bažas un spriedzes pieaugumu Klusā okeāna un Indijas okeāna reģionā, kā arī garantētu Eiropas ļoti svarīgās intereses par brīvu kuģošanu jūrās;

41. pauž nožēlu par to, ka — pretēji 2002. gada Rīcības deklarācijai — vairākas puses atprasa teritoriju Spratlīja salās, un pauž jo īpašas bažas par Ķīnas pašreizējo centienu vērienīgo mērogu, kas ietver sevī militāru rūpnīcu, ostu un vismaz viena lidlauka izbūvi; nepārprotami brīdina, ka pretējo pušu karakuģu un gaisa patruļu pieaugoša klātbūtne, kā arī gaisa telpas uzraudzības zonas (*air defense identification zone (ADIZ)*) iespējamā izveide virs Dienvidķīnas jūras rada lielu apdraudējumu šajā apgabalā un līdz ar to pieaug briesmas, ka starp abām pusēm var sākties konfrontācija;

42. turpina paust satraukumu par pieaugošu spriedzi Dienvidķīnas jūrā, tāpēc aicina visas iesaistītās puses izvairīties no vienpusējām provokatīvām darbībām Dienvidķīnas jūrā, un uzsver, ka ir svarīgi strīdus atrisināt mierīgā ceļā, balstoties uz starptautiskajām tiesībām un izmantojot objektīvas starptautiskas starpniecības, piemēram, ANO Jūras tiesību konvencijas (UNCLOS), palīdzību; pauž nožēlu, ka Ķīna atsakās atzīt gan UNCLOS jurisdikciju, gan Arbitrāžas tiesas jurisdikciju; mudina Ķīnu pārskatīt tās nostāju un aicina visas puses, tostarp Ķīnu, ievērot galu galā UNCLOS lēmumu; uzskata, ka sarunas un rīcības kodeksu kopīga īstenošana ir veids, kā miermīlīgā ceļā varētu novērst spriedzi Dienvidķīnas un Austrumķīnas jūru teritorijās, lai miermīlīgi izmantotu attiecīgos jūras apgabalus, tostarp izveidotu drošus tirdzniecības ceļus un noteiktu zvejas kvotas vai teritorijas resursu izpētei; piekrīt ASEAN 26. augstāka līmeņa sanāksmes steidzamajam aicinājumam ātri pieņemt Rīcības kodeksu attiecībā uz Dienvidķīnas jūru; atzinīgi vērtē Ķīnas un ASEAN nesen panākto vienošanos paātrināt konsultācijas par rīcības kodeksu attiecībā uz strīdiem Dienvidķīnas jūrā; pieņem zināšanai Taivānas rosināto Dienvidķīnas jūras miera iniciatīvu, kuras mērķis ir panākt vienošanos par rīcības kodeksu un izveidot mehānismu, kas ļautu visām pusēm sadarboties šā reģiona dabas un jūras resursu kopīgā izmantošanā; atbalsta visas darbības, kas Dienvidķīnas jūrai ļautu kļūt par “miera un sadarbības jūru”;

43. aicina priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos rīkoties saskaņā ar Eiropas Jūras drošības stratēģijā noteiktajām prioritātēm un identificēt riskus mieram un drošībai reģionā un visā pasaulē, ja gadījumā izceļas bruņots konflikts Austrumķīnas un Dienvidķīnas jūrās, proti, kādus riskus tas radītu kuģošanas brīvībai un drošībai reģionā un kādi riski pastāv konkrētām Eiropas interesēm; uzskata — tā kā citi dalībnieki (proti, Austrālija) jau ir ļoti politiski aktīvi Klusā okeāna reģionā, ES vajadzētu palauties uz divpusējo un daudzpusējo sadarbību, lai efektīvi veicinātu drošību reģionā;

44. mudina Ķīnas valdību izmantot savu ietekmi, lai nodrošinātu stabilitāti Korejas pussalā, stimulētu Ziemeļkoreju atgriezties pie uzticamām sarunām par kodolatbrūnošanos un veikt konkrētus soļus ceļā uz kodolatbrūnošanos; atgādina, ka Ķīna vēl arvien ir Ziemeļkorejas svarīgākais sabiedrotais, tādēļ mudina Ķīnas valdību kopā ar starptautisko sabiedrību uzņemties konstruktīvu lomu, lai steidzami pievērstos šausminošajai cilvēktiesību situācijai Ziemeļkorejā, tostarp risinot tūkstošiem Ziemeļkorejas bēgļu problēmu, kuri šķērso Ķīnas robežu, glabjoties no drausmīgajiem apstākļiem savā valstī; mudina Ķīnas valdību ievērot tās pienākumus kā ANO Bēgļu konvencijas dalībvalstij un neliegt viņiem tiesības meklēt patvērumu, tādējādi aizsargājot cilvēka pamattiesības, nevis piespiedu kārtā liekot viņiem atgriezties Ziemeļkorejā; aicina ES šajā sakarībā izdarīt diplomātisku spiedienu uz Ķīnas valdību saskaņā ar tās globālo mērķi — kodolieroču neizplatīšanu;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

45. mudina Ķīnas valdību īstenot ietekmi uz Pakistānu, pārliecinot minēto valsti atturēties no nestabilitātes veicināšanas reģionā;
46. atzinīgi vērtē ES un Ķīnas sadarbību drošības un aizsardzības jomā, tostarp pretpirātisma operāciju Adenas licī, un aicina turpināt kopīgus centienus globālās drošības un aizsardzības problēmu risināšanā, piemēram, cīņā pret terorismu;
47. vērs Pekinas uzmanību uz ASV un ES neatņemamo lomu attiecībā uz Ķīnas modernizācijas mērķiem; turklāt atgādina Pekinai par tās starptautiskajām saistībām un pienākumiem, veicinot mieru un drošību visā pasaulē, kā ANO Drošības padomes pastāvīgajai loceklei; šajā sakarībā pauž nožēlu, ka Ķīna kopā ar Krieviju nepārtraukti bloķē ANO rīcību Sīrijas jautājumā, kur prezidents *Bashar al Assad* jau vairāk nekā četrus gadus vērs nāvējošu karadarbību pret valsts iedzīvotājiem;
48. uzsver, cik svarīga ir savstarpējā uzticība un sadarbība starp Ķīnu, ES un citiem galvenajiem starptautiskajiem dalībniekiem, risinot globālās drošības jautājumus; cer, ka Ķīna piedāvās savu atbalstu ES un ASV vadītām iniciatīvām, kuru mērķis ir izbeigt starptautisko tiesību pārkāpumus, kuri izraisa konfliktu Ukrainas austrumos, un atjaunot Ukrainas teritoriālo integritāti un suverenitāti pēc Krievijas agresijas;

Situācija cilvēktiesību jomā

49. norāda, ka pastāv spēcīgas pretrunas starp oficiālo Ķīnas tiekšanos nodrošināt cilvēktiesību universālo raksturu un cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos; atzīmē, ka Ķīnā nesena cilvēktiesību situācijas pasliktināšanās sākās 2013. gadā, un līdzšinējā vērsšanās pret iedzīvotājiem ir pastiprinājusies, vēl vairāk ierobežojot pilsoniskās sabiedrības tiesības izteikties un miermīlīgi aizstāvēt savu viedokli; pauž nopietnas bažas par to, ka daudzi civiltiesību aktīvistu, cilvēktiesību aizstāvji un valdības kritizētāji tiek apcietināti, tiesāti un viņiem piespriests sods un ka Ķīnas policija ir aizturējusi vai nopratinājusi vairāk nekā 100 cilvēktiesību juristu un aktīvistu; aicina Ķīnas varas iestādes atbrīvot apcietinātās personas un nodrošināt, ka tās var netraucēti darboties savā profesijā;
50. pauž pārliecību, ka stiprām pašreizējām ES un Ķīnas attiecībām ir jānodrošina efektīvs pamats nopietnam, jēgpilnam un atklātam dialogam par cilvēktiesībām, balstoties uz savstarpēju cieņu; turklāt uzskata, ka ES un Ķīnas attiecību 40. gadadiena 2015. gadā sniedz reālu iespēju panākt progresu šajā jomā;
51. mudina ES visos jebkāda līmeņa dialogos turpināt izdarīt spiedienu, lai uzlabotu cilvēktiesību stāvokli Ķīnā, kā arī iekļaut cilvēktiesību klauzulas ikvienā divpusējā līgumā ar Ķīnu;
52. atzinīgi vērtē 33. ES un Ķīnas dialogu par cilvēktiesībām, kas notika 2014. gada 8. un 9. decembrī; atzīmē, ka gan šis dialogs, gan citu starptautisko partneru izdarītais spiediens vairākos gadījumos ir sekmējis konkrētu rīcību; uzsver ES vairākkārt skaidri norādīto, ka tā vēlas šajā dialogā panākt vairāk reālu uzlabojumu Ķīnas cilvēktiesību situācijā;
53. atgādina, ka cilvēktiesību universāluma princips vienmēr ir bijis ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga uzmanības centrā; ar bažām atzīmē, ka Ķīnas oficiālajā ieskatā universālums tiek apšaubīts kultūras atšķirību dēļ, kas ir bijis nozīmīgs iemesls konceptuālām atšķirībām, kuras novedušas pie sapratnes trūkuma un neuzticēšanās ES un Ķīnas attiecībās, un tas ierobežojis progresu ES un Ķīnas cilvēktiesību dialogos; tāpēc aicina Ķīnas vadību pārskatīt savu pieeju šim jautājumam un atzīt cilvēktiesību universālumu, kas atbilstu arī Cilvēktiesību deklarācijai; turklāt mudina ES iestādes dialogu ietvaros sadarboties ar Ķīnas iestādēm, lai panāktu universāluma ieviešanu;
54. pauž nopietnas bažas, ka Ķīnā tiek izpildīts vislielākais nāvēsodu skaits pasaulē un ka tur ik gadu šo sodu slepeni izpilda tūkstošiem cilvēku, neievērojot starptautiskos obligātos standartus par nāvēsoda piemērošanu; atkārtoti uzsver, ka nāvēsoda atcelšana veicina cilvēka cieņas ieviešanu un arvien lielāku cilvēktiesību attīstību.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

55. turpina paust bažas par vēl arvien pastāvošajiem stingrajiem ierobežojumiem attiecībā uz vārda, pulcēšanās, biedrošanās un reliģijas brīvību un cilvēktiesību organizāciju darbību;

56. pauž nožēlu par bieži diskriminējošo attieksmi pret mazākumtautībām un reliģiskajām minoritātēm Ķīnā;

57. kritizē to, ka reliģijas brīvība nav tiesības, kas būtu nomināli garantētas Ķīnas konstitūcijā, un šis valsts valdība ierobežo reliģisko praksi, atļaujot vienīgi oficiāli apstiprinātas un atzītas reliģiskās organizācijas; pauž atbalstu tam, ka Ķīnas baznīcas pretojas valdības atjaunotajai stratēģijai “padarīt ķīnisku, ķīniskot” kristietību; jo paši pauž nosodījumu par Dzinaņas (*Zhejiang*) provincē notiekošo pret kristietību vērsto kampaņu, kuras laikā 2014. gadā tika izdemolētas desmitiem baznīcu un noņemti vairāk nekā 400 krusti; pievienojas baznīcu paustajām bažām par citām provincēm, kurās ir plašā mērā pārstāvēta kristietība; turklāt nosoda pret budismu vērstās kampaņas, kurā izmanto “patriotiskās audzināšanas” pieeju, tostarp pasākumus valsts pārvaldības ieviešanai tibetiešu budistu klosteros; nosoda “juridiskās izglītības” programmas budistu mūkiem un mūķenēm; neizprot un nepieņem Dalailamas attēlu aizliegumu Ķīnā; pauž bažas par Ķīnas Krimināllikuma ļaunprātīgu izmantošanu, lai vajātu tibetiešus un budistus, kuru reliģiskās aktivitātes tiek pielīdzinātas “separātismam”, un uzskata — šis bažas apstiprina tas, ka mūki un mūķenes tagad veido aptuveni 44 % no politisko ieslodzīto skaita Tibetā; pauž nožēlu par to, ka apstākļi budisma praktizēšanai Tibetā ievērojami pasliktinājušies pēc tur notikušajiem protestiem 2008. gada martā, jo Ķīnas valdība īsteno vēl stingrāku pieeju “patriotiskajā audzināšanā”, tostarp līdz sākumiem iejaucoties tibetiešu budistu klosteru iekšējās lietās, piemēram, izmantojot neievēlētās pārvaldības komitejas, kuras tagad ieviestas katrā klosterī, “juridiskās izglītības” programmas mūkiem un mūķenēm, lai nodrošinātu, ka viņi “neiesaistās darbībā, ar kurām tiktu sašķelta dzimtene un traucēta sociālā kārtība”, un Dalailamas attēlu aizliegšanu;

58. atzīmē, ka prezidents Xi paziņojis par vairākām saistībām, lai valstī sekmētu tiesiskumu un korupcijas apkarošanu; tomēr pauž nopietnas bažas par neseno vērsanos pret vairāk nekā 200 juristiem, jo īpaši tiem, kuri nodarbojas ar cilvēktiesību lietām, daudzus no viņiem apsūdzot “sabiedriskās kārtības traucēšanā” un centienos nodarīt kaitējumu partijai, turklāt varas iestādes apgalvo, ka šādi radikāli pasākumi faktiski esot Ķīnas tiesību sistēmas aizsardzība; uzsver, ka šie pasākumi ir pretrunā ar iestāžu apgalvojumiem par tiesiskuma sekmēšanu un grauj līdz šim paveikto politisko reformu īstenošanā;

59. atgādina, ka Ķīnas oficiālajā ieskatā sociāli ekonomiskās tiesības vēl arvien ir pārākas pār individuālām pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, savukārt Eiropas izpratnē šīs ir pamattiesības un vienlīdz svarīgas, turklāt ekonomikas attīstībai un cilvēktiesībām jābūt saistītām, un minētais atspoguļo Eiropas un Ķīnas oficiālo pozīciju atšķirības attiecībā uz cilvēktiesībām; uzsver arī, ka visaptveroša cilvēktiesību aizsardzība ir būtiska, lai turpinātos Ķīnas ekonomikas izaugsme, un tādēļ mudina Ķīnas iestādes nodrošināt gan sociāli ekonomisko, gan pilsonisko un politisko tiesību ievērošanu;

60. kritizē ļoti ierobežojošos apstākļus, kādos jādarbojas Ķīnas plašsaziņas līdzekļiem, un stingro kontroli pār digitālo jomu, atbilstoši kurai ārvalstu, tostarp Eiropas, tīmekļa saturs tiek bloķēts un par politiski bīstamu uzskatīts iekšzemes saturs parasti tiek dzēsts un pakļauts cenzūrai; stingri protestē pret to, ka daudzi Ķīnas iedzīvotāji apcietināti par nodarījumiem, kas saistīti ar vārda brīvību, jo īpaši internetā;

61. pauž nopietnas bažas, ka Ķīnas valdība turpina īstenot stingrās līnijas politiku pret Tibetas tautu, it īpaši noraidot Dalailamas rosināto “vidusceļa pieeju”, kurā nav centienu ne pēc neatkarības, ne atdalīšanās, bet gan pēc patiesas autonomijas ĶTR Konstitūcijas ietvaros; aicina Ķīnas valdību atsākt dialogu ar Tibetas pārstāvjiem; iebilst pret to, ka ĶKP marginalizē Tibetas kultūru, un mudina Ķīnas iestādes ievērot tibetiešu tautas vārda, biedrošanās un reliģijas brīvību; pauž nožēlu par humanitārās situācijas pasliktināšanos Tibetā, kas ir novedusi pie pašsadedzināšanās gadījumu skaita pieauguma; ar bažām atzīmē nesen pieņemtos pasākumus paredzēt kriminālatbildību saistībā ar pašsadedzināšanos, kuru mērķis ir sodīt personas, kas it kā saistītas ar pašsadedzināšanās veicējiem; pauž nopietnas bažas par kopš 2006. gada īstenoto vairāk nekā divu miljonu tibetiešu nomadu un lopkopju piespiedu pārvietošanu uz t. s. “jaunajiem sociālistiskajiem ciematiem”, jo viņiem tajos nav pieejama veselības aprūpe, izglītība un labklājība; tāpat pauž nopietnas bažas par notiekošo hanu etniskās grupas ķīniešu pārvietošanu uz Tibetu; pauž bažas par spīdzināšanas, pazušanas un patvaļīgas aizturēšanas gadījumiem, tostarp mūka *Tenzin Delek Rinpoche* lietu un 10 citu ievērojamu Tibetas ieslodzīto lietu; prasa sīki izmeklēt visus šos nāves gadījumus, kuri notikuši ieslodzījumā; pauž dziļas bažas par Tibetas vides degradāciju; uzsver, ka Tibetas plato strauji sasilst un tas var izraisīt Tibetas ledāju kušanu, no kuriem daudzi papildina Āzijas lielāko upju ūdeņus;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

62. mudina tos Eiropas uzņēmumus, kuri investē Ķīnā, ievērot starptautiskos darba standartus un uzņemties saistības, kas pārsniedz Ķīnas darba tiesību līmeni, ja tās neatbilst starptautiski pieņemtiem standartiem;

Ķīnas un Taivānas savstarpējās attiecības

63. uzskata, ka gan Ķīna, gan Taivāna ir nozīmīgi ES ekonomiskie partneri Āzijā un Klusā okeāna reģionā; atzinīgi vērtē jebkādu būtisku uzlabošanu Ķīnas un Taivānas attiecībās; iestājas par sarunām par divpusēju nolīgumu ieguldījumu jomā starp ES un Taivānu, ņemot vērā, ka Taivāna reģionālā līmenī sniedz Ķīnai labāko izejas punktu un piekļuvi ES uzņēmējiem, turklāt daudzas valstis — tostarp Ķīnas Tautas Republika — tādus (de facto) līgumus ar Taivānu jau ir noslēgušas;

64. ņem vērā to, ka Ķīnas valdība neiebilda pret Taivānas līdzdalību vairākās ANO organizācijās (PVO, ICAO); pauž bažas par to, ka Ķīnas valdība atkārtoti apstiprinājusi 2005. gada likumu pret atdalīšanos, kas ļauj izmantot militārus līdzekļus Taivānas neatkarības deklarēšanas gadījumā; pauž nožēlu, ka no Ķīnas dienvidiem uz Taivānu vēl arvien ir nomērķētas 1 500 tāla darbības rādiusa raķetes; uzskata, ka reģiona pakāpeniska demilitarizācija vēl vairāk atvieglotu pušu tuvināšanos; uzskata, ka visi Ķīnas un Taivānas strīdi būtu jārisina mierīgā ceļā, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām; uzsver, ka iedrošinošs solis bija 2015. gada 23. maijā Kinmenas salā notikusī tikšanās starp Taivānas jūras šauruma abu pušu augstākajām amatpersonām; atzīmē, ka šī tikšanās bija trešā oficiālā sanāksme, ko rīkoja par pušu attiecībām atbildīgās Ķīnas un Taivānas amatpersonas; atbalsta iniciatīvas, ar kurām Taivānas jūras šauruma abu pušu attiecības veido mierīgā ceļā;

o

o o

65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, EĀDD, Komisijai, dalībvalstu, pievienošanās valstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas valdībai, Ķīnas Nacionālajam tautas kongresam, Taivānas valdībai un Taivānas Likumdošanas juaņam.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0459

Gatavošanās pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par gatavošanos pasaules humānās palīdzības samitam — risināmie jautājumi un iespējas sniegt humāno palīdzību (2015/2051(INI))

(2017/C 399/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1991. gada 19. decembra rezolūciju Nr. 46/182 par ANO ārkārtas humānās palīdzības koordinācijas pastiprināšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Starpaģentūru pastāvīgās komitejas (IASC) pārveides programmu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlijā pieņemtos Globālās humānās palīdzības programmas partnerības principus ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 9. jūlija rezolūciju Nr. 64/290 par tiesībām uz izglītību ārkārtas situācijās ⁽⁴⁾ un attiecīgās vadlīnijas, tostarp tās, kuras sagatavoja UNICEF un UNESCO,
- ņemot vērā ANO IASC vadlīnijas par integrētiem ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas pasākumiem humānās palīdzības darbībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Sendai Katastrofu riska mazināšanas pamatprogrammu 2015.–2030. gadam, ko pieņēma trešajā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pasaules konferencē par katastrofu riska mazināšanu, kura norisinājās 2015. gada 14.–18. martā Sendai (Japānā) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 27. jūlija rezolūciju Nr. 69/313, kurā noteikts Adisabebas rīcības plāns saistībā ar trešo Starptautisko konferenci par attīstības finansēšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā diskusijas, gatavojoties 32. starptautiskajai Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness kustības konferencei, kas 2015. gada 8.–10. decembrī notiks Ženēvā,
- ņemot vērā Globālās humānās palīdzības ziņojumu par 2015. gadu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Globālās humānās palīdzības pārskatu par 2015. gadu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā labas humānās palīdzības principus (GHD) ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā ANO Augsta līmeņa darba grupu humanitārās jomas finansēšanas jautājumos,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/46/a46r182.htm>

⁽²⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-transformative-agenda>

⁽³⁾ https://docs.unocha.org/sites/dms/ROWCA/Coordination/Principles_of_Partnership_GHP_July2007.pdf

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/290

⁽⁵⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/files/guidelines-integrating-gender-based-violence-interventions-humanitarian-action>

⁽⁶⁾ http://www.preventionweb.net/files/43291_sendaiframeworkfordrren.pdf

⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313

⁽⁸⁾ http://www.globalhumanitarianassistance.org/wp-content/uploads/2015/06/GHA-Report-2015_-Interactive_Online.pdf

⁽⁹⁾ https://www.humanitarianresponse.info/en/system/files/documents/files/gho-status_report-final-web.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.ghdinitiative.org/ghd/gns/principles-good-practice-of-ghd/principles-good-practice-ghd.html>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2007. gada Eiropas konsensu par humāno palīdzību (turpmāk “Eiropas konsens”) — kopīgu deklarāciju, kuru parakstīja Komisija, Padome, Eiropas Parlaments un dalībvalstis ⁽²⁾, un tā rīcības plānu, kas jāatjauno,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Regulu (ES) Nr. 375/2014, ar ko izveido Eiropas Brīvprātīgo humānās palīdzības korpusu (iniciatīva “ES palīdzības brīvprātīgie”) ⁽³⁾ un Gada ziņojumu par iniciatīvas “ES palīdzības brīvprātīgie” īstenošanu 2014. gadā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmumu Nr. 1313/2013/ES par Savienības civilās aizsardzības mehānismu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu “Dzimumu līdztiesība humānajā palīdzībā — dažādas vajadzības, pielāgota palīdzība” (SWD(2013)0290) ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Gada ziņojums par Eiropas Savienības humānās palīdzības un civilās aizsardzības politiku un tās īstenošanu 2014. gadā” (COM(2015)0406) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas Humānās palīdzības un civilās aizsardzības (ECHO) ĢD 2014. gada darbības pārskatu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 22. jūnija secinājumus par vispārējiem principiem attiecībā uz skaidrā naudā sniegtu daudzfunkcionālu palīdzību, reaģējot uz humānajām vajadzībām ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Konvenciju par bērna tiesībām un tās 2000. gada 25. maija fakultatīvo protokolu par bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos; ņemot vērā 2008. gadā atjauninātās ES pamatnostādnes par bērniem bruņotos konfliktos,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus “Jauna globāla partnerība nabadzības izskaušanai un ilgtspējīgai attīstībai pēc 2015. gada” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 28. maija secinājumus par ES pieeju izturētspējai ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 5. jūnija secinājumus par Hjogo rīcības pamatplānu laikposmam pēc 2015. gada: izturētspējas veidošana, īstenojot riska pārvaldību ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 16. decembra secinājumus par pārmaiņu programmu laikposmam pēc 2015. gada ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. septembra kopīgo paziņojumu “Bēgļu krīzes risināšana Eiropā: ES ārējās darbības nozīme” (JOIN(2015)0040) ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=URISERV:ah0009>

⁽³⁾ OV L 122, 24.4.2014., 1. lpp.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/LV/1-2015-335-LV-F1-1.PDF>

⁽⁵⁾ OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/Gender_SWD_2013.pdf

⁽⁷⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/LV/1-2015-406-LV-F1-1.PDF>

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/echo_aar_2014.pdf

⁽⁹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9420-2015-INIT/lv/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/lv/pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/137319.pdf

⁽¹²⁾ http://www.preventionweb.net/files/37783_eccommunicationsdgs.pdf

⁽¹³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/146311.pdf

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=JOIN:2015:0040:FIN:LV:PDF>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā reģionālās, tematiskās un globālās apspriedes, gatavojoties pasaules humānās palīdzības samitam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 19. maija rezolūciju par attīstības finansēšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2014. gada 25. novembra rezolūciju par ES un globālo regulējumu attīstības jomā pēc 2015. gada ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par situāciju Jemenā ⁽⁴⁾, 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par stāvokli Nepālā pēc zemestrīces ⁽⁵⁾, 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju par stāvokli Jarmukas bēgļu nometnē Sīrijā ⁽⁶⁾, 2015. gada 12. marta rezolūciju par Dienvidsudānu, tostarp nesējamiem bērnu nolaupīšanas gadījumiem ⁽⁷⁾, 2015. gada 12. februāra rezolūciju par humāno krīzi Irākā un Sīrijā, jo īpaši saistībā ar Islāma valsti (IS) ⁽⁸⁾, un 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par stāvokli Lībijā ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā 2015. gada 10. septembra rezolūciju par migrāciju un bēgļiem Eiropā ⁽¹⁰⁾, un 2015. gada 29. aprīļa rezolūciju par pēdējā laikā notikušajām traģēdijām Vidusjūrā un ES migrācijas un patvēruma politikas nostādņēm ⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 7. pantu, kurā atkārtoti ir apstiprināts, ka ES “nodrošina politikas un darbību saskaņotību, ņemot vērā visus tās mērķus”,
 - ņemot vērā LESD 208. pantu, kurā paredzēts, ka “politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Savienība ievēro mērķus, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā”,
 - ņemot vērā LESD 214. pantu par Savienības darbībām humānās palīdzības jomā,
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 2. septembra paziņojumu “Pasaules humānās palīdzības samitu gaidot: globāla partnerība principiāliem un efektīviem humānās palīdzības pasākumiem” (COM(2015)0419) ⁽¹²⁾ un tam pievienoto dienestu darba dokumentu (SWD(2015)0166) ⁽¹³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0332/2015),
- A. tā kā mūsu ļoti nestabilajā pasaulē palielinās dabas katastrofu un bada izpausmju daudzveidība, biežums un smagums, kā arī notiek nepieredzēti straujš konfliktu daudzuma un sarežģītības pieaugums;
- B. tā kā pieaugošās problēmas, piemēram, urbanizācija, iedzīvotāju skaita straujš pieaugums, demogrāfiskās pārmaiņas, dabas katastrofu izplatīšanās un pastiprināšanās, vides degradācija, pārtuksnešošanās, klimata pārmaiņas, daudzi ilglaicīgi un vienlaicīgi konflikti ar reģionālu ietekmi un resursu trūkums, kas papildina nabadzības, nevienlīdzības, migrācijas, pārvietošanas un nestabilitātes ietekmi, ievērojami palielina vajadzību pēc humānās palīdzības visā pasaulē;

⁽¹⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0196.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0270.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0231.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0187.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0072.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0040.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0010.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0317.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0176.

⁽¹²⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=comnat:COM_2015_0419_FIN

⁽¹³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1441187290883&uri=SWD:2015:166:FIN>

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- C. tā kā kopš 2004. gada ir vairāk nekā dubultojies to cilvēku skaits, kuriem ir nepieciešama palīdzība, 2015. gadā pārsniedzot 100 miljonus; tā kā humanitārās krīzes skar 250 miljonus cilvēku; tā kā piespiedu pārvietoto personu skaits ir sasniedzis augstāko līmeni kopš Otrā pasaules kara, proti, gandrīz 60 miljonus, tostarp gandrīz 40 miljoni personu ir pārvietoti savu valstu iekšienē; tā kā vairāk nekā puse no pasaules bēgļiem ir bērni;
- D. tā kā miljards cilvēku līdz 2050. gadam varētu tikt pārvietoti klimata pārmaiņu dēļ, turklāt vairāk nekā 40 % pasaules iedzīvotāju dzīvos teritorijās, kuras spēcīgi ietekmēs ūdens trūkums; tā kā dabas katastrofu izraisītie ekonomiskie zaudējumi, visticamāk, ievērojami palielināsies, bet pašlaik tie ik gadu sasniedz USD 300 miljardus;
- E. tā kā iepriekšējo astoņu gadu laikā augošās vajadzības un problēmas, noturīgu saistību trūkums un humānās palīdzības izmaksu palielināšanās ir veicinājuši to, ka pašreizējā humānās palīdzības sistēma ir sasniegusi savas robežas, piespiežot vairākas organizācijas īslaicīgi pārtraukt pārtikas palīdzības, mājokļu nodrošināšanas un citas dzīvības glābšanas humānās palīdzības operācijas;
- F. tā kā humānās palīdzības slimnīcas bieži vien kļūst par mērķi uzbrukumiem ar masu iznīcināšanas ieročiem; tā kā arvien biežāk tiek izteikti draudi un veikti uzbrukumi humānās palīdzības darbiniekiem; tā kā ļoti bieži tiek apdraudēta humānās palīdzības personāla un ievainoto cilvēku drošība; tā kā šie uzbrukumi ir starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums un nopietns apdraudējums humānās palīdzības nākotnei;
- G. tā kā visu humānās palīdzības darbību pamatā ir jābūt humānās palīdzības principiem — cilvēcībai, neitralitātei, objektivitātei un neatkarībai — un starptautisko humanitāro tiesību un cilvēktiesību pamatnoteikumiem, kas paredzēti Ženēvas konvencijās un to papildprotokolos; tā kā pārvietoto personu aizsardzība ir jānodrošina bez nosacījumiem un tā kā priekšroka ir jādod neatkarīgai palīdzībai, t. i., palīdzībai, ko neietekmē politiski, ekonomiski vai drošības apsvērumi vai jebkāda veida diskriminācija;
- H. tā kā visām konfliktā iesaistītajām pusēm, ieskaitot valsts un nevalstiskus bruņotos dalībniekus, ir jāgarantē humānās palīdzības sniedzējiem nepieciešamā piekļuve, lai palīdzētu neaizsargātiem konfliktu skartiem civiliedzīvotājiem;
- I. tā kā sievietes un bērni ir ne tikai īpaši neaizsargāti, bet arī nesamērīgi pakļauti riskam katastrofu zonās gan ārkārtas situācijas laikā, gan seku novēršanas laikā, un viņi saskaras arī ar izmantošanu, marginalizāciju, infekcijām un seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību, ko izmanto kā ieročus; tā kā sievietes un bērni saskaras ar paaugstinātu risku pārvietošanas un parasto aizsardzības un atbalsta struktūru sabrukšanas gadījumā; tā kā starptautiskajās humanitārajās tiesībās ir paredzēts, ka visa nepieciešamā medicīniskā aprūpe ir bez diskriminācijas jāsniedz kara laikā izvarotām meitenēm un sievietēm; tā kā Pasaules Veselības organizācija nedrošu abortu uzskata par vienu no trim galvenajiem māšu mirstības cēloņiem; tā kā mātes veselība, konsultācijas izvarošanā cietušām sievietēm un izglītības un mācību programmas pārvietotiem bērniem ir svarīgas problēmas bēgļu nometnēs;
- J. tā kā konsolidētajā ANO aicinājumā piešķirt humāno palīdzību tika sasniegta vēsturiski augsta summa, kas tuvojās EUR 19 miljardiem; tā kā, neraugoties uz rekordaugstām līdzekļu devēju iemaksām, tikai viena ceturtdaļa no globālajiem humānās palīdzības aicinājumiem saņēma finansējumu, un ES saskārās ar grūtībām finansēt globālos humānās palīdzības aicinājumus un ECHO ĢD atbalstītās operācijas; tā kā šie apstākļi pastiprina nepieciešamību pēc globāli koordinēta, savlaicīga, paredzama un elastīga finansējuma, kas pielāgots dažādiem kontekstiem un ko balsta jauna publiskā un privātā partnerība inovatīvai sagatavotībai un piegādes metodes; tā kā Eiropas Savienībai ir bijušas grūtības piešķirt finansējumu atbilstoši globālajiem aicinājumiem sniegt humāno palīdzību un grūtības finansēt ECHO ĢD operācijas; tā kā šajā kontekstā vēl jo svarīgāka ir atjaunotā apņemšanās sasniegt mērķi piešķirt palīdzību 0,7 % apmērā un savlaicīga tās sniegšana;
- K. tā kā lielākā daļa humanitāro krīžu ir cilvēku radītas; tā kā 80 % no ES starptautiskās humānās palīdzības tiek novirzīti cilvēku radītām krīzēm, kurām būtībā nepieciešami politiski, nevis tikai humanitāri risinājumi; tā kā nabadzība un neaizsargātība pret krīzēm ir nesaraucjami saistītas, uzsverot nepieciešamību pievērsties krīžu pamatcēloņiem, palielināt noturību, pastiprināt spēju pielāgoties dabas katastrofām un klimata pārmaiņām un risināt skarto iedzīvotāju ilgtermiņa vajadzības; tā kā humanitāro krīžu sekas, piemēram, migrācija un bēgļu problēmas, kļūst tikai lielākas, ja vien netiks novērsti pamatcēloņi un ja neradīsies labāka saikne starp humāno palīdzību un attīstības sadarbības palīdzību;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- L. tā kā humānā palīdzība un attīstība ir savstarpēji saistītas, jo īpaši ņemot vērā vajadzību stiprināt noturību pret katastrofām, samazinot riskus un aizsargājot pret satricinājumiem, kas ir būtisks veids, kā samazināt humanitārās vajadzības un novērst pārtraukumus veselības, higiēnas, izglītības, uztura un pat vienkāršas pajumtes nodrošināšanā;
- M. tā kā starptautiska, vietēja un reģionāla koordinācija, informācijas apmaiņa un kopīgu programmu izstrāde, datu apkopošana un novērtējumu izstrāde palīdzēs uzlabot lēmumu pieņemšanu, efektivitāti, produktivitāti un pārskatatbildību palīdzības sniegšanā;
- N. tā kā ir nepieciešams panākt lielāku uzticēšanos un turpmāku sadarbību starp privātā sektora dalībniekiem, NVO, vietējās varas iestādēm, starptautiskām organizācijām un valdībām; tā kā uzņēmumu resursi, zināšanas, piegādes ķēdes, pētniecības un izstrādes spējas, kā arī loģistika var palīdzēt nodrošināt efektīvāku sagatavotību un humāno palīdzību;
- O. tā kā ES humānās palīdzības finansējums 2015. gadā — EUR 909 miljoni — ir mazāk nekā 1 % no kopējā ES budžeta; tā kā uzlabot saikni starp ārkārtas palīdzību un ilgtermiņa palīdzību ir viens no veidiem, kā mazināt pašreizējo neatbilstību starp ārkārtas humanitārajām vajadzībām un pieejamajiem līdzekļiem;
- P. tā kā NVO un starptautiskās organizācijas, piemēram, Sarkanais Krusts un ANO aģentūras, pašlaik ir galvenie humānās palīdzības īstenotāji, kas nodrošina dzīvībai svarīgu palīdzību un aizsardzību apmēram 120 miljoniem cilvēku gadā;
- Q. tā kā profilaksei, iekšzemes reaģēšanai un iekšzemes spējām ir svarīga nozīme, lai apmierinātu vajadzības vislabākajā veidā un samazinātu nepieciešamību saņemt starptautisko palīdzību; tā kā 2015. gadā tikai 2 % no kopējā starptautiskās humānās palīdzības tiešā veidā sasniedza vietējās un valsts līmeņa NVO attiecīgajās valstīs, lai gan to reaģēšanas spējas, zināšanas par vajadzībām un spējas aizsniegt krīzes skartos cilvēkus parasti ir labākas nekā citiem dalībniekiem; tā kā pieaug pieprasījums nodrošināt pārskatatbildību krīžu skartajiem cilvēkiem un kopienām;
- R. tā kā humānās palīdzības pamatā ir jābūt vajadzībām, ko novērtē humānās palīdzības dalībnieki, un tā kā līdzekļu devējiem būtu jāatturas izmantot palīdzību kā krīzes pārvaldības instrumentu;
- S. tā kā humānās palīdzības pasākumiem un izmantotajiem līdzekļiem ir jāatbilst kopīgi izvērtētām vajadzībām un tie jāpielāgo atšķirīgām situācijām; tā kā būtiski darīt visu, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu un jo īpaši sieviešu, bērnu, vecu cilvēku, personu ar invaliditāti, minoritāšu, pirmiedzīvotāju un citu neaizsargātu iedzīvotāju grupu īpašo vajadzību iekļaušanu humānās palīdzības pasākumos;
- T. tā kā globālie dalībnieki ir jā mudina iekļaut humānās palīdzības sniegšanu cilvēktiesību uzraudzības un ziņošanas mehānismos;
- U. tā kā pirmajā pasaules humānās palīdzības samitā (WHS), kam 2016. gada 23. un 24. maijā jānotiek Stambulā, ir jāpārveido humānās palīdzības struktūra, padarot to iekļaujošāku, efektīvāku, pārredzamāku un patiesi globālu, lai varētu reaģēt uz gaidāmo vajadzību palielināšanos saistībā ar pašreizējām un nākotnē paredzamām problēmām, piemēram, pārtikas nodrošinājumu, iedzīvotāju skaita pieaugumu, klimata pārmaiņām, nestabilitāti, palīdzības darbinieku drošību, piespiedu pārvietošanu un sociālekonomisko attīstību;
- V. tā kā WHS notiks pēc vairākām starpvaldību sarunām, kas aptver katastrofu riska samazināšanu, finansējumu attīstībai, ilgtspējīgas attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada un klimata pārmaiņām un kas turpmāko gadu laikā noteiks attīstības un humānās palīdzības specifiku, un tādēļ tā būs vienreizēja, būtiska un skaidra iespēja saskaņot mērķus, principus un rīcību, kā arī visai pasaulei saskaņoti risināt visneaizsargātāko iedzīvotāju vajadzību apmierināšanu un stiprināt izturētspēju;
- W. tā kā ES kā galvenajai līdzekļu devējai ir pienākums un nepieciešamās iespējas uzņemties vadību labāku un inovatīvāku ceļu meklēšanā, lai apmierinātu miljoniem konfliktu un katastrofu skarto cilvēku vajadzības un nodrošinātu viņiem drošus problēmu risinājumus ilgtermiņā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- X. tā kā nesen ir krasi pieaugusi globāla un akūta pārtikas nepietiekamība un trešajā līmenī klasificēto valstu politiskās nestabilitātes negatīvā starptautiskā ietekme ir no jauna atgādinājusi, ka WHS ir jāpaātrina humanitārās sistēmas transformācija un labāk jākalpo cilvēkiem, kuriem ir nepieciešama palīdzība,

No globālām apspriedēm līdz globālai rīcībai

1. atzinīgi vērtē ANO ģenerāļsekretāra lēmumu sasaukt pirmo daudzpusējo pasaules humānās palīdzības samitu (WHS) un Turcijas vēlmi to uzņemt; aicina dalībvalstis atbalstīt WHS un sagatavot stingrus Padomes secinājumus ar konkrētām saistībām un prioritārām rīcības jomām, līdztekus panākot operatīvo efektivitāti, kopīgus kvalitātes standartus, labāku koordināciju un partnerību ar iespējamiem līdzekļu devējiem, pamatojoties uz politiski neitrālu palīdzību, kā arī vienotu izpratni par humanitārajiem principiem — cilvēcīgu, neitralitāti, objektivitāti un neatkarību — un ievērojot starptautiskajās humanitārajās tiesībās noteiktos pienākumus;

2. atzinīgi vērtē ANO iniciatīvu apkopot informāciju no visas pasaules, lai prognozētu dabas katastrofas un konfliktus un noskaidrotu, kā rīkoties, lai glābtu un aizsargātu cilvēkus no šādu krīžu ietekmes; atzinīgi vērtē arī astoņu reģionālo apspriežu organizēšanu, kas ietvēra arī tematiskās sanāksmes un globāla mēroga apspriešanos ar pārstāvjiem no valdībām, pilsoniskās sabiedrības, NVO, brīvprātīgo tīkliem, uzņēmumiem un reliģiskiem tīkliem, kā arī tiešsaistes apspriešanās iniciatīvu un izveidoto Humānās palīdzības finansēšanas augsta līmeņa ekspertu grupu, kurai viens no vadītājiem ir ES;

3. uzsver, ka mūsdienās milzīgo humanitāro problēmu risināšanai ir vajadzīga iekļaujošāka, daudzveidīgāka un patiesi globāla humānās palīdzības sniegšanas sistēma, kas tiks nostiprināta WHS un kas vienlaikus atzīst mūsdienu humanitāro krīžu novēršanas sistēmas atšķirības un visu dalībnieku savstarpēji papildinošos pienākumus; aicina ES atbalstīt "Globālo konsensu par humāno palīdzību", kurā apstiprināti humānās palīdzības principi un pienākumi un tiesības saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām, vienlaikus veicinot uz cilvēkiem orientētus un cilvēktiesībās balstītus aizsardzības pasākumus, kā arī panākot valdību atbildību par savu lomu un pienākumiem cilvēku aizsardzībā; pievērš uzmanību nelabvēlīgajai ietekmei, ko izraisa humānās palīdzības politizēšana, un atgādina, ka galveno humanitāro principu stiprināšanai un pastāvīgai apņēmībai tos ievērot ir izšķiroša nozīme, lai nodrošinātu tā dēvēto humanitāro telpu konfliktu un dabas katastrofu skartajās teritorijās;

4. uzsver, ka, lai WHS gala dokuments būtu saturīgs, ir jāiekļauj piecu gadu ceļvedis par to, kā attīstīt un operatīvi nodrošināt konkrētas politiskās saistības, par kurām tika pausta apņemšanās, tostarp starpvaldību uzraudzības un pārskatatbildības sistēmu, palīdzības organizāciju darbības novērtējumu un ietekmes novērtējumu, kas ietver ieinteresēto personu piedalīšanos;

5. aicina WHS sasaistīt attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada, Sendai Katastrofu riska mazināšanas pamatprogrammu un 2015. gada ANO klimata pārmaiņu konferenci (COP 21), lai uzlabotu saskaņotību starp politikas jomām un iestādēm, palielinot izturību pret katastrofām, un prasa attīstības dalībniekiem paredzēt aktīvāku lomu noturības palielināšanā; aicina līdzekļu devējas valdības izstrādāt valsts politiku ar kopīgiem mērķiem, prioritātēm un rādītājiem, kas saista šīs sistēmas;

6. aicina ES un tās dalībvalstis kā lielākās līdzekļu devējas un svarīgas operatīvās dalībnieces nodrošināt vadību, rādot aktīvu piemēru; uzsver, ka visu ES humānās palīdzības pasākumu pamatā jābūt solidaritātes, atbildības un pārskatatbildības principiem un tie jāveido tā, lai nodrošinātu neaizsargāto personu aizsardzību gan fiziski, gan psiholoģiski; prasa panākt globālu, visaptverošu un ilgtermiņa risinājumu cilvēkiem, kuri masveidā bēg no konfliktu reģioniem; norāda, ka no ES reaģēšanas spējas uz pašreizējo krīzi ir atkarīga Eiropas loma un uzticamība tai pasaules humānās palīdzības arēnā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

7. aicina WHS īstenot sistemātisku, uz rezultātiem vērstu un iekļaujošu pieeju, izstrādājot specifiskus rādītājus un darba metodoloģiju, kas jāstiprina un kopīgi jāizmanto līdzekļu devējiem un īstenošanas aģentūrām, lai krīzes skartie cilvēki piedalītos visā humānās palīdzības darbību ciklā; aicina WHS strādāt pie institucionalizācijas, labākas uzraudzības un izvērtēšanas saistībā ar ANO sistēmu attiecībā uz pārskatatbildību pret skartajiem iedzīvotājiem;

8. uzsver, ka WHS ir arī iespēja visām ieinteresētajām personām pārdomāt būtisko vajadzību reformēt ANO par iekļaujošu, pārredzamu un efektīvu koordinācijas sistēmu ar iekļaujošāku un operatīvāku IASC, ar labāku sadarbību ar partneriem, lai uzlabotu papildināmību un pilnībā īstenotu pārveides programmu un lai stiprinātu daudzpusējo humānās palīdzības sistēmas arhitektūru visām krīzēm, izveidojot uzticamu sistēmu vajadzību novērtēšanai, kas veido pamatu kopīgajiem aicinājumiem (nodrošinot visaptverošu finansiālu reģistrēšanu), izmaksu salīdzinājumu starp aģentūrām un uzraudzības un novērtēšanas mehānismu;

9. uzstāj, ka bez vispusīgiem un būtiskiem līdzekļiem šāda globāla rīcība nebūs veiksmīga; uzsver, ka, lai risinātu gan jaunas, gan hroniskas katastrofas un problēmas, ir nepieciešams izvairīties no paralēlām sistēmām, paplašināt finansēšanas bāzi, nodrošināt ilgtermiņā prognozējamas investīcijas un atbilstību jaunajai ilgtspējīgas attīstības programmai, jo īpaši veicinot humānās palīdzības, attīstības un klimata pārmaiņu jomu dalībniekiem kopīgu riska un vajadzību novērtēšanu, plānošanu un finansēšanu; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka savstarpējā papildināmība starp humāno palīdzību un attīstības palīdzību, lai uzlabotu efektivitāti un risinātu humānās palīdzības finansējuma trūkumu, un vienlaikus būtu jāpalielina attīstības palīdzības un humānās palīdzības finansējums; šajā sakarā atgādina par ilgtermiņa apņemšanos starptautiskajā līmenī sasniegt mērķi — 0,7 % no IKP;

10. mudina ES kā pasaules lielāko humānās palīdzības sniedzēju uzņemties vadību WHS, aicinot izveidot elastīgākas humānās palīdzības sniegšanas metodes, kā arī proaktīvus un saskaņotus pasākumus un efektīvus instrumentus krīžu novēršanai; mudina ES un citus līdzekļu devējus ievērot savas finanšu saistības un izstrādāt veidus, kā samazināt laiku, kas nepieciešams finansiālo saistību pārvēršanai rīcībā uz vietas; turklāt norāda, ka cilvēktiesību ievērošanas ziņojumi ir svarīgs agrīnas brīdināšanas mehānisms krīžu novēršanai, un mudina WHS ņemt to vērā, virzoties no reaģēšanas uz profilakses kultūru;

Konflikta skarto iedzīvotāju vajadzību apmierināšana

11. aicina ES humānās palīdzības pasākumos prioritāti piešķirt aizsardzībai, pasākumus balstot uz vajadzību novērtējuma, izveidojot atbilstības sistēmu un integrējot to programmu plānošanā; uzsver, ka jāparedz aizsardzības darbinieku lomas institucionalizācija un jāizstrādā stratēģiskas un integrētas pieejas, piešķirot pietiekamu finansējumu aizsardzības darbībām arī ārkārtas situāciju pirmajā posmā; mudina ES vairāk pievērsties uz cilvēktiesībām balstītai pieejai humānās palīdzības pasākumos, lai nodrošinātu cieņas, vajadzību un tiesību ievērošanu īpaši neaizsargāto iedzīvotāju grupām, jo īpaši sievietēm, jauniešiem, migrantiem, HIV inficētajiem, LGBTI personām un personām ar invaliditāti;

12. aicina ES veicināt WHS visaptverošu vienošanos par praktiskiem veidiem, kā pastiprināt starptautisko humanitāro tiesību, starptautisko cilvēktiesību un bēgļu tiesību ievērošanu un atbilstību, piemēram, izplatot starptautisko humanitāro tiesību noteikumus reģionālajām un valsts pārvaldes iestādēm, drošības spēkiem, vietējām pašvaldībām un kopienu vadītājiem un atbalstot Starptautiskās Krimināltiesas lomu, lai izbeigtu nesodāmību par starptautisko humanitāro tiesību un starptautisko cilvēktiesību pārkāpumiem;

13. uzsver nepieciešamību paplašināt Bēgļu konvenciju un Kampalas konvenciju, lai aizsargātu un atbalstītu pārvietotās personas visā pasaulē, kā arī tos, kurus ietekmē klimata pārmaiņas, kā arī aizsargātu viņus pret dažādiem vardarbības veidiem, piemēram, cilvēktirdzniecību, vardarbību dzimuma dēļ, vardarbību pilsētās un ekonomisko vardarbību, jo viņiem var būt pamatotas bailes no vajāšanas vai viņiem var draudēt nopietns kaitējums; uzsver, ka migrantiem jānodrošina tāds pats tiesību aizsardzības līmenis, kādu garantē visām parējām iedzīvotāju grupām krīzes laikā; aicina pievērst vērību īpaši neaizsargātām grupām, piemēram, migrantiem, bezvalstniekiem un bēgļiem, pret kurām debatēs par humanitāriem jautājumiem bieži vien pieļauta nevērīga attieksme; prasa izstrādāt jaunas paaudzes cilvēktiesību aizsardzības instrumentus, lai palīdzētu aizsargāt šīs iedzīvotāju grupas;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

14. uzsver vajadzību veikt būtiskas izmaiņas atbalstā, kas tiek piedāvāts bēgļiem un uzņemošajām valstīm un kopienām; atbalsta globālo apspriežu kopsavilkuma ziņojumu, kurā ir aicinājums, lai *WHS* izskata visaptverošu "bēgļu uzņemšanas vienošanos", kas atzīst uzņemošo valstu ieguldījumus, organizē ilgtermiņa, paredzamu un stabilu finanšu pasākumu paketes, lai tām palīdzētu, padara bēgļus pašpietiekamus, sniedzot piekļuvi iztikas iespējām, kā arī rada vienlīdzīgāku kārtību viņu pārmitināšanai trešās valstīs;

15. aicina ES un tās dalībvalstis līdz *WHS* kopīgi strādāt, lai panāktu kopīgu globālu izpratni par humānās palīdzības principiem un to īstenošanu, un kopīgi izstrādāt plašu, uz līdzdalību vērstu rīcības kodeksu pašreizējiem un jauniem līdzekļu devējiem, lai apmainītos ar paraugpraksi, veicinātu piekļuvi grūtībās nonākušajiem un stiprinātu esošās saistības ievērot labu līdzekļu devēju praksi, piemēram, saskaņā ar *GHD* principiem;

16. aicina ES atbalstīt pārredzamības un pārskatatbildības iekļaušanu *WHS* deklarācijas pamatprincipos, par pamatu programmas izstrādei un novērtēšanai izmantojot īpašus rādītājus un kategorijās sadalītus datus (t. i., par dzimumu un vecumu un atsevišķus rādītājus par bērniem) un veicinot starptautisku humānās palīdzības pārredzamības standartu iniciatīvu, kuras mērķis būtu globālas pārskatatbildības rezultātu sistēma, lai izmērītu progresu;

17. uzsver vajadzību nodrošināt pārtiku, ūdeni, patvērumu, sanitāriju un medicīnisko aprūpi kā katra cilvēka pamattiesības; pauž ārkārtīgi nopietnas bažas par epidēmiju izplatības risku, kas saistīts ar ārkārtīgi sliktiem sanitārajiem apstākļiem un ierobežotu piekļuvi drošam dzeramajam ūdenim, un par būtisku zāļu trūkumu humanitāro krīžu laikā; aicina ES uzņemties vadošo lomu, nodrošinot būtisku zāļu un droša dzeramā ūdens atbilstīgu pieejamību humanitārās krīzes situācijā;

18. aicina Savienību un visus starptautiskos dalībniekus uzlabot humāno palīdzības sniegšanas metodes bēgļu nometnēs, jo īpaši piegādājot mobilas laboratorijas, lai apkarotu infekcijas slimību epidēmijas, uzlabojot ārkārtas palīdzības izplatīšanas metodes (ņemot vērā visneaizsargātākās grupas) un uzlabojot higiēnas un ārkārtas sanitāro infrastruktūru;

19. uzsver nepieciešamību iekļaut bērnu aizsardzību kā neatņemamu humānās palīdzības daļu, lai novērstu un reaģētu uz ļaunprātīgu izmantošanu, nevēribu, ekspluatāciju un vardarbību pret bērniem; uzsver, ka, tā kā bērni ir galvenie pārmaiņu dzinējspēki, ir svarīgi humānās palīdzības ietvaros radīt bērniem labvēlīgu telpu;

20. uzsver centrālo lomu, kas konflikta un pēckonflikta situācijās ir sievietēm, ņemot vērā, ka viņas ir pirmās palīdzības sniedzējas krīzēs un palīdz turēties kopā savām ģimenēm un kopienām; aicina līdzekļu devējus un valdības humānās palīdzības plānošanā integrēt dzimumu līdztiesību un atbalstīt iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm;

21. uzsver, ka humānās palīdzības sniegšana atbilst starptautiskajām humanitārajām tiesībām un ka ES humānā palīdzība nevar būt atkarīga no citu līdzekļu devēju noteiktiem ierobežojumiem; pauž bažas un nosodījumu par to, ka izvarošana un cita veida seksuāla un ar dzimumu saistīta vardarbība pret sievietēm un meitenēm tiek izmantota kā kara ierocis ārkārtas humanitārajās situācijās; uzsver, ka ir jāpievērš uzmanība šai vardarbībai un tās fiziskajām un psiholoģiskajām sekām; prasa panākt globālu apņemšanos nodrošināt sievietēm un meitenēm aizsardzību no jebkādas ārkārtas situācijas vai krīzes sākuma, pievēršot uzmanību seksuālās un ar dzimumu saistītas vardarbības riskam, palielinot informētību, panākot šādas vardarbības veicēju saukšanu pie atbildības un nodrošinot, ka humanitārajās krīzēs sievietēm un meitenēm ir pieejami visa veida seksuālās un reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumi, tostarp droši aborti, un nepieļaujot šādu necilvēcīgu izturēšanos, bet ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības un Ženēvas konvencijas un to papildprotokolus;

22. uzskata, ka visam humānās palīdzības sniegšanā iesaistītajam personālam, tostarp policijas vai militārajiem spēkiem, būtu jāsaņem pienācīga apmācība par dzimumu līdztiesību un ka jāievieš stingrs rīcības kodekss, lai novērstu to, ka šis personāls ļaunprātīgi izmanto savu stāvokli, un lai nodrošinātu dzimumu līdztiesību;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

23. aicina humānās palīdzības sniedzējus visos savos šīs jomas pasākumos iekļaut ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas un mazināšanas stratēģijas, palīdzot apzināt jaunus ES finanšu instrumentus, un šajā nolūkā aicina izvērtēt pārskatītās vadlīnijas par integrētiem ar dzimumu saistītas vardarbības novēršanas pasākumiem humānās palīdzības darbībā, kuras sagatavojusi Globālās aizsardzības grupa; uzskata arī, ka humānās palīdzības sniedzējiem (tostarp ES) būtu jāapspriežas ar meitenēm un zēniem (jo īpaši ar pusaudzēm) visos posmos, kad notiek sagatavošanās katastrofām un reaģēšana uz tām;

24. aicina attiecīgās humānās palīdzības organizācijas stiprināt savu koordināciju, lai identificētu un aizsargātu no seksuālas izmantošanas un vardarbības cietušās personas un potenciālos upurus;

25. atzīst nozīmi, kāda ir ES visaptverošai pieejai, koordinējot un saskaņojot tās plašo ārpolitikas instrumentu klāstu, lai ieguldītu noturīgos politiskos risinājumos; vērs uzmanību uz humānās palīdzības īpašo raksturu un uzsver to, cik svarīgi ir nošķirt humānās palīdzības pasākumus no ārvalstu, politiskajiem, drošības un pretterorisma apsvērumiem, pieņemot aizsardzības pasākumus; nosoda jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu vai neievērošanu attiecībā uz humānās palīdzības principiem, jo šāda ļaunprātīga izmantošana ievērojami mazina atbalsta sniegšanu un humānās palīdzības darbinieku drošību; uzstāj, ka pretterorisma pasākumiem nevajadzētu ne traucēt, ne kavēt humānās palīdzības centienus, un aicina WHS risināt šo jautājumu atbilstošā veidā;

Humānās palīdzības efektivitāte

26. nosoda to, ka pastāvīgi tiek traucēti centieni sniegt humāno palīdzību, un jebkādas darbības, kas pārkāpj principu, kurš paredz sniegt palīdzību apdraudētām personām, un nrepatriēšanas principu, kas attiecas uz jebkuras puses pārvietotajām personām neatkarīgi no tā, vai tā ir ES dalībvalsts; aicina valdības pildīt savus primāros pienākumus aizsargāt un atbalstīt civiliedzīvotājus un ieviest tiesisko regulējumu un politiku, lai atvieglotu humānās palīdzības sniegšanu un atbalsta piegādi saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām; ierosina šajās sistēmās iekļaut humanitāros nodokļu atbrīvojumus, darījumu maksu samazināšanu naudas pārvedumu plūsmām un vienkāršotas muitas procedūras; aicina līdzekļu devējus, uzņēmēju valstu valdības un palīdzības īstenotājus ievērot humānās palīdzības un atbalsta sniegšanas noteikumus attiecībā uz visiem iespējamiem kanāliem un pildīt savus pienākumus nodrošināt, ka profesionāla, laicīga, koordinēta, atbilstoša un kvalitatīva palīdzība nonāk pie visiem iedzīvotājiem, kam tā nepieciešama, pat attālos apgabalos;

27. attiecībā uz humānās palīdzības sniedzēju aizsardzības uzlabošanu pauž dziļas bažas par atkārtotiem uzbrukumiem gan humānās palīdzības darbiniekiem, gan infrastruktūrai, tostarp slimnīcām; uzsver, ka ir jāturpina strādāt nolūkā uzlabot viņu drošību, aizsardzību un pārvietošanās brīvību saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem; atbalsta to, ka īpašas klauzulas par pastiprinātu pārskatatbildību saistībā ar humānās palīdzības darbinieku aizsardzību ir sistemātiski jāiekļauj visu valstu tiesību aktos un donoru rīcības plānos, kā arī atbalsta stingru sistemātisku uzraudzību un ziņošanu par uzbrukumiem visiem palīdzības sniedzējiem;

28. atbalsta Komisijas ierosinājumu par visaptverošu efektivitātes rezultātu tabulu;

29. uzsver nepieciešamību pēc pastāvīga dialoga par savstarpēji papildinošiem uzdevumiem un pilnvarām dažādiem humānās palīdzības sniedzējiem; uzskata, ka ir skaidri jānošķir civilie humānās palīdzības sniedzēji un militārie dalībnieki; uzskata, ka civilās humānās palīdzības sniegšanai ir jāpiešķir prioritāte; aicina WHS izpētīt jaunas sistēmas, lai uzlabotu koordināciju starp dalībniekiem, kas ir būtisks elements, lai efektīvāk, iedarbīgāk un atbilstošāk sniegtu humāno palīdzību; uzsver vajadzību labāk analizēt vietējās darbības spējas, uzlabot kopīgos vajadzību novērtējumus un nodrošināt humānās palīdzības darbību pārskatatbildību;

30. prasa pielikt nopietnas pūles, lai efektīvi nodrošinātu tiesības uz izglītību ilgstošās humanitārajās krīzēs, piešķirot nepieciešamos finanšu resursus un cilvēkresursus, jo izglītības trūkums apdraud bērnu nākotni un jebkuras sabiedrības turpmāko attīstību; uzsver, cik būtiska nozīme ir izglītības nepārtrauktībai, lai aizsargātu un veicinātu tādas kopīgas un vispārīgas vērtības kā cilvēka cieņa, vienlīdzība, demokrātija un cilvēktiesības;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

31. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos — ņemot vērā satraucoši lielo bērnu skaitu, kuriem ir liegta izglītība, un izglītības milzīgo potenciālu paaugstināt iedzīvotāju noturību — palielināt finansējumu izglītībai bērniem ārkārtas humanitārajās situācijās; aicina Padomi apstiprināt Komisijas priekšlikumu veltīt 4 % no ES humānās palīdzības budžeta šim nolūkam; uzskata, ka šī palielinājuma rezultātā nedrīkstētu mazāku uzmanību pievērst citām primārām vajadzībām;

32. pauž bažas par bērnu izglītību un izglītošanu bēgļu nometnēs un aicina ES un visus starptautiskos dalībniekus palielināt spējas nodrošināt izglītību bēgļu nometnēs;

33. atzīst, ka paredzamība, operatīvs elastīgums un daudzgažu ieguldījumi ir pamata priekšnoteikumi efektīvai un rezultatīvai palīdzības sniegšanai; aicina ES un tās dalībvalstis stiprināt *GHD* principus *WHS* deklarācijā;

34. uzsver, ka nepieciešama globāla rīcība, lai novērstu finansējuma nepietiekamību; prasa izveidot globālu fondu humānajai palīdzībai, kas ļautu iesaistīt un iekļaut ar Attīstības palīdzības komiteju (*DAC*) nesaistītus līdzekļu devējus un apvienotu visus pastāvošos starptautiskos finansēšanas mehānismus, iekšzemes resursus un kopējos fondus (*ANO* ārkārtas reaģēšanas fondus, *CERF* fondus, trasta fondus u. c.) un ko papildinātu valdību, privātā sektora un reģionālo organizāciju brīvprātīgas finansiālas iemaksas; ierosina izmantot maksājumus, lai varētu pilnībā īstenot humanitāros solījumus 3. līmeņa ārkārtas situācijās, atbalstīt sagatavošanos, nodrošināt sociālās aizsardzības noturības paketi ilgtermiņa bēgļiem vai stāties pretī neparedzētām ārkārtas situācijām, piemēram, arī Eholas vīrusa uzliesmojumam;

35. uzsver vajadzību starptautiskām finanšu iestādēm pilnībā iesaistīties un pārskatīt iespējas piešķirt aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem, galvenokārt no jauna definējot savus koncesiju fonda atbilstības kritērijus, lai paredzētu elastīgāku iestāžu reakciju uz nestabilām situācijām un lai precīzāk atspoguļotu valsts iespējas piesaistīt iekšzemes resursus;

36. mudina valdības, līdzekļu devējus un attiecīgo vidi vienkāršot īstenošanas partneriem izvirzītās administratīvās prasības, racionalizējot procedūras un izpētot administratīvo, līgumslēgšanas un ziņošanas paraugpraksi, vienlaikus nodrošinot pārskatatbildību, un atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir sniegt pastāvīgu palīdzību spēju stiprināšanai un vietējos dalībniekus uzraudzībai, un stiprināt valstu koordinācijas struktūras;

37. uzsver, ka, lai labāk saglabātu un nodrošinātu dzīvību un cieņu pret skartajām iedzīvotāju grupām, vietējām *NVO* ir nepieciešama piekļuve tiešam finansējumam; mudina dalībvalstis un līdzekļu devējus ievērojami palielināt tiešo finansējumu vietējiem humānās palīdzības dalībniekiem, kuriem ir iespējas, zināšanas un spējas rīkoties šajā jomā, vienlaikus nodrošinot pārskatatbildību;

38. aicina *WHS* izveidot jauno vienošanos par iesaistīšanos nestabilās valstīs un ilgstošās krīzēs, izmantojot ilgtspējīgas programmas, īstenošanas plānus un paredzamu finansējumu attīstībai; uzsver, ka Adisabebas rīcības plānā ir norādīta nepieciešamība veikt investīcijas sociālās aizsardzības sistēmās un drošības tīklos, lai reaģēšanu nestabilās situācijās varētu izvērst ātrāk un efektīvāk;

Neaizsargātības mazināšana un riska pārvaldība

39. uzsver, ka humanitāro krīžu novēršanas sistēmu ir nepieciešams pielāgot vietējām, valsts un reģionālām prasībām un ka ir jāapmāca un jāiesaista regulāri ietekmētie iedzīvotāji, tostarp visu vecumu sievietes, bērni, cilvēki ar invaliditāti, minoritātes un pirmiedzīvotāji, atzīstot viņu lomu pārmaiņu veicināšanā un, ja iespējams, saņemot atsaucsmes, un apspriežoties ar šīm iedzīvotāju grupām humānās palīdzības darbību plānošanā un īstenošanā;

40. uzsver, ka starptautiskās sabiedrības atbildes reakcijai būtu jābalstās uz pašreizējām vietējām vai valsts līmeņa iniciatīvām un partnerībām, nevis uz paralēlu centienu īstenošanu; uzstāj, ka ļoti būtiski ir palielināt spējas vietējā un reģionālā līmenī humānās palīdzības sniegšanas jomā, kā arī, ja iespējams, nodrošināt iekļaujošus procesus, kas paredz vietējo iestāžu, pilsoniskās sabiedrības, privātā sektora pārstāvju un skarto iedzīvotāju dalību plānošanas procesā;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

41. uzsver vajadzību pēc jauna globāla savstarpējas papildināmības modeļa, uz kā balstīt humānās palīdzības un attīstības palīdzības sniedzēju sadarbību, lai varētu pakāpeniski veidot elastīgākas un pašpietiekamākas sabiedrības, un nepieciešamību sākt kopīgu analīzi un plānošanu; uzsver, ka šādā modelī būtu jāiekļauj, pirmkārt, iesaistīšanās stratēģijas, kas paredzētas attīstības dalībniekiem, ļaujot tiem veidot tiltus uz vietas, otrkārt, krīzes modifikatori attīstības programmās un, treškārt, humānās palīdzības izbeigšanas stratēģijas, nodrošinot elastīgāku pieeju, un vajadzētu ietvert arī pārskatbaidīgu un elastīgu daudzgadu finansējuma mehānismu reaģēšanai uz ilgstošām krīzēm; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar vietējām NVO un pilsoniskās sabiedrības līderiem, lai veidotu pastāvīgas struktūras iespējamo konfliktu zonās;

42. aicina Komisiju nākt klajā ar iniciatīvu par to, kā sistemātiskākā veidā sasaitīt humāno palīdzību, attīstības sadarbību un noturību, ļaujot ES elastīgāk un efektīvāk reaģēt uz pieaugošajām vajadzībām un veicināt pārdomas par labāku saikni ar WHS; aicina ES izmantot izdevību pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatā vēl vairāk uzlabot humānās palīdzības un attīstības saikni;

43. uzsver, ka ir svarīgi mazināt katastrofu risku, lai veicinātu noturību šādās četrās prioritārās jomās: 1) izpratne par katastrofu riskiem; 2) riska pārvaldības stiprināšana, lai pārvaldītu katastrofu risku; 3) investīcijas katastrofu riska mazināšanā, atbalstot noturību, ārkārtas rīcības plānus un agrīnās brīdināšanas sistēmas; 4) sagatavotības katastrofām uzlabošana, lai spētu efektīvi reaģēt, kā arī "labāk atgūt zaudēto", īstenojot atveseļošanu, rehabilitāciju un atjaunošanu;

44. aicina dalībvalstis un citus līdzekļu devējus stiprināt un attīstīt valstu tiesiskos regulējumus attiecībā uz humānās palīdzības pasākumiem un katastrofu riska samazināšanu un pārvaldību, pamatojoties uz starptautiskajiem tiesību aktiem, noteikumiem un principiem katastrofu palīdzības jomā; uzsver, ka sagatavotība katastrofām, riska mazināšana un noturība būtu sistemātiski jāiekļauj reaģēšanas plānos, kuri jāiesniedz vietējām, reģionālām un valsts iestādēm, nozarēm un pilsoniskajai sabiedrībai un vienlaikus būtu jāatbalsta ar pietiekamu finansējumu un palielinātām inovācijām prognozēšanai un riska pārvaldības modelēšanai;

45. aicina WHS īpaši pievērsties jautājumam par klimata pārmaiņām un humāno palīdzību; uzskata, ka šeit būtu jāietver plānošana un noturības palielināšana saistībā ar klimata pārmaiņu ietekmi, tostarp klimata izraisītu iedzīvotāju pārvietošanu un migrāciju, visos attiecīgajos politikas veidošanas aspektos reģionālā un globālā līmenī; aicina ES un tās dalībvalstis šajā sakarā turpināt pieņemt drosmīgus politiskus lēmumus, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām;

Pārveidošana, izmantojot inovācijas

46. uzsver, ka inovācijas avotiem ir jābūt dažādiem un jo īpaši jāizmanto sākotnējo humāno palīdzību saņēmušo iedzīvotāju, pilsoniskās sabiedrības un vietējo kopienu zināšanas; uzsver, cik svarīgi ir minimālie humanitārie standarti, lai veicinātu būtiskus sabiedriskos pakalpojumus, piemēram, saistībā ar izglītību, uzturu, veselību, pajumti, ūdeni un sanitāriju visos humānās palīdzības pasākumos; uzskata, ka publiskā un privātā sektora un starpnozaru partnerības var būt līdzeklis, lai papildinātu publiskā sektora reakciju uz pieaugošajām humānajām vajadzībām, jo gan publiskajā, gan privātajā sektorā ir kopīgas vērtības un prioritātes, pielāgojot uzņēmējdarbības mērķus un ES attīstības mērķus un ievērojot starptautiskos standartus attiecībā uz attīstības efektivitāti; norāda, ka naudas līdzekļu palīdzība, ja tā pienācīgi atbilst palīdzības efektivitātes principiem, ir efektīvs piemērs humānās palīdzības inovācijai;

47. atzinīgi vērtē Padomes secinājumus par kopējiem principiem attiecībā uz daudzfunkcionālu naudas līdzekļu palīdzību, reaģējot uz humanitārajām vajadzībām; atzīst, ka, lai gan tikai neliela daļa no humānās palīdzības pašlaik tiek sniegta naudas veidā, tomēr naudas līdzekļu palīdzībai ir nozīmīgs potenciāls, jo tā ir inovatīva, cienīga, droša, dzimumlīdztiesīga, elastīga un rentabla metode, kā nodrošināt visneaizsargātāko iedzīvotāju pamatvajadzības ārkārtas situācijā; aicina ES un tās dalībvalstis veicināt kopējus principus un izmantot beznosacījumu palīdzību naudā, pamatojoties uz konteksta un atbildes analīzi un vienlaikus atbalstot uzraudzības mehānismu, gatavojoties WHS;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

48. aicina ES veicināt un atbalstīt globālās humānās palīdzības inovācijas aliansi, lai pasaules mērogā izstrādātu kopēju ētisku pieeju saskaņā ar humanitārajiem principiem un ANO principiem attiecībā uz inovāciju un tehnoloģiju attīstību, lai garantētu, ka visas investīcijas humānās palīdzības inovācijās ir izveidotas ar mērķi nodrošināt skartajiem iedzīvotājiem labāku rezultātu; prasa izveidot humanitāro inovāciju fondu reģionālā un valsts līmenī;
49. atzīst, ka inovācijai var būt liela nozīme, reaģējot uz jaunām problēmām un uzlabojot pastāvošās programmas, integrējot jaunākās pārmaiņas citās nozarēs, lai izplānotu, pastiprinātu un izstrādātu modeļus, kas ļaut būtiski uzlabot humanitāro problēmu pārvarēšanu;
50. uzsver jauno tehnoloģiju un inovatīvu digitālo rīku lomu, lai organizētu un sniegtu humāno palīdzību, jo īpaši attiecībā uz atbalsta sniegšanu un uzraudzību, katastrofu novērošanu, informācijas apmaiņu, koordināciju starp līdzekļu devējiem un attiecību veicināšanu starp humānās palīdzības aģentūrām un vietējam pašvaldībām, jo īpaši attālos rajonos un katastrofu zonās; uzsver, ka Āfrikā un jo īpaši Subsahāras Āfrikā pašlaik notiek mobilā digitālā revolūcija ar mobilo sakaru abonementu skaita (un mobilā interneta izmantošanas) ievērojamu pieaugumu, kas padara šādus rīkus un pakalpojumus par ļoti svarīgiem, lai izveidotu agrīnās brīdināšanas sistēmas un nodrošinātu ātru informācijas apmaiņu par veselības jautājumiem, bīstamām zonām un palīdzības kontaktpunktiem;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis, vienlaikus ievērojot humānās palīdzības principus un ētikas standartus, atbalstīt uzņēmumu, jo īpaši MVU, iesaistīšanu, izstrādājot uzņēmumu rīcības ceļvedi un veicinot vietējās un reģionālās partnerības platformas strukturētai, koordinētai un ilgtspējīgai uzņēmumu līdzdalībai ārkārtas situācijās; mudina dalībvalstis labāk integrēt uzņēmumus savos attiecīgajos valsts ārkārtas situāciju reaģēšanas plānos un reaģēšanas mehānismos;
52. aicina ES cita starpā izpētīt un sekmēt partnerības ar jaunizveidotiem uzņēmumiem un ar apdrošināšanas un tehnoloģiju uzņēmumiem, lai izstrādātu instrumentus sagatavotības veicināšanai un izmantošanai ārkārtas situācijās; uzsver nepieciešamību atbalstīt un turpmāk pilnveidot globālo kartēšanu, ko ANO Humānās palīdzības koordinācijas birojs (OCHA) veic attiecībā uz pieejamajiem privātā sektora līdzekļiem un spējām veicināt tehnisko sadarbību katastrofu seku likvidācijas pasākumos;
53. aicina ES un tās partnerus humānās palīdzības jomā kontekstā ar WHS atbalstīt jauniešu labāku iesaisti humānās palīdzības sagatavošanas un atjaunošanas procesos un veicināt brīvprātīgā darba shēmas;
54. uzsver, ka ES palīdzības brīvprātīgo shēmai var būt svarīga loma gaidāmās WHS lēmumu praktiskā īstenošanā un saistībā ar pārskatīto Eiropas konsensu par humāno palīdzību; uzsver, ka brīvprātīgo pieredzei līdzās citu humānās palīdzības aktīvistu pieredzei var būt būtiska nozīme, nosakot labāko praksi un īstenošanas līdzekļus;
55. aicina ES un tās dalībvalstis WHS ietvaros veicināt humānās palīdzības atbalstīšanas svarīgo lomu, kas var būt efektīvs līdzeklis, ar ko stiprināt aizsardzību un inovāciju;
56. uzsver, ka Stambulā pieņemtās saistības ir jāīsteno ES un dalībvalstu līmenī; tāpēc aicina ES un dalībvalstis kopā ar citiem humānās palīdzības sniedzējiem izstrādāt programmu Stambulas samita rezultātu īstenošanai; uzsver nepieciešamību nodrošināt prognozējamu un laicīgu humānās palīdzības finansējumu no ES budžeta, nodrošinot, ka ES humānās palīdzības saistību apropriācijas ir sistemātiski pilnībā finansētas, izmantojot tādu pašu summu maksājumu apropriācijās;
57. prasa izveidot jaunu, saskaņotu un stabilu rīcības plānu saistībā ar Eiropas konsensu par humāno palīdzību, garantējot objektīvu un efektīvu Eiropas humāno palīdzību, kas pielāgota vietējam kontekstam, bet vienlaikus ir vērsta uz konkrētiem vecumiem un dzimumiem bez diskriminācijas un proporcionāli vajadzībām;

o

o o

58. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0460

Ilgtermiņīgās parasto metālu rūpniecības attīstīšana Eiropā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par ilgtspējīgas parasto metālu rūpniecības attīstīšanu Eiropā (2014/2211(INI))

(2017/C 399/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 147., 173., 174., 192. un 345. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 11. jūnija Regulu (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti ⁽³⁾, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Direktīvu 2010/75/ES par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvu 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz vidi nodarītā kaitējuma novēršanu un atļidzināšanu ⁽⁶⁾ un jo īpaši tās 1. pantu un atbilstošos apsvērumus,
- ņemot vērā konsolidēto Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK ⁽⁷⁾, un dažādus tās īstenošanas regulējuma aktus,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 25. februāra paziņojumu par pamatstratēģiju spēcīgai Enerģētikas savienībai (COM(2015)0080),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 10. oktobra paziņojumu “Spēcīgāka Eiropas rūpniecība izaugsmei un ekonomikas atveseļošanai” (COM(2012)0582),
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. maija paziņojumu “Eiropas enerģētiskās drošības stratēģija” (COM(2014)0330),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 11. jūnija paziņojumu “Rīcības plāns konkurētspējīgai un ilgtspējīgai tērauda rūpniecībai Eiropā” (COM(2013)0407) un tam pievienotos augsta līmeņa darba grupas secinājumus,

⁽¹⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

⁽²⁾ OV L 188, 18.7.2009., 93. lpp.

⁽³⁾ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu “Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. g.” (COM(2011)0112),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Resursu ziņā efektīva Eiropa”” (COM(2011)0021),
- ņemot vērā savu 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par Eiropas rūpniecības stiprināšanu konkurētspējas un ilgtspējības veicināšanai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā savu 2012. gada 15. marta rezolūciju par Ceļvedi virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā ⁽²⁾,
- ņemot vērā savu 2014. gada 17. decembra rezolūciju par ES tērauda rūpniecības stāvokli — darba ņēmēju un nozaru aizsardzību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus par klimata un enerģētikas politikas satvaru 2030. gadam,
- ņemot vērā 2013. gada 10. jūnija ziņojumu par izmaksu kumulatīvās ietekmes novērtējumu tērauda rūpniecībai, ko Komisijas uzdevumā sagatavojis Eiropas politikas pētījumu centrs,
- ņemot vērā 2013. gada 31. oktobra ziņojumu par izmaksu kumulatīvās ietekmes novērtējumu alumīnija rūpniecībai, ko Komisijas uzdevumā sagatavojis Eiropas politikas pētījumu centrs,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par videi draudzīgas izaugsmes nodarbinātības potenciāla izmantošanu (SWD(2012)0092),
- ņemot vērā PTO līgumu jeb 1994. gada Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT) un jo īpaši tās XX pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu (A8-0309/2015),

A. tā kā parastie metāli ir:

- parastais un speciālais tērauds, nerūsējošais tērauds, paaugstinātas izturības tērauds, augstas stiprības sakausējumi,
- krāsainie metāli, kuru salīdzināmo cenu nosaka Londonas standartizēto termiņdarījumu tirgū (alumīnijs, varš, alva, niķelis, svins un cinks),
- metālu sakausējumi (piemēram, kobalts, molibdēns, magnijs, titāns),
- retzemju metāli,

kas visi ir iegūti primārās ražošanas procesā, kurš ietver ieguvu un metalurģisko pārveidošanu, izmantojot pirometalurģiju vai hidrometalurģiju, turpretim sekundārās ražošanas izejvielas tiek iegūtas reģenerācijas un otrreizējās pārstrādes procesa rezultātā;

- B. tā kā Eiropas tērauda nozarei ir būtiska vēsturiska nozīme Eiropas integrācijas procesā un tā ir pamats rūpniecības radītajai pievienotajai vērtībai un vērtību ķēdēm Eiropā; tā kā parasto metālu nozarei ir būtiska nozīme visas tautsaimniecības attīstībā gan tehnoloģiskā ziņā, gan arī piegādes trūkumu pārvarēšanā; tā kā kopš 2008. gada tērauda ražošanas kapacitāte ir samazināta par vairāk nekā 40 miljoniem tonnu un šajā nozarē, kuru skārusi spēcīgākā krīze miera laikos, ir zaudēti vairāk nekā 60 000 tiešo darbvietu un vairāk nekā 100 000 netiešo darbvietu, padarot pārstrādes rūpniecības nozares atkarīgākas no trešo valstu importa un izraisot rūpnieciskās zinātnības zudumu, kā arī tieši ietekmējot miljonus darbvietu; tā kā tērauda ražošanas kapacitātes pārpalikums pasaulē tiek lēsts robežās no 300 līdz 600 miljoniem tonnu, lielākoties Ķīnā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0032.

⁽²⁾ OV C 251 E, 31.8.2013., 75. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0104.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- C. tā kā parasto metālu rūpniecība piedzīvo būtisku pieprasījuma kritumu, kā arī tai ir jāpārvar spēcīga konkurence pasaules mērogā galvenokārt no trešām valstīm, kurās netiek ievēroti vienlīdz augsti standarti un tikpat stingri noteikumi kā Eiropā;
- D. tā kā enerģijas cenas Eiropā ir augstākas nekā vairāku citu valstu ekonomikā, kam par iemeslu galvenokārt ir nepietiekama enerģētikas tirgus integrācija, aizvien pieaugošas nodokļu, nodevu un tīkla ekspluatācijas izmaksas, kas būtiski ierobežo Eiropas parasto metālu rūpniecības konkurētspēju pasaules tirgū;
- E. tā kā Eiropas parasto metālu rūpniecība piedzīvo ieguldījumu nopietnu aizplūšanu uz trešām valstīm galvenokārt augsto enerģijas cenu un oglekļa emisiju izmaksu dēļ;
- F. tā kā alumīnija, vara, magnija un citu metālu elektrolīzes ražotņu pakāpeniska slēgšana Eiropā apliecina, ka Eiropā notiek spēcīga deindustrializācija attiecībā uz šo nozari, ko nav izraisījis pieprasījuma samazināšanās Eiropā, bet gan galvenokārt elektroenerģijas cenu pieaugums un palielinātas svārstības vairākās dalībvalstīs, kā arī trešo valstu veikts dempings;
- G. tā kā tērauda, alumīnija, cinka, titāna un vara sakausējumi (tostarp cinkotas loksnes), kas šajā rezolūcijā saukti par parastajiem metāliem, ir galvenie elektrotehnikas rūpniecības, mašīnu un iekārtu būves, tostarp mehānisko transportlīdzekļu būves, un būvniecības konstrukciju materiāli; tā kā ES parasto metālu rūpniecība būtu jāuzskata par Eiropas konkurētspējai stratēģiski svarīgu nozari, jo īpaši attiecībā pret citām rūpniecības nozarēm un saistībā ar pastāvošās infrastruktūras pilnveidi un jaunas infrastruktūras izveidi;
- H. tā kā konkurētspējas un oglekļa emisiju pārvirzes jautājumu risināšana ir jānosaka par prioritāti, vienlaikus nepieļaujot nekādus protekcionisma pasākumus;
- I. tā kā kopš 2009. gada ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ETS) ir uzkrāts ievērojams kvotu un starptautisko kredītu pārpalikums, salīdzinot ar emisiju apjomu, un tas liecina, ka oglekļa emisiju cena ir būtiski samazinājusies; tā kā nākotnē, kad ES ETS emisijas atļaujas kļūs dārgākas, visticamāk, var rasties konkurences krīze; tā kā tad, ja netiks veikti līdzvērtīgi pasākumi starptautiskā vai citu valstu līmenī, proti, ieviests līdzīgs oglekļa emisiju tirgus kā ES, vairākas ES rūpniecības nozares un objekti zaudēs konkurētspēju starptautiskā mērogā, kā rezultātā var rasties oglekļa emisiju pārvirze; tā kā parasto metālu rūpniecībā vēl ir ievērojams enerģijas ietaupījumu potenciāls, kuru var efektīvi izmantot ar privātā sektora investīciju atbalstu, kā arī ieviešot rūpnīcu modernizācijas atbalsta shēmas;
- J. tā kā Eiropas parasto metālu nozarei ir maz laika, lai atgūtu konkurētspēju pasaules mērogā un atjaunotu spēju ieguldīt Eiropā, un tādējādi reaģētu uz izaicinājumiem, kas tai ir aktuāli sociālajā un vides jomā un kas tai ir jāpārvar, vienlaikus nezaudējot spēju arī turpmāk būt par sociālā un vides ziņā atbildīgas darbības paraugu pārējai pasaulei; tā kā visā pasaulē esošā pārprodukcija, negodīgās subsīdijas un trešo valstu īstenotais dempings ir radījis papildu spiedienu uz Eiropas parasto metālu tirgu; tā kā ražošanas inovācijas labvēlīgi ietekmē nodarbinātības izaugsmi visos rūpnieciskās ražošanas uzņēmējdarbības cikla posmos; tā kā, no otras puses, vairāki uzņēmumi īsteno stratēģiju, kurā galvenā uzmanība ir vērsta uz finansiāliem ieguvumiem īstermiņā, tādējādi kaitējot inovācijām, ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē, nodarbinātībā un prasmju atjaunošanā; tā kā darba ņēmēju iesaistīšana inovācijā un stratēģijas noteikšanā ir labākā ekonomisko panākumu garantija; tā kā arī tērauda izstrādājumu godīga tirdzniecība ir iespējama tikai tad, ja tiek ievērotas darba ņēmēju pamattiesības un vides standarti;
- K. tā kā rūpnieciski attīstītā un resursefektīvā ekonomikā ir svarīgi izmantot sekundāros metālus (kas iegūti no reģenerācijas un otrreizējās pārstrādes procesa) un šāda ekonomika ir jāattīsta kā konkurētspējīga un ilgtspējīga aprites ekonomika, taču ar tiem ne kvalitatīvi, ne kvantitatīvi nevarēs pilnībā apmierināt Eiropas valstu ekonomikas vajadzības pēc parastajiem metāliem; tā kā metāllūžņu tirdzniecības bilance ES ir pozitīva un ir jāveic vairāk pasākumu, lai stimulētu metāllūžņu pārstrādi Eiropā; tā kā attiecībā uz parasto metālu rūpniecību tās izejmateriālu un palīgmateriālu piegādātājiem ir jāievēro visaptveroša un integrēta pieeja;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- L. tā kā tas jo īpaši attiecas uz pārejas posmu enerģētikā, jo parastie metāli, piemēram, retzemju metāli, ir būtiski svarīgi jaunajās tehnoloģijās, kas nepieciešamas enerģētikas nākotnei; tā kā Eiropa joprojām ir ļoti atkarīga no to metālu importa, kas nepieciešami atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtu izgatavošanai, kuras paver šai nozarei reālas iespējas, proti, iespējas pārvarēt grūtības, kas varētu rasties saistībā ar energoapgādi; tā kā ieguldījumi atjaunojamās enerģijas ražošanā un energoefektivitātē ir svarīgs virzītājspēks ieguldījumiem rūpnieciski ražoto produktu, tostarp vara, alumīnija un tērauda, ražošanā; tā kā vērienīga Eiropas politika atjaunojamo energoresursu un energotaupības jomā var radīt papildu pieprasījumu pēc parastajiem metāliem Eiropā, jo īpaši piedāvājot iespējas augstas pievienotās vērtības produktu ražošanai; tā kā ir vērojams uzņēmumu atbildības trūkums vides jomā un tā kā ir tādi rūpnieciskie objekti, kuros klaji tiek pārkāpti Eiropas tiesību akti, un pamesti objekti, kas apdraud cilvēku veselību un vidi; tā kā ieguldījumi Eiropas parasto metālu rūpniecības nozares attīstībā un inovācijās ir jāveic, obligāti ievērojot vides standartus un aprites ekonomikas principus; tā kā Komisijas Enerģētikas ceļvedī 2050. gadam ir secināts, ka lētāk ir ieviest enerģētikas nozares dekarbonizācijas un lielas atjaunojamo energoresursu daļas izmantošanas scenāriju, nekā turpināt pašreizējo politiku, un ka laika gaitā kodolenerģijas un no fosilā kurināmā iegūtās enerģijas cenas turpinās pieaugt, turpretim atjaunojamo energoresursu izmaksas samazināsies;
- M. tā kā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumā par ieteikumiem Eiropas Komisijai attiecībā uz sarunām par transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (2014/2228(INI)) tika uzsvērtas enerģētikas nodaļas svarīgā nozīme, vienlaikus arī uzsverot, ka ES energoietilpīgās nozares tā nonāk nelabvēlīgā situācijā un ka tām ir jāsarģā sava konkurētspēja;
- N. tā kā tikai vērienīga inovācijas politika, kas dod iespēju radīt augstas kvalitātes, energoefektīvus un inovatīvus produktus (piemēram, augstas stiprības tēraudu, kas vienlaikus ir elastīgs) un jaunus ražošanas procesus, ļaus Eiropas Savienībai izturēt aizvien pieaugošo konkurenci pasaulē; tā kā 65 % no uzņēmumu tēriņiem pētniecībai un izstrādei tiek ieguldīti pārstrādes rūpniecībā un tā kā ir būtiski stiprināt rūpniecisko bāzi, lai saglabātu zināšanas un zinātību Eiropas Savienībā;
- O. tā kā ES parasto metālu rūpniecība zaudē savu konkurētspēju, daļēji arī liela regulatīvā un administratīvā sloga dēļ;
- P. tā kā enerģētikas savienības tiesību aktu kopuma mērķis ir radīt drošu, ilgtspējīgu, konkurētspējīgu un cenu ziņā pieejamu enerģijas tirgu, lai stiprinātu Eiropas ekonomikas konkurētspēju pasaulē, samazinot un vienādojot enerģijas cenas Eiropā un starp dalībvalstīm;
- Q. tā kā tāda tirgus ekonomiskā stāvokļa atzīšana, kas ir valsts pārvaldīts vai tirgus ekonomikai neatbilstošs, nenorādot, kā šāds tirgus faktiski darbojas, apdraudētu tirdzniecības aizsardzības instrumentu izmantošanu, un tam būtu nopietna ietekme uz Eiropas parasto metālu rūpniecību konkurētspējas un nodarbinātības ziņā, jo vēl graujošāka kļūtu pasaules lielāko tērauda ražotāju īstenotā cenu kara un tērauda nozares bēdīgi slavenā pārsātinājuma ietekme;
- R. tā kā pētniecībai, izstrādei un inovācijām šajā rūpniecības nozarē ir būtiska loma visas Eiropas mērogā; tā kā rūpniecību slēgšanas rezultātā bieži vien tiek neatgriezeniski zaudētas tehnoloģijas un zinātība, un rūpnieciskā darbaspēka prasmes,

Parasto metālu nozīme Eiropas rūpniecībā

1. uzsver parasto metālu rūpniecības nozīmi virknē pakārtoto nozaru, tostarp autorūpniecībā, aeronautikas rūpniecībā, enerģijas ražošanā, būvniecībā vai iepakojumu ražošanā;
2. uzskata, ka Eiropa, būdama ļoti atkarīga izejvielu ziņā, nevar atļauties parasto metālu nozarē radīt vēl vienu atkarību, kas atstātu ļoti nevēlamas sekas uz iepriekšminētajām pakārtotajām nozarēm;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

3. norāda, ka tērauda rūpniecībā ES trūkst tērauda velmējumu ražošanas jaudas, jo pēdējos gados ir notikusi masveida slēgšana un ir atjaunojies pieprasījums;
4. uzsver, ka pieprasījums pēc krāsainā metāla, piemēram, alumīnija un vara, nepārtraukti pieaug, neraugoties uz krīzi;

Nepieciešamība risināt klimata pārmaiņu un augsto enerģijas cenu problēmu

5. uzsver, ka pašreizējās ETS sistēmas pārstrādāšana ir viens no visneatliekamākajiem jautājumiem, lai nodrošinātu parasto metālu rūpniecības konkurētspēju; atzīmē, ka Komisija ir sagatavojusi priekšlikumus, kas noslēgsies ar ETS reformu ceturtajam periodam laika posmā no 2021. līdz 2030. gadam, un šajā sakarībā aicina abas likumdevējas iestādes nodrošināt, lai reforma attiektos arī uz oglekļa emisiju pārvirzi un veicinātu efektivitāti, rūpniecisko inovāciju un optimālu ienesīgumu, kas ar šo reformu būtu jānodrošina, vienlaikus apsverot iespēju papildināt ETS ar citiem inovatīviem instrumentiem un stratēģijām, kuri ļautu patiešām samazināt emisijas; aicina Komisiju, pārskatot ETS, paredzēt atbilstošu atlīdzību labākajiem energoietilpīgā nozarē strādājošiem uzņēmumiem, kuri ražošanas procesā rada mazāk emisiju;

6. pieņem zināšanai, ka 2019. gadā tiks izveidota tirgus stabilitātes rezerve, un **apsver** Komisijas priekšlikumus attiecībā uz ETS strukturālo reformu laika posmam pēc 2020. gada, kas atsevišķā kārtībā tiks ļoti rūpīgi izskatīti Parlamentā;

7. prasa energoietilpīgajām nozarēm arī turpmāk centties optimizēt otrreizējās pārstrādes procesus un samazināt CO₂ emisijas, lai nodrošinātu savu konkurētspēju nākotnē un sasniegtu saistošos emisiju samazināšanas mērķus, kurus noteikusi ES; šajā sakarībā uzsver, ka rūpniecības konkurētspēja, resursefektivitāte un emisiju samazināšana kļūst par savstarpēji papildinošiem mērķiem, jo tad, ja Eiropas ražošana kļūst nekaitīga oglekļa dioksīda emisiju ziņā, tās tirgus daļu saglabāšana Eiropas un pasaules līmenī ir efektīvs veids, kā veicināt rūpnieciskās izcelsmes siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu pasaulē; piebilst, ka tas pats attiecas arī uz importēto produkciju, kura atbilst tādiem pašiem energoefektivitātes un pieļaujamo emisiju standartiem kā Eiropas Savienībā ražotā produkcija; uzsver, ka arī trešo valstu uzņēmumiem, kas piedalās vērtību ķēdē, ir jādarbojas saskaņā ar ES klimata un enerģētikas politikas mērķiem un jo īpaši jāņem vērā gūtie panākumi energoefektivitātes jomā;

Oglekļa cenas pielāgojuma mehānisms uz robežas — īslaicīgs un elastīgs starptautiska mēroga pasākums saskaņā ar PTO noteikumiem

8. jo īpaši uzsver to, ka, kopš ir izveidota Starpvaldību sarunu komiteja, kas 1992. gadā sagatavoja Rio konvenciju, Eiropas Savienība cenšas panākt vienošanos ar trešām valstīm par starptautisku nolīgumu, kura mērķis ir nodrošināt aizsardzību pret klimata pārmaiņām, taču pagaidām šie centieni ir bijuši nesekmīgi, lai gan steidzamība pieaug, kā to apliecina gandrīz pilnīga zinātnieku vienprātība; prasa, lai ES arī turpmāk uzņemtos līderes lomu, un uzsver būtisko nepieciešamību nodrošināt globāla saistoša nolīguma noslēgšanu Parīzes konvencijas ietvaros, kurā visas iesaistītās puses pilnībā apņemtos efektīvi novērst bīstamās klimata pārmaiņas; uzsver, ka ar šīm sarunām būtu jāpanāk juridiski saistošs nolīgums, kurā būtu noteikti mērķrādītāji visai ekonomikai un visām iesaistītajām pusēm, ievērojot jau pieņemto mērķi globālo sasilšanu ierobežot līdz 2 °C; uzsver, ka visaptveroša starptautiskā nolīguma noslēgšana nodrošinās vienādus noteikumus visiem rūpniecības dalībniekiem un samazinās oglekļa emisiju pārvirzes risku no ES;

9. uzsver, ka starptautiskie rīcības pasākumi klimata jomā ir vislabākais veids, kā novērst oglekļa emisiju pārvirzi; uzsver, ka vērienīgs starptautisks nolīgums par klimata pārmaiņu apkarošanu, kas radītu vienlīdzīgu konkurences apstākļus visām valstīm, kuras sadarbojas daudzpusējā līmenī un izstrādā saskaņotu globālu vides aizsardzības režīmu nolūkā samazināt oglekļa emisijas, ir vislabākais globālo emisiju apkarošanas veids; uzsver, ka šāds nolīgums nodrošinātu godīgu konkurenci visiem parasto metālu ražotājiem un padarītu liekus cenu pielāgojumus uz robežas, ja vien tiek efektīvi uzraudzīta nolīguma īstenošana un vajadzības gadījumā tiek veikti korektīvi pasākumi; norāda, ka starptautiskajā nolīgumā valstīm, kuras rada visvairāk emisiju, obligāti būtu jāparedz reāli izpildāmas saistības; šajā sakarībā atgādina arī par sociālo un vides standartu ievērošanu, lai radītu vienlīdzīgu konkurences apstākļus;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

10. norāda, ka oglekļa cenas pielāgojuma mehānisms uz robežas, kas ņem vērā gan importu, gan eksportu, iekļauj Eiropas regulējumā emisiju samazināšanas modeli, kurš ietver arī teritoriālu patēriņa pieeju, un ka šāda augšupēja pieeja var piedāvāt universālu risinājumu, kas ļauj katrai valstij pašai suverēni lemt par to, cik vērienīga būs valsts klimata politika, pamatojoties uz rūpīgu attiecīgo seku ietekmes novērtējumu; aicina Komisiju nodrošināt, lai turpmākajos tirdzniecības nolīgumos būtu noteikumi, kas krietni uzlabo Eiropas parasto metālu izstrādājumu eksporta iespējas, kā arī to piekļuvi tirgum; atkārtoti uzsver, ka Komisijai reģionālajos, divpusējos un daudzpusējos brīvās tirdzniecības nolīgumos būtu jāparedz tirgu kropļojošas izejmateriālu tirdzniecības prakses (divējādu cenu un eksporta ierobežojumu) aizliegums;

11. uzsver, ka visos pasākumos, kuri ietekmē tirdzniecību, ir jāņem vērā starptautiskie tirdzniecības nolīgumi; apstiprina, ka klimata politikas mērķi aizsargāt cilvēku, dzīvnieku un augu dzīvību un veselību, kā arī saglabāt izsmeļamos dabas resursus, ja tos piemēro nediskriminējošā veidā un nevis kā aplēptu ierobežojumu, atbilst GATT vienošanās XX pantā minētajiem izņēmumiem; precizē, ka, ņemot vērā klimata pārmaiņu globālo raksturu, tās jārisina arī ar juridiskiem instrumentiem; uzskata, ka atmosfēra ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni (tīrs gaiss) jau tiek uzskatīta par dabas resursu, kas var tikt izsmelts, un tāpēc tā būtu jāuzskata par sabiedrisko labumu; turklāt precizē, ka pretpasākumus nevarētu ieviest kā rezultātu oglekļa cenas pielāgošanas pasākumiem uz robežas, nepārkāpjot starptautiskās tirdzniecības noteikumus un neriskējot saņemt sodu; atgādina, ka nolūks nekādā ziņā nav aizsargāt Eiropas rūpniecību, bet gan radīt tai vienlīdzīgus apstākļus ar ārvalstu konkurentiem;

12. norāda, ka būtu vēlams apsvērt iespēju daļu no izsolēs gūtajiem ienākumiem novirzīt vides aizsardzības iniciatīvām un pasākumiem cīņā pret klimata pārmaiņām, piemēram, Klimata pārmaiņu mazināšanas fondam, kas paredzēts saskaņā ar Kankunas vienošanos un citiem starptautiskiem klimata jomas finanšu instrumentiem;

13. atzīmē, ka pieņemtie standarti attiecībā uz oglekļa satura un visā produktu aprites ciklā radīto emisiju aprēķināšanu palielina pārredzamību, un tas var veicināt ilgtspējīgas ražošanas un patēriņa popularizēšanu, tostarp arī metālu rūpniecībā;

Kompensācija par netiešajām emisijām

14. pauž nožēlu, ka netiešo izmaksu kompensācijas režīms, kura pamatā ir valsts atbalsts, vienotajā ES tirgū ir radījis jaunu negodīgas konkurences avotu starp elektrības patēriņa ziņā energoietilpīgo nozaru ražotājiem, no kuriem daži gūst finansiālu atbalstu no savu valstu iestādēm; mudina šo kompensāciju saskaņot un, ja tam ir pamats, piemērot Eiropas līmenī, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar konkurentiem pasaules mērogā un starp Eiropas ražotājiem un lai garantētu efektīvu aizsardzību pret oglekļa emisiju pārvirzi; norāda, ka tas jo īpaši attiecas uz sešiem krāsainajiem metāliem, kurus tirgo par cenām, kas veidojas, pamatojoties uz šo metālu pieprasījumu un piedāvājumu visā pasaulē, un ko galvenokārt nosaka Londonas birža; tāpēc zina, ka parasto metālu ražotājiem ir jāpieņem esošās cenas un tie nevar izmaksu pieaugumu attiecināt tālāk uz patērētājiem; secina, ka obligāti ir jāsaglabā kompensācijas par netieši radītām emisijām; atsaucas uz vienošanos par tirgus stabilitātes rezerves izveidi un darbību, kurā ir norādīts, ka, "cenšoties sasniegt mērķi radīt visiem vienādus konkurences apstākļus, šajā pārskatīšanā būtu jāapsver arī saskaņotas netiešo izmaksu kompensācijas sistēmas izveide Savienības līmenī"⁽¹⁾; šajā sakarībā atsaucas uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁽²⁾, kā arī uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu; aicina Komisiju pārskatīt dažādu enerģētikas atbalsta shēmu ietekmi uz enerģijas mazumtirdzniecības cenām, kas netieši ietekmē energoietilpīgo nozaru konkurētspēju atsevišķās dalībvalstīs;

15. uzskata, ka oglekļa dioksīda diferencētā ietekme uz elektrības cenu atkarībā no katra piegādātāja energoresursu struktūras ir konkurētspējas faktors, kas cita starpā atbilst arī katras suverēnās valsts izvēlei; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu par Eiropas enerģētikas savienības izveidi; uzskata, ka labi funkcionējošs iekšējais enerģijas tirgus, kas apgādā Eiropu ar drošu un ilgtspējīgu enerģiju un nodrošina atbilstošus savienojumus starp dalībvalstīm, veicinās enerģijas cenu samazināšanos Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem; uzskata, ka ETS ir ES saskaņots instruments, kas paredzēts rūpniecības radīto emisiju samazināšanai, un tādēļ arī problēmas, kas saistītas ar tā ietekmi, būtu jārisina, izmantojot saskaņotu sistēmu;

⁽¹⁾ Skatīt Lēmuma (ES) 2015/1814 9. apsvērumu (OV L 264, 9.10.2015., 1. lpp).

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

Atbalsts ieguldījumiem metālu ražošanā ar zemām oglekļa emisijām

16. prasa visefektīvākajām ražotnēm tajās nozarēs, kas pakļautas emisiju pārvirzes riskam, piešķirt bezmaksas kvotas, pamatojoties uz programmām par ieguldījumiem jaunā aprīkojumā, pētniecībā un izstrādē (tostarp oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) un oglekļa dioksīda uztveršanas un izmantošanas (CCU) projektos), kā arī darbinieku apmācībā, tiklīdz tas ir iespējams, bet jebkurā gadījumā sākot no 2018. gada un ceturtnā posma laikā, kas aptver periodu no 2021. līdz 2030. gadam, jo šādu kvotu piešķiršana ir vajadzīga, lai garantētu augstus klimata un vides aizsardzības un darba ņēmēju tiesību standartus; uzsver, ka ir absolūti nepieciešams veikt ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, tādējādi saglabājot Eiropas izcilību parasto metālu ražošanā; atgādina, ka tās rūpniecības nozares, kas veic ieguldījumus, vislabāk pārvar krīzi; aicina no ETS izsolēm gūtos ieņēmumus izmantot rīcības pasākumu finansēšanai klimata jomā gan ES, gan jaunattīstības valstīs, tostarp atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes projektos veikto ieguldījumu finansēšanai dažādās rūpniecības nozarēs; atbalsta 2030. gada klimata un enerģētikas satvaram atbilstošos plānus, ar ko iecerēts izveidot mehānismu, lai atbalstītu oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas, inovatīvus atjaunojamās enerģijas veidus un mazoglekļa tehnoloģiskās inovācijas rūpniecības nozarēs (NER 400), kā noteikts Eiropadomes 2014. gada 23. oktobra sanāksmes secinājumos; ierosina, lai izmēģinājuma un demonstrācijas projekti oglekļa dioksīda uztveršanas, izmantošanas un uzglabāšanas jomā būtu daļa no mazoglekļa tehnoloģiju finansējuma programmās, ko atbalsta Komisija saskaņā ar NER 300 programmu un nākamo NER 400 programmu, finansētājam un dalībniekam kopīgi uzņemoties finanšu risku; atgādina par valsts sektora ieguldījumu svarīgo nozīmi, kā arī Eiropas kontekstā par programmā "Apvārsnis 2020" paredzētajiem līdzekļiem vides un energoefektivitātes uzlabošanai parasto metālu rūpniecībā, tostarp panākot zemu oglekļa emisiju līmeni saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem; uzskata, ka darbinieku apmācība attiecībā uz mazoglekļa tehnoloģijām un praksi rūpniecībā ir stratēģisks ieguldījums, ko nepieciešams pilnībā integrēt programmās, kuras atbalsta Komisija, lai finansētu pāreju uz mazoglekļa ekonomiku;

Finanšu grāmatvedība un pārredzamība

17. ierosina publikot CO₂ kvotas, publicējot uzņēmumu gada pārskatus, un aicina Eiropas Savienību atbalstīt to, ka tiek atsākts darbs pie starptautisku grāmatvedības standartu izstrādes šajā jomā;

18. uzsver pārredzamības nozīmi attiecībā uz dalībvalstu emisijas kvotu pārdošanas rezultātā gūto ieņēmumu izmantošanu; šajā sakarībā norāda uz dalībvalstu pienākumu informēt Komisiju par ETS ieņēmumu izlietojumu; uzsver, ka lielāka pārredzamība ļautu iedzīvotājiem labāk sekot tam, kā publiskā sektora struktūras tos izmanto;

19. uzsver, ka ražotnēm un uzņēmumiem ir jāievēro visas tiesiskās prasības attiecībā uz sociālo atbildību un pārskatu iesniegšanu, lai nodrošinātu vienlīdzīgu un efektīvu vides noteikumu īstenošanu un panāktu, ka kompetentajām iestādēm un iesaistītajām personām, tostarp darba ņēmēju pārstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības un vietējo pašvaldību pārstāvjiem, ir pieejama visa būtiskā informācija; uzsver tiesības saņemt informāciju par vides jautājumiem, kā noteikts Orhūsas konvencijā un ieviests arī ES un dalībvalstu tiesību aktos, tostarp Direktīvā 2003/87/EK; ierosina noteikt, ka par ikvienu objektu, uz kuru attiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma, katru gadu ir jāiesniedz izsmeļoša informācija, tostarp par klimata pārmaiņu apkarošanu un Eiropas vides un darba aizsardzības direktīvu ievērošanu, un ka šai informācijai ir jābūt pieejamai darbinieku pārstāvjiem, kā arī objekta apkārtnes iedzīvotāju pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;

Elektrības piegādes līgumu jautājums

20. uzsver, ka Eiropas parasto metālu nozares konkurētspējas saglabāšanai svarīga ir ilgtermiņa līgumu slēgšana ar zināmiem nosacījumiem, kurus precizē Komisija un kuriem jābūt saderīgiem ar ienākumiem no ieguldījumiem, un ka kapitālietilpīgu nozaru gadījumā šādi līgumi ir jāslēdz vismaz uz 15 gadiem; atgādina, ka rūpniecības pārstāvji vēlas, lai viņu ieguldījumu garantants būtu paredzamas cenas un skaidrs tiesiskais regulējums; uzsver, ka ikgadējā elektroenerģijas izsolē būtu jānodrošina stabiliem ilgtermiņa elektroenerģijas piegādes līgumiem; pauž bažas par tādu tirgus noteikumu ieviešanu dažās dalībvalstīs, kas rada strukturālas atšķirības starp elektrības cenām un ražošanas izmaksām; aicina Komisiju apkarot privāto oligopolu negaidītas papildu peļņas iespējas enerģijas tirgū;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

21. pauž bažas par tādu tirgus noteikumu ieviešanu, kas rada strukturālas atšķirības starp elektrības cenām un ražošanas izmaksām;

Prasmju nodošana

22. prasa, lai prasmju nodošana starp darbaņēmēju paaudzēm tiktu organizēta visās rūpnīcās, kurās vērojamas lejupslidošas vecuma struktūras attiecībā uz visiem augstas kvalifikācijas ražošanas amatiem; atbalsta jauno darbinieku prasmju palielināšanu uzņēmumā, ievērojot strukturālu apmācību politiku, kas nodrošina darbinieku kolektīvo prasmju attīstību; uzsver parasto metālu nozarē nodarbināto prasmju un kvalifikācijas nozīmi; aicina izstrādāt aktīvas nodarbinātības un rūpniecības politiku, nodrošinot, ka šīs zināšanas tiek pilnveidotas un atzītas kā nozīmīgs Eiropas parasto metālu rūpniecības aktīvs; ikvienas rūpnīcas ražošanas ilgtspēju pieprasa vērtēt, ņemot vērā rūpnieciskās zinātnes saglabāšanas un kvalificēta darbspēka aspektus;

Izejvielu piegāde

23. prasa īstenot Eiropas mēroga diplomātisku rīcību metalurģijas izejvielu jomā, kas balstītos uz stratēģiskajām partnerībām saistībā ar pievienotās vērtības sadali starp Eiropas valstīm un valstīm, kuras ražo izejvielas, un tā veicināt kvalificētas nodarbinātības attīstību visā vērtību ķēdē; prasa Komisijai izstrādāt padziļinātas tērauda tirgus analīzes instrumentu, kas var sniegt precīzu informāciju par tērauda pieprasījuma un piedāvājuma līdzsvaru Eiropā un visā pasaulē, nošķirot strukturālās un cikliskās šo tirgu attīstības komponentes; uzskata, ka primāro un sekundāro parasto metālu tirgu uzraudzība varētu sniegt vērtīgu ieguldījumu koriģējošo un proaktīvo pasākumu īstenošanā, kuri nenovēršami jāveic, ņemot vērā tērauda rūpniecības ciklisko raksturu; atzinīgi vērtē Eiropas Retzemju metālu kompetences tīkla (ERECOM) izstrādāto ziņojumu⁽¹⁾; aicina Komisiju turpināt pasākumu īstenošanu ERECOM ietvaros, kas paredzēti diversificētas un ilgtspējīgas retzemju metālu piegādes ķēdes izveidošanai Eiropā, un jo īpaši īstenot politikas ieteikumus un sniegt atbalstu aizvietošanas risinājumiem un plašākai otrreizējai pārstrādei;

Eiropas tirdzniecības aizsardzības pasākumi attiecībā uz parastajiem metāliem — profilakse labāka par novēlotu korekciju

24. mudina Padomi beigt pārskatīt abas regulas par tirdzniecības aizsardzības instrumentiem (TAI), lai šos instrumentus vienkāršotu, uzlabotu un paātrinātu to ieviešanu, nodrošinot, ka regulu noteikumi netiek vājināti; ierosina ne vairāk kā mēnesi ilgu sākotnējās izmeklēšanas posmu pirmajai antidempinga un pretsubsīdiju pārbaudei, pēc kura, pamatojoties uz sākotnējām liecībām, varēs lemt par profilaktiskiem koriģējošiem pasākumiem, kuriem sekos padziļināta izmeklēšana; pauž nožēlu, ka Padome ir pārtraukusi izskatīt tiesību akta priekšlikumu, kas attiecas uz TAI modernizāciju, lai arī Parlaments ir izteicis nepārprotamu atbalstu stingrākiem pasākumiem, kuri vērsti pret negodīgu importu no trešām valstīm; aicina Padomi strauji modernizēt TAI, lai beidzot varētu pienācīgi reaģēt uz negodīgu praksi un aizsargāt Eiropas tirgu no dempinga, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgu konkurences apstākļus un pilnībā izmantojot enerģētikas pārkārtošanas piedāvātās iespējas;

25. izvirza mērķi panākt Savienībā patērēto retzemju metālu un būtiski svarīgu metālu otrreizējās pārstrādes strauju pieaugumu;

26. uzsver, ka visi parastie metāli, arī nerūsējošais tērauds un alumīnijs, ir pakļauti globālai konkurencei; uzskata, ka Komisijai, veicot analīzi un salīdzināšanu, kad tā definē ģeogrāfiskos tirgus, par atsauces tirgu steidzami ir jāpieņem pasaules tirgus un ka šādu analīzi nav jāaprobežojas tikai ar iekšējo tirgu; prasa pirms Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāta lēmumu pieņemšanas novērtēt ietekmi uz ražošanas jaudām, cita starpā analizējot arī ražošanas objektu un darbvietas, un šādu novērtējuma secinājumus iekļaut galīgajā publikācijā, ko sniedz ieinteresētajām personām; prasa pārskatīt konkurences politiku un valsts atbalsta noteikumus, lai stimulētu valsts intervenci, kuras mērķis ir saglabāt sociālo un reģionālo kohēziju, uzlabot vides standartus un risināt sabiedrības veselības problēmas;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/growth/sectors/raw-materials/specific-interest/erecon/index_en.htm.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

27. atbalsta vietēju rūpniecības riska novēršanas komiteju izveidi, kurām būtu jāpilda informatīvas un konsultatīvas funkcijas un kuru sastāvā vajadzētu būt visu to ieinteresēto personu pārstāvjiem, kas pilnvarotas veikt uzraudzību un izziņot brīdinājumus; uzsver, ka ir atzīta darbinieku pārstāvju kompetence attiecībā uz uzņēmuma stratēģisko risinājumu izvēli un lēmumu pieņemšanu;

Parasto metālu nozīme aprites ekonomikā

28. šajā sakarībā uzsver sekundāro metālu pozitīvo ietekmi, jo tie ļauj būtiski samazināt enerģijas un izejmateriālu patēriņu; tādēļ aicina Komisiju veicināt sekundāro metālu tirgu attīstību un darbību; mudina ieviest aprites ekonomiku katrā parasto metālu ražošanas uzņēmumā, lai blakusproduktu un pārstrādāto metālu izmantošanu piesaistītu mērķim palielināt to konkurētspēju; prasa noteikt, ka aprites ekonomika ir obligāta katrā parasto metālu ražošanas uzņēmumā, lai blakusproduktu un pārstrādāto metālu izmantošanu piesaistītu mērķim palielināt to konkurētspēju; izvirza mērķi panākt Savienībā patērēto retzemju metālu un būtiski svarīgu metālu otrreizējās pārstrādes strauju pieaugumu; prasa izveidot ciešu saikni starp parasto metālu pārstrādes sektoru un citām nozarēm, lai stiprinātu rūpnieciskās bāzes kapacitāti un noturību, jo īpaši deindustrializācijas skartajos reģionos; tādēļ uzsver produktu un materiālu aizstāšanas lielo potenciālu un aizvien pieaugošās metāllūžņu izmantošanas nozīmi, *tostarp* arī tērauda un alumīnija ražošanā; uzsver, ka lielāko daļu parasto metālu var pārstrādāt vairākas reizes, patērējot tikai nelielu daļu no enerģijas, kas tiek izmantota to primārajā ražošanā; pauž bažas par lielajiem enerģijas zudumiem Eiropai, ko rada gan likumīgs, gan nelikumīgs alumīnija un vara eksports uz tādām valstīm kā Ķīna un Indija — valstīm, kuras pašas ir noteikušas alumīnija eksporta aizliegumu; uzskata, ka ieguldījumi Eiropas parasto metālu rūpniecības nozares attīstībā un inovācijās ir jāveic, ievērojot augstus vides standartus un aprites ekonomikas principus; aicina Komisiju izstrādāt ekonomiskos stimulus metālu (*tostarp* būtiski svarīgo, bet ekonomiski neizdevīgo izejmateriālu, piemēram, retzemju metālu) otrreizējai pārstrādei, izpētīt iespējas, kā atbalstīt pārstrādāto materiālu tirgu, cita starpā arī piešķirot “zaļos” sertifikātus par pārstrādātajiem materiāliem, ieviešot ekodizaina prasības un fiskālos stimulus, un nodrošināt, lai resursefektivitātes un otrreizējās pārstrādes veicināšanai tiktu optimāli izmantoti arī kohēzijas politikas un Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) budžeta līdzekļi; uzskata, ka ir jāpilnveido tiesību akti atkritumu apsaimniekošanas jomā, lai saglabātu ES metāllūžņu tirgus darbību, piemēram, ir jāpārskata direktīva par nolietotiem transportlīdzekļiem un citi atkritumu apsaimniekošanu regulējoši tiesību akti; ierosina noteikt atkritumu savākšanas mērķrādītājus, stiprināt ražotāju atbildību un paplašināt nolietoto transportlīdzekļu tiesību aktu piemērošanas jomu, iekļaujot tajā, piemēram, kravas automašīnas, autobusus un motociklus; uzsver nepieciešamību pēc kvalificēta un prasmīga personāla, lai nodrošinātu pāreju uz ilgtspējīgāku ražošanas procesu un produktu ieviešanu, un prasa izstrādāt Eiropas apmācības un izglītības stratēģiju, kas atbalstītu uzņēmumus, pētniecības institūtus un sociālos partnerus kopīgā to prasmju izpētē, kas nepieciešamas vides ilgtspējas nodrošināšanai;

o

o o

29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0461

Stāvoklis Ungārijā — turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. jūnija rezolūciju**Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par stāvokli Ungārijā (2015/2935(RSP))**

(2017/C 399/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) preambulu, jo īpaši tā otro un ceturto līdz septīto apsvērumu,
- ņemot vērā īpaši LES 2. pantu, 3. panta 3. punkta otro daļu, 6. un 7. pantu, kā arī LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) pantus, kas attiecas uz pamattiesību ievērošanu, veicināšanu un aizsardzību Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā 2000. gada 7. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, ko izsludināja 2007. gada 12. decembrī Strasbūrā un kas stājas spēkā kopā ar Lisabonas līgumu 2009. gada decembrī,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Eiropas Cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 2015. gada 10. jūnija rezolūciju par stāvokli Ungārijā ⁽¹⁾, 2013. gada 3. jūlija rezolūciju par pamattiesību stāvokli Ungārijā — standarti un prakse ⁽²⁾, 2012. gada 16. februāra rezolūciju par neseno politisko notikumu attīstību Ungārijā ⁽³⁾ un 2011. gada 10. marta rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu likumu Ungārijā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 11. marta paziņojumu “Jauns ES mehānisms tiesiskuma nostiprināšanai” (COM(2014)0158),
- ņemot vērā Padomes pirmo ikgadējo dialogu par tiesiskumu, kas notika 2015. gada 17. novembrī,
- ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra 2015. gada 27. novembra paziņojumu, kas sniegts pēc vizītes Ungārijā,
- ņemot vērā 2015. gadā Ungārijas parlamenta pieņemto likumu CXL par masveida imigrāciju,
- ņemot vērā 2015. gadā Ungārijas parlamenta pieņemto likumu CXLII par Ungārijas robežu efektīvu aizsardzību un masveida imigrāciju,
- ņemot vērā 2015. gada 22. septembrī pieņemto Ungārijas parlamenta rezolūciju Nr. 36/2015 par vēstījumu Eiropas Savienības vadītājiem,
- ņemot vērā mutisko jautājumu Komisijai, kas uzdots Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā, par stāvokli Ungārijā — turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta 2015. gada 10. jūnija rezolūciju (O-000140/2015 – B8-1110/2015),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 5. novembra atbildi uz Parlamenta 2015. gada 10. jūnija rezolūciju,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentā notikušajās 2015. gada 2. decembra plenārsēdes debatēs par stāvokli Ungārijā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0227.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0315.⁽³⁾ OV C 249 E, 30.8.2013., 27. lpp.⁽⁴⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 154. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības, un tā kā šīs vērtības ir universālas un visām dalībvalstīm kopīgas (LES 2. pants); tā kā tiktu sākta t. s. 7. panta procedūra, ja pastāvētu droša varbūtība tam, ka kāda dalībvalsts var izdarīt nopietnu pārkāpumu saistībā ar LES 2. pantā minētajām vērtībām;
- B. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir viens no ES primārajiem tiesību aktiem un aizliedz jebkāda veida diskrimināciju, tostarp tādu iemeslu dēļ kā dzimums, rase, ādas krāsa, etniskā un sociālā izcelsme, ģenētiskās īpatnības, valoda, reliģija un pārliecība, politiskie vai jebkuri citi uzskati, piederība pie nacionālas minoritātes, īpašums, izcelsme, invaliditāte, vecums un dzimumorientācija;
- C. tā kā veidam, kādā tiesiskums tiek īstenots valsts līmenī, ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu uzticēšanos dalībvalstu attiecīgajām tiesību un administratīvajām sistēmām; tā kā pamatotā ES nepieķāpība attiecībā uz demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību ievērošanas vērtībām ir izšķiroši svarīga nolūkā nodrošināt Savienības uzticamību gan iekšēji, gan uz starptautiski;
- D. tā kā, pienācīgi ievērojot 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju un tai pievienoto 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļu statusu un saskaņā ar LES un LESD, ir garantētas patvēruma tiesības;
- E. tā kā pareizi veiktiem publiskā sektora izdevumiem un ES finanšu interešu aizsardzībai jābūt ES politikas pamatelementiem, lai nodrošinātu, ka iedzīvotāju nauda tiek izmantota pareizi, lietderīgi un efektīvi un palielinātu viņu uzticēšanos;
- F. tā kā nesenie notikumi, kā arī iniciatīvas un pasākumi, kas dažus pēdējos gadus ir tikuši īstenoti Ungārijā, ir izraisījuši nopietnu sistēmisku situācijas pasliktināšanos attiecībā uz tiesiskumu un pamattiesībām, tostarp attiecībā uz vārda brīvību, tostarp akadēmisko brīvību, migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu cilvēktiesībām, pulcēšanās un bēdrosāšanās brīvību, pilsoniskās sabiedrības organizāciju ierobežojumiem un šķēršļiem to darbībai, tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, minoritāšu, tostarp romu, ebreju un LGBTI personu, tiesībām, sociālajām tiesībām, konstitucionālās sistēmas darbību, tiesu varas un citu iestāžu neatkarību, un ir daudz satraucošu apgalvojumu par korupciju un interešu konfliktiem;
- G. tā kā 2015. gada jūlijā un septembrī Ungārijas parlaments pieņēma vairākus grozījumus, jo īpaši attiecībā uz likumu par patvērumu, kriminālkodeksu, kriminālprocesa likumu, likumu par robežu, likumu par policiju un likumu par valsts aizsardzību; tā kā Komisijas sākotnējā novērtējumā vairākkārt paustas nopietnas bažas un jautājumi par patvēruma un robežu tiesību aktu kopuma saderību ar Pamattiesību hartu; tā kā Komisija 2015. gada 6. oktobrī nosūtīja administratīvu vēstuli Ungārijas valdībai; tā kā Ungārijas valdība sniedza atbildi uz šo vēstuli; tā kā 2015. gada 10. decembrī Komisija sāka pienākumu pārkāpuma procedūru pret Ungāriju;
- H. tā kā Komisija nav atbildējusi uz Parlamenta prasību sākt padziļinātu uzraudzību par demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību stāvokli Ungārijā; tā kā Komisijas paziņojumā 2015. gada 2. decembra plenārsēdes debatēs tika norādīts, ka Komisija ir gatava izmantot visus tās rīcībā esošos līdzekļus, tostarp pienākumu neizpildes procedūras, lai nodrošinātu to, ka gan Ungārija, gan jebkura cita dalībvalsts pilda savus pienākumus saskaņā ar ES tiesību aktiem un respektē LES 2. pantā noteiktās Savienības vērtības; tā kā Komisija uzskata, ka nosacījumi par tiesiskuma mehānisma izmantošanu attiecībā uz Ungāriju šajā posmā nav izpildīti,
1. atkārtoti pauž savu nostāju, kas izklāstīta 2015. gada 10. jūnija rezolūcijā par stāvokli Ungārijā;
 2. pauž nopietnas bažas par virkni steidzamu pasākumu, kas pieņemti pēdējos mēnešos un kas ir padarījuši piekļuvi starptautiskajai aizsardzībai ārkārtīgi grūtu, kā arī ir nepamatoti kriminalizējuši bēgļus, migrantus un patvēruma meklētājus; uzsver bažas par neizraidīšanas principa ievērošanu, par to, ka arvien biežāk notiek aizturēšana, tostarp nepilngadīgo aizturēšana, un tiek izmantota ksenofobiska retorika, kas migrantus sasaista ar sociālām problēmām vai drošības apdraudējumu, jo īpaši valdības īstenotās komunikācijas kampaņās un valsts mēroga apspriešanās, tādējādi padarot integrāciju problemātisku; mudina Ungārijas valdību atgriezties pie normālām procedūrām un atcelt ārkārtas pasākumus;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

3. uzskata, ka visām dalībvalstīm likumdošanas un administratīvajā praksē ir pilnībā jāievēro ES tiesību akti un ka visos tiesību aktos ir jāatspoguļo un jāievēro Eiropas pamatvērtības, proti, demokrātija, tiesiskums un pamattiesības;
4. uzsver, ka Parlaments ir atkārtoti aicinājis Padomi reaģēt uz satraucošajiem notikumiem Ungārijā; mudina Eiropas Savienības Padomi un Eiropadomi pēc iespējas drīz organizēt diskusiju un pieņemt secinājumus par stāvokli Ungārijā; uzskata, ka Padome un Komisija, neizvērtējot un adekvāti nereaģējot uz Parlamenta deputātu vairākuma atkārtoti paustajām bažām, vājina iestāžu pilnīgas [lojālas] savstarpējas sadarbības principu, kas noteikts LES 13. panta 2. punktā;
5. uzskata, ka stāvoklis Ungārijā ir pārbaudījums Eiropas Savienībai, kurai ir jāpierāda sava spēja un politiskā gatavība reaģēt uz savu pamatvērtību apdraudējumu un pārkāpumiem kādā dalībvalstī; pauž nožēlu par to, ka dažās citās dalībvalstīs ir norisinājušies līdzīgi notikumi, un uzskata, ka ES bezdarbība varētu būt veicinājusi notikumus, attiecībā uz kuriem, tāpat kā Ungārijas gadījumā, ir vērojamas satraucošas pazīmes par tiesiskuma apdraudējumu; uzskata, ka tas rada nopietnas bažas par Savienības spēju nodrošināt Kopenhāgenas politisko kritēriju turpmāku ievērošanu pēc tam, kad dalībvalsts ir pievienojusies Savienībai;
6. uzsver, ka Komisijas kā Līgumu noteikumu izpildes uzraudzītājas loma ir nodrošināt, ka dalībvalstu tiesību akti atbilst demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām; uzsver — ir svarīgi, lai jebkāds Komisijas un Parlamenta vērtējums un analīze par stāvokli atsevišķās dalībvalstīs balstītos uz faktiem un būtu objektīvs; aicina Ungārijas valdību un Komisiju kopīgi strādāt un cieši sadarboties visos jautājumos, attiecībā uz kuriem pušu ieskatā varētu būt nepieciešams papildu novērtējums vai analīze; ar gandarījumu norāda uz to, ka ir sāka pienākumu pārkāpuma procedūra pret Ungāriju par patvēruma tiesību aktu kopumu;
7. pauž nožēlu, ka Komisijas pašreizējā pieeja galvenokārt ir vērsta uz tiesību aktu tehniskajiem aspektiem, tajā pašā laikā ignorējot tendences, sakarības un pasākumu kopējo ietekmi uz tiesiskumu un pamattiesībām; uzskata, ka it sevišķi ar pārkāpumu procedūrām vairumā gadījumu nav izdevies panākt reālas izmaiņas un risināt situāciju plašākā kontekstā;
8. atkārtoti aicina Komisiju sākt ES mehānisma pirmo posmu tiesiskuma stiprināšanai un tādēļ nekavējoties sākt padziļinātas uzraudzības procesu attiecībā uz situāciju demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību jomā Ungārijā, tostarp vairāku pasākumu kopējo ietekmi, un novērtēt, vai minētajā dalībvalstī rodas sistēmisks apdraudējums, kas varētu izvērsties par drošu varbūtību, ka varētu tikt izdarīts smags pārkāpums LES 7. panta izpratnē;
9. aicina Komisiju turpināt visas izmeklēšanas un pilnībā izmantot visus tiesiskos instrumentus, lai nodrošinātu pārredzamu un pareizu ES līdzekļu izmantošanu Ungārijā, pamatojoties uz ES tiesību aktiem; pieņem zināšanai Komisijas 2015. gada 14. jūlija lēmumu apturēt vairākus līgumus astoņās ES finansēšanas programmās sakarā ar pārmērīgu ierobežojošo atlases kritēriju izmantošanu publiskā iepirkuma procedūrās Ungārijā;
10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, Ungārijas prezidentam, valdībai un parlamentam, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, ES Pamattiesību aģentūrai, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0463

Ibrahim Halawa draudošais nāvessods

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Ibrahim Halawa draudošo nāvessodu (2015/3016(RSP))

(2017/C 399/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti, jo īpaši 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē⁽¹⁾ un 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par nāvessodu⁽²⁾,
 - ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2013. gada augusta un 2014. gada februāra secinājumus par Ēģipti,
 - ņemot vērā ES un Ēģiptes 2001. gada asociācijas nolīgumu, kas stājās spēkā 2004. gadā un kuru papildināja 2007. gada ES un Ēģiptes rīcības plāns,
 - ņemot vērā 2015. gada 25. martā publicēto 2014. gada progresa ziņojumu par Ēģipti EKP jomā,
 - ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta nesenos paziņojumus par Ēģipti, tostarp 2015. gada 16. jūnija paziņojumu par tiesu spriedumiem Ēģiptē un 2015. gada 4. februāra spriedumu par aktīvistu notiesāšanu Ēģiptē,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Federica Mogherini*, kura uzstājās ES vārdā, un Eiropas Padomes ģenerālsekretāra *Thorbjørn Jagland* 2015. gada 10. oktobra kopīgo deklarāciju par Eiropas un Pasaules dienu pret nāvessodu,
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu un ES politiskās pamatnostādnes attiecībā uz trešām valstīm par spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem,
 - ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, ANO Konvenciju par bērna tiesībām un ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kuru ir parakstījusi Ēģipte, ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas, jo īpaši 2014. gada 18. decembra rezolūciju par nāvessoda izpildes moratoriju (69/186),
 - ņemot vērā Ēģiptes Arābu Republikas konstitūciju,
 - ņemot vērā 2013. gada 24. novembra Ēģiptes likumu Nr. 107 par tiesībām uz publisku pulcēšanos, gājieniem un miermīlīgiem protestiem,
 - ņemot vērā prezidenta 2014. gada novembrī izdoto dekrētu (Likums Nr. 140), ar kuru atļauj noziedzīga nodarījuma izdarīšanā apsūdzētos ārvalstu valstspiederīgos izraidīt uz viņu izcelsmes valsti,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijas Principus un pamatnostādnes par tiesībām uz taisnīgu tiesu un juridisko palīdzību Āfrikā, ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Īrijas pilsonis *Ibrahim Halawa* vairāk nekā divus gadu atrodas apcietinājumā par 2013. gada 16. un 17. augusta nelikumīgo protestu apmeklēšanu, kad viņš ar ģimeni bija brīvdienās Kairā, un šo protestu laikā protestētāji, iespējams, izraisīja cilvēku nāvi un krimināli sodāmus postījumus; tā kā šajos protestos gāja bojā 97 cilvēki, lielākā daļa no kuriem zaudēja dzīvību drošības spēku pārāk lielas spēka pielietošanas rezultātā; tā kā *Ibrahim Halawa* aizturēšanas brīdī bija 17 gadi, tātad saskaņā ar Ēģiptes un starptautiskajiem tiesību aktiem viņš joprojām bija nepilngadīgs;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0012.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0348.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- B. tā kā *Ibrahim Halawa* tika arestēts kopā ar trim viņa māsām, mēģinot paslēpties *Al-Fateh* mošejā, kad demonstrācija kļuva vardarbīga; tā kā vēlāk iestādes atbrīvoja viņa trīs māsas;
- C. tā kā prokurors nespēja pierādīt, ka protestu laikā *Ibrahim Halawa* būtu iesaistījies kaut vienā vardarbības izpausmē; tā kā prokurors pilnībā bija atkarīgs no policijas lieciniekiem un ziņojumiem, kā arī izlūkošanas dienestu izmeklēšanas; tā kā Ēģiptes tiesa vairākkārtīgi pārcēla un atlika viņa tiesas sēdi, un pēdējā tiesas sēde notika 2015. gada 15. decembrī; tā kā gadu pēc viņa aresta viņam netika izvirzīta apsūdzība; tā kā *Ibrahim Halawa* kopā ar 493 personām, no kurām lielākā daļa ir pieaugušie, gaida 2015. gada 19. decembrī ieplānotu masveida tiesas procesu, nesāņemot nekādas garantijas, ka tiks piemēroti obligātie standarti brīvas un taisnīgas tiesas nodrošināšanai, un notiesāšanas gadījumā, iespējams, tiks sodīts ar nāvi; tā kā 2015. gada maijā Ēģipte izpildīja nāvessodu sešām personām, vienai no kurām vecums atbilda pašreizējam *Ibrahim Halawa* vecumam;
- D. tā kā kopš 2013. gada masveida tiesas procesos ir piespriesti daudzi nāvessodi iespējamiem "Musulmaņu brālības" locekļiem un iespējamiem gāztā prezidenta M. *Mursi* atbalstītājiem; tā kā šī prakse ir starptautiskajās tiesībās noteikto Ēģiptes pienākumu pārkāpums;
- E. tā kā Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 10. pantā ir noteikts, ka visiem cilvēkiem ir pilnīgi vienlīdzīgas tiesības uz to, lai viņu tiesības un pienākumi, kā arī viņiem izvirzītās kriminālapsūdzības pamatotība tiktu noskaidrota taisnīgā un atklātā procesā neatkarīgā un objektīvā tiesā;
- F. tā kā *Ibrahim Halawa* ir aizturēts par vārda brīvības un pulcēšanās brīvības tiesību miermīlīgu izmantošanu, un organizācija "Amnesty International" viņu uzskata par ieslodzīto pārliecības dēļ; tā kā vārda brīvība un pulcēšanās brīvība ir jebkuras demokrātiskas un plurālistiskas sabiedrības pamatā; tā kā Ēģiptes konstitūcijas 73. pantā ir noteikts, ka pilsoņiem ir tiesības organizēt publiskas sanāksmes, gājienus, demonstrācijas un visu veidu miermīlīgus protestus;
- G. tā kā ir ziņots, ka kopš 2013. gada jūnijā notikušā militārā apvērsuma Ēģiptē ir notikušas daudzas protestētāju aizturēšanas un pieaudzis to ieslodzīto skaits, kuri aizturēti savas pārliecības dēļ; tā kā kopš 2013. gada jūlija biedrošanās un pulcēšanās brīvība un vārda brīvība joprojām ir jomas, kas rada īpašas bažas;
- H. tā kā *Ibrahim Halawa* cietuma apstākļi ir ārkārtīgi smagi, ietverot iespējamu spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos aresta un aizturēšanas laikā, un viņam tiek liegta medicīniskā un juridiskā palīdzība; tā kā saskaņā ar *Ibrahim Halawa* ģimenes locekļu un juridisko pārstāvju sniegto informāciju, kopš 2015. gada 21. oktobra viņš ir uzsācis badastreiku, protestējot pret nepārtraukto apcietinājumu, tādējādi nopietni apdraudot savu veselības stāvokli;
- I. tā kā Ēģiptes Kairas Ziemeļu prokuratūra un Tiesa nav atzinusi *Ibrahim Halawa* par mazgadīgu aresta laikā, pārkāpjot Ēģiptes iestāžu saistības, kas noteiktas Konvencijā par bērna tiesībām, kuru ir parakstījusi Ēģipte;
- J. tā kā jebkurš spriedums, kas paredz nāvessodu personām, kuras noziedzīga nodarījuma brīdī nav sasniegušas 18 gadu vecumu, un šāda sprieduma izpilde, nav savienojama ar Ēģiptes starptautiskajām saistībām;
- K. tā kā Īrijas Ārlietu un tirdzniecības ministrs *Charles Flanagan* ir paudis nožēlu par nepārtraukto *Ibrahim Halawa* lietas izskatīšanas atlikšanu Ēģiptē; tā kā Īrijas konsulārās amatpersonas līdz šim ir bijušas klāt visās uzklaušanās un arī 48 reizes bijušas konsulārājās vizītēs pie *Ibrahim Halawa* un tā kā tas apliecina, cik lielu nozīmi šai lietai piešķir Īrijas valdība;
- L. tā kā Ēģipte ir atbrīvojusi ārvalstu valstspiederīgos saskaņā ar prezidenta 2014. gada novembrī izdoto dekrētu, kas ļauj ārvalstniekiem, kuri apsūdzēti kriminālnoziedzuma veikšanā, tikt izraidītiem uz viņu izcelsmes valsti;
- M. tā kā līdz šim Ēģipte nav īstenojusi pagaidu pasākumus, kurus 2015. gada martā pieprasīja Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisija, lai nodrošinātu *Ibrahim Halawa* un citu šajā lietā iesaistīto nepilngadīgo neaizskaramību, nekavējoties atbrīvojot viņus, tiklīdz ir iemaksāta drošības nauda;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

N. tā kā ES un tās dalībvalstis cenšas daudzās jomās veidot ciešākas attiecības ar Ēģipti un tās tautu kā nozīmīgu kaimiņu un partneri; tā kā Ēģipte ir visapdzīvotākā arābu valsts ar vairāk nekā 80 miljoniem iedzīvotāju un tai ir liela nozīme Vidusjūras dienvidu reģionā; tā kā tā situācijas dēļ kaimiņvalstīs tā saskaras ar nopietnām drošības problēmām; tā kā politiskajai, ekonomiskajai un sociālajai attīstībai Ēģiptē ir būtiska ietekme visā reģionā un ārpus tā,

1. pauž dziļas bažas par nepieņemamo cilvēka pamattiesību pārkāpumu, kas izriet no Īrijas pilsoņa *Ibrahim Halawa* patvaļīgās aizturēšanas, un aicina Ēģiptes iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem viņu atbrīvot un nodot Īrijas iestādēm saskaņā ar prezidenta 2014. gada novembrī atbilstīgi Ēģiptes 140. tiesību aktam izdoto dekrētu;

2. pauž dziļas bažas par *Ibrahim Halawa* stāvokļa pasliktināšanos pēc viņa bada streika un iespējamu sliktu apstākļu dēļ ieslodzījuma vietā; aicina Ēģiptes iestādes prioritārā kārtībā nodrošināt, lai *Ibrahim Halawa* tiktu uzturēts labs veselības stāvoklis un labklājība, kamēr viņš atrodas ieslodzījumā; prasa rūpīgi un neatkarīgi izmeklēt visas apsūdzības par *Ibrahim Halawa* spīdzināšanu un sliktu izturēšanos pret viņu;

3. aicina Ēģiptes iestādes nodrošināt, ka tiek ievērots Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 10. pants, kurā teikts, ka "pret visām personām, kurām atņemta brīvība, ir jāizturas cilvēcīgi un ievērojot cilvēka cieņu";

4. atgādina Ēģiptes iestādēm, ka Ēģiptei saskaņā ar Konvenciju par bērna tiesībām ir jāievēro neapstrīdamas starptautiskās saistības attiecībā uz *Ibrahim Halawa*; kategoriski prasa, lai Ēģiptes iestādes izslēgtu nāvēssoda piemērošanas iespējami, ja *Ibrahim Halawa* tiktu notiesāts, jo viņš tika arestēts, būdams nepilngadīgs;

5. atkārtoti pauž ES stingro nostāju pret nāvēssoda izmantošanu jebkādos apstākļos un prasa piemērot pilnīgu moratoriju nāvēssoda izpildei Ēģiptē; prasa Ēģiptei ratificēt 1996. gada Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām otro fakultatīvo protokolu, kura mērķis ir panākt nāvēssoda atcelšanu;

6. pauž dziļas bažas par to, ka Ēģiptes iestādes neievēro *Ibrahim Halawa* un līdz ar viņu 493 apsūdzēto cilvēku tiesības uz taisnīgu tiesu, jo īpaši to, ka nav iespēju pārskatīt vai apstrīdēt turpmāku aizturēšanu un viņiem izvirzītās apsūdzības, ka atkārtoti tiek liegta piekļuve advokātiem un ka tiek piemērots pārmērīgi ilgts pirmstiesas apcietinājums, kas ir pretrunā Ēģiptes iekšzemes un starptautiskajām saistībām;

7. joprojām pauž pārliecību, ka *Ibrahim Halawa* advokātiem būs ārkārtīgi grūti nodrošināt viņa individuālu aizstāvību, ja viņa lietu izskatīs kā daļu no visu atbildētāju, kas ir aizturēti saistībā ar 2013. gada augusts protestiem, masveida tiesas procesa;

8. stingri nosoda masveida tiesas procesa izmantošanu un aicina Ēģiptes iestādes ievērot starptautiskās tiesības un saglabāt visaugstākos starptautiskos standartus attiecībā uz tiesībām uz taisnīgu tiesu un pienācīgu procesu; aicina Ēģiptes iestādes atbrīvot tos ieslodzītos, kas miermīlīgi īstenojuši savas tiesības uz vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību, kuras ir nostiprinātas Ēģiptes konstitūcijā un citās starptautiskās konvencijās, kurām Ēģipte ir pievienojusies; pauž dziļas bažas par vides pasliktināšanos, kurā darbojas plašsaziņas līdzekļi; nosoda aizmuguriskās tiesas prāvas pret Ēģiptes un ārvalstu žurnālistiem un viņu notiesāšanu;

9. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu ar ES delegācijas Kairā starpniecību un dalībvalstis, jo īpaši Īriju, uzraudzīt visas uzklaušīšanas *Ibrahim Halawa* un ar viņu kopīgi apsūdzēto cilvēku tiesas procesā; sagaida, ka EĀDD pievērsties šai lietai visaugstākā līmeņa dialogā ar Ēģipti un regulāri ziņos Parlamentam par tiesas procesa uzraudzību; aicina Īrijas iestādes un ES delegāciju turpināt sniegt pilnīgu juridisko, konsulāro un citu veidu atbalstu *Ibrahim Halawa* un viņa radniekiem un regulāri apmeklēt viņu ieslodzījuma vietā; aicina Ēģiptes iestādes saistībā ar *Ibrahim Halawa* Eiropas Savienības pilsonību turpināt atvieglot konsulāro piekļuvi Īrijas valdībai;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO augstā cilvēktiesību komisāra birojam, dalībvalstu parlamentiem un valdībām un Ēģiptes Arābu Republikas prezidentam un pagaidu valdībai.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0464

Stāvoklis Maldīvijā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par stāvokli Maldīvijā (2015/3017(RSP))

(2017/C 399/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Maldīviju, jo sevišķi 2004. gada 16. septembra rezolūciju ⁽¹⁾ un 2015. gada 30. aprīļa rezolūciju ⁽²⁾,
 - ņemot vērā ES vēlēšanu novērošanas misijas 2014. gada 22. marta galīgo ziņojumu par parlamenta vēlēšanām Maldīvijas Republikā,
 - ņemot vērā 2014. gada 30. septembra Kopīgo vietējo paziņojumu par draudiem pilsoniskajai sabiedrībai un cilvēktiesībām Maldīvijā, ko ES delegācija, vienojoties ar ES dalībvalstu vēstniecībām un Norvēģijas un Šveices vēstniecībām Kolombo, akreditēja Maldīvijai,
 - ņemot vērā delegācijas attiecībām ar Dienvidāzijas valstīm priekšsēdētāja 2015. gada 12. marta paziņojumu par bijušā prezidenta *Mohamed Nasheed* apcietināšanu Maldīvijā un tā Ārlietu komitejas priekšsēdētāja 2015. gada 10. aprīļa vēstuli Maldīvijas Republikas Ārlietu ministram,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos runaspersonas 2015. gada 14. marta paziņojumu par bijušā prezidenta *Mohamed Nasheed* notiesāšanu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos runaspersonas 2015. gada 5. novembra paziņojumu par Maldīvijas prezidenta paziņojumu par ārkārtas situāciju valstī,
 - ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), kuram ir pievienojusies arī Maldīvija,
 - ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos *Zeid Ra'ad Al Hussein* 2015. gada 18. marta paziņojumu par bijušā prezidenta *Mohamed Nasheed* notiesāšanu,
 - ņemot vērā ANO Darba grupa patvaļīgas aizturēšanas jautājumos 2015. gada 4. septembra Atzinumu Nr. 33/2015,
 - ņemot vērā dokumentāciju saistībā ar Vispārējo periodisko pārskatu (UPR) par Maldīviju, kas iesniegta 2015. gada 6. maija ANO Cilvēktiesību padomes sēdē,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā saistībā ar 2013. gada valsts prezidenta vēlēšanu procesu, kura rezultātā pie varas nāca *Abdulla Yameen Abdul Gayoom* pie varas, tika konstatēti pārkāpumi;
- B. tā kā 2015. gada 13. martā pirmais demokrātiski ievēlētais Maldīvijas prezidents *Mohamed Nasheed* par politiski motivētām apsūdzībām tika notiesāts uz 13 gadiem cietumā un tā kā to nosodīja ANO Darba grupa patvaļīgas aizturēšanas jautājumos; tā kā viņa tiesas procesā tika pieļauti pārkāpumi; tā kā citas bijušās amatpersonas, tostarp bijušais viceprezidents *Ahmed Adeen* un bijušie aizsardzības ministri *Mohamed Nazim* un *Tholhath Ibrahim*, arī tika arestēti un ieslodzīti;
- C. tā kā ir radušās bažas par to, ka Maldīvijas tiesa ir ļoti politizēta, ka tā gadu gaitā ir ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras un ir rīkojusies par labu pašreizējai valdošajai partijai un pret opozīcijas politiķiem;

⁽¹⁾ OV C 140 E, 9.6.2005., 165. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0180.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- D. tā kā 2015. gada 4. novembrī Maldīvijas valdība izsludināja ārkārtas stāvokli valstī, ko atsauc sešas dienas vēlāk un kas tika izmantots kā līdzeklis, lai nepieļautu masu protestus pret valdību, un tā kā valdība tika plaši nosodīta par pilsoņu pamattiesību neievērošanu un par pilnvaru piešķiršanu militārajām un policijas vienībām veikt personu patvaļīgu meklēšanu un apcietināšanu;
- E. tā kā 2015. gada 27. un 28. novembrī policija Maldīvijā, izmantojot asaru un piparu gāzi, izkļiedēja opozīcijas demonstrantus, kuri pieprasīja bijušā prezidenta un citu apcietināto politisko līderu atbrīvošanu, un arestēja vairāk nekā duci no viņiem;
- F. tā kā cilvēktiesību advokātam un vienam no bijušā prezidenta *Mahfooz Saeed* juristiem *Mohamed Nasheed* uzbruka 2015. gada 4. septembrī;
- G. tā kā nāvessoda moratorijs (tostarp attiecībā uz novēlotu soda izpildi nepilngadīgām personām) Maldīvijā, kas tika ieviests 1953. gadā, tika atcelts 2014. gada aprīlī;
- H. tā kā valsts parlaments ir pieņēmis tiesību aktus, ar kuriem par nodevīgu nodarījumu padara aicinājumus noteikt ierobežojošus pasākumus un citus saistītus sodus Maldīvijas valdībai un tās locekļiem;
- I. tā kā Parlamentu savienības komiteja parlamentāriešu cilvēktiesību jautājumos Maldīvija ir atzinusi par vienu no bīstamākajām valstīm pasaulē, kurā notiek uzbrukumi pret opozīcijas deputātiem un opozīcijas politiķi regulāri tiek iebiedēti, apcietināti un ieslodzīti; tā kā vārda brīvība (tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvība), biedrošanās brīvība un demokrātiskais plurālisms valstī ir arvien vairāk apdraudēti, turklāt simtiem valdības pretinieku tiek arestēti un sodīti;
- J. tā kā pastāv arī bažas par radikālo islāmistu agresivitātes palielināšanos un par to radikāli noskaņoto jauno vīriešu un sieviešu skaitu, kuri atbilstoši apgalvojumiem ir pievienojušies *ISIS*; tā kā atbilstoši aplēsēm Maldīvija ir valsts, no kuras tiek vervēti visvairāk *ISIS* karavīru, ja rēķina uz vienu iedzīvotāju;
- K. tā kā valdību kritizējošais žurnālists *Ahmed Rilwan*, kas "pazuda", kas 2014. gada augustā, joprojām nav atrasts un tagad varētu būt miris;
- L. tā kā bandas un radikālo islāmistu grupas, iespējams, sadarbībā ar policiju, bieži uzbrūk iestādēm, organizācijām un personām, kuras kritiski vērtē valdības rīcību vai tiek apsūdzētas ateisma veicināšanā, un tā kā tas rada iebiedēšanas gaisotni;
- M. tā kā pieaug uzmākšanās gadījumi pilsoniskās sabiedrības organizācijām un cilvēktiesību aizstāvjiem, viņiem tiek izteikti draudi un pret viņiem ir vērsti uzbrukumi, tostarp pret bijušo Maldīvijas Cilvēktiesību komisiju (*HRCM*), ko Augstākā tiesa kritizēja par ziņojuma iesniegšanu ANO Cilvēktiesību padomes Vispārējam periodiskajam pārskatam,
1. pauž dziļas bažas par to, ka Maldīvijā pakāpeniski pasliktinās demokrātijas standarti un pastiprinās autoritārisma tendences, kuras rada baiļu un politiskas spriedzes gaisotni, kas varētu apdraudēt iepriekšējo gadu sasniegumus cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma veidošanā šajā valstī;
 2. pauž nožēlu par politisko oponentu apspiešanu; aicina Maldīvijas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot bijušo prezidentu *Mohamed Nasheed*, bijušo viceprezidentu *Ahmed Adeeb* un bijušos aizsardzības ministrus *Tholhath Ibrahim* un *Mohamed Nazim*, kā arī *Sheikh Imran Abdulla* un citus politiskos līderus un atcelt visas pret viņiem celtās apsūdzības; turklāt pauž bažas par bijušā prezidenta veselības stāvokli, kas pasliktinās;
 3. atkārtoti pauž lielu neapmierinātību par smagajiem pārkāpumiem bijušā prezidenta *Mohamed Nasheed* tiesas procesā;
 4. aicina Maldīvijas valdību garantēt tiesu sistēmas pilnīgu objektivitāti un ievērot likumā paredzēto kārtību un tiesības uz taisnīgu, objektīvu un neatkarīgu tiesas procesu; uzsver, ka ir jānoskaidro valsts tiesu iestādes un drošības dienesti no politikas;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

5. šajā saistībā pauž nopietnas bažas par ģenerālprokurora atlaišanu un atgādina valdībai, ka saskaņā ar Maldīvijas konstitūciju prokuratūra ir neatkarīga konstitucionāla iestāde un ka ir jāļauj ģenerālprokuroram īstenot viņa likumīgās un konstitūcijā noteiktās pilnvaras bez citu izpildu struktūru politiskas iejaukšanās vai šo struktūru veiktas iebaidīšanas;
6. pauž dziļas bažas par regulāriem cilvēktiesību aizskāruma gadījumiem, tostarp par to, ka Maldīvijā izpildvara ļaunprātīgi izmanto ārkārtas stāvokli, kā arī par cilvēktiesību stāvokļa turpmākas pasliktināšanās risku; atgādina Maldīvijas Republikai par tās starptautiskajām saistībām ievērot cilvēktiesības, tostarp bērnu tiesības un pamatbrīvības;
7. prasa sākt patiesu dialogu starp visām politiskajām partijām par šīs nestabilās salu valsts nākotni;
8. aicina Maldīvijas valdību ievērot un pilnībā atbalstīt tiesības protestēt un tiesības uz vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību un nemēģināt ierobežot minētās tiesības; turklāt aicina Maldīvijas valdību izbeigt to kārtībsargu nesodāmību, kuri ir izmantojuši vardarbību pret iedzīvotājiem, kas veicina reliģisku iecietību, miermīlīgiem protestētājiem, kritiskiem plašsaziņas līdzekļiem un pilsonisko sabiedrību; aicina Maldīviju pilnībā ievērot tās starptautiskās saistības;
9. aicina Maldīvijas valdību aizsargāt demokrātijas atbalsta kampaņu dalībnieku, mēreno musulmaņu, sekulārisma atbalstītāju tiesības, kā arī visu to cilvēku tiesības, kuri iebilst pret vahabisma un salafisma ideoloģijas popularizēšanu Maldīvijā, un nodrošināt viņiem tiesības piedalīties visās sabiedriskās dzīves jomās Maldīvijā;
10. atgādina, ka plašsaziņas līdzekļu brīvība ir funkcionējošas demokrātijas stūrakmens; aicina Maldīvijas valdību un iestādes nodrošināt atbilstīgu aizsardzību žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, kuriem draud un uzbrūk viņu likumīgā darba dēļ, un šajā kontekstā veikt izmeklēšanu par *Ahmed Rilwan* pazušanu, uzbrukumu *Mahfooz Saeed* un uzbrukumiem un draudiem žurnālistiem, pilsoniskās sabiedrības locekļiem un neatkarīgām iestādēm;
11. prasa steidzami no jauna noteikt nāvessoda moratoriju, lai galu galā atceltu nāvessodu, un pārskatīt kriminālkodeksu, lai pārtrauktu miesassodu piemērošanu;
12. aicina Komisiju un dalībvalstis izdot tūristiem, kas vēlas apmeklēt šo valsti, paredzētus visaptverošus brīdinājumus par cilvēktiesību pārkāpumiem Maldīvijā; turklāt aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu ciešu uzraudzīt cilvēktiesību un politisko stāvokli Maldīvijā;
13. ņemot vērā demokrātijas lejuplīdi un cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanos Maldīvijā, prasa ES un tās dalībvalstīm noteikt ierobežojošus pasākumus mērķtiecīgu sankciju veidā, lai iesaldētu konkrētu Maldīvijas valdības locekļu un viņu galveno atbalstītāju aktīvus ārvalstīs, un noteikt viņiem ceļošanas aizliegumu;
14. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai, Padomei, dalībvalstīm un Maldīvijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0465

Malaizija**Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Malaiziju (2015/3018(RSP))**

(2017/C 399/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Malaiziju,
 - ņemot vērā 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par ES un ASEAN turpmākajām attiecībām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā EĀDD runaspersonas 2015. gada 15. aprīļa paziņojumu par nesen pieņemto Malaizijas Musināšanas likuma grozījumu,
 - ņemot vērā EĀDD runaspersonas 2015. gada 17. marta paziņojumu par Malaizijas parlamenta opozīcijas deputāta *Nurul Izzah* apcietināšanu,
 - ņemot vērā EĀDD runaspersonas 2015. gada 10. februāra paziņojumu par Malaizijas opozīcijas politiķa *Anwar Ibrahim* notiesāšanu,
 - ņemot vērā ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām,
 - ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra 2015. gada 9. aprīļa paziņojumu par terorisma un musināšanas apkarošanas likumprojektiem,
 - ņemot vērā EĀDD 2015. gada 23. oktobra kopīgo paziņojumu preseī par ES un ASEAN politikas dialogu cilvēktiesību jomā,
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā ANO vispārējā regulārā pārskata 2013. gada oktobra sesiju,
 - ņemot vērā īpašās referentes jautājumos par cilvēku tirdzniecību 2015. gada jūnija ziņojumu,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2013. gada oktobra vispārējo regulāro pārskatu par Malaiziju un tā secinājumus,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1998. gada Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR),
 - ņemot vērā ANO 1984. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem (CAT),
 - ņemot vērā Dienvidaustrumāzijas valstu asociācijas Cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā ES Malaiziju uzskata par svarīgu politisko un ekonomisko partneri Dienvidaustrumāzijā; tā kā norit ES un Malaizijas sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu un brīvās tirdzniecības nolīgumu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0022.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- B. tā kā publisku diskusiju un vārda brīvības iespējas Malaizijā strauji sarūk, jo valdība izmanto neskaidri formulētus krimināltiesību likumus, lai apklusinātu tās kritizētājus un apslāpētu sabiedrības neapmierinātību un miermīlīgu viedokļu paušanu, tostarp diskusijas par sabiedrībai svarīgiem jautājumiem; tā kā šādu likumu piemēri citu starpā ir Musināšanas likums, Iespiedmašīnu un publikāciju likums, Komunikāciju un multimediju likums un Miermīlīgas pulcēšanās likums;
- C. tā kā Malaizijas parlaments 2015. gada 3. decembrī ar balsu vairākumu pieņēma Valsts drošības padomes likumu; tā kā minētais likums Valsts drošības padomei, ko vada premjerministrs, piešķir ļoti plašas pilnvaras izsludināt ārkārtas stāvokli jebkurā teritorijā, kas pasludināta par apdraudējumu drošībai, plašā apmērā atļaujot apcietināšanu, kratīšanu un konfiskāciju bez ordera;
- D. tā kā kopš 2014. gada sākuma saskaņā ar Musināšanas likumu vien jau pret 78 cilvēkiem ir sākta izmeklēšana vai izvirzītas apsūdzības;
- E. tā kā 2015. gada februārī pēc politiski motivētas kriminālvajāšanas, kas noslēdzās ar starptautiskajiem taisnīgas tiesas standartiem neatbilstošu kriminālprocesu, bijušais opozīcijas līderis *Anwar Ibrahim* tika notiesāts par sodomiju; tā kā viņam ir liegta pienācīga medicīniskā aprūpe;
- F. tā kā LGBTI Malaizijā ir kriminalizētas saskaņā ar valsts sodomijas apkarošanas likumu un reģionāliem likumiem, kas aizliedz pretējā dzimuma apģērbu valkāšanu, un saskaras ar politisku nauda runu, patvaļīgu apcietināšanu, fizisku un seksuālu vardarbību, ieslodzīšanu un citādu ļaunprātīgu rīcību;
- G. tā kā Malaizijas karikatūristam *Zulkiflee Anwar Ulhaque (Zunar)* sakarā ar viņa tvītiem, kuros *Anwar Ibrahim* notiesāšanas dēļ kritizēta valdība, ir izvirzītas apsūdzības saskaņā ar Musināšanas likumu; tā kā blogerim *Khalid Ismath* un akadēmisko aprindu pārstāvim *Azmi Sharom* ir izvirzītas līdzīgas apsūdzības;
- H. tā kā pēc tam, kad atklājās, ka premjerministra bankas kontā bez jebkāda pamatojuma par izcelsmi un mērķi ir vairāk nekā 600 miljonu euro, Malaizijas Pretkorupcijas komisija ir viņu iztaujājusi sakarā ar apgalvojumiem par ļaunprātīgu varas izmantošanu, kā arī sakarā ar atsevišķiem apgalvojumiem par to, ka no darījumiem, kuros iesaistīta viņa izveidotais valsts uzņēmums *1Malaysia Development Berhad (1MDB)*, nozuduši simtiem miljonu euro;
- I. tā kā mediji un izdevēji, kas ziņojuši par šiem apgalvojumiem, saskaras ar darbības ierobežojumiem uz Iespiedmašīnu un publikāciju likuma pamata un tā kā pēc tam, kad jurists *Matthias Chang* un politiķis *Khairuddin Abu Hassan* sāka pētīt šo lietu, viņi abi tika apcietināti;
- J. tā kā, apmeklējot Malaiziju 2015. gada 5. un 6. augustā, augstā pārstāve pauda bažas par krimināltiesību ļaunprātīgu izmantošanu;
- K. tā kā saskaņā ar ANO un NVO informāciju Malaizijas policija aizvien biežāk izmanto spīdzināšanu, apcietināšanu naktī, nepamatotu aizturēšanu un selektīvu kriminālvajāšanu;
- L. tā kā Malaizijā joprojām piemēro nāvessodu un tā izpildi šobrīd gaida līdz 1 000 ieslodzīto;
- M. tā kā Malaizija ir ANO Drošības padomes locekle un pašreizējā ASEAN priekšsēdētāja un tā kā 27. ASEAN sanāksme notika Kualalumpurā 2015. gada 18.–22. novembrī,
1. atkārtoti apstiprina ES stingro atbalstu Malaizijas iedzīvotājiem, ar kuriem ES ir ciešas un ilglaicīgas politiskas, ekonomiskas un kultūras saites;
 2. pauž nožēlu par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Malaizijā un jo īpaši vēršanos pret pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, akadēmiskajām aprindām, plašsaziņas līdzekļiem un politiskajiem aktīvistiem; pauž bažas, ka strauji palielinās to cilvēku skaits, kurus apsūdz vai apcietina saskaņā ar Musināšanas likumu;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

3. pauž īpašas bažas par Valsts drošības padomes likuma pieņemšanu un mudina to atsaukt; aicina valdību nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp nepieciešamību aizsargāt valsts drošību un prasību nodrošināt pilsoņu un politiskās tiesības;
4. mudina Malaizijas valdību nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos, tostarp bijušo opozīcijas līderi *Anwar Ibrahim*, un nodrošināt viņiem pienācīgu medicīnisko aprūpi, kā arī atteikties no politiski motivētām apsūdzībām, tostarp pret karikatūristu *Zulkiflee Anwar Haque (Zunar)*, blogeri *Khalid Ismath*, akadēmisko aprindu pārstāvi *Azmi Sharom*, politiskajiem disidentiem *Khairuddin Abu Hassan* un *Matthias Chang* un cilvēktiesību aktivistēm *Lena Hendry* un *Maria Chin Abdullah*;
5. mudina Malaizijas iestādes atcelt Musināšanas likumu un nodrošināt, lai visi tiesību akti, tajā skaitā Terorisma apkarošanas likums, Iespiedmašīnu un publikāciju likums, Komunikāciju un multimediju likums un Miermīlīgas pulcēšanās likums, kā arī citi attiecīgie krimināllikuma noteikumi atbilstu starptautiskajiem standartiem attiecībā uz vārda un pulcēšanās brīvību un cilvēktiesību aizsardzību; aicina Malaizijas iestādes veicināt miermīlīgu pulcēšanos un nodrošināt visu dalībnieku drošību un vārda brīvību visā valstī;
6. mudina izveidot sūdzību par policiju un tās veiktu pārkāpumu izmeklēšanas neatkarīgu komisiju (*IPCMC*), kā to 2005. gadā ieteica policijas izmeklēšanas komisija, lai izmeklētu sūdzības par spīdzināšanu un nāves gadījumiem policijas apcietinājumā;
7. uzsver, ka ir svarīga neatkarīga un pārredzama izmeklēšana par smagajām apsūdzībām un pilna apjoma sadarbība ar izmeklētājiem; mudina Malaizijas valdību atturēties no spiediena izdarīšanas uz Malaizijas Pretkorupcijas komisiju un medijiem;
8. pauž dziļu nožēlu, ka pieaug tādu grupu ietekme, kuras sludina kādu iedzīvotāju pārkāpumu pār citiem, un tāpēc turpina palielināties etniskā spriedze;
9. mudina Malaizijas valdību uzsākt dialogu ar opozīcijas partijām un pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajiem pārstāvjiem;
10. aicina Malaizijas valdību ratificēt galvenās starptautiskās cilvēktiesību konvencijas, tostarp *ICCPR*, *ICESCR*, *CAT*, *ICERD*, *SDO* konvenciju Nr. 169, Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus, kā arī 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu un tās fakultatīvo protokolu;
11. aicina Malaizijas valdību pagarināt pastāvīgo uzaicinājumu attiecībā uz visām ANO īpašajām procedūrām, tādējādi ļaujot īpašajiem referentiem apmeklēt Malaiziju bez ielūguma prasīšanas;
12. atkārtoti pauž nostāju, ka nāvessods ir nežēlīgs, necilvēcis un pazemojošs soda veids, un aicina Malaiziju ieviest tā moratoriju kā pirmo soli virzībā uz nāvessoda atcelšanu par visiem noziegumiem, kā arī aizstāt visus nāvessodus ar cietumsodu;
13. aicina ES un tās dalībvalstis atbilstoši ES Stratēģiskajam satvaram par cilvēktiesībām un demokrātiju koordinēt savus politikas virzienus attiecībā uz Malaiziju, lai ar visiem iespējamiem līdzekļiem sekmētu reformas iepriekšminētajos jautājumos, tostarp ANO ietvaros, kur Malaizija 2015.–2016. gadā ir Drošības padomes nepastāvīgā locekle;
14. mudina ES delegāciju Malaizijā pastiprināt centienus tādu projektu finansēšanā, kuri sekmē vārda brīvību un represīvo likumu reformēšanu, kā arī izmantot visus nepieciešamos instrumentus, tostarp Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, lai aizsargātu cilvēktiesību aizstāvjus; mudina atsaukt likumu pret sodomiju un aicina EĀDD saskaņā ar ES pamatnostādņem par LGBTI personu tiesību aizsardzību un veicināšanu pastiprināt darbu pie LGBTI personu tiesībām Malaizijā, jo viņi pieredz vardarbību un vajāšanu, un jo īpaši censties panākt homoseksualitātes un transseksuālisma dekriminalizāciju;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

15. atkārtoti apliecina, cik svarīgs ir ES un ASEAN politikas dialogs par cilvēktiesībām, kas ir noderīgs instruments paraugprakses apmaiņai un resursu palielināšanas iniciatīvas sekmēšanai;
 16. aicina Komisiju nodrošināt, ka cilvēktiesību jautājumi tiek pienācīgi ņemti vērā turpmākajās sarunās par ES un Malaizijas brīvās tirdzniecības nolīgumu un partnerības un sadarbības nolīgumu;
 17. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Malaizijas valdībai un parlamentam, ANO augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos, kā arī ASEAN dalībvalstu valdībām.
-

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0468

ES un Vjetnamas Pamatnolīgums par visaptverošu partnerību un sadarbību

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra nenormatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamatnolīgumu par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (05432/2015 – C8-0062/2015 – 2013/0440(NLE) – 2015/2096(INI))

(2017/C 399/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (05432/2015),
- ņemot vērā projektu Pamatnolīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (18204/2010),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 209. pantu un saistībā ar šā līguma 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,
- ņemot vērā 2015. gada 17. decembra normatīvo rezolūciju ⁽¹⁾ par lēmuma projektu ,
- ņemot vērā diplomātiskās attiecības starp Vjetnamu un ES (tolaik Eiropas Kopienu), kas tika izveidotas 1990. gada 22. oktobrī,
- ņemot vērā EK un Vjetnamas sadarbības pamatnolīgumu (FCA), kas stājās spēkā 1996. gada 1. jūnijā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 4. augusta paziņojumu, ka ES un Vjetnama ir panākušas vienošanos par visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu (BTN), par ko tās risināja sarunas kopš 2012. gada 26. jūnija,
- ņemot vērā ES ombudes *Emily O'Reilly* 2015. gada 26. marta ieteikuma projektu, kurā viņa aicināja Komisiju saistībā ar gaidāmo BTN ar Vjetnamu nekavējoties veikt ietekmes novērtējumu cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Daudzgažu indikatīvo programmu Vjetnamai 2014.–2020. gadam,
- ņemot vērā ES un Vjetnamas cilvēktiesību dialogu, kas tika sākts 2003. gadā, un ES un Vjetnamas paplašinātā cilvēktiesību dialoga 4. kārtu, kas notika Briselē 2015. gada 19. janvārī,
- ņemot vērā 2010. gada novembrī uzsāktās sarunas par brīvprātīgu partnerattiecību nolīgumu ar Vjetnamu attiecībā uz Rīcības plānu meža tiesību aktu ieviešanai, pārvaldībai un tirdzniecībai (FLEGT),
- ņemot vērā Padomes 1980. gada 30. maija Regulu (EEK) Nr. 1440/80 par sadarbības nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Indonēziju, Malaiziju, Filipīnām, Singapūru un Taizemi — Dienvidaustrumu Āzijas valstu savienības dalībvalstīm ⁽³⁾, un 1997. gada 14. februārī parakstīto Protokolu par sadarbības nolīguma paplašināšanu starp Eiropas Kopienu un ASEAN dalībvalstīm attiecībā uz Vjetnamas Sociālistisko Republiku ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 18. maija kopīgo paziņojumu Parlamentam un Padomei “ES un ASEAN — partnerība ar stratēģisku mērķi”,

⁽¹⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0467.

⁽²⁾ OV L 136, 7.6.1996., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 144, 10.6.1980., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 117, 5.5.1999., 31. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā desmito Āzijas un Eiropas sanāksmes (ASEM) samitu, kas notika Milānā 2014. gada 16.–17. oktobrī, un nākamo samitu, kas notiks Ulanbatorā (Mongolija) 2016. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar Dienvidaustrumāziju 2013. gada oktobra vizīti Vjetnamā,
- ņemot vērā EP un Vjetnamas parlamenta sanākumi Hanojā 2013. gada 30. oktobrī,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja *José Manuel Barroso* 2014. gada augusta vizīti Vjetnamā,
- ņemot vērā Vjetnamas premjerministra *Nguyen Tan Dung* 2014. gada oktobra vizīti Eiropas Savienībā,
- ņemot vērā ASEAN un ES Apvienotās sadarbības komitejas (JCC) 22. sanākumi, kas notika Džakartā 2015. gada 5. februārī,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta jaunākās rezolūcijas par Vjetnamu, jo īpaši 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par cilvēktiesībām Vjetnamā⁽¹⁾, 2008. gada 22. oktobra rezolūciju par demokrātiju, cilvēktiesībām un jauno ES un Vjetnamas partnerības un sadarbības nolīgumu⁽²⁾, 2009. gada 26. novembra rezolūciju par stāvokli Laosā un Vjetnamā⁽³⁾, 2013. gada 18. aprīļa rezolūciju par Vjetnamu, jo īpaši vārda brīvību šajā valstī⁽⁴⁾, 2014. gada 15. janvāra rezolūciju par ES un ASEAN turpmākajām attiecībām⁽⁵⁾, 2014. gada 17. aprīļa rezolūciju par sarunām par ES un Vjetnamas brīvās tirdzniecības nolīgumu⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību pasaulē⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2014. gada 12. maijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē,
- ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par cilvēktiesībām un tehnoloģijām — ielaušanās un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs⁽⁹⁾,
- ņemot vērā to, ka Vjetnama 1995. gada 28. jūlijā kļuva par pilntiesīgu Dienvidaustrumāzijas valstu savienības (ASEAN) locekli,
- ņemot vērā to, ka Vjetnama ir Mekongas upes komisijas, kas 1995. gada 5. aprīlī tika izveidota, lai paplašinātu sadarbību Mekongas upes baseina ilgtspējīgai attīstībai, dibinātājvalsts,
- ņemot vērā ASEAN 26. augstākā līmeņa sanākumi, kas notika Kualalumpurā un Langkavi (Malaizija) 2015. gada 26.–28. aprīlī,
- ņemot vērā 14. Āzijas augstākā līmeņa sanākumi drošības jautājumos (Starptautiskā Stratēģisko pētījumu institūta (IISS) organizētais Sāngrilas dialogi), kas notika Singapurā 2015. gada 29.–31. maijā,
- ņemot vērā Hanojas pamatpaziņojumu (HCS) — Vjetnamas valsts stratēģiju Parīzes deklarācijas par atbalsta efektivitāti īstenošanai,
- ņemot vērā Vispārējā regulārā pārskata (UPR) darba grupas 2009. gada 9. oktobra ziņojumu par Vjetnamu, kā arī otrā UPR ziņojuma ieteikumus, kas tika sniegti Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomes 26. sesijā 2014. gada 20. jūnijā, un ņemot vērā Vjetnamas dalību ANO Cilvēktiesību Padomē laikposmā no 2014. gada līdz 2016. gadam,

⁽¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 615. lpp.

⁽²⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 58. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 76. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0189.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0022.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0458.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0470.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0274.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0288.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā to, ka Vjetnama ir ratificējusi ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu izturēšanos vai sodīšanu un ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, kā arī ņemot vērā ilgi gaidīto ANO īpašā ziņotāja reliģijas un ticības brīvības jautājumos 2014. gada vizīti Vjetnamā,
 - ņemot vērā to, ka šogad aprit 40 gadi kopš Vjetnamas kara beigām,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta otro apakšpunktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0342/2015),
- A. tā kā 2015. gads iezīmē ES un Vjetnamas attiecību pastāvēšanas 25. gadadienu; tā kā no tirdzniecības un palīdzības attiecībām tās ir strauji izaugušas par vispusīgākām attiecībām;
- B. tā kā visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma mērķis ir izveidot mūsdienīgas, plašas un abpusēji izdevīgas attiecības, kuru pamatā būtu kopīgas intereses un principi, piemēram, līdztiesība, savstarpējā cieņa, tiesiskums un cilvēktiesības;
- C. tā kā ES ir lielākais Vjetnamas eksporta tirgus; tā kā ES kopā ar tās dalībvalstīm ir lielākā oficiālās attīstības palīdzības (ODA) sniedzēja Vjetnamai un laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ES budžets šim mērķim tiks palielināts par 30 %, sasniedzot EUR 400 miljonus;
- D. tā kā Vjetnamas iestādes ir paziņojušas, ka 45 nozarēs ir atcelts tiešo ārvalstu ieguldījumu aizliegums un ka valstī ir pieņemti pasākumi uzņēmējdarbības regulējuma atvieglošanai, lai nodrošinātu ārvalstu ieguldījumus;
- E. tā kā Vjetnama pēdējos gados ir konsekventi ieņēmusi izteikti proeiropeisku nostāju un ir aktīvi sadarbojusies ar ES, būdama ASEAN valstu koordinatore ASEAN un ES dialoga attiecībās laikposmā no 2012. līdz 2015. gadam un būdama 132. Starpparlamentārās savienības asamblejas (IPU), kas notika Hanojā no 2015. gada 28. marta līdz 1. aprīlim, uzņēmējvalsts; tā kā laikā, kad Vjetnama pildīja koordinatores pienākumus, būtiski palielinājās ES un ASEAN sanāksmju skaits un līmenis; tā kā Vjetnama ir kļuvusi par Ķīnas vadītās Āzijas Infrastruktūras investīciju bankas (AIIB) loceklis;
- F. tā kā ES un ASEAN attiecības ir vispusīgas un aptver plašu nozaru spektru, tostarp tirdzniecību un ieguldījumus, attīstību, ekonomiku un politikas jautājumus; tā kā 2012. gada Bandarseribegavanas rīcības plāns tika pieņemts, lai ES un ASEAN reģionālo sadarbību šajās nozarēs padarītu stratēģiskāku;
- G. tā kā 2015. gada 5. oktobrī divpadsmit Klusā okeāna baseina valstis, tostarp Vjetnama, noslēdz Klusā okeāna valstu partnerības (TPP) nolīgumu, izveidojot jaunu tirdzniecības bloku, kas aptver 36 % no pasaules IKP un kas varētu tālejoši ietekmēt pasaules tirdzniecību;
- H. tā kā Vjetnama divās pēdējās desmitgadēs ir guvusi lielus panākumus TAM mērķu īstenošanā, nabadzības mazināšanā, ekonomikas attīstībā, sociālajā nodrošinājumā, izglītībā un veselības aprūpē;
- I. tā kā “doi moi” jeb atjaunošanas politika un pasākumi tirgus ekonomikas izveidošanai ir palielinājuši arī nabadzības plaisu; tā kā ir palielinājušies protesti pret valdības īstenoto zemes un īpašumu atsavināšanu; tā kā globālā recesija kaitē Vjetnamas eksportam — tās IKP pieaugums 2014. gadā bija viens no zemākajiem kopš Āzijas ekonomikas krīzes beigām; tā kā Vjetnamai ir jārēķinās ar darbaspējīgajiem iedzīvotājiem, kuru skaits ik gadu pieaug par vairāk nekā miljonu;
- J. tā kā visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma 1. panta 1. punktā ir apstiprināta apņemšanās ievērot starptautisko tiesību vispārīgos principus un noteikts, ka “demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošana” ir būtisks nolīguma elements, kam jābūt abu pušu iekšpolitikas un starptautiskās politikas pamatā; tā kā vēl joprojām ir gadījumi, kad neskaidros apstākļos tiek arestēti cilvēktiesību aktīvistu, un tā kā nākamais 2016. gada janvārī plānotais Vjetnamas Komunistiskās partijas kongress parādīs faktisko demokrātisko principu ievērošanu Vjetnamā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- K. tā kā joprojām nopietnas bažas rada Vjetnamā pastāvošie vārda brīvības ierobežojumi gan tiešsaistē gan bezsaistē, preses un mediju brīvības, informācijas pieejamības, pulcēšanās un biedrošanās brīvības, kā arī reliģiskās pārliecības brīvības ierobežojumi, kā par to ir informējis ANO īpašais ziņotājs reliģijas un ticības brīvības jautājumos;
- L. tā kā Vjetnama ir vērtīga ES partnere sarunās par klimata pārmaiņām un pirms ANO Klimata pārmaiņu konferences, kas notiks Parīzē 2015. gada novembrī, ir apņēmusies par 8–10 % salīdzinājumā ar 2010. gadu samazināt emisijas un par 1–1,5 % gadā samazināt enerģijas patēriņu uz IKP;
- M. tā kā vēsturisku saikņu dēļ daudzi Eiropas pilsoņi ir vjetnamiešu izcelsmes un tā kā Čehijas Republika savus vjetnamiešu izcelsmes pilsoņus ir atzinusi par etnisko minoritāti;
- N. tā kā nesen ir pieaugusi spriedze attiecībās starp Ķīnu un tās Dienvidķīnas jūras baseina kaimiņvalstīm, tostarp Vjetnamu, kā iemesls ir starptautiskajām tiesībām neatbilstoša vienpusīga Ķīnas rīcība Dienvidķīnas jūrā; tā kā teritoriālo strīdu saasināšanās reģionā ietekmē pasaules notikumus un būtiski apdraud mieru, drošību, stabilitāti un starptautisko tirdzniecību; tā kā Eiropas Savienībai ir stratēģiski ļoti svarīgi panākt šādu saspringtu situāciju atrisināšanu, lai varētu uzturēt mieru pasaulē un nodrošināt Dienvidķīnas jūras lielo transporta ceļu stabilitāti, kas ir ļoti būtiski ES tirdzniecībai; tā kā Vjetnama oficiāli atbalsta Filipīnu 2015. gada 16. marta uz ANO Jūras tiesību konvenciju (UNCLOS) balstīto juridisko iesniegumu Pastāvīgajā šķīrējtiesā (PCA) Hāgā;
- O. tā kā saistībā ar pastāvīgām domstarpībām Dienvidķīnas jūrā Vjetnama ir vienlaicīgi pastiprinājusi sadarbību ar tās Āzijas kaimiņvalstīm stratēģiskajā, drošības un enerģētikas jomā un nostiprina divpusējās attiecības ar svarīgiem starptautiskajiem dalībniekiem, piemēram, ASV un Krieviju;
- P. tā kā Vjetnama joprojām ir ļoti piesārņota ar sprādzienbīstamām atliekām no Vjetnamas kara un cilvēki un daba joprojām cieš no sekām, kas radušās no aptuveni 20 miljoniem galonu oranžā aģenta (dioksīna) izsmidzināšanas;
1. atzinīgi vērtē visaptverošas partnerības un sadarbības pamatnolīguma noslēgšanu ar Vjetnamu, uzsverot, cik būtiska stratēģiskā loma ir Vjetnamai kā svarīgai ES partnerei Dienvidaustrumāzijā un ASEAN; uzsver, ka šajā nolīgumā ir plaši noteiktas turpmākās attiecības, lai sekmētu sadarbību pasaules un reģionālu sarežģījumu risināšanā, piemēram, attiecībā uz labu pārvaldību un korupcijas apkarošanu, ilgtspējīgas attīstības principam atbilstošu ekonomisko un sociālo progresu, atbrūošanas un masu iznīcināšanas ieročiem, kā arī cīņu pret terorismu; aicina dalībvalstu valdības un parlamentus paātrināt ratifikācijas procesu, lai nodrošinātu nolīguma stāšanos spēkā;
 2. pauž cerību, ka gan Eiropas Savienībai, gan Vjetnamai būs ekonomiski izdevīgi ratificēt visaptverošas partnerības un sadarbības nolīgumu; uzsver gaidāmā tirdzniecības un investīciju nolīguma potenciālo ietekmi uz darbavietu radīšanu un nabadzības izskaušanu; atzinīgi vērtē Vjetnamas iestāžu īstenotās ekonomiskās un finansiālās reformas, lai sekmētu Vjetnamas turpmāku integrāciju pasaules ekonomikā un prasa Vjetnamai šīs reformas turpināt; aicina Vjetnamas valdību un ES daudzpusējos forumos turpināt sadarbību ekonomikas, finanšu un jauno tehnoloģiju jomā; atzinīgi vērtē to, ka kopš 2010. gada Vjetnamas IKP uz iedzīvotāju ir gandrīz divkāršojies;
 3. uzsver visaptverošas partnerības un sadarbības nolīgumu nozīmi ES un ASEAN attiecībās; uzskata, ka dažādās jomās, piemēram, finanšu sektora attīstībā, pārredzamībā un makroekonomiskās politikas koordinēšanā, ES un ASEAN sadarbību varētu pastiprināt;
 4. aicina dalībvalstis politikas saskaņotības panākšanas nolūkā savus individuālos mērķus, ko katra izvirzījusi attiecībā uz attīstības sadarbību, pēc iespējas saskaņot ar visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma mērķiem;
 5. atzinīgi vērtē agrīno partnerības un sadarbības nolīguma īstenošanu tirdzniecības, cilvēktiesību, migrācijas, reģionālās drošības, enerģētikas, zinātnes un tehnoloģiju jomā, kamēr ratifikācijas process vēl tikai norit;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

6. uzsver, ka ir svarīgi noteikt skaidrus visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma īstenošanas kritērijus un saistošus termiņus;

7. atzinīgi vērtē visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma pantus, kuros minēta kopīga apņemšanās un sadarbība cilvēktiesību jomā; pauž cerību, ka savstarpējā vienošanās par demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu turpmāk sekmēs ilgstošu dialogu ar Vjetnamas valdību, jo īpaši par vārda, pulcēšanās, biedrošanās un reliģijas brīvības veicināšanu, kā noteikts Vjetnamas Konstitūcijas 69. pantā, kā arī Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 9., 10. un 11. pantā;

8. uzsver atvērtā interneta un IKT iespējas sniedzozo, radošo un attīstošo potenciālu attiecībā uz kopienu izveidi, pilsonisko sabiedrību, pasaules ekonomisko, sociālo, zinātnisko, kultūras un politisko attīstību; tāpēc uzsver, cik svarīga ekonomiskā, sociālā un cilvēktiesību aspektā ir neierobežota piekļuve brīvam un atvērtam internetam;

9. atzinīgi vērtē Vjetnamas iestāžu lēmumu atcelt vīzu režīmu piecu Eiropas valstu pilsoņiem un uzskata, ka šis lēmums veicinās spēcīgāku sadarbību tūrisma jomā;

10. atzinīgi vērtē Vjetnamas premjerministra izziņoto ģenerālplānu attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) Vispārējā regulārā pārskata (UPR) ieteikumu īstenošanu, kā arī tiesu iestāžu reformu stratēģiju, kas būtu jānoslēdz līdz 2020. gadam;

11. atzinīgi vērtē Vjetnamai paredzētās ES OAP budžeta palielināšanu līdz EUR 400 miljoniem 2014.–2020. gadā; mudina Komisiju ieguldīt Vjetnamā veikto ES darbību un šai valstij sniegtā atbalsta pamanāmībā, lai maksimāli palielinātu šo resursu stratēģisko potenciālu;

12. mudina ES arī turpmāk atbalstīt Vjetnamas spēju attīstīšanu, veicinot labas pārvaldības un tiesiskuma ievērošanu, un atzinīgi vērtē to, ka liela uzmanība ir pievērsta sadarbībai ar Eiropas Savienību valsts iestāžu reformu jomā, tostarp nodokļu jomā, kas ir izšķirīgi svarīgi, lai varētu pēc iespējas palielināt valsts iekšējo ieņēmumu radīšanas spēju un apkarot nodokļu apiešanu un korupciju, kā arī sadarbībai zinātnes un tehnoloģijas, transporta un pilsētu un lauku plānošanas un attīstības jomā;

13. aicina Parlamentu un Komisiju ciešā sadarbībā izvērtēt iespējamās cilvēktiesību pārkāpumus, lai nodrošinātu pienācīgu visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma īstenošanas demokrātisko kontroli; aicina Komisiju nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Parlamentam;

14. atzinīgi vērtē BTN sarunu noslēgšanos; ir stingri pārliecināts, ka ES un Vjetnamas visaptverošas partnerības un sadarbības nolīgumam un BTN ir jāpalīdz Vjetnamā nostiprināt cilvēktiesības;

15. atzinīgi vērtē to, ka gaidāmajā BTN iekļauta nodaļa par tirdzniecību un ilgtspējīgu attīstību, apņemšanos ievērot darba pamatstandartus un SDO konvencijas, abu pušu apņemšanos ievērot darba ņēmēju pamattiesības, apņemšanos atbalstīt dabas resursu aizsardzību un ilgtspējīgu apsaimniekošanu, īpašu uzmanību pievēršot korporatīvajai sociālajai atbildībai un godīgas un ētiskas tirdzniecības shēmām;

16. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi nepievilt jaunā nolīguma radītās cerības un nodrošināt, ka ES un tās dalībvalstu politika attiecībā uz PSN un gaidāmā BTN ar Vjetnamu īstenošanu palīdz uzlabot cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un labu pārvaldību; prasa visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma 35. panta kontekstā veikt spēju veidošanas pasākumus, lai varētu labāk izskatīt sūdzības, ko iesniegušas cietušās personas un kopienas; aicina Vjetnamas valdību pastiprināt pilsoniskās sabiedrības iesaisti, izmantojot apvienību un NVO līdzdalību valsts politiskajā, ekonomiskajā un sociālajā attīstībā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

17. aicina Vjetnamas valdību panākt konkrētus rezultātus ANO Cilvēktiesību padomes UPR ieteikumu īstenošanā, sākot ar neatkarīgas iestādes izveidi cilvēktiesību jomā; šajā sakarībā mudina Komisiju sniegt Vjetnamai vajadzīgo spēju veidošanas atbalstu; atzinīgi vērtē ES finansējumu, ko piešķir ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu, un mudina šīs iniciatīvas turpināt, lai atbalstītu valdības centienus;

18. aicina Vjetnamas Komunistiskās partijas 12. kongresā pirms vēlēšanām 2016. gadā dot iespēju uzlabot pilsoņu līdzdalību valsts demokrātiskajā darbībā, it sevišķi — ļaujot izveidot opozīcijas partijas, pilsoniskās sabiedrības kustības un NVO;

19. nosoda to, ka saskaņā ar aplēsēm vairāk nekā 500 cilvēku gaida nāvessoda izpildi; aicina Vjetnamas valdību nekavējoties noteikt moratoriju nāvessoda izpildei un veikt atbilstīgas likumdošanas darbības, lai aizliegtu nāvessodu, un atzinīgi vērtē lielāku sistēmas pārredzamību, tomēr joprojām pauž nožēlu par cilvēktiesību aktīvistu aizturēšanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valdības gatavību samazināt to noziegumu spektru, par kuriem piemēro nāvessodu, un aicina valdību atklāti darīt zināmu, vai nāvessodi joprojām tiek izpildīti un, ja jā, uz kādu apsūdzību pamata;

20. atgādina, cik svarīgs ir ES un Vjetnamas cilvēktiesību dialogs kā būtisks instruments, kas jāizmanto efektīvi un pragmatiski, lai pavadītu un iedrošinātu Vjetnamu nepieciešamo reformu īstenošanā;

21. mudina ratificēt Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus;

22. ņem vērā, ka apģērbi un tekstilrūpniecība, kas nodarbina vairāk nekā 2 miljonus cilvēku, ir Vjetnamas lielākā eksporta nozare, un pauž bažas par to, ka trūkst mehānismu, ko darba ņēmēji varētu izmantot savu tiesību aizsardzībai; uzsver pozitīvo signālu gadījumā, ja Vjetnamas iestādes ratificētu Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) 87. konvenciju par asociāciju brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās, un 98. konvenciju par tiesībām uz apvienošanās organizācijās un kolektīvo līgumu slēgšanu;

23. aicina Vjetnamas iestādes neapspiest miermīlīgi izmantotas tiesības uz vārda, pulcēšanās un biedrošanās brīvību; šajā kontekstā mudina pārskatīt Kriminālkodeksu, jo īpaši 79., 87., 88. un 258. pantu; norāda, ka nesen ir amnestēti vairāk nekā 18 000 ieslodzīto, un pauž nožēlu par to, ka amnestija neattiecas uz politiskajiem ieslodzītajiem; joprojām pauž bažas par aptuveni 60 cilvēkiem, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem, blogeriem, kā arī zemes tiesību aktīvistiem, strādniekiem un vides aktīvistiem, kas ir ieslodzīti Vjetnamas cietumos pārliecības dēļ pēc notiesāšanas paātrinātos tiesas procesos par dažādiem nodarījumiem, galvenokārt par noziegumiem saistībā ar vārda brīvību un vērsanos pret valsti, un prasa šos cilvēkus atbrīvot; mudina reformēt krimināltiesību sistēmu, it sevišķi kriminālprocesa kodeksu, tostarp noteikumus, kas uz valsts drošības pamata kriminalizē miermīlīgas darbības; aicina iestādes izveidot neatkarīgu krimināltiesību sistēmu;

24. aicina ievērot reliģijas brīvību un pārtraukt etnisko un reliģisko minoritāšu diskriminēšanu un apspiešanu, tostarp kristiešu, budistu, *Hoa Hao* un *Cao Dai* sekotāju vajāšanu, novērošanu, iebiedēšanu, aizturēšanu, mājas arestus, pret viņiem vērstus fiziskus uzbrukumus un ceļošanas aizliegumus, it sevišķi reliģisko kopienu, piemēram, Vjetnamas Apvienotās budistu baznīcas, kalnu reģionu kristiešu kopienas un khmeru budistu, vajāšanu; mudina īstenot reformas nolūkā uzlabot etnisko un reliģisko minoritāšu sociālekonomiskos apstākļus; prasa pārskatīt tiesību aktus par reliģisko grupu reģistrāciju; atgādina par *Thich Quang Do* traģisko likteni — šim budistu disidentam ir 87 gadi un viņš bez apsūdzības vairāk nekā trīsdesmit gadus atrodas mājas arestā savā klosterī, un prasa viņu atbrīvot;

25. prasa steidzami reformēt tiesas iestāžu sistēmu, lai nodrošinātu starptautiskos taisnīgas tiesas standartus, kā paredzēts gan Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 10. pantā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

26. pauž bažas par to, ka Vjetnama ir viena no lielākajām cilvēktirdzniecības upuru izcelsmes valstīm, un ziņojumiem par daudziem bērniem, kuri ir cietuši no bērnu pornogrāfijas, cilvēktirdzniecības vai vardarbības, un jo īpaši zēniem, kurus neaizsargā likums par seksuālās vardarbības izskaušanu, mudina Vjetnamas valdību izstrādāt spēcīgus un efektīvus bērnu aizsardzības likumus, kas aizsargātu visus bērnus neatkarīgi no dzimuma; aicina Komisiju atbalstīt Vjetnamas spēju nostiprināšanu migrācijas politikas jomā un cilvēku tirdzniecības un organizētās noziedzības apkarošanā, tostarp darba un migrācijas politikas kontekstā; pauž bažas par ziņām, ka dalībvalstīs tiek ekspluatēti vjetnamieši, kas kļuvuši par cilvēku tirdzniecības upuriem, tostarp nepilngadīgie; aicina Komisiju steidzami nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenoti galvenie ES stratēģijā cilvēktirdzniecības izskaušanai paredzētie aizsardzības pasākumi; mudina Vjetnamas valdību un Komisiju apsvērt saskaņā ar visaptverošas partnerības un sadarbības nolikumu izveidot cilvēktirdzniecības jautājumu apakškomiteju vai īpašu darba grupu, lai pastiprinātu sadarbību šajā jomā;

27. uzsver sociālekonomiskās grūtības, ar ko saskaras Vjetnamas gadus jaunie iedzīvotāji, un aizvien lielākā migrācija uz pilsētām;

28. atzinīgi vērtē 2013. gadā pieņemtos grozījumus tiesību aktā par zemes izmantošanu, taču joprojām pauž nopietnas bažas par īpašuma tiesību pārkāpumiem, piespiedu izlikšanu no mājām un zemes konfiskāciju attīstības projektu īstenošanas nolūkā, ko veic valsts, tādējādi simtiem tūkstošiem zemnieku zaudējot īpašumu; aicina valdību izbeigt zemes sagrābšanu un izveidot pienācīgus sūdzību mehānismus;

29. atzinīgi vērtē plašās juridiskās saistības, ko Vjetnamas iestādes uzņēmušās, lai veicinātu dzimumu līdztiesību un apkarotu diskrimināciju, tomēr pauž bažas par to, ka vardarbība mājās, sieviešu un bērnu tirdzniecība, aizvien pieaugošā HIV/AIDS izplatība sieviešu vidū, seksuālo un reproduktīvo tiesību pārkāpumi joprojām rada nopietnas problēmas; mudina Vjetnamas valdību turpināt iedzīvotāju reģistra reformu un atcelt diskriminējošo praksi, kas dažkārt ir saistīta ar *Hô khâu* sistēmas (ģimenes reģistra) īpatnībām un kas daudzām ģimenēm un īpaši bērniem liedz reģistrāciju un līdz ar to izglītības un sociālo pakalpojumu pieejamību;

30. izsaka atzinību Vjetnamai par tās galveno lomu LGBTI tiesību veicināšanā Āzijā, galvenokārt par neseno pieņemto laulības un ģimenes likumu, kas atļauj viendzimuma personu kāzu ceremonijas;

31. pievienojas Vjetnamas valdības bažām par to, ka korupcija ir viena no Vjetnamas galvenajām problēmām; prasa sīkāk izpētīt situāciju, kam raksturīgs tas, ka varas iestādes vērsas pret iedzīvotājiem, kas ziņo par korupciju; mudina Vjetnamas iestādes rūpīgi izmeklēt pārkāpumus pret žurnālistiem, blogeriem un ziņotājiem; arī pauž nožēlu par to, Vjetnamas valdība ļaunprātīgi izmanto Kriminālkodeksa 258. pantu, kas paredz līdz pat septiņu gadu ieslodzījumu par "ļaunprātīgu demokrātisko brīvību izmantošanu"; norāda, ka, neraugoties uz Korupcijas apkarošanas likumu, sekmīgi iztiesātas ir tikai dažas lietas, un aicina valdību uzlabot minētā likuma īstenošanu;

32. aicina Vjetnamas iestādes pielikt lielākas pūles korupcijas apkarošanai, lai dotu pozitīvu signālu ārvalstu investoriem; norāda, ka vājā tiesiskā infrastruktūra un sistēmiskā korupcija ir izraisījusi finansiālu neprognozējamību un ir liels šķērslis ieguldījumiem un uzņēmējdarbībai;

33. pauž nopietnas bažas par kaitējumu videi Vjetnamā, jo īpaši piesārņojumu, atmežošanu un neilgtspējīgām kalnrūpniecības darbībām, kas iznīcina veselus reģionus, apdraud ūdensceļus un vietējo kopienu dzīvi, kā arī par Vjetnamas uzņēmumu ārvalstu darbībām, kas palielina vides degradāciju un zemes sagrābšanu;

34. mudina Vjetnamas valdību ieviest pasākumus, kas garantētu tiesību aktu efektīvu īstenošanu, lai aizsargātu vidi un bioloģisko daudzveidību, it sevišķi pret atmežošanas un izejvielu ieguves negatīvajām sekām, katrā no minētajām jomām ieviešot skaidrus, laikā ierobežotus un uz rezultātiem balstītus mērķrādītājus; aicina Komisiju sniegt šim mērķim vajadzīgo spēju veidošanas atbalstu;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

35. uzsver, ka Mekongas upes komisijai sakarā ar Mekongas upes hidroenerģijas attīstības plāniem ir jāveic rūpīgas iepriekšējas apspriešanās un visaptveroši ietekmes novērtējumi vides, zivsaimniecības, iztikas un pārrobežu aspektā;
36. ņem vērā, ka Dabas resursu un vides ministrija ir pieņēmusi stratēģiju par pielāgošanos klimata pārmaiņām; atzinīgi vērtē to, ka valsts ir iesaistījies biomasas un saules enerģijas ražošanā un ka ES atbalsta pasākumu kopums 2014. – 2020. gadam lielā mērā ir vērsts uz ilgtspējīgas enerģētikas attīstību;
37. ņemot vērā Vjetnamas kara atstātās sekas uz iedzīvotāju veselību un vidi, aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju izveidot fondu, lai sniegtu atbalstu cietušajiem un kara veterāniem, kā arī pastiprināt darbības, sūtot specializētas komandas, kas atūriņtu no kaitīgo vielu piesārņojuma un veiktu atmiņēšanu teritorijās, kurās joprojām 40 gadus pēc konflikta beigām cieš cilvēki;
38. aicina valdību pārdomāt savu lēmumu Niņā būvēt un ekspluatēt pirmo Vjetnamas kodolspēkstaciju;
39. atzinīgi vērtē to, ka Vjetnama ir pieņēmusi īpašus pasākumus zināšanu un pētniecības padziļināšanai zinātnes un tehnoloģiju jomā, augstākās izglītības nepilnību risināšanai, ārvalstīs dzīvojošo vjetnamiešu piesaistīšanai un sadarbībai ar Eiropas un ASV akadēmiskajām iestādēm nolūkā sekmēt šā procesa norisi;
40. aicina Ķīnu un iesaistītās kaimiņvalstis, tostarp Vjetnamu, pastiprināt centienus, lai mazinātu spriedzi apstrīdētajā teritorijā Dienvidķīnas jūrā; uzskata, ka šī spriedze var apdraudēt svarīgas ES intereses šajā reģionā, tostarp mieru pasaulē un tiesības izmantot lielos jūras transporta ceļus, kas ir ļoti svarīgi Eiropas Savienības tirdzniecībai; uzsver, ka šīs domstarpības ir jāatrisina miermīlīgā ceļā, īstenojot uzticības veicināšanas pasākumus, divpusējās un reģionālās diskusijas un ievērojot starptautiskos tiesību aktus, tostarp jūras tiesību jomā, kā arī izmantojot neitrālu starptautisko organizāciju, piemēram, UNCLOS, starpniecību; atgādina, cik svarīgi ir izstrādāt sadarbībā balstītus risinājumus, kas iekļauj visas puses; mudina Komisiju un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi aktīvi sekot līdzi situācijai un atbalstīt starptautiskajām tiesībām atbilstošu strīda risinājumu; atzinīgi vērtē Ķīnas un Vjetnamas vadītāju 2015. gada aprīļa kopīgo paziņojumu, kurā pausta apņemšanās strīdam par salām rast miermīlīgu risinājumu;
41. atzinīgi vērtē ASEAN lomu strīdu miermīlīgā izšķiršanā, it sevišķi — mēģinājumu izveidot reģionālu rīcības kodeksu;
42. aicina uzlabot parlamentāro sadarbību un Parlamenta un starpparlamentāro sanāksmju lomu nolīguma visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma īstenošanas uzraudzībā;
43. uzskata, ka visaptverošas partnerības un sadarbības nolīgums ar Vjetnamu ir ES iespēja nostiprināt savu pozīciju Āzijā un palielināt savu lomu šajā reģionā; uzsver, ka šis nolīgums turklāt sniedz ES izdevību sekmēt savu miera, tiesiskuma, demokrātijas un cilvēktiesību, kuģošanas drošības un kopīgas resursu izmantošanas mērķu sasniegšanu;
44. uzsver, ka saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu Parlaments ir nekavējoties un pilnīgi jāinformē visos visaptverošas partnerības un sadarbības nolīguma procedūras posmos; uzstāj, ka tam būtu jāaptver plašas rakstiskas informācijas sniegšana Parlamentam par ES darbību un nostāju mērķiem, it sevišķi par stāvokļa izmaiņām cilvēktiesību, vārda brīvības un tiesiskuma jomā šajā valstī; uzsver arī ES delegācijas kontaktpunktu būtisko lomu cilvēktiesību stāvokļa uzraudzībā šajā valstī;
45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Vjetnamas valdībai un Nacionālajai Asamblejai.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0469

Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšana**Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu (2015/2936(RSP))**

(2017/C 399/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par pasākumiem, lai pabeigtu ekonomisko un monetāro savienību (COM(2015)0600),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra lēmumu, ar ko izveido neatkarīgu padomdevēju Eiropas fiskālo padomi (C(2015)8000),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra ieteikumu Padomes ieteikumam par valsts konkurētspējas valžu izveidošanu eurozonā (COM(2015)0601),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojumu par ceļvedi virzībai uz konsekventāku eurozonas ārējo pārstāvību starptautiskos forumos (COM(2015)0602),
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 21. oktobra priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru nosaka pasākumus ar mērķi pakāpeniski iedibināt eurozonas vienotu pārstāvību Starptautiskajā Valūtas fondā (COM(2015)0603),
- ņemot vērā ziņojumu par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu ("Piecu priekšsēdētāju ziņojums"),
- ņemot vērā 2015. gada 24. jūnija rezolūciju par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1173/2011 ⁽²⁾, (ES) Nr. 1174/2011 ⁽³⁾, (ES) Nr. 1175/2011 ⁽⁴⁾, (ES) Nr. 1176/2011 ⁽⁵⁾ un (ES) Nr. 1177/2011 ⁽⁶⁾, Direktīvu 2011/85/ES ⁽⁷⁾ un Regulu (ES) Nr. 472/2013 ⁽⁸⁾ un (ES) Nr. 473/2013 ⁽⁹⁾ (sešu tiesību aktu kopumu un divu tiesību aktu kopumu),
- ņemot vērā Direktīvu 2014/49/ES par noguldījumu garantiju sistēmām ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā jautājumu Komisijai par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu (O-000152/2015 – B8-1113/2015),
- ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,

A. tā kā piecu priekšsēdētāju ziņojumā par Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanu noteikti priekšlikumi Eiropas ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0238.

⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- B. tā kā tā rezolūcijā par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi — uzsvērtā nepieciešamība panākt vērienīgus un ātrus rezultātus eurozonas nostiprināšanā;
- C. tā kā Komisija daļu no pirmā posma piecu priekšsēdētāju ziņojumā iekļautā ceļveža plāna 2015. gada 21. oktobrī publicēja dokumentu kopumu, kurā iekļauti pasākumi ekonomiskās un monetārās savienības izveides pabeigšanai un ko veido divi paziņojumi, ieteikums Padomes ieteikumam, priekšlikums Padomes lēmumam un Komisijas lēmums,

Vispārīgs novērtējums

1. ņem vērā Komisijas priekšlikumus nostiprināt EMS un, atzīstot, ka ir veikti daži pasākumi pareizajā virzienā, norāda, ka būs nepieciešami papildu centieni, lai novērstu eurozonas institucionālā regulējuma pašreizējos trūkumus;
2. uzstāj, ka jāsteno sešu tiesību aktu kopuma un divu tiesību aktu kopuma noteikumi, kā noteikts rezolūcijā par ekonomikas pārvaldības sistēmas pārskatīšanu — padarītā darba izvērtējums un jauni uzdevumi —, vienlaicīgi uzsverot, ka spēkā esošie līgumi un instrumenti ļautu veikt dažus nepieciešamos papildu pasākumus, lai pabeigtu EMS izveidi;
3. pauž nožēlu par to, ka Komisijas publicētajā dokumentu kopumā nav paredzēta pietiekamas iespējas parlamentārās pārraudzības veikšanai un apspriešanai Eiropas līmenī, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu demokrātisko pārskatatbildību par lēmumiem, kas pieņemti saistībā ar EMS, un līdz ar to nodrošinātu iedzīvotāju iesaisti eurozonas pārvaldībā;
4. lūdz Komisiju, kā paredzēts piecu priekšsēdētāju ziņojumā, savlaicīgi apspriesties ar Parlamentu saistībā ar Baltās grāmatas sagatavošanu par pāreju no pirmā posma un otro posmu EMS reformas īstenošanā;

Eiropas pusgads

5. mudina Komisiju uzsākt sarunas ar Parlamentu, Padomi un Eurogrupu par iestāžu nolīgumu Eiropas ekonomikas pārvaldības jomā, tostarp Eiropas pusgadu un makroekonomikas korekciju programmas īstenošanas kontroli, kā tas paredzēts piecu priekšsēdētāju ziņojumā; uzstāj, ka ar šo iestāžu nolīgums saskaņā ar Līgumiem būtu jānodrošina, ka Eiropas pusgada struktūra atļauj jēgpilnu un regulāru parlamentārās kontroli pār šo procesu, jo īpaši attiecībā uz ieteikumiem par eurozonu;

Eiropas Fiskālā padome un valsts konkurētspējas valdes

6. pauž nožēlu, ka Komisija nevēlējās izmantot parasto likumdošanas procedūru lēmumu pieņemšanai par valsts konkurētspējas valdēm, un aicina Komisiju šajā sakarībā nākt klajā ar tiesību akta priekšlikumu;
7. uzsver, ka Eiropas Fiskālajai padomei kā Komisijas konsultatīvajai padomei būtu jāatskaitās Parlamentam un ka šajā sakarībā tās sagatavotajiem novērtējumiem ir jābūt publiski pieejamiem un pārredzamiem;

Eurozonas ārējā pārstāvība

8. prasa Komisijai nodrošināt, ka eurozonas starptautisko pārstāvību tiek pakļauta Parlamenta demokrātiskajai kontrolei;

o

o o

9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0470

2014. gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politika šajā jomā**Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā (2015/2229(INI))**

(2017/C 399/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (VCD) un citus Apvienoto Nāciju Organizācijas līgumus un instrumentus cilvēktiesību jomā, īpaši Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kas pieņemti 1966. gada 16. decembrī Ņujorkā,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām un Eiropas Parlamenta 2014. gada 27. novembra rezolūciju par ANO Konvencijas par bērna tiesībām 25. gadskārtu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 8., 21. un 23. pantu,
- ņemot vērā ES stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā, ko 2012. gada 25. jūnijā pieņēma Ārlietu padome ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vadlīnijas cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2014. gada 12. maijā pieņemtās ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē ⁽³⁾,
- ņemot vērā ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Pamatnostādnes EP parlamentu sadarbības delegācijām cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanai to apmeklējumos ārpus Eiropas Savienības ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ES 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē, ko Padome pieņēma 2015. gada 22. jūnijā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Rīcības plānu 2015.–2019. gadam attiecībā uz cilvēktiesībām un demokrātiju, ko Padome pieņēma 2015. gada 20. jūlijā ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0070.

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11855-2012-INIT/lv/pdf>.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/142549.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201203/20120329ATT42170/20120329ATT42170EN.pdf>

⁽⁶⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/policies/pdf/st10152-en15.pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/lv/pdf>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā Rīcības plānu par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm — meiteņu un sieviešu dzīves pārveidošanu ar ES ārējo attiecību starpniecību 2016.–2020. gadā (GAP II), ko Padome pieņēma 2015. gada 26. oktobrī ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 14. maija secinājumus par ES attīstības politikas ietekmes palielināšanu: pārmaiņu programmu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 5. decembrī pieņemtos secinājumus par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 17. februāra Lēmumu (KĀDP) 2015/260, ar ko pagarina pilnvaru termiņu Eiropas Savienības īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. maija secinājumus par dzimumu aspektu attīstības jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2000. gada 31. oktobra Rezolūciju Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā steidzamās rezolūcijas par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem,
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par ES ārpolitiku demokratizācijas atbalstam ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 11. decembra rezolūciju par Digitālās brīvības stratēģiju ES ārpolitikā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 13. jūnija rezolūciju par preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību pasaulē ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 8. oktobra rezolūciju par korupciju publiskajā un privātajā sektorā — ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2013. gada 10. oktobra rezolūciju par diskrimināciju kastās dēļ ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 13. marta rezolūciju par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) 25. sesiju ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 12. marta rezolūciju par ES prioritātēm 2015. gadā saistībā ar UNHRC ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 69. sesiju ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/10/st13201-en15_pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/130243.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=LV&f=ST%2015559%202014%20INIT>.

⁽⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:32015D0260>.

⁽⁵⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9242-2015-INIT/lv/pdf>

⁽⁶⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325\(2000\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325(2000))

⁽⁷⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 69. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 165. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0470.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0274.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0394.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0420.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0252.

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0079.

⁽¹⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0259.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 11. marta rezolūciju par spīdzināšanas izskaušanu pasaulē⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 12. marta rezolūciju par 2013. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un ES politiku šajā jomā⁽²⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par cilvēktiesībām un tehnoloģiju — ielaušanās un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 10. septembra rezolūciju par migrāciju un bēgļiem Eiropā⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par ES Rīcības plāna par dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm attīstības sadarbībā atjaunošanu⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 8. oktobra rezolūciju par nāvessodu⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 8. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Paplašināšanās stratēģija un galvenās problēmas (2014.–2015. gads)”⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgo 2011. gada 8. marta paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Partnerattiecības demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu”⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas kopīgo 2011. gada 25. maija paziņojumu Eiropadomei, Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs”⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2014. gada 30. aprīļa darba dokumentu “Tiesībās balstīta pieeja, aptverot visas cilvēktiesības ES attīstības sadarbībā” (SWD(2014)0152),
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2014. gada 26. jūnija rezolūciju, kurā pausts aicinājums izveidot starpvaldību darba grupu ar neierobežotu sastāvu, kura būtu pilnvarota izstrādāt starptautisku juridiski saistošu instrumentu, lai cilvēktiesību kontekstā reglamentētu transnacionālu korporāciju un citu uzņēmumu darbības⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par ES jauno pieeju cilvēktiesībām un demokrātijai — darbību, ko Eiropas Demokrātijas fonds (EDF) veicis kopš tā izveides, novērtējums⁽¹²⁾,
- ņemot vērā UNFPA un UNICEF 2014. gada pārskatu par kopīgo programmu sieviešu dzimumorgānu kropļošanas jomā⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A8-0344/2015),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0206.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0076.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0272.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0288.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0317.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0350.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0348.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2014/20141008-strategy-paper_lv.pdf.

⁽⁹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52011D0C200>

⁽¹⁰⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:lv:PDF>

⁽¹¹⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/082/52/PDF/G1408252.pdf?OpenElement>

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0274.

⁽¹³⁾ <http://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/joint%20Programme%20on%20FGMC%20Summary%20Report.pdf>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- A. tā kā LES 21. pantā noteikts, ka ES kopīgās ārpolitikas un drošības politikas virzītājspēks ir demokrātija, tiesiskums, universālu un nedalāmu cilvēktiesību un pamatbrīvību princips, cilvēka cieņas neaizskaramība, vienlīdzības un solidaritātes princips, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu, ES Pamattiesību hartas un starptautisko tiesību ievērošana;
- B. tā kā saskaņā ar LES 6. pantu Eiropas Savienība pievienojas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai;
- C. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanai, veicināšanai un aizsardzībai ir jābūt ES ārējās darbības pamatam;
- D. tā kā labāka saskaņotība starp ES iekšējās un ārpolitikas virzieniem, kā arī ES ārpolitikas jomām ir sekmīgas ES cilvēktiesību politikas obligāts priekšnoteikums; tā kā labāka saskaņotība ES dotu iespējas straujāk reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem to agrīnajos posmos;
- E. tā kā ES apņemšanās īstenot efektīvu daudzpusēju politiku ar ANO centrā ir neatņemama Savienības ārpolitikas daļa un sakņojas pārliecībā, ka uz universāliem noteikumiem un vērtībām balstīta daudzpusēja sistēma ir vispiemērotākā globālu krīžu, problēmu un draudu risināšanai;
- F. tā kā cilvēktiesību ievērošana tiek apstrīdēta un ir apdraudēta visā pasaulē; tā kā vairāki autoritāri režīmi būtiski apdraud cilvēktiesību universālumu, jo īpaši daudzpusējos forumos;
- G. tā kā vairāk nekā puse pasaules iedzīvotāju joprojām dzīvo nedemokrātisku un represīvu režīmu apstākļos un vispārējā brīvība pēdējo gadu laikā ir pastāvīgi mazinājusies; tā kā cilvēktiesību neievērošanas dēļ cieš sabiedrība un indivīdi;
- H. tā kā pasaules mērogā vērojami vairāki mēģinājumi samazināt pilsoniskās sabiedrības telpu, tostarp ANO Cilvēktiesību padomē;
- I. tā kā demokrātiskus režīmus raksturo ne vien brīvu vēlēšanu organizēšana, bet arī pārredzama pārvaldība, tiesiskuma principa ievērošana, vārda brīvība, cilvēktiesību nodrošināšana, neatkarīgas tiesu sistēmas pastāvēšana, starptautisko tiesību, starptautisko vienošanos un norāžu par cilvēktiesību ievērošanu izpilde;
- J. tā kā Komisijas priekšsēdētāja vietniece/Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) paziņojusi, kad tika ierosināts jaunais kopīgas rīcības plāns cilvēktiesību un demokrātijas jomā, ka cilvēktiesības būs viena no viņas mandāta vispārējām prioritātēm, kompass visās attiecībās ar ES iestādēm, kā arī trešām valstīm, starptautiskajām organizācijām un pilsonisko sabiedrību; tā kā 2017. gadā tiks sagatavots cilvēktiesību un demokrātijas jomā paredzētā rīcības plāna starpposma novērtējums, kura izstrāde notiks vienlaikus ar ārējo finanšu instrumentu starpposma novērtējuma sagatavošanu, kam būtu jāveicina lielāka saskaņotība ES ārējās darbības jomā;
- K. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), Komisija, Padome un dalībvalstis atbild par jaunā rīcības plāna īstenošanu; tā kā ES misijas un ES pārstāvniecības trešās valstīs var sniegt būtisku un papildinošu ieguldījumu rīcības plāna sekmīgā īstenošanā;
- L. tā kā ir jānodrošina atbilstoši resursi, lai uzlabotu cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanu trešās valstīs, un šie resursi jāizmanto pēc iespējas efektīvāk;
- M. tā kā ES ir jādara vairāk, lai izmērītu cilvēktiesību ietekmi uz savas politikas jomām, maksimāli palielinātu pozitīvās ietekmes, novērstu un mazinātu negatīvās ietekmes un stiprinātu tās neievērošanas skarto iedzīvotāju piekļuves tiesiskās aizsardzības līdzekļiem;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- N. tā kā sadarbība ar trešo valstu atbildīgajiem vadītājiem un iestādēm visos divpusējos un daudzpusējos forumos ir viens no efektīvākajiem instrumentiem cilvēktiesību jautājumu risināšanai trešās valstīs; tā kā trešās valstīs galvenie sarunu partneri ES cilvēktiesību politikas izstrādes un īstenošanas jomā ir pilsoniskās sabiedrības organizācijas;
- O. tā kā ES uzskata, ka ciešai sadarbībai ar pilsonisko sabiedrību un cilvēktiesību aizstāvjiem trešās valstīs ir jāķļūst par vienu no tās galvenajām prioritātēm cīņā ar cilvēktiesību pārkāpumiem,
- P. tā kā starptautiskajai sadarbībai jābūt īpaši nozīmīgai saistībā ar pamattiesību ievērošanas stiprināšanu un izmeklēšanas dienestu efektīvu parlamentāro uzraudzību, izmantojot digitālās novērošanas tehnoloģijas;
- Q. tā kā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis kopš Starptautiskās Krimināltiesas izveides ir šīs tiesas ciešas sabiedrotās, sniedz tai finansiālu, politisku, diplomātisku un loģistikas atbalstu, veicina Romas statūtu universālu piemērošanu un aizsargā Starptautiskās Krimināltiesas neatkarību, lai stiprinātu tās integritāti;
- R. tā kā cilvēktiesību un demokrātijas atbalsta politika ir jāintegrē visos pārējos ES politikas virzienos ar ārējās darbības dimensiju, piemēram, attīstības, migrācijas, drošības, terorisma apkarošanas, paplašināšanās un tirdzniecības politikā, lai pastāvīgi veicinātu cilvēktiesību ievērošanu;
- S. tā kā saskaņā ar Līguma par ES darbību 207. pantu Savienības tirdzniecības politika tiek īstenota, ievērojot Eiropas Savienības ārējās darbības principus un mērķus;
- T. tā kā migrāciju veidu dažādība ES ir liela ārpolitiska problēma, kas prasa tūlītējus, efektīvus un ilgtspējīgus risinājumus, lai nodrošinātu grūtībās nonākušu cilvēku piemēram, cilvēku, kas bēg no kara un vardarbības, cilvēktiesību ievērošanu saskaņā ar Eiropas vērtībām un starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem;
- U. tā kā pasaules ekonomika piedzīvo krīzi, kurai varētu būt ietekme uz sociālajām tiesībām un iedzīvotāju dzīves apstākļiem (bezdarbs, nabadzība, nevienlīdzība un nedrošu darbavietu pieaugums, pakalpojumu kvalitātes pazemināšanās un to ierobežota pieejamība) un labklājību;
- V. tā kā, pamatojoties uz universālām un nedalāmām vērtībām, domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvības bez jebkādiem nosacījumiem ir jāpaplašina, un tām jāķļūst par vienu no ES prioritātēm; tā kā šīs tiesības ir ievērojami apdraudētas un ir būtiski palielinājies šādu pārkāpumu skaits;
- W. tā kā nāvessoda vispārēja atcelšana joprojām ir viens no prioritārajiem ES mērķiem saistībā ar tās ārpolitiku cilvēktiesību jomā; un tā kā 2016. gada jūnijā Oslo, Norvēģijā, notiek 6. Pasaules kongress pret nāvessodu;
- X. tā kā bērni, sievietes un personas, kas pieder pie minoritātēm, saskaras ar aizvien pieaugošiem pret viņiem vērstiem draudiem, vardarbības aktiem un seksuālo vardarbību, jo īpaši karadarbības zonās;
- Y. tā kā Saharova balva 2014. gadā tika pasniegta Dr. *Denis Mukwege* par viņa kā ārsta un cilvēktiesību aizstāvja neatlaidīgo darbu, palīdzot seksuālās vardarbības un dzimumorgānu kropļošanas upuriem; tā kā sieviešu dzimumorgānu kropļošana ir sieviešu un bērnu pamattiesību pārkāpums un tā kā cīņa pret dzimumorgānu kropļošanu un seksuālo vardarbību ir obligāti jānosaka par ES ārējās un cilvēktiesību politikas centrālo jautājumu;
- Z. tā kā 2014. gadā aptuveni 230 miljoni bērnu, kas pašreiz dzīvo valstīs un zonās, kuras skar bruņoti konflikti, ir pakļauti ievērojamai vardarbībai, traumām, un vardarbīgas grupas viņus ar varu vervē un tīši vajā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- AA. tā kā Vispārējo cilvēktiesību deklarācijas 5. pantā ir atzīts, ka katram cilvēkam "ir tiesības uz tādu dzīves līmeni, (..) kas nepieciešams viņa un viņa ģimenes veselības uzturēšanai un labklājībai", kur mātēm un bērniem ir tiesības uz īpašu aizsardzību un palīdzību un kur ir iekļauta medicīniskā aprūpe; tā kā ANO Cilvēktiesību padomes Rezolūcijā ⁽¹⁾ Nr. 26/28 aicina sasaukt nākamo ANO Cilvēktiesību padomes sanāksmi, lai pievērstu uzmanību zāļu pieejamībai, ņemot vērā ikviena cilvēka tiesības uz visaugstāko sasniedzamo fiziskās un garīgās veselības standartu; tā kā Pasaules Veselības organizācijas (PVO) Statūtos ir noteikts, ka iespējami augstākā sasniedzamā veselības standarta esamība ir viena no ikviena cilvēka pamatbrīvībām neatkarīgi no rases, reliģijas, politiskās pārliecības, ekonomiskā vai sociālā stāvokļa;
- AB. tā kā klimata pārmaiņām ir ietekme uz piekļuvi ūdenim, dabas resursiem un pārtikai;
- AC. tā kā teroristisko organizāciju un kaujinieku grupu veiktā vērtīgu arheoloģisko objektu, kas ir daļa no pasaules kopīgā kultūras mantojuma, sistemātiskā iznīcināšana notiek, lai destabilizētu iedzīvotāju situāciju un atņemtu viņu kultūras identitāti, šī rīcība ir uzskatāma ne tikai par kara noziegumu, bet arī par noziegumu pret cilvēci,

Vispārīgi apsvērumi

1. pauz dzīlas bažas par to, ka daudzās pasaules daļās, tostarp autoritāru režīmu apstākļos, tiek n vairāk apdraudētas cilvēktiesības un demokrātijas tādas vērtības kā vārda brīvība, domu, pārliecības un ticības brīvība un pulcēšanās un biedrošanās brīvība; pauz dzīlas bažas arī par to, ka visā pasaulē arvien vairāk sarūk pilsoniskās sabiedrības publiskā telpa un ka aizvien vairāk cilvēktiesību aizstāvju tiek pakļauti vajāšanām;
2. aicina ES un tās dalībvalstis attiecībās ar pārējo pasauli pastiprināt centienus efektīvi izvirzīt cilvēktiesības un demokrātiskās vērtības, ko tās apņēmušās saskaņā ar LES; norāda, ka ES, sastopoties ar smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem trešās valstīs, jo īpaši attiecībā uz autoritāriem režīmiem, būtu jāizmanto atbilstīgi pasākumi, tostarp tirdzniecības, enerģētikas un drošības jomā;
3. atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt labāku saskaņotību starp ES iekšējo un ārējo politiku attiecībā uz cilvēktiesību un demokrātijas vērtību ievērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka, lai gan šis ziņojums attiecas uz ES ārpolitiku, lai veicinātu cilvēktiesības, Parlaments arī pieņem ikgadējo ziņojumu par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā, ko sagatavo Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja; uzsver arī lielākas konsekvences, saskaņotības un dubultstandartu nepieļaušanas svarīgo nozīmi ES ārpolitikā un visos tās instrumentos;
4. aicina ES un tās dalībvalstis efektīvi risināt tādas iekšējās problēmas cilvēktiesību jomā kā romu stāvoklis, izturēšanās pret bēgļiem un migrantiem, LGBTI personu diskriminēšana, rasisms, vardarbība pret sievietēm, aizturēšanas apstākļi un plašsaziņas līdzekļu brīvība dalībvalstīs, lai saglabātu ārējās cilvēktiesību politikas uzticamību un konsekvenci;
5. uzsver ES politikas saskaņotības nodrošināšanas svarīgumu teritorijas okupācijas vai aneksijas gadījumos; atgādina, ka visos šādos gadījumos ES politikas pamatā jābūt starptautiskajām humanitārajām tiesībām;
6. noteikti iebilst pret teritoriju aneksiju, okupāciju un kolonizāciju un prasa ievērot tautu neatņemamās tiesības uz pašnoteikšanos;

⁽¹⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/086/06/PDF/G1408606.pdf?OpenElement>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

7. uzskata, ka lai attaisnotu savu apņemšanos veicināt cilvēktiesības un demokrātiju pasaulē, ES un tās dalībvalstīm jāpauž saskaņota un vienota nostāja un jānodrošina, ka šo vēstījumu sadzirdēs;

8. turklāt uzsver, cik svarīgi ir nostiprināt sadarbību starp Komisiju, Padomi, EĀDD, Eiropas Parlamentu un ES delegācijām, lai uzlabotu ES politiku vispārējo saskaņotību attiecībā uz cilvēktiesībām un demokrātiju un tās centrālo lomu visos tajos ES politikas virzienos, kuriem ir ārējā dimensija, jo īpaši jomās, kas ir saistītas attīstību, drošību, nodarbinātību un tehnoloģijām;

9. aicina ES uzlabot un sistematizēt to politikas jomu kopējo ietekmi uz cilvēktiesībām un nodrošināt šo analīžu izmantošanu turpmākai politikas pārveidošanai; aicina ES izstrādāt efektīvākus mehānismus, lai maksimāli palielinātu politikas pozitīvo ietekmi uz cilvēktiesībām, novērstu un mazinātu tās negatīvās ietekmes un stiprinātu tās skarto iedzīvotāju piekļuvi tiesiskās aizsardzības līdzekļiem;

10. vērš uzmanību uz Parlamenta ilgtermiņa apņemšanos veicināt cilvēktiesības un demokrātiskās vērtības, par ko liecina, *inter alia*, ikgadējā Saharova balva par domas brīvību, cilvēktiesību apakškomitejas darbība un ikmēneša plenārsēžu debates un rezolūcijas par pārkāpumiem cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā;

11. pauž lielas bažas par vērtīgu arheoloģisko objektu, kas ir daļa no pasaules kopīgā kultūras mantojuma, mērķtiecīgo un sistemātisko iznīcināšanu, ko ar mērķi destabilizēt iedzīvotāju situāciju un iznīcināt viņu kultūras identitāti veic teroristiskās organizācijas un kaujinieku grupas, kuras finansē savas vardarbīgās aktivitātes, nelikumīgi pārdodot nolauptos kultūras mantojuma objektus; tāpēc prasa, lai Komisija sadarbībā ar ANO un UNESCO apkarotu konflikta zonās iegūto mākslas objektu nelikumīgo tirdzniecību un izstrādātu iniciatīvas par kultūras mantojuma aizsardzību konflikta zonās; aicina Komisiju noteikt, ka kopīgā cilvēces kultūras mantojuma mērķtiecīga iznīcināšana ir uzskatāma par noziegumu pret cilvēci, paredzot arī šādas rīcības juridiskās sekas;

ES politikas instrumenti cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanai visā pasaulē

ES ikgadējais ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē

12. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts ES gada ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē 2014. gadā; uzskata, ka gada ziņojums ir neaizstājams līdzeklis, lai novērtētu, komunicētu un apspriestu ES politiku cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā pasaulē; aicina EĀDD un Komisiju nodrošināt visaptverošus pēcpasākumus attiecībā uz šajā gada pārskatā izvirzītajiem jautājumiem, tostarp konkrētiem priekšlikumiem, kas piemēroti šo problēmu risināšanā, kā arī nodrošināt lielāku saskaņotību dažādos ziņojumos par ES ārpolitiku cilvēktiesību un demokrātijas jomā;

13. atkārtoti aicina PV/AP iesaistīties debatēs ar Eiropas Parlamenta deputātiem divās plenārsēdēs gadā, vienu reizi laikā, kad tiek iesniegts ES gada ziņojums, un otru reizi, atbildot uz Parlamenta ziņojumu; uzsver, ka Komisijas un EĀDD rakstiskajām atbildēm uz Parlamenta rezolūciju par ikgadējo ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju ir liela nozīme iestāžu savstarpējās attiecībās, jo tās ļauj veikt sistemātiskus un padziļinātus pēcpasākumus attiecībā uz visiem Parlamenta uzdotajiem jautājumiem;

14. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas izsmeļošo ziņojumu attiecībā uz darbībām, ko ES 2014. gadā veikusi cilvēktiesību un demokrātijas jomā; tomēr uzskata, ka gada ziņojuma par cilvēktiesībām un demokrātiju patlaban esošo formātu varētu uzlabot, lasītājam draudzīgākā formā nodrošinot labāku pārskatu par ES pasākumu konkrēto ietekmi uz cilvēktiesību un demokrātijas stāvokli trešās valstīs; turklāt aicina ziņot par pasākumiem, kas veikti, reaģējot uz Parlamenta rezolūcijām par pārkāpumiem cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

15. šajā ziņā iesaka EĀDD pieņemt vairāk analītisku pieeju, izstrādājot gada ziņojumu, vienlaicīgi turpinot informēt par to, kā tiek īstenots ES Stratēģiskais satvars un rīcības plāns; uzskata, ka gada ziņojumā būtu ne tikai jāuzsver ES sasniegumi un paraugprakse šajā jomā, bet arī jānorāda problēmas un ierobežojumi, ar kuriem saskaras ES, cenšoties veicināt cilvēktiesības un demokrātiju trešās valstīs, kā arī pieredzē gūtās mācības konkrētai rīcībai turpmākajos gados;

16. aizstāv savu viedokli, ka valstu ziņojumiem, ko sniedz gada pārskatā, vajadzētu būt mazāk aprakstošiem un statistiskiem, un tiem vajadzētu labāk atspoguļot katrai valstij paredzēto cilvēktiesību stratēģiju īstenošanu un sniegt pārskatu par ES rīcības ietekmi uz vietas;

ES Stratēģiskais satvars un (jaunais) rīcības plāns cilvēktiesību un demokrātijas jomā

17. atkārtoti pauž viedokli, ka ES Stratēģiskā satvara un pirmā rīcības plāna cilvēktiesību un demokrātijas jomā pieņemšana 2012. gadā bija ievērojams ES sasniegums, bez izņēmuma visās attiecībās ar pārējo pasauli integrējot cilvēktiesības un demokrātiju;

18. atzinīgi vērtē to, ka Padome 2015. gada jūlijā pieņēma jaunu rīcības plānu cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2015.–2019. gadam; atzinīgi vērtē to, ka EĀDD apspriedās ar Komisiju, Eiropas Parlamentu, dalībvalstīm, pilsoniskās sabiedrības un reģionālām un starptautiskām organizācijām laikā, kad tika novērtēts pirmais rīcības plāns un izstrādāts jaunais plāns;

19. atzinīgi vērtē to, ka ES ir no jauna apņēmusies veicināt un aizsargāt cilvēktiesības un demokrātiju visā pasaulē; norāda, ka rīcības plāns ir vērst uz to, lai nodrošinātu ES koncentrētāku, sistemātiskāku un saskaņotāku pieeju cilvēktiesību un demokrātijas jomā, kā arī stiprinātu savu politiku un instrumentu ietekmi uz vietas; šajā sakarībā atbalsta prioritātes noteikšanu piecām stratēģiskajām jomām;

20. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/Savienības augsto pārstāvi, EĀDD, Komisiju, Padomi un dalībvalstis nodrošināt jaunā rīcības plāna efektīvu un saskaņotu īstenošanu; vērs īpašu uzmanību uz to, cik svarīgi ir pēc iespējas palielināt ES lietoto instrumentu efektivitāti un to lokālo ietekmi, lai veicinātu cilvēktiesību ievērošanu un demokrātiju pasaulē; uzsver nepieciešamību ātri un pienācīgi reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem; atkārtoti uzsver, cik svarīgi ir pastiprināt centienus iekļaut cilvēktiesības un demokrātiju visās ES ārējās darbībās, tostarp augstākajā politiskajā līmenī;

21. uzsver, ka vērienīgo mērķu sasniegšanai, kas noteikti jaunajā rīcības plānā, ES ir pietiekami daudz resursu un pieredzes, gan attiecībā uz īpaši atvēlētiem cilvēkresursiem delegācijās un galvenajā mītnē, gan arī attiecībā uz projektu vajadzībām pieejamajiem līdzekļiem;

22. atkārtoti pauž viedokli, ka ir nepieciešama stabila vienprātība un labāka koordinācija starp dalībvalstīm un ES iestādēm, lai saskaņoti un konsekventi īstenoju cilvēktiesību un demokrātijas jomā izvirzīto uzdevumu izpildi; atgādina, ka rīcības plāns attiecas gan uz ES, gan dalībvalstīm; tāpēc stingri uzsver, ka dalībvalstīm vajadzētu uzņemties lielāku atbildību par rīcības plāna un ES stratēģiskā satvara īstenošanu, un tos izmantot kā savu projektu, veicinot cilvēktiesības un demokrātiju divpusējās un daudzpusējās attiecībās; atzinīgi vērtē jaunā rīcības plāna plānoto starpposma novērtējumu, un uzsver iekļaujošas apspriešanas svarīgo nozīmi, lai konsekventi atspoguļotu cilvēktiesību integrēšanā gūtos rezultātus;

23. šajā sakarībā mudina Ārlietu padomi regulāri apspriest demokrātijas un cilvēktiesību jautājumus; atkārtoti aicina Ārlietu padomi reizi gadā rīkot publiskas debates par ES rīcību cilvēktiesību un demokrātijas jomā;

24. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisiju par pirmā rīcības plāna īstenošanas ziņojumu un sagaida, ka šāda ziņošana tiks turpināta arī par jauno rīcības plānu; turklāt atgādina par savu apņemšanos cieši iesaistīties un tikt uzklautiem, īstenojot jauno rīcības plānu;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

25. aicina PV/AP, sadarbībā ar visiem komisāriem izstrādāt programmu, kas paredz integrēt cilvēktiesības dažādās ES darbības jomās, jo īpaši attīstības, migrācijas, vides, nodarbinātības, interneta datu aizsardzības, tirdzniecības, investīciju, tehnoloģiju un uzņēmējdarbības jomā;

Pārskats par citiem ES politikas instrumentiem

ES īpašā pārstāvja cilvēktiesību jautājumos mandāts

26. atgādina, cik svarīgs ir ES Īpašā pārstāvja (EŠĪP) cilvēktiesību jautājumos mandāts, lai uzlabotu ES redzamību un efektivitāti, aizsargātu un sekmētu cilvēktiesības un demokrātijas principus visā pasaulē; atzinīgi vērtē pašreizējo mandāta turētāju par viņa ievērojamajiem sasniegumiem un par iesaistīšanos regulārā viedokļu apmaiņā ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību;

27. atzinīgi vērtē to, ka EŠĪP mandāts ir pagarināts līdz 2017. gada februārim, un atkārtoti prasību šo mandātu pārveidot par pastāvīgu mandātu; tādēļ prasa šā mandāta pārskatīšanu, piešķirot EŠĪP pašiniciatīvas pilnvaras, pienācīgus cilvēkresursus un finanšu līdzekļus, kā arī tiesības izteikties publiski, ziņot par vizītēs trešās valstīs sasniegto un darīt zināmu ES nostāju par cilvēktiesību jautājumiem, lai nostiprinātu EŠĪP lomu, padarītu viņa darbību redzamāku un efektīvāku;

28. atkārtoti aicina Padomi mandātā ES īpašajiem pārstāvjiem ģeogrāfiskajos reģionos noteikt prasību par ciešu sadarbību ar EŠĪP cilvēktiesību jautājumos;

Valstu stratēģijas cilvēktiesību jomā un ES deleģāciju loma

29. norāda, ka ES deleģāciju, ES iestāžu un dalībvalstu saskaņotu pūliņu rezultāts ir stratēģijas par 132 valstīm cilvēktiesību jomā (HRCS), kuras apstiprinājusi Politikas un drošības jautājumu komiteja; atkārtoti pauž savu atbalstu HRCS mērķim, kas ir ES rīcības pielāgošana katrā valstī tās konkrētajai situācijai un vajadzībām; uzsver, ka šīs HRCS ir pastāvīgi jāpārskata un vajadzības gadījumā tajās jāveic pielāgojumi, un aicina vēl vairāk uzlabot sadarbību, komunikāciju un datu apmaiņu starp ES deleģācijām, dalībvalstu vēstniecībām un ES iestādēm, izstrādājot un īstenojot HRCS;

30. atkārtoti aicina Eiropas Parlamenta deputātiem dot piekļuvi šīm stratēģijām, lai viņi pienācīgi un pārredzami varētu veikt savus pienākumus; iesaka, lai EĀDD un Komisija uzlabotu pārskatāmību valstu stratēģijās cilvēktiesību jomā; uzstāj, lai EĀDD iekļautu skaidrus un izmērāmus sasniegtā rādītājus attiecībā uz katru stratēģiju;

31. īpaši uzsver, cik svarīgi ir ņemt vērā HRCS visu līmeņu politikas veidošanā attiecībā uz konkrētām trešām valstīm, tostarp, sagatavojot augsta līmeņa politiskos dialogus, cilvēktiesību dialogus, valsts stratēģijas dokumentus un gada rīcības programmas;

32. atzinīgi vērtē cilvēktiesību un/vai dzimumu jautājumu koordinācijas centru izveidošanu visās deleģācijās un kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijās; tomēr norāda, ka tiešsaistē publiski pieejamā informācija daudzos gadījumos ir novecojusī, un tāpēc aicina to ātri pārskatīt;

33. atgādina par savu ieteikumu PV/AP un EĀDD izstrādāt precīzas darbības pamatnostādnes par kontaktpunktu uzdevumiem deleģācijās, lai tās spētu rīkoties kā cilvēktiesību konsultanti un varētu patiešām veikt savu darbu saskaņoti un iekļaujoši, lai optimizētu deleģāciju darbu; uzskata, ka cilvēktiesību kontaktpunktiem vajadzētu saņemt atbalstu arī no dalībvalstu diplomātiskā personāla; uzskata, ka cilvēktiesību kontaktpunktiem jābūt pilnīgi neatkarīgiem un brīviem no trešo valstu iestāžu politiskas iejaukšanās un iebiedēšanas, jo īpaši attiecībā uz kontaktiem ar cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsonisko sabiedrību;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Cilvēktiesību dialogi un konsultācijas

34. atzīst, ka cilvēktiesību dialogi ar trešām valstīm var būt efektīvs divpusējās iesaistes un sadarbības līdzeklis cilvēktiesību veicināšanai un aizstāvībai, ja tie nav pašmērķis, bet gan līdzeklis konkrētu partnervalsts saistību un sasniegumu nodrošināšanai; tāpēc atzinīgi vērtē un veicina cilvēktiesību dialogu izveidošanu ar valstīm, kuru skaits arvien pieaug, piemēram, ar Mjanmu/Birmu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē, piemēram, ES un Moldovas dialoga sesto kārtu cilvēktiesību jomā;

35. mudina PV/AP un EĀDD sarīkot cilvēktiesību dialogus un attiecīgus pilsoniskās sabiedrības seminārus ar skaidru, uz rezultātu vērstu mērķi, atspoguļojot HRCS; aicina EĀDD konsekventi iekļaut sagatavošanas dialogu ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras būtu automātiski jāņem vērā dialogā; turklāt pieprasa PV/AP, ESĪP cilvēktiesību jautājumos un EĀDD cilvēktiesību dialogos atbildīgā un pārredzamā veidā sistemātiski izvirzīt jautājumus par konkrētām riskam pakļauto vai ieslodzīto cilvēktiesību aizstāvju un politiski ieslodzīto lietām; uzskata, ka ir būtiski, lai EĀDD sistemātiski nodrošinātu, ka tiek ievērotas visas katrā no cilvēktiesību dialogiem uzņemtās saistības;

36. atkārtoti savā aicinājumā EĀDD izstrādāt visaptverošu mehānismu, lai sadarbībā ar pilsoniskās sabiedrības un cilvēktiesību organizācijām uzraudzītu un pārskatītu cilvēktiesību dialogu darbību, lai palielinātu to ietekmi; uzskata, ka gadījumos, kad šādi dialogi pastāvīgi neizdodas, jāizdara politiski secinājumi un cilvēktiesību atbalstam attiecīgajā valstī jāizmanto citi alternatīvi instrumenti; šajā sakarībā norāda, ka cilvēktiesību dialogs ar Krieviju tika pārtraukts 2014. gadā, un pauž nožēlu par cilvēktiesību dialogiem, kas nedod vēlamos rezultātus, piemēram, ar Ķīnu un Baltkrieviju; tādēļ mudina EĀDD pilnībā pārdomāt tās cilvēktiesību stratēģiju attiecībā ar Krieviju un Ķīnu;

37. prasa ES un tās delegācijām kopā ar pilsonisko sabiedrību pastiprināt politisko dialogu ar valdībām, kuras neievēro cilvēktiesības, demokrātiju un tiesiskumu, un uzstāj, ka ES un trešo valstu politiskajā dialogā par cilvēktiesībām ir jāizmanto vairāk iekļaujoša un plašāka nediskriminēšanas definīcija, cita starpā attiecībā uz LGBTI personām un reliģijas vai ticības, dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, vecuma, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ; uzsver, ka jo īpaši valstīm, kurās ir nelabvēlīga situācija gan attīstības jomā, gan saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu, attīstības palīdzība ir jāsaņem un pat jāpalielina, bet to vēlams virzīt caur vietējām pilsoniskās sabiedrības organizācijām un vietējiem nevalstiskajiem partneriem, un tā ir sistemātiski jāuzrauga, un attiecīgajām valdībām ir jāapņemas uzlabot cilvēktiesību stāvokli uz vietas;

38. atzīst tādu papildpasākumu (mērķtiecīgu sankciju, piem., aktīvu iesaldēšanu vai ceļošanas aizliegumu) svarīgumu, kas vērsti pret personām, kuras sadarbojas ar autoritāriem režīmiem, ja dialogi pastāvīgi ir neveiksmīgi;

ES cilvēktiesību pamatnostādnes

39. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada maijā Padome pieņēma ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē; tomēr atgādina savu aicinājumu EĀDD precizēt atlases procedūru saistībā ar tematiem, uz kuriem attiecas ES pamatnostādnes, un apspriesties arī ar Parlamentu un pilsonisko sabiedrību par šo jautājumu pirms tematu atlases;

40. atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un EĀDD efektīvi un konsekventi īstenot ES pamatnostādnes par starptautiskajām humanitārajām tiesībām (SHT) ⁽¹⁾, tostarp saistībā ar konfliktiem un humanitārajām krīzēm tādās valstīs kā Sirija, Irāka, Lībija un Ukraina; šajā sakarā iesaka, lai EĀDD ar valsts un nevalstiskiem dalībniekiem atbalstītu pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas veicina SHT ievērošanu; turklāt mudina ES aktīvi izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai veicinātu to, ka valsts un nevalstiskie dalībnieki ievēro starptautiskās humanitārās tiesības; aicina ES un dalībvalstis veicināt notiekošo Šveices un Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas (SSKK) iniciatīvu par SHT ievērošanas stiprināšanu;

⁽¹⁾ https://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/hr/news53.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

41. īpaši uzsver, cik svarīgi ir sistemātiski novērtēt ES pamatnostādņu īstenošanu cilvēktiesību jomā, tostarp ES pamatnostādņu īstenošanu bērnu tiesību veicināšanas un aizsardzības jomā, izmantojot skaidri noteiktus kritērijus; uzskata, ka pamatnostādņu pareizas īstenošanas nodrošināšanai jāveic turpmāki pasākumi, kuru mērķis ir veicināt EADD un ES delegāciju, kā arī dalībvalstu pārstāvniecību personāla izpratni par to saturu; atkārtoti aicina pilsoniskās sabiedrības pārstāvjus un cilvēktiesību aizstāvjus aktīvāk iesaistīties pamatnostādņu atlasē, izstrādē, novērtēšanā un pārskatīšanā;

Cilvēktiesības un demokrātija ES ārpolitikas jomās un instrumentos

42. atgādina, ka ES ir apņēmusies attiecībās ar trešām valstīm kā centrālo jautājumu izvirzīt cilvēktiesības un demokrātiju; tādēļ uzsver, ka cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanas princips ir jāatbalsta, izmantojot visus ES politikas virzienus un attiecīgos finanšu instrumentus, kuriem ir ārējā dimensija, piemēram, paplašināšanās un kaimiņattiecību politiku, kopējo drošības un aizsardzības politiku, kā arī attīstības, tirdzniecības, migrācijas un tieslietu un iekšlietu politiku; šajā sakarā uzsver ES nesenos centienus cilvēktiesību pārkāpumus ietvert agrīnās brīdināšanas matricā, kas saistīta ar krīžu novēršanu;

43. uzsver Līgumā paredzētās ES saistības nodrošināt, lai visa tās ārpolitika un pasākumi tiktu izstrādāti un īstenoti tādā veidā, kas nostiprina un veicina cilvēktiesības un tiesiskumu;

44. uzskata ES ārējos finanšu instrumentus par svarīgu rīku demokrātijas un cilvēktiesību vērtību veicināšanā un aizsardzībā ārvalstīs; atkārtoti aicina uzlabot dažādu tematisko un ģeogrāfisko instrumentu saskaņotību;

45. atzīmē Komisijas centienus ievērot saistības un iekļaut cilvēktiesību noteikumus ietekmes novērtējumos attiecībā uz leģislatīviem un neleģislatīviem priekšlikumiem, īstenošanas pasākumiem un tirdzniecības nolīgumiem; mudina Komisiju uzlabot ietekmes novērtējumu kvalitāti, vispusību un turpmākos pasākumus, lai nodrošinātu sistemātisku cilvēktiesību jautājumu iekļaušanu; uzsver pilsoniskās sabiedrības iespējamo lomu šajā procesā;

Paplašināšanās un kaimiņattiecību politika

46. atgādina, ka ES paplašināšanās politika ir viens no iedarbīgākajiem instrumentiem, lai stiprinātu cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu; **norāda, ka tiks turpināts paplašināšanās process, lai gan paplašināšanās nevar notikt līdz 2019. gadam gan sarunu procesa stāvokļa, gan situācijas dēļ attiecīgajās valstīs un** atzinīgi vērtē jauno pieeju pievienošanās sarunām attiecībā uz sadaļām par tiesu iestādēm un pamattiesībām, kā arī tiesiskumu, brīvību un drošību, kas pienācīgi ņem vērā laiku, kas vajadzīgs, lai šīs reformas tiktu pienācīgi īstenotas;

47. pauž bažas par vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos dažās paplašināšanās valstīs un vairākās Eiropas kaimiņreģionu valstīs; uzsver, ka steidzami nepieciešams palielināt plašsaziņas līdzekļu neatkarību un līdzdalības pārredzamību šajās valstīs un risināt jautājumu par politisko un ekonomisko spiedienu uz žurnālistiem, kurš bieži noved pie cenzūras un pašcenzūras; aicina Komisiju turpināt veikt pārraudzību un pievienošanās sarunu procesā piešķirt prioritāti vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvībai;

48. pauž nožēlu par to, ka tiesiskā regulējuma pareiza īstenošana attiecībā uz minoritāšu aizsardzību joprojām ir problēma, kas norādīta Komisijas paplašināšanās stratēģijā 2014.–2015. gadam⁽¹⁾; aicina paplašināšanās valstis pastiprināt centienus izveidot minoritāšu pieņemšanas kultūru, uzlabojot viņu iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesos un integrāciju izglītības sistēmā, īpaši pievērsoties romu tautības bērniem; mudina ES visā paplašināšanās procesā cieši sekot līdzi to noteikumu īstenošanai, ar ko aizsargā cilvēktiesības, tostarp pie minoritātēm piederošo cilvēku tiesības, un cīņai pret visu veidu diskrimināciju, tostarp naida noziegumiem saistībā ar seksuālo orientāciju;

49. ar bažām norāda uz demokrātiskas politiskās kultūras pasliktināšanos dažās kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs, kā arī vairākās Eiropas kaimiņreģionu valstīs; atgādina, ka laba pārvaldība, tiesiskuma principa ievērošana, tiesības uz domas brīvību, cilvēktiesību ievērošana, politiskais dialogs, kompromisu panākšana un visu ieinteresēto pušu iesaistīšana lēmumu pieņemšanas procesā ir demokrātisku režīmu būtiskas iezīmes; pauž arī bažas par vājo progresu paplašināšanās valstīs tiesu iestāžu neatkarības uzlabošanā un korupcijas apkarošanā; pievienojas Komisijas mudinājumam paplašināšanās valstīm vairojot ticamus sasniegumus izmeklēšanā, kriminālvajāšanā un galīgajā notiesāšanā;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2014/20141008-strategy-paper_en.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

50. saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu atgādina Līgumā par Eiropas Savienību noteikto, ka ES veido tādas īpašas attiecības ar kaimiņreģionu valstīm, kuru pamatā ir ES vērtības, kas ietver arī cilvēktiesību ievērošanu un demokrātiju⁽¹⁾; atgādina, ka pēc Arābu pavasara 2011. gadā ES no jauna definēja kaimiņattiecību politiku, pamatojoties uz principu “vairāk par labākiem rezultātiem” nolūkā stiprināt demokrātiskās institūcijas un attīstīt cilvēktiesības; uzsver, ka, ņemot vērā būtiskās problēmas, ar kurām pēdējos gados saskārušās ES kaimiņreģionu valstis, piemēram, nestabilitātes izplatīšanos un konfliktu Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā ar ekstrēmistu un džihādistu grupām, kuras izmanto šo situāciju, kā arī cilvēku ciešanas, ko radījušas Krievijas darbības, ir nozīmīgi pasliktinājušas cilvēktiesību un demokrātijas principu ievērošanu;

51. tādēļ pauž pārliecību, ka pārskatītās Eiropas kaimiņattiecību politikas centrā arī turpmāk ir jāparedz atbalsts cilvēktiesību un demokrātijas principiem; atkārtoti uzsver, ka cilvēktiesību un demokrātijas veicināšana ir vienlaikus gan partnervalstu, gan ES interesēs;

52. uzsver, ka ES jāturpina aktīvi atbalstīt demokrātiskas un efektīvas cilvēktiesību iestādes, kā arī pilsonisko sabiedrību un plašsaziņas līdzekļu brīvību kaimiņvalstīs; šajā sakarā atzinīgi vērtē būtisko pastāvīgo atbalstu Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta ietvaros; šajā sakarā, kā norādīts Parlamenta pirmajā novērtēšanas ziņojumā par Eiropas Demokrātijas fondu (EDF)⁽²⁾, atzinīgi vērtē arī nepārtraukto un efektīvo EDF iesaistīšanos austrumu un dienvidu kaimiņvalstīs, atbalstot demokrātijas veicināšanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu; īpaši aicina ES un dalībvalstis turpināt piedāvāt spēcīgus stimulus un zinātību, kas gūta pašu pārejas procesā, lai atbalstītu demokrātisko reformu procesus ES kaimiņreģionos;

53. uzsver, ka īpaši svarīga ir Krievijas agresijas izbeigšana, stabilitātes nodrošināšana un cilvēktiesību ievērošana Ukrainā;

Cilvēktiesību nodrošināšana, izmantojot tirdzniecību

54. atkārtoti pauž atbalstu priekšlikumam sistemātiski ieviest cilvēktiesību klauzulas visos starptautiskajos nolīgumos starp ES un trešām valstīm, ņemot vērā, cita starpā, Eiropas sociālo dialogu un SDO darba standartus; aicina Komisiju efektīvi un sistemātiski uzraudzīt un vērtēt cilvēktiesību klauzulu īstenošanu un regulāri ziņot Parlamentam par cilvēktiesību ievērošanu partnervalstīs; atzinīgi vērtē to, ka Padome aizvien sistemātiskāk izmanto ierobežojošus pasākumus attiecībā uz tām trešām valstīm, kuras patvaļīgi pārkāpj cilvēktiesības; šajā sakarā — ja trešā valstī, ar kuru noslēgts nolīgums, notiek smags cilvēktiesību pārkāpums — iesaka ES spert konkrētus soļus, lai piemērotu atbilstīgus pasākumus, kā noteikts cilvēktiesību klauzulās;

55. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 1. janvārī stājās spēkā jaunā Vispārējā preferenču sistēma (VPS) (Regula (ES) Nr. 978/2012); atzinīgi vērtē to, ka līdz 2014. gada beigām 14 valstīm ir piešķirts VPS + režīms, un atgādina, ka valstīm ir jāratificē 27 starptautiskas pamatkonvencijas, kā arī jānodrošina to efektīva īstenošana saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti šajās konvencijās vai ko noteikusi ES; sagaida, ka Komisija līdz 2015. gada beigām veiks patiesu un pārredzamu šo jautājumu novērtējumu un sniegs ziņojumu Parlamentam un Padomei par ratifikācijas statusu un attiecīgo konvenciju efektīvu īstenošanu, ko veic VPS + saņēmējas valstis; atkārtoti savu ieteikumu Romas Statūtus pievienot turpmākajam konvenciju sarakstam;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

56. uzskata, ka tirdzniecība un cilvēktiesības var stiprināt viena otru un ka uzņēmējiem ir nozīmīga loma cilvēktiesību un demokrātijas sekmēšanā; uzskata, ka cilvēktiesību veicināšanas pamatā jābūt valsts un privātā sektora sadarbībai; šajā sakarā atkārtoti apstiprina, ka ES uzņēmumiem jāveic atbilstoši pasākumi, lai nodrošinātu, ka to darbības ietvaros trešās valstīs tiek ievērotas cilvēktiesības; turklāt atkārtoti apstiprina, cik svarīgi Eiropas Savienībai ir veicināt uzņēmumu sociālo atbildību un Eiropas uzņēmumiem ieņemt vadošo lomu starptautisko standartu attiecībā uz uzņēmējdarbību un

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2014:077:0027:0043:EN:PDF>

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0274.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

cilvēktiesībām veicināšanā; turklāt aicina ES aktīvi iesaistīties ANO darba grupas par cilvēktiesībām un transnacionāliem uzņēmumiem un citiem komerciāliem uzņēmumiem 12. sesijā un atbalstīt centienus politikas nostādnes saskaņot ar ESAO Vadlīnijām transnacionāliem uzņēmumiem; iesaka ES un dalībvalstīm iesaistīties debatēs par juridiski saistošu starptautisku instrumentu attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām ANO sistēmā;

57. tādēļ uzskata, ņemot vērā iepriekš minēto, ka EĀDD būtu jāpieprasa, lai ES deleģācijas sadarbotos ar ES uzņēmumiem, kuri darbojas trešās valstīs, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu ar uzņēmējdarbību saistītajās darbībās; turklāt atgādina savu prasību ES deleģāciju darbībā iekļaut cilvēktiesību ievērošanu kā prioritāti vietējos uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus saskaņā ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR) un ES deleģācijām veikt nepieciešamos pasākumus cilvēktiesību aizstāvju aizsardzībai saskaņā ar ES pamatnostādnēm par cilvēktiesību aizstāvjiem;

58. atkārtoti prasa Komisijai līdz 2015. gada beigām ziņot par to, kā ES dalībvalstis īsteno ANO pamatprincipus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā ⁽¹⁾;

59. aicina ES stingri vērsties pret zemes sagrābšanu, veicinot pienācīgus aizsardzības pasākumus šīs parādības novēršanai gan attiecīgajās valstīs, gan ES, kā arī attiecībā uz Eiropas uzņēmumiem, kas darbojas šajās valstīs;

60. aicina ES izstrādāt izmēģinājuma projektu par cilvēktiesību, zemes jautājumu (zemes sagrābšanu un piespiedu izlikšanu) nedalāmību un saistīto ES politikas nostādņu saskaņotību; aicina ES ziņot par tās apsvērumiem attiecībā uz pievienošanos Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvajam protokolam atbilstoši solītajam ES rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā 2015.–2019. gadam;

Cilvēktiesības un attīstība

61. uzskata, ka sadarbībai attīstības jomā un cilvēktiesību un demokrātijas principu sekmēšanai jāiet roku rokā; šajā sakarā atgādina, ka ANO ir paziņojusi, ka nevar pilnībā sasniegt attīstības mērķus, ja netiek izmantota uz cilvēktiesībām balstīta pieeja; atgādina arī to, ka ES ir apņēmusies atbalstīt partnervalstis, ņemot vērā to attīstības līmeni un attiecībā uz cilvēktiesībām un demokrātiju sasniegto; aicina ietvert skaidri noteiktas rezultātu struktūras visos instrumentus, lai nodrošinātu atstumtu un neaizsargātu grupu iekļaušanu, kā arī lai iekļautu uz cilvēktiesībām balstītu pieeju;

62. atzinīgi vērtē Padomes atzinību guvušo 2014. gada aprīlī publicēto Komisijas dienestu darba dokumentu par tiesībās balstītu pieeju, saskaņā ar kuru ES attīstības sadarbībā būtu ietvertas visas cilvēktiesības, tostarp sieviešu un meiteņu tiesības; mudina Komisiju uzraudzīt to, kā tiek īstenota tiesībās balstītā pieeja, un nodrošināt, ka uz vietas cilvēktiesības un attīstības sadarbība savstarpēji viena otru pastiprina; aicina Komisiju nodrošināt uz tiesībām balstītās pieejas ES rīku kopuma ieviešanas pārredzamu un publisku novērtējumu; mudina uz to, ka ES nostiprina savu pasaulē nozīmīgo lomu cilvēktiesību veicināšanā, efektīvi, konsekventi un pārdomāti izmantojot visus pieejamos instrumentus cilvēktiesību un to aizstāvju sekmēšanai un aizsardzībai un efektīvi īstenojot mūsu attīstības palīdzības politiku atbilstīgi jaunajam 16. ilgtspējīgas attīstības mērķim (IAM);

63. atzinīgi vērtē ambiciozās 2030. gada Ilgtspējīgas attīstības programmas pieņemšanu īpašajā ANO samītā Ņujorkā, kā arī ES vadošo lomu šajā procesā, jo īpaši attiecībā uz ES pamatvērtību, piemēram, cilvēktiesību un labas pārvaldības, iekļaušanu; pozitīvi vērtē to, ka par jaunās programmas pamatu skaidri uzskatāmas cilvēktiesību jomas saistības un ka tās 17 mērķi un 169 uzdevumi paredzēti visu cilvēktiesību ievērošanas nodrošināšanai; atbalsta redzējumu, kas ir šā dokumenta pamatā, proti, par pasauli, kurā nodrošina cilvēktiesību un cilvēka cieņas, tiesiskuma, taisnīguma, līdztiesības un nediskriminācijas vispārēju ievērošanu, kā arī cieņu neatkarīgi no rases, tautības un kultūru daudzveidības un iespēju vienlīdzību, ļaujot pilnībā realizēt cilvēku potenciālu un veicinot kopīgu labklājību; uzsver vajadzību nodrošināt to, ka

⁽¹⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

ilgtspējīgas attīstības programma laikposmam līdz 2030. gadam, tās uzraudzības pasākumu un visas tās turpmākās īstenošanas, ko veic visas ieinteresētās personas, tostarp pilsoniskā sabiedrība un privātais sektors, pamatā ir uz cilvēktiesībām un dzimumu līdztiesību balstīta pieeja, kā arī nabadzības izskaušana, nevienlīdzības un sociālās atstumtības mazināšana un ekonomikas demokratizācija;

64. uzsver — lai īstenotu jauno ilgtspējīgās attīstības programmu, ļoti svarīgs ir princips par politikas saskaņotību attīstībai; norāda, ka uz cilvēktiesībām balstītajai pieejai jārada padziļināta izpratne par politikas saskaņotību attīstībai, jo, nepievēršoties tiesību nodrošināšanas šķēršļiem, nevar sasniegt progresu, kas vērsts uz ilgtspējīgu attīstību un nabadzības izskaušanu;

65. atkārtoti apstiprina steidzamo vajadzību pievērsties ar nabadzību saistīto un novārtā atstāto slimību pasaules mēroga problēmai; aicina izstrādāt tādu ambiciozu ilgtermiņa politisko stratēģiju un rīcības plānu par pasaules veselību, jauninājumiem un zāļu pieejamību, kurā cita starpā būtu paredzētas investīcijas pētniecībā un izstrādē, lai aizsargātu tiesības uz tādu dzīves standartu, kas ir atbilstošs jebkuras personas veselībai un labklājībai, bez diskriminācijas rases, reliģijas, politiskās pārliecības, ekonomisko vai sociālo apstākļu, dzimumidentitātes vai seksuālās orientācijas dēļ;

66. uzstāj, lai Adisabebas rīcības plāns paredzētu apņemšanos visiem cilvēkiem nodrošināt universālu sociālās aizsardzības minimumu, veselības aprūpes izmaksu vispārēju segšanu un būtiskus sabiedriskos pakalpojumus, tostarp veselības aprūpi un izglītību;

67. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas sagatavoto un Padomes apstiprināto preterorisma norādījumu dokumentu, kura mērķis ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, plānojot un īstenojot preterorisma palīdzības projektus ar trešām valstīm; aicina EĀDD un Komisiju nodrošināt šā dokumenta efektīvu īstenošanu, sākot ar tā plašu izplatīšanu; šajā sakarībā atgādina, ka pamattiesību un brīvību ievērošana ir veiksmīgas terorisma apkarošanas politikas pamatā, ietverot digitālās novērošanas tehnoloģiju izmantošanu; atbalsta starptautiskos centienus izbeigt *ISIS/Da'esh* pastrādātos cilvēktiesību pārkāpumus;

Pirmiedzīvotāju tautu tiesības

68. aicina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pilnvaru pārskatīšanu Ekspertu mehānismam par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām saskaņā ar Pasaules konferences par pirmiedzīvotāju tautām noslēguma dokumentu (ANO Ģenerālās Asamblejas Rezolūcija 69/2⁽¹⁾), lai uzraudzītu, novērtētu un uzlabotu Deklarācijas par pirmiedzīvotāju tautu tiesībām īstenošanu; mudina dalībvalstis pieprasīt, lai visi speciālo procedūru pilnvaru turētāji pievērstu īpašu uzmanību jautājumiem, kas skar pirmiedzīvotāju tautu sievietes un bērnus, un par šādiem jautājumiem regulāri ziņotu UNHRC; mudina EĀDD un dalībvalstis aktīvi atbalstīt tāda sistēmiska rīcības plāna par pirmiedzīvotājiem izstrādi, kas pieprasīts ar ANO Ģenerālās Asamblejas 2014. gada septembra rezolūciju, īpaši attiecībā uz regulāru konsultāciju organizēšanu ar pirmiedzīvotājiem kā šā procesa daļu; pauž dziļu nožēlu par to, ka dažos Rietumāfrikas apgabalos cilvēki ar garīgiem traucējumiem tiek pieķēdēti pie kokiem mežos vai pamesti uz ielas un tā ir plaši izplatīta prakse, ko atbalsta vietējās kopienas;

ES rīcība migrācijas un bēgļu jautājumā

69. pauž dziļas bažas un solidaritāti saistībā ar daudzajiem bēgļiem un migrantiem, kuri cieš no smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem kā konfliktu, vajāšanas, pārvaldības nepilnību un nelegālas imigrācijas, cilvēku tirdzniecības, kontrabandas, ekstrēmistu grupu un kriminālu bandu tīklu upuri; pauž arī dziļu nožēlu par to, ka traģiski iet bojā cilvēki, kas mēģina sasniegt ES robežas;

70. uzsver nepieciešamību steidzami novērst migrācijas plūsmu cēloņus un tādēļ pievērsties bēgļu krīzes ārējai dimensijai, tostarp atrodot ilgtspējīgus risinājumus konfliktiem mūsu kaimiņvalstīs, veidojot sadarbību un partnerības ar attiecīgajām trešām valstīm un izmantojot ES ārpolitikas virzienus; uzsver visaptverošas cilvēktiesībās balstītas pieejas migrācijai nepieciešamību un aicina ES sadarboties ar ANO, tostarp, tās aģentūrām, kā arī ar reģionālajām organizācijām,

⁽¹⁾ <http://wqip2014.org/wp-content/uploads/2013/03/N1446828.pdf>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

valdībām un nevalstiskām organizācijām, lai pievērstos migrācijas plūsmu galvenajiem cēloņiem un uzlabotu situāciju netālu no konfliktu zonām esošajās bēgļu nometnēs; atkārtoti aicina ES nodrošināt, ka visi nolīgumi par sadarbību migrācijas jomā un atpakaļuzņemšanu ar valstīm ārpus ES atbilst starptautiskajām cilvēktiesībām; atgādina, ka visaptveroša stratēģija par migrāciju ir cieši saistīta ar attīstības un humanitārās politikas virzieniem, tostarp izveidot humanitāros koridorus un ieviest humanitārās vīzas, kā arī citus ārpolitikas pasākumus; ņem vērā Eiropas Savienības jūras spēku operāciju Vidusjūrā (*EUNAVFOR Med*) pret kontrabandistiem un cilvēku tirgotājiem Vidusjūrā; uzsver arī steidzamo vajadzību izstrādāt stingrāku tādu Savienības politiku, kas risinātu samilzušos jautājumus attiecībā uz migrantiem un bēgļiem un rastu efektīvu, taisnīgu un ilgtspējīgu mehānismu sloga sadalīšanai starp dalībvalstīm; uzsver pasākumus, ko Komisija ierosināja 2015. gada 9. septembrī ar mērķi risināt bēgļu krīzi, piemēram, plānoto Dublinas regulas pārskatīšanu;

71. aicina ES un dalībvalstis ārpolitikā palielināt atbalstu cilvēku tirdzniecības apkarošanai, īpašu uzmanību veltot cietušo un jo īpaši nepilngadīgo aizsardzībai; nopietni apsver nepieciešamību ES stiprināt sadarbību ar trešām valstīm un citiem atbilstošiem dalībniekiem paraugprakses apmaiņas nolūkos, kā arī, lai izjauktu cilvēku tirdzniecības starptautisko tīklu darbību; atkārtoti uzsver nepieciešamību visām ES dalībvalstīm īstenot ES direktīvu 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību⁽¹⁾ un Stratēģiju cilvēku tirdzniecības izskaušanai 2012.–2016. gadā⁽²⁾;

72. atgādina, ka 2014. gadā klimatisko apstākļu izraisītu katastrofu rezultātā ir pārvietoti 17,5 miljoni cilvēku; atgādina, ka minētā pārvietošana attiecas galvenokārt uz dienvidu reģioniem, kuri ir visvairāk pakļauti klimata pārmaiņu izraisītajām sekām; šajā ziņā uzsver, ka 85 % minēto pārvietošanas gadījumu notikuši jaunattīstības valstīs un tiem galvenokārt ir iekšējs vai reģionāls raksturs; atgādina, ka Tūkstošgades attīstības mērķu ietvaros ES dalībvalstis ir apņēmušas finansēt attīstības palīdzību 0,7 % apmērā no IKP;

73. pieprasa ES aktīvi piedalīties debatēs par terminu "klimata bēglis", tostarp par tā iespējamo juridisko definīciju starptautiskajās tiesībās vai jebkurā juridiski saistošā starptautiskā nolīgumā;

74. atkārtoti aicina ES izstrādāt kopēju nostāju par bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, kurā būtu apliecinātas cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības un kurā būtu jārisina tādi jautājumi kā tiesiskais regulējums, samērība, atbildība, civiliedzīvotāju aizsardzība un pārredzamība; vēlreiz mudina, lai ES aizliegtu tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kas ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka piedalīšanās; aicina ES noraidīt un aizliegt ārpustiesas un mērķtiecīgu nogalināšanu un apņemties veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar valsts un starptautiskajām juridiskajām saistībām, ja ir pamats domāt, ka kāda persona vai organizācija to jurisdikcijā varētu būt saistīta ar nelikumīgu mērķtiecīgu nogalināšanu ārvalstīs;

Starptautiskie kultūras un sporta pasākumi un cilvēktiesības

75. pauž nopietnas bažas par to, ka dažus nozīmīgus sporta pasākumus rīko autoritāras valstis, kurās tiek pieļauti nopietni cilvēktiesību un pamattiesību pārkāpumi; uzsver nepieciešamību rīkot sabiedrības informēšanas kampaņas par nepieciešamību nodrošināt cilvēktiesību noteikumu ievērošanu attiecībā uz sporta pasākumiem, tostarp novērst piespiedu prostitūcijas un cilvēku tirdzniecības problēmu; aicina ES un dalībvalstis sadarboties ar UNHRC un citiem daudzpusējiem forumiem, kā arī ar valstu sporta federācijām, uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai nodrošinātu cilvēktiesību pilnīgu ievērošanu šajos pasākumos, tostarp cilvēktiesību ievērošanu nosakot par vienu no svarīgākajiem kritērijiem, piešķirot nozīmīgāko starptautisko sporta pasākumu rīkošanas tiesības; šajā sakarā īpašu uzmanību pievērš gaidāmajam FIFA Pasaules kausam Krievijā 2018. gadā un Katarā 2022. gadā, kā arī Olimpiskajām Spēlēm Pekinā 2022. gadā;

⁽¹⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/eu_strategy_towards_the_eradication_of_trafficking_in_human_beings_2012-2016_1.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra*ES darbība daudzpusējās organizācijās*

76. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu ES stingrajai apņēmībai veicināt cilvēktiesību un demokrātijas principus, saskaņā ar LES 21. un 220. pantu sadarbojoties ar ANO struktūrām un tās specializētajām aģentūrām, Eiropas Padomi, EDSO un ESAO; tādēļ atzinīgi vērtē ilgtspējīgas attīstības mērķu pieņemšanu;

77. turklāt atkārtoti pauž viedokli, ka ES ir svarīgi aktīvi un saskaņoti iesaistīties visos ANO cilvēktiesību mehānismos, jo īpaši ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā un ANO Cilvēktiesību padomē; atzinīgi vērtē EĀDD, ES delegāciju Ņujorkā un Ženēvā un dalībvalstu centienus palielināt ES saskaņotību cilvēktiesību jautājumos ANO līmenī; mudina ES palielināt pūliņus, lai tiktu sadzirdēts tās viedoklis, tostarp paplašinot starpreģionālo iniciatīvu izmantošanu, līdzsponsorēšanu, un uzņemties vadību, atbalstot rezolūcijas;

78. aicina ievērot Rietumsahāras iedzīvotāju pamattiesības, tostarp biedrošanās un vārda brīvību un pulcēšanās tiesības; prasa atbrīvot visus sahravi politiešlodzītus; prasa atvērt Rietumsahāras teritoriju Parlamenta deputātiem, neatkarīgajiem novērotājiem, NVO un preseī; mudina Apvienoto Nāciju Organizāciju sniegt MINURSO misijai pilnvaras cilvēktiesību jomā, kas būtu līdzvērtīgas tām, kuras ir visām citām ANO miera uzturēšanas misijām visā pasaulē; atbalsta taisnīgu un noturīgu Rietumsahāras konflikta risinājumu, pamatojoties uz sahravi pašnoteikšanās tiesībām saskaņā ar attiecīgajām ANO rezolūcijām;

79. atgādina par to, cik svarīgi ir saglabāt institucionalizēto praksi nosūtīt Parlamenta delegāciju uz ANO Ģenerālo asambleju; atzinīgi vērtē šīs prakses atjaunošanu 2015. gadā, nosūtot delegāciju uz ANO Cilvēktiesību padomes 28. sesiju;

80. uzsver, ka ANO Cilvēktiesību padomes uzticamības un leģitimitātes stiprināšanai visiem tās locekļiem ir jāievēro paši augstākie cilvēktiesību standarti un jāievēro saistības cilvēktiesību jomā; uzskata, ka cilvēktiesības ir jāveicina, jāattīsta un jānostiprina visos starptautiskajos forumos; aicina Komisiju publiski ziņot par visiem pasākumiem un darbībām, ko tā veic cilvēktiesību veicināšanas jomā, un palielināt atbildību par cilvēktiesību ievērošanu un starptautisko organizāciju, piemēram, PTO un Pasaules bankas (*BIRD, IFC, MIGA*) saistības;

81. atkārtoti pauž stingru apņemšanos izbeigt nesodāmību par pašiem nopietnākajiem noziegumiem, kas skar starptautisko sabiedrību, un panākt taisnīgumu personām, kuras cietušas no kara noziegumiem, noziegumiem pret cilvēci un genocīda, un tādēļ atkārtoti pauž stingru atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai (*ICC*); uzskata par nožēlojamu to, ka 2014. gadā neviena valsts neratificēja Romas Statūtus; uzsver pienākumu izbeigt nesodāmību un nodot kriminālvajāšanai personas, kuras ir atbildīgas par genocīdu, noziegumiem pret cilvēci un kara noziegumiem, tostarp saistībā ar seksuālu vardarbību; pauž nopietnas bažas par to, ka vairāki aresta orderi joprojām nav izpildīti; mudina, lai ES turpinātu stingru diplomātisko un politisko atbalstu attiecību stiprināšanai un paplašināšanai starp Starptautisko Krimināltiesu un Apvienoto Nāciju Organizāciju, jo īpaši ANO Drošības padomē, kā arī divpusējās attiecībās un visos citos forumos; aicina Eiropas Savienību, tostarp tās delegācijas, kā arī dalībvalstis, palielināt centienus un vairāk veicināt Romas Statūtu universālumu un to ratifikāciju un efektīvu īstenošanu; aicina dalībvalstis nodrošināt Starptautisko Krimināltiesu ar vajadzīgajiem resursiem un sniegt lielāku būtiski nepieciešamo atbalstu starptautiskajai krimināltiesību sistēmai, izmantojot, piemēram, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (*EIDHR*); aicina efektīvi īstenot 2013. gada ES instrumentu kopumu attiecībā uz papildināmību attiecībās starp starptautisko un valstu tiesu sistēmām;

82. aicina ES un dalībvalstis aktīvi atbalstīt Starptautisko Krimināltiesu un piemērot tās lēmumus visu veidu dialogos ar trešām valstīm;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Cilvēktiesību ievērošanas veicināšana pasaulē*Domas, apziņas un reliģijas vai ticības brīvības*

83. atgādina, ka domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvības ir cilvēka pamattiesības, kas atzītas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un ko garantē arī ANO Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pants; atgādina arī šo brīvību savstarpējo saistību ar citām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, ietverot tiesības ticēt vai neticēt, brīvību paust kā ticību tā neticību vai ateista pārliecību, kā arī tiesības pieņemt, mainīt un pamest vai atgriezties pie ticības pēc paša izvēles; pauž bažas par to, ka dažas valstis joprojām neievēro ANO standartus un piemēro valsts represijas, kas var ietvert fizisku sodu, cietumsodu, nesamērīgu naudassodu un pat nāvessodu, pārkāpjot tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību; pauž bažas par pieaugušo reliģijas vai ticības minoritāšu vajāšanu, tostarp kristiešu kopienu vajāšanu, kā arī prettiesiska kaitējuma nodarīšanu viņu pulcēšanās vietās;

84. aicina ES un dalībvalstis, sadarbojoties ar trešām valstīm, pastiprināt centienus veicināt visu veidu reliģiskās diskriminācijas izskaušanu un dialogu starp reliģijām; prasa veikt konkrētus pasākumus, lai aizsargātu reliģiskās minoritātes, neticīgos, atkritējus un ateistus, kuri ir cietuši no tiesību aktu par zaimošanu piemērošanas, un aicina ES un dalībvalstis iesaistīties šādu tiesību aktu atcelšanā; atzinīgi vērtē ES apņemšanos starptautiskos forumos veicināt reliģijas vai ticības brīvību, tostarp atbalstīt ANO īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos mandātu; pilnībā atbalsta ES praksi uzņemties vadību par tematiskām rezolūcijām ANO Cilvēktiesību padomē un ANO Ģenerālajā asamblejā attiecībā uz reliģijas un ticības brīvību; prasa konkrētu rīcību un pasākumus, lai efektīvi īstenotu un uzlabotu ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību; uzskata, ka saskaņā ar LESD 17. pantu ir jāveic pasākumi gan starptautiskos, gan reģionālos forumos, uzturot atklātu, pārredzamu un regulāru dialogu ar reliģiskām apvienībām un kopienām, tostarp izmantojot ES delegācijas; tāpat pievērš uzmanību nepieciešamībai nodrošināt sistemātisku un konsekventu ES personāla apmācību galvenajā mītnē un delegācijās;

ES pasākumi pret nāvessodu

85. atzinīgi vērtē PV/AP un Eiropas Padomes ģenerālsēkretāra 2014. gada oktobra kopīgo deklarāciju⁽¹⁾, kurā atkārtoti apstiprināti viņu stingrie un bezierunu iebildumi pret nāvessodu jebkādos gadījumos un jebkādos apstākļos; joprojām uzskata, ka nāvessoda atcelšanai visā pasaulē jābūt vienam no ES galvenajiem mērķiem cilvēktiesību jomā; norāda, ka atbalstam trešo valstu narkotiku apkaršanas politikai būtu jāparedz nāvessoda atcelšana par noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar narkotikām; prasa ES un dalībvalstīm 6. Pasaules kongresā pret nāvessodu, kas notiks 2016. gada jūnijā Oslo (Norvēģija), skaidri iestāties pret nāvessodu, lai pastiprinātu centienus panākt nāvessoda atcelšanu, un atbalstīt informēšanas kampaņas par šo jautājumu;

86. pauž bažas par visā pasaulē pieaugušo uz nāvi notiesājošo spriedumu un izpildīto nāvessodu skaitu; izsaka dziļu nožēlu par to, ka dažu trešo valstu tiesību aktos joprojām ir paredzēta nāvessoda piespriešana; izsaka nožēlu par to, ka pēc divu gadu pārtraukuma Baltkrievijā ir atsākta nāvessodu izpilde; tādēļ atkārtoti aicina ES turpināt uzlabot Baltkrievijai īstenot moratoriju nāvessoda piemērošanai, kā rezultātā nāvessods būtu jāatceļ; norāda, ka 8 valstīs tiesību akti paredz nāvessodu par homoseksualitāti;

87. mudina EĀDD, Komisiju un dalībvalstis sniegt norādes attiecībā uz vispusīgu un efektīvu Eiropas nāvessodu politiku saistībā ar vairākiem desmitiem ES dalībvalstu valstspiederīgo, kam piemērots nāvessods trešās valstīs, šajā politikā paredzot spēcīgus un uzlabotus mehānismus attiecībā uz identificēšanu, juridiskās palīdzības sniegšanu un diplomātisko pārstāvniecību;

88. aicina ES turpināt sadarboties ar valstīm, kas saglabājušas nāvessodu, un izmantot visus diplomātiskos un sadarbības līdzekļus, lai panāktu nāvessoda atcelšanu; turklāt atkārtoti aicina ES turpināt uzraudzīt apstākļus, kādos soda ar nāvi valstīs, kurās joprojām var piespriest nāvessodu;

⁽¹⁾ <http://www.coe.int/en/web/portal/10-october-against-death-penalty>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Cīņa pret spīdzināšanu un nežēlīgu izturēšanos

89. uzskata — ņemot vērā to, ka ir atzīmēta ANO Konvencijas pret spīdzināšanu pieņemšanas 30. gadadienu un spīdzināšana un nežēlīga izturēšanās joprojām visā pasaulē turpinās, ES vajadzētu pastiprināt centienus, lai šos nopietnos cilvēktiesību pārkāpumus izskaustu; uzsver to, ka pret mazāk aizsargātām sabiedrības grupām, piemēram, bērniem un sievietēm, vai etniskām, lingvistiskām un reliģiskām minoritātēm, biežāk tiek vērsta spīdzināšana vai nežēlīga izturēšanās pagaidu izmitināšanas centros, tādēļ tām jāvelta īpaša uzmanība; tāpēc mudina EĀDD un PV/AP aktīvāk iesaistīties cīņā pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu, izmantojot diplomātiskos centienus un sistemātiskāku publisko nostāju un atspoguļojot tās vērtības un principus, ko ES ir apņēmusies aizsargāt; iesaka EĀDD, ES delegācijām un dalībvalstīm pilnā apmērā izmantot visus tādos pašreizējos instrumentus kā ES pamatnostādnes par spīdzināšanu⁽¹⁾; iesaka šajā sakarībā nepārtraukti uzlabot eksporta kontroles mehānismus attiecībā uz medicīnas preparātiem, ko var izmantot nāvessoda izpildei vai spīdzināšanai, tostarp mērķtiecīgi izstrādātu galapatēriņa klauzulu, ar kuras palīdzību varētu aizkavēt vai apturēt tādu ar drošību saistītu objektu pārsūtīšanu, kuriem nepārprotami nav cita praktiska lietojuma, kā vien nāvessoda izpilde vai spīdzināšana;

90. uzsver, ka ir valstis, kuras nav veikušas pasākumus, lai risinātu steidzamo vajadzību izstrādāt resursiem nodrošinātus rīcības plānus apstākļu uzlabošanai cietumos; norāda, ka ir panākts tikai neliels progress procesā, kura mērķis ir nodrošināt cietumu atbilstību starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un aizsargāt ieslodzīto tiesības uz dzīvību, fizisku neaizskaramību un cilvēcisku cieņu; uzsver vajadzību uzlabot apstākļus ieslodzījuma vietās, lai ievērotu cilvēktiesības un aizturēto personu tiesības netikt pakļautām necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai;

Diskriminācija

91. uzsver, ka ar sociālajiem, reliģiskajiem vai kultūras uzskatiem un tradīcijām nekādos apstākļos nav attaisnojama nekāda diskriminācija, vardarbības izpausmes, ar atriebību motivēti sodi, spīdzināšana, sieviešu un meiteņu seksuāla izmantošana, dzimumorgānu kropļošana, laulības ar bērniem un piespiedu laulības, sieviešu tirdzniecība, diskriminācija un sociālā atstumtība sociālā stāvokļa vai izcelsmes dēļ vai vardarbība ģimenē;

92. stingri nosoda visu veidu diskrimināciju, tostarp diskrimināciju, pamatojoties uz rasi, ādas krāsu, dzimumu, seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti, valodu, kultūru, reliģiju vai ticību, sociālo izcelšanos, kastu, dzimšanu, vecumu, invaliditāti vai jebkuru citu statusu; mudina ES pastiprināt centienus cilvēktiesību un politiskos dialogos, ES delegāciju un publiskās diplomātijas darbībā, lai izskaustu visu veidu diskrimināciju, rasismu un ksenofobiju; turklāt mudina ES arī turpmāk veicināt visu to ANO konvenciju ratificēšanu un pilnīgu īstenošanu, kas vērstas uz šo problēmu risināšanu, piemēram, Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu un ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;

LGBTI personu tiesības

93. uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir jāturpina centieni uzlabot lesbiešu, geju, biseksuāļu, transseksuāļu un interseksuāļu (LGBTI) tiesību ievērošanu saskaņā ar ES Pamatnostādnēm par šo jautājumu⁽²⁾; iesaka īstenot šīs pamatnostādnes, tostarp nodrošinot ES personāla trešās valstīs apmācību; pauž nožēlu, ka 75 valstīs homoseksualisms joprojām tiek uzskatīts par kriminālnozieģumu, tostarp astoņās par to ir paredzēts nāvessods, un uzskata, ka vardarbība pret personām saistībā ar viņu seksuālo orientāciju nedrīkst palikt nesodīta; atbalsta ANO augstā cilvēktiesību komisāra nepārtraukto darbu šo diskriminējošo likumu apkarošanā, kā arī citu ANO struktūru darbu; pauž bažas par LGBTI cilvēktiesību aizstāvju pamatbrīvību ierobežojumiem un aicina ES palielināt atbalstu tiem; norāda, ka LGBTI personu pamattiesības drīzāk tiek ievērotas tad, ja šīm personām ir iespējas attiecības legalizēt, piemēram, reģistrēt partnerību vai laulību;

94. uzsver, ka minoritāšu kopienām trešās valstīs ir īpašas vajadzības un ka jāveicina to pilnīga vienlīdzība visās ekonomikās, sociālās, politiskās un kultūras dzīves jomās;

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/TortureGuidelines.pdf>

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/foraff/137584.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Kastu diskriminācija

95. ar lielām bažām norāda uz kastu diskriminācijas izplatību un sekām un ilgstošajiem šāda veida cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp liegumu piekļūt tiesu sistēmai vai nodarbinātībai, ilgstošu segregāciju, nabadzību un stigmatizāciju; aicina pieņemt ES instrumentu kastu diskriminācijas novēršanai un izskaušanai; iesaka integrēt šo jautājumu EĀDD un Komisijas pamatnostādnēs un rīcības plānos, jo īpaši saistībā ar ES cīņu pret jebkādu diskrimināciju, kā arī centienos apkarot pret sievietēm un meitenēm vērstu vardarbību un jebkādu pret tām vērstu diskrimināciju;

Personu ar invaliditāti tiesības

96. atzinīgi vērtē ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām ratificēšanu; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi to efektīvi īstenot gan dalībvalstīs, gan ES iestādēs; īpaši uzsver nepieciešamību ticami integrēt vispārējās pieejamības principu un visas personu ar invaliditāti tiesības attiecīgajās ES politikas jomās, tostarp attīstības sadarbības jomā, un uzsver šā jautājuma preskriptīvo un horizontālo raksturu;

97. mudina PV/AP turpināt atbalstīt ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām ratificēšanas un ieviešanas procesu valstīs, kuras to vēl nav ratificējušas un ieviešušas;

98. atgādina, ka starptautiskā sabiedrība par prioritāti ir atzinusi sieviešu ar invaliditāti stāvokli; atgādina par ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja secinājumiem, kuros norādīts, ka politikas virzieni un programmas, lai novērstu vardarbību pret sievietēm un meitenēm ar invaliditāti, būtu jāizstrādā ciešā sadarbībā ar šādām personām, atzīstot viņu autonomiju, un ar invalīdu organizācijām; uzsver, ka ir nepieciešama iestāžu veikta pārraudzība un aprūpētāju regulāras apmācības; aicina ES iekļaut cīņu pret diskrimināciju invaliditātes dēļ savā ārējā darbībā, sadarbības un attīstības palīdzības politikā, tostarp Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentā (EIDHR);

Sieviešu un meiteņu tiesības

99. atgādina, ka 2014. gada Saharova balva tika piešķirta Dr. *Denis Mukwege* par viņa apņēmīgo darbu ar seksuālās vardarbības upuriem un pastāvīgu sieviešu un meiteņu tiesību veicināšanu, tādējādi vairojot izpratni par vardarbības un seksuālās kropļošanas izmantošanu pret sievietēm, meitenēm un bērniem kā karadarbības taktiku; stingri nosoda visu veidu ļaunprātīgu izmantošanu un vardarbību pret sievietēm, meitenēm un bērniem, jo īpaši seksuālās vardarbības izmantošanu kā kara ieroci, kā arī sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, bērnu, agrīnas un piespiedu laulības, seksuālo vardarbību, izvarošanu laulībā un citus kaitīgu tradicionālo darbību veidus; uzsver, ka sievietēm, meitenēm un bērniem, kas tikuši pakļauti vardarbībai konfliktu zonās, ir jānodrošina veselības un psiholoģiskās aprūpes pieejamība; šajā sakarībā pieņem zināšanai PV/AP vēstuli par humānās palīdzības politiku, jo īpaši seksuālās vardarbības novēršanu un sieviešu nodrošināšanu ar pienācīgu atbalstu un piekļuvi veselības un psiholoģiskai aprūpei izvarošanas gadījumā konfliktu zonās; aicina visas Eiropas Padomes dalībvalstis parakstīt un ratificēt Stambulas konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu;

100. uzsver, ka EĀDD ir nepieciešama paraugprakses apmaiņa, lai cīnītos par piekļuvi tiesiskumam ar seksuālu vardarbību saistītos noziegumos cietušajiem; stingri nosoda tiesiskuma nepieejamību sievietēm trešās valstīs un īpaši gadījumos, kad viņas ir cietušas ar dzimuma vardarbību saistītos noziegumos; aicina Komisiju aktīvi iesaistīties kriminālvajāšanā par šādiem noziegumiem trešās valstīs un dažos gadījumos dalībvalstīs; mudina Komisiju sadarboties ar EĀDD, lai uzlabotu atbalstu ar dzimumu saistītas vardarbības upuriem, iekļaut jautājumus par dzimuma vardarbību ES humānās palīdzības darbībās un noteikt par prioritāti tās ES humānās palīdzības darbības, kas vērstas pret dzimuma vardarbību un seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos; atzinīgi vērtē ES apņemšanos veikt pēcpasākumus 2014. gada jūnijā Londonā notikušajam Vispasaules samitam par seksuālās vardarbības izbeigšanu konfliktu laikā, un tādēļ mudina Komisiju konkrēti rīkoties;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

101. pauž nožēlu par to, ka nav preventīvas politikas attiecībā uz dzimuma vardarbību, cietušo atbalsta trūkumu un likumpārkāpēju augsto nesodāmības līmeni daudzās valstīs; prasa EĀDD veikt paraugprakses apmaiņu ar trešām valstīm par likumdošanas procedūram un apmācības programmām policijas, tiesu iestāžu un civildienesta darbiniekiem; mudina ES atbalstīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas aizsargā cilvēktiesības un veicina dzimumu līdztiesību trešās valstīs, un cieši sadarboties ar starptautiskām organizācijām, kas darbojas dzimumu līdztiesības jomā, piemēram, Starptautisko darba organizāciju (ILO), ESAO, ANO un Āfrikas Savienību, lai radītu sinerģiju un veicinātu iespēju nodrošināšanu sievietēm;

102. pauž dziļas bažas par daudzviet pasaulē ar dzimumu saistītās vardarbības pieaugumu un feminicīda pieaugumu Latīņamerikā, kas notiek saistībā ar vispārēju vardarbību un strukturālu diskrimināciju; stingri nosoda visu veidu dzimuma vardarbību un šausmīgos feminicīda noziegumus, kā arī valdošo nesodāmību par šiem noziegumiem, kas var vēl vairāk veicināt vardarbību un slepkavības;

103. pauž dziļas bažas par iespējamiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas skar sievietes un meitenes bēgļu nometnēs Tuvajos Austrumos un Āfrikā, tostarp par zināmajiem seksuālas vardarbības un nevienlīdzīgas attieksmes gadījumiem pret sievietēm un meitenēm; prasa EĀDD atbalstīt stingrākus noteikumus un labu praksi trešās valstīs, lai izbeigtu nevienlīdzību starp bēgļiem neatkarīgi no dzimuma;

104. pauž nožēlu par to, ka pusei pasaules iedzīvotāju ir jāsaskaras ar diskrimināciju darba samaksas dēļ un ka kopumā sievietes pelna 60–90 % no vīriešu vidējiem ienākumiem;

105. aicina Komisiju, EĀDD un PV/AP turpināt veicināt sieviešu un meiteņu līdzdalību politiskajā un ekonomiskajā dzīvē, iekļaujot dzimumu līdztiesības principu visās ārpolitikas jomās un programmās, tostarp izmantojot strukturētus dialogus ar trešām valstīm, publiski izvirzot ar dzimumu saistītus jautājumus un šim nolūkam nodrošinot pietiekamus resursus; atzinīgi vērtē jauno satvaru attiecībā uz dzimumu līdztiesību un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm laikposmā no 2016. līdz 2020. gadam⁽¹⁾; uzsver, ka uzmanībai galvenokārt jābūt vērstai horizontālajam pilāram, kura mērķis ir panākt Komisijas un EĀDD Eiropas Savienības saistību labāku izpildi sieviešu un meiteņu tiesību stiprināšanā, izmantojot ārējās attiecības;

106. pauž nožēlu par to, ka šajā politikā nav iekļauti dzimumu līdztiesības jautājumi; atgādina, ka sievietes un vīrieši ir vienlīdzīgi, un abu dzimumu cilvēkiem jābūt vienādām politiskām tiesībām un pilsoniskām brīvībām, un tāpēc pauž nožēlu, ka sievietes nav pietiekami pārstāvētas ekonomisku, sociālu un politisku lēmumu pieņemšanā; uzsver efektīvu aizsardzības mehānismu nepieciešamību sievietēm cilvēktiesību aizstāvēm; iesaka ieviest kvotu sistēmu, lai radītu iespēju veicināt sieviešu — galvenokārt kandidātu statusā — līdzdalību politiskajās struktūrās un demokrātiskajā procesā;

107. aicina ES turpināt atbalstīt sieviešu ekonomiskās, sociālās un politiskās ietekmes palielināšanu kā līdzekli, kas sekmētu viņu iespējas pienācīgi izmantot tiesības un pamatbrīvības, un piešķirt vislielāko nozīmi meiteņu piekļuvei kvalitatīvai izglītībai, tostarp arī meitenēm no pašām nabadzīgākajām un sabiedrības visvairāk atstumtajām kopienām; aicina atbalstīt profesionālās izglītības iespējas sievietēm, plašāku profesionālo apmācību nodrošinot eksakto zinātņu un tehnikas jomā, izveidot dzimumu līdztiesības apmācību programmas izglītības nozares speciālistiem trešās valstīs un veikt pasākumus, lai novērstu stereotipu izplatīšanu, izmantojot izglītojošus materiālus; mudina ES iekļaut šo prioritāti visos tās diplomātiskās, tirdzniecības un attīstības sadarbības pasākumos;

108. uzsver izglītības turpināšanas nepieciešamību meitenēm bēgļu nometnēs, konfliktu zonās un apgabalos, kuros ir galēja nabadzība vai tādi ekstrēmi vides apstākļi kā sausums un plūdi;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5690_en.pdf

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

109. mudina ES arī turpmāk iekļaut atbalstu sievietēm un meitenēm KDAP operācijās un ANO miera uzturēšanas struktūrās un turpināt centienus, lai īstenotu un stiprinātu ANO Drošības padomes Rezolūcijā 1325(2000)⁽¹⁾ un 1820(2008)⁽²⁾ noteikto attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību; šajā saistībā aicina ES starptautiskā līmenī atzīt pievienoto vērtību, ko sniedz sieviešu līdzdalība konfliktu nepieļaušanā un novēršanā, kā arī miera uzturēšanas operācijās, humānajā palīdzībā, konflikta radīto sekū likvidēšanā un pārejas uz demokrātiju procesos, kas ved uz ilgstošiem un stabiliem politiskiem risinājumiem; uzsver arī to, cik svarīgi ir nodrošināt visu cilvēktiesību ievērošanu attiecībā uz sievietēm un veicināt viņu iespējas, tostarp izmantojot programmu laikposmam pēc 2015. gada un atbalstu Pekinas rīcības platformai un Stambulas Konvencijas īstenošanai; atzinīgi vērtē ES atbalstu ANO rezolūcijām par dzimumu jautājumiem, it sevišķi par vārda un uzskatu brīvības nozīmi iespēju nodrošināšanā sievietēm; atzinīgi vērtē ANO Sieviešu statusa komisijas 59. sesijā pieņemtos secinājumus⁽³⁾;

110. aicina Komisiju sistemātiski iekļaut konkrētus pasākumus, lai uzlabotu sieviešu līdzdalību vēlēšanu procesos visās ES vēlēšanu novērošanas misijās saskaņā ar ES pamatnostādņēm šajā jomā, ņemot vērā vecāko vēlēšanu ekspertu seminārā Briselē 2014. gada aprīlī izdarītos secinājumus un iepriekšējās misijās gūto pieredzi;

111. atzinīgi vērtē EĀDD centienus trešās valstīs aktīvāk īstenot pienākumus un saistības attiecībā uz sieviešu tiesībām saskaņā ar Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu, Pekinas Rīcības platformu un Kairas deklarāciju par iedzīvotājiem un attīstību saistībā ar attīstības programmu laikposmam pēc 2015. gada;

112. uzsver, ka ir svarīgi nemazināt Pekinas rīcības platformas *acquis* nozīmi attiecībā uz piekļuvi izglītībai un veselības aprūpei kā cilvēka pamattiesībām un attiecībā uz seksuālās un reproduktīvās veselības tiesību aizsardzību; uzsver, ka seksuālās un reproduktīvās veselības un tiesību un piekļuves attiecīgajiem pakalpojumiem vispārēja ievērošana veicina mātes un bērna mirstības samazināšanos; norāda, ka ģimenes plānošana, mātes veselība, viegla piekļuve kontracepcijai un iespēja abortu veikt drošos apstākļos ir sieviešu dzīvības glābšanas svarīgi elementi un izvarošanas gadījumā palīdz tās upuriem atsākt normālu dzīvi; uzsver nepieciešamību šos politikas virzienus noteikt par prioritāti attīstības sadarbībā ar trešām valstīm;

113. uzskata nepilngadīgu personu laulības par cilvēku pamattiesību pārkāpumiem, kas skar visus šādu meiteņu dzīves aspektus, apdraudot viņu izglītības iespējas un tādējādi ierobežojot nākotnes izredzes, apdraudot veselību un palielinot risku ciest no vardarbības un ļaunprātīgas izmantošanas;

114. ar dziļām bažām norāda, ka kopš 1980. gadiem satraucošā apjomā ir palielinājies ar "kataloga līgavām" noslēgto laulību skaits; ar bažām norāda, ka ir dokumentēti daudzi gadījumi, kad notiek uzbrukumi sievietēm vai viņas tiek nogalinātas pēc tam, kad bijušas apprecējušās kā "kataloga līgavas"; pauž nožēlu par to, ka "kataloga līgavu" tīmekļa vietnēs ir daudz nepilngadīgu meiteņu, un uzsver, ka bērnu seksuāla izmantošana ir jāuzskata par bērnu ļaunprātīgu izmantošanu;

115. nosoda bērna iznēsāšanu, ko veic surogātmāte, kā praksi, kas apdraud sievietes cieņu, jo tās ķermenis un reproduktīvās funkcijas tiek izmantotas kā prece; uzskata, ka intrauterīnā bērna iznēsāšana, kas ir saistīta ar reproduktīvo funkciju ekspluatāciju un cilvēka ķermeņa izmantošanu finansiāla vai cita labuma gūšanai, jo īpaši izmantojot mazāk aizsargātās sievietes jaunattīstības valstīs, ir prakse, kas ir jāaizliedz un jāuzskata par steidzami risināmu problēmu cilvēktiesību instrumentos;

Bērna tiesības

116. atkārtoti apstiprina steidzamo nepieciešamību globāli ratificēt un efektīvi īstenot ANO Konvenciju par bērna tiesībām un tās fakultatīvos protokolus; aicina visas valstis apņemties izskaust SDO Konvencijas Nr. 182 3. pantā definētos bērnu darba ļaunākos veidus, tostarp bērnu verdzību, bērnu tirdzniecību un bērnu pornogrāfiju, kā arī bērniem kaitīgu darbu, kas ietekmē bērna fizisko un psihisko veselību;

⁽¹⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325\(2000\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325(2000))

⁽²⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1820\(2008\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1820(2008))

⁽³⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=E/2015/27

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

117. atzinīgi vērtē Padomes 2014. gada decembrī pieņemtos secinājumus par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību⁽¹⁾ un aicina ES turpināt sniegt atbalstu partnervalstīm cīņā pret visu veidu vardarbību pret bērniem, tostarp pret seksuālu izmantošanu, un stiprināt to spējas aizsargāt bērnu tiesības; atzinīgi vērtē ES un UNICEF Bērna tiesību instrumentu kopuma⁽²⁾ vispārēju ieviešanu 2014. gadā; pieņem zināšanai Eiropas Padomes komisāra cilvēktiesību jautājumos 2014. gada maijā sniegto paziņojumu par interseksuālu bērnu tiesībām;

118. atkārtoti savu pieprasījumu Komisijai ierosināt visaptverošu bērna tiesību stratēģiju un rīcības plānu nākamajiem pieciem gadiem, lai par prioritāti noteiktu bērnu tiesības ES ārpolitikā, atbalstot ES centienus veicināt bērnu tiesību ieviešanu, jo īpaši veicinot bērnu nodrošinājumu ar ūdeni, sanitāriju, veselības aprūpi un izglītību, nodrošinot bruņotos grupējumus iekļautu bērnu rehabilitāciju un reintegrāciju, izskaužot bērnu darbu, spīdzināšanu, aizdomas par bērnu saikni ar ļaunajiem gariem, cilvēku tirdzniecību, laulības ar bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu, kā arī palīdzot bērniem bruņotos konfliktos un nodrošinot konfliktu zonu un bēgļu nometņu bērniem izglītības iespējas; aicina PV/AP reizi gadā ziņot Parlamentam par sasniegtajiem rezultātiem attiecībā uz ES ārējo darbību, kas ir vērsta uz bērna tiesību aizsardzību; atzinīgi vērtē kampaņu "Bērni, nevis kareivji" un aicina ES un dalībvalstis pastiprināt atbalstu, lai līdz 2016. gadam sasniegtu mērķi izbeigt valdību bruņoto spēku īstenoto bērnu vervēšanu un izmantošanu konfliktos;

119. atzinīgi vērtē ES sadarbību ar UNICEF, kuras rezultātā ir izstrādāts instrumentu kopums bērna tiesību integrēšanai attīstības sadarbībā un nodrošināts atbalsts galveno Tūkstošgades attīstības mērķu un bērnu aizsardzības programmu īstenošanai saistībā ar bērnu tiesību izmantošanu, sevišķi reģionos ar nestabilu politisko situāciju, kā arī sadarbībā ar UNRWA;

120. atzinīgi vērtē ES aktīvo sadarbību ar vairākiem ANO īpašajiem referentiem, kas nodarbojas ar ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību jautājumiem, tostarp īpašo referentu par tiesībām uz nekaitīgu dzeramo ūdeni un sanitāriju, īpašo referentu par tiesībām uz izglītību, īpašo referentu par tiesībām uz pārtiku, īpašo referentu galējas nabadzības un cilvēktiesību jautājumos un īpašo referentu par pienācīgiem mājokļiem; atzinīgi vērtē ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību nostiprināšanu Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta daudzgadu indikatīvajā programmā 2014.–2017. gadam, kuras mērķis *inter alia* ir nostiprināt arod biedrības, labāka informētība algu jautājumos, zemes mantojuma aizsardzība, sociālās integrācijas veicināšana, izmantojot ekonomisko ietekmi un samazinot ekonomisko diskrimināciju un vardarbību darbā;

Demokrātijas stiprināšana pasaulē

121. uzsver ES apņemšanos atbalstīt un sekmēt cilvēktiesību ieviešanu un demokrātijas vērtības attiecībās ar citām pasaules daļām; atgādina, ka demokrātiskus režīmus līdztekus citiem aspektiem raksturo cita starpā ne tikai brīvas un taisnīgas vēlēšanas, bet arī vārda, preses un biedrošanās brīvība, tiesiskums un pārskatatbildība, tiesu varas neatkarība un objektīvas pārvaldības iestādes; uzsver, ka demokrātija un cilvēktiesības ir savstarpēji cieši saistītas un viena otru pastiprinoši jēdzieni, kas atgādināts Padomes 2009. gada 18. novembra secinājumos par demokrātijas atbalstu ES ārējās attiecībās; atzinīgi vērtē to, ka jaunajā rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju pastiprināta uzmanība ir pievērsta demokrātijas atbalsta pasākumiem;

Vārda brīvības aizstāvība un pilsoniskās sabiedrības stiprināšana

122. atgādina, ka vārda brīvība ir būtisks jebkuras demokrātiskas sabiedrības elements, jo tā veicina plurālisma kultūru, kas ļauj pilsoniskajai sabiedrībai un iedzīvotājiem prasīt atbildību no savas valsts valdības un lēmumu pieņēmējiem un atbalsta tiesiskuma ieviešanu; tāpēc mudina ES pastiprināt centienus, lai veicinātu vārda brīvību, izmantojot ārpolitiku un tās instrumentus;

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=EN&f=ST%2015559%202014%20INIT>

⁽²⁾ <http://www.unicef.org/eu/crtoolkit/downloads/Child-Rights-Toolkit-Web-Links.pdf>

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

123. atkārtoti aicina ES un dalībvalstis uzlabot visu veidu ierobežojumu monitoringu attiecībā uz vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļiem trešās valstīs un ātri un sistemātiski nosodīt šādus ierobežojumus, pat ja tos izmanto, aizbildinoties ar tādiem likumīgiem mērķiem kā terorisma novēršana, valsts drošība vai tiesībsardzība; uzsver, ka svarīgi ir nodrošināt ES pamatnostādņu par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē efektīvu īstenošanu un regulāri uzraudzīt to ietekmi; atgādina par ES mērķi nodrošināt un aizsargāt nediskriminējošu piekļuvi informācijai un vārda brīvībai visām personām gan tiešsaistē, gan bezsaistē;

124. uzskata, ka, pēc iespējas uzlabojot informācijas pieejamību, informācijas un komunikācijas tehnoloģijas (IKT) sniedz iespējas veicināt cilvēktiesības, demokrātisku praksi un sociālo un ekonomisko attīstību; turklāt uzsver IKT devumu pilsoniskās sabiedrības kustību centienos, jo īpaši valstīs, kurās valda nedemokrātiski režīmi; pauž bažas par to, kā IKT izmanto daži autoritārie režīmi, arvien vairāk apdraudot cilvēktiesības un demokrātijas aizstāvjus; uzsver nepieciešamību sniegt lielāku atbalstu jomām, kas veicina plašsaziņas līdzekļu brīvību, aizsargājot neatkarīgus žurnālistus un blogerus, samazinot digitālās atšķirības un sekmējot neierobežotu piekļuvi informācijai; aicina Komisiju saistībā ar ES eksporta kontroles sistēmas pārskatīšanu īpašu uzmanību pievērst divējāda lietojuma preču cilvēktiesību aspektiem;

ES atbalsts cilvēktiesību aizstāvjiem

125. pauž nožēlu par to, ka visā pasaulē notiek arvien vairāk uzbrukumi pilsoniskajai sabiedrībai, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem; pauž nopietnas bažas par to, ka arvien vairākās valstīs, piemēram, Krievijā un dažās Centrālāzijas valstīs, tiek pieņemti stingri likumi, lai apturētu NVO aktīvistu darbību, ierobežojot viņu piekļuvi ārvalstu finansējumam un ieviešot apgrūtinātas atskaitīšanās prasības un nopietnus naudasodus par to neievērošanu; atgādina, ka pulcēšanās un biedrošanās brīvība ir būtiski svarīgi demokrātiskas, atvērtas un iecietīgas sabiedrības elementi; aicina no jauna īstenot centienus stāties pret ierobežojumiem un iebiedēšanai, ar ko saskaras personas, kuras strādā pilsoniskās sabiedrības organizācijās, un aicina ES rādīt piemēru tiesību aizsargāšanā un veicināšanā;

126. atzinīgi vērtē to, ka jaunajā rīcības plānā PV/AP atkārtoti apstiprina ES apņemšanos nostiprināt vietējos dalībniekus un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, un uzsver, ka, ņemot vērā pilsoniskās sabiedrības ietekmes ievērojamo sarukumu, tai, tostarp cilvēktiesību aizstāvjiem, ir vajadzīga lielāka ES uzmanība un pūliņi; mudina, lai tādejādi ES un dalībvalstis izstrādātu saskaņotu un vispusīgu reakciju uz galvenajām problēmām, ar ko pilsoniskā sabiedrība, tostarp cilvēktiesību aizstāvji, saskaras visā pasaulē;

127. aicina ES un dalībvalstis pastāvīgi sekot un visos politiskā dialoga līmeņos pievērst uzmanību pulcēšanās un biedrošanās brīvības pārkāpumu gadījumiem, tostarp izmantojot dažāda veida aizliegumus un ierobežojumus attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības organizācijām un to darbību;

128. turklāt aicina ES un dalībvalstis izmantot visus pieejamos līdzekļus nolūkā sistemātiski pievērsties konkrētiem apdraudētiem cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, jo īpaši apcietinātām personām; mudina ES delegācijas un dalībvalstu diplomātisko personālu turpināt aktīvi atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus, sistemātiski sekojot tiesu procesiem, apmeklējot apcietinātos aktīvistus un izplatot paziņojumus par konkrētiem gadījumiem, kā arī kopā ar attiecīgajiem partneriem pievēršoties cilvēktiesību pārkāpumiem; uzstāj, lai augstākā līmeņa ES pārstāvji, jo īpaši PV/AP, komisāri, ES īpašie pārstāvji un dalībvalstu amatpersonas, apmeklējot valstis, kurās pret pilsonisko sabiedrību tiek vērsti spiedienu, regulāri tiktos ar cilvēktiesību aizstāvjiem;

129. atzinīgi vērtē ES atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskajai sabiedrībai visā pasaulē, izmantojot Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EIDHR) finansējumu; uzsver, cik svarīgi ir izmantot EIDHR, lai aizsargātu visvairāk apdraudētos cilvēktiesību aizstāvjus; uzsver arī, ka, atbalstot cilvēktiesību aizstāvjus, kuri pakļauti riskam, galvenokārt būtu jāņem vērā efektivitātes kritēriji un jāizvairās no pārlieku preskriptīviem nosacījumiem; aicina Komisiju, EĀDD un ES delegācijas nodrošināt, ka cilvēktiesību aizstāvjiem pieejamais finansējums tiek izmantots pareizi;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Atbalsts vēlēšanām un tiesiskuma uzlabošanai, tiesu iestāžu neatkarībai un pārvaldes iestāžu objektivitātei trešās valstīs

130. atzinīgi vērtē astoņas vēlēšanu novērošanas misijas, kā arī astoņas vēlēšanu ekspertu misijas, ko ES 2014. gadā izmantojusi visā pasaulē; atkārtoti izsaka atzinību par ES pastāvīgu atbalstu vēlēšanu procesiem un par vēlēšanu atbalsta sniegšanu un vietējo novērotāju atbalstu;

131. atgādina, ka ir svarīgi veikt atbilstošus pēcpasākumus attiecībā uz vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumiem un ieteikumiem, tādā veidā palielinot to ietekmi un stiprinot ES atbalstu demokrātijas standartiem attiecīgajās valstīs;

132. iesaka, ka ES ir jāpastiprina centieni, lai izstrādātu plašāku pieeju demokratizācijas procesiem, no kuriem brīvas un taisnīgas vēlēšanas ir tikai viens aspekts, kā palīdzēt nostiprināt demokrātiskās institūcijas un sabiedrības uzticību vēlēšanu procesiem pasaulē;

133. atzinīgi šajā sakarā vērtē otrās paaudzes demokrātijas atbalsta izmēģinājuma projektu sākšanu 2014. gadā 12 ES delegācijās pēc apņemšanās, kas izteikta Padomes 2009. gada novembra secinājumos un 2012. gada rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju; stingri uzsver šo izmēģinājuma projektu svarīgo nozīmi, lai ar ES ārpolitikas virzieniem un instrumentiem panāktu demokrātijas atbalsta lielāku saskaņotību;

134. atzinīgi vērtē apņemšanos, ko Komisija, EĀDD un dalībvalstis izteikušas jaunajā rīcības plānā par cilvēktiesībām un demokrātiju, respektīvi, ciešāk un konsekventāk sadarboties ar vēlēšanu pārvaldes struktūrām, parlamentārajām institūcijām, vietējām NVO, cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām trešās valstīs, lai veicinātu to aktīvāku iesaisti vēlēšanu pārraudzībā un norisē un to līdzdalību un tādējādi stiprinātu demokrātiskos procesus;

135. atgādina, ka pieredze un atziņas, ko Eiropas Savienība, politiķi, akadēmisko aprindu pārstāvji, plašsaziņas līdzekļi, NVO un pilsoniskā sabiedrība ir guvusi pārejas procesā uz demokrātiju, īstenojot Savienības paplašināšanās un kaimiņattiecību politikas pasākumus, varētu palīdzēt apzināt paraugpraksi, ko varētu izmantot, lai atbalstītu un nostiprinātu citus demokratizācijas procesus visā pasaulē;

136. atgādina, ka korupcija apdraud gan iespējas cilvēktiesības piemērot vienlīdzīgi, gan demokrātiskos procesus, piemēram, tiesiskumu un taisnīgu tiesvedību; atgādina arī to, ka ES ekskluzīvā kompetencē ir pienākums parakstīt ANO Pretkorupcijas konvenciju (UNCAC);

137. pauž viedokli, ka ES visās dialoga platformās ar trešām valstīm būtu jāuzsver pārredzamības un pieejamības, integritātes, pārskatatbildības un valsts lietu, valsts budžeta un valsts īpašumu pareizas pārvaldības svarīgā nozīme, kā noteikts ANO Pretkorupcijas konvencijā; uzskata, ka visi korupcijas veidi apdraud demokrātijas principus un negatīvi ietekmē sociālo un ekonomisko attīstību; aicina veikt turpmākus pasākumus pēc izteiktās prasības uzlabot Pretkorupcijas konvencijas piemērošanas uzraudzību, kā arī pienācīgi ņemt vērā ESAO ieteikumus; uzskata, ka ES būtu konsekventāk un sistemātiskāk jāatbalsta trešās valstīs korupcijas apkarošanā, nododot pieredzi un sniedzot atbalstu, lai izveidotu un konsolidētu neatkarīgas un efektīvas korupcijas apkarošanas iestādes, tostarp veicot proaktīvu sadarbību ar privāto sektoru; iesaka arī izstrādāt novatoriskus finanšu mehānismus ar mērķi stiprināt cīņu pret visu veidu korupciju; šajā sakarā pieņem zināšanai aicinājumu uzlabot finanšu pārvedumu regulējumu starptautiskā līmenī;

138. uzskata, ka ES jāpastiprina centieni veicināt tiesiskumu un tiesu iestāžu neatkarību daudzpusējā un divpusējā līmenī; mudina ES atbalstīt taisnīgas tiesas procesus visā pasaulē, palīdzot īstenot likumdošanas un institucionālo reformu procesus trešās valstīs; mudina arī ES delegācijas un dalībvalstu vēstniecības sistemātiski veikt tiesas procesu monitoringu, lai veicinātu tiesu iestāžu neatkarību;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Ar cilvēktiesībām saistītās Eiropas Parlamenta darbības uzlabošana

139. atzinīgi vērtē to, ka Delegāciju priekšsēdētāju konference sadarbībā ar Cilvēktiesību apakškomiteju ir pārskatījusi Pamatnostādnes EP parlamentu sadarbības delegācijām cilvēktiesību un demokrātijas veicināšanai; šajā saistībā iesaka regulārāk un pārredzamāk izvirzīt cilvēktiesību jautājumus, it sevišķi tos, kas ir saistīti ar Parlamenta rezolūcijās minētajiem gadījumiem, apspriešanai delegāciju apmeklējumu laikā trešās valstīs, kā arī aicina ziņot — rakstiski un, ja tas ir politiski pamatoti, ar īpašu konsultāciju starpniecību — Cilvēktiesību apakškomitejai par īstenoto rīcību;

140. uzsver nepieciešamību pastāvīgi apsvērt piemērotākos veidus, kā pēc iespējas palielināt Parlamenta rezolūciju par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma pārkāpumiem ticamību, pamanāmību un efektivitāti;

141. mudina rīkot diskusijas par dažādu Parlamentam pieejamo instrumentu, kas attiecas uz cilvēktiesību atbalstīšanu un veicināšanu, iekļaušanu vienotā stratēģijas dokumentā, kurš būtu Parlamentam jāpieņem plenārsēdē;

o

o o

142. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēdētājam, ANO Ģenerālās asamblejas 70. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram un ES delegāciju vadītājiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0471

Deitonas miera līguma 20. gadadiena

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Deitonas miera līguma 20. gadadienu (2015/2979(RSP))

(2017/C 399/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Deitonas miera līgumu, tā vispārējo satvaru un divpadsmit pielikumus,
 - ņemot vērā 2005. gada 7. jūlija ⁽¹⁾, 2009. gada 15. janvāra ⁽²⁾ un 2015. gada 9. jūlija ⁽³⁾ rezolūcijas par Srebrenicu,
 - ņemot vērā Venēcijas komisijas 2005. gada 11. marta atzinumu par Bosnijas un Hercegovinas konstitucionālo situāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā ar 1995. gada 14. decembrī parakstīto Deitonas miera līgumu tika pielikts punkts asiņainākajam karam Eiropā kopš Otrā pasaules kara;
- B. tā kā ar šo līgumu tika izbeigts karš, bet neizdevās izveidot funkcionējošu, patstāvīgu valsti un tā kā valsts institucionālā struktūru ir ārkārtīgi sarežģīta un ir izrādījusies neefektīva,
1. atgādina par Deitonas miera līguma parakstīšanas nozīmīgumu, piemin visus kara upurus Bosnijā un Hercegovinā un pauž visdziļāko līdzjūtību bojāgājušo tuviniekiem;
 2. ar nožēlu norāda uz to, ka ir pagājuši 20 gadi kopš konflikta beigām un vispārējā ietvarlīguma izveides, kurā iekļauti galvenie mierizlīguma un valsts nākotnes aspekti, taču valsts valdības, kas nomainījušas cita citu, tā arī nav spējušas izveidot pilnībā funkcionējošu un patstāvīgu valsti;
 3. atzinīgi vērtē rezultātus, kas gūti bēgļu un iekšzemē pārvietoto personu atgriešanās, valsts atjaunošanas un īpašumtiesību atjaunošanas jomā, kas atbilst Deitonas līguma VII pielikumam; uzstāj uz nepieciešamību pilnībā īstenot šo pielikumu un ar to saistīto stratēģiju, lai nodrošinātu iekšzemē pārvietoto personu, bēgļu un citu konfliktā cietušu personu stabilu atgriešanos un viņiem sniegtu taisnīgus, visaptverošus ilgtermiņa risinājumus; šajā sakarā uzsver nepieciešamību nodrošināt horvātu, bosniešu un citu tautu pārstāvju ilgtspējīgu atgriešanos Serbu Republikā; uzsver nepieciešamību panākt progresu to cilvēku, kas atgriezušies, sociāli ekonomiskajā integrācijā; aicina labāk koordinēt pasākumus un vairāk pievērst uzmanību visneaizsargātākajiem iekšzemē pārvietotajiem cilvēkiem, tostarp romu tautības cilvēkiem un sievietēm, kas cietušas no vardarbības; ar nožēlu konstatē, ka saskaņā ar Starptautiskā Sarkanā Krusta komitejas sniegtu informāciju apmēram 7 000 cilvēku vēl joprojām skaitās pazuduši un viņu liktenis nav zināms,
 4. atzinīgi vērtē pozitīvās pārmaiņas, kas šo 20 gadu laikā notikušas Bosnijā un Hercegovinā, kas no kara izpostītas valsts kļuvusi par valsti, kas tiecas uz dalību Eiropas Savienībā;
 5. atkārtoti pauž ES atbalstu Bosnijas un Hercegovinas un visu Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvai un turpmākajam pievienošanās procesam; uzskata, ka vislabākais veids, kā veicināt samierināšanos un pārvarēt naidu un nesaskaņas, ir reģionālā sadarbība un Eiropas integrācijas process;
 6. aicina iestādes izmantot Deitonas miera līguma 20. gadskārtu kā pamudinājumu virzīties uz priekšu nepieciešamo reformu īstenošanā, īpaši, ņemot vērā Bosnijas un Hercegovinas nolūku iesniegt pieteikumu iestājai ES; atgādina, ka prioritātei ir jābūt pilsoņu sociāli ekonomisko vajadzību apmierināšanai un efektīva ES jautājumu koordinācijas mehānisma izveidei; atgādina, ka ir arī būtiski svarīgi vienlaikus turpināt konstitucionālās un politiskās reformas un politiskās sistēmas demokratizāciju, kas tuvinās visu federālo vienību iedzīvotāju un visu pilsoņu patiesai vienlīdzībai un demokrātiskai pārstāvībai; uzsver, ka visiem Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem jābūt vienlīdzīgām iespējām tikt ievēlētiem visu līmeņu politisko lēmumu pieņemšanas iestādēs;

⁽¹⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 468. lpp.

⁽²⁾ OV C 46 E, 24.2.2010., 111. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0276.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Bosnijas un Hercegovinas valdībai, parlamentam un tās autonomo sastāvdaļu pārvaldei, kā arī Rietumbalkānu reģiona valstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0472

Ieroču eksports — Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP īstenošana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par ieroču eksportu — Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP īstenošana (2015/2114(INI))

(2017/C 399/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2008. gada 8. decembra Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un aprīkojuma eksporta kontroli (“Kopējā nostāja”) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Kopējās nostājas pārskatīšanu, ko veica ES Padomes Parasto ieroču eksporta jautājumu darba grupa (COARM),
- ņemot vērā Padomes Sešpadsmito gada pārskata ziņojumu saskaņā ar 8. panta 2. punktu Padomes Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 19. novembra Lēmumu 2012/711/KĀDP par atbalstu Savienības darbībām, lai trešās valstīs veicinātu ieroču eksporta kontroli un Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP principus un kritērijus;
- ņemot vērā 2003. gada 9. decembrī pieņemto ES stratēģiju masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanai,
- ņemot vērā Eiropadomes 2003. gada 12. decembrī pieņemto Eiropas drošības stratēģiju “Droša Eiropa labākā pasaulē”,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas 2013. gada 2. aprīlī pieņemto Ieroču tirdzniecības līgumu (ITL) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 5. februāra rezolūciju par Ieroču tirdzniecības līguma (ITL) ratifikāciju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 21. maija rezolūciju par Eiropas aizsardzības tirgos notiekošo norišu ietekmi uz drošības un aizsardzības spējām Eiropā, īpaši tās 4., 10., 18., 19., 20. un 21. punktu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 16. decembra Lēmumu 2013/768/KĀDP par ES darbībām, ar kurām saskaņā ar Eiropas Drošības stratēģiju atbalsta Ieroču tirdzniecības līguma īstenošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 5. maija Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ⁽⁷⁾, kas grozīta ar Regulu (ES) Nr. 599/2014, un tās I pielikumā iekļauto divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju sarakstu,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 24. aprīļa paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Eksporta kontroles politikas pārskatīšana — drošības un konkurētspējas nodrošināšana mainīgā pasaulē” (COM(2014)0244),

⁽¹⁾ OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

⁽²⁾ OV C 103, 27.3.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ Ieroču tirdzniecības līgums, ANO, 13-27217.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0081.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0215.

⁽⁶⁾ OV L 341, 18.12.2013., 56. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā Parlamenta, Padomes un Komisijas 2014. gada 12. jūnija kopīgo paziņojumu par divējāda lietojuma preču eksporta kontroles sistēmas pārskatīšanu,
- ņemot vērā Padomes 2014. gada 21. novembra secinājumus par eksporta kontroles politikas pārskatīšanu,
- ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 8. septembra rezolūciju “Cilvēktiesības un tehnoloģijas — ielaušanās un uzraudzības sistēmu ietekme uz cilvēktiesībām trešās valstīs”⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīvu 2009/43/EK, ar ko vienkāršo noteikumus un nosacījumus ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 15. un 16. decembrī pieņemto ES Stratēģiju nelikumīgas vieglo ieroču un kājnieku ieroču, kā arī to munīcijas uzkrāšanas un tirdzniecības apkarošanai un Padomes 2002. gada 12. jūlija Vienoto rīcību 2002/589/KĀDP par Eiropas Savienības ieguldījumu kājnieku ieroču un vieglo ieroču destabilizējošas uzkrāšanas un izplatīšanas apkarošanā un par Vienotās rīcības 1999/34/KĀDP atcelšanu,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 23. jūnija Kopējo nostāju 2003/468/KĀDP par ieroču tirdzniecības starpniecības kontroli⁽³⁾,
- ņemot vērā atjaunināto Eiropas Savienības Kopējo militāro preču sarakstu, ko Padome pieņēma 2015. gada 9. februārī,
- ņemot vērā praktiskos komentārus par Padomes Kopējo nostāju 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli,
- ņemot vērā 1996. gada 12. maija Vasenāras vienošanos par parasto ieroču eksporta kontroli un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontroli un 2015. gadā atjauninātos šo preču, tehnoloģiju un munīcijas sarakstus⁽⁴⁾,
- ņemot vērā lēmumus, kas tika pieņemti Vasenāras vienošanās parasto ieroču un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei 19. plenārsēdē 2013. gada 3. un 4. decembrī Vīnē,
- ņemot vērā 2005. gada 27. jūnija Padomes Regulu (EK) Nr. 1236/2005 par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai vai sodīšanai,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2015. gada 28. aprīļa paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas Drošības programmu (COM(2015)0185),
- ņemot vērā 2006. gada 24. februārī pieņemto Eiropas Konsensu attīstības jomā,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “ES attīstības politikas ietekmes palielināšana: pārmaiņu programma” (COM(2011)0637),
- ņemot vērā ilgtspējīgas attīstības mērķus, it īpaši 16. mērķi: uzdevums 16.4, kurā valstis aicinātas ievērojami samazināt nelikumīgas ieroču plūsmas;
- ņemot vērā Padomes Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0288.

⁽²⁾ OV L 146, 10.6.2009., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 156, 25.6.2003., 79. lpp.

⁽⁴⁾ <http://www.wassenaar.org/controllists/>, (divējāda lietojuma preču, tehnoloģiju un munīcijas saraksti), Vasenāras vienošanās par parasto ieroču eksporta kontroli un divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontroli, 2015. gada 25. marts.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 42. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 346. pantu,
 - ņemot vērā ANO Ieroču tirdzniecības līgumu, kas stājā spēkā 2014. gada 24. decembrī,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2013. gada 8. oktobra rezolūciju Nr. 24/35 par ieroču tirdzniecības ietekmi uz cilvēktiesībām bruņotu konfliktu laikā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A8-0338/2015),
- A. tā kā būtiski mainījusies globālā drošības vide pie ES robežām, jo īpaši tās dienvidu un austrumu kaimiņvalstīs;
- B. tā kā saskaņā ar ANO Hartas 51. punktu pastāv neatņemamas tiesības uz individuālu vai kolektīvu paš aizsardzību;
- C. tā kā starptautiskās stabilitātes interesēs ir svarīgi nodrošināt iespēju preventīvās iedarbības nodrošināšanai, pamatojoties uz katra konkrēta gadījuma izvērtējumu, pilnībā ievērojot ANO Statūtu 51. pantu un Kopējās nostājas par mieru, drošību un stabilitāti reģionā ceturto kritēriju;
- D. tā kā nekontrolēta ieroču izplatīšana ir nopietns drauds mieram, drošībai, cilvēktiesībām un ilgtspējīgai attīstībai; tā kā katru minūti pasaulē bruņotas vardarbības dēļ nomirst viens cilvēks un tiek saražoti 15 jauni ieroči;
- E. tā kā starptautiskās ieroču tirdzniecības reglamentācija pēc savas būtības ir globāls mērķis; tā kā Eiropas Savienībai ir jānodrošina savas ārējās darbības konsekvence ārējo attiecību kontekstā, lai veicinātu demokrātiju un tiesiskumu, novērstu konfliktus, izskaustu nabadzību, sekmētu starpkultūru dialogu un saglabātu starptautisko stabilitāti un drošību; tā kā laikā no 2010. līdz 2014. gadam ES dalībvalstu kopējais piegādāto galveno parasto ieroču apjoms pasaulē bija 25,4 % ⁽²⁾;
- F. tā kā saskaņā ar Lisabonas līgumu nabadzības izskašana ir ES attīstības politikas prioritārs mērķis, kā arī viena no Savienības ārējās darbības prioritātēm centienos izveidot pasauli, kurā valda lielāka stabilitāte un labklājība; tā kā ieroču piegādes konflikta valstīm ne tikai palielina vardarbības eskalācijas iespējamību, bet arī negatīvi ietekmē šo valstu attīstības potenciālu, kā tas uzskatāmi kvantitatīvi raksturots humānās palīdzības organizāciju ziņojumos ⁽³⁾;
- G. tā kā 2013. gadā ES dalībvalstu ieroču eksporta kopējais apjoms bija EUR 36,7 mljrd., no kura 26 mljrd. bija eksports uz trešām valstīm; tā kā salīdzinājumam Eiropas kaimiņattiecību instrumenta kopējais budžets 2014.– 2020. gadam ir EUR 15,4 mljrd.; tā kā ES dalībvalstu eksports veidoja 30 % no ieroču eksporta kopējā apjoma; un diezin vai var apgalvot, ka šīs tirdzniecības plūsmas ir tiešās ES drošības interesēs;
- H. tā kā Kopējā nostājā 2008/944/KĀDP ir paredzēta tiesiski saistoša sistēma un noteikti astoņi kritēriji attiecībā uz konvencionālo ieroču eksportu, kas ES dalībvalstīm jāpiemēro attiecībā uz saviem licencēšanas lēmumiem; tā kā šī kopējā nostāja ir pienācīgi jāņem vērā, īpaši saistībā ar Eiropas aizsardzības ieroču tirgus un Eiropas aizsardzības tehnoloģiskās un rūpnieciskās bāzes attīstību;

⁽¹⁾ A/HRC/RES/24/35

⁽²⁾ Starptautiskās ieroču tirdzniecības tendences, 2014, SIPRI fakts lapa, 2015. gada marts.

⁽³⁾ (Starptautiskais Ričības tīkls kājnieku ieroču jomā (IANSA), "Oxfam Internacional" un "Saferworld", *Los millones perdidos de África; El flujo internacional de armas y el coste de los conflictos*, 2007. g.)

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

1. tā kā tādas trešās valstis kā Albānija, Bosnija un Hercegovina, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Islande, Kanāda, Melnkalne un Norvēģija ir oficiāli apņēmušas ievērot kopējās nostājas kritērijus un principus,

Globālā drošības vide un ieroču eksports

1. pauž dziļas bažas par vardarbīgu konfliktu izplatīšanos, jo īpaši Ukrainā, Sīrijā, Irākā, Lībijā un Jemenā, kā arī par visiem starptautiskajiem konfliktiem, kuri aizvien vairāk globalizētajā pasaulē apdraud starptautisko stabilitāti un drošību un ES kaimiņvalstis ir padarījuši mazāk stabilas un mazāk drošas; atzīmē, ka ieroču piegādes uz konfliktu skartajām valstīm šos konfliktus var būt veicinājušas;
2. pauž nožēlu par to, ka notikumu attīstība pēdējo divu gadu laikā rāda, ka ieroči var dažkārt nonākt teroristu vai represīvu režīmu un valstu rokās, kurās var iesaukt un izmantot karadarbībā bērņus, vai tādu režīmu rokās, kuriem ir apšaubāmas attiecības ar starptautisko terorismu vai kuriem ir agresīvs iekšpolitiskais un ārpolitiskais kurss, un tāpēc uzskata, ka ir nepieciešams pieņemt efektīvus ieroču eksporta kontroles režīmus; nosoda ieroču izmantošanu nedrošības un saasinātu bruņotu konfliktu vairošanai valstu iekšienē un ārpus tām vai iekšēju represiju, reģionālu konfliktu un smagu cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumu atbalstīšanai; pauž nožēlu arī par to, ka ieroču nelikumīga tirdzniecība joprojām ir liela un ienesīga nozare;
3. pauž nožēlu par to, ka katru gadu bruņotas vardarbības dēļ bruņotos konfliktos un noziedzīgos nodarījumos iet bojā aptuveni pusmiljons cilvēku ⁽¹⁾;
4. atgādina, ka Kopējās nostājas piemērošana ir būtiski svarīga ES principu un vērtību ievērošanai, īpaši starptautisko cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību jomā, kā arī saistībā ar ES pienākumiem reģionālās un globālās drošības jomā;
5. norāda, ka ES dalībvalstis ir pasaules lielāko ieroču eksportētājvalstu vidū (saskaņā ar 16. gada pārskatā sniegtajiem datiem 2013. gadā to eksporta kopējais apjoms bija EUR 36,711 mljrd., no kuriem EUR 10,735 mljrd. starp dalībvalstīm un EUR 25,976 mljrd. uz trešām valstīm); atgādina, ka kopējās nostājas 10. pantā ir noteikts, ka dalībvalstu ekonomiskās, tirdzniecības un rūpniecības intereses nedrīkst kavēt to astoņu kritēriju piemērošanu, kas reglamentē ieroču eksportu;
6. tomēr pauž nožēlu, ka 10. pants nereti netiek ievērots, jo īpaši tādēļ, ka Eiropas aizsardzības rūpniecības uzņēmumi arvien vairāk ar eksportu uz trešām valstīm kompensē zaudējumus, ko rada apgrozījuma samazināšanās Eiropā; pauž nopietnas bažas par to, kādu ietekmi uz ES drošību un aizsardzību atstās sensitīvu zināšanu un tehnoloģiju nokļūšana trešo valstu rīcībā, kas nozīmē palielinātu risku, ka pieaugs atkarība no trešām valstīm, kurām ir atšķirīgas stratēģiskās intereses, piemēram, no Krievijas;
7. atgādina, ka aizsardzības nozare būtu jāizmanto kā dalībvalstu aizsardzības un drošības instruments, nodrošinot piegādes režīma drošību ES, tajā pašā laikā veicinot stingrākas KĀDP un KDAP īstenošanu, ņemot vērā, ka tas ir būtiski, lai palīdzētu pasaulē nodrošināt stabilitāti un drošību; atzīst, ka ieroču eksportam ir bijusi svarīga loma Eiropas aizsardzības rūpnieciskās un tehnoloģiskās bāzes nostiprināšanā un pilnveidošanā, kas ir bijis nozīmīgs pamats daudzām dažādām inovācijām un tehnoloģijas attīstībai;
8. atzīst tāda eksporta leģitimitāti, kas pilnībā atbilst Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP 4. panta c) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem un kuru veic, atbildot uz ES izteiktu lūgumu sakarā ar tiesībām uz paš aizsardzību; atbalsta aizsardzības ieroču piegādes gadījumos, kad tos izmanto leģitīmai paš aizsardzībai; atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu lēmumu piegādāt aizsardzības ieročus Irākas Kurdistānas bruņotajiem spēkiem — pešmergam — un Ukrainai; norāda, ka šajā ziņā dalībvalstis savu rīcību savstarpēji nesaskaņo;
9. norāda — kaut arī licenču atteikumi un darbības apturēšana, kas seko embargo vai konfliktiem, vērtējami pozitīvi, šie pasākumi tikai norāda uz to, ka ES eksporta politika pēc būtības paredz tikai reaģēt uz notiekošo; uzskata, ka pirms licenču piešķiršanas saskaņā ar šo Kopīgo nostāju vajadzētu veikt ar saņēmējvalstīm un ES drošības interesēm saistīto risku padziļinātu analīzi;

⁽¹⁾ "Global Burden of Armed Violence 2015: Every Body Counts", ziņojums saistībā ar Ženēvas deklarāciju par bruņotu vardarbību un attīstību.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

10. norāda, ka joprojām risināma problēma ir riski, kas saistīti ar ieroču un sprāgstvielu nonākšanu nepareizajās rokās, kontrabandu un uzkrāšanos; norāda uz nesēnā Eiropola ziņojumā⁽¹⁾ uzsvērtu risku, ka ieroči no trešām valstīm ar augstu korupcijas līmeni var nonākt Eiropā, jo pieaug ieroču kontrabandas un nelegālas tirdzniecības apjomi un iebraukšanas punktos, piemēram, ostās, netiek veiktas pārbaudes, līdz ar to ir apdraudēta iedzīvotāju drošība;

11. uzsver, ka ieroču eksporta kontrole ir neatņemama ES ārpolitikas un drošības politikas sastāvdaļa un ka tai jāatbilst LES 21. panta principiem, jo īpaši demokrātijas un tiesiskuma atbalstam, miera nosargāšanai, konfliktu novēršanai un starptautiskās drošības nostiprināšanai; atgādina, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt ieroču eksporta saskaņu ar ES kā starptautiskas cilvēktiesību aizstāves uzticamību; pauž stingru pārliecību, ka kopējās nostājas astoņu kritēriju efektīvāka īstenošana varētu būt nozīmīgs ieguldījums gan KĀDP, gan KDAP attīstībā; aicina panākt, lai jaunajā globālajā ES ārpolitikas un drošības politikas stratēģijā tiktu pienācīgi aplūkoti ieroču eksporta jautājumi, ņemot vērā pārmaiņas drošības vidē un ar tām saistītos riskus un draudus Eiropas drošības interesēm;

12. pauž nožēlu par to, ka nelikumīga, neregulēta un bezatbildīga ieroču nodošana daudzviet pasaulē turpina kavēt politisko stabilizāciju, demokrātijas, ekonomikas un sociālo attīstību; atzīst, ka Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP Astotā kritērija konsekventa interpretācija un efektīva īstenošana būtu izšķirošs ieguldījums ES politikas saskaņotībā attiecībā uz attīstības mērķiem; aicina pievērst pastāvīgu uzmanību Astotajam kritērijam, lai novērtētu bruņošanās izdevumu iespējami negatīvo ietekmi uz nabadzīgāko saņēmējvalstu attīstības perspektīvām;

Ieroču tirdzniecības līgums

13. atzinīgi vērtē ITL stāšanos spēkā; atzinīgi vērtē ārējo attiecību darbības, ko ES veic, lai veicinātu vispārēju ITL ratifikāciju un īstenošanu, un aicina turpināt centienus šajā jomā, jo īpaši ar valstīm, kas ir lielākās ieroču tirgotājas; mudina dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas ITL, darīt to pēc iespējas drīz; atzīst, ka ITL, lai gan tas ir pozitīvs sasniegums, joprojām pastāv ierobežojumi un neskaidrības (neskaidri jēdzieni, atbrīvojumi no ziņošanas pienākuma, nav paredzēts sankciju režīms);

14. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti līgumslēdzēju pušu pirmajā konferencē Kankūnā no 2015. gada 24. līdz 27. augustam, bet norāda, ka nav panākta vienošanās par gadskārtējiem ziņojumiem izmantojamo modeli; uzskata, ka šim līgumam patiesi panākumi būs tikai tad, ja tiks veikti pasākumi tā vispārējai piemērošanai un ja tiks noteikti saistoši vai sankciju mehānismi, kas izmantojami pieņemto noteikumu nepiemērošanas gadījumā;

15. atzinīgi vērtē ITL dalībvalstīm izvirzīto prasību licenču piešķiršanas lēmumu pieņemšanā izvērtēt risku, ka nodotie ieroči var izmantoti, lai pastrādātu vai veicinātu smagu ar dzimumu saistītu vardarbību vai smagu vardarbību pret sievietēm un bērniem; aicina dalībvalstis pastiprināt Kopējās nostājas toni attiecībā uz vardarbību, kas saistīta ar dzimumu vai smagiem vardarbības aktiem pret sievietēm un bērniem;

16. atzinīgi vērtē to, ka ES ir juridiski saistošs tiesiskais regulējums, kāda nav nekur citur pasaulē, ar kura palīdzību īsteno ieroču eksporta kontroles pasākumus, tostarp krīzes reģionos un attiecībā uz valstīm ar apšaubāmu reputāciju cilvēktiesību jomā; atzinīgi vērtē arī to, ka vairākas Eiropas un trešās valstis ir pievienojušās ieroču eksporta kontroles sistēmai, balstoties uz kopējo nostāju;

17. atzinīgi vērtē to, ka Albānija, Bosnija un Hercegovina, Kanāda, bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Islande, Melnkalne un Norvēģija ir oficiāli apņēmušās ievērot Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP kritērijus un principus; norāda, ka īpaša informācijas apmaiņas sistēma starp ES un trešām valstīm ir saskaņota kopš 2012. gada;

⁽¹⁾ „Exploring Tomorrow's Organised Crime”, Europol (2015)

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

Kopējā nostāja

18. atgādina, ka Kopējai nostājai būtu jānodrošina saskaņota pieeja attiecībā uz ieroču tirdzniecību, kas neietekmē dalībvalstu tiesības īstenot ierobežojošāku valsts politiku, kā minēts Kopējās nostājas 3. pantā; turklāt atgādina, ka dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē paliek iespēja noraidīt jebkādas militārās tehnikas vai bruņojuma nodošanu un ka Kopējā nostājā iekļautie kopējie standarti saskaņā ar tās 3. apsvērumu ir jāuzskata par prasību minimumu attiecībā uz militārās tehnikas nodošanas pārvaldību; norāda, ka saskaņošanu Eiropas līmenī nedrīkstētu izmantot par ieganstu stingrāku valstu noteikumu atvieglošanai;

19. aicina dalībvalstis saskaņoti interpretēt un vienmēr stingri piemērot Kopējās nostājas kritērijus, nepieļaujot, ka lēmumu pieņemšanas procesā noteicošie ir kādi politiski vai ekonomiski apsvērumi; aicina dalībvalstis atcelt jau noslēgtos līgumus, ja attiecīgais darījums, krasi mainoties situācijai, noved pie Kopējās nostājas noteikumu pārkāpuma;

20. uzskata, ka patiesā problēma ir Kopējās nostājas nepilnīga piemērošana un interpretācija no dalībvalstu puses, un tāpēc uzskata, ka ir ļoti svarīgi panākt vienveidīgu un apņēmīgu visu astoņu kritēriju piemērošanu; šajā sakarā norāda, ka nav sankciju par kritēriju neievērošanu, un uzskata, ka būtu jāparedz iespēja veikt neatkarīgas pārbaudes, kā arī noteikt sankcijas Kopējās nostājas pārkāpumu gadījumos;

21. norāda uz COARM veikto Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP pārskatīšanu un secinājumu, ka tā pienācīgi kalpo Padomes nosprausto mērķu sasniegšanai un ir saskaņā ar ITL; norāda, ka netika izdarītas nekādas izmaiņas, neraugoties uz smago situāciju Sīrijā un Irākā, teroristu darbības aktivizēšanos, konfliktiem un nestabilitāti, kas izplatās visā Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas reģionā un var ietekmēt pašas Savienības drošību;

22. norāda uz to, ka ir atjaunināti praktiskie komentāri par Padomes Kopējo nostāju un ES militāro preču saraksts; gaida, kad COARM apstiprinās jauna tiešsaistes informācijas apmaiņas mehānisma izveidi; atzinīgi vērtē jaunās atsauces uz tiem ITL aspektiem, kas vēl nav iekļauti kopējā nostājā, un Septītā kritērija piemērošanas norādījumu izmaiņas; aicina īstenot centienus, jo īpaši attiecībā uz Astotā kritērija īstenošanas norādījumu pareizu ievērošanu;

23. aicina dalībvalstis nodrošināt visu astoņu kritēriju stingrāku piemērošanu; uzskata, ka tām dalībvalstīm, kas darbojas COARM, tostarp Eiropas līmenī, vajadzētu novērtēšanu veikt plašāk un pievērst uzmanību gan stāvoklim galamērķa valstī, gan arī attiecīgajai militārajai teknikai; mudina dalībvalstis piemērot stingrākus valsts kritērijus;

24. pauž bažas par reāliem vai šķietamiem uzņēmumu draudiem dažās dalībvalstīs uzsākt tiesvedību par eksporta licenču pieteikumu izskatīšanu; atgādina dalībvalstīm, ka stingra un rūpīga šo astoņu kritēriju piemērošana rada nepieciešamo pamatojumu licences izsniegšanas atteikuma gadījumos;

25. norāda, ka saskaņā ar Otro kritēriju dalībvalstis nepiešķir eksporta licenci tikai tad, ja pastāv "acīmredzams risks", ka eksportējamā militārā tehnika vai ekipējums varētu tikt izmantots iekšējo represiju īstenošanai; uzskata, ka šis kritērijs paver nekonekventas kopējo noteikumu piemērošanas iespējas; aicina sadarboties ar Eiropas Padomes pārstāvjiem, Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroju un cilvēktiesību organizācijām, lai precizētu Otro kritēriju;

26. pauž nožēlu par šo astoņu kritēriju biežajiem pārkāpumiem vairākās dalībvalstīs; pauž nožēlu, ka nepastāv un netiek plānoti nekādi sankciju mehānismi gadījumiem, kad dalībvalsts neievēro šos astoņus kritērijus; uzskata, ka būtu jāparedz neatkarīgas verifikācijas iespējas, kā arī kopējās nostājas pārkāpumu gadījumos piemērojami sankciju mehānismi;

27. aicina visas dalībvalstis ieroču nodošanas licencēšanas procesos izmantot riska jēdzienu, pamatojoties uz piesardzības principu, kas ir standarts, risinot citus jautājumus tādās jomās kā terorisms, nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācija un vides problēmas;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

28. uzsver nepieciešamību nodrošināt labāk saskaņotu politiku attiecībā uz embargo un bez kavēšanās to piemērot; aicina dalībvalstis precizēt valstu un starptautiskos noteikumus, kas attiecas uz “militāru” un “nemilitāru” ieroču eksportu un kuru dēļ pastāv iespēja, ka kājnieku ieročus var pārdot, apejot reglamentācijas sistēmas, ja tos klasificē kā “nemilitārus ieročus”;

29. atgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 258/2012, ar kuru īsteno 10. pantu Apvienoto Nāciju Organizācijas Protokolā par šaujamo ieroču nelikumīgu ražošanu un tirdzniecību, ir pieņemta, lai efektīvi kontrolētu lietošanai civiliem mērķiem paredzētu šaujamo ieroču nodošanu; atzīst lietošanai civiliem mērķiem paredzētu medību un sporta ieroču eksporta leģitimitāti saskaņā ar minēto regulu; atzinīgi vērtē to ES tiesību aktu pārskatīšanu, kas reglamentē šaujamo ieročus (tostarp deaktivēšanu, administratīvās sankcijas un ieročus signalizācijai), un nodomu nostiprināt kaimiņvalstu policijas iestāžu sadarbību cīņai ar ieroču kontrabandu; šajā sakarā pieprasa Komisija nostiprināt Eiropola kapacitātes;

30. aicina dalībvalstis iekļaut kopējā nostājā mehānismu, kas automātiski iesaldē spēkā esošu ieroču eksporta licenci uz valstīm, attiecībā uz kurām Eiropas ieroču embargo noteikts pēc tam, kad piešķirta eksporta kontroles licence;

31. ierosina izpētīt iespēju piemērot un paplašināt astoņus kritērijus, attiecinot tos arī uz pakalpojumiem, kas saistīti ar ieroču eksportu, piemēram, konsultāciju pakalpojumiem un ES bāzētu privātu militāru uzņēmumu darbībām trešās valstīs; aicina izveidot vienotu ES pieeju jautājumam par tā saucamajiem peldošajiem arsenāliem;

32. aicina visas tās dalībvalstis, kas vēl pilnībā neievēro Padomes 2003. gada 23. jūnija Kopējo nostāju 2003/468/KĀDP par ieroču tirdzniecības starpniecības kontroli, paskaidrot, kāpēc tā netiek ievērota un kādus pasākumus un kad tās plāno veikt, lai izpildītu savas saistības saskaņā ar šo kopējo nostāju; mudina dalībvalstis iekļaut ieroču transportēšanu un ieroču finansēšanas pakalpojumus savos tiesību aktos par ieroču tirdzniecības starpniecību;

33. pauž bažas par iespējamo eksporta novirzīšanu un aicina dalībvalstis izveidot efektīvu kontroles sistēmu (monitoringa sistēmas, gala lietotāju sertifikātos iekļauta klauzula par ļaunprātīgu neizmantošanu, gala lietotāju inspekcijas uz vietas) un palielināt šim nolūkam vajadzīgo personālu; šajā sakarā uzskata, ka būtu jāuzlabo dalībvalstu savstarpējā sadarbība un dalībvalstu sadarbība ar Eiropolu un *Eurojust*, kā arī ar trešām valstīm, lai veicinātu starpnieku un kontrabandistu saukšanu pie atbildības par nelikumīgiem darījumiem ar ieročiem; aicina Padomi Septīto kritēriju labāk saskaņot ar ITL 11. pantu;

34. pauž dziļas bažas par to, ka ES eksporta kontroli varētu būt iespējams apiet, izmantojot licencētu ražošanu trešās valstīs vai ES uzņēmumu meitasuzņēmumus trešās valstīs; mudina COARM rūpīgi aplūkot šo problēmu nākamajā gada ziņojumā;

35. aicina uzlabot darba koordināciju Padomē un EĀDD, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek ņemti vērā visi aspekti, kas saistīti ar konfliktu novēršanu, attīstību un cilvēktiesībām; aicina rīkot regulāras apspriedes starp COARM un COHOM, kā arī COARM sadarboties ar visiem attiecīgajiem ES dalībniekiem, piemēram, ES Izlūkdatu analīzes centru *Intcen*, ES terorisma apkarošanas koordinātoru un ES delegācijām, lai vairāk uzlabotu saskaņotību un apmainītos ar informāciju, kas varētu attiekties uz ieroču darījumu licencēšanas lēmumiem, jo īpaši attiecībā uz riskiem plānotajās saņēmējvalstīs, un lai uzlabotu saistībā ar kopējo nostāju pieņemto lēmumu kvalitāti;

Pārredzamība

36. pauž nožēlu par novēloto Sešpadsmitā gadskārtējā pārskata ziņojuma pieņemšanu, kas kavējās vairāk nekā jebkad iepriekš;

37. norāda, ka pilnīgi iesniegti dati nozīmē datus par finanšu vērtību gan pēc izdotajām eksporta licencēm, gan ieroču faktisko eksportu sadalījumā pa galamērķiem un militāro preču ES saraksta kategorijām; aicina pārējās dalībvalstis ievērot pienākumu katru gadu iesniegt ziņojumu un sniegt datus par Sešpadsmito gadskārtējo pārskatu ar atpakaļejošu datumu, un nākamajos ziņojumos iesniegt laikus;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

38. norāda, ka ziņojumā ir iekļauta standartizēta informācija par izdotajām eksporta licencēm, bet nav visaptverošas informācijas par ieroču eksporta faktisko apjomu; mudina Padomi un PV/AP apsvērt veidus, kā uzlabot ziņošanas pienākuma izpildi un palielināt pārredzamību un eksporta kontroles sistēmas publisko pārbaudi, jo īpaši nodrošinot, ka dalībvalstis ziņo par visu ieroču eksportu; prasa šo trūkumu novērst un gadskārtējā ziņojumā iekļaut pa veidiem un galamērķiem sadalītus datus par faktisko eksporta apjomu;

39. aicina izveidot standartizētu ziņošanas un datu iesniegšanas procedūru, tostarp noteikt termiņu, lai visas dalībvalstis vienādi iesniegtu un apkopotu informāciju par eksporta faktisko apjomu un izdotajām licencēm; aicina dalībvalstis sniegt pilnīgu informāciju par licenču atteikumiem, tostarp sniegt ar licenci saistītu informāciju par saņēmējvalsti un konkrēto iestādi, kā arī aprakstīt nosūtāmās preces, norādīt to daudzumu sadalījumā pa militāro preču saraksta apakškategorijām un norādīt precīzu licences atteikšanas iemeslu; ierosina mainīt gadskārtējā ziņojuma formātu un to pārveidot par tiešsaistē publiski pieejamu interaktīvu datubāzi ar meklēšanas iespējām;

40. aicina paplašināt dalībvalstu savstarpējas konsultācijas gadījumos, kad paredzēta piegāde satricinājumiem pakļautiem un nestabiliem pasaules reģioniem vai valstīm, kuras rīkojas agresīvi pret tām blakus esošajām valstīm; aicina veikt dziļu un sistemātisku pret Krieviju ieroču eksporta un divējāda lietojuma tehnoloģiju tirdzniecības jomā noteikto ES sankciju režīma īstenošanas verifikāciju; aicina dalībvalstis izveidot un publicēt to juridisko un fizisko personu sarakstu, kurām izvirzītas apsūdzības par ieroču eksporta tiesību aktu pārkāpumiem un identificētiem novirzīšanas gadījumiem, kā arī to personu sarakstu, kurām nav izvirzītas juridiskas apsūdzības, tomēr ir zināms, ka tās ir iesaistītas nelikumīgā ieroču tirdzniecībā vai darbībā, kas apdraud starptautisko drošību; aicina dalībvalstis sniegt detalizētu informāciju par procedūrām, saskaņā ar kurām tiek atsauktas vai apturētas izdotās licences attiecībā uz valstīm, kam noteikts embargo;

41. uzskata, ka ir svarīgi, lai ES kandidātvalstis attiecībā uz ieroču eksportu un ieroču tirdzniecību ievērotu ES nostājas un principus;

42. prasa, izmantojot sadarbību starp policijas un robežapsardzības iestādēm, kas paredz informācijas un datubāzu apmaiņu, īstenot monitoringu un sadarbību nelikumīgas ieroču tirdzniecības kontroles jautājumos, lai samazinātu riskus ES un tās iedzīvotāju drošībai;

Sabiedrības īstenošana pārraudzība

43. atgādina, ka valdības ir politiski atbildīgas par pieņemtajiem lēmumiem attiecībā uz militāras nozīmes vai divējāda lietojuma preču eksportu vai tā aizliegumu; prasa dalībvalstīm sniegt sīku informāciju par katru izdoto licenci tā, lai būtu iespējams veikt Eiropas līmeņa pārbaudes un novērst, ka valstis ekonomisku, politisku vai personisku interešu dēļ neievēro kopējās nostājas kritērijus; pieprasa EEAS/COARM uzņemties to licenču pārraudzību, par kurām pastāv šaubas attiecībā uz kopējā nostājā izklāstīto kritēriju ievērošanu;

44. pauž stingru pārliecību, ka pārredzamības un sabiedrības īstenošanas pārraudzības interesēs pilsoņiem un parlamentiem ir tiesības saņemt detalizētu informāciju par savu valdību pieņemtajiem ieroču eksporta lēmumiem, jo tie ietekmē gan pašu valsts, gan citu valstu tautu drošību un labklājību; pieprasa, lai šie ziņojumi būtu publiski pieejami;

45. aicina Padomi un EĀDD uzlabot piekļuvi informācijai par ES sankcijām un ieroču embargo, jo šī informācija ne vienmēr ir aktualizēta vai sniegta viegli pieejamā veidā;

46. aicina valstu un Eiropas līmenī nostiprināt parlamentāro pārraudzību, izmantojot gadskārtējos ziņojumus parlamentiem; aicina Eiropas ieroču eksporta jautājumu un Eiropas aizsardzības politiku apspriest nākamajā starpparlamentu konferencē par KĀDP/KDAP;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

47. atzinīgi vērtē regulāras konsultācijas ar pilsonisko sabiedrību pārredzamības palielināšanai; aicina Komisiju un EĀDD/COARM turpināt šo dialogu ar pilsonisko sabiedrību, NVO un domnīcām; mudina pilsonisko sabiedrību un akadēmiskās aprindas veikt ieroču tirdzniecības neatkarīgu pārbaudi;

Jaunā tehnika un divējāda lietojuma preču problēma

48. uzskata, ka tehnoloģijas attīstības dēļ kļūst aizvien grūtāk nošķirt preces, kas izmantojamas tikai militāriem vai tikai civiliem mērķiem, un ka tādēļ, ņemot vērā Vasenāras vienošanos, būtu jāpievērš īpaša uzmanība divējāda lietojuma precēm; aicina PV/ĀP, dalībvalstis un Komisiju nodrošināt, ka Vasenāras vienošanās līmenī nav pretrunu ar militāro preču sarakstu vai starp militāro preču sarakstu un divējāda lietojuma preču regulas pielikumiem, kā arī pievērst īpašu uzmanību tādai stratēģiskas nozīmes tehnikai kā bezpilota aviācijas sistēmas, lietišķā robotika un novērošanas tehnika;

49. atgādina, ka noteiktu veidu uzraudzības un ieviešanas tehnikas izplatīšanās visā pasaulē var atstāt ne tikai negatīvu ietekmi uz cilvēktiesībām, bet arī varētu radīt nopietnus draudus Eiropas stratēģiskajām interesēm un mūsu digitālajai infrastruktūrai;

50. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu modernizēt ES divējāda lietojuma preču eksporta kontroli un tās nodomu 2016. gada pirmajā pusē nākt klajā ar jaunu tiesību akta priekšlikumu pārdomātai un efektīvai politikai, kā regulēt pakalpojumu eksportu, kas saistīts ar divējāda lietojuma tehnoloģiju ieviešanu un izmantošanu, tostarp efektīvus aizsardzības pasākumus, lai novērstu šādu eksportu, kas kaitē zinātniskajiem un IT drošības pētījumiem; uzsver, ka šā priekšlikuma mērķis ir arī uzlabot eksporta kontroles režīma saskaņotību un pārredzamību un pilnībā ņemt vērā mainīgās drošības problēmas un tehnoloģiju attīstības ātrumu, jo īpaši attiecībā uz uzraudzības un ieviešanas iekārtu programmatūru; atzinīgi vērtē 2013. gada 4. decembrī pieņemto Vasenāras vienošanos par eksporta kontroles pasākumiem novērošanas, tiesībsardzības un izlūkdatu vākšanas rīku, kā arī tīkla novērošanas sistēmu jomā; atgādina par nepieciešamību nekavējoties risināt potenciāli kaitīgu ICT preču un pakalpojumu eksportu, ko var izmantot cilvēktiesību pārkāpšanai dažās trešās valstīs, kā norādīts Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2014. gada aprīļa kopējā paziņojumā;

51. aicina dalībvalstis nodrošināt pietiekamus resursus, lai efektīvi īstenotu un stiprinātu divējāda lietojuma preču eksporta, starpniecības un tranzīta kontroli; atzinīgi vērtē notiekošās ES finansētās kapacitātes veidošanas programmas, lai sniegtu atbalstu trešo valstu divējāda lietojuma preču eksporta kontroles sistēmām; aicina dalībvalstis arī mobilizēt ES apmācību kapacitātes;

52. uzsver, ka Komisijai vajadzētu būt iespējai ātri palīdzēt uzņēmumiem, kas šaubās, vai iesniegt pieteikumu eksporta licences saņemšanai, sniedzot precīzu un aktuālu informāciju par iespējamo tirdzniecības darījumu likumību vai potenciāli kaitīgo ietekmi;

53. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus nolūkā pārskatīt to, kā varētu izmantot ES standartus ICT jomā, lai novērstu potenciāli kaitīgu ietekmi, kāda varētu būt šādas tehnoloģijas vai citu pakalpojumu eksportam uz trešām valstīm, kurās likumīgas datu pārtveršanas jēdziena nozīmi nevar uzskatīt par identisku Eiropas Savienībā lietotajām šā jēdziena nozīmēm vai kurās, piemēram, ir slikts cilvēktiesību stāvoklis vai nepastāv tiesiskums;

54. atkārtoti apstiprina, ka, novērtējot gadījumus, kad divējāda lietojuma tehnoloģijas izmantotas veidā, kas varētu ierobežot cilvēktiesības, par prevalējošiem citu apsvērumu starpā ir jāuzskata ES standarti, jo īpaši ES Pamattiesību harta;

55. pauž nosodījumu par to, ka daži Eiropas uzņēmumi un starptautiski uzņēmumi, kuri, darbojoties ES, pārdod divējāda lietojuma tehniku, lai gan apzinās, ka sadarbojas ar režīmiem, kuri pārkāpj cilvēktiesības un tas var negatīvi ietekmēt cilvēktiesības;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

56. mudina Komisiju publiski izslēgt šādus uzņēmumus no ES publiskā iepirkuma procedūrām, nepiešķirt tiem finansējumu pētniecībai un attīstībai un jebkādu citu finansiālo atbalstu;

o

o o

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0473

Patenti un augu selekcionāru tiesības

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par patentiem un augu selekcionāru tiesībām (2015/2981(RSP))

(2017/C 399/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2012. gada 10. maija rezolūciju par pēc būtības bioloģisku procesu patentēšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīvu 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā ⁽²⁾, jo īpaši tās 4. pantu, kurā noteikts, ka pēc savas būtības bioloģiskos procesos iegūti produkti nav patentējami,
 - ņemot vērā 1973. gada 5. oktobra Eiropas Patentu konvenciju (EPK), jo īpaši tās 53. panta b) punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Patentu iestādes (EPI) paplašinātās Apelācijas padomes pieņemto 2015. gada 25. marta lēmumu lietās G2/12 (par tomātiem) un G2/13 (par brokoļiem),
 - ņemot vērā EPI Īstenošanas noteikumus, jo īpaši to 26. pantu, kurā noteikts, ka attiecībā uz Eiropas patentu pieteikumiem un biotehnoloģisku izgudrojumu patentiem Direktīva 98/44/EK ir jāizmanto kā interpretācijas palīgīdzeklis,
 - ņemot vērā 1961. gada 2. decembra Starptautisko jaunu augu šķirņu aizsardzības konvenciju, kas pārskatīta Ženēvā 1972. gada 10. novembrī, 1978. gada 23. oktobrī un 1991. gada 19. martā (turpmāk — 1991. gada UPOV konvencija),
 - ņemot vērā Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību ⁽³⁾ (turpmāk — Padomes Regula (EK) Nr. 2100/94), jo īpaši tās 15. panta c) un d) punktu,
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 19. februāra Nolīgumu par Vienoto patentu tiesu ⁽⁴⁾ (turpmāk — VPT nolīgums), jo īpaši tā 27. panta c) punktu,
 - ņemot vērā Līgumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem, tostarp viltotu preču tirdzniecību (TRIPS), jo īpaši tā 27. panta 3. punktu, kurā teikts, ka puses var noteikt, ka pēc būtības bioloģiskiem procesiem nav patentspējas;
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā bioloģiskā augu materiāla, tostarp augu raksturīgo iezīmju, pieejamība ir absolūti nepieciešama, lai veicinātu inovāciju un jaunu šķirņu izstrādi un tā garantētu pasaules pārtikas nodrošinājumu, mazinātu klimata pārmaiņas un nepieļautu monopoli veidošanos selekcijas nozarē, vienlaikus nodrošinot vairāk iespēju MVU;
- B. tā kā intelektuālā īpašuma tiesības ir būtiski svarīgas, lai aizsargātu ekonomiskos stimulus jaunu augu produktu izstrādei un lai nodrošinātu konkurētspēju;
- C. tā kā patenti, kas piešķirti tradicionālās selekcijas rezultātā iegūtiem produktiem vai tradicionālajai selekcijai vajadzīgam ģenētiskajam materiālam, var būt par iemeslu tam, ka netiek piemērots Eiropas Patentu konvencijas 53. panta b) punktā un Direktīvas 98/44/EK 4. pantā noteiktais izņēmums;

⁽¹⁾ OV C 261 E, 10.9.2013., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 213, 30.7.1998., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 175, 20.6.2013., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- D. tā kā būtu jānosaka, ka pēc būtības bioloģiskos procesos iegūtiem produktiem, piemēram, augiem, sēklām, vietējām iezīmēm vai gēniem, nav patentspējas
- E. tā kā augu selekcionešana ir inovatīvs process, kuru lauksaimnieki un lauku iedzīvotāji ir praktizējuši kopš lauksaimniecības pirmsākumiem, un tā kā nepatentētas šķirnes un selekcionešanas metodes ir nozīmīgas ģenētiskajai daudzveidībai;
- F. tā kā Direktīva 98/44/EK reglamentē biotehnoloģiskus izgudrojumus un jo īpaši gēnu inženieriju, bet — kā 52. un 53. apsvērumā ir norādīts, — likumdevēja mērķis nebija noteikt, ka pēc būtības bioloģiskos procesos iegūtiem produktiem, uz kuriem attiecas šīs direktīvas darbības joma, varētu būt patentspēja;
- G. tā kā vairāki pieteikumi par produktiem, kas iegūti pēc būtības bioloģiskos procesos, patlaban gaida Eiropas Patentu iestādes (EPI) lēmumu, tāpēc steidzami jāprecizē Direktīvas 98/44/EK darbības joma un interpretācija, un tas jo īpaši attiecas uz tās 4. pantu;
- H. tā kā Direktīvas 98/44/EK 12. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 13. panta 3. punkta b) apakšpunktā ir skaidri noteiktas tiesības eksperimentāliem mērķiem izmantot materiālu, uz kuru attiecas patents;
- I. tā kā izņēmums attiecībā uz selekcioniem, kas noteikts Vienotās Patentu tiesas nolīguma 27. panta c) punktā, būs piemērojams vienīgi tiem patentiem, kurus piešķirs Vienotajā Patentu sistēmā, un nebūs automātiski piemērojams valstu patentiem ES, kā rezultātā veidosies nesaskaņota situācija attiecībā uz iespēju selekcijai izmantot materiālu, kas iegūts pēc būtības bioloģiskos procesos, uz kuriem attiecas patents;
- J. tā kā gan saskaņā ar UPOV konvenciju izveidotās starptautiskās augu šķirņu aizsardzības sistēmas, gan saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 izveidotās ES sistēmas pamatprincips ir — augu šķirnes īpašnieks nedrīkst liegt citiem izmantot ar patentu aizsargātu augu šķirni turpmākās selekcijas darbībās,
1. pauž bažas par EPI paplašinātās Apelācijas padomes lēmumu lietās G2/12 (par tomātiem) un G2/13 (par brokoļiem), kas var novest pie tā, ka vēl daudzi citi EPI patenti tiek piešķirti attiecībā uz dabiskām iezīmēm, kas jaunās šķirnēs ieviestas, izmantojot pēc būtības bioloģiskus procesus, piemēram, krustošānu un selekcionešanu;
 2. aicina Komisiju steidzami precizēt Direktīvas 98/44/EK darbības jomu un interpretāciju, un tas jo īpaši attiecas uz tās 4. pantu, kā arī 12.panta 3. punkta b) apakšpunktu un 13. panta 3. punkta b) apakšpunktu, lai nodrošinātu juridisku skaidrību par patentspējas neesamību produktiem, kas iegūti pēc būtības bioloģiskos procesos, un precizēt to, ka ir atļauta selekcionešana ar bioloģisko materiālu, uz kuru attiecas patenta darbības joma;
 3. aicina Komisiju darīt EPI zināmu gaidāmo precizējumu par pēc būtības bioloģiskos procesos iegūtu produktu patentspēju, lai attiecīgo precizējumu varētu izmantot kā interpretācijas palīgīdzekli;
 4. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka Savienībā tiek nosargāta ne vien garantēta piekļuve materiālam, kas iegūts pēc būtības bioloģiskos procesos, bet arī šāda materiāla izmantošana augu selekcionešanai, lai attiecīgos gadījumos neveidotos pretrunas ar dalībvalstu praksi — garantēt izņēmumu attiecībā uz selekcioniem;
 5. aicina Komisiju daudzpusējās sarunās par patentu tiesību saskaņošanu censties panākt, lai būtu noteikts, ka pēc būtības bioloģiskiem procesiem nav patentspējas;
 6. aicina Komisiju ziņot par to, kā attīstās patentu tiesības biotehnoloģijas un gēnu inženierijas jomā un kāda ir šo tiesību ietekme, kā noteikts Direktīvas 98/44/EK 16. panta c) punktā un pieprasīts Parlamenta 2012. gada 10. maija rezolūcijā par pēc būtības bioloģisku procesu patentēšanu;
 7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Eiropas Patentu iestādei.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0474

Stāvoklis Burundi

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par stāvokli Burundi (2015/2973(RSP))

(2017/C 399/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pārskatīto Kotonū nolīgumu,
- ņemot vērā 2000. gada 28. augusta Aružas Miera un samierināšanās vienošanos attiecībā uz Burundi;
- ņemot vērā Burundi Konstitūciju, jo īpaši tās 96. pantu,
- ņemot vērā Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu (ACDEG),
- ņemot vērā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces/Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) *Federica Mogherini* un starptautiskās sadarbības un attīstības komisāra *Neven Mimica* 2015. gada 13. decembra kopīgo paziņojumu par stāvokļa pasliktināšanos Burundi,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 8. decembrī pieņemtos secinājumus par ES un Burundi apspriedēm saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2015. gada 12. novembra Rezolūciju 2248(2015) par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra vietnieka *Jan Eliasson*, Āfrikas Savienības priekšsēdētājas *Nkosazana Dlamini-Zuma* un PV/AP *Federica Mogherini* 2015. gada 12. novembra kopīgo paziņojumu par Burundi,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības (ĀS) Miera un drošības padomes 2015. gada 13. jūnija, 17. oktobra un 13. novembra lēmumus par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā Austrumāfrikas valstu kopienas 2015. gada 31. maija un 6. jūlija paziņojumus par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2015. gada 9. decembra rezolūciju par stāvokli Burundi,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 1. oktobra Regulu (ES) 2015/1755 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Burundi,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 16. marta, 18. maija, 22. jūnija un 16. novembra secinājumus par Burundi,
- ņemot vērā 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par stāvokli Burundi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2015. gada 26. oktobrī apstiprināto vēstuli, kurā ir pieprasīts sākt apspriedes ar Burundi iestādēm saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās krimināltiesas prokurores *Fatou Bensouda* 2015. gada 6. novembra paziņojumu,
- ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0275.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- A. tā kā drošības situācija Burundi pēc uzbrukumiem trim militārajām nometnēm Budžumburā pēdējās dažās dienās ir bīstami pasliktinājusies; tā kā Burundi drošības spēki 2015. gada 11. un 12. decembrī nogalināja vismaz 87 cilvēkus; tā kā šķiet, ka daudzi no šiem cilvēkiem tika nogalināti nejauši;
- B. tā kā Burundi Konstitūcijas 96. pantā un Arušas Miera un samierināšanās vienošanās 7. panta 3. punktā ir noteikts, ka prezidents var atrasties amatā ne ilgāk kā divus termiņus; tā kā prezidents *Pierre Nkurunziza* ieņem šo amatu jau kopš 2005. gada un atkārtoti viņu ievēlēja 2010. gadā;
- C. tā kā Burundi parlamenta un pašvaldību vēlēšanas notika 2015. gada 29. jūnijā un prezidenta vēlēšanas — 2015. gada 21. jūlijā; tā kā starptautiskā sabiedrība uzskatīja, ka abas šīs vēlēšanas nebija pārrēdzamas, iekļaujošas, brīvas un uzticamas; tā kā šā iemesla dēļ Āfrikas Savienība (ĀS) atteicās sūtīt novērotājus, kuriem vajadzētu sekot šīm vēlēšanām, ES pārtrauca savu vēlēšanu novērošanas misiju Burundi un liela daļa no Burundi opozīcijas pieņēma lēmumu vēlēšanas boikotēt;
- D. tā kā prezidenta *P. Nkurunziza* kandidēšana uz trešo pilnvaru termiņu un viņa atkārtotā ievēlēšana 2015. gada 21. jūlijā notikušo vēlēšanu rezultātā izraisīja valstī kopš pilsoņu kara beigām dziļāko politisko krīzi;
- E. tā kā Burundi valdība ignorēja ĀS un Austrumāfrikas valstu kopienas (EAC) lēmumus un ieteikumus, kurus tās pieņēma attiecīgi 2015. gada 13. jūnijā un 2015. gada 6. jūlijā un kuru pilnīga īstenošana varētu būt radījusi priekšnoteikumus uzticamām un iekļaujošām vēlēšanām;
- F. tā kā saskaņā ar Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (OHCHR) un citu cilvēktiesību organizāciju sniegto informāciju valstī gan pirms, gan pēc vēlēšanām ir notikuši politiski motivēti cilvēktiesību pārkāpumi, ļaunprātīgi cilvēktiesību aizskārumi un vardarbības akti, kas vērsti pret opozīcijas aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un jo īpaši žurnālistiem, tostarp *Pierre Claver Mbonimpa*, *Marguerite Barankitse*, *Antoine Kaburahe* un *Bob Rugurika*; tā kā plaši ir izplatīts uzskats, ka ne visi, tomēr lielākā daļa šo pārkāpumu ir saistīti ar valsts iestādēm; tā kā atbildība par drošības nodrošināšanu Burundi un šīs valsts iedzīvotāju aizsardzību vispirms ir jāuzņemas Burundi valdībai, ievērojot tiesiskumu, cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības;
- G. tā kā Burundi politiskā stāvokļa pasliktināšanās dēļ vairāk nekā 200 000 cilvēku ir pārvietojušies iekšzemē vai meklējuši patvērumu kaimiņvalstīs; tā kā 2015. gada jūlijā ES pastiprināja humāno palīdzību un piešķīra vēl EUR 4,5 miljonus palīdzības sniegšanai pārvietotiem iedzīvotājiem;
- H. tā kā Burundi ir viena no pasaulē vismazāk attīstītākajām valstīm; tā kā gandrīz puse (45 %) no Burundi 10,6 miljoniem iedzīvotāju ir 15 gadus veci vai jaunāki (19,9 % ir bērni, kas jaunāki par 5 gadiem); tā kā Burundi, kurā trīs no katriem pieciem bērniem cieš no augšanas traucējumiem, pasaules bada indeksā atrodas pirmajā vietā; tā kā ANO Attīstības programmas (UNDP) tautas attīstības indeksā laikposmā no 2013. līdz 2014. gadam Burundi noslīdēja par divām vietām (no 178. uz 180. vietu); tā kā četri no katriem pieciem Burundi iedzīvotājiem iztiek ar mazāk nekā USD 1,25 dienā un tā kā 66,9 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa;
- I. tā kā 2015. gada 26. oktobrī ES pieprasīja sākt apspriedes saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu, lai noskaidrotu, kāpēc netiek ievēroti būtiski šā nolīguma elementi, jo īpaši cilvēktiesības, demokrātijas principi un tiesiskums; tā kā šīs apspriedes sākās 2015. gada 8. decembrī;
- J. tā kā 2015. gada 8. decembrī ES uzskatīja, ka saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu rīkotajās apspriedēs Burundi pausto nostāju dēļ nebūs iespējams novērst to, ka Burundi neievēro būtiskus šīs valsts un ES partnerības elementus; tā kā ES uzskatīja arī, ka Burundi paustās nostājas neļaus apmierinoši reaģēt uz Āfrikas Savienības Miera un drošības padomes 2015. gada 17. oktobra un 13. novembra lēmumiem, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību nekavējoties sākt patiesu un iekļaujošu dialogu, kura pamatā būtu Arušas vienošanās;
- K. tā kā politiskais strupceļš Burundi, ko raksturo dialoga trūkums starp Burundi ieinteresētajām personām, un tā rezultātā radusies Burundi drošības un ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanās ļoti negatīvi ietekmē iedzīvotājus un nopietni apdraud stabilitāti šajā reģionā, kur nākamajos divos gados ir plānotas vairākas vēlēšanas (Ugandā, Kongo Demokrātiskajā Republikā, Ruandā);

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- L. tā kā starptautiskajai kopienai ir nozīmīga loma kā Aružas līgumu ievērošanas garantam; tā kā līdz šim visi reģionālie un vietējie centieni atrisināt krīzi un atjaunot visu politisko spēku dialogu nav devuši pozitīvus rezultātus;
- M. tā kā 2015. gada 1. augustā politiskā opozīcija un pilsoniskā sabiedrība sapulcējās Adisabebā, lai izveidotu Nacionālo padomi Aružas līgumu un tiesiskuma atjaunošanai;
- N. tā kā 2015. gada 23. septembrī prezidents parakstīja dekrētu, ar ko izveido Burundi iekšējā dialoga nacionālo komiteju, kura sešus mēnešus vadīs sarunas; tā kā pilsoniskā sabiedrība ir paudusi lielu skepsi par šīs komitejas potenciālajiem panākumiem, jo lielākā daļa dalībnieku no opozīcijas un pilsoniskās sabiedrības, kuri vērsas pret prezidenta P. Nkurunziza trešo pilnvaru termiņu, tiek vajāti, pamatojoties uz apsūdzībām par sacelšanos un līdzdalību neveiksmīgajā 2015. gada 13. un 14. maija valsts apvērsumā; tā kā jaunās Nacionālās asamblejas priekšsēdētājs Pascal Nyabenda paziņoja, ka “valsts apvērsuma organizēšanā un īstenošanā iesaistītie cilvēki (..) dialogā netiks iekļauti”;
- O. tā kā ĀS, ES un ASV ir iesaldējušas to valdības un opozīcijas vadītāju līdzekļus, kuru darbības un paziņojumi veicina vardarbības turpināšanos un traucē meklēt Burundi politiskās krīzes risinājumu, kā arī ir noteikušas šīm personām ceļojuma aizliegumu;
- P. tā kā ASV un vairākas citas valstis, ņemot vērā drošības situācijas pasliktināšanos, ir ieteikušas saviem pilsoņiem nekavējoties pamest Burundi;
- Q. tā kā 2015. gada 17. oktobrī ĀS Miera un drošības padome prasīja pabeigt ārkārtas rīcības plāna izstrādi, lai to, ja attiecīgajā situācijā būtu nepieciešams, īstenotu šajā valstī, un nosūtīt Āfrikas valstu vadītu misiju vardarbības novēršanai, kā arī vienojās sākt rūpīgu izmeklēšanu par cilvēktiesību pārkāpumiem un cita veida vardarbību pret civiliedzīvotājiem Burundi;
- R. tā kā 2015. gada 30. novembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerāļsekretārs Ban Ki Moon iesniedza Drošības padomei trīs priekšlikumus, iesakot atkarībā no situācijas attīstības pārskatīt mandātu par ANO klātbūtni Burundi, kurš pavērtu iespēju nosūtīt miera uzturēšanas misiju, ja krīze padziļinātos;
- S. tā kā ANO atbalsta vienība sāks darbību, lai atbalstītu Burundi iekšējo dialogu, konsultētu valdību par institūciju tiesiskuma nostiprināšanu un atbrūošanās jautājumiem, veiktu koordināciju ar reģionālajiem dalībniekiem, uzraudzītu stāvokli uz vietas un sniegtu par to ziņojumus, kā arī ļautu ANO vieglāk plānot lielāku klātbūtni Burundi;
- T. tā kā ĀS un citi starptautiskie dalībnieki ir atkārtoti aicinājuši sākt patiesu un iekļaujošu dialogu, kurā būtu iesaistītas visas ieinteresētās personas, pamatojoties uz Aružas vienošanās un Burundi konstitūcijas ievērošanu, lai rastu vienprātīgu risinājumu konfliktam Burundi; tā kā ES un ANO atbalsta šo nostāju;
- U. tā kā ar pilnīgu ĀS, ES un ANO atbalstu turpinās starpniecības centieni veicināt Burundi iekšējo dialogu, lai rastu vienprātīgu un miermīlīgu risinājumu krīzei Burundi;
- V. tā kā ES sniedz ievērojamu atbalstu Burundi gada budžetam, kurā apmēram pusi no līdzekļiem nodrošina starptautiskais atbalsts, un nesēn ES ir piešķīrusi Burundi EUR 432 miljonus no Eiropas Attīstības fonda 2014. – 2020. gadam;
- W. tā kā, pamatojoties uz Dekrētu 530/1597, Burundi iestādes apturēja 10 cilvēktiesību organizāciju, proti, ACAT-Burundi, APRODH, AMINA, FOCODE, FORSC, FONTAINE-ISOKO, Maison Shalon, PARCEM, RCP, SPPDF, darbību un iesaldēja to bankas kontus,
1. pauž nopietnas bažas par satraucošo drošības un politisko situāciju Burundi un humanitārās situācijas straujo pasliktināšanos, kā arī par to, kā tas varētu ietekmēt drošību un stabilitāti visā apakšreģionā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

2. stingri nosoda nesenos vardarbīgos uzbrukumus un arvien biežākos cilvēktiesību pārkāpumu un aizskārumu gadījumus, tostarp slepkavības, ārpustiesas nonāvēšanu, personu fiziskās integritātes pārkāpumus, spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un/vai pazemojošu izturēšanos, patvaļīgus arestus un nelikumīgu aizturēšanu, tostarp to, ka militārie spēki un policija iepriekšminētās darbības veic pret bērniem un ieņem skolas, preses un vārda brīvības pārkāpumus, kā arī nesodāmības izplatību; prasa veikt nonāvēšanas gadījumu un pārkāpumu neatkarīgu izmeklēšanu un saukt pie atbildības šo nodarījumu veicējus;
3. prasa nekavējoties izbeigt vardarbību, cilvēktiesību pārkāpumus un politisko pretinieku iebiedēšanu un nekavējoties atbrūnot visus bruņotos grupējumus, kas saistīti ar politiskajām partijām, stingri ievērojot starptautiskās tiesības un cilvēktiesības;
4. mudina visas puses radīt nepieciešamos nosacījumus, lai atjaunotu uzticēšanos un veicinātu nacionālo vienotību, un aicina nekavējoties atsākt iekļaujošu un pārredzamu dialogu valsts līmenī, piedaloties valdības, opozīcijas partiju un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;
5. uzsver, ka šāds dialogs ar mērķi panākt ilgstošu mieru, drošību un stabilitāti un atjaunot demokrātiju un tiesiskumu atbilstu Burundi iedzīvotāju interesēm un tam būtu jābalstās uz Arušas vienošanos un Burundi konstitūciju, kurās ir iekļauta prasība ievērot starptautiskos tiesību aktus un līgumus;
6. īpaši norāda uz to, ka bruņotajos grupējumos, kas darbojas Burundi, ir iesaistījušies daudzi jaunieši, it sevišķi bērni vecumā līdz 18 gadiem, un aicina starptautisko sabiedrību veltīt īpašu uzmanību viņu reintegrācijai un veicināt šo jauniešu līdzdalību mierīgos politiskos procesos;
7. pieprasa, lai visas puses Burundi atturētos no jebkādam darbībām, kas varētu apdraudēt mieru un drošību šajā valstī; stingri nosoda visus publiskos paziņojumus, kas musina uz vardarbību vai naidu pret dažādām Burundi sabiedrības grupām un kas varētu saasināt pašreizējo spriedzi, un aicina visas puses atturēties no šādiem paziņojumiem;
8. atgādina Burundi varas iestādēm par to pienākumu panākt drošību valsts teritorijā un garantēt cilvēktiesības, pilsoniskās un politiskās tiesības un pamatbrīvības, kā tas paredzēts Burundi konstitūcijā, Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartā un citos starptautiskos un reģionālos cilvēktiesību instrumentos;
9. šajā sakarībā atgādina, ka ES partnerattiecības ar Burundi reglamentē Kotonū nolīgums un ka visām pusēm ir pienākums ievērot un īstenot šā nolīguma noteikumus, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām; jo īpaši atgādina, ka Kotonū nolīguma 96. pantā ir paredzēta iespēja sākt apspriežu procedūras gadījumos, kad netiek ievērotas cilvēktiesības, demokrātijas principi un tiesiskums, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē ES lēmumu pieprasīt apspriežu sākšanu, kā tas paredzēts minētajā pantā;
10. stingri nosoda prezidentu *P. Nkurunziza*, kurš pārkāpa Arušas vienošanos, trešo reizi uzņemoties prezidenta pilnvaras;
11. mudina Burundi varas iestādes veicināt to, lai tiktu noskaidrota patiesība par masu noziegumiem, kas izdarīti laikā no 1962. gada līdz 2008. gadam, īstenojot tiesiskus un ar tiesu sistēmu nesaistītus pasākumus, piemēram, izveidojot patiesības noskaidrošanas un izlīguma komisiju un īpašus tribunālus nacionālā izlīguma veicināšanai;
12. atzinīgi vērtē starpniecības centienus, ko ar ĀS un ANO atbalstu vada EAC, lai sekmētu dialogu starp Burundi ieinteresētajām personām; aicina PV/AP arī atbalstīt šos starpniecības centienus; mudina Burundi valdību un citas attiecīgās ieinteresētās puses pilnībā sadarboties ar starpnieku;
13. pauž dziļas bažas par upuru skaitu un nopietniem cilvēktiesību pārkāpumu gadījumiem, par kuriem ziņots kopš krīzes sākuma; mudina kompetentās iestādes rūpīgi un nekavējoties izmeklēt šo noziegumu apstākļus un motīvus un nodrošināt vainīgo saukšanu pie atbildības; atgādina, ka tie, kuri ir vainīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem vai nopietniem aizskārumiem, nedrīkst palikt nesodīti; aicina iestādes nodrošināt to, lai skolas būtu vietas, kurās drošos apstākļos var noritēt mācību process; aicina Starptautiskās Krimināltiesas prokurori cieši uzraudzīt stāvokli Burundi un atbalsta viņas 2015. gada 6. novembra paziņojumu;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

14. aicina atcelt Dekrētu Nr. 530/1597, kas paredz uz laiku apturēt vairāku cilvēktiesību organizāciju darbību, un nekavējoties atcelt to bankas kontu iesaldēšanu, lai šīs organizācijas varētu brīvi darboties;

15. aicina garantēt drošu atgriešanos trimdā mītošajiem žurnālistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, atjaunot to plašsaziņas līdzekļu darbību, kas tika slēgti pēc 2015. gada 13. un 14. maijā notikušā neveiksmīgā valsts apvērsuma mēģinājuma, un atcelt apsūdzības pret žurnālistiem, kuri tiek apvainoti par tiešu vai netiešu līdzdalību šajā neveiksmīgajā apvērsumā;

16. jo īpaši pauž bažas par LGBTI cilvēku ārkārtīgi augsto diskriminācijas līmeni un kriminālsodišanu Burundi; atkārtoti norāda, ka seksuālā orientācija ir jautājums, kas attiecas uz starptautiskajās cilvēktiesībās noteiktajām indivīda tiesībām uz vārda brīvību un privāto dzīvi — šajās tiesībās ir noteikts, ka ir jāievēro līdztiesības un nediskriminācijas principi un jāgarantē vārda brīvība; tādēļ aicina Burundi Nacionālo asambleju un valdību atcelt kriminālkodeksa pantus, kuri diskriminē LGBTI personas;

17. uzsver to, ka krīze ārkārtīgi negatīvi ietekmē bērņus, un aicina Komisiju turpināt sadarboties ar starptautiskajiem partneriem, lai nodrošinātu veselības aprūpes pakalpojumus, tostarp svarīgus medikamentus, drošu piekļuvi izglītībai un bērnu aizsardzību pret visu veidu vardarbību un garantētu piekļuvi citiem sociālajiem pakalpojumiem;

18. atzinīgi vērtē to, ka ĀS ir nosūtījusi cilvēktiesību novērotājus un ekspertus uzraudzīt stāvokli cilvēktiesību jomā, un uzsver, ka ir svarīgi sadarboties ar viņiem, lai veicinātu viņu pilnvarojuma izpildi; turklāt aicina Starptautisko Krimināltiesu izmeklēt iespējamās nesenas krīzes laikā pastrādātos cilvēktiesību pārkāpumus, kas ietilpst tās jurisdikcijā;

19. atzinīgi vērtē mērķtiecīgās sankcijas, ko ES apstiprināja saskaņā ar ĀS pieņemto lēmumu, tostarp nosakot ceļošanas aizliegumu un aktīvu iesaldēšanu tiem Burundi iedzīvotājiem, kuru darbības un paziņojumi veicina vardarbības turpināšanos un kavē centienus panākt šīs krīzes politisku atrisinājumu; aicina ES piemērot šādas sankcijas visiem tiem, kuru darbības rada draudus mieram un stabilitātei šajā reģionā, kūda uz naudu un pārkāpj Arušanas vienošanos;

20. mudina ES un dalībvalstis, ņemot vērā to, kā ir noritējusi saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu rīkotā sabiedriskā apspriešana, apsvērt iespēju iesaldēt visu Burundi valdībai paredzēto palīdzību, kas nav humānā palīdzība, līdz brīdim, kad valdības spēki izbeidz pārmērīgi izmantot spēku un nepārkāpj cilvēktiesības, kā to konstatēja OHCHR, un ir rasts politisks risinājums, kurš izriet no patiesa Burundi iekšējā dialoga, un novirzīt šo palīdzību pilsoniskās sabiedrības stiprināšanai; uzskata, ka ar ES palīdzību būtu jārisina tādas pamatproblēmas kā nevienlīdzība, nabadzība un uztura hroniska nepietiekamība, lai sasniegtu nesenas apstiprinātos ilgtermiņa atbilstības mērķus;

21. pauž nopietnas bažas saistībā ar nepārtraukto Burundi bēgļu plūsmu uz kaimiņvalstīm; atkārtoti pauž atbalstu gan visām humānās palīdzības organizācijām, kas darbojas uz vietas, gan uzņēmējām kaimiņvalstīm; aicina starptautisko sabiedrību un humānās palīdzības organizācijas turpināt sniegt palīdzību visiem cilvēkiem, kuri konflikta dēļ tagad kļuvuši par bēgļiem un pārvietotām personām; atzinīgi vērtē ES apņemšanos palielināt finansiālo atbalstu un humāno palīdzību, lai apmierinātu iedzīvotāju steidzamākās vajadzības;

22. aicina ĀS, ANO un ES nopietni apsvērt reģionālo dimensiju un novērst turpmāku reģiona destabilizāciju, palielinot savu klātbūtni uz vietas, jo īpaši uzturot pastāvīgu politisku dialogu starp šā reģiona valstīm; šajā sakarībā mudina ĀS, saskaņojot savu darbību ar ANO Drošības padomi, apsvērt iespēju nosūtīt uz Burundi Āfrikas valstu miera uzturēšanas spēkus, ja stāvoklis drošības un cilvēktiesību jomā Burundi pasliktināsies vēl vairāk;

23. mudina PV/AP, *Federica Mogherini*, turpināt strādāt pie tā, lai panāktu, ka tiek nekavējoties atbrīvots Burundi policists *Richard Spiros Hagabimana*, kurš ir nelikumīgi ieslodzīts un tiek spīdzināts, jo viņš, būdams policists, 2015. gada 28. jūlijā atteicās šaut uz pūli;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

24. uzskata, ka Burundi problēmas ir saistītas ar strīdiem par auglīgās lauksaimniecības zemes kontroli, ienākumu nevienlīdzību un diskrimināciju; šajā sakarībā prasa ieviest atbildīgu regulējumu, lai noteiktu to, ka uzņēmumiem jāievēro cilvēktiesības un saistības attiecībā uz sociālajiem un vides standartiem;

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Burundi valdībai un parlamentam, ĀKK un ES Ministru padomei, Komisijai, Padomei, Austrumāfrikas valstu kopienai un tās dalībvalstu valdībām, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei Savienības ārlietās un drošības politikas jautājumos, Āfrikas Savienības iestādēm un ANO ģenerālsekretāram.

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0475

Virungas Nacionālā parka aizsardzība Kongo Demokrātiskajā Republikā

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra rezolūcija par Virungas Nacionālā parka aizsardzību Kongo Demokrātiskajā Republikā (2015/2728(RSP))

(2017/C 399/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā UNESCO Vispārējās konferences 1972. gada 16. novembrī Parīzē pieņemto Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību,
 - ņemot vērā to, ka kopš 1979. gada Virungas Nacionālais parks (VNP) ir iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā un kopš 1994. gada — Apdraudētā pasaules mantojuma sarakstā,
 - ņemot vērā 1992. gada 5. jūnijā Riodežaneiro Zemes samītā pieņemto Konvenciju par bioloģisko daudzveidību,
 - ņemot vērā 1971. gadā Ramsārē pieņemto Konvenciju par starptautiskas nozīmes mitrājiem, īpaši kā ūdensputnu dzīves vidi,
 - ņemot vērā 1976. gadā pieņemtās ESAO pamatnostādnes starptautiskiem uzņēmumiem (un pamatnostādņu atjauninātās versijas), kā arī 1971. gadā ANO pieņemtos uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus,
 - ņemot vērā galīgo paziņojumu, kas sniegts 2014. gada jūlijā pēc tam, kad tika panākta vienošanās saistībā ar Pasaules Dabas fonda (WWF *International*) iesniegto sūdzību pret uzņēmumu “SOCO International plc”,
 - ņemot vērā juridisko un līgumisko sistēmu, kas Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR) ir spēkā ogļūdeņražu nozarē, tostarp Valdības dekrētu Nr. 81-013, ar ko pieņemts likums par raktuvēm un ogļūdeņražiem, Kalnrūpniecības kodeksu un topošo Kongo Ogļūdeņražu kodeksu, kā arī līgumus par ogļūdeņražu kopīgu izmantošanu un ieguvu,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par Virungas Nacionālā parka aizsardzību Kongo Demokrātiskajā Republikā (O-000108/2015 – B8-1111/2015),
 - ņemot vērā Attīstības komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā VNP, kurš atrodas KDR Ziemeļkivu (*North-Kivu*) un Austrumu (*Province Orientale*) provincēs pie robežas ar Ruandu un Ugandu, ir Āfrikā vecākais nacionālais parks, tas ir iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā un visā pasaulē ir pazīstams ar savām unikālajām dzīvotnēm un bagātīgo bioloģisko daudzveidību, un tādēļ tas Āfrikas kontinentā ir parks ar vislielāko bioloģisko daudzveidību; tā kā parks ir izpelnījies atzinību jo īpaši tādēļ, ka tajā mājot kalnu gorillas, kas ir viena no īpaši apdraudētām sugām, kuras iekļautas CITES konvencijas (1973. gada Konvencija par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām) I pielikumā;
- B. tā kā saskaņā ar Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, ko KDR ir parakstījusi un ratificējusi, par bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu ir jārūpējas visai cilvēcei un attiecīga rīcība ir attīstības procesa neatņemama daļa; tā kā konvencija ir juridiski saistoša un uzliek parakstītājiem pienākumu pildīt tās noteikumus;
- C. tā kā VNP aizsardzību nosaka arī Ramsāres konvencija un KDR valsts tiesību akti; tā kā Eiropas Komisija un dažas ES dalībvalstis pēdējos 25 gadus atbalsta parka saglabāšanu;
- D. tā kā VNP ir viena no trim Ramsāres konvencijas teritorijām (Nr. 787), kas atrodas KDR; tā kā saskaņā ar Ramsāres konvenciju KDR ir jāpilda vairāki pienākumi attiecībā uz Ramsāres sarakstā iekļautajām teritorijām, piemēram, jāizstrādā un pēc tam jārealizē valsts plāns, kas sekmētu sarakstā iekļauto mitrāju aizsardzību un, ciktāl tas iespējams, mitrāju apdomīgu izmantošanu valsts teritorijā (Ramsāres konvencijas 3. panta 1. punkts);

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

- E. tā kā, saskaņā ar Pasaules Dabas fonda 2013. gada ziņojumu “Virungas parka ekonomiskā vērtība” pašlaik Virungas Nacionālā parka ekonomiskā vērtība ir 48,9 miljoni ASV dolāru gadā; tā kā stabilas situācijas gadījumā parks varētu veicināt izaugsmi ekonomikas un tūrisma nozarē, turklāt tā vērtība varētu sasniegt vienu miljardu ASV dolāru gadā un tas varētu radīt 45 000 darbvietu;
- F. tā kā parku, pat neraugoties uz to, ka tā ir aizsargājama dabas teritorija, jau gadu desmitiem apdraud bruņoti grupējumi, kuri nodarbojas ar malumedniecību, iznīcina mežus un arī citādi nelikumīgi izmanto dabas resursus, nenodrošinot to ilgtspēju; tā kā Virunga tādēļ ir iekļauta Apdraudētā pasaules mantojuma sarakstā; tā kā masveida nabadzības, vājas valsts, sliktas pārvaldes un reģionālās nestabilitātes apstākļos naftas drudzim var būt ārkārtīgi destruktīva ietekme uz sabiedrību un vidi;
- G. tā kā 2007. gada decembrī KDR valdība piešķīra koncesijas naftas krājumu izpētei 85 % parka teritorijas; tā kā “SOCO International plc” (SOCO) pagaidām ir vienīgais uzņēmums, kas veicis izpēti parkā;
- H. tā kā KDR tiesību aktos ir aizliegta videi kaitīga darbība aizsargājamās teritorijās, taču SOCO savu izpētes licenci ir saņēmis, izmantojot attiecīgajā likumā noteikto izņēmumu, kas ļauj veikt “zinātniskas darbības” aizsargājamās teritorijās;
- I. tā kā uzņēmumam “SOCO International” vairs nav licences attiecībā uz V zemesgabalu VNP;
- J. tā kā sistēmiskās izpētes rezultāti liecina, ka VNP ir atrodama nafta; atgādina, ka naftas krājumu izpēte (un naftas ieguve) nav savienojama ar parka saglabāšanu, jo tā ir viena no pasaules mantojuma teritorijām;
- K. tā kā ANO pieņemtajos uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipos un ESAO pamatnostādnēs starptautiskiem uzņēmumiem ne reizi vien ir uzsvērts, ka atbildība par cilvēktiesību ievērošanu ir vispārējs vēlamās rīcības standarts, kas jāpilda ikvienam uzņēmumam neatkarīgi no tā, kur tas veic savu uzņēmējdarbību;
- L. tā kā divus gadu desmitus VNP un tam blakus esošajās teritorijās risinās vardarbīgs konflikts; tā kā nelikumīga derīgo izrakteņu ieguve, parka dabas resursu (koksnes, ogļu, u. c.) nelikumīga izmantošana, apdraudēto sugu dzīvnieku malumedniecība un citas darbības, jo īpaši nelegāla tirdzniecība ar dabas resursiem, ir bijusi ienesīga gan nemierniekiem, gan valsts bruņotajiem spēkiem, turklāt potenciālo naftas krājumu izpēte un naftas ieguve, visticamāk, tikai vairos vardarbību un nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus un radīs teritorijas piesārņojumu;
- M. tā kā saistībā ar naftas ieguvī teritorijās, kurās nav labas pārvaldības, vislielāko apdraudējumu videi cita starpā rada tas, ka lielās platībās tiek iznīcināta augu valsts, ievestas invazīvas augu sugas, sašķeltas dzīvotnes, rodas aizvien vairāk iespēju malumedniecībai un palielinās risks, ka piesārņojumu var radīt naftas noplūde, gāzes sadedzināšana un atkritumu izgāšana; tā kā iespējamā “naftas lāsta” rezultātā vēl drūmāki varētu kļūt nabadzības un nevienlīdzības rādītāji, kā to apliecina citu gadījumu izpēte, piemēram, pētījums par Nigēras deltu;
- N. tā kā Virungas zemes, ūdens un dzīvās dabas ilgtspējīga pārvaldība sniegs gan tiešus, gan netiešus ekonomiskos ieguvumus to iedzīvotāju kopienām, kuru dzīve ļoti lielā mērā ir atkarīga no parka dabas resursiem; tā kā Pasaules Dabas fonda dati liecina, ka kalnu gorillu apskates tūrisms vien katru gadu varētu nodrošināt ienākumus 30 miljonu ASV dolāru apmērā un radīt tūkstošiem darbvietu,
1. uzsver, ka nekādā gadījumā nedrīkst pieļaut neatgriezenisku kaitējumu VNP, kas kopš 1979. gada ir iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā un kopš 1994. gada — Apdraudētā pasaules mantojuma sarakstā;
 2. pauž nožēlu, ka VNP ir kļuvis arī par vienu no pasaulē bīstamākajām vietām, kur jānodrošina dzīvās dabas aizsardzība; ar dziļām bažām konstatē, ka bruņotie grupējumi ir nelikumīgi izmantojuši parka dabas resursus, iegūstot derīgos izrakteņus un ražojot ogles, un šādi ne vien uzturējuši savas militārās operācijas, bet arī guvuši personīgu labumu; pauž nožēlu arī par to, ka bruņotie grupējumi ir nodarbojušies ar vērienīgu malumedniecību gan pārtikas iegūšanas nolūkā, gan tādēļ, lai varētu tirgoties ar ziloņkaulu un savvaļas dzīvnieku gaļu, jo tas nodrošina karošanai nepieciešamos līdzekļus; turklāt ar bažām konstatē, ka vājas disciplīnas, neregulāra atalgojuma un pārtikas trūkuma dēļ militārpersonas aizvien biežāk iesaistās nelikumīgās darbībās, tostarp tādās kā neprofesionāla derīgo izrakteņu ieguve, ogļu ražošana un savvaļas dzīvnieku malumedības; atzīmē, ka parks ir milzīga neskartas dabas teritorija (tā platība ir divi miljoni akru jeb 790 000 hektāru), tāpēc to ir ļoti grūti aizsargāt, jo īpaši ar trūcīgo valdības finansējumu; norāda, ka trīs vīrieši 2014. gada 15. aprīlī sašāva parka direktoru beļģu princi *Emmanuel de Merode*, kurš guva nopietnus ievainojumus, un ka pēdējos desmit gados parkā ir nogalināti vairāk nekā 140 uzraugi, kas pildīja savus dienesta pienākumus;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

3. uzsver, ka naftas krājumu izpēte un naftas ieguve, kā arī citas nelikumīgas darbības var nodarīt neatgriezenisku kaitējumu VNP; uzskata par nepieņemamu VNP naftas koncesiju piešķiršanu Francijas naftas uzņēmumam "TOTAL" un Lielbritānijas naftas uzņēmumam "SOCO International" 2007. gadā, jo tā ir pārkāpta Parīzes Konvencija par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību, 1992. gada Konvencija par bioloģisko daudzveidību, Ramsāres konvencija un Kongo tiesību akti; atgādina — lai gan uzņēmums "TOTAL" piekrita nekad nemeklēt naftas krājumus VNP teritorijā (pat ja Kongo valdība nolemtu mainīt parka robežas), uzņēmums "SOCO International" ir meklējis naftu VNP un 2014. gada jūlijā veicis seismisko izpēti, kuras rezultāti ir iesniegti Kongo valdībai un apliecina, ka nafta ir atrasta; aicina KDR valdību vairs neizsniegt licenci nevienam uzņēmumam;

4. norāda, ka Ugandas valdība pašlaik gatavojas izsniegt licenci attiecībā uz Nadži (Ngaji) zemesgabalu, kas atrodas pie VNP un ietver Edvarda ezeru, un uzsver, ka naftas krājumu izpēte un naftas ieguve minētajā zemesgabalā arī var nodarīt neatgriezenisku kaitējumu VNP;

5. pieņem zināšanai, ka 2014. gada jūnijā ir panākta vienošanās starp uzņēmumu "SOCO International" un Pasaules Dabas fonda dabas aizsardzības grupu saistībā ar sūdzību, ko Pasaules Dabas fonds bija iesniedzis Apvienotās Karalistes valsts kontaktpunktam par to, ka SOCO nepilda ESAO pamatnostādnes starptautiskiem uzņēmumiem, un pieņem zināšanai, ka saskaņā ar panākto vienošanos uzņēmums apņemas neveikt urbšanas darbus Virungas Nacionālajā parkā naftas krājumu izpētes vai kādā citā nolūkā nedz pats, nedz ar darbuzņēmēju starpniecību, ja vien UNESCO kopīgi ar KDR valdību nenolems, ka šāda darbība nav pretrunā pasaules mantojuma teritorijas statusam; atzīmē — šāda nosacīta vienošanās negarantē, ka parkā vairs netiks veiktas ar naftu saistītas darbības; norāda, ka uzņēmuma "SOCO International" nostāja nav viennozīmīga, tātad ir iespējama parka pilnīga vai daļēja deklasifikācija naftas urbumu ierīkošanas vajadzībām; konstatē, ka naftas krājumu izpēti, izmantojot savu koncesiju, SOCO veic Edvarda ezerā un tā apkārtnē, kur mājā daudzas leģendāras sugas (dažas no kurām ir apdraudētas), tostarp šimpanzes, ziloņi, krokodili un lauvas; tāpēc aicina uzņēmumu "SOCO International plc" un tā KDR reģistrēto uzņēmumu izbeigt jebkādas turpmākus naftas krājumu izpētes un naftas ieguves darbus Virungas Nacionālajā parkā un ievērot parka tagadējās robežas; aicina arī KDR valdību, pildot UNESCO Pasaules mantojuma komitejas prasību, anulēt atļaujas veikt naftas krājumu izpēti Virungas Nacionālā parka teritorijā;

6. uzsver, ka vietējai kopienai, kura dzīvo Virungas Nacionālā parka tuvumā, zvejošana Edvarda ezerā katru gadu nodrošina ieguvumus aptuveni 30 miljonu ASV dolāru apmērā, turklāt Pasaules Dabas fonda uzdevumā veikts neatkarīgs pētījums liecina, ka ezers nodrošina dzeramo ūdeni vairāk nekā 50 000 ģimeņiem;

7. norāda, ka 2014. gada septembrī *Der Spiegel*, *Telegraph* un *New York Times* publicētais organizācijas "Global Witness" ziņojums liecina — ir aizdomas, ka uzņēmums "SOCO International" un tā darbuzņēmēji ir veikuši nelikumīgus maksājumus, atpirkušies no bruņotajiem nemierniekiem un savā labā izmantojuši bailu un vardarbības situāciju, ko KDR austrumos veicinājuši valdības bruņotie spēki, un tā centušies iekļūt Āfrikas vecākajā nacionālajā parkā naftas krājumu izpētes nolūkā;

8. ļoti atzinīgi vērtē stratēģisko vides novērtējumu (SVN), kas veikts attiecībā uz naftas krājumu izpēti un naftas ieguvi Albertīna rifta ziemeļu daļā, tostarp VNP; uzskata, ka, pamatojoties uz minēto novērtējumu, attiecīgo valstu valdībām, tostarp KDR valdībai, vajadzētu pieņemt pārdomātus lēmumus, rūpīgi izanalizējot naftas krājumu izpētes un naftas ieguves ietekmi; taču pauž nožēlu, ka SVN process ir ļoti ieildzis un ka naftas krājumu izpēte VNP jau ir sākusies, kaut gan SVN process vēl nav noslēdzies;

9. uzsver, ka naftas krājumu izpētei KDR nav nedz atbilstošas un efektīvas likumdošanas, nedz tiesiskā regulējuma sistēmas; aicina KDR valdību pildīt un ievērot KDR tiesību un normatīvos aktus, kas aizliedz tādu videi kaitīgu darbību kā naftas krājumu izpēte un naftas ieguve aizsargājamās teritorijās, tostarp Virungā, un aicina KDR valdību novērst ogļūdeņražu tiesību aktu un dabas aizsardzības likumprojektos konstatētās nepilnības, kuru dēļ pašlaik ir iespējama dabas resursu izpēte un ieguve nacionālajos parkos un pasaules mantojuma teritorijās;

10. augstu vērtē parka administrācijas darbu, kura cenšas nodrošināt ilgtspējīgus ienākumus ar tādu dabas resursu kā saules un ūdens enerģijas ražošanu, kas uzlabo iztiku lielākajai daļai vietējo iedzīvotāju, nenodarot postījumu dabas videi, un kas ir viens no saimnieciskās darbības veidiem, kuru atļauts veikt pasaules mantojuma teritorijās;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

11. norāda, ka kopš pagājušā gadsimta 90. gadu sākuma konflikti ar bruņotajiem partizāniem, kuri dzīvo parka teritorijā un tās tuvumā, ir izraisījuši nopietnus cilvēktiesību pārkāpumus un ļoti daudz vardarbības; norāda, ka kopš 1996. gada parka teritorijā mitinās tā dēvētie Ruandas atbrīvošanas demokrātiskie spēki (FDLR) — partizānu grupa, kas esot rīkojusi slaktiņus genocīda laikā, kurš 1994. gada pavasarī sākās Ruandā un pārņēma arī KDR austrumu daļu, un kas joprojām slēpjoties šaipus robežas Virungā —, turklāt tiek ziņots, ka arī *Mai-Mai* kaujinieki daudzus ir noslepkavojuši, izvarojuši un ievainojuši un iznīcinājuši ciematus parka teritorijā; mudina KDR valdību atbrūnot nemierniekus un atjaunot drošību parka reģionā; pauz nožēlu arī par to, ka KDR aizvien vairāk tiek represēti cilvēktiesību aktīvisti un žurnālisti; vēlreiz aicina KDR valdību atzīt un ievērot preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību, kā arī garantēt tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu;

12. atgādina, ka saskaņā ar Parīzes Konvenciju par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību naftas krājumu izpēte un naftas ieguve nav savienojama ar pasaules mantojuma teritorijas statusu; turklāt uzsver, ka VNP mājo daudzas apdraudētas sugas, piemēram, leģendārās kalnu gorillas (kas ir vienas no pēdējām uz šīs planētas) un meža žirafes (okapi), un ka apdraudēto sugu dzīvotnes būtu stingri jāaizsargā; atzinīgi vērtē KDR valdības lēmumu izveidot īpašu vienību cīņai pret malumedniecību, taču aicina KDR valdību par papildu tiesiskās aizsardzības līdzekļiem lemt un tos pielietot sadarbībā ar CITES sekretariātu, lai apkarotu organizēto noziedzību, kas saistīta ar nelegālu tirdzniecību; plašākā nozīmē mudina KDR valdību nodrošināt parka uzraugu spēcīgāku ietekmi un piemērot sodus par parkā veiktām nelikumīgām darbībām;

13. uzsver — tiek apgalvots, ka Kongo valdība ar uzņēmumu “SOCO International” esot apspriedusi iespēju mainīt VNP robežas, deklasificējot daļu VNP teritorijas vai pat visu Virungu, lai būtu likumīgi iespējams ierīkot naftas urbumus, kaut gan pašlaik nav ziņu, kas apliecinātu, ka valsts valdība būtu oficiāli pieprasījusi šādas izmaiņas UNESCO;

14. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu saskaņot diplomātisko atbildes reakciju, ko īsteno ES dalībvalstis un, iespējams, arī citi līdzekļu devēji, kuri darbojas KDR, un kas palīdzēs KDR valdībai atteikties no naftas krājumu izpētes un naftas ieguves parka teritorijā, atbilstoši UNESCO Pasaules mantojuma komitejas prasībai anulēt licences, kuras izsniegtas naftas krājumu izpētei VNP, kā arī citās UNESCO pasaules mantojuma teritorijās, kas atrodas Kongo, un arī atteikties no parka robežu maiņas un parka teritorijas samazināšanas;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt parka teritorijas viengabalainību, šajā nolūkā, piemēram, apņemties piešķirt vairāk finansējuma gan ilgtspējīgai dabas aizsardzībai, gan ekonomikas attīstībai, gan arī saimnieciskās darbības dažādošanai parkam blakusesošajā reģionā; jo īpaši aicina ES palīdzēt KDR valdībai izstrādāt ilgtspējīgas enerģētiskās un ekonomiskās alternatīvas ieguves rūpniecībai, veicināt vietējo resursu izmantošanu valstī, sevišķi ar tainīgu un progresīvu nodokļu sistēmu palīdzību, kā arī uzlabot pārvaldību un sekmīgāk apkarot tādas joprojām aktuālas parādības kā malumedniecība, nelikumīga mežizstrāde, nelegālas raktuves un korupcija, jo tas viss var radīt parkam neatgriezenisku kaitējumu;

16. aicina Komisiju un dalībvalstis attiecīgi rīkoties, lai SVN projekts kļūtu par instrumentu, kas patiešām tiek izmantots lēmumu pieņemšanai;

17. uzsver, ka ES dalībvalstīm saskaņā ar starptautisko tiesību un Eiropas cilvēktiesību aktiem ir pienākums nodrošināt, lai uzņēmumi, kuri darbojas attiecīgo valstu jurisdikcijā, ar savu uzņēmējdarbību nedz tieši, nedz netieši neizraisītu un neveicinātu cilvēktiesību pārkāpumus un lai tie rīkotos, ievērojot pieņemtos rīcības kodeksus, kuros sīki izklāstīti uzņēmumu darbības sociālie un vides standarti, un ievērojot arī tādas tiesību aktus kā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvencija Nr. 169, ESAO pamatnostādnes starptautiskiem uzņēmumiem un ANO pieņemtie uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipi; aicina Komisiju un dalībvalstis ar juridiski saistošiem pasākumiem reāli saukt pie atbildības uzņēmumus, kuru darbība liecina, ka tie izvairās no valsts tiesību aktu un starptautisku līgumu ievērošanas;

18. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, lai sekmīgāk vērstos pret bruņoto konfliktu un korupcijas pamatcēloņiem, kā arī atbalstīt ilgtspējīgas attīstības un miera veidošanas stratēģijas un projektus VNP un tam blakusesošajā reģionā;

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

19. mudina Komisiju, dalībvalstis un Kongo Demokrātisko Republiku, un arī naftas uzņēmumus, kuri interesējas par naftas urbumu ierīkošanas iespējām, nodrošināt parka tagadējo robežu aizsardzību un nepieļaut fosilā kurināmā ieguvi nedz VNP, nedz tam blakusesošajās teritorijās;
 20. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu īstenot ikvienu iniciatīvu, kas nepieciešama, lai pārliecinātu KDR valdību izmeklēt vardarbības aktus, kuri pastrādāti pret cilvēktiesību aizstāvjiem, kas darbojas KDR un jo īpaši VNP, tostarp pret parka uzraugiem, un lai mudinātu KDR valdību darīt visu iespējamo, cenšoties nepieļaut šādu nežēlīgu nodarījumu atkārtosanos;
 21. mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu īstenot ikvienu pasākumu, kas nepieciešams, lai panāktu, ka Apvienotās Karalistes Smagu krāpšanas gadījumu apkarošanas birojs (*Serious Fraud Office*), kuram ir primārā piekritība, un visas pārējās iestādes ar attiecīgu jurisdikciju pilnībā izmeklē ikvienu iespējamo kukuļošanas un korupcijas gadījumu, par ko tām ir ziņots saistībā ar uzņēmumu “*SOCO International plc*” un tā KDR reģistrēto uzņēmumu “*SOCO Exploration and Production DRC SPRL*” (SOCO);
 22. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Kongo Demokrātiskās Republikas, Ugandas Republikas un Ruandas Republikas valdībām un parlamentiem, UNESCO izveidotajai Pasaules mantojuma komitejai, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vides programmai un Ramsāres konvencijas sekretariātam.
-

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0420

Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos izveide (TAXE 2)**Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra lēmums par Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos izveidi (TAXE 2), kompetenci, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu (2015/3005(RSO))**

(2017/C 399/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences priekšlikumu,
- ņemot vērā Komisijas lēmumu visās dalībvalstīs izmeklēt nodokļu nolēmumu praksi saistībā ar ES valsts atbalsta noteikumiem,
- ņemot vērā to, ka saskaņā ar ES nodokļu jomas noteikumiem visām dalībvalstīm ir pienākums spontāni paziņot citām dalībvalstīm informāciju par nodokļu nolēmumiem, īpaši tad, ja šāda nolēmuma rezultātā cita dalībvalsts var zaudēt nodokļu ieņēmumus vai uzņēmumam ir iespējams gūt ietaupījumu uz nodokļu rēķina, mākslīgi pārnesot peļņu uz citiem uzņēmumu grupas locekļiem,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 12. februāra lēmumu ⁽¹⁾ par Īpašās komitejas nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgu pasākumu jautājumos (TAXE 1 īpašās komitejas) izveidi, pilnvarām, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu,
- ņemot vērā 2015. gada 25. novembra rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 197. pantu,

⁽¹⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0039.

⁽²⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0408.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

1. nolemj izveidot Īpašo komiteju nodokļu nolēmumu un rakstura vai ietekmes ziņā tiem līdzīgu pasākumu jautājumos (TAXE 2), kas pētītu, kā tiek piemēroti ES valsts atbalsta un nodokļu jomas tiesības akti attiecību uz dalībvalstu izdotiem nodokļu nolēmumiem un citiem pasākumiem, kas rakstura vai ietekmes ziņā ir līdzīgi šiem nolēmumiem, ja šādu praksi izmanto dalībvalsts vai Komisija, kā arī kaitīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmu un praksi Eiropas un starptautiskā līmenī, un šai komitejai vajadzētu:

- a) pilnībā balstīties uz TAXE 1 īpašās komitejas paveikto un pabeigt šo darbu, jo īpaši atrisināt tos nepabeigtos jautājumus, kuri uzsvērti iepriekš minētajā 2015. gada 25. novembra rezolūcijā, spēt piekļūt darbam nepieciešamajiem dokumentiem, tostarp Rīcības kodeksa jautājumu grupas sanāksmju protokoliem, un veidot nepieciešamos kontaktus un organizēt uzklaušanās, kurās piedalītos starptautisko, Eiropas un valstu iestāžu un dalībvalstu un trešo valstu parlamentu un valdību pārstāvji, kā arī akadēmisko aprindu, uzņēmējdarbības un pilsoniskās sabiedrības, tajā skaitā sociālo partneru pārstāvji, turklāt šajā procesā cieši sadarbojoties ar pastāvīgajām komitejām;
- b) sekot tam, kā dalībvalstis un kompetentās Eiropas iestādes īsteno ieteikumus, kas iekļauti iepriekš minētajā 2015. gada 25. novembra rezolūcijā un sekot līdzī darbam, kas notiek starptautiskajās iestādēs, tostarp Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija un G20, pilnībā ievērojot Ekonomikas un monetārā komiteja kompetenci nodokļu jautājumos;

2. šajā nolūkā nolemj, ka TAXE 2 īpašajai komitejai tiek piešķirtas šādas pilnvaras:

- a) analizēt un pētīt, kā tiek piemērots Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107. panta 1. punkts saistībā ar nodokļu nolēmumiem un rakstura vai ietekmes ziņā tiem līdzīgiem pasākumiem, ko dalībvalstis pieņēmušas kopš 1991. gada 1. janvāra;
- b) analizēt un novērtēt, kā Komisija atbilstīgi LESD 108. pantam pastāvīgi uzrauga visas dalībvalstīs esošās atbalsta sistēmas, ierosinot dalībvalstīm piemērotus pasākumus, kas vajadzīgi saistībā ar iekšējā tirgus pakāpenisku attīstību vai darbību, pārbaudot, vai valsts vai no valsts līdzekļiem piešķirtais atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu un netiek izmantots ļaunprātīgi, lemjot par to, vai attiecīgajai valstij noteiktā laika periodā ir jāatceļ vai jāmaina sniegtais atbalsts, un nododot lietu Eiropas Savienības Tiesai, ja attiecīgā valsts nepilda rīkojumus, kā tas, iespējams, ir saistībā ar lielu skaitu nodokļu nolēmumu, kas neatbilst ES noteikumiem par valsts atbalstu;
- c) analizēt un pētīt, kā dalībvalstis pēc 1991. gada 1. janvāra ir ievērojušas noteikumus attiecībā uz pienākumu sadarboties un darīt pieejamus visus nepieciešamos dokumentus, kas iekļauti Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai ⁽¹⁾;
- d) analizēt un pētīt, kā dalībvalstis saistībā ar nodokļu nolēmumiem un spontānu informācijas apmaiņu par tiem ar citām dalībvalstīm kopš 1991. gada 1. janvāra ir ievērojušas noteikumus, kas iekļauti Padomes 1977. gada 19. decembra Direktīvā 77/799/EEK par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo nodokļu un apdrošināšanas prēmiju aplikšanu ar nodokļiem ⁽²⁾ un Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīvu 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK ⁽³⁾;
- e) analizēt un vērtēt, kāda ir Komisijas prakse attiecībā uz pareizu Direktīvas 77/799/EEK un Direktīvas 2011/16/ES piemērošanu jautājumos, kas skar informācijas par nodokļu nolēmumiem spontānu paziņošanu citām dalībvalstīm;

⁽¹⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 336, 27.12.1977., 15. lpp.

⁽³⁾ OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

- f) analizēt un novērtēt, kā dalībvalstis ievēro tādas Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā nostiprinātos lojālas sadarbības principus kā pienākumu sekmēt Savienības uzdevumu izpildi un atturēties no jebkādiem pasākumiem, kas var apdraudēt Savienības mērķu sasniegšanu, ņemot vērā, ka dažas dalībvalstis, iespējams, ir sekmējušas agresīvu nodokļu pārvešanas plānošanu lielos apmēros, kam varētu būt bijusi būtiska ietekme uz ES un tās valstu publiskā sektora finansēm;
 - g) analizēt un novērtēt agresīvu nodokļu pārvešanas plānošanu, ko veica dalībvalstīs dibināti vai strādājoši uzņēmumi, tostarp šīs plānošanas aspektus, kas saistīti ar trešām valstīm, kā arī apmainīties ar šo informāciju ar trešām valstīm;
 - h) sniegt jebkādus ieteikumus šajā jomā, ko tā uzskata par vajadzīgiem;
3. nolemj, ka TAXE 2 īpašajā komitejā būs 45 locekļi (tikpat, cik bija TAXE 1 īpašajā komitejā);
 4. uzskata, ka būtu atbilstīgi, veidojot TAXE 2 īpašo komiteju, pārņemt TAXE 1 īpašās komitejas struktūru;
 5. nolemj, ka TAXE 2 īpašās komitejas pilnvaru laiks ir 6 mēneši, sākot ar 2015. gada 2. decembri;
 6. uzskata — ir atbilstīgi, ka TAXE 2, īpašā komiteja, sava pilnvaru laika beigās apkopojot padarīto, iesniedz rezolūciju vai ziņojumu, ko sagatavojuši divi līdzreferenti.
-

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0436

Pieprasījums atcelt *Georgios Kyrtos* imunitāti

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra lēmums par pieprasījumu atcelt *Georgios Kyrtos* imunitāti (2015/2238(IMM))

(2017/C 399/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Georgios Kyrtos* imunitāti, kuru Grieķijas Augstākās tiesas prokuratūra nosūtījusi 2015. gada 21. jūlijā saistībā ar Atikas austrumdaļas Darba inspekcijas sūdzību par darba algas neizmaksāšanu ⁽¹⁾, par kuru paziņots plenārsēdē 2015. gada 9. septembrī.
 - ņemot vērā to, ka *Georgios Kyrtos* atteicās no savām tiesībām tikt uzklaustam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiesās vispārējās vēlēšanās 2. panta 20. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumus ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Grieķijas Republikas Konstitūcijas 62. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0358/2015),
- A. tā kā Grieķijas Augstākās tiesas prokurora vietnieks ir pieprasījis atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Georgios Kyrtos* imunitāti saistībā ar iespējamu juridisku vērsanos pret pārkāpumu, ko viņš esot izdarījis;
- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta locekļiem savā valstī ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- C. tā kā Grieķijas Republikas konstitūcijas 62. pantā ir noteikts, ka parlamenta deputātus parlamentārā sasaukuma laikā nedrīkst saukt pie atbildības, aizturēt, ieslodzīt vai kā citādi ierobežot viņu brīvību, ja nav iepriekš saņemta parlamenta atļauja;
- D. tā kā pret *Georgios Kyrtos* tiek izvirzīti prasījumi saistībā ar to, ka viņš nav izmaksāju daļu no algas vienam no viņa bijušajiem nodarbinātajiem;
- E. tā kā šī apsūdzība ir saistīta ar bijušā nodarbinātā tādās divās laikrakstu izdošanas firmās 2013. gada algas daļu, kuru vadītājs tajā laikā bijis *Georgios Kyrtos*, un ir vēsta pret *Georgios Kyrtos* kā šo firmu vadītāju;
- F. tā kā iespējamajam nodarījumam pavisam noteikti nav nekāda sakara ar *Georgios Kyrtos* kā Eiropas Parlamenta deputāta darbību, tas drīzāk ir saistīts ar viņa iepriekšējo amatu, kad viņš bija divu laikrakstu izdošanas firmu vadītājs;

⁽¹⁾ Atsauces dokuments: ABM:IB/2014/8927.

⁽²⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- G. tā kā viņš netiek saukts pie atbildības par viedokļiem, kurus viņš ir paudis, vai balsojumiem, kurus ir veicis, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. panta izpratnē;
- H. tā kā nav pamata aizdomām par to, ka nolūka ierosināt kriminālprocesu pamatā ir vēlme kaitēt deputāta politiskajai darbībai (*fumus persecutionis*), ņemot vērā, ka kriminālprocesu ierosināja vairākus gadus pirms tam, kad *Georgios Kyrtos* sāka pildīt Eiropas Parlamenta deputāta amatu,
1. nolemj atcelt *Georgios Kyrtos* deputāta imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Grieķijas iestādēm.
-

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0437

Pieprasījums atcelt *Stelios Kouloglou* imunitāti

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra lēmums par pieprasījumu atcelt *Stelios Kouloglou* imunitāti (2015/2239(IMM))

(2017/C 399/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pieprasījumu atcelt *Stelios Kouloglou* imunitāti, kuru Grieķijas Augstākās tiesas prokuratūra nosūtījusi 2015. gada 7. augustā saistībā ar apsūdzību apmelošanā un neslavas celšanā⁽¹⁾, par kuru paziņots plenārsēdē 2015. gada 9. septembrī,
 - ņemot vērā to, ka *Stelios Kouloglou* atteicās no savām tiesībām tikt uzklautam saskaņā ar Reglamenta 9. panta 5. punktu,
 - ņemot vērā 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra un 2013. gada 17. janvāra spriedumus⁽²⁾,
 - ņemot vērā Grieķijas Republikas Konstitūcijas 62. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 6. panta 1. punktu un 9. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0356/2015),
- A. tā kā Grieķijas Augstākās tiesas prokuratūra ir pieprasījusi atcelt Eiropas Parlamenta deputāta *Stelios Kouloglou* imunitāti saistībā ar iespējamu pret viņu vērstu vajāšanu par nodarījumu, ko viņš varētu būt izdarījis;
- B. tā kā saskaņā ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Eiropas Parlamenta locekļiem savā valstī ir imunitāte, ko piešķir attiecīgās valsts parlamenta locekļiem;
- C. tā kā Grieķijas Republikas konstitūcijas 62. pantā ir noteikts, ka parlamenta deputātus parlamentārā sasaukuma laikā nedrīkst saukt pie atbildības, aizturēt, ieslodzīt vai kā citādi ierobežot viņu brīvību, ja nav iepriekš saņemta parlamenta atļauja;
- D. tā kā *Stelios Kouloglou* tiek apsūdzēts Patras cietuma darbinieku apmelošanā un neslavas celšanā;
- E. tā kā apsūdzības ir saistītas ar apgalvojumiem, ko *Stelios Kouloglou* paudis preseī 2010. gadā (laikā, kad viņš bija žurnālists un gatavoja galvenokārt televīzijas reportāžas) par atsevišķu Patras cietuma darbinieku godīgumu;
- F. tā kā iespējamajam nodarījumam pavisam noteikti nav nekāda sakara ar *Stelios Kouloglou* kā Eiropas Parlamenta deputāta darbību, tas drīzāk ir saistīts ar viņa iepriekšējo darbību, kad viņš bija televīzijas žurnālists;

⁽¹⁾ Atsauces dokuments: ABM:II/2011/11882.

⁽²⁾ Tiesas 1964. gada 12. maija spriedums, *Wagner/Fohrmann* un *Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; Tiesas 1986. gada 10. jūlija spriedums, *Wybot/Faure* u. c., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; Vispārējās tiesas 2008. gada 15. oktobra spriedums, *Mote/Parlaments*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch/Parlaments*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch/Parlaments*, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- G. tā kā viņš netiek saukts pie atbildības par viedokļiem, kurus viņš ir paudis, vai balsojumiem, kurus ir veicis, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. panta izpratnē;
- H. tā kā nav pamata aizdomām par to, ka nolūka ierosināt kriminālprocesu pamatā ir vēlme kaitēt deputāta politiskajai darbībai (*fumus persecutionis*), ņemot vērā, ka kriminālprocesu ierosināja vairākus gadus pirms tam, kad *Stelios Kouloglou* sāka pildīt Eiropas Parlamenta deputāta amatu,
- I. tā kā Grieķijas iestādes ir pieprasījušas, lai Eiropas Parlaments sniedz atbildi vēlākais līdz 2015. gada 7. oktobrī, pretējā gadījumā būs pagājuši noilguma termiņi, taču Parlamenta procedurālās prasības neļauj pieņemt lēmumu tik īsā termiņā;
- J. tā kā Juridiskā komiteja, ņemot vērā Grieķijas Augstākās tiesas spriedumu Nr. 1126/1994, ir atzinusi, ka noilguma termiņi jebkurā gadījumā ir apturēti uz vismaz trim gadiem, kamēr *Stelios Kouloglou* ir Eiropas Parlamenta deputāts;
1. nolemj atcelt *Stelios Kouloglou* deputāta imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Grieķijas iestādēm.
-

Trešdiena, 2015. gada 2. decembra

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2015)0421

ES un Lihtenšteinas nolīgums par finanšu konta informācijas automātisku apmaiņu *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 2. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu grozījumu protokolu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (COM(2015)0395 – C8-0320/2015 – 2015/0175(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 399/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2015)0395),
 - ņemot vērā grozījumu protokola projektu Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Lihtenšteinas Firstisti, ar kuru nodrošina pasākumus, kas ir līdzvērtīgi tiem pasākumiem, kuri noteikti Padomes Direktīvā 2003/48/EK par tādu ienākumu aplikšanu ar nodokļiem, kas gūti kā procentu maksājumi par uzkrājumiem (11798/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas b) apakšpunktu un 8. punkta otro daļu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0320/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu, 108. panta 7. punktu un 50. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0334/2015),
1. apstiprina grozījumu protokola nolīgumam noslēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Lihtenšteinas Firstistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0424

Vienošanās ar Šveices Konfederāciju par kārtību, kādā tā piedalās Eiropas Patvēruma atbalsta birojā ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Vienošanos starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par kārtību, kādā tā piedalās Eiropas Patvēruma atbalsta birojā (18079/2013 – C8-0027/2014 – 2013/0422(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (18079/2013),
 - ņemot vērā vienošanās projektu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par kārtību, kādā tā piedalās Eiropas Patvēruma atbalsta birojā (18078/2013),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 74. pantu un 78. panta 1. un 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0027/2014),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. pantu 1. punkta pirmo un trešo daļu un 99. panta 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0345/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Patvēruma atbalsta birojam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Šveices Konfederācijas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0425

ES un Dominikas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Dominikas Sadraudzību par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07189/2015 – C8-0143/2015 – 2015/0050(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07189/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Dominikas Sadraudzību par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07111/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0143/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0322/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod tā priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Dominikas Sadraudzības valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0426

ES un Vanuatu nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Vanuatu Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07192/2015 – C8-0149/2015 – 2015/0052(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (07192/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Vanuatu Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07119/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0149/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0329/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamentam nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Vanuatu Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0427

ES un Trinidādas un Tobāgo nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Trinidādas un Tobāgo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07196/2015 – C8-0151/2015 – 2015/0054(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07196/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Trinidādas un Tobāgo Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07129/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0151/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0323/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Trinidādas un Tobāgo Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0428

ES un Samoa nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Samoa Neatkarīgo Valsti par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07195/2015 – C8-0146/2015 – 2015/0056(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/33)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07195/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Samoa Neatkarīgo Valsti par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07127/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0146/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0320/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Samoa Neatkarīgās Valsts valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0429

ES un Grenādas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Grenādu par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07190/2015 – C8-0144/2015 – 2015/0057(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (07190/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Grenādu par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07113/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0144/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0326/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Grenādas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0430

ES un Austrumtimoras nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrumtimoras Demokrātisko Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07194/2015 – C8-0147/2015 – 2015/0058(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/35)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07194/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Austrumtimoras Demokrātisko Republiku par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07125/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0147/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0327/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Austrumtimoras Demokrātiskās Republikas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0431

ES un Sentlūsijas nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Sentlūsiju par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07187/2015 – C8-0145/2015 – 2015/0060(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/36)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07187/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Sentlūsiju par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07107/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0145/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0321/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Sentlūsijas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0432

ES un Sentvinsentas un Grenadīnu nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Sentvinsentu un Grenadīnām par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07191/2015 – C8-0148/2015 – 2015/0061(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/37)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (07191/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Sentvinsentu un Grenadīnām par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07115/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0148/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0325/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Sentvinsentas un Grenadīnu valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0433

**ES un Apvienoto Arābu Emirātu nolīgums par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Apvienotajiem Arābu Emirātiem par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07185/2015 – C8-0124/2015 – 2015/0062(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/38)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (07185/2015),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Savienību un Apvienotajiem Arābu Emirātiem par īstermiņa uzturēšanās vīzu režīma atcelšanu (07103/2015),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C8-0124/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A8-0324/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Apvienoto Arābu Emirātu valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0434

Saprašanās memorands starp Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju un Eurojust ***Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eurojust slēdz Saprašanās memorandu starp Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju un Eurojust (11595/2015 – C8-0303/2015 – 2015/0811(CNS))**

(Apspriešanās)

(2017/C 399/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (11595/2015),
 - ņemot vērā ar Amsterdamas līgumu grozītā Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0303/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 28. februāra Lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 26. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedumus ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A8-0353/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 63, 6.3.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ Tiesas 2015. gada 16. aprīļa spriedumi apvienotajās lietās C-317/13 un C-679/13 *Parlaments/Padome*, EU:C:2015:223 un lietā C-540/13 *Parlaments/Padome*, EU:C:2015:224.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0435

Metodes un procedūra, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un pasākumi, lai izpildītu kases vajadzības *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (COM(2015)0447 – C8-0277/2015 – 2015/0204(NLE))

(Apspriešanās)

(2017/C 399/40)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2015)0447),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 322. panta 2. punktu un *Euratom* līguma 106.a pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0277/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0357/2015),
- A. tā kā ir paredzēts, ka Padomes Lēmums 2014/335/ES, *Euratom* ⁽¹⁾ stāsies spēkā 2016. gada sākumā;
- B. tā kā minētajam lēmumam ir pievienota Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014 ⁽²⁾, kas stājas spēkā tajā pašā dienā, kad minētais lēmums;
- C. tā kā atbilstīgie pašlaik spēkā esošie tiesību akti, kas saistīti ar Padomes Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* ⁽³⁾, 2014. gada beigās bija jāpārskata sakarā ar to, ka dažu dalībvalstu PVN un NKI pašu resursu korekciju summas bija ārkārtīgi augstas;
- D. tā kā ņemot vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar 2014. gada korekcijām, ir jāpārskata arī Regula (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014;
- E. tā kā par dalībvalstu iemaksām Savienības budžetā būtu nevis jāvienojas politiski, bet gan jāīsteno tehnisks process, lai nodrošinātu kases vajadzības;
- F. tā kā parasti un pat krīzes un nopietnu fiskālo grūtību laikā dalībvalstis līdz šim ir bez būtiskas kavēšanās pilnā apmērā iemaksājušas Savienības budžetā no NKI un PVN aprēķinātās summas;
- G. tā kā, lai nodrošinātu pārredzamību, ik gadu par PVN un NKI iemaksu bilances korekciju aprēķināšanu un pamatā esošajiem datiem ir jāiesniedz ziņojums Parlamentam un jāpaziņo tam Savienības budžetā veikto dalībvalstu iemaksu datumi un summas;

⁽¹⁾ Padomes 2014. gada 26. maija Lēmums 2014/335/ES, *Euratom* par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2014. gada 26. maija Regula (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014 par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmums 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.).

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

H. tā kā Komisijas priekšlikumā ir ietvertas arī izmaiņas attiecībā uz noteikumiem par procentiem, kā arī daudzi tehniskāki jautājumi un precizējumi;

I. tā kā tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014,

1. uzsver, ka ir nepieciešami efektīvi noteikumi par to, kā dalībvalstis nodrošina, ka tās savlaicīgi veic iemaksas Savienības budžetā, lai Komisija varētu efektīvi pārvaldīt savus finanšu līdzekļus;

2. atbalsta Komisijai piešķirto iespēju prasīt dalībvalstīm trīs divpadsmitās daļas no PVN un NKI resursiem iemaksāt gada pirmajā pusē, lai Komisija varētu samazināt lielāku daļu no iepriekšējā gadā neveiktajiem maksājumiem Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondā un Eiropas strukturālajos un investīciju fondos un samazināt kavējuma procentu summu;

3. jo īpaši uzsver nepieciešamību veikt savlaicīgus maksājumus Savienības budžeta līdzekļu saņēmējiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ierosināto grozījumu attiecībā uz Regulas (ES, Euratom) Nr. 609/2014 12. pantu, kura mērķis ir ne tikai palielināt stimulu savlaicīgi veikt maksājumus, padarot jebkādu novēlotu maksājumu veikšanu dārgāku, bet arī nodrošināt samērīgumu, procentu likmes maksimālo palielinājumu nosakot ne vairāk kā 20 procentu punktu apmērā;

4. uzsver, ka iemaksu korekcijām piemērojamajām metodēm ierosināto grozījumu mērķis ir nepieļaut tādu negadījumu atkārtošanos, kas būtu līdzīgi 2014. gadā notikušajam;

5. uzsver, ka jautājums par šīm iemaksu korekcijām būtu jārisina pēc iespējas automātiskāk, lai izvairītos no politiskas iekļūšanās attiecībā uz saskaņoto veidu, kādā tiek finansēts Savienības budžets, un līdz minimumam samazinātu dalībvalstu rīcības brīvību attiecībā uz Savienības budžetā iemaksājamo NKI korekciju rezultātā radušos papildu summu iemaksas grafiku;

6. tāpēc piekrīt Komisijas priekšlikumam mainīt korekcijām atbilstošo summu paziņošanas grafiku un jo īpaši datumu, līdz kuram tās jādara pieejamas, pārceļot to no 1. decembra uz gada sākumu, tādējādi atvieglojot valsts kasēm iespējamo korekciju finansēšanas pārvaldi;

7. atbalsta arī Komisijas priekšlikumu, kas paredz — lai novērstu zaudējumus Savienības budžetā, katra dalībvalsts nodrošina, ka summas, kuras tā ir ieskaitījusi pašu resursu kontā, netiek samazinātas, piemērojot negatīvas procentu likmes vai citas maksas, kamēr tām ir jāatrodas šajā kontā;

8. norāda uz ievērojami atšķirīgajiem veidiem, kā dalībvalstis veic grāmatvedību attiecībā uz iemaksām Savienības budžetā, un aicina Komisiju izpētīt ieteikumus šajā jomā, lai atvieglotu salīdzināšanu dalībvalstu starpā;

9. uzsver to, ka pašu resursu sistēma joprojām ir pārāk sarežģīta un ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu tā ir būtiski jāpārveido; ņemot vērā šo situāciju, uzsver, ka priekšlikumu sagatavošanā par to, kā novērst pašreizējās sistēmas trūkumus, sevišķi nozīmīga loma ir augsta līmeņa grupai pašu resursu jautājumā;

10. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;

11. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu;

12. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;

13. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

14. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums

1. pants – 4. punkts

Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014

10.b pants – 5. punkts – 3. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Komisija informē dalībvalstis par summām, kas rodas šā aprēķina rezultātā, līdz tā gada 1. februārim, kas seko gadam, kurā ir iesniegti dati korekcijām. Katra dalībvalsts tā paša gada jūnija mēneša pirmajā darbdienā ieraksta neto summu 9. pantā minētajā kontā.

Grozījums

Komisija informē dalībvalstis **un Eiropas Parlamentu** par summām, kas rodas šā aprēķina rezultātā, līdz tā gada 1. februārim, kas seko gadam, kurā ir iesniegti dati korekcijām. Katra dalībvalsts tā paša gada jūnija mēneša pirmajā darbdienā ieraksta neto summu 9. pantā minētajā kontā.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0438

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Somijas pieteikums EGF/2015/005 FI/Datorprogrammēšana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Somijas pieteikums – EGF/2015/005 FI/Datorprogrammēšana) (COM(2015)0553 – C8-0332/2015 – 2015/2298(BUD))

(2017/C 399/41)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0553 – C8-0332/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0362/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, noteikt Savienības finansiālo ieguldījumu 60 % apmērā no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;
- D. tā kā Somija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/005 FI/Datorprogrammēšana, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar 1 603 darbinieku atlaišanu 69 uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. red. 62. nodaļas ("Datorprogrammēšana, konsultēšana un saistītas darbības")⁽¹⁾ nozarē vairākos NUTS 2. līmeņa reģionos, kuri aptver visu Somiju, un tā kā tiek lēsts, ka pasākumos varētu piedalīties 1 200 atlaistie darbinieki;
- E. tā kā pieteikums atbilst EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. piekrīt Komisijai, ka EGF regulas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi ir ievēroti un ka līdz ar to Somija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 2 623 200 apmērā, kas ir 60 % no kopējām izmaksām, proti, EUR 4 372 000, 1 603 atlaistajiem darbiniekiem;
 2. norāda, ka Somijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 12. jūnijā un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2015. gada 6. novembrī un tajā pašā dienā par to paziņoja Parlamentam; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — mazāk nekā piecu mēnešu laikā;
 3. norāda, ka pēdējos gados IKT nozarē nodarbinātības sadalījums starp Savienības un citām ekonomikām ir attīstījies Savienībai par sliktu, un uzsver — lai gan Somijā tehnoloģijas nozarē 2008. gadā tika nodarbināti kopumā 326 000 cilvēku, 2014. gadā šo uzņēmumu nodarbināto skaits bija 276 000, kas atbilst vidējam samazinājumam gadā par aptuveni 3 % (10 000 darbinieki); norāda, ka notikumi, kas izraisīja šo darba ņēmēju atlaišanu, ir izmaiņas, kas pēdējos gados ietekmēja uzņēmumu *Nokia*, kam ir bijusi liela ietekme uz IKT nozari Somijā; tā kā operētājsistēmu izstrāde mobilajiem tālruņiem *Nokia* nodrošināja ar darbu tūkstošiem cilvēku Somijā un minētās funkcijas tagad ir pārceltas uz valstīm ārpus Eiropas; norāda, ka minēto darbinieku atlaišana vēl vairāk pasliktinās bezdarba situāciju IKT nozarē reģionos, kuros ir augsts bezdarbs;
 4. norāda, ka darbinieku atlaišana IKT nozarē visvairāk ietekmē Oulu reģionu Ziemeļostrobotnijā, kur IKT nozare gadiem ilgi ir bijusi ekonomikas stūrakmens; pauzē nožēlu par to, ka 2015. gada pavasarī Ziemeļostrobotnijā IKT nozarē bija aptuveni 1 500 nenodarbinātu darba meklētāju un ka daudzos gadījumos bezdarbs ir kļuvis ilgstošs, jo trešdaļa no bezdarbniekiem ar augstākās izglītības diplomu ir bijuši bez darba vairāk nekā gadu;
 5. norāda, ka līdz šim attiecībā uz NACE 2. red. 62. nodaļu ("Datorprogrammēšana, konsultēšana un saistītas darbības") ir iesniegts vēl viens EGF pieteikums, kas pamatots ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi⁽²⁾; norāda — lai gan globāli šajā jomā vērojams pieaugums, Eiropā tā ir samazinājusies, jo uzņēmumi un pakalpojumi ir pārcelti uz Ķīnu, Indiju, Taivānu un citām ārpus Eiropas esošām valstīm;
 6. atzinīgi vērtē to, ka Somijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2014. gada 1. augusta — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam un ka tādēļ par pakalpojumiem, kuri jau tiek sniegti, varēs saņemt EGF atbalstu;
 7. norāda, ka Somija plāno īstenot septiņu veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) izaugsmes veicināšanas pasākumi un citi sagatavošanās pasākumi, ii) nodarbinātības un uzņēmējdarbības pakalpojumi, iii) apmācība, iv) algas subsīdijas, v) uzņēmējdarbības sākšanas dotācijas, vi) orientācija uz uzņēmējdarbību un pakalpojumi jauniem uzņēmējiem un vii) piemaksas par ceļa izdevumiem, nakšņošanas un pārcelšanās izmaksām;
 8. atzinīgi vērtē pasākumus, kas paredzēti uzņēmējdarbības atbalstam, uzņēmējdarbības sākšanas dotāciju veidā, kā arī pasākumus, kuri paredzēti orientācijai uz uzņēmējdarbību, un pakalpojumus jauniem uzņēmējiem; uzskata, ka šie pasākumi būs vislietderīgākie tad, ja tos dalībniekiem piedāvās apvienojumā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ EGF/2011/016 IT/Agile (COM(2013)0120).

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

9. īpaši atzinīgi vērtē ierosinātos pasākumus, kuru mērķis ir jaunu uzņēmumu dibināšana un ar kuriem tika sekmēta uzņēmējdarbība un pakalpojumi jauniem uzņēmējiem;
10. norāda, ka algas subsīdiju atlaistajiem darbiniekiem būtu vēlams maksāt tikai tad, ja dalībniekiem piedāvātais darbs atbilst pienācīgas kvalitātes prasībām attiecībā uz prasmju līmeni un līguma darbības ilgumu; iesaka, pieņemot lēmumu par algas subsīdijas piešķiršanu un nosakot, cik procentuāli lielu daļu no algas tā segs, koncentrēties uz to, lai darba meklētāja specializētās zināšanas atbilstu subsidētajam amatam;
11. atzinīgi vērtē to, ka Somijas iestādes atlaistajiem darbiniekiem piedāvā daudzus dažādus pasākumus;
12. norāda, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar sociālajiem partneriem un reģionālajām iestādēm;
13. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam EGF atbalstīto individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kurā ir ņemtas vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
15. atgādina, ka finansēto pasākumu mērķim vajadzētu būt darba meklētāju iespēju uzlabošanai, lai viņi vēlāk varētu tikt nodarbināti darba tirgū;
16. norāda, ka iestādes leš — 18,31 % (daudz mazāk nekā maksimāli atvēlētie 35 %) no izmaksām tiks atvēlēti pabalstiem un stimuliem;
17. aicina Komisiju turpmākajos priekšlikumos precīzāk norādīt nozares, kurās darbinieki varētu atrast darbu, un to, vai piedāvātā apmācība atbilst turpmākajām ekonomikas perspektīvām un darba tirgus vajadzībām reģionos, kuros notikusi atlaišana;
18. cer, ka Komisija pārbaudīs un novērtēs piešķirtās naudas izlietojumu un šo informāciju izmantos turpmākajos pieteikumos, lai EGF izmantošana vairāk atbilstu idejām par budžeta līdzekļu sadali atkarībā no darbības rezultātiem;
19. norāda — Somijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
20. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ievieša pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
21. prasa, lai Komisija nodrošina publisku piekļuvi visiem dokumentiem par EGF pieteikumiem;
22. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
23. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
24. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu (Somijas pieteikums – EGF/2015/005 FI/Datorprogrammēšana)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/2457.)

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0439

ES preču zīme *II**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (10373/1/2015 – C8-0351/2015 – 2013/0088(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2017/C 399/42)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (10373/1/2015 – C8-0351/2015),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0161),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A8-0354/2015),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 25.2.2014., P7_TA(2014)0118.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0440

Dalībvalstu tiesību akti attiecībā uz preču zīmēm *II**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un padomes direktīvu, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (pārstrādāta redakcija) (10374/1/2015 – C8-0352/2015 – 2013/0089(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

(2017/C 399/43)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (10374/1/2015 – C8-0352/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2013. gada 11. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2013)0162),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 76. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskā komiteja ieteikumus otrajam lasījumam (A8-0355/2015),
1. apstiprina Padomes nostāju pirmajā lasījumā;
 2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar Padomes nostāju;
 3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 297. panta 1. punktu;
 4. uzdod ģenerāļsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, ka ir pienācīgi ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerāļsekretāru nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 372, 12.11.2013., 42. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, 25.2.2014., P7_TA(2014)0119.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0441

**Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā piemērojamā kontroles un noteikumu izpildes shēma
***I**

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1236/2010 par kontroles un noteikumu izpildes shēmu, kura piemērojama apgabalā, uz ko attiecas Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā (COM(2015)0121 – C8-0076/2015 – 2015/0063(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 399/44)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0121),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0076/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2015. gada 27. maija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A8-0294/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2015)0063

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/..., ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1236/2010 par kontroles un noteikumu izpildes shēmu, kura piemērojama apgabalā, uz ko attiecas Konvencija par turpmāko daudzpusējo sadarbību Ziemeļaustrumu Atlantijas zvejniecībā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2016/96.)

⁽¹⁾ OV C 332, 8.10.2015., 81. lpp.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0442

Ārkārtas tirdzniecības pasākumu piemērošanas apturēšana attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu ***I

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu, un aptur tās piemērošanu attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu (COM(2014)0386 – C8-0039/2014 – 2014/0197(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2017/C 399/45)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2014)0386),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C8-0039/2014),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2015. gada 9. decembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A8-0060/2015),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju ⁽¹⁾;
 2. pieņem zināšanai Padomes un Komisijas deklarācijas, kas pievienotas šai rezolūcijai;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P8_TC1-COD(2014)0197

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2015. gada 15. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/..., ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1215/2009, ar ko ievieš ārkārtas tirdzniecības pasākumus tām valstīm un teritorijām, kas piedalās vai ir saistītas ar Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesu, un aptur tās piemērošanu attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2015/2423.)

⁽¹⁾ Ar šo nostāju aizstāj 2015. gada 30. aprīlī pieņemtos grozījumus (Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0177).

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PIELIKUMS

PADOMES DEKLARĀCIJA

Padome izņēmuma kārtā piekrīt deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētu aktu par palīdzības apturēšanu, pamatojoties uz šīs regulas 1. panta 1. punktu, lai nodrošinātu, ka pasākumi saistībā ar Rietumbalkāniem tiktu pieņemti laikus. Šāda piekrišana neskar turpmākus leģislatīvos priekšlikumus tirdzniecības jomā, kā arī ārējo attiecību jomu kopumā.

KOMISIJAS DEKLARĀCIJA

Ņemot vērā šo regulu, Komisija atsauc apņemšanos, ko tā paudusi Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā – sniegt Eiropas Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par tās sanāksmēm ar valstu ekspertiem saistībā ar deleģēto aktu sagatavošanu.

Otrdiena, 2015. gada 15. decembra

P8_TA(2015)0443

Apvienoto Arābu Emirātu un Eiropola stratēģiska sadarbība cīņā pret smagiem noziegumiem un terorismu *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 15. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu starp Apvienotajiem Arābu Emirātiem un Eiropolu par stratēģisku sadarbību cīņā pret smagiem noziegumiem un terorismu (10510/2015 – C8-0275/2015 – 2015/0809(CNS))

(Apspriešanās)

(2017/C 399/46)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10510/2015),
 - ņemot vērā ar Amsterdamas līgumu grozītā Līguma par Eiropas Savienību 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0275/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmumu 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 23. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/934/TI, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus, kuri reglamentē Eiropola attiecības ar partneriem, tostarp personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu ⁽²⁾, un jo īpaši tā 5. un 6. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/935/TI, ar kuru nosaka to trešo valstu un organizāciju sarakstu, ar kurām Eiropols slēdz nolīgumus ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0351/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. aicina Komisiju pēc jaunās Eiropola regulas (2013/0091(COD)) stāšanās spēkā izvērtēt sadarbības nolīgumā iekļautos noteikumus; aicina Komisiju informēt Parlamentu un Padomi par šāda izvērtējuma rezultātiem un vajadzības gadījumā iesniegt ieteikumu atļaujas saņemšanai uzsākt no jauna starptautiskas sarunas par nolīgumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī Eiropolam.

⁽¹⁾ OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 325, 11.12.2009., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 11.12.2009., 12. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0448

Iebildumu neizteikšana pret deleģēto aktu: Finanšu regulas piemērošanas noteikumi

Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2015. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (C(2015)07555 – 2015/2939(DEA))

(2017/C 399/47)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2015)07555),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 12. novembra vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret deleģēto regulu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas 2015. gada 27. novembra vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 210. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 28. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) 2015/1929, ar kuru groza Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas ieteikumu lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 6. punktu,
 - ņemot vērā to, ka netika izteikti iebildumi tā Reglamenta 105. panta 6. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā noteiktajā termiņā, kas beidzās 2015. gada 15. decembrī,
- A. tā kā Direktīva 2014/23/ES ⁽³⁾ un Direktīva 2014/24/ES ⁽⁴⁾, kuras dalībvalstīm līdz 2016. gada 18. aprīlim jātransponē savos valsts tiesību aktos, lika izdarīt izmaiņas gan Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, gan Komisijas Deleģētajā regulā (ES) Nr. 1268/2012 par Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 piemērošanas noteikumiem attiecībā uz ES iestāžu iepirkuma procedūrām un līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu uz sava rēķina;
- B. tā kā tādējādi 2015. gada 28. oktobrī Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 tika grozīta ar Regulu (ES, *Euratom*) 2015/1929, kas to saskaņoja ar iepriekš minētajām direktīvām un stājās spēkā 2015. gada 30. oktobrī;
- C. tā kā 2015. gada 30. oktobrī Komisija pieņēma deleģēto regulu (C(2015)07555), lai nodrošinātu, ka attiecīgs Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 atjauninājums var stāties spēkā ar finanšu gada sākumu, nodrošinot skaidru pāreju uz jaunajiem noteikumiem par ES publisko iepirkumu un koncesijas līgumiem;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 286, 30.10.2015., 1. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- D. tā kā saskaņā ar 210. pantu Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, ar kuru Komisija tiek pilnvarota pieņemt šādus deleģētos aktus, deleģētā regula (C(2015)07555) principā var stāties spēkā tikai tad, kad ir beidzies Parlamenta un Padomes veiktās pārbaudes periods, kas ilgst divus mēnešus, sākot no paziņošanas datuma, t. i., līdz 2015. gada 30. decembrim, un kuru var pagarināt vēl par diviem mēnešiem;
- E. tā kā Komisija 2015. gada 12. novembrī tomēr lūdza Parlamentu, ja tas neplāno izteikt iebildumus pret deleģēto aktu, ne vēlāk kā 2015. gada 21. decembrī attiecīgi informēt Komisiju, jo, lai nodrošinātu publicēšanu *Oficiālajā Vēstnesī* līdz 2015. gada 31. decembrim un tādējādi nodrošinātu deleģētā akta stāšanos spēkā 2016. gada 1. janvārī, kā tas plānots, tas ir jānosūta Publikāciju birojam līdz 2015. gada 21. decembrim,
1. paziņo, ka tas neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0449

Iebildumu neizteikšana pret deleģēto aktu: finanšu paraugregula publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām

Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret Komisijas 2015. gada 30. oktobra deleģēto regulu, ar ko groza Deleģēto regulu (ES) Nr. 110/2014 par finanšu paraugregulu publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 209. pantā (C(2015)07554 – 2015/2940(DEA))

(2017/C 399/48)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas deleģēto regulu (C(2015)07554),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 12. novembra vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret deleģēto regulu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas 2015. gada 27. novembra vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 210. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 28. oktobra Regulu (ES, Euratom) 2015/1929, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Budžeta kontroles komitejas ieteikumu lēmumam,
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 6. punktu,
 - ņemot vērā to, ka netika izteikti iebildumi tā Reglamenta 105. panta 6. punkta trešajā un ceturtajā ievilkumā noteiktajā termiņā, kas beidzās 2015. gada 15. decembrī,
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgajā paziņojumā par atsevišķu budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru kopuzņēmumiem saskaņā ar Finanšu regulas 209. pantu ⁽³⁾ šīs trīs iestādes ir īpaši paziņojušas savu nodomu "turpmākā Finanšu regulas pārskatīšanā ierosināt attiecīgus grozījumus Finanšu regulas 209. pantā un 60. panta 7. punktā";
- B. tā kā 2015. gada 28. oktobrī Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 tika grozīta ar Regulu (ES, Euratom) 2015/1929, kas to ne tikai saskaņoja ar Direktīvu 2014/23/ES ⁽⁴⁾ un 2014/24/ES ⁽⁵⁾ un nostiprināja ES budžeta aizsardzības sistēmu, bet arī grozīja minētās regulas 209. un 60. pantu, saskaņojot struktūru, kas darbojas saskaņā ar Finanšu regulas 209. pantu, noteikumus par budžeta izpildes apstiprināšanu, ārējām revīzijām un gada pārskatu sniegšanu ar to struktūru noteikumiem, kuras darbojas saskaņā ar 208. pantu;

⁽¹⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 286, 30.10.2015., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 163, 29.5.2014., 21. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/23/ES par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. februāra Direktīva 2014/24/ES par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- C. tā kā Komisija 2015. gada 30. oktobrī pieņēma deleģēto regulu (C(2015)07554), ar kuru tiek atjaunināta Deleģētā regula (ES) Nr. 110/2014 par finanšu paraugregulu publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, kas minētas Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 209. pantā (saskaņojot to ar attiecīgiem noteikumiem Deleģētajā regulā (ES) Nr. 1271/2013, kura attiecas uz struktūrām, kas minētas Finanšu regulas 208. pantā), lai to varētu piemērot no finanšu gada sākuma, nodrošinot skaidru pāreju uz jaunajiem noteikumiem;
- D. tā kā saskaņā ar 210. pantu Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, ar kuru Komisija tiek pilnvarota pieņemt šādus deleģētos aktus, deleģētā regula (C(2015)07554) principā var stāties spēkā tikai tad, kad ir beidzies Parlamenta un Padomes veiktās pārbaudes periods, kas ilgst divus mēnešus, sākot no paziņošanas datuma, t. i., līdz 2015. gada 30. decembrim, un kuru var pagarināt vēl par diviem mēnešiem;
- E. tā kā Komisija 2015. gada 12. novembrī tomēr lūdza Parlamentu, ja tas neplāno izteikt iebildumus pret deleģēto aktu, ne vēlāk kā 2015. gada 21. decembrī attiecīgi informēt Komisiju, jo, lai nodrošinātu publicēšanu *Oficiālajā Vēstnesī* līdz 2015. gada 31. decembrim un tādējādi nodrošinātu deleģētā akta stāšanos spēkā 2016. gada 1. janvārī, kā tas plānots, tas ir jānosūta Publikāciju birojam līdz 2015. gada 21. decembrim,
1. paziņo, ka tas neizsaka iebildumus pret deleģēto regulu;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0450

Eiropas Banku iestādes (EBI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšana**Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Banku iestādes (EBI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0313/2015 – 2015/0903(NLE))****(Apstiprināšana)**

(2017/C 399/49)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Banku iestādes (EBI) Uzraudzības padomes 2015. gada 8. septembra priekšlikumu pagarināt EBI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem (C8-0313/2015),
 - ņemot vērā 48. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamentu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0347/2015),
- A. tā kā pirmo EBI priekšsēdētāju Uzraudzības padome, īstenojot atklātu atlases procedūru, iecēla amatā 2011. gadā uz piecu gadu pilnvaru termiņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 48. panta 2. punktu;
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1093/2010 48. panta 4. punktā ir noteikts, ka EBI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu EBI Uzraudzības padome, ņemot vērā šajā punktā minēto izvērtējumu, var vienreiz pagarināt, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu;
- C. tā kā 2015. gada 8. septembrī EBI Uzraudzības padome ierosināja pagarināt pašreizējā EBI priekšsēdētāja *Andrea Enria* pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem un par to attiecīgi informēja Eiropas Parlamentu;
- D. tā kā 2015. gada 17. novembrī Ekonomikas un monetārā komiteja rīkoja pašreizējā EBI priekšsēdētāja *Andrea Enria* uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
1. apstiprina priekšlikumu pagarināt *Andrea Enria* pilnvaru termiņu EBI priekšsēdētāja amatā vēl uz pieciem gadiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai, EBI un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0451

Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšana

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0314/2015 – 2015/0904(NLE))

(Apstiprināšana)

(2017/C 399/50)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādes (EAAPI) Uzraudzības padomes 2015. gada 30. septembra priekšlikumu pagarināt EAAPI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem (C8-0314/2015),
 - ņemot vērā 48. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1094/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamentu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0348/2015),
- A. tā kā pirmo EAAPI priekšsēdētāju Uzraudzības padome, īstenojot atklātu atlases procedūru, iecēla amatā 2011. gadā uz piecu gadu pilnvaru termiņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1094/2010 48. panta 2. punktu;
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1094/2010 48. panta 4. punktā ir noteikts, ka EAAPI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu EAAPI Uzraudzības padome, ņemot vērā šajā punktā minēto izvērtējumu, var vienreiz pagarināt, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu;
- C. tā kā 2015. gada 30. septembrī EAAPI Uzraudzības padome ierosināja pagarināt pašreizējā EAAPI priekšsēdētāja *Gabriel Bernardino* pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem un par to attiecīgi informēja Eiropas Parlamentu;
- D. tā kā 2015. gada 17. novembrī Ekonomikas un monetārā komiteja rīkoja pašreizējā EAAPI priekšsēdētāja *Gabriel Bernardino* uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komiteju locekļu jautājumiem,
1. apstiprina priekšlikumu pagarināt *Gabriel Bernardino* pilnvaru termiņu EAAPI priekšsēdētāja amatā vēl uz pieciem gadiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai, EAAPI un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0452

Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšana**Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra lēmums par Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) priekšsēdētāja pilnvaru termiņa pagarināšanu (C8-0315/2015 – 2015/0905(NLE))****(Apstiprināšana)**

(2017/C 399/51)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) Uzraudzības padomes 2015. gada 24. septembra priekšlikumu pagarināt EVTI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem (C8-0315/2015),
 - ņemot vērā 48. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regulā (ES) Nr. 1095/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamentu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A8-0346/2015),
- A. tā kā pirmo EVTI priekšsēdētāju Uzraudzības padome, īstenojot atklātu atlases procedūru, iecēla amatā 2011. gadā uz piecu gadu pilnvaru termiņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 48. panta 2. punktu;
- B. tā kā Regulas (ES) Nr. 1095/2010 48. panta 4. punktā ir noteikts, ka EVTI priekšsēdētāja pilnvaru termiņu EVTI Uzraudzības padome, ņemot vērā šajā punktā minēto izvērtējumu, var vienreiz pagarināt, ja tā saņem Eiropas Parlamenta apstiprinājumu;
- C. tā kā 2015. gada 24. septembrī EVTI Uzraudzības padome ierosināja pagarināt pašreizējā EVTI priekšsēdētāja *Steven Maijoor* pilnvaru termiņu vēl uz pieciem gadiem un par to attiecīgi informēja Eiropas Parlamentu;
- D. tā kā 2015. gada 17. novembrī Ekonomikas un monetārā komiteja rīkoja pašreizējā EVTI priekšsēdētāja *Steven Maijoor* uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komiteju locekļu jautājumiem,
1. apstiprina priekšlikumu pagarināt *Steven Maijoor* pilnvaru termiņu EVTI priekšsēdētāja amatā vēl uz pieciem gadiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai, EVTI un dalībvalstu valdībām.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0453

Bosnijas un Hercegovinas un Eiropola operatīvā un stratēģiskā sadarbība *

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes īstenošanas lēmumam, ar ko apstiprina to, ka Eiropas Policijas birojs (Eiropols) noslēdz Nolīgumu par operatīvo un stratēģisko sadarbību starp Bosniju un Hercegovinu un Eiropolu (10509/2015 – C8-0276/2015 – 2015/0808(CNS))

(Apspriešanās)

(2017/C 399/52)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes projektu (10509/2015),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, kas grozīts ar Amsterdamas līgumu, 39. panta 1. punktu un Protokola Nr. 36 par pārejas noteikumiem 9. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C8-0276/2015),
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmumu 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 23. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/934/TI, ar ko pieņem īstenošanas noteikumus, kuri reglamentē Eiropola attiecības ar partneriem, tostarp personas datu un klasificētas informācijas apmaiņu ⁽²⁾, un jo īpaši tā 5. un 6. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra Lēmumu 2009/935/TI, ar kuru nosaka to trešo valstu un organizāciju sarakstu, ar kurām Eiropols slēdz nolīgumus ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A8-0352/2015),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. aicina Komisiju pēc jaunās Eiropola regulas (2013/0091(COD)) stāšanās spēkā izvērtēt sadarbības nolīgumā iekļautos noteikumus; aicina Komisiju informēt Parlamentu un Padomi par šāda izvērtējuma rezultātiem un vajadzības gadījumā iesniegt ieteikumu atļaujas saņemšanai uzsākt starptautiskas sarunas par nolīgumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī Eiropolam.

⁽¹⁾ OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 325, 11.12.2009., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 325, 11.12.2009., 12. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

P8_TA(2015)0454

Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošana — Īrijas pieteikums EGF/2015/006 IE/PWA International

Eiropas Parlamenta 2015. gada 16. decembra rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu saskaņā ar 13. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (Īrijas pieteikums EGF/2015/006 IE/PWA International) (COM(2015)0555 – C8-0329/2015 – 2015/2295(BUD))

(2017/C 399/53)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2015)0555 – C8-0329/2015),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1309/2013 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 ⁽¹⁾(EGF regula),
 - ņemot vērā Padomes 2013. gada 2. decembra Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam ⁽²⁾, un jo īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾ (2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 13. punktu,
 - ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīguma 13. punktā paredzēto dialoga procedūru,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A8-0363/2015),
- A. tā kā Savienība ir izveidojusi likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējušas lielas strukturālas pārmaiņas pasaules tirdzniecības modeļos vai globālā finanšu un ekonomikas krīze, un lai palīdzētu viņiem no jauna iekļauties darba tirgū;
- B. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Savienība sniedz atlaistiem darbiniekiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz pēc iespējas drīz un efektīvi, un lēmumi par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) izmantošanu ir jāpieņem, pienācīgi ņemot vērā 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu;
- C. tā kā EGF regulas pieņemšana atspoguļo Parlamenta un Padomes panākto vienošanos no jauna iekļaut ar krīzi saistīto fonda izmantošanas kritēriju, noteikt Savienības finansiālo ieguldījumu 60 % apmērā no ierosināto pasākumu kopējām paredzamajām izmaksām, palielināt EGF pieteikumu izskatīšanas efektivitāti Komisijā un samazināt vērtēšanas un apstiprināšanas laiku Parlamentā un Padomē, paplašināt atbalsttiesīgo darbību un saņēmēju loku, ietverot arī pašnodarbinātas personas un jauniešus, un finansēt stimulus savu uzņēmumu izveidei;

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.

⁽²⁾ OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.

⁽³⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

- D. tā kā Īrija ir iesniegusi pieteikumu EGF/2015/006 IE/PWA *International*, lai saņemtu finansiālu ieguldījumu no EGF saistībā ar 108 darbinieku atlaišanu uzņēmumā *PWA International Ltd*, kas darbojas NACE 2. red. 33. nodaļas ("Iekārtu un ierīču remonts un uzstādīšana")⁽¹⁾ nozarē Dienvidīrijas un Austrumīrijas reģionā, kurš ir NUTS 2. līmeņa reģions, un tā kā tiek lēsts, ka pasākumos varētu piedalīties visi atlaistie darbinieki;
- E. tā kā pieteikums neatbilst tradicionālajiem atbilstības kritērijiem, kas EGF regulā noteikti attiecībā uz atlaisto darbinieku skaitu, un tas ir iesniegts, pamatojoties uz minētās regulas 4. panta 2. punktā paredzētajiem intervences kritērijiem, kas ārkārtas gadījumos pieļauj atkāpi,
1. piekrīt Komisijai, ka stāvoklis, kas aprakstīts Īrijas sniegtajā pamatojumā, var tikt kvalificēts kā ārkārtas apstākļi un līdz ar to Īrija saskaņā ar minēto regulu ir tiesīga saņemt finansiālu ieguldījumu EUR 442 293 apmērā;
 2. ņem vērā, ka Īrijas iestādes pieteikumu finansiālā ieguldījuma saņemšanai no EGF iesniedza 2015. gada 19. jūnijā un ka Komisija pieteikuma novērtējuma sagatavošanu pabeidza 2015. gada 6. novembrī; atzinīgi vērtē to, ka novērtēšana notikusi ātri — mazāk nekā piecu mēnešu laikā;
 3. ņem vērā, ka uzņēmums *PWAI* tika dibināts 1989. gadā Ratkulā, Dublinas grāfistē kā *United Technologies Corporation* un *Lufthansa Technik Airmotive Ireland* kopuzņēmums;
 4. ņem vērā, ka 20. gadsimta 90. gados Īrija specializējās tehniskās apkopes, remonta un kapitālremonta (MRO) nozarē, kas tajā laikā nesa peļņu, bet šī specializēšanās to darīja īpaši neaizsargātu pret jaunāko tendenci izvietot MRO pakalpojumus aviācijas globālās ekspansijas centru, t. i., Āzijas, tuvumā un pret pasaules tirdzniecības darījumu negatīvo ietekmi; uzskata, ka vēl divi Īrijas pieteikumi EGF izmantošanai iekārtu un ierīču remonta un uzstādīšanas nozarē⁽²⁾ apliecina šo neaizsargātību; ņem vērā arī to, ka MRO pakalpojumu sniegšanu visā Eiropā, jo īpaši Īrijā, nopietni ietekmēja tas, ka 2009. gadā tika slēgts uzņēmums *SR Technics* un 2014. gadā — *Lufthansa Technik Airmotive Ireland* un ka šo uzņēmumu slēgšanas rezultātā darbu zaudēja aptuveni 1 520 cilvēki;
 5. ņem vērā — lai gan Dienviddublinā bezdarba līmenis (11,61 %) tikai nedaudz pārsniedz valsts vidējo rādītāju (10,83 %), šie skaitļi neparāda teritorijas ar ievērojamiem vietēja mēroga trūkumiem un to, ka uzņēmuma *PWAI* slēgšana ir nopietni ietekmējusi nodarbinātību un vietējo, reģionālo un valsts ekonomiku, jo jau tā sarežģīto situāciju šajā teritorijā pasliktināja īsā laikā notikušās trīs lielu MRO nozares uzņēmumu slēgšanas kumulatīvā ietekme;
 6. piekrīt, ka jau pastāvošā sarežģītā situācija apvienojumā ar īsā laikā notikušās trīs lielu MRO nozares uzņēmumu slēgšanas kumulatīvo ietekmi un tas, ka šajā nozarē Īrijā vairs nav neviena darba devēja, var tikt izmantots par pamatojumu, lai atkāptos no EGF regulas 4. panta 1. punktā minētā atlaisto darbinieku minimālā skaita — 500 darbiniekiem; šajā sakarībā atkārtoti vērs Komisijas uzmanību uz savu ieteikumu vai nu izskaidrot, kā tiek noteikti atkāpes piemērošanas kritēriji, vai samazināt atlaisto darbinieku minimālā skaita kritēriju (500 darbinieki);
 7. atzinīgi vērtē to, ka Īrijas iestādes, lai steidzami palīdzētu darba ņēmējiem, individualizētos pakalpojumus atlaistajiem darbiniekiem nolēma sniegt no 2015. gada 22. maija — labu laiku pirms lēmuma par EGF atbalsta piešķiršanu ierosinātajam saskaņotajam pasākumu kopumam;
 8. turklāt atzinīgi vērtē to, ka EGF līdzfinansētie individualizētie pakalpojumi būs pieejami arī 108 jauniešiem, kuri nav nedz nodarbināti, nedz iesaistīti izglītībā vai apmācībā (*NEET*) un pieteikuma iesniegšanas dienā ir jaunāki par 25 gadiem;
 9. ņem vērā, ka Īrija plāno īstenot piecu veidu pasākumus atlaistajiem darbiniekiem, uz kuriem attiecas šis pieteikums: i) profesionālo orientāciju un karjeras plānošanu un attīstību, ii) EGF mācību stipendiju, iii) mācību un tālākizglītības programmas, iv) augstākās izglītības programmas, v) ierobežota termiņa pabalstus; iesaka veidot šo EGF programmu līdzīgi kā EGF programmu, kas tika īstenota uzņēmuma *SR Technics* gadījumā un kas nodrošināja pozitīvus rezultātus, 53,45 % atbalsta saņēmēju atgriežoties darba tirgū līdz 2012. gada septembrim, proti, mazāk nekā 12 mēnešus pēc programmas beigām; norāda, ka par izdevumiem saistībā ar minētajiem pasākumiem ir tiesības saņemt EGF finansiālu ieguldījumu no 2014. gada 22. maija līdz 2017. gada 19. jūnijam;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1893/2006, ar ko izveido NACE 2. red. saimniecisko darbību statistisko klasifikāciju, kā arī groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3037/90 un dažas EK regulas par īpašām statistikas jomām (OV L 393, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Pieteikumi EGF/2014/016 IE/*Lufthansa Technik* (COM(2013)0047) and EGF/2009/021 IE/*SR Technics* (COM(2010)0489).

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

10. atzinīgi vērtē atbalsta saņēmējiem piedāvāto pasākumu dažādību; pieņem zināšanai to, ka atbalsts uzņēmējdarbībai un pašnodarbinātībai būs pieejams tikai ierobežotam atbalsta saņēmēju skaitam;
11. norāda, ka iestādes lēš — 24,81 % (daudz mazāk nekā maksimāli atļautie 35 %) no izmaksām tiks atvēlēti pabalstiem un stimuliem, kas tiks sniegti ierobežotu laiku;
12. ņem vērā to, ka saskaņotais individualizēto pakalpojumu kopums ir sagatavots, apspriežoties ar sociālajiem partneriem;
13. atgādina, ka saskaņā ar EGF regulas 7. pantu saskaņotajam EGF atbalstīto individualizēto pakalpojumu kopumam vajadzētu būt tādām, kurā ir ņemtas vērā turpmākās darba tirgus perspektīvas un nepieciešamās prasmes, un tam jābūt saderīgam ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, kurā tiek efektīvi izmantoti resursi;
14. atgādina, ka ir svarīgi uzlabot visu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, pielāgojot apmācību un atzīstot darba ņēmēju profesionālās darbības laikā iegūtās prasmes un kompetences; pauž cerību, ka saskaņotajā pasākumu kopumā piedāvātā apmācība tiks pielāgota ne tikai atlaisto darbinieku vajadzībām, bet arī attiecīgā brīža uzņēmējdarbības videi;
15. uzsver — Īrijas iestādes apstiprina, ka atbalsttiesīgās darbības netiek finansētas no citiem Savienības finanšu instrumentiem; atkārtoti aicina Komisiju gada pārskatos sniegt šo datu salīdzinošu novērtējumu, lai nodrošinātu, ka ir pilnībā ievēroti spēkā esošie noteikumi un ka Savienības finansētus pakalpojumus nav iespējams sniegt divreiz;
16. atzinīgi vērtē uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesa pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu; norāda, ka jaunais grafiks nozīmē, ka visam būs jānotiek ātrāk, un tas var ietekmēt to, cik efektīvi tiks sniegti norādījumi par pieprasījumu sagatavošanu;
17. aicina Komisiju nodrošināt to, ka lēmumi tirdzniecības politikas jomā tiek izvērtēti, ņemot vērā to iespējamo ietekmi uz Savienības darba tirgu;
18. pauž nožēlu par to, ka ir ierosināts izmantot EGF saistībā ar 108 atlaistajiem darbiniekiem, kuri izmantos šī instrumenta sniegtās priekšrocības, un norāda, ka, iespējams, nav atbilstīgi piemērot EGF regulas 4. panta 1. punkta plašāku interpretāciju;
19. norāda, ka atlaisto darbinieku skaits, kuriem ir paredzēts sniegt šajā pieteikumā prasīto EGF atbalstu, ir vismazākais, par kādu līdz šim ir iesniegts pieteikums;
20. ņem vērā, ka gandrīz 80 % atlaisto darbinieku ir 30–54 gadus veci un tādēļ ir ierindojami tādu darbinieku kategorijā, kuriem ir viegli atrast jaunu darbu un ir mazāks ilgtermiņa bezdarba risks;
21. norāda, ka visi 108 darbinieki ir atlaisti ekonomikas nozarē, kas klasificēta kā iekārta un ierīču, un specifiskāk — gaisa kuģu dzinēju —, remonts un uzstādīšana, un tādēļ šie darbinieki ir kvalificēti un var pielāgoties darba tirgum;
22. uzsver, ka darbinieku atlaišana notika Ratkulā, kas atrodas netālu no Dublīnas — ekonomikas un rūpniecības centra, kurā ir vērojama bezdarba samazināšanās, uzņēmējdarbības palielināšanās un vispārēja ekonomikas izaugsme;
23. vērš uzmanību uz to, ka atsaukšanās uz pieteikumu EGF/2009/021 IE/SR *Technics* nav pārāk atbilstīga, jo minētais pieteikums tika iesniegts 2009. gadā;
24. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

25. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 26. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2015. gada 16. decembra

PIELIKUMS

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS
par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda izmantošanu
(Īrijas pieteikums EGF/2015/006 IE/PWA *International*)**

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam (ES) 2015/2458.)

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0466

ES un Vjetnamas Pamatlīgums par visaptverošu partnerību un sadarbību (protokols, lai ņemtu vērā Horvātijas pievienošanos) ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Eiropas Savienības un tās dalībvalstu vārdā noslēgtu Protokolu Pamatlīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai (13079/2014 – C8-0282/2014 – 2014/0222(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/54)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (13079/2014),
 - ņemot vērā projektu Protokolam Pamatlīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Horvātijas Republikas pievienošanos Eiropas Savienībai (13078/2014),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 209. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0282/2014),
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A8-0340/2015),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Vjetnamas Sociālistiskās Republikas valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2015. gada 17. decembra

P8_TA(2015)0467

ES un Vjetnamas Pamat nolīgums par visaptverošu partnerību un sadarbību ***

Eiropas Parlamenta 2015. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai Savienības vārdā noslēgtu Pamat nolīgumu par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (05432/2015 – C8-0062/2015 – 2013/0440(NLE))

(Piekrišana)

(2017/C 399/55)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (05432/2015),
 - ņemot vērā projektu Pamat nolīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Vjetnamas Sociālistisko Republiku, no otras puses (18204/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. un 209. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C8-0062/2015),
 - ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 17. decembra nenormatīvo rezolūciju par projektu lēmumam ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 99. panta 1. punkta pirmo un trešo daļu un 2. punktu, kā arī 108. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A8-0339/2015),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Vjetnamas Sociālistiskās Republikas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0468.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV